



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

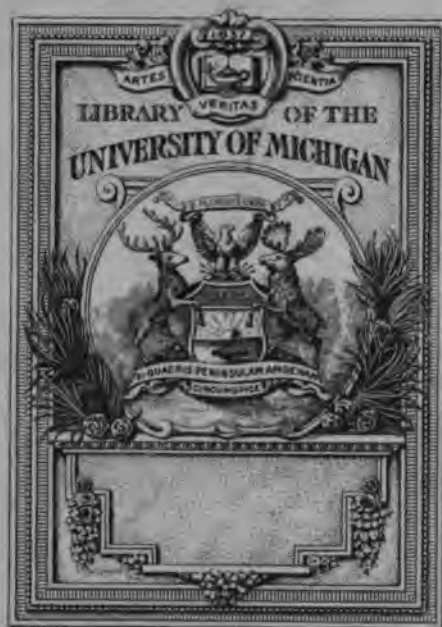
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 857,858







ADVERSARIA
IN
COMICORUM GRAECORUM FRAGMENTA

SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS II.

SECUNDUM EDITIONEM KOCKIANAM

(LIPSIAE, 1880—1888, III. VOL.).

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCVI.

VIRO CLARO ET ERUDITO
THEODORO KOCK,

COMICORUM ATTICORUM

FRAGMENTORUM EDITORI

H A E C S U A A D V E R S A R I A

SUMMA CUM OBSERVANTIA

DEDICAT

AUCTOR.

PRAEFATIO.

In priore Adversariorum meorum in Comicorum Atticorum Fragmenta volumine (Halis Saxonum 1890.) editionis Meinckianae (Berolini, 1839—1857. V. voll. 8vo. apud G. Reimer) rationem habui; in hoc posteriore recentiorem et multo locupletiozem editionem a viro erudito et sagaci Theodoro Kock paratam (Lipsiae, 1880—1888. II. voll. 8vo. apud B. G. Teubner.) secutus sum.

Ambobus viris doctis quantum debeant Graecarum litterarum studiosi vix dici potest. Hujusmodi enim opus profundam sane dictionis Atticae, praecipue Comicorum, vitaeque Atheniensium tum publicae tum domesticae scientiam requirit. Praeterea quanti laboris ac diligentiae fuerit fragmenta per tot scriptores dispersa colligere, in proprias sedes digerere, varias codicum lectiones virorumque doctorum emendationes hic illic sparsas una cum annotationibus criticis et explicationibus apponere ii optime aestimare possunt qui hujusmodi opus susceperunt. 'Expertus disces quam gravis iste labor.'

In Addendis adversaria nonnulla ad Monosticha Menandri vulgo dicta, quamvis in editione Kockiana de industria ut *ἀποσβητήρια* omissa, dedi. Praeterea, ne quid utile deesset, fragmenta levioris momenti quaedam nuper in monasterio Sabbaitico Hierosolymitano reperta subjeci. Denique in calce voluminis fragmenta quaedam poetica, praecipue Comicorum, a me subinde inter legendum enotata, quorum fortasse nonnulla in alterutram fragmentorum collectionem recepta sunt, appendicis loco addidi.

Ut vero quam maximus fructus ex hac nupera diligenter et accurate parata editione derivetur, valde optandum est virum

doctum aliquem operam novi Lexici in Comicorum Fragmenta concinnandi qualia sunt utilissima summae eruditionis viri Gulielmi Dindorfii, paucos ante annos ab his litteris erepti, Lexica in Sophoclem et Aeschylum (apud B. G. Teubner, Lipsiae, 1870. et 1876. gr. 8vo.) suscepturum esse. *) Quod enim nunc extat Lexicon ab Henrico Jacobi curatum, quamvis valde diligenter et accurate confectum, Meinekianae tantum editioni, cui ut Supplementum annexum est, accommodatur: unde fit ut saepe locos qui secundum editionis Meinekianae enumerationem afferuntur in editione Kockiana, quae longe aliter ordinata est, reperire admodum difficile sit laboremque haud exiguum requirat. Adde quod in recentiore editione, ut exspectandum erat, fragmenta non pauca nova reperiuntur quae in editione Meinekiana desunt. Ita demum non dubitandi locus est quin plurima loca quae nunc corruptelis laborant, similium locorum comparatione facta, quae tutissima emendandi ratio est, ad pristinam integritatem restitui possint. Quinetiam alia fragmenta aut in scriptoribus antiquis non satis bene excussis, aut in monasteriorum Orientalium bibliothecis, aut in subterraneis Herculanei ruinis, aut (quod maxime probabile videtur) in pervetustis sepulcris et monumentis Aegyptiacis latentia industriam virorum doctorum identidem ex tenebris in lucem eruturam esse sperandum est.

Scribebam Brightoniae, Martii die secundo, 1896.

*) Desideramus praeterea bona Lexica in Poetarum Lyricorum editionem Bergkianam, necnon in Aristophanem et Euripidem; quae qui confecerint operam se gratissimam et utilissimam harum litterarum studiosis navaturos esse sciant.

INDEX POETARUM.

	pag.		pag.
Adespota	261. 343. 348. 352	Chionides	1. 279
Alcaeus	93. 328	Clearchus	170
Alexander	257	Crates	16. 283. 344
Alexis	152. 336	Cratinus	2. 279. 344. 359
Amipsias	81. 324	Cratinus junior	151. 336
Amphis	140. 335	Crito	254
Anaxandrides	121. 333	Crobylus	258
Anaxilas	145. 335	Damoxenus	253. 342
Antidotus	170	Demetrius	98. 255. 330
Anaxippus	243	Demonicus	257
Antiphanes	101. 331. 360	Dexicrates	257
Apollodorus	242	Diocles	94. 329
Apollodorus Carystius	241	Diodorus	172. 337
Apollodorus Gelous	241	Dionysius	172. 338
Apollophanes	98. 330. 347	Diophantus	257
Araros	136. 334	Dioxippus	255
Archedicus	241	Diphilus	192. 340
Archippus	82. 325. 346	Dromo	172
Aristagoras	87. 327	Ecphantides	2. 279
Aristomenes	84. 325	Ephippus	143. 335
Aristonymus	81	Epicrates	149. 336
Aristophanes	54. 296. 345. 360	Epilycus	99. 331
Aristophon	148. 336	Epinicus	251
Athenio	256	Eriphus	174. 338
Autocrates	100. 331	Eubulides	174
Axionicus	171. 337	Eubulus	126. 334. 360
Bato	250	Eudoxus	251
Callias	84. 326	Euphanes	152
Callippus	257. 343	Euphron	248. 342
Cantharus	93. 329	Eupolis	35. 290. 345. 359
Cephisodorus	99. 331	Euthycles	100. 331
Chariclides	260	Evangelus	257. 342

	pag.		pag.
Hegemon	85. 326	Philetaerus	139. 335. 347
Hegesippus	246	Philippides	244. 342
Heniochus	174. 338	Philonides	34
Heraclides	175	Philyllius	96. 330
Hermippus	29. 288	Phoenicides	251. 342
Hipparchus	240. 342	Phrynichus	51. 359
Leuco	86	Plato	73. 322. 345
Lynceus	240	Poliochus	260
Lysippus	85. 326	Polyzelus	97. 330
Macho	249	Posidippus	252
Magnes	1. 279	Sannyrio	98. 330. 347
Menander	199. 340. 347. 360	Sophilus	176. 338
[Menandri] Monosticha	349	Sosicrates	260
Metagenes	86. 326	Sosipater	247
Mnesimachus	175. 338	Sotades	176. 360
Monosticha	349	Stephanus	255
Myrtilus	34. 290	Strato	255
Nausicrates	152. 243. 336	Strattis	87. 327. 346
Nico	260	Susario	1. 279
Nicochares	94. 329. 346	Teleclides	26. 287. 359
Nicolaus	258	Theognetus	256
Nicomachus	94. 259. 343	Theophilus	181
Nicophon	95. 329	Theopompus	90. 328
Nicostratus	136. 335	Thugenides	257. 343
Ophelio	152	Timocles	177. 338
Pherecrates	18. 284. 344. 359	Timotheus	177
Philemon	182. 339. 360	Timostratus	254
Philemon junior	192	Xenarchus	180. 339
Xeno	260		

SUSARION.

V. 1. ἀκούετε λεῶ] Ictus cadit ut in αὐτίκα μάλα etc.

CHIONIDES.

1. V. 2. φρουροῦντας ἀτεχνῶς] Qu. φρουροῦντας ἀλύχνους. Cf. Eur. Fr. 425. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος ὥστε θῆρ μόνος. Hesych. σάμαξ· ὕλη τις δρυῶδης (l. δονακῶδης), etc.

4. V. 1. τοῦτ' οὐ μὰ Δία Γηροίππος] Qu. ταυτὶ μὰ Δί' οὐ Γηροίππος. 2. κατεγλυκήγατο] Fort. κατεγλύκηνεν ἄν. Confer ὑπογλυκαίνειν, Arist. Eq. 216.

7. Cum voce δρυπετής cf. χαμαιπετής. Analogiae repugnare videtur δρυπετής. Cf. Anaxandr. III. 184. πράσα, γήτειον, κρόμυνα, φουστή (φύστη vulg.).

8. In χιονίππον etc. latet, ni fallor, χρονικόν. Cf. Etym. M. 167, 46. ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει, κτλ. Etiam Kockius de nomine proprio restituendo dubitat, scriptum olim conjiciens (ἐν μέσῳ) χειμῶνι πον | πνυθοῦ κτλ. (θαυμάζω δ' ἐγὼ) | ὀπηνίκ' κτλ.

9. Vitruv. Eucrates (Epicrates conj. Nauck. qu. Cratinus aut Eupolis).

MAGNES.

1. V. 1. ταγηνίας — χλιαρούς] Sc. ἰχθῦς. Cf. Cratin. II. 90. χλιαρὸς ταγηνίας. ταγηνίας — σίζοντας] Cf. Telecl. II. 365. τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται. Poll. Κράτητος (Μάγνητος? coll. Athen. XIV. 646 E.) ἡ λέξις.

2. καὶ ταῦτα μέν μοι —] Malim καὶ ταῦτα μέντοι —.

3. λούσαντα χρῆ καὶ βακκάριδι κεχοιμένον] χρῆ λουσάμενον — conj. Kock. Qu. λελουμένον καὶ —. Cf. Eubul. III. 250. Achae. Fr. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐδύσμων δέμας. De cadavere sermonem esse monet Herwerden, coll. Arist. Fr. 488. οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποθανόντες ἐστεφανωμένοι | προνκείμεθ' οὐδὲ βακκάρει (βακκάριδι?) κεχοιμένοι.

5. Ποάστριαι. Hesych. ποάστριαι· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου καὶ (αἱ) τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι (ἐκλέγουσαι? coll. Phot.), ἀλλὰ καὶ καθόλου κτλ.

6. ὦμνυς μὴ γερονέναι] Corrigendum suspicor ὦμνυς μὴ κεκλόφέναι.

ECPHANTIDES.

1. Qu. πόδας | ἔδει (τε εἰ δέοι libri. ἔπει δέοι Kock.) πρῶ-
μενον καταγαγεῖν ἐφ' ἑαυτὸν ἑός. Vel πόδας ὁπότε δέοι —. πόδας
ἐφ' ἑαυτὸν ἑός | Cf. Pher. II. 269. ποῖς ἐφ' ἑός.

2. Solerter duos trimetros restituit Kock, καὶ (ταῖς) Μεγα-
ρικαῖς κωμωδίασιν ἄχθομαι | αἰσχύνομαι τε δρᾶμα Μεγαρικῶν
ποιεῖν.

4. Schol. Arist. Legerim ἐν δὲ Ὀραις ἡταιρηκότα Ἀριστοφάνη,
τὸν δὲ αὐτὸν Τηλέκλειδης ἐν Ἡσιόδοις. Ibid. Zenob. ἐν δὲ διη-
στοασίῃ καὶ (κἄν?) Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ (πολεμαρχοῖ?).

5. κακηγορίστατος] Confer πτωχίστερος, κλεπτίστατος, etc.

CRATINUS.

1. V. 1. Μητρόβιος δ γραμματεῖς] Μητρόβιος θ' — Herw.
Fort. Μητρόβιος ὦν —, i. e. ὥσπερ Μητρόβιος —. 3. πρώτῳ]
πρόμῳ recte haud dubie Muretus, quicquid dicat Kock, qui ipse
βροτῷ proponit. 5. αἰῶνα πάντα συνδιατρέψειν] Cf. Diocl. II. 841.
ἀγόμεριον | αἰῶνα τρέψει. Eur. Andr. 1215. τίν' αἰῶν' ἐς τὸ λοιπὸν
ἐξεῖς;

2. οἶον] ὅσον vel οἶων conj. Kock. Illud praeferendum
σοφιστῶν σμῆνος] Cf. Nub. 297. μέγα — τι θεῶν — σμῆνος.
Soph. Fr. 693. Lys. 353. ἐσμός γυναικῶν. ἀνεδιψήσατε] Suspe-
ctum. Requiritur verbum idem significans quod ἀνηγείρατε. Fort
ἀνεγνέρεκατε, vel ἀνεκινήσατε.

3. ἐμοὶ μὲν (Mein.) ἡδὺ Nauck. δέλφαιες] Cf. ad Acharn
786. δελφικονύμενα.

5. Δωδωναῖον κυνὶ βωμολόχῳ, τίτθῃ, γράϊα προσέεικας pro-
babiliter Kock. (βωμολόχῳ — προσέεικας jam Heringa). Si si-
cerum est βωλοκόπῳ, confer γ. βωλοκοπεῖν. Δωδωναῖον κυν-
Cf. Men. IV. 89. τὸ Δωδωναῖον χαλκίον.

6. V. 1. βαθζει] Fort. παφλάζει. 3. ἔοικε λαλῆσαι] εἰς
ἀποπαρδεῖν Naber. τὴν Θασίαν ἄλμην] Archilochum intelligi-
Naber, sic propter acrimoniam dictum. Coloniam autem ille Pe-
riorum in insulam Thasum deduxit.

11. Schol. Lucian. εἰς (ὥς) δὲ σιγματίαν αὐτὸν Κρατῖνος κα-
μωδεῖ ὥς (καὶ ὥς?) ἓνα etc.

13. Hesych. τὰς σαμαίνας (Σαμακάς?) etc.

15. V. 1. ἔδωκ' — χορόν] Cf. Arist. Poet. 5. καὶ γὰρ χορ-
κωμωδῶν ὅπρ' ὅτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν. 2. οὐκ ἂν ἤξιουν ἐγ-
Malim οὐκ ἂν ἤξιος' ἐγώ. 3. ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν] πρώτ-
ποεῖσθαι πείραν Cobet.

18. πυρὶ πῦρ ἐπέγχει Kock, coll. Cycl. 423. Qu. πῦρ ἐπὶ πῦ-
ἐγχει (vel ἐπίχει). Sed vix placet χεῖν de igne positum.

20. ἀνεσίαν] I. γ. ἀνεσις. Sic σύνεσις et ἀσυνεσία.

22. αἰθρία] αἰθρεία (?) Mein. αἰθέρια Kock. Qu. ὑπαιθρα.
τιμώντας] τηροῦντας Kock., coll. Herodoto et Pausania. Poll.
VI. 83. αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι (l. αἱ δὲ παρατιθέμεναι) etc.
25. ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης —] ἵνα σιωπῶντες τέχνην (?) —
Kock. Qu. ἵνα σιωπῶντες τὰ νῦν —. δάζωσι] Cf. Fr. 4. ἔρραζε
πρὸς τὴν γῆν.
26. Cf. Pac. 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πεπόρδα καὶ γελῶ.
27. τῷ δ'] τοῦ δ' (τι μέρος) conj., Kock. Fort. τούτου δ'.
31. V. 1. τούτοις δὲ ὀπισθεν ἴτω] τούτοις δ' ἐξόπισθ' ἴτω
recte Mein.
33. Qu. μία γὰρ χελιδὼν οὐκ ἔαρ ποιεῖ ποτε.
35. ἐγκυρῆσαι] Corrigendum ἐγκυρσαι, quod legitur Soph.
El. 863.
37. Lege ἐνεισιν ἐνταῦθ' (aut ἐνταῦθ' ἐνεισιν) αἱ μάχαιραι
κουρίδες.
41. νακότηλος ὥσπερ] νακότηλον ὥσπερ — recte Porson.
42. παραστάδας] Cf. Eur. Phoen. 418. Androm. 1121. et ad
Iph. T. 1159.
44. [τῶν] βδελλολαρύγγων ἀνεπαγγέλτων μετὰ φοιτήσας ἐπὶ
δεῦπνον conj. Kock. Recte, opinor.
45. ἀνησις] Cf. Aesch. Fr. 258 a. ἀνησις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος.
46. χηνοβοσκοί] Cf. χοιροβοσκός, πορνοβοσκός, etc.
47. κλίνην τὴν παράπυξον] l. e. imitation of box-wood?
49. λασάνοις pro λαχάνοις recte Mein. Cf. Arist. Pac. 893.
Fr. 80, 2. Qu. τὸν Κερκύνον θ' (δ') ἔωθεν ἀποπατοῦν' (ἐγὼ) | ἐπὶ
τοῖς λασάνοις εὐρὼν ἀπέπνιξα.
51. Placet Cobeti correctio.
52. ὁ δ' ὄνος ὕεται] Cf. Cephisod. II. 883. ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις
ὄνος ὕομαι. Philem. IV. 61. ὄνος βαδίζει εἰς ἄχυρα τραγημάτων.
53. Fort. φέρε νυνὶ | ἐξ αἰθρίας καταπυγούνη μνὸς ἀστράφει
Ξενοφῶντος. Vel φέρε νυν σοι (vel φέρε', ἐάν σοι) | — καταπυ-
γούνη μνὸς ἀστράφω etc., sed quo sensu haec dixerit Comicus
non liquet. Praeterea excidisse videtur λευκός, ut monuit Kock.
2. ἐξ αἰθρίας] Cf. Plut. Syll. 14. νεφῶν ἐξ αἰθρίας συνδραμόν-
των. Herod. I. 87. ἐκ αἰθρίας καὶ νηνεμῆς συνδραμέειν ἐξαπίνης
νέφεα. Xen. Hell. VII. 1. 31. αἰθρίας] Media producta. Cf. Nub.
371. Solon. Fr. 12, 22 B. καταπυγούνη] Cf. Cratin. 241. Ἦραν
τέ οἱ Ἀσπασίαν τίπτει Καταπυγούνη | παλλακὴν κυνώπιδα. Aristoph.
II. 1000. ἀστράφω] Qu. ἀστράφει. Zenob. ἐπὶ τῶν ἀκράτων
(l. ἀκρατῶν) περὶ τὰ ἀφροδίσια.
54. μόνον] Qu. μάτην.
55. ποδαπός] ποδαπὸν scripsit, si fides habenda est Draconi.
ἀμάργοι] ἀμάργοι (sc. Pericles) Naber. Fort. ἡμᾶς — ἀμάργοις.
Cf. Eur. Med. 191. σκαίους δὲ λέγων οὐκ ἂν ἀμάργοις. Soph.
Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν τοῖς | οὐκ ἂν ἀμάργοις.

56. V. 1. Πανδιονίδος πόλεως βασιλεῦ recte, opinor, Kock.
 57. V. 1. τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος —] Cf. Eupol. II. 487. Arist. Eq. 1296 sq. 2. ψῆφος — φλεγυρά] Cf. Ach. 665. δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ φλεγυρά.
 58. V. 2. Qu. βρούκει γὰρ ἄπανθ', ἐπεὶ δὲ τρίγλης κἄν μάχοιτο. Jure in vulgata offendit Herwerden, qui τρίγλης (gen. pretii) pro τρίγλη proponit.
 60. ὕδωρ παραρρέει] Cf. Eupol. II. 546. μαίνεται τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν. Qu. παρεισσεῖ. Zenob. ἐκ παντός ἔργον (l. σθένους, coll. Phot.).
 61. ἱερὰ δόος] Confer via sacra Latinorum.
 63. Anecd. Bekk. ἀνειακάσασθε· ἀνασκώψατε (ἀντεικάσουσθε· ἀντεσκώψατε Kock. Malim ἀντηκιάσατε· ἀντεσκώψατε).
 65. Ante ἥβης probabiliter στένομεν μεμνημένοι supplendum censet Kock. νοῦ δὲ τοῦδε] Lego νοῦ τ' ἐκείνου. νοῦ — καὶ φρενῶν] Cf. Arist. Th. 291. νοῦν ἔχειν — καὶ φρένας.
 69. Δωρῶ συκοπέδιλος] Cf. Pind. Ol. III. 9. Δωρίῳ φωνᾷ ἐναρμόξαι πεδίλῳ (i. e. rhythmō). Quod ad v. Δωρῶ, cf. Δεξῶ Cratin. II. 58. et Δωροδοκῆσι Eq. 996. Hesych. παρὰ τὸ ἐμβλέπειν (ἐμβλῆναι Lobeck. qu. ἐμβάλλειν, coll. Eq. 1083.).
 70. τέκτονες εἰς παλάμων ἔμνων] Cf. Nicoch. II. 842. σοφαῖσι παλάμαις τεκτόνων εἰργασμένον | κυμνοδόκον.
 71. V. 1. ὅδε] ὅδι recte Mein. 2. Περικλήης] ὁ Περικλήης Mein. Περικλήης ut glossema ejiciendum censent Cobet. Kock. Nescio an recte. Cf. Fr. 241. Qu. [Περικλήης] τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου βεβλημένον etc.
 72. Qu. ἐς τὸν καλιὸν ἢ γυνή (pro ἣν τύχη) καθείργονται.
 73. ἔπανσαν] ἔπανσεν probabiliter Mein.
 74. V. 1. Qu. ἦκω δὲ δεῦρο Πᾶνα μαστεύων τινά. 2. ποτε —] Qu. B. πότερον (aut πότερα) —. 4. πότερα Δαιδάλειος ἦν | ἢ τις ἐξέκλεψεν αὐτόν; Naber, cui in Πανὶ κακὸν latere Πανίσκον suspicatur. Δαιδάλειος] Cf. Arist. Fr. 232 D. Δαιδάλεια. Aliud est δαιδάλεος, Theop. II. 806. Alex. III. 392.
 75. V. 1. μαστεύων] Qu. μαστεύω. 2. καὶ χρύσειον] Qu. ἢ χρύσειον.
 76. τὴν πέρουσι βουλὴν] τῆς — βουλῆς Mein. Cf. Arist. Ach. 375. τὴν πέρουσι κωμωδίαν. Schol. Oribas. ἐντεῦθεν ὥς (l. ἔξ' ἐτ'), ἄφρονες.
 77. Confer locutionem proverbialē ἀνάγυρον κινεῖν. Hesych. ἀσπάλους (ἀσκάρους?).
 78. ἀπέφρησαν] ἀπέφρηκαν Nauck.
 82. κῶβηβον] Vox cognata videtur Κυβέλη.
 83. Athen. πέλικαι (l. πέλικα). Hesych. πελίκαν (l. πέλικα). Phot. πέλικαν (l. πέλικα). Poll. πελίκην (l. πέλικα). Confer πέλλα (Angl. a pail).
 84. Athen. τῷ προκαθημένῳ (προϋσταμένῳ?).

85. Ἀκέστορα γὰρ ὅμως] Qu. Ἀκέστορ' ὅμως. 2. συστρέφῃ] συστρέφῃ (i. e. circumscibat) Bentl. συστραφῇ Dobr. Illud verum videtur. τὰ πράγματα] I. e. argumenta. Apte Kockius confert Ran. 1122. ἀσαφὲς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων. Fort. τὰ ποιήματα. Cf. schol. Av. 31. εἰς δὲ τὴν ποίησιν κεχλενάκασι. Nimirum nimis effusus in rerum tractatione erat Acestor.

86. ἐπέδωκε] Angl. he gave over. Fort. ἀπέδωκε.

90. Cf. Arist. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (imo ἡμῖν) οὐκ ἐπισημῇ τῶν κακῶν;

93. σκάλωψ] Annon σκάλωψ? V. Arist. Ach. 879. σκάλωπας.

94. φέροικος] I. q. φερέοικος (epic.). Sic παλαιγενὴς et παλαιογενής.

95. V. 1. φοβερόν] φθονερόν recte Jacobs. 2. αἰζηοῖσι] Cf. Hom. Il. β'. 660. δ'. 280. ε'. 92. θ'. 298. ο'. 66. etc. Hesiod. Op. 439. Th. 863.

96. ἄμοργόν] ἄμοργιν (i. e. τὴν ὑποστάθμην) et mox ἡθεῖν pro νήθειν conj. Kock. ἄμοργόν — βρυτίνην] I. e. silk. I. q. βρυτίνον πήγισμα (Hesych.). Qu. ἄμοργιν — βυσσίνην. νήθειν] ἡθεῖν conj. Kock. An νήθει? Theophr. ἐψοῦσαι (scr. ἔψουσιν).

97. V. 1. Qu. τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν, ὦ Γνήσιππ'; ἐρῶ πολλῇ σχολῇ κτλ. 2. μηδέν] Annon οὐδέν? Idem sentit Kock.

98. V. 1. κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι] Mendosum est ἐρέπτομαι. Qu. σκεπάζομαι aut στεγάζομαι. 3. De σισυμβροῖω στεφανωτικῷ cf. Theophr. H. Pl. VI. 1. 1. κάλνξι τ'] κάλνξιν recte Porson. 5. οἰνάνθησιν] Imo οἰνάνθαισιν. ἡμεροκαλλεῖ] Sc. ἄνθει. Nobis daisy (day's eye). φιλουμένω] φιληλίω sagaciter corrigit Kock, coll. Athen. XV. 681 E. Plin. H. N. XXI. 168.

6. (σμίλῳ ναρκίσσῳ θ' ἐλενείῳ τε κ)ἀνθρύσκου φόβῃ commode supplet Kock. 7. ἀειφρούρω] ἀειφύρω (i. e. ἀειθαλεῖ, Hesych.) optime Kock. Cf. ad Soph. Fr. 509. Ant. 892. 8. καὶ κύτισος] κάμοι — Porson. καὶ γάρ — Herm. Qu. κάτι (vel καὶ πρὸς, vel κᾶτα) κύτισος. Apud Pollucem κυτίσου mentio non fit, contra memorantur θρυαλλίς (?) et σμίλον, de quibus tacet Athenaeus.

99. ἀποπυρίας] Cf. v. πυριάτης (ῥ) et ὀβελίας. Feliciter corrigit Coraes —, ζυμίταν, σποδοῦ πλέων, ἀπαλόν. Qu. ἄρτον ἀποπυρίαν ἔχω σποδοῦ πλέων.

100. ὑπὸ ποσσὶν ἔχων πύλους] Qu. ὑπὸ ποσσὶν πύλους ἔχων.

101. Qu. οὗτος (sub. ἐστὶ) Ἰβηρος τραγοπώγων. Metrum anapaesticum est.

105. οἶσθας] Legitur etiam Alex. III. 389. v. 11. Men. IV. 174. Philem. IV. 14. v. 5. In quibus locis reponendum videtur οἶδας, quod legitur Philem. IV. 14. v. 3. Phoenicid. IV. 510. Straton. IV. 546. v. 26. Corruptio orta est ex confusione formarum οἶδας et οἶσθα (contr. ex οἶδαςθα). Cf. ad Vesp. 4.

108. V. 2. Cf. Nub. 503. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν γ' ὄναι.

3. ἐπὶ ζῶντος' (sic) Ko. (coll. Mein. ad Theocr. V. 97.) ἐπὶ ζῶντος σῖγ' ἕως ἄν — Naber. Qu. ἐπὶ τῷ δ' ἐπὶ ζῶντος, ὅπως ἄν ἐκλέψῃς καλὸν etc.

109. Omnia hic ambigue et κακεμφάτως dici videntur. Cf. Eratosth. Catast. 25. in titulo hujus fabulae. V. 1. ὥστ' οὐκ ἐσθίων —] Qu. ὥς στρουθίων —. Et sic Duebner. in ed. schol. Theocr. 2. ῥοδωνιά — σισύμβριον] Cf. Theophr. H. Pl. I. 1. 1. ubi ῥοδωνιά et σισύμβριον inter τὰ στεφανωτικὰ memorantur.

111. μακάριε] καράνιε conj. Kock. Fortasse recte.

112. Ψύρα] Accusativus pluralis. Cf. Fr. 352.

116. τὰ πινέοντ' δ' ἐν βάφα βάλλειν τῷ ποτῷ probabiliter Both. τοῖς ἐπινέουσιν δ' ἐν βάφοισιν ἐμβάλλειν ποτὸν Kock.

123. A. οὐκ ἀπερορήσεις σὺ θᾶπτον; B. ἀποτιλῶ σε τήμερον Naber.

124. γέγραφε] γέγραπται Ellis. Arridet Meinekii correctio — κέκραγε, τοῖς ὄφεισι πιεῖν δίδου, ut et Kockii, — ἔφραζε, τοῖς κτλ.

125. χλιαρός ταγηνίας] Sub. ἰχθίς. Cf. Magn. II. 10. ταγηνίας — χλιαρούς. Metag. II. 753. Nicoph. II. 852. ταγηνιστοὶ ἰχθύνες memorantur Alex. III. 404.

126. ἡ πρεσβῦται] οἱ πρεσβῦται conj. Kock. Recte, ut videtur. προβῶντες] Confer verbum ἑλᾶν.

128. δωροδοκεῖται] δωροδοκεῖτω Naber, Atticum esse δωροδοκεῖν, non δωροδοκεῖσθαι, admonens. δωροδοκεῖ τι recte Kock. Cf. ad Ran. 361. Respicitur autem Solonis versus, ἑμῶν εἰς μὲν (τις?) ἕκαστος ἀλώπεκος ἔγχεσι βαίνει.

129. παραλεξάμενος] Idem fore quod συγγενόμενος. Frustra laborat Kock.

133. μεῖζον τὸ πέος παλαιστῆς (παλαστῆς) recte, opinor, Ruhnken. παλαστῆς] παλαιστῆς vulg. Cf. Philem. IV. 10. ψιμάθιον | ἴσως παλαστῆς. Incert. ap. Synes. p. 728. ὥστε μοι δοκῶ | πλεῖν ἢ παλαστῇ γεγονέναι σοφώτερος.

134. τρισnéατον] τρισnéατην recte conj. Kock.

136. Qu. (ἄρα) πῶποτ' εἶδες —; vel (ἦδη) πῶποτ' εἶδες —;

137. οἱ δ' ἀλυσκάζουσιν] Qu. οἱ δ' αἶν' ἀλυσκάζουσιν.

138. ὀρώμαι] Recte se habet haec forma verbi in anapaestis. Sic ἰδωμαι (?) vel in senario Vesp. 183.

141. τῇ — λαβών. ἦσθη καὶ τοῦνομά μ' ἐνθὺς ἐρωτᾷ Herw. Lege τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβών, ἦ δ' ὅς, καὶ τοῦνομά μ' ἐνθὺς ἐρωτᾷ. πῖθι] Cf. Antiph. III. 88. σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Alex. III. 489. Men. IV. 182. Diph. IV. 384. Ion. trag. Fr. 27. ἦσθη] ἦ δ' ἦ Naber. Recte fortasse. Idem probabiliter (et Herw.) ἐρωτᾷ pro ἐρώτα.

142. V. 2. πνὸν — πυριάτη] Cf. Arist. Vesp. 710. Vulgata sanam esse jure contendit Herwerden.

143. V. 3. εἰς ἀλμην —] Cf. Vesp. 331. εἰς δ' ἀλμην ἐμβαλε θερμόν (με).

144. V. 1. *σίγα νυν ἅπας, ἔχε σῖγα* Cobet. Malim *σίγα νυν πᾶς, ἔχε σῖγα*. Cf. Dionys. trag. 6. *ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε*. Trag. adesp. 406, 4. *ἢ Δίκη* — *τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο*. 4. *θείῳ*] *δίκῳ* Nauck.

146. Qu. *οὐ μὰ Δία ταῦτ' ἔσθ' οἷα τὰπὶ Χαριξένης*.

150. *στεφάνωμα*] Cf. Pher. II. 253. *ἐν τοῖς στεφανώμασιν*. Arist. Eccl. 302.

151. Qu. *Ἀριστόδημος ὦν* (coll. Ran. 363.) *ἀσχημονῶν* (*ἀσχημονεῖ*) | *ἐν τοῖς Κιμωνείοις ἐρειπίοις*. Ad rem cf. Ran. 422 sq.

152. Fort. *μισεῖς γὰρ τὰ νῦν* | *πάνν τὰς γαναϊκας, πρὸς δὲ παιδίκ' αὐτὴν τρέπει*.

153. *ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί*] Qu. *ὀφθαλμοὺς δ' οὐκ ἀριθμητούς*,

154. Ultima in *ἐπιλήσμοσι* correpta ex epicorum usu.

158. *γέγηθα τὸν ἄνδρα*] Excidit haud dubie participii accusativus. Cf. Eupol. 43. Fort. *γέγηθ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὄρῳν σεσουρμένον*.

160. Placet Dobraei correctio *αὐτόματα δ' αὐτοῖς κτλ.* *ἀνίει*] Cf. Arist. Ran. 1462. *ἐνθὲν δ' ἀνίει τὰγαθά*.

161. Duo fragmenta hic videntur esse. Pro *μελαινὰς* (*μελαινας* libri) qu. *μελαινίς* (Sophron. Athen. 86 A.). 2. *καί*] *κτεῖς* Birt.

162. *διποδίας* recte Runkel. et *καλὴ καλῶς* Mein. Hesych. *διποδισμός* (l. *διποδιασμός*).

164. V. 2. *πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν*] *πᾶσιν εἰσελθοῦσιν* probabiliter Mein. Qu. *τοῖς ἀφιγμένοισιν*. Si sincera est vulgata, *τοῖς ἐλθοῦσιν* significabit *τοῖς ἀφιγμένοις*. 4. *ἀποδάκνει*] Cf. Aristom. II. 734. *ἄρτον δις ἢ τρίς ἀποδακῶν*.

165. V. 2. *ἐν ταῖσι παλαιστραῖς*] Qu. *ἐν τοῖσιν ἀγροῖσιν*. 3. *Αἰγιναῖαι*] Latet, ni fallor, *εἰς τὴν γαῖαν* (ut in anapaestis). *δρυπεπεῖς*] Angl. ripened on tree. *βώλοις τε κομῶσαι*] Qu. *βώλοισι* —, vel *ἀμύλοις τε* —. *κατεβέβληντο*] Qu. *κατεβάλλοντο*.

166. *μὴ ξυντυχία βαρυνόμενοι*] *μὴ ξυντυχίαισι* — Runkel. Mein. Qu. *ταῖς ξυντυχίαισι* (vel *τῇ ξυντυχίᾳ τε*) —.

169. V. 1. *οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς*] *δεῖ δ' αὐθ' ἡμᾶς* conj. Kock. Recte, opinor. *αὐθ'*] Cf. Metagen. 4, 2. Hermipp. 63, 6. Aristoph. Vesp. 1015. Pac. 1270. 2. *ἀγαθούς*] Mendosum. Fort. *ἀγαθὴν* (*δαῖτα*). *κομψῶν* — *θεατῶν*] Cf. 307, 1. *κομψός τις* — *θεατῆς*.

170. *ἦ*] *οἱ* Mein. prob. Kock. Qu. *ἦ*. *ἀνέμενοι*] Fort. *ἀνειμένοι*. *ἀκύλοις*] Anglice acorns.

171. V. 1. Qu. *(αὐτὸς γὰρ ὁ δῆμος)* | *εὖ νυν ἐπαίδευσέν τ' ἀνέθρεψέ τε* —, et mox *ἀμύναι* (pro *ἀμύναιτο* aut *ἀμύναιο*).

173. Schol. Arist. *ἐν τῇ* (del.?) *Πυλαίᾳ*.

175. *γλῶσσαν*] Scribendum, *γλῶτταν*: pars enim trimetri haec sunt.

181. V. 1. *ἀλλ' ἐπανατρέφαι βούλομαι σου τὸν λόγον*] Qu. — *βούλομ' εἰς τὸν πρὶν λόγον* (vel *εἰς σου τὸν λόγον*). 2. *πρότερον*

ἐκείνος] πρότερον μὲν ἐκείνος temere Kock. 4. ἄμα δέ μοι —] Malim ἄμα δὲ καὶ —. δοκεῖ] (μέθῃ) δοκεῖ probabiliter cum Fritzsche Kock.

183. V. 3. ἄρ' οἴσει τρία;] Cf. 184. τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' etc. Diph. 107, 3. Ἐν ἀγαθὸν ἐγγέασα τριῖ' ἐπαντλεῖ κακά. et ad Arist. Pl. 854. οὕτω πολυφόρῳ ξυγκέκραμαι δαίμονι.

184. τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἐγὼ δ' ἐκτρήκομαι] Lege — ἐγὼ βδελύττομαι. Cf. Cratin. 183, 3. ἄρ' οἴσει τρία;

186. V. 1. τῶν δρυμάτων] τοῦ δρύματος Suid., quod jure praefert Mein., coll. Pac. 239. τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος. 3. Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι] Corrige Ἰλισσὸς ἔστ' ἐν φάρυγι. Solennis hic error.

5. ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν] Cf. Arist. Eq. 99. ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευμάτων καὶ γνωμίδων καὶ νοιδίων (l. κατακλύσω βουλευματίοις etc.). Pro ταῦτα malim ταυτὶ, ut apud Arist. Eq. 99.

187. V. 4. καδίσκου;] Qu. κοτυλίσκου;.

188. V. 1. ἀτὰρ ἐννοοῦμαι δῆτα —] Qu. — δὴ τι. Et sic Nauck., coll. Eur. Med. 900. ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων.

Pro τῆς (τὰς Mein.) μοχθηρίας qu. τὴν μοχθηρίαν. 2. ἡλιθιότητος] σκαλιότητος Bergk. Recte, opinor.

190. In fine versus interrogandum.

191. V. 2. ἀραχνίων] ἄρ' ἀραχνίων Mein. ἀραχνιδίων Naber, coll. Pherecr. II. 325. ἄρ' ἀράχνη' (ἀραχνίδι' Naber) ὥσπερ ταῖς σιπύαισι ταῖς κεναῖς; Plat. II. 620. ἀραχνίους (ἀραχνιδίους Naber), ἂν τοῖσι τοίχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνει. Nicoph. II. 849. ἀράχνην (ἀραχνιδίον Naber) τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι. Sed in ἀραχνιδίον (ab ἀράχνην) produceretur antepenultima.

193. τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου, τοὺς δ' ἐκ καδίσκου] Cf. Stratt. II. 771. Ἐρμῆς, δν ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου.

194. εἴφ' ὁποτέρου — ἀριθμήσεις. B. ἐγὼ; conj. Kock., quem adi. Qu. ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις κάδου (pro καὶ ἐγὼ in Etym. M.);

195. V. 1. γράφ' αὐτὸν —] Cf. Cratin. II. 126. Ὑπέροβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνουσι γράψον. 3. ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ] Malim ἐν γε —, quum articulo ante ἀκμῇ opus foret.

196. γράψον] Fort. θάψον aut θάψω.

197. V. 1. πάντα ποιοῦσαι —] Qu. πᾶν ποιοῦσαι (νῦν) —. νεωσοίκων λαχεῖν οὐδὲ κάννης] Malim νεωσοίκους λαχεῖν οὐδὲ κάννας (cf. Arist. Vesp. 394.), aut saltem νεωσοίκων τυχεῖν οὐδὲ κάννης (καννῶν?). Recte explicat Kock. Anecd. Bekk. καταγῶγια (l. καταγωγεῖα).

198. πολῖται] θεαταὶ conj. Kock. Vereor ut recte. ῥήματα addidit Mein. ex Archilocho. Nihil opus.

205. αἰρε] αἰρ' αἰρε probabiliter conj. Kock.

207. V. 1. ἀφικνεῖ] Praesens historicum. Cf. 208, 1. 2. βορρᾶς] Malim βορέας, ut in Vesp. 1124.

208. V. 3. Διονυσιοκουρώνων] Διονυσιοκουρομυρώνων probabili-
liter Mein. Fort. Διονυσιοκρονοσιμετρητῶν, vel Διονυσιοκουροπονή-
ρων. Cf. Stratt. 6. Διονυσιοκουροπυρώνην (Διονυσιοκουρομυρώνην?).

209. οἰκοῦσιν] Qu. οἱ ζῶσιν. οἰκοῦσιν οἱ φεύγοντες (exsules)
αἰδρυτον βίον (ejecto ἄλλοις) Enger. Sed offendit dura anapaesti
caesura: tenendum enim est secundam in αἰδρυτον produci.

210. Fort. ἀλλὰ παίζουσιν λέγοντες 'εἰς βόθυνον ἀπιέναι.'

214. ἀμοργοί] I. q. μοργοί. Sic ἀσπάλαξ et σπάλαξ.

216. δελεάστραν] Imo δελεάστριαν. Cf. ποάστρια, ἐράστρια, etc.

219. σπόδιζε] σπόρδιζε conj. Kock. Recte, opinor. διαρ-
ρικοῦ] Confer διασαλακωνίζειν, διακιγκλίζειν, διαβαίνειν, etc.

221. V. 2. δεινοῦ φνὴν recte tuetur Herw.

222. V. 1. ἔγειρε δὴ νῦν, Μοῦσα, Κρητικὸν μέλος] Cf. Arist.
Ach. 666 sq. 3. ἦλθες οὐ πρὶν ἐλθεῖν] ἦλθες οὐ πρὶν γε δεῖν
Porson. Mendosa haec esse constat. Qu. ἀσμένοισιν ἡμῖν (ἀσμέ-
νοις jam proposuerat Herw.), vel ἦλθες ὧδ' ἀσμένοις, vel ἦλθες
ἀσμένῳ, εὖ κάτισθ' (τόδ' ἴσθ', σάφ' ἴσθ'). Quid in ἴσθι σαφές
lateat non perspicio. Utique non significare potest i. q. ἴσθι σαφῶς.
Post ἦλθες interpungi jubet Ko.

226. Qu. ἀργυροκοπιστήρες γὰρ οὗτοι λόγων.

227. λυχνοκατᾶν] V. Supplem. Men. 234. λυχνοκατᾶν. Cf. πυρ-
κατᾶ. Maasius ex cod. Laur. Pollucis haec protulit, λυχνοκαυ-
στεῖν μὲν ἔφη Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ, Μένανδρος δὲ ἐν Θετταλῇ
(Θεττάλῃ) λύχων ἀφάς.

228. Diog. L. φησιν αὐτὸν ποιῶν (del.?) λέγοντα etc.

229. Arist. Epist. I. 17. ὄνος λύρας οὐδὲ γρῦ τῆς ἐμῆς
συμβουλῆς ἐπαίειν δοκεῖ. Schol. Plat. καὶ ὁ τι δν (ὀτιοῦν) προσέ-
τασσαν τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον) Corr. καὶ ὁ τι προσέτασσαν (vel προσ-
τάσσοιεν) οὗτοι οἱ ἄλλοι ὑπήκουον.

230. ἡ γὰρ μουσικὴ βροτοῖς ἀεὶ — ἐπιφέρει τοῖς σώφροσιν
Kock. Pro βροτοῖς malim βροτῶν.

232. χερσίν] Scribe χερσί. Schol. Soph. τὰς ἐκθύσεις (καθάρ-
σεις?) πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο.

233. V. 1. παρὰ ναυτοδικῶν] Qu. παρὰ ναυτοδίκας. κνώ-
δαλ' ἀναιδῇ] Cf. Synes. Epist. 146. ἀνθρώπια — ἀναιδῇ καὶ παμ-
πύνηρα.

235. ἐλήλυμεν] ἐλήλυθμεν al. Nescio an recte.

236. Cf. Arist. Lys. 1237. Κλειταγόρας ἔδειν δέον.

237. δυοῖν ἐν ἑτοῖν] Qu. δυοῖν ἐτέοιν, ut in hexametro. ἐτέων
est Hom. Il. λ'. 692. Solennis Attica forma est ἑτοῖν.

238. V. 2. εἶχον] ἦγον jure requirit Herwerden. πρὸς τὰ
νῦν] Qu. πρὸς τὸν νῦν (βίον). 3. βροτῶν] φρενῶν (et fortasse
ἡδυλόγοι pro ἡδυλόγῳ dubitanter) Herw. ἄνδρες ἀγανόφρονες

ἡδυλόγων σοφία βροτῶν περισσοκαλλεῖς] ἄνδρες ἀγανόφρονες ἡδυλόγων σοφίας πόθῳ περισσοκαλλεῖς conj. Kock. Qu. ἄνδρες ἀγανόφρονες ἀδυλόγων σοφίας πλέω (pleni) περισσοκαλλοῦς, vel potius ἄνδρες ἀγανόφρονος ἀδυλόγου σοφίας πλέω, περισσοκαλλεῖς. Cf. Nub. 1024. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, | ὥς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος. | εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων. Arist. Av. 1321. τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας | εὐάμερον πρόσωπον. Idem metrum est Fr. 322. περισσοκαλλεῖς] Confer composita περισσόμνητος, περισσόφρων, περισσόμοχθος, etc.

239. V. 1. ἐθάκει] Qu. ἔκειτο (sc. in humero). 2. παρὰ χειρὶ μῆλον] Qu. μετὰ —. ἕκαστος μῆλον (ἔχων) σκίπωνά τ' ἡγόραζεν Mein. Recte, opinor. ἡγόραζον] In foro versabantur. Cf. ad Arist. Eq. 1372. Etym. Miller. σισύμβριον· ἔχω (εἶχον?) παρὰ τὸ οὖς.

241. Ἀσπασίαν debet Cobet. Vereor ut recte, propter metrum. Cf. ad 71, 2. Adde Schol. Plat. 391 B. Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλη (l. Ὀμφάλην) τύραννον αὐτὴν (Ἀσπασίαν) καλεῖ Χείρων (l. Χείρωνσι), Εὐπολῖς (Ἥραν δὲ Εὐπολῖς Mein. καὶ Εὐπολῖς?) Φίλοις.

244. Plut. οὐράνιον (οὐρανίαν?) αἶγα — τρέφων.

245. περιφοιτᾷ] I. q. περινοστεῖ, quod fortasse reponendum.

248. κοινοφόρους ἔφη recte, opinor, Kock.

249. βιβλιογράφον] βιβλιαγράφον Lobeck. Kock. Quae forma analogiae repugnare videtur.

250. V. 2. οἶναρον ἔλκων τῆς τρυγός] σμικρὸν ἔλκων τῆς τρυγός Kock. οἶναρον ex οἶναρίου glossemate ad τρυγός adscripto natum esse censet Herw., ipse ὦ μέλ' aut aliquid simile reponendum iudicans. Lege χοιδάριον ἔλκων τρυγός. Cf. Aristoph. Fr. 163. διελκύνει τῆς τρυγός. Poll. VII. 71. ἡ που (l. ἐκ τοῦτον) δὲ καὶ τὸ ἡμιφωσώνιον.

251. μῶν] Rara in comoedia. Cf. Archipp. II. 725. Legitur tamen saepius apud Aristophanem.

253. ἴσως] Qu. ποφῶν aut ποφεῖ. Cf. Arist. Ach. 933.

254. Qu. ἔδει παρέχειν (ἄν) —. Exciderat, opinor, ἄν post simile — εἰν.

255. Ipse tentabam (νῆ τὸν Δί') ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος. Sed praestat Herwerdeni correctio ἐκεῖνος αὐτός (ἔστιν) —.

259. ὀλόφωνος] Qu. βαρὺφωνος, μεγάλφωνος, πολύφωνος; τορόφωνος, aut ὀλοφῶς.

263. Ἀνδροκολωνοκλῆς] Comice pro Ἀνδροκλῆς positum, ut Κολακώνυμος pro Κλεώνυμος apud Aristophanem Vesp. 592.

264. ψήφισμα ἔθηκεν] Ut νόμον θεῖναι.

266. V. 2. πτερόν — καὶ λεκάνην] Cf. Theopomp. II. 808. σπόγγος, λεκάνη, πτερόν. Arist. Ach. 583 sq. Nub. 907.

271. *φελλέα*] Accusativus singularis.

272. *ώρατίζεσθαι*] Imo *ώραρίζεσθαι* Attice, ut *λήγζεσθαι*, *ἄσσειν*, *ἄστουν*, *ἡθεος*, *δηοῦν* etc. Cf. Eur. 358.

273. V. 1. *ἐπῆ*] *ἐνῆ* recte conj. Kock. 3. *ἐπονομάζονσ'* *ἄμα*] Frustra *ἀπακοντίζονσ' ἄμα* conj. Kock. Connecte *ἀπ' ἀγκάλης ἦσι*. 4. Ridet Euripidem, sicut Aristophanes in Thesm. 404. V. Eur. Fr. 667.

275. *ἢ συμπατήσαι*] *ἐπὴν πατήσῃ* aut simile aliquid exspectaverit Herw. *πρὶν συμπατήσαι* jure requirit Kock. Hippocr. *οἱ γναφεῖς λακτίζουσι* (*μαστίζουσι*?), *παίονσι* (*πατοῦσι*?), etc.

276. *τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἔν' αὐλῶ τοὺς νόμους*] *ἔν' αὐλῶ ἄν' νόμους* Herw. Lege — *ἔν' αὐλήσω νόμους*. Cf. Vesp. 582. *ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν* (*ἐξόδι*?) *ἠὔλησ' ἀπιοῦσι*.

277. V. 1. *τὴν χεῖρα μὴ πῖβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ*] Cf. Arist. Nub. 933. Lys. 439. Aesch. Cho. 395. *κάθῃ*] *καθῆς* conj. Kock. Frustra.

278. Qu. *εἰ πρῶτος ἔλθοις, κἂν καθιζάνειν λάβοις*, vel *εἰ πρῶτος ἦλθες, κἂν καθίζεσθαι ἴαβες*.

279. Qu. *ἐφ' ᾧτ' αὐτὴν* —, vel *ἐφ' ᾧτ' ἐμαντῆς* —.

280. *ὁ τάλαρος ὁ κάδος ἄρ' vel ὁ γάρ κάδος* jure requirit Kock. *διάπλεως* — *γάρου*] Malim *ἀνάπλεως* —.

282. *τοῦτον μὲν οἶν καλῶς διεπήνισε τὸν λόγον* conj. Kockius, vitiosa anapaesti caesura. (*διεπήνισας* jam Fritzscher.) Qu. *τοῦτον διεπηνήκισας σὺν* (*διεπηνήκισε* Etym. Mill.) *τὸν λόγον καλῶς*. Cf. Fr. 319. *πονηροὺς ἀνθρώπους πηνικίζων*.

283. Cf. Telecl. 43. *δοτιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον*.

285. *ἄκουε* — *τὴνδε τὴν ἐπιστολήν*] Similiter Aesch. Fr. 293. *ἄκουε* (*ἄκουε τοῖνυν*?) *τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*.

287. *ὥς ἡνδρωμένη*] Malim *οὐδ'* —. Pro *ἐμπαις* (*εὐπαις* al., i. e. *παρθένος*) scripserat forsitan comicus *ἔτι παῖς*. Kockius *ἐκπαις* conjicit.

288. *ὑδατοπωτῶν*] *ὑδατοποτῶν* vulg. Cf. Phryn. II. 601. *ἄνθρωπος ὢν ὑδατοπότας* (*ὑδατοπότης*?). *Ὑδατοποτεῖν* est Lucian. Icar. 7. *ὑδατοποσία* Rhet. praec. 9. *οἶνοποτεῖν* Athen. 460 C. *οἶνοπότης* Anacr. 98. *οἶνοπότις* Anacr. 159. *οἶνοποτήρ* Hom. Od. 8, 456. *οἶνοποτάζειν* Hom. Il. 20, 8. Od. 6, 309. 20, 262. *ὑδροποτεῖν* Herod. I. 71. Xen. Cyr. VI. 2. 26. Plat. Resp. 561 C. etc. *ὑδροποσία* Hipp. Acut. 389. Xen. Cyr. I. 5. 12. Plat. Legg. 674 A. etc. Secundum grammaticos *ὑδροποτεῖν* melior forma fuit. V. Lob. Phryn. 456. *κοιλοφθαλμῶν*] I. q. *κυλοιδιῶν* (Arist. Lys. 472.).

289. *ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς*] Imo *ὑποτεμῶ* —. Cf. Eq. 291. *ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου*. Xen. Hell. II. 3. 34. *ἀπολόμενος πάντων ὑποτεμοί ἂν τὰς ἐλπίδας*. Cyr. I. 4. 19. *ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς*. Aeschin. III. 166. *ὑποτετέμνηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων*.

290. *ἀνδρῶν ἀρίστων*] *ἀνδρῶν ἀνάνδρων* conj. Kock. non male Fort. *ἀνδρῶν, γυναικῶν*.

293. (ἀλλ'), ὦ μεγίστη γλῶττα — probabiliter conj. Kock.

295. ἐσθίων] ἐσθίων εἰ μὴ Etym. Unde ἐσθίων ἀεὶ Kock.
Qu. δασύν | τὸν προκτὸν ἄτε κυρήβι' ἐσθίων ἔχει.

296. Qu. δς τὰς πίνας ἔκαμπτε | χαμᾶθεν ἐστώς τῆς κόμης
αὐτὰς ἄκρας καθέλκων. χαμᾶθεν jure requirunt Cobet. Kock.
Confer χαμᾶζε.

298. ἄνω τὴν μασχάλην αἰρωμεν] Cf. ad Vesp. 1526. ἵνα
δίπτοντος ἄνω σκέλος ὥζωσιν. Eccl. 1179. αἰρεσθ' ἄνω. Pac. 884.
Qu. ὡς ἄνω | τὴν μασχάλην αἰρωμεν ὑποπεπωκότες. Cf. Autocrat.
I. 7. τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὖ | εἰς ἄνω ἐξαίρουσα (ἐξαίρουσ' ἄνω?) etc.
Sic αἶρειν τὰ σκέλη, etc. Phot. μασχάλην αἶρεις: ἀντὶ τοῦ καθω-
μισθήσῃ (l. κωθωνίζῃ ex Hesychio et Prov. Bodl. 625.). Greg.
Cypr. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν (l. ἐπὶ τῶν) etc.

299. V. 2. κώμυνθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρώτων] Qu. — ἔτι
τῶν πρώων ἔχει. Non Attica est forma πρώϊος. Phot. κώμυνθα:
δέσμη (l. δέσμην) χόρτον.

300. αὐτό] I. e. τὸ διὰ μέσου τείχος.

301. V. 1. ἀναμένονσιν ὧδ' ἐπηγλαϊσμένοι μείρακες] ἀναμένον-
σιν, ὡς ἐπηγλαϊσμένοι μείρακες φαιδραὶ, τράπεζαι Madvig. Qu. ὡς —,
as got up (adorned) maidens. Vel ὥσπερ ἡγλαϊσμένοι. ἐπη-
γλαϊσμένοι] Adornatae. Cf. v. καταγλαΐζειν (Etym. M. IV. 15.).

2. σφενδάμνιναι] Cf. Arist. Ach. 180. πρίννοι, σφενδάμνιναι.

302. V. 1. τέρεν τὸ χρωτίδιον] Cf. v. τερενοχρῶς, Anaxand.
III. 184.

304. ἐπὶ χεῖρας] An ἐπὶ χειρῶν (over the hands). Cf. Eust.
l. l. ὡς καὶ ἐπὶ χειρῶν φέρειν τὰς ὄφας. εὐπρόσωπος] εὐπρόσοι-
στος (i. e. affabilis) recte corrigi vult Kock.

305. καὶ Πολυμνήσκει' αἰδεῖ καὶ Πολυμνήστεια δ' ἄδει Her-
werden. Malim καὶ Πολυμνήστειά γ' ἄδει. Cf. Eur. 139, 2. τὰ
Στησιχόρου ἀρχαῖον αἰδεῖν. Men. 217, 1. ἐμοὶ αἰδε τοιαύτην, θεά.

306. V. 1. Qu. ἀφνπνίζεσθαι (νῦν δὴ vel καὶ δὴ) χορὴ πάντα
θεατὴν. 2. ἀπὸ μὲν βλεφάρων αὐθημερινῶν —] Qu. ἀπὸ τῶν
βλεφάρων τὸν ἐφημερινὸν —.

307. V. 1. κομπρός τις — θεατῆς] Qu. κομπρός (πᾶς ἄν) τις
ἔροίτο θεατῆς. Cf. 169, 3. κομπῶν — θεατῶν. 2. γνωμιδιώκτης]
Cf. v. κολλοποδιώκτης (schol. Nub. 348.). Eur. Fr. 215, 2. οὐ γάρ
ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἔλενθέρας | γνώμας διώκειν. ὑπολεπτο-
λόγος] Cf. v. λεπτολογεῖν (Nub. 320.) et καταλεπτολογεῖν (Ran. 828.).
εὐρυπιδαριστοφανίζων] Cf. v. (εὐρυπιδο)σωκρατόγομπος.

308. Scripserat fortasse Cratinus ὑπὸ δ' Ἡρακλέους πεινῶντος
ἀεὶ καὶ ταῖτ' ἀεὶ | σκώπτοντος οὐ βιωτὸν ἡμῖν ἔστ' ἔτι.

311. κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυνόν' οὐκ ἀνέχονται] κοκκύζοντα δ'
ἀλεκτρυνόν' — probabiliter conjicit Kock.

312. σοβαύβαλος] Cf. v. βονβαύκαλος Anaxandr. 41, 5. Qu.
—, —, —, λόγος τις ὑπῆλθ' ἀσαφῆς (Kock) σοβαύβαλος ἡμᾶς.

313. *χαίρειν* praecessisse probabiliter suspicatur Kock. Dracon. Ἀττικῶς δὲ ἐκτείνει (l. ἐκτείνεται).

314. ταύτῃ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν —;] ταυτὶ καὶ τολμᾷς —; Dobr. Mein. Kock. ταυτὶ καὶ (τοιαντὶ) τολμᾷς — Naber. Qu. ταῦθ' ἡμᾶς τολμᾷς —; Cf. Arist. Ach. 578.

317. V. 1. σῇ γαστρὶ] Annon τῇ γαστρὶ? Cf. Soph. Oed. C. 855. ὄργῃ χάριν δούς, ἥ σ' αἰετὶ λυμαίνεται. 2. φιλοστέφανος] πολυστέφανος recte, ut videtur, Kock. νικήσει] σε φιλήσῃ Suid. σ' ἀναδήσῃ Kock. Qu. φιλήσῃ σε.

319. πηνικίζων ἐξαπατᾷ] Fort. ἐπηνίκιζεν ἐξαπατῶν, vel ἐπηνίκιζεν (i. e. ἐξηπάτα). Suidas, ἐπηνίκιζεν ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος. Cf. 282. διεπηνίκισας. In πονηροὺς latet fortasse nomen fabulae alicujus, ut Πανόπταις, Πλούτοις, aut Σατύροις. Kockii conjectura πονηρῶς non satisfacit. Fieri tamen potest ut duo loci Cratini respiciantur.

320. τένθου] ὃν τένθου probabiliter Cobet. Confer v. προτένθης (Nub. 1198.).

321. V. 1. βαβάκτα] Cf. βάβαξ Archil. 29. et κεκράκτης Arist. Eq. 137. κήλων] Diminutivum a κήλη, ut σάθων a σάθη, πόσθων a πόσθη, etc. 2. ἄργος] ἄγκος Kockius, vereor ut recte. Quidni ἄντρον vel ἄκρον?

322. τῶν αἰσχυρῶν] αἰσχυρὸν δὲ probabiliter Mein., eodem metro quo Fr. 238, 9.

323. V. 1. ταῖς ἐπίβδαις] τῆς ἐπίβδας recte corrigere videtur Kock. 3. πρόφοις] πρόφοισιν conj. Kock. Qu. κρότησις? μήτηρ] μήτερος Naber. Quam conjecturam verissimam esse judicat Herwerden.

324. Tria fragmenta non cohaerentia, ut in alio Cratini loco, II. 192. χαῖρ', ὦ μέν' —. ἔφασκ' Ἐκφαντίδης] I. e. ὡς ἔφασκ' —. Cf. ad Vesp. 1183. Σχοινίωνος ὦ Χάρων] Qu. Σχοινίων τε καὶ Χάρων. Cum nomine Σχοινίων confer Κυρηβίων.

325. V. 1. πρὸς αὐτό] πρὸς αὐτῷ Herm. Latet fortasse herbae alicujus nomen. Idem sentit Kockius, qui πράσον τε diffidenter proponit. 3. φλόμον] Cf. Eup. II. 426. ῥάμονον, φλόμον, etc. Cf. v. φλέως. ὥστε παρεῖναι] Fort. ἔστιν ἐφευρεῖν (ἀνευρεῖν). ἀγροισιν] τράγοισιν Naber. ἀνθέρικος] Cf. Herod. IV. 190. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων. Phryn. ἐν ἄλλοις ἀγρίοις (λαχάνοις ἀγρίοις?).

326. V. 2. ἐμβρύων] Hinc ἐμβρύεια (sc. κρέα) Aristoph. Fr. 476, 4 D.

329. Scripserat fortasse Cratinus τὸ γὰρ θέατρον τοῦτο τὰς φρένας νοσεῖ.

331. Athen. ὧν μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων (διὰ Πλούτων Mein. qu. ἐν Πλούτοις).

334. Schol. Vesp. 151. τὸν ὑπεκλυόμενον (ὑποκαπνιζόμενον Ellis) οἶνον.

335. Hesych. *ἐκκεχοιριλωμένη* (l. *ἐγκεχ.*)· οὐ (l. *ἦ*) *Χοιρίλον οὔσα*.

339. Hesych. *παρ' αἰγείρου θέα* (corrigere *παρ' αἰγειρον θέα* ex Anecd. Bekk. 354, 25.).

342. *ἀπορεῖν*] Fort. *ἀπορρεῖν*. Qu. *ἀφίσταται τε καὶ σφακελίζει τῷ κακῷ* (vel —). Connectendum hoc fragmentum cum Fr. 351.

Anecd. Bekk. *σπᾶσθαι* (qu. *σῆπεσθαι* aut *ἀφίστασθαι*. cf. ad Fr. 351.).

343. *ἄνθρωπος λυπησίλογος*] Cf. Eup. II. 557. *ἄνθρωπος ἀποφράς*. Ran. 652. *ἄνθρωπος ἱερός*.

344. *ὀλίσκους*] *τροχίσκους* R. Ellis. Sensus requirere videtur Casauboni correctionem (anap.).

345. Cratinus scripserat forsā *ῥοδιάζε κάμπυτι*'.

348. Frustra *Ὀκνον πλοκάς* a Cratino commemoratas esse arbitratur Kock.

350. *δόχμην*] A *δέχομαι*, opinor. Hinc fortasse *δόχμος*.

351. Cf. Fr. 342.

352. *ἄγοντες*] I. e. ducentes, existimantes.

358. *ἐφιππάσασθαι*] Qu. *καθιππάσασθαι*. Grammaticus enim per *καταδραμεῖν* explicat.

361. *σφάττε*] I. q. *σφάζε*. Sic *ἀρμόζειν* et *ἀρμόττειν*. *δεῖρε*] *δαῖρε* Lob. Buttm. Kock. Vereor ut recte. A *δείρειν δέδαρμαι*, ut a *κείρειν κέκαρμαι*, a *πείρειν πέπαρμαι*, etc.

362. *μύρμηξ* pro *σέρφος*, non *σέρφος* pro *μύρμηξ* (ut vult Kock.), dixit Cratinus.

364. *πισσοκωνίαν ἄρην* Bergk. Kock. Qu. *πισσοκώνητον μόρον* (πιτ.) ut apud Hesych. Hesych. *πισσοκωνήτω πνέρι (μόρω?)*.

366. *ὀρκωτής δ' ἐγώ*] I. e. iusjurandum autem praeibo ego. Cf. Antiphont. 143, 8. Xen. Hell. VI. 5. 3. Duo fragmenta hic sunt, 366 a. et 366 b.

368. Duo fragmenta sunt, nisi lapsus est alteruter grammaticorum, secundum quos Cratinus et urbem *Σπάρτην* vulgo dictam *Λακεδαίμονα* appellavit et contra regionem (*Λακεδαίμονα*) *Σπάρτην*.

373. *ἄγιος*] Duplici sensu, ut Latinum sacer (ab *ἅγιος*). Si ab *ἄγος* derivatum esset, scribendum foret *ἄγιος*.

374. *ἀγροβόας*] Confer *ὄξυβόας*, *κοκκυβόας*, *ἡδυβόας*, etc.

381. Cf. schol. Equit. 1236. *εἰρηται δὲ (ἢ ὥριμή κριθῇ) καὶ ἀμφίκαντις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περιγεκαῦσθαι*.

382. *ἀναλτον*] Confer *ἀναλδής*.

383. *ἀνεξικώμη*] Scribendum *ἀνανεξικώμη*, si vera est Hesychii interpretatio, *ἥς (ἦν?) οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη*. Cf. Arist. Ach. 709. *οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥαδίως ἡνέσχετο*.

386. *ἀνταγνῶναι*] Anglice, to check.

387. *ἀπαλλάξας*] Anglice, having got rid off.

389. Scripserat forsā huiusmodi aliquid, *αὐται δ' ἀληθῶς εἶσιν ἀρρενωπάδες* (ut apud Hesych. i. e. masculine women).

Contra ἀνδρόγυνος est an effeminate man. Eustathii ἀρρενώπας (masc.) non intelligo.

397. γαστροχάρυβδης] Confer ποντοχάρυβδης (Hippon. Fr. 85.), μεθυσσυχάρυβδης (Com. anon. IV. 666.) et Arist. Eq. 248. φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς.

399. Poll. γόνυ ἢ μετὰ τοὺς μηρούς (τοῦ μηροῦ?) συγκυμπή.

401. Δέξω] Confer nomen comice fictum Δωρὸ Arist. Eq. 529.

402. διάλαος] διαλοίας probabiliter conj. Kock.

404. Hesych. λέγει οὖν ὁ Κρατῖνος δυσκατανόητον (l. δυσβράκανον) οἰονεὶ δυσνόητον (l. δυσκατανόητον). Ibid. βρακεῖς (βρακών?)· συννείς. Apud eundem est βρακεῖν· συννέειναι.

405. δυσθαλής] Confer εὐθαλής.

407. ἐθέλεχθρον] Cf. ἐθέλεχθρως ἔχειν πρὸς τινα, Dem. p. 1015, 15.

408. Verum videtur ἐλλόποδας. Confer ἀελλόπους, δασύπους, ὠκύπους, etc. Hesych. ἦ (l. ἦ τοὺς) νεοπτοὺς ὄφειως.

414. εὐπινής] Contrarium est δυσπινής.

419. ἰωνόκυσος] Penultima producitur.

420. καλαμώμενον] Anglice gleaning.

428. μνηντήν] De muliere dictum, ut γραμματεὺς et κῆρυξ Arist. Th. 431.

431. μυαρόν] Hinc fortasse hodiernum vocabulum Graecum ραρό (i. e. ὕδωρ).

432. οἰνωμένοι] ᾠνωμένοι recte haud dubie Mein.

433. Cramer. Anecd. ὁ κωμικώτατος (l. κωμικὸς ποιητής).

436. πολύμυτος] Cf. δίμυτος, τρίμυτος.

437. πριόνες (i. e. serrae) dixit, ni fallor, Cratinus. πριών (gen. πριόντος) serrator valet. Cf. ad Vesp. 694.

441. δύδην] Confer σύδην, χύδην, βύζην (βύσδην), etc.

443. σαννίον σαθρόν] Qu. σχοινίον σαπρόν. Cf. Vesp. 1342.

444. σκίρον] Verum videtur σκίρον (i).

445. Cratinus στρωματίτην (Hesych.) dixisse videtur. Hesych. ἔραρόν (suspectum) τινα etc. Ibid. παρεῖχον τὰ στρώματα (τὰ om. Phot. non intelligo).

446. σφίγκτας] Cf. v. 'spintriae' apud Tacit. et Sueton.

447. σχίζίας] Anglice thin as a lathe.

454. ψευδομαρτύριον] Confer λιτομαρτύριον. Kockii conjecturam ψευδομαρτυρίων non intelligo.

456. (ὁ) Φορμίων τρεῖς (ἀργυροῦς) στήσειν (ἔφη), | ἔπειτ' ἔθηκεν — probabiliter restituit Mein. Excidisse videtur ἀργυροῦς post simile τρεῖς, ἔφη ante simile ἔπ —.

457. Aristophanis est haud dubie. Lapsus est grammaticus ut in Fr. 462.

458. Fort. ἐν δὲ διχοστασίῃ κᾶν (καὶ κ') Ἀνδροκλέης πολεμαρχοῖ, vel ἐν δὲ διχοστασίαισι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.

460. Apostol. *ἔλεγε* (*ἐλέγετο* recte Kock.).

462. Memoria lapsus est Photius. Cf. ad Fr. 457. Phot. *λοιδορεῖσθαι διασύρεσθαι* (*διασύρειν* aut *διασύρεσθαι* τινα?).

CRATES.

1. V. 1. *ἡμῖν*] *ἡμῖν* (*πᾶσι*) recte supplet Bergk. Facile excidere potuit *πᾶσι* ante *παιδ* —. *παιδικῶν*] *περδίκων* temere correxerit Kock. Loquitur Ionicus aliquis libidinosus, ut ostendit *δκως*. Cf. ad Arist. Fr. 460.

2. *γλυκύτατον δ' ὤζε* — optime Porsonus.

3. *λυχνίδιον*] Scribendum *λυχνείδιον*, et similiter in Herm. II. 411. Arist. Fr. II. 949. 1059. Est enim *λυχνείδιον* diminutivum nominis *λυχνεῖον* (Pher. II. 288. Aristoph. II. 1168. Herm. II. 412. Antiph. III. 57. Diph. IV. 376.). Ita etiam Kock. Producta penultima, a *λυχνία*. Sed *λυχνίδια* reponendum videtur, quum Pollux per *λυχνία*, ἀλλ' οὐ *λύχνους μικρούς* (i. e. *λυχνίδια* correpta penultima) interpretetur.

6. *καρδοπογλύφος*] Confer *καρδαμογλύφος*, quod fortasse hic reponendum.

8. V. 1. Fort. *οὐκ ἀσκίω γ' αὐτοὺς ἐμορμολύττετο*, | *εἴπερ γ' ἀληθῆ 'στιν τάδ'*, vel *οὐκ ἂν σκιᾷ μέντ' ἐμορμολύττετο*. 2. *αὐτοὺς*, *ἐπεὶ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ* Mein. *αὐτοὺς ἂν*, *εἰ* — Fritzsche. Fort. *αὐτοὺς*, *ἐπεὶ τοι ταῦτ' ἀληθῆ 'στιν πάννυ*, aut *ἐπειδὴ γ' ἔστ' ἀληθῆ ταυταγί*. Similis varietas est Arist. Ran. 186., ubi inter *ὄνον πόκες* et *ὄκνον πλοκαί* fluctuant codices.

9. V. 2. *καὶ τῆς ἀθάρης*] Sub. *τι*, non *τρύβλιον*. Redde, some porridge. Genitivus partitivus. Alioquin omittendus foret articulus.

Bekk. Anecd. et Suid. *ἀθάρην· οὐκ ἀθήραν* (l. *ἀθάραν*).

10. *τὸν ἀνχέν' — βλέπων*] Imo — *σπρέφων*.

11. Lucian. *καὶ πρὸς τοῦτο ἀσκοῦνται ἡμῖν* (?) *ἔτι καὶ (καὶ νῦν?)* etc.

12. Poll. *καὶ κανᾶ καὶ κάνητα* (l. *κάνητες* aut *κάνητας* ex).

13. *ῥιπίδι κοπραγωγῶ*] Imo *ῥιπὶ* —. Scripserat *ῥιπὶ κοπραγωγῶ*. Etiam apud Pollucem *ῥῖπα* pro *ῥιπίδα* rescribendum.

14. V. 4. *αὐθ'*] Ipsum, sua sponte. 5. *ὅταν καλῇ τι*] Malim *ὅταν καλῇ τις* aut *ὅταν καλῇται*. Vulgatam tuetur Kock.

6. 7. Hos versus transposuerit Herwerden, quod sensu conjunctissimi sint. 6. *αὕτη*] *σαντὸν* A. In *αὕτη* latere instrumenti (*σκευαρίον* v. 15.) alicujus nomen suspicatur idem, ut *ψνκτήρ* vel *κρατήρ*, coll. schol. Plat. Conv. 213 E. *σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια ἢ ποτηρίον εἶδος (ψνκτήρ)*. et Ind. com. h. v. Plane mendosum est *αἴτη*. Kockius *ἄμης* reposuerit. Quidni *κλίνη*? 10. Qu. — *ταχέως ἄλσιν πάσεις σεαντὸν*, vel — *σεαντὸν εὔ (ταχὺ) πάσεις ἐλαίω*, vel *σεαντὸν διαπάσεις ἐλαίω*. “Quid sit *ἀλείφων* discretum a *πάσεις* non intelligo,” observat Kockius, qui ipse — *σεαντὸν*

διαπάσεις ἀλεύροις (?) commendat. Contra metrum peccat Elmsleii conjectura — σεαντὸν ἄλσι πάσεις ἀλείφων. 10. Fortasse vera lectio est ἄλλι πάσεις. Cf. Antiph. III. 125. κεστρεὺς, λευισθεὺς (ἀλειφθεὺς?), πασθεὺς (ἄλσιν διαπασθεὺς?), στραφεῖς. Theophrast. Char. IX. τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἄλσι πάσας. Axionic. 8, 3. ἔντερ' ἄλλι καὶ σιλφίῳ | σφενδονῶν. Dorion. Athen. VII. 309 F. στρέφοντα δὲ (φησὶ δεῖν) ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἄλλι δλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. Confer v. ἀλίπαστος, formatum ut μελίπηκτος, κηρό-δετος, etc.

15. V. 1. ἄλλ' ἀντίθεες τοι] Qu. ἄλλ' ἀντιθετέ'. αὐτὰ τᾶμπαλιν] αὐτὸ τοῦμπαλιν conj. Kock. Recte, opinor. 4. ἀπὸ τῆς θαλάττης recte Bergk. Cf. Pher. II. 315. ποταμοὶ — ἀπὸ τῶν πηγῶν — ξεύσσονται. ibid. ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ — ὀχετεύσσονται.

5. θῦδωρ] Utique scribendum θοῦδωρ. Pro ἀνέχετε qu. ἀνεχέτω.

7. σπόγγος] Scribendum Attice σφύγγος. διάνιζ'] Attica verbi forma. Cf. Damox. IV. 531. διανίζειν λοπάδας. Eubul. III. 220. διένιψα — οὐδὲν σκεῦος.

16. V. 2. — παρουνσίαν — χρημάτων] I. e. abundantiam opum. Nisi rescribendum περιουσίαν ut pr. apud Photium. Cf. Cratin. 325, 3. Demosth. p. 1185. περιουσίαν χρημάτων. Plat. Defin. 515 D. περιουσία χρημάτων (πλοῦτος). et ad Nub. 50. Thuc. I. 2. περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες. Ita etiam Cobet. Herw.

17. V. 2. τοὺς τε ταρίχους] Annon τοῦ τε ταρίχους? ἡμῶν] Loquitur Chorus θηρίων. 4. οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς] οὐδ' ἔτι χορδὰς conj. Kock. Malim οὐδέ γε χορδὰς.

19. ἐπεὶ] ἔπη recte Casaub.

20. δακτῶ 'βολοί] Melius scribetur plene δακτῶ ὀβολοὶ aut per crasin δακτῶβολοὶ: elidi enim nequit δ.

23. παίζειν δ' — φιλοῦσ'] παίζει δ' ed. Bekk. παίζουσ' (i. e. παίζουσι) Herw., qui φιλοῦσ' pro παίζουσι accipit. Qu. παίζει δ' — φιλοῦσ' (φιλοῦσα).

26. Supplendum forsā in fine versus τάδ' ἐστί.

27. V. 1. Fort. ἐπὶ δὲ καλαὶ γυναῖκες ἔπι' ὀρχηστρίδες, vel γυναῖκες ἐκάθηντ' ἐνθάδε —, vel ἔπαιζον αἱ γυναῖκες ὡς ὀρχηστρίδες.

2. ἐπὶ κοχωνῶν] Lege ἐπὶ τῶν κοχωνῶν (ἐκάθηντο) cum Duebnero, vel potius μέχρι τῶν κοχωνῶν — cum Fritzsche. Pro καθειμέναι fort. τετιλμέναι, sed cf. ad Thesm. 841. κόμας καθεῖσαν. et Dion. Cass. 62, 2. τὴν τε κόμην — μέχρι τῶν γλοντῶν καθεῖτο. Quem locum commodē apposuit Jacobi. Kockius proponit ἔπαιζον αἱ γυναῖκες ἅμα τ' ὀρχηστρίδες | καλαί, 'πὶ κοχωνῶν κτλ., coll. Bacch. 695. Iph. T. 52. Thesm. 841. Philetaer. 18. Sed omitti nequit articulus ante κοχωνῶν.

28. χλῆδον] Colluviem. Cf. Aesch. Fr. 14. Demosth. LV. 23. τὸν χλῆδον ἐμβάλων εἰς τὴν ὁδόν. 28. Harpocr. μάλιστα δὲ τὸ (l. ὁ,

sc. σωρός) τῶν ἀποκαθαρμάτων etc. Hesych. σωρός ἀπὸ καθαρμάτων (l. ἀποκαθαρμάτων, ut est apud Harp.).

29. V. 1. ἐν χύτρῳ τάριχος ἐλεφάντινον] ἐν χύτρῳ ἑλεφάντινον τάριχον conj. Kock. Vereor ut recte. 2. κύμασιν] καύμασιν (flammas) conj. Kock. et Madvig. Sed καῦμα non significare potest flamma.

33. V. 1. ποιμαίνει δ'] Qu. ποιμαίνω δ' vel ποιμαίνοντ'. ἐπίσιτιον] ἐπίσιτον Porson. prob. Kock. Cf. ad Arist. Fr. 382. Qu. ἐπίσιτος. 2. θιγῶν δ'] Qu. θιγῶν vel θιγῶντ' (Porson.). ἐν Μεγαβύζον recte Casaub. 3. δέξεται] δέξεται τ' Porson. Qu. δεχόμενός τ' vel δεχόμενόν τ'. 4. οἶτος] οἶτον recte Casaub.

37. Qu. ἐξ ὄτου | ἦλθον, aut ἐξ ὄτου δ' ἦλθον.

39. χρόνος — τέκτων σοφός] Cf. Crit. trag. 1, 34. χρόνον — τέκτονος σοφοῦ. Arist. Av. 1154. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες | σοφώτατοι πελεκᾶντες.

40. Λεγε πάνν γάρ ἐστιν ὠρικὰ | τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἦ μμυαίνυλον (vel μῆλα καὶ μμυαίνυλα), vel πάνν γάρ ἐστιν ὠρικὴ, | τὰ δὲ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἦ μμυαίνυλον | (σκληρ' ἐστί).

41. οἰκύν] Cf. Antiph. III. 120. κυλιχνίσιν, | οἰκύναισιν, ἐποθέτοισιν. Eodem sensu frequentius est οἰκνός.

42. ἀδικοχρήματος] Sic ἀχρήματος, πολυχρήματος, ἀγροῦματος, πολυγροῦματος, ἀνόδοντος, ἀγύναικος, ἀπλάκοντος, etc.

45. ἀνεβιωσάμην] Annon ἀνεβίωσα?

46. ἀψάλακτος] Cf. Arist. Lys. 275.

48. ἐθέλουνχος] Recte ἐθέλησυχος corrigere videtur Kock. Cf. ἐθέλοπόνηρος.

50. μεμνῶτο] μεμνήτο malit Kock. Analogia ad μεμνῶτο ducere videtur. Cf. ad Arist. Pl. 991. Xen. Anab. I. 7. 5. μέμνοιο (μεμνῶο recte Cobet.).

PHERECRATES.

1. V. 1. ἐγὼ κατεσθίω] Fort. ἐγὼ μὲν ἐσθίω. Cf. tamen v. 3. ὅς κατεσθίεις. 3. ὅς κατεσθίεις] Qu. ὅστις ἐσθίεις, qui comedas.

4. μακρᾶς] μικροῦ (paene) Herwerden, quum non dici soleat μακρὰ τρυφῆς, sed μακρὰ ναῦς.

2. ἐν τῷ μύρῳ] Cf. Polyzel. 11. Arist. Eq. 1375. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ. V. 2. ἐν τῷ μύρῳ λαλεῖτε] Cf. Arist. Eccl. 302. καθήντο λαλοῦντες ἐν τοῖς στεφανώμασιν.

3. Hesych. διωχή (l. διωχίς· δίφρος).

7. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ] Angl. though you do not know it. Cf. Eur. Fr. 257, 4. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ. Vesp. 193. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ | νῦν μ' ὄντ' ἄριστον.

9. ἀποπροσωπίζεσθε κνάμοις] κνάμοις non intelligo. Fort. ἀποπροσωπίζει κονία.

11. V. 1. In fine versus ἀποικεῖν supplet. Kock. Malim ἀπελθεῖν. 2. ἵνα μὴ ξυνέχη] Qu. ἵν' ἐκεῖ συζῇ. οἴκους λέξεις] Mendosum hoc videtur.

12. V. 1. δελφινοφόρος τε] Malim δελφινοφόρος δέ. κεροῦχος] Qu. κεραία, vel δελφινοφόροιο κεραίας. 2. καταδύων] Lege καταδύσει.

13. V. 5. Ante νύκτωρ excidit aliquid. Kockius ὀνζῶντας vel ὀνύοντας supplet coll. Hermipp. 24. Longe melius Herwerden τοὺς πόδας, quod post πονύποδας facile excidere potuit.

21. V. 1. στραγγαλίδας] Cf. Stratt. II. 783. στραγγαλίδες.

22. V. 1. ὀρφανὸν ταρίχιον] ἔριφον ἢ ταρίχιον conj. Kock. coll. Antiph. 222, 7. Euphron. 1, 29. et Arist. Pac. 562. Quod parum placet.

23. V. 1. ἀποκρίνετε] An ἐκκρίνετε (eligitis)? 2. ὑμῖν] (πρώτοις vel κἄπειθ') ὑμῖν Herm. Qu. (κἄπειθ') ἡμῖν: loquuntur enim dei. Cf. v. 5. αἰσχύνῃ τὸ κατεῖπεν] Leg. αἰσχύνῃ 'στὶ κατεῖπεν. 3. οὐ] Qu. καί. περιλέψαντες] περιλέψαντες recte Herm. 4. σφόνδυλον] Scribe σφόνδυλον Attice. Cf. Vesp. 1489. σφόνδυλος ἀχεῖ (ἡχεῖ?). Eur. Phoen. 1428. El. 841. 5. ὥσπερ ὀνήσαντες] ὥσπερ (ὀνή) ὀνήσαντες Herm. Recte, ni fallor. ὥσπερ καὶ τοῖς —] ὥσπερ τοῖς — idem. τοῖσιν ὁδοῦσιν ὀνήσαντες conj. Kock. Post ἡμῖν colon ponendum.

24. V. 1. ἀνιαρὸν ἄρ' ἦν jam Lenting. ad Androm. 417.

2. βουλοίμην γάρ] Lege βουλοίμην ἄν.

27. παρέθηκε τις ἡμῖν] παρέθηκε τις ἡμῖν; Naber.

28. Qu. οὐ γαλαθηνὸν ὃν ἄρα | θύειν ἔμελλες. Cf. Fr. 44.

32. V. 1. οὐδέ] Scribe οὐχὶ cum Mein. Σμικνθίων' ἐπισυτιεῖς Mein. Quo sensu non apparet. Fort. Σμικνθίων, ἀποφθερεῖ;

33. ἀγγέλλοντα] ἀγγελοῦντα recte Herwerden et Naber, quicquid dicat Kock.

34. Ἀθηναίαις] Correpta penultima ut in Ἀθηναίων Polyzol. II. 871.

35. ἀναθύουσιν] ἀναθυῶσιν recte Mein. prob. Kock. Cf. ἀνασκυζῶν (Adesp. 930.).

36. Qu. εὐθὺς γὰρ ὥς πάλιν ἐξ (vel εἰς) Ἀγρας ἐβαδίζομεν.

39. V. 1. κίθαρος γεγενῆσθαι —] ἐδόκουν praecessisse, unde haec pendeant, probabiliter suspicatur Kock. 3. ἐκεῖνο (δὲ) θράττει μ' conj. Kock. Deinde ὅτι, λέγουσιν (i. e. ὥς λέγουσιν, i. q. φασίν). Cf. Cratin. 363. θράττει με τοῦνύπνιον. 4. (ἐνίσι?) ἐνεστὶν ἐν κιδάρῳ τι (καὶ) κακὸν probabiliter supplet Kock.

41. V. 1. ἀπονίζειν] Malim ἀπόνυρον, quod melius congruet cum sequente δός. 2. τὸν ἡθμόν] Anglice the strainer. Confer ῥῶνη infra. ἔγχει τ'] ἔγχει δ' Kock. Recte, opinor.

42. Qu. οὐκ ἀπολιβύξεις σὺν τριγώνοις καὶ λύραις (vel potius τριγώνῳ καὶ λύρῃ). Cf. Eupol. 139. ἐκκαλεῖσθαι | γυναῖκας ἔχοντας ἱαμβύκην τε καὶ τρίγωνον. et 77. καὶ διαπάλλεις τριγώνοις (τριγώνῳ?).

43. Qu. ἀντ' ἀστραγάλων (νῦν) κονδύλοισι παίζετε (imper.).

44. Qu. γαλαθὴν' ἐκλεπτον χοιρίδι' οὐ τέλειά πω (vel οὐ τέλεια χοιρία). Cf. Fr. 28. τέλεα] Leg. τέλεια. Cf. ad Epicrat. 9, 1.

45. V. 1. Divide sic, ὅπως παρασκευάζεται | τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν. 2. καὶ δῆθ'] Malim καὶ μὴν (Anglice, well then). τέ- μαχος ἐγγέλειον] Cf. Stratt. II. 779. Κωπᾶδων ἀπαλῶν τεμάχῃ.

4. φύσκης τόμος] Cf. Mnesim. III. 569. v. 15. φύσκης ἕτερος (τόμος). 5. ποὺς ἐφθός] Cf. Ecphant. II. 12. πόδας ἐφθούς ὄος.

6. τυρός ἐν μέλιτι] τυρός et μέλι conjunguntur etiam Anaxand. III. 184. Ephipp. III. 330. Philem. IV. 46. Men. 161. 7. μερίς κρεῶν] μετ' ἡρώων satis probabiliter conj. Kock. Vulgata haud dubie mendosa est.

47. κἀναψηφίσασθ'] Qu. κᾶτα ψηφίσασθ'.

49. Qu. μάλ' αἰσχρὸν ἐν τῷ Θησείῳ καθήμενον (δακρύνειν). Quem verum jure Pherecrati vindicare videtur Kock.

51. V. 1. φέρεται, πνίγεται] δυσφορεῖ καὶ πνίγεται proponit Mein. Possis etiam δυσχεραίνει, πνίγεται. Sed illud probabilius.

2. ἂν δ' ἀποκριθῶ] ἂν δέ γ' (Mein.) ἀποδικῶ (?) Kock. Fort. ἂν λέξω (εἶπω) δέ τι, sed non temere rejicienda est vulgata.

52. V. 1. συσκευασάμενος δεῖπνον εἰς τὸ σπυρίδιον] Cf. Arist. Ach. 1096. ξύγκλειε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκευάζε μοι (ita enim corrigo). 2. Qu. ἐβάδιζεν ὡς Ὀφέλαν (Apoll. Car. IV. 447.).

53. σπόγγισον] Malim σφόγγισον Attice.

54. Qu. ὅστις παρέθηκε κρανί' ἢ τραχήλια, aut — μοι τραχήλι' ἰχθύων.

55. ὦλεν] ἔοικεν aut εἴωθεν probabiliter conj. Kock.

57. Πουλντίων] Forma Ionica et recepta, ut Πουλνδάμας Plat. Resp. I. 338 D. πολύπους, Οὔλυμπος, etc.

60. ἀνέπλησα] ἀνέπλησο injuria malit Naber.

61. ὄλολοι] I. e. δεισιδαίμονες. Cf. Men. IV. 103.

62. ἦδη] ἦβης Naber, coll. Theopomp. II. 807. τηνδὶ περιζω- σάμενος ᾧαν λουτρίδα | κατάδεσμον (ἀπόδεσμον?) ἦβης.

63. κάνναισι] Cf. ad Vesp. 394. Qu. ἦν δὲ περιερχτος περι- βολος κάνναισιν εὖ, vel εὖ δὲ — ἦν.

64. V. 1. μαθόντ' recte vulg. παθόντ' Dobr. 2. κατεσκευα- σμένον ξυνέδριον] Kockius apte confert Plat. Prot. 317 D. βούλεσθε οὖν συνέδριον κατασκευάσωμεν, ἵνα καθεζόμενοι διαλέγησθε; 3. ἐλά- λει] ἐλλαλεῖν Dobr. Qu. μειρακίοισιν λαλεῖν. Qu. ἵνα λαλῇ. 5. ἰχθυο- πώλαισαν] Confer κηρύκαινα Arist. Eccl. 718.

65. ἐκποιῆσαι] ἐμπολῆσαι Herwerden. Recte, opinor.

68. V. 1. πρόελε τῶν —] προελέτω πεφωγμένας Bachmann. προε- λέτω πεφωγμένον Miller. πεφωσμένων] πεφωγμένων al. Cf. Nicand.

ap. Athen. 126 B. *φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺν κρῖνον*. 2. οὐκ *ισχάδας οἷσαι*] Offendit dura anapaesti incisio. Qu. *οἶσ'* (aut *δὸς*) *ισχάδας μοι*.

3. Praefigendum videtur B. Alterius enim personae haec videntur esse. 4. τί λάβω κεράσαι σοι; τὴν κοτυλίσκην; conj. Kock. Qu. λάβω κεράσαι σοι τὴν κοτυλίσκην;

7. Alteri personae (B.) tribuerim. ἔγχεον] Qu. ἐγγέω —;

69. V. 4. κυρίοι] ἔκεράσαι Ellis. 5. κινεῖται — χολή] Cf. ad Vesp. 403. 7. εἰς τὴν ἐμὴν νῦν] εἰς τὴν μέλην νῦν Naber.

70. V. 1. ἄποτος] Cf. Posidipp. IV. 526. *διψηρὸς, ἄποτος* (*ἄτοπος* libri et vulg.) *ὁ μυρόνης ὁ τίμος*. 2. παντάπασι μὲν οὖν] *πανταχοῦ* — metri gratia Kock. *πανταχῇ* — malit Herw.

Nil innovandum. Excusationem habet dura anapaesti incisio quia conjunctim et raptim pronuntiantur verba *παντάπασι μὲν οὖν*.

4. τί δ'; οἶνον;] Malim τί δ' οἶνον; τέτταρας] Malim τέτταρα (sc. μέρη). 5. οἰνοχοεῖν σε δεῖ] *οἰνοχοεῖν σ' ἔδει* recte Herw.

74. *ἀνὴρ δὲ γέρων ἀνόδοτος ἀλεῖ* Lobeck. *ἀνὴρ γέρων* | *ἀνόδοτος ἀλεῖ* Kock., quum parum Atticum sit *ἀλήθει*. Qu. *ἀνὴρ ἀνόδοτος ὦν* | *γέρων ἀλήθει*.

79. V. 1. *πρόσχετε*] Legendum videtur aut *πρόσσχετε* aut *προσέχετε*. Cf. ad Nub. 575. Hephaest. *διμέτρων δικατάληκτον* (*καταληκτικῶν*? cf. schol. Nub. 563.).

80. V. 3. *κάμπιπλάμενος*] *κάμπλήμενος* Nauck. Herwerden. Scribendum saltem *κάμπιπλάμενος*. *κάμπέπρησο* Kaibel.

81. *λήπει δ' ἐν ἄδον κραπάταλον τριωβόλου* | *καὶ ψωθία*] *λήπει* — *κραπατάλου καὶ ψωθία* (ejecto *τριωβόλου*) Kock. Non assentior. Scribendum fuisset potius *ψωθίου*. Pro *ψωθία* scripserim *ψωθί'*.

83. *ταῦτ'*] *σπυρίδ'* conj. Kock. Recte, opinor. Divide autem sic, *ταῦτ' ἔχων* | *ἐν ταῖς* —.

86. Cf. Arist. Ach. 127. *τούσδε ξενίζειν!* οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.

89. Pro *μὴ* qu. *μοι*.

90. *ἐξ ἐωθινοῦ*] Cf. Arist. Th. 2. *ἀπολεῖ μ' ἄλοῶν ἄνθρωπος* *ἐξ ἐωθινοῦ*. *περιέρρει*] Cf. Eq. 533. *γέρων ὦν περιέρρει*.

91. *γύνην*] *κόρη* Naber, coll. Theopomp. II. 797. Cf. Men. IV. 327. *αἱ γυναῖ*. Philippid. IV. 467. *γυναῖ*. Anon. IV. 622. *τάς γυνάς*.

92. Qu. *οὔτοι* (vel *ὥς οὐ*) *κακὸν ὄζει* (adde *τοῦτο* vel *ταῦτα*) *μὰ Δι'* ἀλλὰ *γλυκύ*.

95. V. 1. *δοτις διψῇ*] *οἶσισι δάψ' ἧ* Bergk. prob. Herw.

2. *λαψάμενος*] *λαψαμένοις* Bergk. Kock. *πλησαμένοις* dubitanter Herw. *ἐμπλησαμένοις* conj. Kock., qui jure monet aoristum hujus verbi *ἐλαψα* esse, non *ἐλαψάμην*. Qu. *λουσαμένοις*, vel *νιψαμένοις*, vel *οἰναρίου*, vel *ἡδυπνόου* (ἀδ.).

96. V. 1. *τοῖς δὲ κριταῖς* —] Cf. Nub. 1115. Av. 1101 sq. 445. Eccl. 1154. 5. *εἰς ὑμᾶς*] Anglice, with reference to you. 7. *κακηγορίστερον*] Cf. *λαλίστερος*, *πιωχίστερος*.

99. *κυντερώτερα*] Cf. *προτεραίτερος* Arist. Eq. 1165. *κυντατώ-
τατα* Eubul. 86.

100. *μίτραν* — *ὄχθοιβον*] Cf. Arist. Fr. 309, 2 D. *στροφίον*] Cf. Arist. Fr. 509 D.

101. V. 1. *ἐγγέασθαι νῶν μύρον*] *ἐγγέασθε νῶν* Mein. Kock. *ἐγκεράσαι μύρον* Herw. *Legerim ἐγγέαι* (vel *αἰρεῖν μοι*) *μύρον*.

2. *ἐγγέη*] *ἐγγέω* Mein. Kock. *τοῖς εἰσιούσι μεταδιδῶ* conj. Kock. Non male.

104. *ἔφρασκε*] Qu. *ἔδωκε νῶν*.

105. *λαβοῦσα μέντοι χοίника* | *τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσε feliciter* Dobraeus. *εἰσέκρουσεν*] Cf. Theophr. Char. 11. *μέτρῳ τὸν πύν-
δακα ἐγκεκρουμένῳ* (malim *εἰσγκεκρουμένῳ*) *μετρεῖν τοῖς ἔνδον*. Arist. Fr. 263 D. *ἐκκρουσάμενους* (f. *εἰσκρ.*) *τοὺς πύνδακας*. *λα-
βοῦσα*] *λαθοῦσα* probabiliter Mein.

106. *ἔπειθ' ἔτερα*] *ἔπειτα χῆτερα* Porson. Fort. *ἔτερα μυρία*. *κυντερώτερα*] Cf. Eubul. III. 246. *κυντερώτατα*.

108. V. 1. *ἐκεῖν' — πάντα*] *Omnia illic*. Cf. Arist. Fr. 460 D.

2. *ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς*] Qu. *ἐν πᾶσι δ' ἀγαθοῖς*. *εἰργασμένα*] *ὠργασμένα* Bergk. Qu. *ἡρτιμένα* (Herw.), vel *ἔζων τότε*. 5. *καὶ
ναστῶν τρύφη*] *ἄννον καὶ ναστῶν τρυφῇ* (abundantia)? Non enim ipsa *τρύφη* (frusta) ἔρρει. Qu. *μετὰ ναστῶν τρυφῶν*. Cf. Fr. 130, 7. *ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων* (ζωμοῦ?) *μετὰ ναστίσκων πολυτέρων* | *ὀχετεύσονται θερμῶ συν ἔντει*. 6. *γε* Dind. *Legē te cum Casaubono*. *καῖτομάτοις* Kaibel. 7. *τοῦ λάρυγγος*] *Pro τῆς φάρυγγος positum*. 8. *ζέοντες*] *οἷζοντες* corrigendum. Ita etiam Herwerden. 9. *παρὰ τοῖς ποταμοῖς οἷζοντες ἐκέχυντ'* (*οἷζοντ' ἐκέχυντ'* al.) *ἀντ' ὀστράκων*] *παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέχυντ'* Herw. *παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξέκειντ'* Dobr. Qu. *παρὰ τοῖς ποτα-
μῶν ὄχθοις ἐκειντ'* (aut potius *παρέκειντ'*) —. 12. *τεύτλοισι τ'*] *Legē τεύτλοισι δ'*. 13. *σχελίδες*] Cf. Eq. 362. *σχελίδας ἐδηδοκῶς*.

18. *κατανεμιμένος*] Qu. *καταδεδενμένος* vel *καταβεβρεγμένος*. Cf. Plat. II. 672, 9. *βολβοῖς — καταχίσματι δειῖσας*. Eubul. III. 247. *χόνδρον αὐτῷ δέυσσετε* | *γάλακτι χηνός*. 19. *καταχίτλοις*] *κατά-
χιντον σκάφιον βαλανευτικὸν* erat teste Hesychio. Cf. Eupol. II. *ἀλλ', ὦ φίλε Ζεῦ, κατάχιντον τὴν δὴν ἔχεις*. 21. Qu. *ὥς ἔχεις* (vel *τάχιστ'*) *εἰς Τάρταρον*. 23. Qu. *ὁπταὶ κίχλαι γὰρ κἀνάβραστ'* (sc. *κρέα*, coll. Aristom. II. 732. *ἀνάβραστα κρέα*) *ἡρτιμένα*, vel — *κἀνάβραστα μυρία*. 25. *κεχνημένοι*] *κεχνημένοις* (recubantibus, sc. convivis) feliciter Kock. Ipse *tentabam κειμένοις*. Cf. ad v. 9.

26. *τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν*] *πάγκαλα τῶν Κυνδωνίων* (prava anapaesti caesura) Kock. Qu. *κάλ' ἀπὸ τῶν κλάδων ἰδεῖν*, vel *μυρὸν ἀπὸ κλάδων καλὰ*. 28. *ἀμπεχόναις*] *Ἄν ἀμπεχόνους?* 29. *καὶ τὰ δόδα*] *τὰ δόδα καὶ* Kock., ne brevis syllaba ante vocem litera ῥ incipientem sit. Cf. ad Ach. 1146. Non assentior, recte enim conjunguntur *τὰ δόδα κεκαρμέναι*. 32. *τῶνδ'*] Qu. *ταῦτ'*.

109. V. 1. ἀσπαλάθους] Qu. ἀσφοδέλους. Non enim ἀπαλαί sunt ἀσπάλαθοι. Adde quod semper masculinum est ἀσπάλαθος. ἀπαλάς] πετάλους conj. Kock. 3. λίμακα] λείμακα Canter. Qu. ἄνθεα.

113. V. 3. κοῦκ] Fort. οὔκ. οὐδείς ἢ Etym. Zonar. οὐδὲ εἰς Athen. cod. A. Vulgatam non intelligo. Lege κοῦκ ἔστιν ἰχθὺς ἑλλὸς (mutus) οὐδὲ εἰς βόαξ.

116. ἀνεθολοῦθ' ἢ καρδιά] Cf. Alc. 1067. θολοὶ δὲ καρδίαν.

121. V. 1. ἄρα ποθ' ὑμεῖς] ἄρα προθύμως Mein. Kock. Qu. ἄρά ποθ' οὔτοι καὶ — — —. 2. καὶ τῆς ὀροφῆς] ἀπὸ τῆς ὀροφῆς malit Kock. Non assentior. τὸν χοῦν] I. q. τὸ χῶμα. Deinde ὑμῶν addidit Mein. ἡμῶν melius Kock. 4. Post λαγαιζόμενοι notam interrogationis posuerim.

122. κοίταις] κίσταις feliciter Kock. Cf. Arist. Eq. 1211. et ad Eupol. 76. ἀλλὰ τὰς κοίτας (κίστας Ko.) γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμέναις. μέλλομεν] μέλλετε (aut saltem ἀριστίζειν vel ἀρυστεῖν) requirit Herw., coll. Arist. Eq. 85 ἀπὸ συμκρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν. et Plat. Phaedr. 247 E. ὁ ἡνίοχος τοὺς ἵππους νέκταρ ἐπότισε.

125. V. 4. κοσμοσάνδαλα βαίνων] Cf. Eup. II. 494. καλλαβίδας δὲ βαίνει.

127. φλέω] Cf. Aristoph. Fr. II. 954. πόθεν ἂν λάβοιμι βῦσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

128. κῶμφαλωτάς] Malim χῶμφαλωτούς.

130. V. 2. σπέρματος] Etiam Kockio suspectum. Fort. τοῦ σπόρου. 3. αὐτόματοι — ζωμοῦ — θεύσσονται] Cf. II. 299. ποταμοὶ — μέλανος ζωμοῦ — ἔρρεον etc. Telecl. II. 361. ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός. Men. IV. 205. αὐτόματα — τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ κἂν καθεύδῃς. 4. κοχυδοῦντες] Cf. Stratt. II. 788. οἶνος δὲ κοχυδεῖ (κοκκύζει libri, κοχύζει Mein.) τοῖς ὀδοιπόροις πιεῖν. ἐπιβλύξ] Formatum ut ὀκλάξ (Pher. II. 285.).

6. τοῦ κέραμον] Anglice, the tiling, the tiles. Cf. Nub. 1126. ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους | τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίφομεν. Aristoph. II. 1093. 7. ὀχετοὶ βοτρυών] Qu. ὀχετοὶ ζωμοῦ. Manifesto corruptum esse βοτρυών arbitratur Kock.

131. V. 3. προσκινῶν] Manifesto vitiosum. Reponendum προσκινῶν. 5. παιῶν] Praestat, opinor, παιᾶν'.

132. V. 2. περιμάττομεν] Malim περιπλάττομεν.

133. τὰ γὰρ ἀπόρρητ' ἐξάγουσιν] I. e. exportant. Cf. Eq. 282. νῆ Δί' ἐξάγων γε τὰπόρρητ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας | καὶ τέμαχος.

134. V. 1. οὔτος, πόθεν ἤλθες;] ὅψ' ἤλθες, οὔτος proponit Herw., si respiciatur, ut putant, ad proverbium ὅψ' ἤλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο. ἤλθες] ἦκεις al. Quod recipiendum.

143. V. 2. πλατέα] Malim παχέα. Contra λεπτιάς (κύλικας) v. 5. 4. ὀκλάδας οἶναγωγούς] Cf. Cratin. 370. οἶναγωγὸν πλοῖον.

5. λεπτός] λευρός aut στρεβλός conj. Kock. Sed cf. ad v. 2. Conjecturam λευρός ut minus Attico sermoni convenientem damnat Herw. γαστρούδας] Lege γαστρούδεας: γαστρούδης (contr. ex γαστροειδής) formatum ut πεύδης, χελυνώδης, etc. Fallitur Kock. ab γαστήρ et οἰδεῖν deducens. Cf. Antiph. 224, 6. κάδους — προγάστορας. 7. δπως ἀνεκγογίστως] Corrigendum constat δπως ἂν ἐκλογίστως. Cf. Fr. 146, 7. καὶ κατὰ μέτρον τὰ πράγματα' ἐκλογίζομαι. Nisi mendosum est ἐκλογίστως.

145. V. 4. ἐν τοῖσι πρώτοις] ἐν τοῖσι πρώτοις Mein. Ko.

6. ἀνήρ] Mendosum, nam requiritur articulus. Qu. αἰέ, 7. (εἰς τὴν τέχνην) ἔμοιγε probabiliter Kock. 13. ἀλλ' οὐκ] ἀλλ' οὖν Wyttenbach. Cf. v. 6. ἀλλ' οὖν δμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ (?). 14. στορόβιλος saltationis genus fuit. V. Poll. IV. 101. et ad Pac. 864. 16. ἐν ἐννέα Ulricius. εἰ γάρ τι κάξήμαρτεν, αὖθις ἀνέλαβεν] Cf. Nub. 593. εἴ τι κάξημάρτετε. 18. ἀνέλαβεν] Refecit. Anglice restored. 19. κατορῶνχεν] Sepeliit explicat Kock. Anglice, has undermined. 20. Qu. καὶ διακέκναυ' αἰσχισθ'. ΔΙ. ὁ ποῖος οὔτοσί; 22. παρέσχεν οὔτος ἅπαντας] παρέχων ἅπαντας οὔτος Kock. Qu. παρέσχεν οὔτοσί, τοὺς δ' —. 23. ἄγων] ἀγαπῶν Kock. ἄδων recte Fritzsch. Qu. εἰσάγων. ἐκτραπέλους μυρμηκίας] Qu. ἀτραποὺς μυρμηκίους. Cf. Aelian. H. A. VI. 43. μυρμηκῶν ἐν γεωργίᾳ ποικίλας τε ἀτραποὺς καὶ ἐλιγμοὺς καὶ περιόδους (Ko.) 24. ἐντύχη] Qu. ἐπιτύχη. Pro κἄν corrigendum κῆν. 25. Qu. ἀπέδυσέ μ' ἀνέλυσέν τε χορδαῖς δώδεκα. ἀνέλυσέ] Relaxavit. I. q. χαλαρωτέραν ἐποίησε v. 5. Cf. 334. v. 28. Telecl. 42, 1. πόλεις τὰς μὲν δεῖν, τὰς δ' ἀναλύειν. χορδαῖς δώδεκα] Imo ἔνδεκα. Nicomach. Harm. II. 35. Τιμόθεος δ' Μιλήσιος τὴν ἐνδεκάτην χορδὴν προσῆψε. Plin. N. H. VII. 204. 'octavam (chordam) Simonides addidit, nonam (undecimam?) Timotheus.' (Ko.) 26. ἀνοσίους] Exsecrabiles. 28. (κάλυμνήνατο) probabiliter supplet Kock. Plut. συμβεβήκει (l. συμβέβηκε).

146. V. 1. ὄντα τηλικουτονί] Cf. Nub. 819. 2. πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλίῃσαι πράγμασιν] Leg. εἰς πόλλ' — πράγματα. Cf. Xen. Memorabil. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?). Aesch. Prom. 87. δῖω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης. 3. ἦν] Malim ἢ ex consuetudine veterum scriptorum Atticorum. 5. ἦν δὲ πάντα μοι | ὕδωρ κατὰ χειρὸς οὐδὲν ἐνθνμονιμένῳ Naber. κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματα] Cf. Telecl. II. 361. εἰρήνη μὲν πρώτον ἅπαντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. κατὰ χειρός] Cf. Telecl. I. 2. ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. Sic ἀπὸ χειρός, διὰ χειρός, ἀπὸ γλώσσης, ἀπὸ στόματος, sine articulo.

147. V. 1. Qu. νῆ τὸν Δί' (ἀτεχνῶς) ὥσπερ αἱ παροπίδες, vel νῆ τὸν Δί' αὐταί γ' (οἱτοί γ') ὥσπερ αἱ παροπίδες. 2. τὴν αἰτίαν ἔχουσ'] Cf. Alex. 20, 3. 3. οὕτω τὸ κάλλος ἀξιώ τοῦ

μηδενός optime Herw. et (ἄξιον) Kock, qui hujusmodi aliquid secutum esse censet, ἦν μὴ καλοὶ προσῶσι τῷ κάλλει τρόποι. καὶ μυελόν] κάμυλον temere Bergk., quum pluralis potius requiratur.

149. V. 1. Λεσβίδας Schol. Λεσβίας recte Eust.

150. ἄκων] οἰκων perperam Mein.

151. Qu. τοῖς δέκα ταλάντοις προσυθέναι χρεῶν, ἔφη, | ἄλλ' ἕτερα πενήκοντα (πέντε?), vel — προστίθει, φάσκων ἔφη, κτλ. Excidit nonnihil.

153. V. 3. χῶτι τάχιστα] Scribendum χῶτι τάχιστα. 6. οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;] Corrigendum suspiceris οὐχ ὑπολύσει σαντόν; Sed apte servum hic compellari admonet Kock, coll. Plat. Symp. 213 B. ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην. αὐτός] Fort. αὐτῷ. 9. ἐπ' οἴνους] ἐν οἴνοις Mein. Malim ἐπ' (aut ἐν) οἴνω (οἴνοι).

154. V. 1. δοκησιδέξιον] Cf. δοκησίσοφος Arist. Pac. 44. et δοκησίονους Call. II. 741.

155. V. 2. ἀνήρ] Scrib. ἀνήρ.

155 b. 1. ὁ δ' Ἀχιλεὺς εὖ πως] εὖ πως δ' Ἀχιλεὺς conj. Ko. Qu. εὖ πως Ἀχιλεὺς. αὐτόν] ἄμα Ko. Qu. πάλιν.

157. ἄγρυκτα] Cf. Arist. Lys. 656. ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν;

162. ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον] Cf. Arist. Eq. 417. Ran. 104.

168. κοτυλίξειν] Cf. Arist. Fr. 555 D. κυρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίσετε τοῖσι πένησιν.

171. ὑπέλυσε] Qu. ἀπέδυσσε spoliavit, vel ὑπέδν σε. εἰς χορόν] Qu. εἰς δόμους.

175. V. 1. ῥαφανίς — ἀπλutos] Cf. Eupol. II. 563. ῥαφανίδες ἀπλutos. Antiph. III. 143. ῥαφανίδας ἀπλutos. 2. θερμά λουτρά] θέρμ' ἄλευρα (puls ἐξ ἁλεύρων) Kock, quem jure offendit balnea calida inter cibos commemorata. Alia medela quae-renda est. Fort. θερμά τ' ὄψα. καὶ κάρνα] καὶ καρύκη Mein. Sed hic ineptam καρύκης mentionem esse monet Kock. Qu. καὶ κάρν' ἄττα, aut κάρνά τ' ἄττα.

178. κατνύομαι] Qu. κατνύομεν.

182. Qu. ἤκουσας αὐτοῦ; B. προπέρυσίν γ', ἔτος τρίτον. προ-πέρυσιν] Confer πράπαλαι Arist. Eq. 1155.

186. περιόντας] Concise positum pro περιόντας. Cf. Plat. 685. καὶ περιών (περιών libri) ἄμα | τιλτόν τάριχος ἐπιδιόμην. Antiph. III. 141. περιόντα (περιόντα libri) πέπερι ζητεῖν. Aristoph. II. 1200. σκύους — περιόντες (περιόντες libri). Similiter περιστάρχος pro περιστάρχος, et ἦϊα pro ἦϊα dixerunt Iones.

187. σωτήρας (ἀρίστας) conj. Kock. Utique post σωτήρας facile excidere poterat ἀρίστας. Qu. ἡγούμεθα | σωτήρας εἶναι τῆς πόλεως ταύτας (ἀέλ).

189. Qu. ὦ βοστρύχοι ξανθοτάτοις κομῶν. Forma βότρυνχος (quacum confer τύπανον) a comoedia aliena est.

190. ἐπίμεστα] Cf. Phryn. Bekk. p. 40, 4. ἐπίμεστα πλου-
τῶν (com.).

196. ἄγχασκε] Cf. Soph. Fr. 372. ἄνθρωσκε.

198. Ἀδώνιος] Qu. Ἀδωνίου, quum accusativum Ἀδώνιον
usurpaverit idem. Cf. ad Cratin. 376. Duo autem hic frag-
menta sunt.

204. Pherecrates ἀπετύλονν scripsisse videtur. Nescio an
conferri debeat nostrum tool. Cf. v. ἀποσκολύπτειν.

211. Verum videtur ἐττησμένα, pro σεσησμένα (a σήσω σάω)
positum. Sic ἐβλάκευμαι, ἐγλυμμαι, εἴλημμαι, et quae sunt simi-
lia. Alia forma est ἄσσᾶν (ἄττᾶν). Cf. Antiph. 34, 5. ἐξηττημένη.
Verbo διαττᾶν ter utitur Plato philosophus.

218. καρηβαρᾶν (καρηβαρεῖν) aut καρηβαριᾶν dixisse videtur.
Cf. Telecl. 44.

219. κλεπίδης] Cf. πανουργιπαρχίδης Ach. 603. ἀποδρασι-
πίδης Vesp. 185. στρατωνίδης, etc.

221. Apud Hesychium μάλιστα δὲ καὶ (l. μάλιστα μὲν) ἐπὶ
λαγῶν.

222. ναικισήρεις] Corrigendum videtur ναικισηρεύεις (aut -ειν),
et apud Hesychium ναικισηρεύοντας pro ναικισσορεύοντας, et ναι-
κισηρεύεις (-ειν) pro ναικισήρεις. Mirum verbum ut τίζειν (i. e. τι
λέγειν) et λεγωνῆσαι(?) Arist. Fr. 636 D. Significat autem simulare,
et verbo ἀληθεύειν opponitur. Intelligerem ναικίζειν (a ναίει deriva-
tum). Apud Photium pro ἀληθεύειν corrigendum forsan ἀληθεύεις.

225. πλοκάδας] Hoc vocabulum restituendum Aristophani
Th. 567. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας (l. πλοκάδας).

234. στομοδόκον] στομοκόπον probabiliter Kock.

237. ὑνῆρία tantum dixit Pherecrates. Cf. Pac. 928.

238. σφηκία (aut σφηκιαί) tantum dixit Pherecrates. Cf. Eur.
Cycl. 473.

240. Scripserat, opinor, τραπέμπαλιν | ἐπ' ἀριστερ'. Anglice,
right about. Sic ἐπὶ δεξιᾷ.

241. τραύξανα] Scribendum videtur τραύσανα (ut apud Hesych.).
Confer v. φρύγανα.

242. ὑφόλμιον] Cf. Arist. Fr. 155 D. Phot. ἀπὸ (l. ἐπὶ) τῶν
αὐλῶν.

243. Phot. ὑφένς (ἔφασμα?). Cf. Hermipp. 5.

245. φοβερός] Timidus. Cf. τρομερός.

246. χολλάδας] Anglice, the thick flank.

250. στρατηγιᾶν] Formatum ut μαθητιᾶν, ἀρχοντιᾶν, etc.
Apud Photium corrigendum στρατηγίας pro στρατηγίδος.

TELECLIDES.

1. V. 1. λέξω τοίνυν —] Cf. Arist. Nub. 961. λέξω τοίνυν
τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὥς διέκειτο. 2. ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός]

Cf. Pher. II. 338. πάντα μοι | κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένω.

2. V. 1. ὦ — λαῶστοι σείσαι] Cf. Com. anon. Fr. 778. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν. σείσαι] Cf. Arist. Pac. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους. Eq. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.

3. δουλοπόνηρον] δουλοπονήρων Bergk. Fort. δούλοισι (δούλω τε) πρέπον ὑπαρόν. Locus perobscurus. Cf. Cratin. 208, 2. ἔς τε πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων. κόλυνθρον vulg. σκέλυνθρον cod. F. σκόλυνθρον Mein. Qu. σπάλυνθρον (i. q. σκάλευθρον, Poll. VII. 22. X. 113.).

4. V. 1. Cf. Phryn. 84. ἄκομψον καὶ φαῦλον. Compellantur οἱ θεαταί. Cf. Arist. Vesp. 1010 sq. Pac. 733. Cratin. II. 225 3. τόσους] πόρους requirit Herw. Ipse commendo ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐδὲν δι' ἀνάγκην. Hujusmodi aliquid requiri constat. 5. μᾶζαι — καταπίνειν] Cf. Lucian. Asin. 28. μάζας ὄλας ποιοῦσα κατέπινεν. Hor. Sat. II. 8. 24. 6. τὰς λευκοτάτας] Malim fere τὰς λευκοτέρας. ἰχθύνες] Forma soluta ut in anapaestis. 9. τούτων] Qu. πάντων, aut λάπτειν. 10. ἄρδονθ'] Sub. τινά. 11. λεκανίσκαισιν] Qu. ἐν λεκανίσκαις. Idem suadet Kock. 11. ἀνάπαιστα] ἀνάβραστα Dind. Qu. ἀλίπαστα (Casaub.), aut αὖ ψαιστά (Mein.). παρῆν] Malim ἄν ἐπῆν (sc. λεκανίσκαισιν). 12. Nicoph. II. 851. πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελενέτω. τὸν φάρυγ'] Imo τὴν φάρυγ', ut jam Casaub. 14. μήτρας — τόμοις] Cf. Com. anon. IV. 608. γαστήριον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως (l. τόμους).

5. ὥς] ὦ Mein. Recte, opinor. καλοί] Qu. καλοί τε. Ex eodem commatio atque Fr. 4.

ΗΣΙΟΔΟΙ] Ut ΠΟΙΗΤΑΙ. Al. ΗΣΙΟΔΟΣ. Cf. Fr. 18. 20. 21.

9. αὐτίτην] Cf. ἀστίτης, χωρίτης, πολίτης.

10. τὰν τηγάνους σίζοντά σοι μελαίνεται probabiliter Kock, nisi quod τηγάνω malim. Ipse tentabam τὰ δὲ τηγάνια (τήγαν' αὖ) σίζοντά σοι μολύνεται (sc. τῷ ἀσβόλῳ). Cf. Magnet. II. 10. ταγηνίας — χλιαροὺς σίζοντας. Alex. 182, 6. τήγανον σίζον. Clem. Alex. Paed. II. 1. ταγήνοισι σίζουσι περιηγούμενοι. Cum τήγανον confer πήγανον, ὀρίγανον.

14. V. 1. β . . . δεν οὖν] βδελύττεται Duebner. βδελύττομαι Cobet., qui Poesin loqui arbitratur. 2. εἰ δ' ἐστίν] διὸ γίννις ἐστίν tentat Duebner. διὸ αἰσχρὸς ἐστίν Herw. εἰ δ' ἐστίν αἰσχρὸς Kock.

17. Χρυσάλλης] Confer nomina Λύσιλλα, Πράξιλλα.

23. ὄντιν' ἀνθρώπων ὄρᾳς] ἦν τιν' ἀνθρώπων ὄρᾳ conj. Kock. (ὄρᾳ etiam Herw.). Qu. ὄντιν' ἀναπηδῶνθ' ὄρᾳς, vel ἦν τιν' ἐγγὺς ὄνθ' ὄρᾳ. Vitiosum videtur ἀνθρώπων.

25. Cf. Com. adesp. 292. τὸ Ξενοκράτους τυρίον.

26. εὐχροεῖν] Cf. Arist. Lys. 80. Similiter εὐσωματεῖν Nub. 797.

29. δορυφόρον] δολοφόρον conj. Kock. Recte, opinor.

30. θαυδαῖος] Vehemens. Cf. Aristoph. II. 1046. Antiph. III. 5. Diph. IV. 408.

35. τίς ἦδε κραυγὴ καὶ —;] Malim τίς ἦ τε κραυγὴ χῆ —; Postulatur enim articulus ante κραυγὴ etc.

37. σὺν δέ] σὺν δέ γε Mein. οὐδὲ probabilius Cobet. Pro ὦν qu. εἰ.

38. V. 1. λιπαρεῖτω μου] λιπαρεῖτό με al. μ' ἐλπίζει Porson. με λιπαρεῖ Mein. Qu. ὥς (καὶ) ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον μ' ἐλπίζει (vel γε λιπαρῶ). 2. δρυπεπέσι μάζαις] Cf. Cratin. 165. Hic δρυπεπεῖς ἐλάας dici monuit Kock, qui audacius correxerit — λιπαραῖς ὁμοῦ | δρυπεπέσι μάζαις, κοιλίαις, σκάνδιαι καὶ | τυρῶ.

41. V. 4. ὦν ἑκατι] Vox rara in comoedia. Cf. Arist. Pac. 699. κέρδους ἑκατι. Lys. 306. θεῶν ἑκατι. ἔδωκε] ἔδρασε Cobet. Vulgata lectio venit a prox. v. 3. 5. σωφρονεῖν δέ] Malim σωφρονεῖν τε.

42. V. 1. τὰς τ' ἀναλύειν] Imo τὰς δ' ἀναλύειν. ἀναλύειν] Laxare. Cf. Pher. II. 327. 334. 2. τὰ δ' αὐτὰ πάλιν] τὰ δὲ τᾶμπαλιν αὖ conj. Kock. (ut apud Herodotum). Qu. τὰ δέ γ' ἐμπαλιν αὖ.

43. αἰγύνης οὐ] Αἰγίνης νήσου Lud. Dind. Qu. δευρὶ αὐτ καὶ δῆ. δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον] Cf. Cratin. 283. ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης.

44. μόνος] Correxxerim ποτὲ δ'. Praecesserat enim ποτὲ μὲν (v. Plutarchi locum). Ex Plutarchi verbis hujusmodi aliquid praecessisse conjicias, ποτὲ μὲν καθῆτ' ἐν τῇ πόλει καρηβαρῶν | ὑπὸ τῆς ἀμηχανίας ἀπορῶν τῶν πραγμάτων. ἐνδεκακλίνου] Cf. Anaxand. 41, 11. μείζους λάκκων (οἰκων?) δωδεκακλίνων.

45. Cobeto assentior.

49. Duo hic fragmenta sunt. παιδοφίλης] Cf. Theogn. 1357.

52. ἀνηρώτιζεν] Pro ἀνηρώτα dixit. Similia verba ἀνώματα ejus sunt Fr. 62. 63. 66.

54. Phryn. παρατιθεμένη (προστιθεμένη?) Τηλεκλείδης.

57. Hesych. τῆς (dele) πόλεως τῆς Ἀρκαδίας.

58. Etym. Gud. ὅπερ κατὰ φθορὰν (adde τοῦ ι) λέγεται. Ibid. βονκινίσαι (l. βυκινίσαι). Apud Hesychium legendum videtur ἰβυκίσαντες. Cum ἰβῦ confer φνεί (Aristoph. Fr. 702 D.).

60. Scripserat, opinor, λυχροκῶσαν, ut apud Hesychium.

64. σαβαρίχιν] σαβαρίχην Mein. Fort. σαραβίχην (v. Phot. σάραβον).

65. σάθων] Confer πόσθων, γλύνων, δειλακρίων.

66. τερπότηραμς] Qu. τερπίτραμς, ut τερπικέρανος apud Homerum.

HERMIPPUS.

1. *δίδωμι*] Qu. *τίθεμαι* 'γώ.
2. Verba ἀπὸ τῆς τραπέζης cum ἀττεσθαι construenda.
3. Mira similitudo est inter hoc fragmentum et S. Johann. Apocal.
4. V. 6. *παύσεται*] *παύεται* recte corrigit Bergk.
6. *λεπτοὺς* — *πέπλους*] *πέπλους* — *λεπτοὺς* transponi jubet Mein. prob. Kock. Recte, opinor.
7. *Ἀκκοῦς*] Confer v. *μακκοῦν*.
9. V. 1. Qu. (*ἰδοὺ*), *καταβαίνει* (*προβαίνει*) *οἶγα* —. *Πείσανδρος μέγας οὔτος*] Cf. Eupol. II. 501. *Πείσανδρος — ὁ μέγας οὔνοκίνδιος*. Arist. Vesp. 592. *χὼ μέγας οὔτος Κολακώννμος*.
2. *οὐπὶ τῶν ξύλων ἐλαίας*] Qu. *οὐπὶ τῷ ξύλῳ* | *φαλῆς*. Cf. Nub. 1061. *οὐκ τῶν λύχνων*.
10. *πάση πόρῃ*] *πᾶσι πόρῃ* Bekk. *παισιπόρῃ* melius Mein., qui in fine καὶ σοβάς probabiliter addit. Confer meretricis *Πλαγγόνος* cognomen *Παισιφίλα* (Athen. XIII. 594 C.).
16. *ἔχοντες*] *ἔχοντος* recte, opinor, conj. Kock.
18. *αἰτοσχιδές* recte A. Confer v. *λεπτοσχιδές* (*σανδάλιον*).
19. *βᾶ*] Sic nos Bah! dicimus. Latine Vah! Anecd. Bekk. *πρὸς τοὺς καταρῆ* (*κατ' ἄρνα*?) *ἀναφωνήσαντας*.
24. Hesych. *ῥάζειν*· *τρώγειν*. *κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν*. Duae glossae *ῥάζειν* et *ῥύζειν* confusae videntur. Nisi pro *τρώγειν* corrigendum ὑλακτεῖν. *ῥάζειν* venit, ni fallor, *ῥάξ*.
25. V. 1. *πεινώμεθ'*] *πεινώμεθ'* recte Bergk. *λουσώμεθ'* ἢ *ἀλειψώμεθα* Naber. "Deus est qui narrat quid in deorum balneis fieri soleat. Lavantur, deinde optant ut aqua in vinum mutetur. Statim voti compotes fiunt, et is qui hic verba facit novum vinum ad cauponem defert ut exploret." (Idem). Cur mediis *πεινώμεθα* et *διψώμεθα* posuerit Hermippus non liquet. Barbarum hic loqui nulla indicia sunt. Qu. *πεινώμεθ'*, aut *πεινᾶ τις ἢ δίψη κάμη*.
2. *ὁ οἶνος ὠκερασγένον*] *οἶνος*, ὃ *κέρας*, *γενοῦ* (vel *οἶνον*, ὃ *κέρας*, *δίδον*) Bergk. (Amaltheae cornu dici videtur.) *οἶνον εὖ κεκραμένον* conj. Kock. Cf. Fr. 43. *τήνδε νῦν (μέν?) μὴ μοι δίδου*, | *ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον*. Qu. *οἶνος εὐκέρας γενοῦ*.
3. *οὐκαστοῦ καὶ πηλοῦ 'γὼ φέρω παίζων ἄμα*] *κᾶς τοῦ καπήλου* — Bergk. Qu. *ὑδατός τε καὶ πηλοῦ* (i. e. *οἶνον*) *κύλικα φέρω πλέαν*, vel *ἔπειτα τοῦ πηλοῦ* (i. e. *οἶνον*) *'γὼ φέρω παίζων ἄμα*. (*παίζων ἄμα* ut *ἄμα ξαίνουσα* Eccl. 91.)
4. *κανθεῖς*] *κεῦθὺς* Herwerden et Naber. *τοῦτο*] Idem quod *τοῦθ'*.
- v. 2. *πέντε καὶ δύο*] Sc. *μέρη*. Cf. Eupol. 8.
26. V. 3. *ἐγὼ δ' ἐνέκαψα*] Qu. *ἔπειτ' ἐνέκαψ'* *ὁλὰς λαθῶν τὴν διφροφόρον*. Magis convenit hic *λαθῶν* quam *λανθάνων*.
27. *τὸ* addidit Porson. Qu. *καὶ πρὸς* (insuper) *κύβους ἔστηκ'*

ἔχων καὶ κήθιον, vel — ἔσθηκα κηθάριον ἔχων. Nomen diminutivum κηθάριον occurrit Vesp. 674.

29. πρῶτον] πρῶτος (sc. τῶν γειτόνων) Dind. Qu. τόν τε κότυλον μὲν πρῶτος (vel κότυλον πρῶτιστος) ἤνεγκ' ἐνέχυρον | τῶν γειτόνων.

30. ψήμης] Qu. κεφαλῆς. Sc. Periclis. Cf. Telecl. II. 373. δοθυῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον.

31. Qu. κρεμβαλιάζουσι (κροτοῦντες). Forma epica κρεμβαλιάζειν pro κρεμβαλίζειν propter metrum usus est.

33. Hesych. μῦλαξ· ἡλικία (ἡλιξ?).

34. Poll. λιθίδιοι (imo λιθίδια).

35. V. 1. οἱ γὰρ πενόμενοι] νῦν οἱ γὰρ — al. Corrige νῦν γὰρ ὥσπερ πενόμενοι. 2. ἀνάπηρα βοῖδια] Cf. Myrtil. II. 419. ἀνάπηρος ποροβοσκός. βοῖδια] βούδια al. Scribendum βοῖδια.

36. ἐν χιόνι] ἔγχυλον inconsulto conj. Kock. Describitur, ni fallor, virginis alicujus formosae rubicundus genarum color.

37. πανσέληνον] I. e. πλέαν. Frustra Πεντελῆιον proponit Kock.

38. Verum videtur κορακοφοροκλείδης, comice pro Ἰεροκλείδης positum, ut Κολακίωννμος pro Κλεώννμος Vesp. 590. Χολοζύγης pro Βουζύγης Lys. 398. Meinekio obsecutus Κολακοφοροκλείδης dat Kock, nisi quod Κορακοφοροκλείδης. malit, quod quomodo metro adaptari potuerit non video. Idem autem Ἰεροκλείδης atque Ἰεροκλῆς (Pac. 1043 sq.) videtur esse.

39. φρεατιαῖον] Formatum ut στεατιαῖος.

41. V. 2. μύων ξυνέπλαττε] μύρων — al. ἐνέκαπτε feliciter Herw. Ipse tentabam τέμνων ἐνέπλητο. ξυνέπλαττε] De κατέπνευ cogitabam. Θετταλικὴν τὴν] Leg. Θετταλικὴν τιν'. Et sic Mein.

43. V. 1. τήνδε νῦν] τήνδε μὲν corrigo cum Meinekio. 2. κέρατος] Cf. Fr. 25, 2. 4. κατεβρόχθισεν —] Cf. Arist. Eq. 357.

ἡνυστρον — καταβροχθίσας. Antiph. Fr. 189, 6. καταβροχθίζειν — τεμάχη.

45. V. 1. τοῖόνδε μάχεσθαι] Tale ad pugnandum, i. e. ignavum, pusillum. 2. βατὶς — ὀπτῇ] Cf. Arist. Fr. 302, 3 D. Recte explicat Kock. 3. ἄρ'] Corrigendum ἄν.

46. V. 2. λόγους — δεινούς] Anglice, strong language.

3. παρέχει] παρέχεις al. Recte se habet παρέχει. 4. ψυχὴν δὲ Τέλητος ἐπέστης (ἐπέστη al.) libri. ψυχὴ δὲ Τέλητος ὑπεσι Emper. Quis fuerit Teles non liquet. Teles homo gulosus commemoratur Pac. 1008. Av. 168. Hujusmodi aliquid latere suspicor, τὴν ψυχὴν δὲ πελειάδος ἰσχύς. Praesens aliquod requiri vidit Kock, quem inopportuno loco illatus paroemiacus non immerito offendit. Hoc fragmentum cum proximo (47) recte, opinor, connectunt Bergk. et Mein. Aliter sentit Kock. 5. κάγχειριδίον δ' ἀκόνη —] Et etiam quodocunque pugio acuitur etc. Qu. κάγχειριδίον ἔν ἀκόνη —. 6. παραθηγομένη aut παραθηγο-

μένη libri. παραθηγομένης Dacier. Kock. παραθηγομένον Muretus. Quod recipiendum videtur. βρύχεις] βρύχει al. I. e. rugis. Corrigendum forsā βδύλλεις. κοπίδας] κοπίδος Coraes. Kock. Locum sic explicat Cornes, καὶ οὕτω δειλὸς εἰ ὥστε βρύχειν τοὺς δδόντας καὶ μόνον αἰσθῇ τὸν πόρον ἐγχειριδίου κοπίδος (τοιτέσι μικροτάτου ἐγχειριδίου) θηγομένης ἐν ἀκόνῃ σκληρᾷ. Ille igitur ἐγχειριδίου pro adjectivo accepit, ut in Aesch. Suppl. 22. ἐγχειριδίοις — κλάδοισιν. Fortasse ἐκ παραλλήλου duo nomina posita sunt. Vide tamen an τρομέων (ut in anapaestis) aut βδύλλων aut δεδιῶς aut huiusmodi aliquid scripserit. Cf. Soph. Fr. 761. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θηκτῇ, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται. 7. δηχθεῖς —] Anglice, being stung (with the reproaches) of the ardent Cleon. Tentabam πληχθεῖς aut πτήξας, sed in vulgata acquiescendum videtur. αἰθῶνι Κλέωνι] Pro Homérico αἰθῶνι σιδήρῳ. Sic Δωρὼ συκοπέδιλε pro Δωρὼ χενσοπέδιλε Eq. 526.

47. V. 2. Cf. Thuc. VIII. 24. 4. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ etc. 3. ἀρθροῦνται] ἀρτύνεται conj. Kock. Requiritur videtur verbum ἀρμόζεται significans. Athen. XI. 487 E. ἐφ' οὗ (I. ἐφ' ὃ aut ἐφ' ᾧ). Tzetz. αἱ λεκανίσκαι μέσον δὲ (ἐν μέσῳ?) εἶχον.

48. ῥάμμ'] Pannum. Anglice a patch.

49. βελονίδας] Cf. v. ῥαφίς.

50. V. 6. σφρίγχει βραχιόνον] Cf. Eur. Suppl. 478. μὴ — σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων. Achae. trag. Fr. 4. βραχιόνας | ἦβη σφριγῶντας.

51. Recte, opinor, Dobraeus, ἡ τῶν φιβάλεων; | B. μάλιστά γ' ἡ τῶν κοράκων.

52. Qu. οἴμοι τάλας, | οἴμοι, δάκνει μου τὴν ἀκοὴν κάπεσθίει (καὶ ἅπ.).

53. V. 1. ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς] ἐπὶ ταῖσι θύραις conj. Kock., coll. Vesp. 14. 23. Av. 1579. Fortasse recte. ᾧαν] Dorice contractum ex οἰέη. Sic κινέη (κυνῆ), λεοντῆ, παρδαλῆ, etc.

54. V. 1. τὸν κωπητῆρα libri. τὸν addidit Salmasius. Qu. καὶ κωπητῆρα, vel potius τὸν τε τροπωτῆρα. 3. δέομαι] δύναμαι conj. Kock. Recte, opinor. τὸν πρωκτὸν (προσκεφαλαῖον) Blomf. Kock, qui tamen dubitat. Qu. τὸν πρωκτὸν ἐγὼ ῥοδιάζω. Exciderat, ni fallor, ῥοδιάζειν propter simile ῥοδιάζης in v. prox. praec.

58. V. 2. τί πράττομεν;] Anglice, how do we fare? how is it with us? Cf. Ach. 753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; ME. οἶα δῆ. 3. τὰ μὲν γὰρ ἀπ' ὁμμάτων | δοκέετε καλῶς ἔχειν. Satis probabiliter Bergkii, τὰ μὲν γ' ἀπὸ σώματος | πρὸς ὄψιν ἔχει (ἔχεις?) καλῶς. 7. τὸν Ἀβυδὸν] τὸν Ἀβυδοῦ recte haud dubie Dind.

59. ἀνερίναστος] Cf. Soph. Fr. 182, 2. ἐξερινάζεις.

60. παριστάναι τουτί] παρεστάναι τουτωῖ al. Qu. παρεστάναι φησί.

62. Arridet Dobraei conjectura, τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιῇ; B. λυχνίδιον. Possis etiam δ' δ' εἶχεν —.

63. V. 4. κανλόν] Cf. ad Arist. Eq. 894. τὸν κανλὸν οἶσθ' ἐκείνον | τὸν σιλφίον τὸν ἄξιον γενόμενον; Pl. 925. τὸ Βάπτιον σίλφιον. 5. πάντα ταρίχη] Qu. πνικτὰ —. 6. αὖ] Imo αὐτ', quod recte se habet in hexametris. Et sic Jacobs. Cf. Cratin. Π. 111. οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς —. Metag. II. 751. νῦν δ' αὖθ' ἑμῖν ἀγορεύω —. Arist. Vesp. 1015. νῦν αὖτε —. Pac. 1270. νῦν δ' αὖθ' —. Nisi Θετταλίας pro Ἰταλίας corrigendum cum Meinekio, qui confert Antiph. 34, 2. χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικὸς. | B. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν (τὸν ἄριστον) εἶναι φασὶ δεῖν (γάρ); 7. Cf. Phryn. Fr. 26. ψώρα δ' ἔχει Συρακόσιον. 8. ψεύδη ναοῖν πολλαῖς] Anglice, many ship-loads of lies. 9. οὐς] οἶτον Eust. Unde οἶτον καὶ τυρὸν ἄγουσιν Mein. Cf. Antiph. III. 139. τυρὸς Σικελικὸς. Philem. IV. 25. Sed cf. v. 21. τὰς δὲ — Παφλαγόνες παρέχουσι. 15. παρέχει. 19. παρέχουσιν. 10. et 11. Alienum locum occupare videntur. 10. καὶ Κερκυραίους] Qu. τοὺς Κερκυραίους δ'. 11. ναοῖν ἐπὶ γλαφυραῖς] Qu. ναοῖν σὺν γλαφυραῖς. 12. ἐντεῦθεν μὲν ταῦτ' sine causa Herw. 15. κατὰ πρῶσιν] κατὰπριστον aut καὶ ἄριστον conj. Kock. Qu. καὶ — —. 17. ἀπίους] Malim ἀπίους τε. Nisi pro ἴφια μῆλα legendum φούλια (i. e. μεγάλα) μῆλα. (Cf. Teleclid. 4, 2. φανλίων μῆλων.) Homericum ἴφια μῆλα (i. e. oves) in mente forsan habebat librarius. 22. Φοινίκη καρπὸν recte Jacobs.

65. Duo fragmenta sunt.

66. ἀπεδημηκότες fortasse dictum ut ἐγλυμμαι, εἴλημμαι, etc.

67. ἑπτυσχοι] Anglice, having seven eyelets (or hooks). Pro ἑφθυσχοι positum ut ἀντήλιος pro ἀνθήλιος, etc. Qu. ἑπτυσχα (sc. ὑποδήματα) aut saltem ἑπτυσχλον.

69. V. 1. ξύνεσι γὰρ δεσμῶ μὲν (οὗτος) οὐδενί Mein. Possis etiam aequè probabiliter — (οὐκέτ') οὐδενί. 2. τοῖσι δ' ὑπαγωγέῃσι τοῖς ἐαυτοῦ τρόποις] τούτοις δ' — Mein. Postulari videatur singularis ὑπαγωγέης, et scribendum ἔχει δ' ὑπαγωγή γε τοὺς αὐτοῦ τρόπους. Sed errasse suspicor grammaticos. Ὑπαγωγή hic valet lorum quo ducuntur canes etc. Quare reponendum videtur μόνοισι δ' ὑπαγωγέῃσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις. Aptè conso- ciantur δεσμοὶ et ὑπαγωγεῖς.

70. V. 1. σπληνόπεδον] σκληρόπεδον Schweigh. σφηνόπεδον probabilius conj. Kock. Athen. Ἡρακλειῶται (l. Ἡρακλειῷται).

71. Qu. ὕστερον δ' αὐτὴν στρατηγὸν οὖσαν εἰλωτισμένην (vel καὶ κατελωτισμένην, coll. Suida v. κατελωτισμένος). 2. σεσαλακωνισμένην recte Schneider. Cf. Cic. Epist. Fam. VII. 24. extr.

‘Cognosti — istius salaconis iniquitatem.’ XVI. 18, 2. ‘Salaco nequissimus.’

72. *ὀνομάζεται*] *ὠνομάζετο* probabiliter conj. Kock. Ipse tentabam καὶ *θεμστοκλῆς* ὁ πρὶν *κεβλήπυρις* *ὀνομάζεται*. Sed locus omnino tenebricosus est.

73. V. 1. *αὐτὸν στρατηγὸν οἶς*] Corrige *αὐτὴν στρατηγὸς ὦν*. De composito *συνειλωτίζειν* (Kock.) non immerito dubitat Herw.

2. *κασαλβάζουσαν*] Cf. Arist. Eq. 355. Schol. Arist. *ἐν τῷ πρώτῳ λάμβω τῶν τριμέτρων* (*τῶν τριμέτρων λάμβων*?).

75. *σύνθετον*] Anglice, put together. Sc. *λυχνεῖον*. Cf. Antiph. III. 57. *τῶν δ’ ἀκοντίων συνδοῦντες* — *τρία λυχνεῖα χρώμεθα*.

76. V. 2. *θερμολουντεῖν*] Cf. Hesiod. Op. 751. *μηδὲ γυναικεῖα λουτροῦ χροῖα φαιδρύνεσθαι* | *ἀνέρα*. Alex. III. 412. Com. anon. IV. 661. *θερμολουνσίαις ἀπαλοί*.

77. *ἃ (γὰρ) τόδ’* — probabiliter Valek. *ἀνήδομαι*] *ἀφήδομαι* Lobeck. Recte. Confer v. *ἀφανδάνω*. Alioqui dicendum foret *ἀήδομαι* ut *ἀηδής*.

79. V. 1. *τὴν κεφαλὴν ἔχει*] *τὴν κεφαλὴν δσιν ἔχει* Kock. Non assentior. 2. *δσιν*] *δση* al. *δση κολοκύντη* Casaub. *δσιν κολοκύντη* Dobr. *δσιν κολοκύντην* recte Kock, qui confert Thuc. VII. 21. *ἄνδρας τολμηροὺς οἶους καὶ Ἀθηναίους*. Recte se habet *δσιν κολοκύντην*, per attractionem pro *δση κολοκύντη*. Cf. Eccl. 465. *τοῖσιν ἡλίκοις νῶν*. Hom. Od. κ’. 113. *τὴν δὲ γυναῖκα* | *ἡῦρον δσιν τ’ ὄρεος κορυφῇ*. Arist. Fr. 633. *ἐσιῶτας ὥσπερ τοὺς ὄρεωκόμους ἄθρονας*. et ad Ach. 601. Similis attractio est Soph. Aj. 488. *εἴπερ τινὸς σθένετος ἐν πόλει Φρυγῶν*.

80. *τήμερον* pro *σήμερον* recte Mein. *αἰμορρογχιᾶν* probabiliter idem. Qu. *ἐγὼ γὰρ σον ποιήσω τήμερον* | *τύπτων ἅπαν τὸ πρόσωπον αἰμορρογχιᾶν*. Fortasse ex Iambis Hermippi.

81. V. 2. *ἐμβαλοῦσιν* propter τὸ λοιπὸν recte Porson.

82. V. 1. *Μενδαῖω μὲν ἐνουροῦσι καὶ θεοὶ αὐτοὶ libri*. *Μενδαῖω μὲν ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ* Dind. *Μενδαῖω μὲν ἐνουροῦσιν καὶ τοὶ θεοὶ αὐτοὶ* Casaub. *Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοὶ* Herm. Kock. *Μενδαῖον μὲν ἐνουροῦσιν μάκαρες θεοὶ αὐτοὶ* Herw. 2. *μειλιχόδωρον*] *μειλιχόπωρον* conj. Kock. 7. *οὐ*] τοῦ recte Bergk. etc. Cf. vv. 1. 3. et ad 6. *στόματος*] Os dolii intelligendum. Cf. Ach. 197. *κὰν τῷ στόματι λέγουσι (αἱ σπονδαί), Βαῖν’ ὅποι θέλεις*. *ἀνοιγομένων* al. *ὑπανοιγομενάων* Casaub. Kock. *ἐξοιγνυμενάων* Bergk. Qu. *ἐξοιγομενάων*. Miror tamen terminationem genitivi femininam, quum masculinum sit *στάμνος*. 8. *ἰων* — *δόδων*] Cf. Diodor. III. 545. v. 37. *ἴα καὶ δόδ’*, Aristoph. Fr. 476, 2 D. *στεφάνους ἰων* (τε καὶ *δόδων*). Hermipp. 82, 8. *ᾶζει ἰων*, *ᾶζει δὲ δόδων*. Cratin. jun. 1, 1. *τῆς γῆς ὥς γλυκὺ* | *ᾶζει*. 9. *δσμή*] Malim *δόμή*, ut in v. 3. 10. *ἀμβρόσιον καὶ νεκτάρεον τοῦτ’ ἐστὶν*

δνειαρ conj. Kock., coll. Hom. Od. I. 359., vel νᾶμα pro νέκταρ, coll. Eccl. 14. 11. τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν] τούτου χρὴ παρέχειν δεῖ πίνειν al. τοῦ παρέχειν δεῖ πίνειν Dind. Lege τούτου δεῖ παρέχειν πίνειν. τῇ θαλείᾳ] τῇσι θαλείῃς al. δαπὶ θαλείῃ Dind. (sec. Hom.). Ad librorum lectiones propius accedit τῇσι θαλείαις.

12. ἐκ Πεπαρήθου] Qu. τὸν Πεπαρήθου.

83. προδόσει πίνειν] Lege προδόσεις πίνειν cum Cobeto, qui conferri jubet Lys. Fr. 172, 1. οἱ κάπηλοι — παρ' ὧν προδόσεις (προπόσεις al., nescio an recte) λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσιν. Demosth. 50, 7. προδόσεις δούς. 50, 12.

84. ἀδηφαγεῖν] Cf. Isocr. 127 C.

87. ἀφεῦσαν] ἀφεῖσαν recte, opinor, Mein. Sic ἀφείθη Phoen. 1386.

88. Verum videtur δειλοκοπήσας (i. e. ἐκφοβήσας). Confer βωλοκοπεῖν, πιττοκοπεῖν, θαλαττοκοπεῖν, μετεωροκοπεῖν, πορνοκοπεῖν, etc. Nisi forte praestat διειλοκοπήσας.

89. Hesych. τὰ παιδία τῶν θεῶν (corr. τὸν θεὸν ex Photio, sub. καλεῖ). Idem v. λῶλον — γενόμενον (corr. γινόμενον ex eodem in λυλω). Vereor ut conferri queat nostrum lollypops.

90. ναικισήρεις] Dissimulas. Cf. ad Pher. 222.

92. περιλέγειν] Cf. Nub. 317. περιλέξιν. et verbum περιλαλεῖν. Hesych. τὰ (l. τὸ, ut apud Poll. περισσὰ φράζειν.

96. σωδάριον] Confer v. κωδάριον.

97 b. Qu. βαβαὶ βαβαιᾶξ, τὴν γυναῖκα βήσομαι. βαβαὶ βαβαί] Cf. Alex. III. 477. τῶν βαβαὶ βαβαί.

MYRTILUS.

1. Aristot. γαμικῶς (γεννικῶς?) ἐστιῶν. Ibid. πορφύραν (πορφυρίδας?).

2. ἡρῶα [θῆρῶα?] παριῶν, εἰ φρονεῖς, σιγὴν ἔχε scripsisse poetam suspicatur Kock. Schol. Arist. τὸ δὲ ὠφέλēs (ὠφέλιμον?) οὐ κέκτηνται.

4. V. 1. κλέπτῃς — ἄρπαξ] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλωφας ἀλλ' ἤρπακας; Poll. παμπόνηρος δὲ ὁ (παμπόνηρον δὲ τὸ?) καταφαγᾶς. ὥς] ὧν probabiliter Lobeck.

PHILONIDES.

1. ἐγὼ — τοιαῦτ' ἔτη — τοσαῦτ' probabiliter Kock.

2. V. 1. καὶ βατίσι] καὶ βάτισι al. Qu. κακκάβαις.

5. παναγεῖς γενεὰν] παναγῆς γενεὰ probabiliter Cobet. πορνοτελῶναι] Comici positum pro πορνοβοσκοὶ καὶ τελῶναι. δεινοί] δειλοὶ Bergk. δοῦλοι melius Kock.

8. κατάκειμαι δ'] καίτοι κατάκειμαί γ' probabiliter Hanovius. δεκάπαλαι] Cf. Henioch. 2. ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι. Arist. Eq. 1154.

9. τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει Hanovius. τὸ γὰρ κατάχυσμ' αὐτοῖσιν — melius Kock. Sufficit unum κατάχυσμα.

15. παππελίπαππος] Confer v. τηθεπιτήθη.

16. V. 2. ἀνδρείας] Scribe ἀνδρείας.

EUPOLIS.

1. V. 1. ὥς ἡ ποτ' αὐτῶν ἦν κάμη] ὥς δὴ ποτ' αὐτῶν — Klein. Kock. Malim ἦν μὲν ποτ' αὐτῶν γὰρ κάμη, vel ὥς, ἦν ποτ' αὐτῶν ἢ κάμη, vel ὥς, ἦν μὲν αὐτῶν ποτε κάμη. 2. σελάχιον. τί δ' (δὲ) ἦν] σελάχι', ἦν τ' ἴδῃ Kock. Recte, opinor, nisi quod ἦν δ' ἴδῃ scribendum erat. Nomen σελάχιον plerumque plurali numero usurpatur.

2. αἰγιάζεις] Propter metrum dixit pro αἰγίζεις. Sic ἀνακογγνίζειν et ἀνακογχυλίζειν. Verba in -ιάζειν desinentia ab adjectivis in -ιος (ut Αἰλύππιος, Λέσβιος, etc.) derivantur. Confer καρδαμίζειν, πατερίζειν, ἀδελφίζειν, etc.

3. Qu. καὶ ζῆν — μουσικῆς | αἰσχροῖν. μηδὲ τάγυρι] Ut οὐδὲ γρυῖ, etc. Anglice not a rap. Confer v. βλέτυρι (Com. adesp. 735.).

4. χρῆ] με χρῆ Valck. conj. Mein. Malim δέη. Cf. ad Arist. Eq. 1307. Ran. 265.

5. Qu. κὰν τῇ λοπάδι γ' ἔνεισιν ἐψητοὶ τινες.

8. μή τι] μήτε, μήτοι al. Qu. Διόνυσε, χαῖρε, καὶ τὸ πέντε (ἕδατος) καὶ δύο (οἶνου), vel — πῖθι πέντε καὶ δύο. Cf. Amips. 4. ἐγὼ | Διόνυσος [πᾶσιν] ὅμῃν εἰμι πέντε καὶ δύο. Nicoch. 1. Οἰνόμαος οὗτος, χαῖρε, πέντε καὶ δύο.

9. γὰρ ἀνῆρ δ γλάμων] γὰρ δ γλάμων Porson. Istud ἀνῆρ venit a praec. — αν γὰρ.

11. ζητῶν] ἐζήτουν Suid. ἔζητουν Mein. Malim ζητῶ. Cf. Arist. Av. 465. λέγειν ζητῶ τι πάλαι (l. τρέπαι) μέγα καὶ λάρινον ἔπος τι.

14. Simillimus locus est Cratini Fr. 325. V. 1. πρίνον κομάρου τε] Cf. Amph. III. 318. δ πρίνος ἀκύλους (φέρει), δ κόμαρος μυμαίνυλα. 2. πρὸς τούτοις τιθύμαλλον Bergk. Qu. πρὸς τούτοιςιν ἔθ' ὅλα —. 3. κύτισον] V. Theophr. H. Pl. IV. 4. 6. IV. 16. 5. I. 6. 1. V. 3. 1. C. Pl. V. 15. 4. πολύφυλλον] φυλλόκομος dicitur Arist. Av. 215. χλοήρης καλλίκαρπος Bacch. 108. ἀνθεσφόρος 703. 4. πεύκην] λεύκην Kock. Fortasse recte. ἄλιαν, δρυῖν] ἄλιαν δρυῖν (sic) Macrob. Mein. (ἀλίφλοιος, quercus species, memoratur Theophr. H. Pl. III. 8. 2. V. 1. 2.). ἀρίαν, δρυῖν Lobeck. prob. Kock, coll. Eupol. 360. χήτει τοι πρίνον ἔξ (πρίνης vulg.) ἀρίας ποιούμεθα γόμφους. Theophr. H. Pl. III. 3. 8. etc. ἐρίκην] Scribendum ἐρείκην. V. Theophr. H. Pl. I. 14. 2. IX. 11. 11. Cf. ad Ran. 505. 5. πρόμαλον] Nulla mentio hujus plantae est apud Theophrastum. δάμνον] V. Theophr. H. Pl. I. 9. 3.

III. 18. 2. etc. Cf. Aristophont. 16. φλόμον] φλόμος μέλαινα memoratur Theophr. H. Pl. IX. 12. Cf. Cratin. II. 215. φλόμον ἀφθονον. ἀνθέρικον] V. Theophr. H. Pl. I. 4. 3. VI. 2. 9. VII. 13. 2 sq. κισθόν] De hac planta v. Theophr. H. Pl. VI. 1. 2. VI. 2. 1. Cf. Mnesim. III. 570. θύμα] Pro θύμον propter metrum posuit.

14 b. Eustath. p. 1063, 44. πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοὶ, καὶ Εὐπολὶς προβατικὸν χορὸν φησὶ τὸν ἐξ αἰγῶν. Corrupte Cramer Anecd. Par. III. 21. 30.

16. σφυράδων — ἀναμέστη] Cf. Nub. 984. ἀρχαῖα — καὶ τετιγὼν ἀνάμεστα. ἀναμέστη] Fort. ἀνάμεστος aut ἀνάμεστοι.

19. Cf. Cratin. 336.

20. νεόκοπον κάρδοπον] Imo νεόκοπτον, ut νεόκοπτον μύλην in Arist. Vesp. 648.

23. βαλλαντίδια] Producitur antepenultima, ut in ἱματίδιον, σηπίδιον, οἰκίδιον, etc.

29. In mente forsan habebat grammaticus Vesp. 1204. νεανικώτατον (ἔργον). aut 1067. 1307. 1362.

30 b. Ad hanc fabulam fortasse referendum Fr. 339.

31. V. 1. ἐστρατεύετο] Malim ἐστρατεύσατο.

32. ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν Ἀκαδήμον θεοῦ. Cf. Nub. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορταῖς καταθρέξεις.

33. αἰ | ἀχράδας πεπείρους τοῖς μύκησι προσφέρων ingeniose conj. Kock. Dioscor. πασι δέ τινες ὅτι (dele), ἐὰν etc.

34. ἀφαδίαν] Producta antepenultima. Ab ἀφαδάνειν (?) derivatum, ut videtur. Confer v. ἀφήδεσθαι. Hesych. τὴν πολεμικὴν ναῦν (ἔχθραν aut γυναῖκα?).

36. V. 1. Malim (οὐ) μή ποτε θρέψω. 2. παρὰ Περσεφόνῃ] I. e. ἐν ᾧδον.

42. καλιδίαις] Producitur antepenultima, ut in οἰκίδιον, σηπίδιον, ἱματίδιον, χρυσίδιον, etc.

43. Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ'] Cf. Arist. Fr. 467 D. τοὺς Ἰβηρας τοὺς Ἀριστάρχον. στρατηγοῦντ' ἄχθομαι] Cf. Hom. II. ν'. 353. ἤχθετο γάρ ῥα | Τρωσὶν δαμναμένους. Eur. Fr. 674. χαίρω σέ τ' — | σωθέντα τὸν τε μαρὸν ἐξολωλότα. et ad Equit. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.

44. πρὸς σέ] Anglice on you. Fort. διὰ σέ, ut in schol. Schol. Arist. διὰ Μυρρίναν (Μυρρίνην τὴν?) ἐταίραν.

45. ἀρα] Nonne. οὐξώλης γέρων recte Cobet. Herw.

47. Cf. Arist. Lys. 229. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικὰς. et ad Fr. 50. infra. κωλῆνες] Et κωλῆν et κωλῆνα dixisse Graecos testatur Athenaeus IX. 368 D.

48. εἰσβῆναι] Sc. τὸν λιμένα. Tralate et fortasse κακεμφάτως haec dicta sunt.

49. καινόν φῖτυ] καινόν τὸ φῖτυ Porson. καινόν γε φῖτυ Bergk. καινόν τι φῖτυ Elmsl. Recte, opinor. Exciderat τι ante simile φι. τῶν βοῶν] Qu. βοιδίων.

50. ἐπαίρω] Qu. ἐπαίρε. Cf. Fr. 47. σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τοῦρόφρον. Arist. Av. 1254. τῆς διακόνου | πρώτης ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηριῶ. Eccl. 265. εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν αἶρειν τὸ σκέλη. Lys. 229. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικάς. καὶ βδελυρὸς] Malim τῆς βδελυρᾶς (sc. Rhodiae, opinor), vel ὃ παμβδελύρα, ut in Eccl. 1043.

52. V. 1. ἐπὶ] Corrige εἴ vel σὺν δὲ, et construe εἴ καινοτέρας ἰδέας βίον ἀσεβῇ ἔτριβες. Latet haud dubie nequitia. Cf. Arist. Eq. 1283 sq. Vesp. 1282. Pac. 852. ἀσέβιον] ἀσεβῇ βίον probabiliter Herm. ἀσεβῶν βίον Mein. Kock. ὃ μοχθηρὸς] ὡς μοχθηρὸν Dind. prob. Kock. Fortasse nulla opus est correctione. Cf. Aristoph. Vesp. 900. ὃ μαρὸς. Th. 649. Quanquam exclamationem hanc potius quam compellationem esse fatendum est.

2. πόσω] πῶς ὃ Dind. ὃ πρῶ (early in life) conj. Kock. πολλῶν — λοπάδων — περιλείξας] Cf. Eq. 1034.

59. ἀνεκάς τ' ἐπαίρεις, παμβδελυρὰ σὺ, τὸ σκέλος Herw., coll. Lys. 969. Eccl. 1043.

61. ἀναφλασμόν] Cf. ad Arist. Lys. 1099. ἀμπεφλασμένως.

62. ἀπρασία] Cf. Ach. 742. αἶπερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' | ἀπρατα, πειρασεῖσθε τὰς λυμῶ κακῶς.

68. V. 1. ἀναρίστητος] Cf. Aristoph. II. 1135. Timocl. III. 608. Antiph. III. 78. Alia forma usus est Menander IV. 329. 2. βεβρωκῶς] πεπωκῶς malit Kock, ut apud Aristophanem (Eq. 531.) δῖνῃ δ' ἀπολωλὸς, quum alioqui tautologia foret. ἀλλὰ γὰρ] Grammatici per δὲ explicant. Scripserat forsan ἀλλ' ὁμως.

70. ἀλλ' addit Herod. om. Athen. ἀπολεῖς] ἐξομέλεις al. ἐξαπολεῖς Dind. ἐξολεῖς Bloch. Kock. ἀπολεῖς ἀπολεῖς Mein. ἀμυγδαλῆν] ἀμυγδάλην al. prob. Fritzschn., contra Herodianum regulam. Cf. 74.

72. μαστίξας ἐμέ] Qu. μαστίξω σ' ἐγὼ, vel μαστίζειν σ' ἐγὼ (μέλλω στρέφειν). Attamen Attica verbi forma est μαστιγοῦν.

73. Cf. Arist. Eq. 1205. ἀπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἢ χάρις, Ran. 58. μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. 498. φέρε δὴ ταχέως αἶτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον. 192. μὰ τὸν Δι' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτλητον ὀφθαλμιῶν. 1180. Eur. Suppl. 570. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. Iph. T. 1005. οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων | θανὼν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ. Bacch. 784. Hipponact. Fr. 47. ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω.

προ-[βούλευμα] πρῶ βοῦλευμα Mein. probat Kock. Fortasse recte. De voce πρῶ cf. Fr. 75. Similis vocabuli divisio occurrit Simonid. Fr. 134. ἡ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἥνικ' Ἀριστο- | γέτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος. 2. βασιτάζουσι] Pen-

dunt, considerant. Inconsulto adferunt vertit Kock. *βαστά-
ζοῦσι*] Cf. Fr. 303. *τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἰρήσομαι.*

74. V. 2. *πολλοῦ*] *μᾶλλον* frustra Naber. Fort. *πάντως*. *πολ-
λοῦ — δίκαια*] I. e. valde justa. Cf. ad Nub. 915. Ran. 1046.
Eq. 822. Praeferenda videtur Athenaei lectio *ναὶ μὰ τὴν κράμ-
βην*, ut apud Hipponactem vel Ananium legitur. Causa corrupte-
lae in aperto est.

75. *πολλὰ δὴ πρὶ*] Qu. *πολλὰ πρὸ πάνν.*

76. *κοίτας*] *κίστας* Kock, coll. Pherecr. 122. Vereor ut recte.
Recte. *σάπτεσθαι* dicitur cubile. Cf. Eupol. II. 575. Plat. II.
650. etc.

77. V. 2. *διαψάλλει τριγώνους*] Cf. Diogen. trag. Fr. 1, 9. *ψαλ-
μοῖς τριγώνων*. *διαψάλλει*] *διαψάλλεις* recte Duebner. Pro *τρι-
γώνους* malim *τριγώνων* (*τριγώνοι*). Cf. ad 139, 4. 3. *κάπικινεῖς*]
κάπικινεῖ recte Cobet. *ταῖς κοχώναις*] *Ne τῶν κοχώνων* requi-
ras, cf. Arist. Eq. 424. 484. Fr. 406 D. 4. *καὶ πείθεις ἄνω*
σκέλη] *ἀνατείνεις τὸ σκέλη* recte, opinor, Fritzs. Cf. Arist.
Av. 1254. *ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηριῶ (αὐτήν)*. Lys. 229. *οὐ πρὸς*
τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικὰς. Eccl. 265. *εἰδισμέναι γὰρ ἔσμεν*
αἶρειν τὸ σκέλη. et ad Fr. 47. et 50. supra. Ipse tentabam *τὸ*
σκέλη ῥίπτεις τ' ἄνω. Cf. Vesp. 1526. 1530. Utique articulus
requiritur, ut ante *κοχώναις* v. 3.

78. *ἀακείνους τοὺς Ἱππείας*] I. e. fabulam istam Equites. Cf.
Arist. Nub. 554. *ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππείας*.

81. Hesych. *ἱστοριογράφος (διθυραμβογράφος?)*. Lucian.
Pseud. 3. *τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις (διθυράμβοις?) σοφόν*.

82. Schol. Aeschin. *ἐκεῖνος γὰρ (ἐκεῖ γὰρ φασιν) ὑπὸ τῶν*
βαπτῶν ὀνόματα κείσθαι τοῖς αἰσχροῦς (αἰσχροῖς?).

83. *Κοτινῶ* cod. prob. Ko., coll. Mein. ad Theocr. VI. 40.
Confer *Δεξῶ* Cratin. II. 58. et *Λωρῶ* II. 57. et comici incerti
Ἑμβλώ (*παρὰ τὸ ἐμβάλλειν*).

86. *περὶ*] *παρὰ* probabiliter Mein. Schol. Arist. *εἰς δ' ἐνέβα-
λον* (l. *ἐνέβαλλον*) *τοὺς λάταγας*.

90. *μὰ τὴν Μαραθῶνι — μάχην*] Cf. Arist. Th. 806. *πρὸς*
ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι.

91. V. 1. Qu. *πῶς γὰρ ἐγένου δίκαιος; εἰπέ μοι. AP. φράσω·* |
ἢ μὲν φύσις κτλ. Galen. *ὥς* (l. *πῶς*) *ἐγένου δίκαιος*.

94. V. 4. *μὲν*] *γε* aut *με* al. Corrige *B. ταχὺν λέγεις γε. A.*
πρὸς δέ γ' —. Vv. 4—7. alteri personae tribuit Mein. eidem
continuat Kock. 7. Cf. Plat. Phaed. p. 91 C. *ὥσπερ μέλιττα τὸ*
κέντρον ἐγκαταλιπὼν οἰρήσομαι. Julian. Epist. 44. *τοσοῦτον αὐτῇ*
κέντρον ὥσπερ μέλιττα καταλέλοιπας (ἐγκατ. Cobet.).

95. *λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν*] Cf. Thuc. VIII. 68. 4.
ἀνὴρ οὐτ' εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος.

96. Scribe *δήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις*; B. *ὧν γ' ἔστιν λέγειν* (sc. *δήτορας*, qui commemoratione digni sint) | *ὁ Βουζύγης δοιστος* (sic), *ἀλιτήριος*. E verbis *πάντα* — *ἐκείνον* trimetrum effecit Rapius, *φλυαρία πάντ' ἐστὶ πρὸς τὸν Περικλέα*. Sed fortasse sophistae verba sunt.

98. V. 2. *τῆς πόρνης*] Qu. *τῆς γονῆς*, originis ejus, Angl. of his birth.

99. V. 1. *οὐ δεινὸν — τῷ πατρί*]; Ridet Euripidis locum Fr. 76. *ἔμ' ἐκγεννᾶν*] *μὲν ἔμὲ γεννᾶν* conj. Kock. Ipse malim *ἔμὲ μὲν γεννᾶν*. μ'] *με* al. *μὲν* Wakef. *ἔμ'* Valck.

100. V. 2. *ἔασαι' ἄρχειν*] *ἔασετ' ἄρχειν* Elmsl. Mein. Vulgata tuetur Kock, coll. Thesm. 870. Ipse malim aut *ἄρχειν ἔατε* aut *ἄρχειν ἔασης*. Cf. Vesp. 431. *ὦ Μίδα καὶ Φρῶξ, βοήθει δεῦρο, καὶ Μασοντία*. Vel *ἄρχειν ἔασης*, quod ad Demum dictum sit.

3. *ἐν τοῖς σφυροῖς*] Fort. *ἐν (κάν) τοῖν σφυροῖν*, sed cf. Anaxil. III. 354. *τὰ σφύρ' ὧδε* etc. Cf. Com. anon. 243 K. *ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων*. [Dem.] p. 88, 1. *εἴπερ ἡμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρλαις καταπεπατήμενον φορεῖτε*. *ἔλκοντα*] Malim *ἔχοντα*. Quanquam obstant nonnihil verba *ἐν τοῖν σφυροῖν*. 'Trahentes praeturam tamquam vestem in terram delabentem' vertit H. Weil. Anglice trailing.

101. *ἀνὴρ πολίτης*] Cf. 118, 2. *πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους*] Leg. *πουλύπους τις* —. Cf. Alcae. II. 824. *νοῦν — πουλύποδος ἔχειν*. Ion. Fr. 36. *καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι | σινγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός*.

102. V. 1. *ταδὶ δέ*] *ταδὶ* Elmsl. Recte, opinor. Cf. tamen Vesp. 858. *ἦδὶ δέ*. Ran. 308. *ὁδὶ δέ*. Corrigendum forsā *ταδεδὶ*.

2. *αὐταῖσι ταῖς κνήμαισι*] *αὐτοξύλοις κνήμαισι* frustra Kock.

103. V. 1. *εἰς Ἱπποκράτους*] *νίεις Ἱπποκράτους* Suid. v. *ὑώδεις*. τε om. Suidas in *ἐμβόλιμος* et *ὑώδεις*. οἱ δ' (vel ἄλλ') *Ἱπποκράτους γε* Mein. Qu. *οὐδ' Ἱπποκράτους γε*. *ἐμβόλιμοι*] *ἐκβόλιμοι* etc. Dind. Kock. Qu. *ἐκτομία*. Suidas per *ἀτελεῖς* explicat.

2. *βληχητὰ τέκνα*] Cf. Eur. Cycl. 48. *βλαχαὶ τεκέων*. et ad Vesp. 570. Notanda productio primae in *τέκνα*. Cf. ad Arist. Fr. 533. Correctio *τέκνα* non necessaria est. *τοῦμοῦ* recte Toup, coll. Thesm. 575. *τοῦμοῦ τρόπου*] Cf. Vesp. 1002. *ἄκων γάρ οὔτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπον*. Th. 574. *ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου*. Pl. 246. Soph. Aj. 482. *λόγον — ἔλεξας — τῆς σαντοῦ φρενός*. Sed Th. 93. *τὸ πρᾶγμα κομπὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου*.

104. *ἅπανα ἢ πόλις*] I. q. *ἅπαντες οἱ πολῖται*. Pro *κλεινῇ* repōnendum forsā *Κραναά*.

105. *ἀμβλυστονῆσαι*] Forma producta verbi *ἀναβλύζειν*. Sic *πομφολύζειν* et *πομφολυγεῖν*. καὶ *χλοῆσαι*] *ἀναχλοῆσαι* recte

conj. Kock. *κάγχλοῦσαι* fortasse melius Mein. Nisi forte prior *ἀνα* ad utrumque verbum pertinet. Hesych. *ἀναβλυστανεῖται* (l. *ἀναβλυστονῆσαι*). Idem, *ἀναβλύες* (*ἀναβλύγες*?).

106. V. 1. *γε παῖσομαι*] *πεπαῖσομαι* Porson. Fortasse recte.

2. *χωρίων*] *κυρίων* conj. Kock. Correctio incerta.

108. V. 1. *τὸ χαλκίον*] Cf. Arist. Fr. 9. 12. 169. 316 D. 2. *θέρμαινέ θ'*] *θερμαίνειθ'* et *θερμαίνεσθ'*. al. Verum est *θερμαίνειθ'*: in altera enim lectione incommodum locum habet particula *τε*.

3. *κέλευ'*] Legendum *κελεῖεθ'*. Pro *σπλάγχνοι* fort. *κύλιξ*, quum de potatione agi videatur. Quare autem *χαλκίον* *θερμοῦ* et *θνῶν* (*περμάτων*) mentio hic fiat non perspicio. ἵνα *σπλάγχνοι* *συνγενώμεθα*] Cf. II. 438. Telecl. II. 374. Arist. Eq. 410. *σπλάγχνοι* *παραγενοίμην* (*συνγενοίμην*?). Vesp. 654. *κῆν* *χοῖ* *σπλάγχνων* *μ'* *ἀπέχεσθαι*.

109. V. 2. *αἴτη* Suid. *αἴτῃ* Phot. Qu. *ἡ δὴ*. *νεανικοῦντος* Phot. *νεανισκοῦντος* Suid. *νεανίσκοῦντος* Rasp. *νέον ποτ' ὄντος* aut *νέα νέον ποτ'* Kock. Eadem fere crasis in *νεανίσκοῦντος* (*νεανίσκου ὄντος*) quae in *τοῦλύμπον*.

113. *συμψήσας ἀργυρίδιον* Anecd. Bekk. Legerim *ἐγὼ δὲ συμψήσασά γ' ἀργυρίδιον*. Antepenultima in *ἀργυρίδιον* produci-tur, ut in *ῥυατίδιον*, *σηπίδιον*, *οἰκίδιον*, *καλίδιον*.

114. *λέγ' ὅτον* *πιθυμείς*, *κοῦδὲν ἀνυχήσεις ἐμοῦ*] Cf. Arist. Nub. 427. *λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρσύν, ὥς οὐκ ἀνυχήσεις*. *καὶ οὐδὲν* Priscian. *οὐ γὰρ* Anecd. Bekk. Hoc praeferendum videtur.

115. *πίσει* (*πολὲν*) probabiliter supplet Herwerden. Etym. M. *εἰρησθαι* (*εἰρηται*?) *ἐν πλάτει* (?).

116. Meinekius sic locum constituit, *τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδείς ἐξ ἐκείνων τοῦ χρόνου*, *ἔδύναθ' ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν* (*τοὺς φράτορας*) —. Cobetus recte trimetros efficit, *τοίγαρ* (?) *στρατηγὸς ἐξ ἐκείνων τοῦ χρόνου* | *οὐδείς ποθ' ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν* —. Ipse corrigo sic, *τοιγαροῦν* | *στρατηγὸς οὐδείς ἐξ ἐκείνων τοῦ χρόνου* *δυνατὸς γέγον'* *ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν* | *τῆς* —. Quod si tetrametri trochaici restituendi sunt, non male correxeris sic, *τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδείς* — *χρόνον* | *ἔδύνατ' οὐδεπώποθ'* *ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν* | (*τὴν πόλιν*) *τῆς* —. Parum placet Kockii ratio, *τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδείς* — | *ἔδύναθ'* *ὥσπερ μειαγωγὸς* (*τοῖσιν ἔργοις*) *ἐστιῶν* | *τὴν πόλιν* —.

117. V. 3. *οἶχ οἶτω τέως*] Anglice, not so long ago. *ῥηκοῦμεν*] Qu. *ἐξῶμεν*, *ἐβιοῦμεν*, aut *ἡβῶμεν*. 7. *δποι* (*δπη* al.) *τίχοιμεν* libri. *ὅταν τίχομεν* parum feliciter Kock. Cf. Thuc. IV. 26. *ἀπαίροντες ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν*.

118. V. 1. *κᾶν τις*] Scribe *κῆν τις*. *δραμών*] *βαλὼν* legendum esse constat. Vide Kockii notam.

119. V. 1. *χῆμεῖς*] *Ἄν ἡμεῖς?* 2. *προσαγγέλωμεν*] *πρὸς ἀγγέλωμεν* recte conj. Kock. Scilicet tanquam deos (cf. 117, 6.).

120. Poll. V. 163. *ἐν* (l. *τῶν ἐν*) *ταῖς τριόδοις*.

121. *τὰ κοινὰ*] I. e. *δυναστείαν*, reipublicae negotia. Cf. Fr. 100. Corrigendum olim suspicabar *τάκονητά*. Proverbium enim erat *μὴ παιδὶ μάχαιραν*.

122. Schol. Arist. *περαΐτης* (corr. *πένης ὦν* aut *καίπερ πένης ὦν* ex Suid. *οὗτος δὲ πένης ὦν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζῶν, ψευδόπλουτος*). Scripserat fortasse *οὗτος μεγαλέμπορος τις εἶναι βούλεται* | *πένης ἀλαζῶν ψευδόπλουτος ὦν ἀνὴρ*.

127. Schol. Lucian. *Δήμοις* (l. καὶ *Δήμοις*).

128. *ὅ τι; τὸ πυριατήριον*] Corrigo *ὅ τι ἐστὶ; πυριατήριον*. Vulgata nescio an metro accomodari non possit.

129. Quid dixerit Eupolis non liquet, fortasse *ἐγγώριον τὸ πρᾶγμα* (aut *τὸ πρᾶγμ' ἐγγώριον*) et *ἀνὴρ ἐγγώριος*. Utraque forma *ἐγγώριος* et *ἐγγωρος* utitur Sophocles.

130. *ἀριστητικός*] Confer *δειπνητικός*.

131. *ῥοθῆμα*] Mira comice formata vox, ut *χαρηδὼν* Ach. 4.

132. Bekk. Anecd. *πολιτικά* (*τιθασά* aut *οἰκετικά?*).

137. Pollux, *ἐν τῇ Διάδι* (*ἐν Δήμοις*, aut *ἐν Ταξιάρχοις?*).

138. *καὶ γένηται*] *αἶκα γένηται* Bergk. prob. Kock. Ipse malim *καὶ γίνεται γα. Κοπίς α κόπτειν*.

139. V. 1. *Σιμωνίδου τε*] Qu. *Σιμωνίδου τ' ἐστ'*. 2. *ἀρχαῖον*] Anglice, old-fashioned. Cf. Nub. 1357. *ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφρασκε τὸ καθαρίζειν* | *ἄδειν τε πίνονθ'* etc. Pl. 323. *ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστιν ἀκούειν*] Qu. *τὸν δὲ Γνήσιππον ἐστ'* ἀκούειν (*ἐστ' ἀκούειν* Herm.). 3. *κεῖνος*] *δς* recte Kock, quum comicis ignota sit forma *κεῖνος* et ab anacrusi incipiant reliqui versus. Facilis corruptela fuit *ἀκούειν κεῖνος* pro *ἀκούειν δς*. 4. *λαμβύκη*] Aliae formae sunt *σαμβύκη* *ζαμβύκη* (Phot.). Anglice sackbut (?).

140. *Ποτειδᾶ* recte Kock.

141. *καλλιγέλωνον*] Ut *καλλιγράπεζος*, *καλλίνικος*, etc.

142. Herodian. *τιῶ τοὺς Εἰλωτας αἶμην* (*ποιήσαντι?* cf. ad Fr. 143.). Ibid. *μισχοῦν* (l. *αἰσχοῦν*) *καθήμενοι*.

145 b. Ad hanc fabulam fortasse pertinet Fr. 342.

146. V. 2. *ἀλαζονεύεται*] Cf. Soph. Fr. 770. *μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῇ περισκοπεῖ*. Ennii Fr. p. 35 R. 'Quod est ante pedes nemo spectat, coeli scrutantur plagas.' *ἀλαζονεύεται* — *ἀλιτήριος*] Cf. Men. IV. 246. *οἶος* (*οἶον?*) *δ'* *ἀλαζῶν ἐστιν ἀλιτήριος*.

ἀλαζονεύεται — *περὶ τῶν μετεώρων*] Cf. Fr. 352. Nub. 333. *ἀνδρας μετεωροφένakas*. Cf. Arist. Fr. II. 1190. *δς τὰ μὲν ἀφανῇ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει*.

147. V. 2. *ἐκλυτον*] *ἐκκλυστον* recte, opinor, Reisk.

149. *δεῖπνον* — *οἶνον*] Malim *δεῖπνον* — *οἶνον*, for supper, for wine. Cf. Eriph. III. 557. *τούτων μὲν ὀβολόν* — *τίθημι*.

θές] Pone, computa. Cf. 152. 153. et locos quos apposuit Kock.

150. V. 1. δραχμῶν ἑκατὸν — μόνον] Connecte δραχμῶν ἑκατὸν μόνον. Nimium, ni fallor, pretium. Fort. δραχμαῖν ὀνοῖν. *Ιχθῦς ἐώνημαι*] Pisces emi. Cf. Arist. Fr. 302, 1 D. *Ιχθῦς ἐώνηται τις ἢ σπηρίδιον* —;

151. V. 1. Scribendum ἄκουε δὴ· σκεύη etc. Cf. Thuc. III. 68. 3. καὶ τοῖς ἄλλοις δ' ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλά, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ.

152. ἀσκοῦντα] Anglice, in training.

154. V. 1. ὅς ἐπὶ τοῦ βίου] Qu. ὅς γ' ἐν τῷ βίῳ. 3. τὰν Σάμῳ] Cf. Arist. Vesp. 283. ἡμωβολίου κρέα] Cf. Diog. L. VI. 6. 36. ἡμωβολίου τυρόν. VI. 2. 6. ἡμωβολίου τυρίδιον.

155. V. 1. φοροῦσιν] φέρουσιν jure malit Naber.

159. V. 2. ἀπαντα] Anglice, in all respects. Cf. Nub. 1430.

3. κάμὸν αὐτοῦ] Imo κάμὸς αὐτοῦ, meus ipsius. Cf. 442.

4. κάμον] κάμὸν Herm. κάμὸς melius Bergk. κήδομ' conj. Kock.

5. χαρίεντε τούτῳ] χαρίενθ' ἐτοίμῳ conj. Kock. Fort. χαρίεντε φανῶ (clean), vel χαρίεντ' ἐν οἴκοις. 7. ἐπειδὴν κατὶδω τιν' ἄνδρα —] Cf. Nub. 351. ἦν ἀρπαγα τῶν δημοσίων κατὶδωσι Σίμωνα. 8. Cf. Xen. Ven. 6, 16. ἐπειδὴν περὶ τὸν λαγῶ ὦσι (αἱ κύνες). 9. κἄν τι] Scrib. κῆν τι. πλούταξ] πλοῦταξ A. Nescio an recte. Confer vv. σέμναξ, θύνναξ, etc. 10. καταπλήττομαι] Anglice, I express my astonishment. 13. ἢ ἄφ' ἑρρεται recte Bergk. Cf. v. 16. ἐξαγαγόν. 16. Οἶνεϊ] Qu. ἄγγειν (εἴργειν), aut παρέδωκε τύπτειν. Postulari videtur infinitivus aliquis.

160. V. 2. ἀποδείξομεν] Fort. ἀποδείξομαι. Pro ταῦτα (τὰ ἀγαθὰ) fort. τοῦτο.

161. V. 1. Qu. (ἔστιν γὰρ ἀτεχνῶς) παρὰ τῷδε πολλὴ θυμηδία.

2. Qu. ἵνα πάρεσι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ καὶ κάραβοι. Hesych. διὰ τὴν δέσιν (l. ἐνδεσιν, ut ap. Eust.) τῶν σκελῶν.

162. Similiter Cratinus II. 43. Arist. Eq. 1296 sq. 2. ἀπείργει] ἂν εἴργοι Toepfel. Fort. ἐρύκει.

163. Ad hoc syntagma pertinet Fr. 198. ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.

2. καλλαβίδας — βαίνει] Cf. Pher. II. 318. κοσμοσάνδαλα βαίνει.

4. χρέμπιεται] χρέμπιτετ' αἰ conj. Kockius catalexis vitandae causa. Fortasse recte. In eandem conjecturam et ipse incideram.

173. ταγηνοκνισοθήρας] Cf. vv. ὀρνιθοθήρας (Arist. Av. 62.) κνισολοιχός, κνισοτηρητής.

174. λευκὴν ἡμέραν] Cf. Men. IV. 160.

177. συμπαροίκους] Cf. v. συμπαραστάτης.

181. V. 2. ἔναγχος] Cf. Menand. IV. 300. Arist. Nub. 639. Eccl. 823. 8. ἐν κακῷ τινι] ἐπὶ κακῷ τινι malit Kock, coll. Aesch. Prom. 194. Demosth. 25, 94.

182. V. 2. *ὁ μέγας*] Sc. *Πείσανδρος*. Cf. Herm. II. 384. *Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτος. ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος*] Cf. Arist. Vesp. 68. *ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέλους*.

184. *κρούων*] Sc. τὸ μέτρον. I. q. *δοκιμάζων*. Hanc lectionem tuetur Herwerden, coll. Suida, *κρούσις* — *δοκιμασία*, ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα (κρουόμενα Herw.) δοκιμάζεται. Plat. Hipp. Maj. 300 B. *κρούετε δ' ἀπολαμβάνοντες τὸ καλόν*. Idem obscoenum sensum subesse censet, coll. Arist. Eccl. 257. *ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὐσα πολλῶν κρουμάτων*. Bekk. Anecd. p. 101. s. v. *κρούειν*.

αὐτάς] Sc. τὰς ἀφύας αὐτὰς τριχίδας, opinor.

185. *μικρὸν τοῦβολοῦ*] Cf. Antiph. 135, 2. *τῆς δὲ πλείστης τουβολοῦ | μάζης* etc. *Exspectabam πλείστον* —.

187. *ἀμφορεαφόρων*] Cf. Men. IV. 199. *ἀμφορεαφόρος*. Aristoph. Fr. 285 D. *ἀμφορεαφορεῖν*.

189. Qu. *δοσις (γὰρ) αὐτῶν (ἐστίν) εὐτελέστατος | σφραγὶδ' ἔχει μῶν ἀξίαν ἑκαίδεκα*.

192. *ὁ περσέπτολις* — *Μαρικᾶς*] I. q. *πολίπορθος*. Cf. Aesch. Pers. 65. *ὁ περσέπτολις* — *βασιλεὺς στρατός*. Arist. Nub. 967. *Παλλάδα περσέπολιν δεινάν* (ex Lamproclis carmine). Phryn. V. 42. *Παλλάδα περσέπολιν*.

197. Hesych. *ἐν Κρήτῃ καὶ (l. ἦ) Λιβύῃ*.

198. *ψάγδαν ἐρυγγάνοντα*] Ex eodem syntagmate ac Fr. 163.

200. *αὐτοκάβδαλα | ποιήματ' dixisse videtur*.

201. *ἐντεθετταλισμεθα*] Confer v. *ἐγκυλικίζειν*. Steph. *Θετταλικὸν πτερόν (πῖλον?)*.

ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ. Porphyg. *ταῖς νομηνίαις (τῇ νομηνίᾳ?)*.

205. V. 1. *οἰνόπτας*] Cf. vv. *οἰνοπίτης* et *πυροπίτης*. 2. *στρατηγούς*] *στρατηγούς ἔχομεν* Herm. *στρατηγοῖς χρώμεθ'* recte Dobraeus. Cf. Eur. El. 374. *πονηρῶ τᾶρα χρήσεται κριτῇ*. Hesych. *δεῖ (l. ἔδει) τὸν αἰρεθέντα* — *παρέχειν*.

208. V. 2. Cf. Herod. VIII. 76. *οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες παραρτέοντο*. 3. *κἂν Ἑλινίκην*] Qu. *τὴν* —. Pro *τὴνδε* vera correctio videtur *τῇδε*.

209. V. 1. *χάμυνίας*] Contractum ex καὶ ὁ Ἀμυνίας (καὶ ἄμ.).

3. *ὦν θ' εἵνεκ'* ἔπλευνε, ταῦτα κακὸς ὦν εἴσεται Mein. *ὦν θ' εἵνεκ'* ἔξεπλευνε καταπορνεύεται justo audacius Kock. Qu. *ὦν θ' εἵνεκ'* ἐπρόσβενσεν κακὸς ὦν ἐφηυρόθη.

211. V. 1. *δῆτά σοι*] Qu. *δῆτ' ἐγώ*. 2. *ἀμφοτέρων*] Qu. Ἀμφιάρεως. Metrum non pateretur Ἱεροκλῆς (ita enim, non Ἱεροκλῆς, scribendum foret).

212. Ἱερόκλεες] Non Ἱερόκλεις. Sic Μεγάκλεες Leucon. II. 749. V. Kock. ad Eq. 283.

213. Qu. *κἂν τῷ Πυριλάμπους ἄρ' ἔνεσι κυψέλη | ἐν τοῖσιν ὤσιν*; Vel *κἂν τοῖς Πυριλάμπους ὤσιν ἐστι κυψέλη*. Glossema videtur *Δήμωφ*. 2. *ἐνεστιν (ἐν τοῖς ὤσιν)* conj. Kock.

214. V. 2. *μικρά γ'*] *μικρ' ἄττ'* Porson. Recte. Cf. ad Vesp. 55. Ran. 936.

215. *τειχίων*] Cf. Vesp. 1109. *πρὸς τοῖς τειχίοις*. Thuc. VI. 66. *τειχία τε καὶ οἰκίαι*.

218. *ἐξ Ἡρακλείας*] *ἐξ Ἡρακλέους* (γὰρ) Leeuwen.

219. *πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς —*] *πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι* — recte Dobraeus. Qu. *νῦν ἀποκρινοῦμαι πρὸς —*.

224. Cf. Men. 530, 9. *τὸ δὴ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις* (δπον *χέσης*) | *ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν*. Proverbium apud Strabonem, *ἐλευθέρα Κόρυμνα· χέζ'* (comice positum pro βαῖν) *δπον θέλεις*.

225. V. 2. *πρᾶσιν αἰτῶ*] Qu. *πρᾶσιν εὔρω*. Cf. Arist. Fr. 477.

227. *πόρων*] *πόκων* conj. Mein. *ταλάρων* Kock. Qu. *κρόκης* (cf. Fr. 252.), vel *κάρων* (Arist. Lys. 571. 573.).

228. V. 1. Fort. *καρδόπους* (δύο aut δέκα). 2. *εἰς ὠμύλλαν*] Cf. 250, 2. *κῆν*] Scrib. *κῆν*. 3. *θέρμανστριν*] An *θέρμαστριν*? *χύτραν*] *λύραν* Bentl. *δίφρον* conj. Kock.

229. *αὐτῇ*] Malim *αὐτὴ* (ipsa) aut *αὐτοῦ* (hic).

230. *αὕτη 'στίν*] Qu. *ἡ γῆ 'στίν*.

231. Idem metrum ac fragmentorum 232. 233.

232. V. 1. *καλὴ πόλις*] Qu. *καλὴ πόλις* (μὲν αὕτη). 2. *ὕμῖν*] *ἡμῖν* recte Mein.

233. V. 1. *ἡ δ' ἐστάτη τίς ἦδε*; B. *Κύζικος* — probabiliter Cobet 2. *φρουρῶν ποτ' αὐτός*] *φρουρῶν μετ' Αὐτοκλείδου* conj. Kock. Qu. *φρουρῶν* (*ἐγὼ cum Hermannō*) *ποτ' αὐτήν*. In *αὐτὸς* offendit etiam Cobet. 3. *ἐκίνουν*] *ἐβίνον* recte Dind. Vitium solenne. 4. *σκύθον*] *κύσθον* recte Herm. Cf. ad Thesm. 1114.

ἐκκορίζειν] Qu. *ἐκκαθαίρειν*. Cf. Arist. Eccl. 847.

234. *σπονδαρχίδου*] Cf. Ach. 603. *πανουργιπαρχίδας*.

243. Athen. *περιδέονται* (l. *περιδοῦνται*).

244. V. 1. *δεινῆς*] *δεινῶς* al. *τὸ* (aut *ὁ*) *δεῖν'* Mein. Recte.

2. Qu. *Μεγαρικὸν* (καὶ) *σφόδρα*. Exciderat *καὶ* post simile — *κόν*. 3. *γελᾶς*] *γελᾷ γὰρ* Cobet. *γελῶσιν* Dobr. *γελᾷ δ' οὔν* Fritzsch. Ipse malim *γελᾷ γοῦν*. Cf. Nub. 538. *οὐδὲν ἤλθε δραμένη σκυτίον καθειμένον* | *ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχὺν, τοῖς παιδίοις ἦν ἡ γέλως*.

246. *πάντα γὰρ τυχῶν ἄπει*] Cf. Soph. Oed. C. 1106. Eur. Med. 758.

247. Qu. *ὅτι χωλὸς* (εἰ aut ἦν) *τὴν χεῖρα καὶ μίαν σφόδρα*, vel *ὅτι χωλὸς ἐστι τὴν χεῖρα σφόδρα*.

248. ἦ] Qu. *δεῖ*.

249. Schol. Plat. *Ὁμφάλη* (corr. *Ὁμφάλην*) *τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρων* (*Χείρωσι?*), *Εὐπολῖς* (*Ἦραν δὲ Εὐπολῖς Mein.*) *Φίλοις*. Cf. ad Fr. 274.

250. V. 1. Cf. Herod. VIII. 137. 7. *περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον*. Hesych. *εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ. . .* (*εἶτα, ἦν ἐν τῷ κύκλῳ μείνη, τὸ νικητήριον*) *λαμβάνει*.

251. V. 1. ποιῶν] Sc. ἱματίον? 2. ἀλοντιά] Malim ἀλου-
σία. κάρα τε καὶ] γεροντικόν conj. Kock. Ipse tentabam κάρ-
ρηγμένον (pro ἐρωγότα?) aut τετρημένον.

252. V. 2. εἶχε] ἦγε Mein. εἶλε Cobet. Quod praeferendum.
Subaudiendum autem ὁ τρέβων (Fr. 251.).

253. V. 1. δίδου] ἐδίδου probabiliter conj. Kock.

254. Qu. ὥς οὐκέτι' ἂν | (πόνους) φύγοιμι σιβάδας ἐξ δτον
'λαχον. Schol. Arist. μανθάνων παρὰ τῷ Φορμίωνι (τοῦ Φορ-
μίωνος?). 2. φάγοιμι] φύγοιμι Suid. A. et schol. V. Lectionem
φάγοιμι confirmat Fr. 255. φύγον Suid. φάγον schol. V.

255. V. 1. Qu. (καὶ δεῖ σ' aut ὥς δεῖ σ') ἐπιφαγεῖν —.

2. βλέποντα] λέποντα recte Mein.

258. V. 2. δ τι ἂν ἀλφάνη Suid. ἔστ' ἂν ἀλφάνη Jacobs.
Quovis pretio recte explicat Kock. Anglice, for what she
will fetch. Cf. Arist. Fr. 324.

259. βελόναισιν τρισίν] Sc. tribus litteris *ΛΙΠ*. Hinc epithe-
tum σιγματίας.

262. Bekk. Anecd. ἐπὶ τοῦ (γένος τι aut εἰδός τι) παλαιόματος.

263. σιδηρεῖται] Femininum nominis σιδηρέτης. Sic χωρέτης
et χωρεῖται, κωμήτης et κωμηῖται, πολίτης et πολῖται. Poll. τῆς
εἰκότος (τῇ εἰκόνι?) ἐπιγέγραπται. In σιδηρόφουσα aut σιδηροφνῆς
latet fortasse σιδηροφνιστήρ.

265. οὐδέποτε' ἴσχει ἡ θύρα] κοῦδέποτε γ' ἴσχει θύρα Elmsl.
Possis etiam κοῦδέποτε' ἴσχει γ' ἡ θύρα. Sed non videtur postu-
lari articulus.

266. V. 1. Qu. οὐ δεινὰ τοίνυν τοῦτον Ἀργείας φορεῖν, | σχιστὰς
δὲ μὴ 'χειν; Utique mendosum est ἐνεργεῖν.

267. οἶμοι τῶν κακῶν] Qu. ἰώ μοι —.

268. V. 2. τήνδε] τῆσδε conj. Kock. Qu. λαμβάνων οὕτως
ἄφνω, vel ὥδε λαμβάνων ἄφνω.

269. ὠνήσατο] Quum Atticum hoc non sit pro ἐπρίατο, ut
interpretamentum deleverit Herwerden.

270. εὐφρανῶ] Qu. εὐφρανεῖ aut εὐφρανεῖς.

271. (ἀλλ' εἰς) τί μισθοῖ; Bekker. Qu. (ἀτάρ) τί μισθοῖ;

272. ἐκκανάξει] I. e. ἐκκενώσει. Aelian. Epist. IV. τρεῖς ἀδράς
ἐξεκάναξα (ἐνεκάναξα?) κύλικας. Sed corrigendum, ni fallor, ἐγκά-
ναξον. Cf. Eur. Cycl. 152. φέρ' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιών.
Arist. Eq. 105. ἴθι νιν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν | σπονδὴν.
ubi schol. ἐγχεε (ἐγχεον?) ἐκκένωσον.

274. Schol. Plat. Recte, opinor, Meinekius, Κρατῖνος δὲ Ὁμ-
φάλην τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρῳσιν, Ἥραν (Ἥραν δὲ?) Εὐπο-
λὺς Φίλοις.

275. ἀνακογχυλίσασθαι pro ἀνακογχυλιάσασθαι propter metrum
dixisse videtur Eupolis. Similiter αἰγιάζειν pro αἰγίζειν idem Fr. 2.
Nisi ἀνακογχυλίσαι scripsit.

276. V. 2. Qu. *δ σιγματίας (οἶτος) τέταρτος ἐπὶ δέκα.* 3. *πύργος]* πυρρός Runkel. πηρός Cobet. (cui favet *δ τυφλός* v. 1.).

277. V. 2. Cf. Arist. Eccl. 879. *κροκωτὸν ἡμφιεσμένη.* 1056. *ἔμπουσά τις | ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.* Th. 840. *ἡμφιεσμένην | λευκά.* 92. Vesp. 1172.

278. V. 1. *τὰς μαχαιρίδας]* The scissors. Singulari numero *μαχαιρίς* significat a razor. 2. *κατακερεῖ]* Qu. *ἀποκερεῖ.* *τὴν εἰσοφορὰν]* Proventum. The revenue. Poll. *κουρίδες (κουρικαί, ut apud Phot.?) μάχαιραι.*

281. V. 1. *θῆστιά]* Crasis notabilis. Sed corrigendum forsan *Ἑστία.* Sic *ἀφ' Ἑστίας* Vesp. 846. *Ἑστίας* 844.

283. *κατάχυτλον τὴν δῖν' ἔχεις]* Cf. Pher. II. 300. Scilicet *κατάχυτλον*, teste Hesychio, *βαλανευτικὸν σκαφίον* erat.

286. *νῆ Δία* in fine versus probabiliter supplet Hanovius.

287. Quid in *κατακλιεῖ* (i. e. *ἀσφαλειεῖ*), quod cum *χεῶ* comparatur, lateat non apparet. Eundem hominem barbarum loqui credibile est ac in Fr. 294.

288. V. 1. *ἔπειτ']* *κᾶπειτ'* recte Mein.

290. V. 1. *δσας Κλέων ἐφορᾷ]* Cf. Arist. Eq. 75. *ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'* (Cleon).

291. *ἔδει]* *εἰ δεῖ* Bergk. *οὐ δεῖ* probabiliter Fritzs. Cf. Arist. Av. 157. *οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.* Connecte autem *πρῶτον πάντων.*

293. *ὦ κατάλαβρ']* Qu. *ὦ μάλα λάβρ'.*

294. *τισοφῶν]* *τίς ὁ φῶνος* (pro *τίς ἡ φωνή*) probabiliter Nauck. Idem barbarus videtur loqui qui in Fr. 287.

296. *Παντακλῆς (ὁ) σκαιὸς* probabiliter Kock. Scribendum enim *Παντακλῆς* (non *Παντακλέης*), ut *Θεμστοκλῆς, Δημοκλῆς, Ἡρακλῆς*, etc. V. Kock. ad Eq. 283.

298. *κατὰ χειρὸς ἔδωρ]* Cf. Telecl. II. 361. Pher. II. 338. Amips. II. 709. Alcae. II. 829. Alex. III. 502.

299. *ἀχυρός]* *ἀχυρμος* V. Ald. *ἀχυρμός* recte, ut videtur Mein., quum produci nequeat media in *ἀχυρός*.

303. V. 1. *τὴν]* *τὴν νῦν* recte Toup. *καινὴν* conj. Kock.

4. *βαστάσας]* Cf. II. 448. Com. anon. IV. 697. Aesch. Prom. 587. *ἡ σοφὸς ἦν δς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ' ἐβάστασε.*

304. V. 1. *περιήλθον εἰς —]* Corr. *περιήλθομεν.* Cf. Timocl. III. 598. Eupol. II. 507. Poll. VII. 60. *ὥς μὴ περιερχώμεθα Κοῆτας ἢ Πέρσας.* *οὐ τὰ βιβλί ὄνια]* Cf. Catull. 55, 4. 'Te in circo (quaesivimus), te in omnibus libellis.'

305. V. 2. Qu. *οτιή μ' ἀνέστησ' ὠμόϋπνον (ἡμύνπνον?) ἀλεκτρῶν,* vel *ὅτι ἐξανίστης* (Mein.) *ὠμόϋπνον ἔτ' ὄντα με,* vel *οτιή μ' ἀνέστησ' (ἀνίστης) ὠμόϋπνον ὄντ'.*

306. V. 1. Ultimam in *πώποτε* hic produci meminerit lector.

2. Fort. τοῦδ', *ὅς γε θᾶπτον ἂν μεταδοίη θαΐματος | ἢ χρημάτων* (pro τῶν χρημάτων?). Poll. *ἢ (ἢ τῶν?) χρημάτων* etc.

307. V. 1. Qu. πόλιν γε πασῶν οἶδε —, vel πόλιν γὰρ ἄνδρες οἶδε —.

310. V. 2. προανιστάμενα τὰ μειράκι' ἐν τοῖς ἀνδράσιν Herw., coll. Stratt. II. 788. et verbo προεξανίστασθαι Herod. VIII. 59. IX. 62. προϊστάμενα] Mendosum est, neque satisfacit aut προσιστάμενα (Mein.) aut παριστάμενα (Kock).

311. V. 2. τοῦτ'] Sc. τὸ ἱμάτιον. Redde ἔμοι το με. ἀναβαλεῖς] Corrigendum ἀναβαλεῖ.

312. V. 1. ῥαφανίδες ἄπλντοι] Cf. Pher. II. 341. Antiph. III. 143.

313. καλώδια] Scripserim sic, καλώδια. ἀρκυνώρει] Confer v. σκοπιωρεῖσθαι.

314. οἶόν γέ πού 'στι Schol. Hom. et Athen. Qu. οἶόν τί πού 'στι. Cf. Arist. Thesm. 21. οἶόν τί πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι. Alioqui probabilis correctio foret δεινόν γε τοῦστι. Non assentior Kockio et hic et in Thesm. 21. restituendum esse verbum quale est πρέπουσι arbitranti.

315. τρηχὺς] Malim τραχύς. Commode sic supplet Kock, μηδ' ἐχίνου τρόπον ἔχων.

316. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν] Cf. Ran. 1227.

317. ἀπειτίσαμεν recte Cobet. prob. Kock. Hesych. κατ' ἀντίβλησιν (l. κατὰ δέησιν).

319. νῶσαι] Participium esse recte iudicat Kock. Ut νάω νήθω, sic σάω σήθω, κνάω κνήθω.

323. τῆς κεφαλῆς] Meum caput intelligit Herw. Recte opinor. Qu. — τῆς κεφαλῆς μου (aut τὰ σὰ) ἑήματα.

327. πρὸς γε] πρὸς al. Qu. προσέτι, nisi latet vocativus aliquis. Probabiliter Kock, ἐγὼ δ' ἔχαιρον πρόσθε.

329. Crameri Anecd. ἐγλυμένοι (scr. ἐγλυμμένοι).

330. ἔγκαφος] Anglice, a morsel, a bit. Ab ἐγκάπτειν.

331. ὥς οἴχεται μὲν τυρός] Corrigendum ὥς οἴχεται μοῦ (μοι δ) τυρός, aut ὥς οἴχεται γ' ὁ τυρός.

333. τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα] Cf. Aesch. Ag. 923. ἐν ποικίλοις κάλλεσιν βαίνειν.

334. αὐτοῦ δ' ὀπισθεν] Qu. αὐτοῦ 'ξόπισθε.

καὶ μουσική] καὶ om. Athen. P. Qu. ἡ μουσική, ut apud Eust. Delendum videtur τι. βαθύ τι καὶ καμπύλον] βαθὺ καὶ καμπύλον Grot. Jacobs. βαθύ τι καὶ πυκνὸν conj. Kock. Cf. Arist. Fr. 313, 1. ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τραγωδοποιομουσική (ita recte Elmsl.). Sequebatur fortasse αἰεὶ τι καινὸν τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις | εὐρίσκον, vel αἰεὶ τε καινὰ τοῖς — | εἴωθε τίττειν, vel αἰεὶ τε τίττει — | εἰδός τι καινόν.

337. διέφθορεν] Formatum ut κέκλοφα, τέτροφα.

338. Cf. Arist. Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἔρχελυς.

339. Qu. λυγίζεταιί τε καὶ στρέφει τὸν αὐχένα, aut (οἶον αὖ) λυγίζεταιί τε —. Cf. Arist. Ran. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν. In οἶον latet fortasse nomen fabulae Αἰξίν aut Αἰξί.

340. ἐκκάεται] Qu. ὑφάπτεται, aut ῥιπίζεται. μάττει — ἐκκάεται] μάττειτε — ἐκκάετε Naber. Fort. — ἐναύεται.

341. Schol. Aesch. κοιτάζεται (l. ἐκοιτάζετο). Ibid. προσέταται (l. προσετέτακτο).

342. Fort. ἀπεφθάρη δ' ὁ δύο κύβω καὶ τέτταρα (sc. βεβληκῶς, coll. Ran. 1400.). Schol. Ran. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὐπόλις τοῦτο εἰδώς (Εἰλωσιν sagaciter detexit Kock).

343. ἐστὶ schol. Av. Poll. om. Suid. v. χωλός. εἴ σὺ schol. Ven. Eq. 1085. et Suid. v. κυλλός. Utra lectio praeferenda sit non liquet. οὐ λέγεις] Om. cod. R. εὖ σφόδρα Pollux. σφόδρα schol. Ven. Eq. 1085. et Suidas v. κυλλός. σὺ σφόδρα Suidas v. χωλός. Verum videtur εὖ σφόδρα.

344. Fort. παρὰ τῇδε γὰρ σὺ —; τῇδε] τηδεδι Fritzsch. (Sic ταδεδι Eup. 475.).

345. V. 1. (ῥῆθ) κατεικάζουσιν — conj. Kock. Qu. κατ' εἰθὺς εἰκάζουσιν —. De hoc usu verbi εἰκάζειν cf. ad Vesp. 1308. εἴτ' αὐτόν, ὥς εἶδ', ῥῆθασεν Ἀνσίστρατος, etc. Cf. ad Cratin. 63.

346. Cf. Mon. 627. 708. Lucian. Tim. 48. ὅπως μαρὸς τοῦτους κόλακας φυλάξει τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον (adde φίλους?) etc. τῶν περὶ τάγγηρον] Cf. Alciph. III. 65. 2. τοὺς ἀπὸ σκηνῆς. Fr. 6, 10. τὰ μὲν μελέτηκτα, τὰ δ' ἀπὸ ταγγήνου. μετ' ἄριστον] Ut μεθ' ἡμέραν. Correctiones κατ' ἄριστον et παρ' ἄριστον non necessariae sunt.

347. Hesych. ἀπὸ τοῦ βρύχειν (l. βρύκειν).

348. ἐμπεσῶν] (ἐλαθον) ἐμπεσῶν Naber.

349. Fort. αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν ἀλογίου δίκην ὀφλεῖν.

350. Qu. τῇ νυν καὶ δέχεσθε (δέχον μοι) τοὺς φακούς. Parum placet καταδέχεσθε.

351. V. 1. ταγγίζειν] Compositum ἀποτηγανίζειν est Phryn. 57. μισῶ λακωνίζειν] Qu. μισῶ λακωνίζων, vel potius — γυναικίζων. Cf. Vesp. 1531. εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι. Mutatum fuerit in λακωνίζειν propter vicinum ταγγίζειν. Quod si sincerum est ταγγίζειν, conferri potest Aristophaneae fabulae nomen Ταγγισταί.

2. πολλὰς] πολλοὺς Schweigh., coll. Eq. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους. Qu. πολλὰς γ' ἐπίσταμαι βεβινῆσθαι (διὰ σὲ γυναικας).

3. ὅς δὲ] τίς δ' ἐστὶν ὅστις bene Mein. Fort. μακάριος ὅστις, vel ἐγὼ δέ γ' εἴμ' ὁ πρῶτος ἐξενῶν —. πρῶτ' ἐπιπίνειν] πρῶτ' ὑππίνειν Elmsl. Fort. πρῶτ' ἐπίνειν, vel πρῶτ' προπίνειν. 4. ἐπίσταθ' ἡμῖν] ἡμῖν ἐπίστασ' Elmsl. ἴστω βροτοῖσιν Porson.

352. V. 1. μισῶ δὲ καὶ Σωκράτην] μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην Dind. Kock. Malim μισῶ δ' ἐγὼ καὶ Σωκράτην. 3. ὀπό-

· δὲ καταφαγεῖν ἔχοι] Qu. δόποθεν δέ γ' (vel τι δ') ἔξει καταγεῖν, vel δόποθεν δὲ οὔθ' ἔξει φαγεῖν —. Cf. Eupol. 146. ἀλαεύεται μὲν ἀλπήριος | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμαῖθεν ἐσθίει.

354. εὐροις] εὐρον al. Fort. ἡῦρες. τρύπημ'] Cf. Arist. cl. 624. προβεβούλενται γὰρ ὅπως ἂν | μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα ὄν.

355. ταῦτόν ποιῇ θ' ὁ τὰτικόν — conj. Kock. Non male. dim tamen ταῦτόν ποιῇ δ' —.

356. V. 1. ἦ] ὥς al. Recte ὥς πολλά γ' —. Fort. ἡ πολλὰ μακροῦ ἔν χρόνῳ. μεταλλάγεται] μεταλλαγῇ Fritzs. μεταλ-νῇ Mein. Kock. Verum videtur μεταλλαγῇ (mutatio), et πολλὰ nificare i. q. πολλάκις, saepe. 2. πραγμάτων] τῶν πραγμά-ν recte Schneidewin. Articulus latebat in μεταλλάγεται.

357. V. 1. χαίρη νέων] Qu. χαίρη συνών. (Idem conj. Kock.) ἢ χαίρων φανῇ. 2. εὐθὺ] εὐθύς recte Mein. Vulgatam tuetur c. Recte post h. v. lacunam statuere videtur Kock. 3. μα-ντες] παθόντες Wakef. Kock. Nil mutandum. 4. αὐτοῦ] τῶν al. ἀσῶν Valck. ἐνθάδ' αὐτοῦ valet in hoc ipso loco. 6. παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σὺ λόγῳ] παρεκρεῖ τῶν φρενῶν ὁ ὅς λόγος sagaciter conjicit Kock. Hesychius παραρεῖν (sic) per ἡναφᾶν explicat.

359. τὰ λάβδα] Ut τὰ σῖγμα apud Xenophontem.

360. χῆται τοι πρίνης ἀρίας —] Lēge χῆται τοι πρίνον ἔ-ίας —. πρίνης] κρανέης [κρανέας?] Nauck. πρίνης frustra etur Kock. ἀρίας] Cf. Fr. 14, 4. ἀρίαν, δρῦν. De arbore ἀρία Theophr. H. Pl. V. 4. 3. σκληρότατα δὲ (ξύλα) τὰ δρῦνα — καὶ τῆς ἀρίας. III. 3. 8. III. 4. 2. III. 4. 4. V. 4. 2. V. 5. 1. V. 9. 1. ποιούμεθα γόμφους] Qu. ποιούμεθ' ἀμάξας, coll. Theophr. H. . III. 16. 3. apud Kock.

361. V. 1. τὴν ἐπιδείξιν ἄδων Mein. τὴν ἐπιδέξι' ἄδων Cobet. xte, opinor. (τὴν ἐπιδέξι' etiam Fritzs.) Sic Walsh (Aristo-anes I. 417.) δεξάμενος δὲ Σωκράτης | Στῆσιχόρου πρὸς τὴν ραν | οἶνοχόην ἔκλεπεν. δεξάμενος] Cf. Arist. Vesp. 1222. ὅτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος ρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 2. Στῆσιχόρου] Cf. Eup. II. 481. τὰ τῆσιχόρου — ἀρχαῖον ἀείδειν. Arist. Fr. 2 D.

364. ἄγαμαι κεραμέως aut ἄγαμαι κεραμέως Ὑπερβόλου Mein. xte, ut videtur. Cf. ad Phryn. 10. et ad Arist. Ach. 489. ἄγα-υ καρδίας. Av. 1744. ἄγαμαι δὲ λόγων. Bekk. Anecd. ἄγαμαι ραμεῖ (κεραμέως?).

365. ζωμός ἀλφίτων μέτα probabiliter Mein. Ipse tentabam ωμός ἀλφίτοις μεμιγμένος (aut ἔτνος — μεμιγμένον), coll. Hesych. Phot. v. παστά. Cf. Arist. Fr. 687. πασταί, ζωμός.

366. Athen. κατασεισιασμένων (annon κατασεισιασμένα?).

374. ἀγελίας] Gregales. Anglice, not assorted, not selected.

382. εὐζωρον πίνειν, φιλεῖν dixit Aristophanes Eccl. 137. 227. Quid scripserint tres comici non liquet.

387. σαρκίνη γυνή] Cf. Arist. Fr. 504 D. ἄνδρα σάρκινον.

391. Aut Ἀδραμύτειον igitur aut Ἀδραμύττιον scribebant.

392. Ἀμύρων] Malim Ἀμυρίους cum Meinekio.

393. ἀμφιπολ.] Confer v. ταραξιπτόστρατος (Eq. 247.) et nomen Λαμασίστρατος (ad Fr. 408. infra). Aeque jure ἀμφιπολεμο — scribere poterat, ut Παλλάδα περσέπολιν Nub. 967.

394. ἀναγχιπτεῖν] Qu. ἀναγχιπτεύειν. Cf. v. ἀναγκόσιος.

397. ἀνεπίληκτος] Anglice, irreproachable.

406. γλύμμα] Confer βάμμα, βλέμμα, θρύμμα, λέμμα, στέμμα, ῥύμμα, τρύμμα, λήμμα, τύμμα.

408. Λαμασικόνδυλον] Leviter distortum pro Λαμασίστρατον. Sic Χολοζύγης pro Βουζύγης, Κολακώννμος pro Κλεώννμος, Ἀνδροκολωνοκλῆς pro Ἀνδροκλῆς, Κορακοφοροκλείδης pro Ἰεροκλείδης, etc. Confer ἀμφιπολεμοπηδησίστρατος Eupol. 393.

410. δυσάλητον] I. e. ἀνύποιστον, δύσοιστον (Poll.). Corrigendum suspicor δύσκλητον.

411. ἐκλακτίζειν] Phrynicheum λακτίζειν ridere videtur ut Comicus in Vesp. 1490.

412. Eust. οἱ ἔμετοι (ἐμετικοί?). Galen. οἱ ἔμετοι (et hic ἐμετικοί?).

413. ἐμνήσατο] Pro ἐμνήσθη, ut videtur.

414. ἐραστρίας] Confer Thesm. 392. τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν.

415. ἐχίνος] Cf. Vesp. 1436. κατέαξ' ἐχίνον.

416. Etym. διὰ τοῦ εἰ (εἶ?).

421. κομμοῦσθαι] Hinc κομμώτρια Arist. Pac. 732.

427. λέπτει] λέπει recte Kock.

428. λίβηθρα] Corrigendum λείβηθρα, ut fere scribi solet. Confer στέργηθρον a στέργω et θέλγητρον a θέλγω.

429. μαστιγιᾶν] Ut μαθητιᾶν, στρατηγιᾶν, etc.

435. πεπαγοίην] Sic πεφενγοίην, ἐδηδοκοίην, etc. De correpta antepenultima cf. ad Vesp. 651.

436. περιαμφίδας] Girationes.

437. πιδῶνες] Confer κεραμῶν, ῥοδῶν, ἰὼν, μαραθῶν, etc.

439. σακτός] Fort. σακκωτός (i. e. διωλισμένος).

440. σαννίον] σαννίον recte corrigere videtur M. Schmidt. Cf. Cratin. 443. Idem fortasse pro σχοινίον reponendum est in Vesp. 1342. 1343.

445. σκιάδειον tantum usurpavit Eupolis.

446. Jure σκοπὸς tueri videtur Kock.

451. Phot. οὐ τὰ σῦκα ψύχεται (αὐαίνεται aut ξηραίνεται?).

453. χοιροτροφεῖον] Confer χοιροκομείον Vesp. 844. Lys. 1073.

456. Cf. Apollod. Car. 11. οὕτως ἑκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα | ἢ σεμνός ἢ ταπεινός.

458. Verum videtur ἀντεμμάσθαι aut potius ἀνταπομάσθαι (ἀνταποδοῦναι). Vocabulo haud dubie in anapaestis usus est Eupolis.

459. ἀντραῖος] An ἀντρεῖος? Analogiae repugnare videtur forma ἀντραῖος.

PHRYNICHUS.

ΕΦΙΑΛΤΗΣ. Bekk. Anecd. τὸ καλούμενον ζιγοπύρετρον (τὸν — ζιγοπύρετρον?). Ibid. Ἐπιάλης (scrib. Ἑπ.).

1. V. 1. Lege ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μὴ cum Lud. Dind. et Mein. Aliter sentit Kock, qui sic correxerit, *δνομα δ' ἐμὸν [δέ μοι?] ταῦτ', ἦν κάτω τ' ὦ καὶ ἄνω, | ἔστιν Ἐπιάλτης ἀνδραγαθίας εἵνεκα, | οὕτῃ πύλης Ἡρακλεῖ* (i. e. Cleoni alicui) *διωλόμην*, coll. Nub. 1299. et Ach. 1192. 2. *ἔστω φιάλτης*] Malim *ἔσται 'φιάλτης. ἀνδραγαθίας*] Confer *καλοκαγαθία* Arist. Fr. 1. Pro οὔνεκα reponendum *εἵνεκα*. 3. 1^ε libri. Qu. *δραῖν*.

2. De μέντοι in sententia interrogativa cf. ad Nub. 787.

3. V. 1. *φυλάττεσθαι*] γε *φυλάττεσθαι* Schweigh. *προφυλάττεσθαι* malit Kock. 2. *ἔχουσι γὰρ τι κέντρον* —] Cf. Vesp. 225. *ἔχουσι γὰρ καὶ (γὰρ τι?) κέντρον ἐκ τῆς ὁσφύος (ἐν ταῖς ὁσφύσιν?) | δξίτατον, ᾧ κεντοῦσι* etc. 4. *περιόντες*] Pro *περιόντες*. Cf. Pher. 186. Sic *περιστάρχος* pro *περιστάρχος*. Confer etiam vv. *ἀμφιστάναί* et *Ἀμφίων*. Similiter plurium vocalium accumulationis vitandae causa *περιήμει* pro *περιήμει* dicebant et similia. 5. *τοῖς βάθροις*] *τοῖσι βάθροις δ'* Seidler. *τοῖς δὲ βάθροις* Mein. *τοῖς κνάθοις δ'* (i. e. at their cups) conj. Kock., qui confert Lucian. Tim. 55. *λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι* (ex Plat. Symp. 214 A.). Eur. Med. 192. *ἐπὶ μὲν θαλάις* etc. Demosth. 2, 16. Possis etiam eodem sensu *ἐπὶ τοῖσι πότοις. τούτοις*] Hic dativus ad *γελῶσιν* referendum videtur. Qu. *τούτους* — *μεγάλας ἀμυχαῖς καταμύξαντες*. 6. *μεγάλας ἀμυχαῖς καταμύξαντες*] Mendosa haec videntur. Fort. *μεγάλας κύλικας συγκεράσαντες*. Locus perobscurus est. Quod si sincerum est *ἀμυχαῖς καταμύξαντες*, vulnera intelligenda erunt ab istis digitorum *κέντροις* quorum mentio fit v. 2. Mox cum *συγκύψαντες* cf. Vesp. 570. *τὰ δὲ συγκύψανθ' (συγκύπτωνθ' al.) ἄμα βληχῆται*.

5. Apud Hesychium corrigendum videtur *ἀργυροκόπος*.

9. Cf. Arist. Pac. 868. *ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά*.

2. "Fort. B. *βούλει κτλ.*" Ko.

10. *ἄγαμαι, Διονῦ, σου τὸ στόμ' ὥς σεσέλλισαι | κατ' Αἰσχίην· κεκόμπακας γὰρ πολλάκις* [malim *πολλὰ δὴ*] conj. Kock. Qu. *ἄγαμαι Διονύσου στόματος, αὐτ' ἄγαμαι Διονύσου· τὸ στόμ' ὥς*

σεσέλλισαι. Cf. ad Eupol. 364. 2. *κεκομμένα πολλάκις*] *κωμικοὶ πολλάκις* Herm. ὃ ἐστι (vel τοῦτ' ἐστὶ) *κεκόμπακας* (gl. ad σεσέλλισαι) Mein. Qu. *κεκόμπακας* δὴ πολλά. Hesych. *ὑπῆρχε* (*ὑπῆρχεν* δ'?) *Σέλλον* καλούμενος. Id. *παράθῆλυσ* (corr. *πάνθῆλυσ* ex Etym. M.).

11. Locus desperatus. *Tentabam* *κάκάθιζέ με* | *ξύλον ὑποτείνας* (vel *ὑποτετακώς*).

13. Verum videtur *ἀλεκτροπωλεῖον*, ut *μυροπωλεῖον*, etc.

14. *ἐγὼ δὲ νῦν δὴ*] *ἐγὼ δὲ νῦν δὴ* Hemsterhus. Fort. *ἐγὼ δέ γ' ἔμην*. *πιστικόν*] *τι πιστικόν* Salmas. τὸ *πιστικόν* malit Kock. Ipse haereo. Cf. Nicoph. 17. *ἀλλ' ἔθι προσαύλησον σὺ νῦν πισμόν τινα* (*τι πιστικόν*).

15. V. 2. *ἐκλαίεν*] *ἐπλάττειν* Cobet. *ἐλαπτειν* malit Kock. Corrigendum *ἔπεινεν* aut potius *ἄν εἰλκεν*.

18. V. 1. Recte, opinor, corrigit Kock, *ὄνομα δέ μοι* | *ἐστὶν Μονότροπος*· *ζῶ δὲ Τίμωνος βίον*. Similiter Meinekius, — *Μονότροπός ἐστι*· *ζῶ δὲ κτλ*. 3. *ἀγαμον*] *ἀγαμον* glossema ad *ἄζυγον* appositum censet Kock.

19. V. 1. *τηλικοῦτος γέρων*] *τηλικοῦτοσι γέρων* Bergk. Kock. *τηλικοῦτος ὦν* (om. *γέρων*) Cobet. Nescio an recte. Sed quidni *τηλικοῦτος ὦν γέρων*? 2. *ἀγύναικος*] *Formatum* ut *ἀνόδοντος*, *ἀχρήματος*, *ἀπλάκοντος*.

20. V. 2. *Λυκέαν, Τελέαν*] Nomina formata ut *Ταυρεάς*, Antiph. III. 104. etc. 3. *νῇ Δία* in fine versus suppleverit Mein. Ipse malim *εἰσι γὰρ* —. 4. *δαινός*] *δειλός* Mein. Fort. *δειλός ἐσθ'*. Intelligitur Pisander. *ὁ δὲ νόθος*] (*ὁ δὲ ξένος*,) | *ὁ δὲ νόθος* Dobr. Fort. *ὁ δὲ γε* (vel *ὁ δ' αὖ*) *νόθος*. 5. (*ξένος δ' ὁ τέταρτος*) Mein.

21. V. 1. *ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων*] *ὁ τὰ τοιαῦτα φροντίζων* conj. Kock. Recte, opinor. Fort. *ὁ μεγάλ' ἅττα φροντίζων*. *Μέτων ὁ Λευκονοεύς*] Cf. Dem. p. 818, 4. *Δημοχάρης ὁ Λευκονοεύς*.

2. *οἶδ'*] *Lege* *ἐγὼ δ'*.

22. V. 1. Qu. (*οὔκ*,) *ἀλλ'* —, vel *μὰ Δί'*, *ἀλλ'* —. 2. *στρατηγίαις* — *καὶ εὐρημασιν*] *στρατηγιῶν* — *κάξευρημασιν* Toup. 22, 2. Qu. *στρατηγία πλήθει τε τῶν εὐρημάτων*.

23. *Ἡρακλῆς*] *Ἡράκλεις* Nauck.

24. *κατακοιμίση*] *ἰ. q. κατασβέση*.

25. *οικίδιον*] *Formatum* ut *ἰχθυίδιον*, *βοτρυίδιον*, *ἀφύδιον*, *σμινύδιον*, etc.

26. Qu. *ψώρα δ' ἔχοι Συρακόσιον*, *εἴτ' ἐπιφανὲς* | *αὐτῷ τύχει καὶ μέγα κακόν*. Quod ad *ψώρα*, cf. Hermipp. 63, 7. Verba *ἀφείλετο* — *ἐπεθύμουν* scholiastae jure adjudicat Kock.

30. Phot. et Suid. *παρθένοι*. *τούτων λέγεται* (l. *λέγονται*). Ibid. *ἐν τῇ ἐ' Ἀτθίδι* (*ἐν τῷ ἐ' τῆς Ἀτθίδος*?).

31. V. 1. *πολὺν χρόνον βιοῦς*] *πολὺν βιοῦς χρόνον* Nauck.

3. *καλὰς τραγωδίας*] *σοφὰς τραγωδίας* idem.

32. *ὁ καθίσκος — ὁ μὲν ἀπολύων —*] Similiter Arist. Av. 843. *κῆρυκα δὲ πέμνον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω, | ἕτερον δ' — κάτω.*

33. *ὦ] ἄλλ' ὦ* Bergk. *ὦ καὶ recte* Mein. Exciderat καὶ propter simile vicinum *κάπ.* Cf. Cephisod. Fr. 7. *ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῇ καὶ σκορπίος.* Arist. Ran. 1305 sq. Hermipp. 10. Pro *δρομάς* fort. *σοβάς.* Sequebatur fortasse altero versu *καὶ φορβάς.* Nisi diversum fragmentum indicatur.

34. *χρῆσται] χρῆσται (μάττειν)* Mein. Fort. *(βάλλειν) χρῆσται.*

36. *τεντασθαι* (sic) libri. *ἐτεύτασεν* Bergk. Qu. *τεύταξέ τι*, vel *τενταζέτω.*

37. *ἤμυν] νῆ Δί'* probabiliter conj. Kock, quem confer ad Av. 386.

41. Schol. Arist. *ὁ αὐτὸς (Φρύνιχος* Mein.).

44. V. 2. *πάλιν πρὸς τὸν θεὸν]* *πάλιν ὡς τὸν θεὸν* jure malit Kock.

45. V. 1. *Κορυραῖαι δ' οὐδὲν]* Fort. *Κορυραῖαι μὰ Δί' οὐκ ὀλίγας* (sc. *πληγὰς*). 2. *ἐπιβάλλουσιν]* Anglice, lay on. Cf. me ad Nub. 1299.

48. Poll. *ὠνόμασεν* (l. *ὠνόμασε τὸν*) *κεκτημένον.* Itaque τὸν *κεκτημένον* dixit Phrynichus.

50. *θαλάσσαι]* Corr. *θαλάτται.* Cf. ad Fr. 58, 1.

51. *αὐτῷ — λαβέ]* Eme ei. Non enim *λαβεῖν τι* (emere ab aliquo) ut *πρίσθαι τι* dicebant.

52. Qu. *τιμοπώλης.* Contra analogiam peccare videtur forma *τιμοπώλης.*

53. τοῦ *Πέρδικος υἱόν]* Lege τὸν —. Idem suadet Kock. Cf. ad Nub. 46.

56. *αὐξίδος]* An *αὐξίδος?* Sed reponendum suspicor *θυννίδος.* Cf. Antiph. III. 130. *θύννον τέμαχος.* Eubul. III. 234. 99.

57. *ἀποτηγανίζειν]* Simplex *τηγανίζειν* legitur Eupol. 351.

58. V. 1. *καὶ φυλάττου]* Om. C. Fort. *πάνν —.* Sed praecesserat fortasse *χαῖρέ μοι* aut simile aliquid. 2. *παρακρούσῃ]* Mein. *περικρούσης* malit Kock, quamobrem nescio. 3. *Διοκλείδα]* Corrigenendum videtur *Διοκλείδῃ*, quae nominis hujus usitata forma est.

59. V. 1. Qu. *ἀνὴρ πολίτης ἀγαθὸς ἦν ὡς οὐδὲ εἷς.* 2. *κοῦχ ὑποταγείς]* *κοῦ καταπλεγείς* aut potius *κοῦ συσταλείς* conj. Kock.

60. *ἀμυγδαλῇ]* Malim *ἀμυγδάλῃ.*

62. *ἔμει καταμηλῶν]* Cf. Arist. Eq. 1150. Fr. 515 D. *φλέγματος γὰρ εἰ πλέως]* Cf. Antiph. III. 133. *ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.* Anglice, phlegm.

63. *τριώβολόν γ', δσονπερ* (aut *τριώβολον· τόσον γὰρ*) *ἡλιάζομαι* Richter. ad Vesp. p. 160., coll. Eq. 797. *πεντώβολον ἡλιάσασθαι.* Cf. Nub. 863. *ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν.*

64. Contra analogiam peccare videtur forma *συβαριασμός*. Qu. πολὺς δὲ συβαριασμός τις —. ἦν] τότ' ἦν probabiliter Mein. Possis etiam τις ἦν.

65. οὐ γλύξις — ἀλλὰ Πράμνιος] Cf. Aristoph. Fr. 563 D. Πραμνίοις | σκληροῖσιν οἴνοις.

66. V. 1. οἶκος eliminat Herwerden.

67. γυναῖκες ἀγῆλικες] γυναῖκες ἔξ — Mein. Fortasse recte γυναικαρίων conj. H. Jacobi. (Cf. Diocl. II. 840.). Ipse malim γυναῖκες ἔπτ' —. Cf. Pher. II. 339. ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας.

69. V. 2. ἑδατοπότας] Imo ἑδατοπότης, ut οἰνοπότης Anacr. 98. Cf. Cratin. II. 210. ἑδατοπωτῶν (ἑδατοποτῶν vulg.). 3. Μουσῶν σκελετός] Cf. Plat. II. 679. Κινησίας σκελετὸς ἄπνυτος. Arist. Fr. 677 D. σκελετεύεσθαι (i. e. ξηραίνεσθαι). ἀηδόνων ἡπίαιος] Notatur hic ut ψυχρὸς (insulsus).

70. ἀ δ' ἄναγν' ἔσθ' Nauck.

74. Malim μισθώτριαι [αἱ] γυναῖκες.

84. ἄκομψον καὶ φαῦλον] Cf. Telecl. II. 363. ὦ τὰ μὲν κομποὶ τὰ δὲ φανλότεροι.

86. ἀκροτελεύτιον] Contra analogiam formatum. Legerim aut ἀκροτέλευτον aut ἀκροτελευταῖον.

88. ἀκροσφαλές] Cf. ἀκροδδειλος, ἀκράχολος.

89. ἄνοις] Cf. ad Vesp. 369. ἀνδρὸς — ἄνοντος εἰς σωτηρίαν.

91. σφήκῳσαι] Cf. Arist. Pac. 1215. σφήκωμα.

95. ψόθος] Cf. ad Arist. Fr. 706 D.

ARISTOPHANES.

1. Formam ἀροπόπος jure tuetur Ko.

3. V. 2. δικόλλυβον] Annon τρικόλλυβον? Cf. Eupol. Fr. 233, 3. Poll. IX. 72. Hesych. h. v.

4. ἀκροκώλια δὴ] ἀκροκώλι' ἰδοὺ conj. Kock. Qu. ἀκροκώλι' ἐγώ. ἀκροκώλια — ἤψησα τακερά] Cf. Pher. II. 300. σχελίδες — τακερώταται — καὶ διεφθ' ἀκροκώλια.

6. Cf. Pac. 843. καὶ τὴν πύelon κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

8. ὥσπερ ἐν καινοῦ λυχνούχῳ] ὥσπερ ἐκ καινοῦ λυχνούχου Kock., coll. v. 3. Corrigendum proculdubio ut feci in editione mea, ὥσπερ ἐν καινοῦ λυχνούχου. Cf. Fr. 8, 2.

10. Cf. Pac. 1306. Pl. 694. Nub. 1376. Pl. 784. φλῶσι τὰν-τικνήμια. 718. πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς φλῶσιν.

14. λυχνιδίον] Scrib. λυχνειδίον. Cf. ad Cratet. II. 234.

15. Lege ἀκερματίαν. Confer φιλοχρηματία, Tyrt. 3, 1. ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

18. V. 2. οἰμώζονσα] Cf. Anaxil. 24. καὶ πρὸς ἐπὶ τοῖτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς.

21. *ἔλεξ'*] Qu. *ἔξελεθ'*, vel *νῶν ἔλεθ'* (*ἴσθ'*), vel *πρενμενῆς* | (*ἴσθ'*).

24. *βύσμα*] Cf. Arist. II. 1072. Diph. IV. 386. *βύσμαθ' φλέων*] Cf. Pherecr. II. 320. *ὀφάπτειν τοῦ φλέω*.

28. V. 2. *πον*] Qu. *σον*. *κατασήμηναι*] Cf. Plat. Menon. 89 B. Legg. VI. 765 C. et E. XV. 937 B. Schol. Vesp. 1436. *κατασημηνάμενοι (τὸν ἐχῖνον) — τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν*.

29. V. 2. *τελέει*] *τελέειν* Bergk. Ko. Annon *τέλεσον* (ut *διακίγκλισον*)?

30. Cf. Eupol. II. 481. *τὰ Στησιχόρου — ἀρχαῖον αἰδεῖν*. Eur. Fr. 1073 N. *ἀρχαῖον εἰρηκας* (i. e. *εὐηθες*). "Metrum est idem atque Eupol. 159. Loquitur Chorus in parabasi ex poetae persona significans antiquiorum consuetudinem in his temporibus se repetere." (Ko.)

32. V. 2. Qu. *διώβολον νῦν γέγονέ μοι* (vel *γέγονε τὰ νῦν*) *δικόλλυβον*.

36. *ἀνακνᾶν*] *ἀνακνῆν*, Atticam formam, restitui jubet Herw. Ad hanc fabulam (BAB.) fortasse referendus est Ach. v. 107. *χαννοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει, | εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων*.

39. Cf. Athen. XIII. 593 B. *ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ* etc.

41. *ψήχει' ἡρέμα* | *τὸν βονκέφαλον καὶ κοππατίαν* Cobet. Ipse malim *ψήχ' ἡρέμα* | —, ut unus tantum compelletur.

43. *δυσγάργαλις* Phot. Suid. Eadem forma est Xen. Eq. III. 10. Aelian. H. A. XVI. 9. *δυσγάργαλος* Bekk. Anecd. p. 37, 1. Quae forma praeferenda videtur.

44. V. 1. *τοῦτ' αὐτὸ πράττω*] Qu. *τοῦτ' αὐτ' ἐκρυψα* —.

45. *παραμυθεῖ μ'*] *παραθυμοῦμ'* (sc. *αὐτόν*) probabiliter conj. Kock.

46. *μάλ' εὖ*] *μάλ' αὖ* Fritzs. Kock. Fortasse sine idonea causa. Cf. Lucian. Dem. encom. 35. *εὖ μάλα γελάσας ἔφη* etc.

47. *οἶμον* conj. Herw., coll. Plat. Resp. IV. 420 B. *τὸν αὐτὸν οἶμον* (l. *τὴν αὐτὴν οἶμον*, coll. Phaed. 108 A. *ἀπλὴν οἶμον*) *πορενόμενοι*. *δρομον παρόντος*] Facilius intelligerem *ὁδοῦ παρούσης*. Deinde pro *τὴν ἀτραπὸν* malim *εἰς ἀτραπὸν*.

50. Hesych. *ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως διανύττουσιν* (f. *διηκόνουν*).

51. Qu. *τέττιγας ἐλεῖν καὶ κερκώπας*. Cf. Athen. IV. 133 B. *ἔστι δ' ἡ κερκώπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι καὶ τιτιγονίῳ*. Eust. p. 396, 1. *κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τεττίγιον (καλοῦσιν οἱ παλαιοί)*.

52. *οὐχ*] Malim *οὐδ'*.

54. Cf. Soph. Fr. 709. *τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλῆς ἀπληγίδος*.

60. Cf. Lucian. Vit. auct. 22. *αἷς* — *ἀποφοράττω καὶ σιωπᾶν ποιῶ φριμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθεῖς*.

64. Scribe *Σαμίων ὁ δῆμος ἐστίν; ὡς πολυγράμματος.*

65. *ἰτέαν]* *εἰτέαν* Herw.

66. Octoni in tribus ordinibus stare jubentur choreutae, ita ut plenus Chori numerus fiat, sc. quattuor ac viginti. Cf. Theopomp. II. 796. *στήτ' ἐφεξῆς — κεισρέων χορός. ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας]* Cf. ad Lys. 282. *ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδων.*

67. Cf. Lys. 1031. *ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς (τοῦτ') ἐμπίδος ἔνεστί σοι.* Telecl. Fr. 1. *μέγα χρῆμα γιγάντων.* Herod. I. 36. *σὸς χρῆμα μέγα.* Lys. 83. *ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις (τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων?). νεολαίας]* V. Blomf. Gl. Pers. 674.

73. *ὡς εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε]* Cf. Vesp. 1294.

75. *ἐννεύειν* fere ignotum esse Atticis monet Kock.

76. Cf. Hermipp. II. 397. *ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν | ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην.*

79. *κεκράζονται]* Cf. Eq. 285. *κεκράζομαι.* 487. Ran. 258. 264.

82. *βοιδαρίων]* *βοιδαρίοιν* Mein. Cf. Alcae. II. 828. *πωλικὸν ζεύγος βοῶν (βοοῖν Mein.).* Eq. 892. *ζεῦγος — ἐμβάδων.* Antiph. III. 117. *ταῶν — ζεύγος. χολίκων]* Cf. Fr. 547 D. Eq. 1179. Pac. 717.

87. Verum videtur ἀνθ' Ἑρμιόνης.

97. *σίγων]* Confer *γάστρων, φύσκων, πόσθων, σάθων, γλύκων, γλάμων, κέντρων, πέδων.*

103. *εἴτ'] εἴτ'* Bergk. Recte, opinor. Phot. p. 314, 1. *περιπεπλασμένος (περιπεπαρμένος?) μακροῦ ξύλου.*

105. *ἐγκλικίζειν]* Cf. v. *ἐνθετταλίζειν* (Eupol. 201.) et *αἰολίζειν* Soph. Fr. 845.

107. *ἄστεως* (sic) scrib. Kock.

109. V. 3. *ἀποκλάσαι]* Cf. ad Eq. 166. *κλαστάσεις. λουσαμένω διελκύσαι —]* Cf. epigr. Anth. VII. p. 619. *λουσάμενοι — τὸν ἄκρατον | ἔλκωμεν πυκνὰς μείζονας αἰρόμενοι. διελκύσαι] 'πολαῦσαι (?) conj. Kock. Lege διελκεῖν. Cf. Eur. Cycl. 416. ἔσπασεν — ἄμυσιν ἐλκύσας. Cratin. 250, 2. οἶναρον ἔλκων τῆς τρυγός (l. χοιδάριον ἔλκων τρυγός). Simplex ἐλκύσαι legitur Fr. 277, 1 D.*

4. *ῥυπαρὸν* (pro *λιπαρὸν*) etiam Herw. Naber. Qu. *καθαράν τε ῥάφανον.* Contra *ῥαφανὶς ἄπλυντος* Pher. II. 341. *φαγόντι* Both. Bl. Herw. Kock.

111. *εὖ διαφντεύσομεν]* *Εὔιε, φντεύσομεν* conj. Kock. Conjectura parum probabilis. Fort. *εὖ μάλα* (cf. 46.) *φντεύσομεν.* Cf. Plut. Mor. 818 D. *Κίμων ἐκόσμησε τὴν ἀγορὰν πλατάνων φντείαις καὶ περιπάτοις.* Contulit Kock.

115. Scribendum suspicor *ἐν τῷ τῶν μελετητῶν: λείπει τὸ οἶκω*, vel *εἰς τὸν (τὰ?) τῶν μελετητέων* (Anglice practisers).

116. Cf. Menand. 913. *οἶον πατάγημ' ἤκεις.*

125. V. 2. *ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς;]* Cf. Arist. Vesp. 8. *ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς —;* Fr. 178. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἢ μέμνης;*

128. *Περσός*] Cf. Vesp. 1137. *οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ'* (sc. *χλαῖναν*), *οἱ δὲ καννάκην*.

129. V. 2. *Supplendum παρ' ἱατροῦ* (βλέπω). Cf.

130. V. 2. *Qu. θρόνον ἐγκεφάλου κώριγάνου*. 3. *πρὸς κρέας μέγα*] *Qu. καὶ κρέας μέγα*. Ad *κρέας* cf. Eq. 424. 428.

131. V. 1. *φράσειε ποῦ*] *φράσει'* *δπον* Hirschig. Correctio non necessaria. *τὸ Διονύσιον*] Confer *Ποσειδώνιον, Θεσμοφόριον, Δημήτριον, Κρόνιον, Παλλάδιον, Διοσκόριον, Λεωκόριον, Ἀρτεμίδιον, Ἀφροδίσιον, Παιώνιον*.

2. *προσκραμάννυται*] *προσκραμαται* Ko. *προσκραμαται*, (ξένε) Herw. *Qu. προσκρέματ'*, ὡ ξένε.

133. Cf. Carcin. Fr. 1. *βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περιδρομον στρατοῦ συνοικίας*] Cf. ad Eq. 1001. *ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο*.

135. *ἐγὼ δ'*] *ἐγὼ δ'* Fritzsch. Dind. *Qu. ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν γε, αὐτ ἔπειτ' ἀπολοπίζειν τε*. Post *ἀνθράκων ὀπτῶν* addiderit Cobet.

136. *ὑδρίαν δανείζειν*] *ὑδρίαν διανίζειν* Herw., quum non nisi de pecunia usurpetur *δανείζειν*. Proprium in hac re verbum, addit, est *χρῆσαι*, ut in illo *χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον*.

141. V. 1. *ὦ πρεσβῦτα πάτερ* (?) Herw. *σιφρός*] Prima producit. Cf. Timocl. 22, 3. *ἡ σιφρότης*. 2. *ἦ*] *ἦ καὶ* Dind. *ἦ σὺν* Bergk. Kock. *Qu. ἦ σὺν αὐτ ἢ σὺ γε*. Cf. Hom. Od. θ'. 488. *ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων*.

142. *Qu. τὸν νυμφίον* | *ἀποπλευστέ'* *ἐστὶν ὃ γαμοῦμαι τήμερον*.

149. V. 2. *ἔτλη κατελθεῖν*] Cf. Amips. II. 703. *οὐπῶποι' ἔτλη κολακεῦσαι*. 4. *ἄδοφοίτας*] Cf. Aesch. 234. *κυσὶν ἀεροφοίτοις*. Aesch. Fr. 444. *ἡεροφοίτις* (ὄλον *ἐρεβοφοίτις*, schol. II. 19, 87.). Pers. 924. *ἄδοβάται* (*ἀγδαβάται* libri) γὰρ πολλοὶ φῶτες. 11. *ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ'*] Cf. Eq. 1241. *λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα*. Lys. 31. *ἐπ' ὀλίγον γ' ὠχεῖτ' ἄρα*.

150. V. 2. *ἦν πολλῶ ξυνέλθῃ ξυλλαβῶν*] *ἦν πολλοὶ ξυνέλθωσιν, λαβῶν* conj. Kock. Malim *ἦν πολλὸς κατέλθῃ, ξυλλαβῶν* —.

151. V. 2. *ξηρούς* Schol. *λευκοὺς* Athen. *λεπτοὺς* Pollux, quod praefendum. Cf. ad Fr. 204.

152. V. 1. *τάλαινα* (i. e. Poesis) probabiliter supplet Kock.

154. *χόρταζε τῶν μονωδιῶν*] Cf. Plat. Resp. I. 352 A. *εὐωχοῦ τοῦ λόγου*. Theophr. Char. 8. *δοκῶ μοί σε εὐωχῆσιν καινῶν λόγων*. *Qu. χόρταζε ταῖς μονωδίαις*. Cf. Amph. 28. *εἰς τὴν (?) ἐσπέραν χορτάζομεν* | *ἅπασιν ἀγαθοῖς*. Eubul. III. 205. *βολβοῖς τ' ἐμαντὸν χορτάσων ἐλήλυθα*.

156. V. 1. *ἐνδον*] *Qu. εἰσίν*. 2. *ἐστι*] *ἐστε* al. *εἰσι* Casaub. Recte, opinor. *γινώσκεται*] *γινώσκετε* al. Corrigendum videtur *γινώσκομεν* aut *τεκμαίρομαι*.

160. *πλεκτῶ προσέφερ'* *ἐν κανισκίῳ* Kock. *Qu. ἄλλος δὲ πλεκτῶ γ' εἰσέφερ'* *ἐν κανισκίῳ* etc. *περίλοιπα*] *περίλευκα*

G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 51., qui tamen potius *ἐξέφερε* pro *εἰσέφερε* correxerit. Parodia videtur convivii Philoxenei.

161. ᾗσαν εἰθὺ τοῦ Διονυσίου] Cf. Eupol. II. 502. ἀλλ' εἰθὺ πόλεως εἶμι.

164. φήμ' οὖν ἐγὼ ('ξ ὧν) βροτοὺς ἅπαντας ἐκλαπῆναι par-
tim cum Cobeto malit Herw. Cf. Cratin. II. 17. ἕως ἂν ἐκλέψης
(excluseris) καλὸν | ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.
Cf. Antiph. 105, 1. καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν |
Θρηῆκην κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος, | Στρυμῶν.

165. ᾗν δὲ τὸ πρᾶγμα' ἐορτή] Similiter Lucian. Tox. 15. λῦπτα
ᾗν ἀκριβῆς τὸ πρᾶγμα.

167. καλοῦ] Malim καλεῖ. Cf. 478.

184. ἤδη τις ἑμῶν εἶδεν —;] Cf. Nub. 346. 766. Xen. Oecon.
XIX. 3. ἤδη τινὰ οὖν αὐτῶν εἶδες βαθύτερον τριπόδου; εἶδεν
Suid. οἶδεν Eust. Schol. Lucian. Alex. 4. Vind. Cf. ad Ach. 613.

Suid. μεταβάλλοντα καὶ πλουτοῦντα (κλέπτοντα Naber. qu. βι-
νοῦντα aut ἐπιφοιτῶντα).

186. V. 1. ἐνίστε] Ἐν ἴστε Porson. εὔ ἴστε Mein. Ko. Recte.

188. V. 1. τὸν τροχὸν | ἱμᾶν ἀνεκάς] Qu. τῷ τροχῷ | ἱμᾶν
μ' ἀνεκάς. ἱμᾶν τινα τῷ τροχῷ dicendum fuisse, non τὸν τροχόν,
monuit Herwerden.

191. πληγαὶ λέγονται] Qu. πληγαὶ λέπονται.

192. Qu. περὶ τοῦ γὰρ ἑμῖν ἐστί; περὶ ὄνον σκαῖς. ut inter-
polata sint verba ὁ πόλεμος νῦν. Cf. Eq. 87. περὶ ποτοῦ γάρ
ἐστι σοι;

194. Δαιδάλεια] Cf. Cratin. II. 62. πότερα Δαιδάλειος ᾗν;

198. ἡ μὴν —] Cf. Nub. 1242. ἡ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ
δώσεις δίκην. 865. Av. 1259. Vesp. 1332. Pher. II. 260. Nicom.
IV. 583. 6. τὰποβήσεται] Cf. Av. 1530. τοῖπιτριβείης. et ad
Nub. 1174. 8. καλοκαγαθίαν] Cf. Dem. p. 1453. Xen. Cyr. VIII.
4. 34. ἀγωνίζεσθαι περὶ καλοκάγαθίας.

203. ἡ χόνδρον ἔψων -- ἐδίδον ῥοφεῖν ᾗν] Cf. Fr. 364. πι-
σάνην, χόνδρον. Vesp. 737.

204. λεπρόν] λευκόν al. λεπτόν recte Bergk. Ko. (Cf. ad Fr. 151).
Cf. ad Ach. 724. τοῦσδ' ἱμᾶντας ἐκ Λεπρῶν (quasi λεπρῶν, sc.
κυνῶν). τῇ θεῷ (pro θεᾷ) recte Cobet.

210. Cf. Vesp. 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κυκλίδι.

213. Poll. VI. 17. ἐντροπίας (corr. ἐκτροπίας ex I. 289.).

214. οὐκ ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχρσις τοῦ χαλκίου] Qu. οὐκ, ἀλλ'
ἐπίχρσις αὐτῇ τοῦ χαλκίου.

216. V. 3. Σνβαρίτιδας] Qu. Σνβαριτικός. Cf. Pher. II. 339.
γυναικας — Λεσβίδας (Λεσβίας?).

217. εἰ μὴ δικῶν γε (pro τε) requirit Naber. Qu. (οὐδὲν ἄλλο) |
εἰ μὴ δικῶν τε γυργάθους —.

218. *λείος ὥσπερ ἔγγελος*] Cf. Eupol. Fr. 338. *τὸ σῶμ' ἔχουσι λείον ὥσπερ ἔγγέλεις.* *χρυσοῦς*] Qu. *χρυσοῦς τ'.*

219. *ἔσειον*] Cf. Eq. 840. *σεῖων τε καὶ ταράττων.* Pac. 639. *τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους.* Antiphont. VI. 43. *ἐτέρους τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει.* Teleclid. Fr. 4. *ὦ — λῶστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι.*

220. V. 1. *δεῖ μ'*] *δεῖν* (i. e. *δέον*) Bergk. Ko. Recte, ut videtur. Ceterum duo hic fragmenta sunt. *ἀνήλουν* Herw. prob. Ko. "Hodie ex titulis Atticis abunde constat Athenienses dixisse tantum *ἀνήλωσα, ἀνήλωκα, ἀνήλωμαι, ἀνηλώθην*; neque igitur dubitandum est quin imperfectum fuerit *ἀνήλουν*." (Herw.).

222. V. 3. *ἰδυίους*] I. e. *μάστιγας.* Cognata vox videtur nostras witness.

223. Conjecturam meam *σκόλι' ἅττα* probat Herw. Qu. *κάλκ-μᾶνος.* Cf. Eupol. II. 481. *τὰ Στρηιγόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τ' ἀρχαῖον αἰδεῖν,* etc.

225. *ἐξαίφνης (σ' ἀποφῆναι)* Naber. Cf. Lys. p. 148, 36. *οἱ ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν.*

233. *ἀλίπεδα* memorantur Theophrasto H. Pl. VII. 15. 2.

234. Cf. Alex. III. 409. *τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε.* V. 1. *μυρηρᾶς ληκύθου*] Cf. Aesch. Fr. 179. *μυρηρῶν τευχέων.* Soph. Fr. 347. *μυρηρῶν τευχέων.* 2. *γεύσασθαι μύρον*] Cf. Antiph. 35. *πρὸς τῷ μυροπώλῃ γευόμενον κατελίμπανον | αὐτὸν περὶ (τὸ) μύρον.*

240. Cf. Fr. 221.

242. *δορυγοκόπον* recte Fritzs. prob. Kock. Cf. Av. 1299.

243. Cf. Diph. IV. 408. *τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαгдаῖος ἐξελέλυνθεν.* Plut. Mor. p. 456 B. *φορβειᾷ τινι — τοῦ πνεύματος τὸ ῥαгдаῖον ἔγκαθεῖρε.* Lucian. Dem. enc. 31. *τῶν ῥαгдаῖων δρευμάτων οὐδὲν διαφέροντας (ἀνθρώπους).* Cf. v. *ῥακτηριος* Soph. Fr. 631.

244. Cf. Plat. Resp. III. 399 C. *τριγώνων — καὶ ηῤῥακτίδων — Δημιουργούς.*

249. Qu. *ἤδη παροινεῖς, ὦ μέλε* (pro *ἐμέ*), *πρὶν δεδειπνᾶναι;*

258. Cf. Ephipp. III. 330. *μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρνον.*

260. *φέρων*] *φορῶν* jure malit Kock.

267. V. 2. *ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐν* cod. Phot. *ἐνί — ἐνί* Suid. A. V. *ἐπὶ — τινός* inconsulto Cobet. *ἐν — ἐνί* pessime Kock. Corrigendum *ἐν — τινός*, ut ἐν Κρατίνου Eq. 400. Malim *ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν τινός.* Vulgatam tuetur Kock, coll. Soph. Ant. 459. *ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δοῦναι.* Plat. Gorg. 464 D. Legg. XI. 916 B. *διαδικαζέσθω ἐν τισι τῶν ἱατρῶν.* 920 D. *ἐὰν ἐν διαιτηταῖς — μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι.* Gorg. 464 D. *ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι.* Eur. Hipp. 1320. Amph. 21. Qui loci omnes perpendi merentur. Ipse dubito propter singularem *ἐν ἐνί.* Scilicet *ἐν φίλοις δίκην δοῦναι* dicebant, ni fallor, non item *ἐν φίλῳ* (sed *ἐν φίλῳ*).

268. ἀνοιγέτω τις δώματ'] ἀνοιγέ τις τὰ δώματ' probabiliter Dobr.

270. ἐκκρουσαμένους] ἐσκρουσαμένους Mein. ἐκκρουσάμενος Casaubon. Vulgatam tuetur Kock, Centauros intelligi posse admonens. Malim tamen ἐσκρουσαμένους cum Mein. Cf. ad Pherecr. 105. λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πίνδακ' εἰσέκρουσεν.

271. δεύω] Anglice I baste. Cf. Eubul. 90, 4. Eur. Fr. 470, 5.

272. χωρεῖ] χώρει malit Naber.

278. V. 1. ἔστιν] κρίσεις conj. Kock, qui apte confert Antiphont. V. 78. δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ἑμῶν δικαζομένους. [Andoc.] IV. 18. πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μὴθ' εἰρξαι etc. Qu. εἰσὶν (sc. δίκαι).

279. λυχνιδίον] Scrib. λυχνιδίον. Cf. ad Cratet. II. 234.

283. Qu. ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος (εὐθύς) ἐξέτρεψε, vel ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον (τρέχων aut δραμών) | φερόμενος (Kock) ἐξέτρεψε, vel potius ὁ δ' (ὁ Κυκλοβόρος) εἰς τὸ πλινθεῖον φερόμενος ἐκτρέπει (having reached the brick-field immediately turned off). Poll. περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ (del. τοῦ?) ποταμοῦ.

285. Poll. τῇ (del.) σμινθή.

286. V. 1. σφινγμόν] ζυγόν Rasp. σταθμόν Brunck. Recte, ni fallor. 2. προσπράττωσι γραῦν] προσπράττωσ' ἕτερον (sc. ἱερεῖον) conj. Kock.

287. αἰτοῖς σταθμοῖς] Fort. καὶ τοῖς σταθμοῖς. ἐξέβαλε] ἐπέβαλε probabilis est Kockii conjectura, cujus notam vide.

288. πέταχνοῦνται] πέταχ' αἰροῦνται probabiliter conj. Kock. Vereor ut sensui conveniret πέταχ' ὠνοῦνται.

294. V. 1. τοῖς πᾶσιν] τῆς πᾶσιν Kock.

295. V. 2. ἐπίθημα] Operculum. Cf. Hegesipp. IV. 479. Aristot. Resp. Athen. p. 168. (a perforated lid).

296. τήμερα] Quis dubitaverit Comicum scripsisse τήμερον?

298. V. 1. οὔτοσί γ' οὐκ Cobet. et sic aut οὔτος οὐκ ἔστ' malit Kock.

299. ἀμφορεαφορεῖν] Cf. Eupol. II. 507. φῦλον ἀμφορεαφόρων. Men. IV. 199. ἀμφορεαφόρος.

303. Cf. Diogen. trag. Fr. 1, 3. τυπάνοις καὶ δόμβοις.

304. Cf. Arist. Eq. 244. ἄνδρες (i. e. Chorus Equitum) ἐγγύς.

310. ἐμπόλω Διοσκόρῳ] Suspectum ἐμπόλω. Qu. ἐμπόρῳ Διοσκόρῳ.

316. χερνιβεῖον Κο.

317. V. 1. Πράμνιον] Cf. Fr. 563 D. οὔτε Πραμνίους | σκληροῖσιν οἶνοις. Phryn. II. 605. οὐ γλύξιν οὐδ' ὑπόχυντος, ἀλλὰ Πράμνιος. Ephipp. III. 339. φιλῶ — Πράμνιον οἶνον Λέσβιον. Hesychius, Ἑμβολα: — τὸ δὲ πολὺν (ἐπιπολὺν?) ἀρρενικῶς λέγοναι τοὺς ἐμβόλους. Schol. Eq. 554. αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κνᾶνφ βεβαμμένους.

Cf. v. σύμβολος (Soph. Fr. 161.) et περίβολος (septum). 3. οὐδ' ἄλλον] Leg. οὐκ ἄλλον. Cf. Fr. 334. οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι, | οὐκ ἔγγελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύν-
νον | ὑπογάστριον. Alex. III. 465. οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω | οὐκ ὄξος
— οὐ φρέαρ.

318. V. 1. ἰχθὺς ἐώνηταί τις] Cf. Eupol. II. 492. δραχμῶν
ἐκατὸν ἰχθὺς ἐώνημαι μόνον | ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα.
ἐώνηται] Sensus medio, emit. Cf. Eupol. II. 492. δραχμῶν ἐκα-
τὸν ἰχθὺς ἐώνημαι μόνον. 2. πουλύπους] Qu. πουλύπονν. Alio-
qui post καρίδων interrogationis nota ponenda erit. 3. ἢ νῆσις
ὀπιᾶτ'] Qu. ἢ νῆσις ἢ ὀρφῶς. νῆσις ὀπιᾶτ'] Cf. Philem. IV. 28.
νῆσιν κεσιρέ' ὀπιὸν οὐ μέγαν. Eubul. III. 258. πλεκτάνια μικρὰ
πουλύποδος, νῆσιν τινα. τευθίδες] Sc. ὀπιῶνται. Cf. Metag.
II. 753. ρεῖ τευθίδιον ὀπιαῖς. Anaxandr. III. 184. τευθίδες ὀπιᾶί.
Eubul. III. 212. τευθὶς ἐξωπτημένη. 4. βατίς] Sc. ὀπιᾶται. Cf.
Herm. II. 399. βατίς — ὀπιτὴ μεγάλη. Ephipp. III. 338. ὀπιτὴν
ποιήσω (sc. τὴν βατίδα); τευθίδες et βατίς una commemorantur
Alex. III. 416. πνός — σχαδόνες] Corrige πνόν — σχαδόνας, ut
hi accusativi omnes ab ἐχορήγησατε pendeant. Utique non ὀπιῶνται
σχαδόνες. 5. οὐδὲ χόριον libri. Lege οὐδὲ χόρι'. Pluralis χόρια
legitur Cratin. II. 226. Eubul. III. 258. χόρια, πνόν. 241. χόρια,
σχαδόνες, — πνός. Aristoph. Fr. 476, 4 D. σχαδόνας, — πνόν,
χόρια. Anaxandr. III. 184. χορίων, πνρῶν (πνοῦ?). 7. μέγ' ἄν
Wilamow. 8. ἐπεκουρήσατε] ἐπεχορηγήσατε Mein. Kock. (coll.
Fr. 551. Anaxipp. 1, 35.). Ipse malim κοπιώσασιν ἐχορηγήσατε.
Cf. Athen. XIII. 588 E. ἐγὼ Λαῖδι χορηγῶ πολλά.

319. V. 1. Cf. Av. 667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλὸν τοῦρ-
πίδιον. Eq. 1390. Cf. Vesp. 1151. ὥς θερμὸν ἢ μαρὰ τί μου κα-
τήρυγεν. 913. ξμοιγέ τοι | τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. 2. μύ-
ρον καὶ βακκάριδος] Cf. Aesch. Fr. 12. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα.
Ion. Fr. 24, 1. βακκάρεις τε καὶ μύρα.

320. V. 1. κηρωτήν] Anglice, cerate, salve. 5. 6. Cle-
mens Alex. Paed. III. 2. τὸ κεκρύφαλον λέγω, τὴν βαφήν, τὴν
ἰσθήτη, τὸ χρυσίον, τὸ φῦκος, τὰ ἐντρίμματα. 5. ὑπογράμματα]
Cf. Fr. 880. ὑπογεγραμμένη. 6. ἐλλέβορον] Cf. Nicostr. III. 289.
ὄφεις, περισκελίδας, ἐλλέβορον. 8. Pollucis A. ἑτερά τε ὅσα
οὐδείς (ἑτερά θ' ὅσ' ἄν οὐδείς?) μνημονεύσειέ ποτε λέγων (μνημο-
νεύσειέν ποτε aut λέγων?). 9. Qu. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐκ ἔλεξά
πω (οὐκ εἶρηκα τούτων Clem.). 14. οὐδ' ἄν λέγων (τῶνόματα)
λέξαις (εὐπειῶς) conj. Ko. et (ῥαδίως) Herw. Qu. ἄλλα πολλὰ θ'
ἂ | οὐκ ἄν λέγων λέξαι (εἵποι) τις. Cf. Eubul. III. 223. κοῦδ' ἄν
λέγων λέξαιμι. 15. τῶνόματα λέξαις εὐπειῶς suppleverit Kock.
Sed ῥαδίως potius corrigendum fuisse monet Herw.

321. V. 1. ὅσ' ἦν V.? Hemst. δς ἦν Ald. ὅσοις Bergk. ὅσα

sine causa Kock. Cf. ad v. 2. 2. περιπέττουσιν] Qu. περιέπεττον. Cf. ad v. 1.

323. V. 1. Qu. ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος “οὐ δύναμαι φέρειν ; σκευή τσαῦτα” καὶ “τὸν ὄμον θλίβομαι.” τοῦτο] Qu. τουτί, et v. 2. τσσαντί pro τσαῦτα.

324. V. 2. οὔτος ἀλφάνει] οὔτοσι τί ἀλφάνει; recte Cobet. Possis etiam οὔτοσι πόσον ἀλφάνει; Facile excidere potuit πόσον post οὔτοσι. Cf. Eupol. 258. οὐ θᾶπτον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις ὃ τι ἂν ἀλφάνῃ (for what she will fetch);

325. V. 2. τῶν ἀποδέσμων] Malim τοὺς ἀποδέσμονες. Poll. VII. 54. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθένων οὔτω χιτωνίσκος, οὐ παραλύσασαι ἀχρὶ τινὸς τὰς πτέρυγας ἐκ τῆς κάτω πέζης παρέφαινον τοὺς μηρούς. Plut. Lyc. et Num. 3. τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οἷα ἦσαν συνερραμμέναι κάτωθεν.

326. ἀντίθετον] Sc. ἔπος. Cf. Timocl. III. 598. οὐδὲ πώποτε | ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν. Cratin. min. III. 376. κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις.

327. τεθεῖσθαι] τίθεσθαι Cobet. prob. Kock. (Recte, ut videtur.) γε κείσθαι Herw. Sed τοῦτω γε κείσθαι potius corrigendum erat, ut monuit Kock. Similiter in nomine Ἀγοράκριτος ludit noster Eq. 1257. *Μελέαγρος a μέλεαν ἄγραν ἀγρεύειν Eur. Fr. 521. Πενθεὺς a πένθος Chaeremon. Fr. 4. Ζῆθος a ζητεῖν Eur. Fr. 181. Κούρητες a κείρειν (κούριμος) Agath. Fr. 3, 4. Βοιωτὸς a βοῦς Eur. Fr. 486. Παλικοὶ (quasi a πάλιν ἵκειν) Aesch. Fr. 5. Σιδηρῶ a σίδηρος Soph. Fr. 573.

328. Cf. Soph. Fr. 61, 3. ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεῖα γένος, | αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

331. ἄγων πρόφασιν οὐ δέχεται] Qu. ἄγων γὰρ οὔτος πρόφασιν οὐχὶ δέχεται (aut οὐκέτ' ἀναμένει).

332. Similiter Antiphanes 217, 23. δείπνον προφήτην λιμόν. et Eubulus 75, 13. δείπνον πρόδρομον ἄριστον.

333. V. 1. ἡ μέγα τι βρωῖμ' ἐστὶν ἡ] Offendit praesens ἐστὶν, pro quo requiritur ἦν. Recte igitur Elmsleius corrigit ἦν μέγα τι χοῦμ' ἔτι τρυγ. Cf. Vesp. 1454. ἡ μέγα τι μεταπεσεῖται (μεταπέπονθεν?) etc. Av. 162. ἡ μέγ' ἐνορῶ βούλεμ' ἐν δονίδων γένει etc. Lys. 1031. ἡ μέγα — χοῦμ' ἰδεῖν τῆς (l. τοῦτ') ἐμπίδος ἐνεστί σοι. Eur. Fr. 27, 1. ἡ βραχύ τοι (τι?) σθένος ἀνέρος. Eur. Fr. 97. σκαῖον τι χοῦμα πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία. Simonid. 134, 1. ἡ μέγ' Ἀθηναῖοισι φόως γένειθ' ἡνίκ' etc. et Longinus alicubi τραγωδίαν προῖγμα ὀγκηρὸν dixit. 3. Cf. Nub. 523. πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ἑμᾶς (κωμωδίαν) ἢ παρέσχε μοι | ἔργον πλείστον. ἐνόμιζεν] ἐνομίζετ' Bergk. Malim ἐπόριζεν. 4. Cf. Eur. Suppl. 573. πολλοὺς ἐτλην δὴ χιτέρους ἄλλους πόνοους.

345. V. 1. Locus graviter corruptus. Qu. τοῦ πατρὸς ἐτριβε θαίματτα. B. κάπειτα πῶς — ;

346. V. 1. ἡ λουδορία] Qu. μῶν λουδορία. Cf. ad Fr. 362. Vereor ut ἡ interrogativum apud comicos usurpetur, quibus ἄρα aut μῶν in usu est.

348. καὶ ψηφολογεῖον] Malim τὸ ψηφολογεῖον.

349. τὸν κέραμον] Anglice, the tiles. Cf. Nub. 1126. Pher. II. 316.

351. ἤμουν ἄγριον βάρος (οἶνον), οὐ μείζας πῶμ' Ἀχελῷῳ Herw.

354. κορινθιάζομαι] Annon κορινθιάζειν, ut λεσβιάζειν, βοιωτιάζειν, etc.? Stephanus per τὸ ἐταιρεῖν ἢ τὸ μαστροπεύειν explicat.

ΛΗΜΝΙΑΙ. Λημνίας scripserunt etiam Nicochares, Antiphanes, Diphilus, et inter tragicos Sophocles.

357. Cf. Antiph. 30, 4. Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον. 2. βράδιστος] Qu. κράτιστος. Sic Eupolis 94, 1. κράτιστος οἶτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν.

359. ἀνδρῶν ἐπακτῶν] Argonautas intelligit Kock. Cf. Soph. Aj. 1296. πᾶσα γάργαιρ' ἐστία] πᾶσα γαργαίρει στέγη conj. Kock. Qu. πᾶσα γαργαίρει στόα, vel πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία (vel ἡ στέγη). Cf. Eupol. 347. ὅσος δ' ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ.

361. Cf. Xen. Cyr. VIII. 6. 17. ἄλλους πέμπειν νεαλεῖς (ἔππους etc.). αὐτὴν] αὕτη probabiliter Kock.

362. ἀλλὰ] Fort. οἶσθα.

363. V. 1. οὐ κρανίον — οὐχὶ — οὐκ — οὐ — οὐχὶ] Cf. Fr. 301. (Πράμνον) οὐκ — οὐ — οὐχὶ — οὐ — οὐδ' (f. οὐκ). Thesp. 3, 2. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον οὐ μῶρον γέλων. et praecipue Alex. Athen. IV. 170 B.

365. τὴν κρατίστην] (καὶ) τὴν κρατίστην Porson. κακίζειν (vel κακίσης τὴν) δαίμον' parum probabiliter conj. Kock. Corrigendum forsā τὴν κρατίστην δαίμονα, | ἥς νῦν ὁ βωμὸς θερμὸς ἐσθ', aut τὴν κρατίστην δαίμονα | ὧν νῦν — (sed ita οἱ βωμοί, ni fallor, dicendum erat). Bekk. Anecd. μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν (θεῶν aut δαιμόνων?) ὧν κτλ.

367. Poeta tragicus Δόριλλος memoratur a Suid. Hesych. Etym. M. p. 283, 47.

373. V. 3. κατ' ἀγορὰν] κατ' ἄστυ expectabant Nauck. et Herw.

374. σνκίδας] Confer ἀμπελὶς, ἡμερὶς, ἐλαῖς, ἀμυγδαλὶς, etc.

376. V. 2. περιαλούσας] Cf. Ran. 839. ἀνθρωπον — ἀπειρί-
λάλητον (ἀκαταλάλητον?), κομποφακελορρήμονα (Euripidem).

377. κείσεσθον —] Haec ad postremam fabulae scenam pertinuisse, in qua poenas dant Socrates et Chaerephon, suspicari licet. Cf. ad Nub. 1497. 1505 sq.

379. Πάρονθ'] Versus ex ultima fabulae scena decerptus videtur, in quo Nubes viam suam propter vim et injuriam illam fautori ipsarum Socrati ejusque discipulis significaverint. Cui

sententiae obstare Photii καὶ ἐξῆς arbitratur Teuffel (Praef. Nub. 13.), quo significetur poetam in eadem fabula paullo post iterum et fortasse saepius nomen Parnethis feminino genere usurpasse, quod facit in v. 323. "Apertum est de Nubibus haec dicta esse eo fere loco quo nunc v. 323. in anapaestis Parnethis fit mentio, et ita quidem ut, quod ex illo καὶ ἐξῆς intelligitur, iterum et fortasse saepius Πάρνης genere feminino memoraretur." (Herm. Praef. Nub. p. XVI.). "Certissimum est unum ab Photio Lex. p. 398, 11. servatum, manifesto de Nubium Choro dictum, ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι καὶ τὸν Λυκαβητιόν, ut correxi quod inepte in codice scriptum est κατὰ τὸν —. Cui emendationi non obstat quod Parnes aliquanto longius quam Lycabettus ab urbe dissitus est. Nam, quum utriusque montis situs nemini ignotus esset et uterque ex scena conspici fingatur, ut apparet ex v. 320., nihil impediabat quominus poeta, postulante metro, hos montes inverso ordine nominaret." DIND.

380. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον] Haec C. F. Hermannus Strepsiadi tribuit quaerenti num se novis sacris initiatum ne poculum quidem amplius Libero patri coronare sive implere oporteat. Itaque interrogative accipi ea oportet. Ex parabasi sumpta ut Fr. 374. 379. 381. Praecesserat, opinor, οὐ μὴ cum subiectis aoristi aliquo conjunctum. Cf. Alex. III. 435. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις | ἔστεψα (τὸν κρατῆρα). κοτυλίσκον] Annon κοτυλίσκεν? Cf. Pher. II. 282. λάβω — τὴν κοτυλίσκεν;

381. οὐ μετὸν αὐτῶ] Quum particeps non sit. In parabasi priorum Nubium locum videtur habuisse, ut Fr. 374. 379. 380.

383. ζυμήσασθαι] ζυμώσασθαι aut ζωμεύσασθαι conj. Kock. Fermentationis mentionem inter exempla quibus aut Strepsiades aut ipse Socrates Nubium potestatum rerumque naturalium causas documentis e re domestica petitis illustraverit locum habuisse suspicatur C. F. Hermannus.

385. κόλασμα] Verbum κολάζειν occurrit Nub. 1107. 1434.

386. μετεωρολέσχας] Grammatici menti obversatum esse videtur μετεωροσοφιστῶν Nub. 360. aut μετεωροφένακας 332.

388. V. 2. κατ' αὐτήν] κατὰ ταύτην V. Fortasse recte. Cf. Nub. 326.

389. ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε] Cf. Vesp. 1377. ὄζος — οὔτος ἐξέχει. Stratt. 46. εἰδ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις | διαν λέγωνσιν "ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε." Eur. Fr. 771, 3. ἥλιος ἀνίσχων. Herod. VIII. 137. ἦν γὰρ — ἐσέχων (f. ἐξέχων aut ἐσχέων) ὁ ἥλιος. Dem. p. 1071, 3. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. Eur. Fr. 771, 3. ἥλιος ἀνίσχων.

393. Cf. Anaxand. III. 1840. ἐλαῖ, στέμφυλ'.

402. Cf. Poll. X. 173. καὶ σμυνύδας (σμυνύας Bergk. Ko. qu. σμυνύδιον, coll. VII. 148. τὴν δὲ σμυνύην σμυνύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

403. Cf. Thuc. IV. 13. ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν — τινὰς ἐς Ἀσίην.

409. V. 1. λάπτοντα, μοιμύλλοντα (i. e. θηλάζοντα, Hesych.) tentat Herw., qui jure in trimetro comico verba δάπτειν et μοιμύλλειν a comicorum sermone aliena miratur. Cf. Prom. 437. συνοία δὲ δάπτομαι κέαρ. Oed. R. 681. δάπτει (δάκνει?) δὲ τὸ μὴ ἴνδικον. Corrigendum, ni fallor, κνάπτοντα, vellicantem. 2. τὸν κάτω σπατάγγην] Corrigendum τὰ κάτω (sub. μέρη) σπατάγγην. Cf. Eupol. 156. καὶ τὸν Κέκροπα τᾶνωθεν ἀνδρός φασ' ἔχειν | μέγρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυγνίδος. Antiph. III. 70. θύννης τὰ πρὸς τῆς — B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω. Eubul. 107, 123. ἔστιν ἀγαλμα βεβηκὸς ἄνω τὰ κάτω δὲ κεχηρὸς. Eust. p. 1925, 43. οἱ ἄνω μὲν μέλανες τὰ δὲ κάτω ὑπόλευκοι. et ad Vesp. 438. τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδῃ. ubi schol. φασὶ τὸν Κέκροπα — τὰ κάτω ὄφρως ἐσχηκέναι. Av. 66. ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν. Sic γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. Fr. 776, 1.

411. V. 1. ἡμῖν] Sc. τοῖς γέρονσιν. 2. Qu. ὥσπερ τοῖς νέοις (λαλίστατος). Cf. Ach. 705.

412. ἀράκους] Fort. ὁρόβους. Hipp. de intern. aff. corp. 23. φακῶν καὶ ὁρόβων πεφρυγμένων ἄλφιστα καθήρας etc. Nisi ibi potius corrigendum ἀράκων. Cf. Theophr. H. Pl. VIII. 8. 3. ἐν δὲ τοῖς φάκοις ἄρακος τὸ τραχὺ καὶ σκληρόν. ζειὰς, αἶρας] ζειὰ et ἡ αἶρα simul memorantur Theophr. H. Pl. VIII. 8. 3.

413. Dativus γέρονσιν legitur Eur. Fr. 23, 2.

414. κοιλίαι] Corrigendum κοχλῖαι. Cf. Philyll. II. 865. σκόμβροι, κοχλῖαι, κορακῖνοι.

415. κωρυκίς ἢ καὶ —] Corr. κωρυκίς ἐσθ' ἢ —.

416. ὅστις — ἀπεβάφθη] Imo ἦτις —.

417. V. 2. Μοοσυνικὰ μαζονομεῖα] Scrib. μοοσυνικὰ —.

419. ἀλμαίαν πιῶν] Cf. Anaxipp. com. IV. 459. πιῶν τιν' ἄλμην ἀπέθανεν.

423. Poll. δηλοῖ ἡ λέξις τῷ (l. τὸ τῷ) βίκῳ προσεικὸς κεράμιον.

424. Cum 419. conjungendum (ἀπεσφακέλισεν ἀλμαίαν πιῶν) suspicatur Kock.

430. V. 1. Cf. Com. anon. IV. 676. ὑμνεῖτο δ' αἰσχροῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος (f. ἄδμητος aut μέλη τιν') οὐ προσωδά. 2. Cf. Eq. 507. εἰ μὲν τις ἀνὴρ — ἡμᾶς | ἡνάγκαζεν — πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

432. ἀπεσημηνάμην] Qu. κατεσημηνάμην aut παρεσημηνάμην. Cf. Dem. XLII. 2. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἔαν τῶν οἰκημάτων αὐτὸν παρεσημηνάμην — ἀνέωξε. 6. 8. 26. Vide Kockii notam.

433. ἡδιστον ἔφειν] ἡδιστον ἔσθειν Naber. Aves enim assari solere, non coqui. Phoenicid. 2, 5. Martial. XIII. 61.

434. κεφαλὰς τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἐρίφων] Leg. — κωλᾶς τ' ἐρίφων. Cf. Fr. 5. δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ. Eubul. 63, 3. κωλαῖ (χορδαί vulg.) τ' ἐρίφων — κρανία τ' ἀρνῶν.

437. V. 2. τοῖς ἑτέροις ab ἐπίλοιτοι pendere censet Kock. Vereor ut recte. Rodde, in favour of the other party. Sed suspicatum mihi est τοῖς ἑτέροις. Cf. Cratet. II. 246. ποιμαίνει δ' ἐπίλοιτον (ἐπιστίον vulg.).

438. Cf. Aelian. N. A. VI. 15. Λαῖος δὲ — τοῦ τῶν ἀρρέτων ἔρωτος — Ἑλλήνων πρῶτιστος ἄρξας.

440. ὀβολίας ἄρτους] Scribendum, ni fallor, ὀβελίας ἄρτους. Cf. Fr. 103. εἴτ' (ἐτ'?) ἄρτον ὀπιῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν. Pher. Fr. 55. ὀβελίαν σποδεῖν. Kockius ὀβολιαίους ἄρτους corrigendum suspicatur (ut δραχμαῖος, ταλαντιαῖος, etc.).

452. λῆρος πολὺς] Cf. Lucian. Dial. mort. XX. 2. κόνις πάντα καὶ λῆρος πολὺς.

454. Cum hoc fragmento Fritzschius Eupolidis locum (Fr. 68.) sic connectit, τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν | κοῦδὲν βεβρωκῶς (πεπωκῶς Kock.). Ita grammaticus memoriae errore lapsus sit necesse est. τρέχων] ἔτρεχον conj. Kock. Fortasse recte.

456. ἔρημον ἐμβλέπειν] To look on with a vacant look.

463. Cf. Nicoph. II. 850. Eubul. III. 258.

465. V. 1. ἀλφειώνης Nauck. 2. εἴκοσ' ἀπολογίζεται] ἐκτεᾶ λογίζεται sagaciter Dobraeus, nisi corrigendum potius εἴκοσιν λογίζεται. Cf. Xen. Hell. VI. 1. 3. ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων — τὰλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν.

466. τί οὐκ ἐκέλευσας —;] Cf. Arist. Lys. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ — ξυνωμόσαμεν —; 906. 1161. Ach. 592. Vesp. 213.

471. V. 2. τοὺς νοῦς] I. e. τὰς διανοίας, ut loquitur Comicus Pac. 750. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν — ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις.

472. V. 2. ἀγκύλην] παγκάλην conj. Kock. prob. Herw. Recte, opinor. Cf. Arist. Ran. 1236. λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε καὶ γαυρήν (sc. λήκνυτον).

478. Fort. σὲ δὲ | τὴν πόρδαλιν καλοῦσι, τὴν κασαλβάδα, αὐτὴ καὶ πόρδαλιν καλοῦσι —. Cf. 167. ψίδνυρός τε καλοῦ (καλεῖ?) καὶ ψωμοκόλαξ. καλοῦσι] Fort. καλεῖ (αὐτὴ καλῶν) σε.

479. γὰρ κᾶε] Qu. προσέκαε.

480. ὁ δ' ὥσπερ αἰρόπινον τέτρηται τὰς γνάθους ingeniose Kock. Cf. Pher. 188. Men. 409.

488. V. 4. ἰσιᾶς] ἰσιῆς Cobet. Vereor ut recte: non enim dicebant, opinor, τιμῆς et similia. Cf. Hom. II. θ'. 72. ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσιμον ἦμαρ. 7. βακκάρει κεχρημένοι] Imo βακκάριδι —. Cf. Fr. II. 1078. οἶον ἔπνευσεν — τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος. Magn. II. 10. λούσαντα χρῆ καὶ βακκάριδι κεχρη-

μένον. 12. καὶ θύομεν αὐτοῖς (?) ἡρόις τ' (?) ἐναγίζομεν Kock. καὶ θύομεν [voluit, opinor, θύομέν γ'] αὐτοῖσι ἀναγίζομεν melius Herw. χυτοῖσι τοῖς ἐναγ. Nauck. 14. τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι] Qu. δεῦρο τὰγάθ' ἀνιέναι. Cf. Cratin. II. 110. Arist. Ran. 1462. ἐν-θὲνδ' ἀνίει τὰγαθά.

490. V. 1. διέφθορεν] Ita dicebant Attici, non διέφθαρχεν.

491. V. 1. Scribe B. χλανίδ' —. 2. Ἰσθμακὰ] Ἰσθμακούς (sc. στεφάνους) Kock. Recte. 3. Cf. Nub. 1205. Plat. Lys. 205 D. πρὶν νενικηκέναι — ἄδεις εἰς σαντὸν ἐγκώμιον.

497. λαμβάνετε κόλλαβον ἑκαστος] Qu. λαμβάνεθ' ἑκαστος κόλλαβον.

498. καὶ τοῦτο] Corruptum censet Kock. Fort. καὶ δὴ 'σι —.

500. V. 1. χθονία θ' Ἑκάτη | σπείρας ὄψεων ἐλελιζομένη] Cf. Trag. adesp. 306. χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμιον ἐδέξω. ἐλελιζομένη] Qu. εἰλισσομένη.

501. τί καλεῖς Ἑκάτην Bergk. οὗτος, τί καλεῖς Kock. τί καλεῖς Ἑκάτην τὴν Ἐμπούσαν; τί καλεῖς, οὗτος, —; conj. Ko. Non male.

502. φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ] Cf. Av. 464. κατὰ χειρὸς φερέτω ταχύ τις. Vesp. 1216. Alex. Athen. 60 A. κατὰ χειρὸς ἐδόθη. Archedic. Athen. 292 E. δίδου κατὰ χειρὸς. Nicostrat. Athen. 685 E. κατὰ χειρὸς ἀρετίως εἰληφότας | καὶ στέφανον. Clearch. Athen. 642 B. λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρὸς. Philoxen. Athen. 685 B. κατὰ χειρὸς ἡλυθ' ὕδωρ — εἴτ' ἔφερε στέφανον. 408 F.

506. V. 2. ἡπάτιον — νῆστιν] Cf. Aristophont. III. 356. ἡπάτια καὶ νῆστιν τινα. Eubnl. III. 217. ἡπάτια, νῆστις. 4. σπληνὸς ἢ νῆστιν] Corrigendum σπλήνα καὶ νῆστιν. Cf. Antiph. III. 130. δ σπλήν; B. σεοάχθω. A. νῆστις; B. ἀπολεῖ μ' οὐτοσί. 5. κολλάβων χλιαρῶν] Cf. Philyll. II. 858. κολλάβους θερμούς.

515. Imo ἢ (non δ) δόκος est opinio, ἢ δοκὸς trabs.

519. Cf. Ion. Fr. 59. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον | ἐσταλμένος.

523. παρεξόρουσον Dobr. πάρεξ ὄρουσον recte Mein. πέρδιξ. ὄρουσον feliciter emendat O. Crusius ex codice Heidelberg., in quo haec sunt, Πέρδιξ ὄρουσον· ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐλθέ· ἐπειδήπερ τὸ ζῶον τοῦτο ταχὺ μεθάλλεσθαι πέφυκε.

525. ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ recte Kock.

535. ἀκράχολος] Cf. Arist. Eq. 41. Com. anon. 259. ἀκράχολον καὶ δύσκολόν τι φθέγγεται.

541. Cum σιπύη confer σμινύη, ὀξύη (Eur. Her. 727.), μανδύη (Aesch. Fr. 364.). Sed σικύα (sic) et ματτύα.

543. V. 1. ἐπίσημοι] ἐπίδημοι sine causa Mein. ἐπίδημοι jure corrigit Naber. Cf. Antiph. III. 5. 2. κήντεβόλουν recte Cobet. 5. ἐς Ἐφεσον, ἐς Μίλητον, οἱ δ' ἐς Κύζικον, | οἱ δὲ γ' ἐς Ἀβυδον confidenter corrigendum existimat Kock. Valde probabilis correctio, nisi quod malim ἢ 'ς Μίλητον. Cf. Com. adesp. 472.

ἀπαντ' ἐκεῖνα ἂν ἦν τραγωδίας. 6. ἐκεῖνα πάνθ'] Omnia illic. Cf. Pher. 108, 1. ἐκεῖν' — πάντα. ὁδοῦ] ὁμοῦ suadet Kock, quo sensu nescio. Certissima est emendatio mea δκως, quam miror neglexisse Kockium.

545. V. 2. καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον] Fort. καὶ μέγα τι βαλλ.

550. Cf. Eup. II. 442. Ἀρίσταρχον στρατηγούντ' ἄχθομαι.

552. Cf. Hom. Od. γ'. 49. αὐτὸς γὰρ ἐπὶ ἤλεν τάδε ἔργα.

553. Ἑρμῆς τρικέφαλος] Ἑρμῆς τετραφάλης Goettling. Ipse malim Ἑρμῆς τριφάλης, et apud Hesychium τρικέφαλος Ἑρμῆς pro τετρακέφαλος —.

557 b. ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Sic comicus poeta Strattis Troilum composuit, qua comoedia Sophocleum drama luisse videtur.

558. V. 1. κόρω] Vox tragica. Cf. Eubul. III. 208. Κεκρο-πιδῶν κόροι.

563. μνάγρα] Confer κρεάγρα, πυράγρα, ποδάγρα.

566. Σαβάζιον] Cf. Av. 873. Lys. 388. Vesp. 9. Theophil. com. III. 629. Ἀπολλων, Ὡρε, καὶ Σαβάζει.

569. V. 2. Ieg. στεφάνους ἱων (τε καὶ ῥόδων). Cf. Herm. II. 410. ὄζει ἱων, ὄζει δὲ ῥόδων. Diodor. III. 545. ἴα καὶ ῥόδ'. Vel στεφάνους ἱων (τε καὶ κρίνων). Cf. Nub. 911. κρίνει στεφανοῖς (με).

4. σχαδόνas — πνὸν — χόρια] Cf. Fr. 302, 4. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πνὸς — οὐδὲ σχαδόνες. χελιδόνια] Qu. χελιδόνas. Sed fortasse diminutivum est χελιδόνια vocis χελιδών. ἐμβρούεια] Sc. κρέα. Cf. Cratin. II. 226. νεοτρόφοιο γέννας | χόρια τ' ἐμβρούεια τε πλήθη.

5. νυφομένους] τιθεμένους conj. Kock. Vereor ut recte. 6. ἀροῦ-σιν libri. ἀμῶσιν Kock. ἄγουσιν Herw. Utique alienum ab hoc loco est ἀμῶσιν. 8. μέγιστον ἀγαθόν] μέγιστον ἀγαθόν (εἰπας) Cobet. (καίτοι) μέγ' ἀγαθόν conj. Kock. Qu. μέγιστον (οὖν ἐστ') ἀγαθόν. 11. τοῦτον] τοῦτ' Br. ταῦτ' melius Kock. 14. τί ἦ τί;] τὴ τί; Dind. τί δὴ σύ; temere Kock. Cf. Arist. Ran. 1454. τί δαί σύ; τί λέγεις;

576. ζεύγος τριδουλον] Cf. Eur. Fr. 359. ζεύγος τριπάρθενον. Andr. 277. τριπυλον ἄρμα δαιμόνων. Aesch. Fr. 368. ζεύγος τέ-θριππον (τεθρίππων vulg.). et Soph. Fr. 490. Χαρίτων τριζύγων. Eur. Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι.

579. Πραμνίοις σκληροῖσιν οἶνοῖς] Cf. Phryn. II. 605. οὐ γλύ-ξας οὐδ' ἐπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος. Amph. 40, 2. Ἰκάριος οἶνος. πέπον] Cf. Alex. 167, 5. ἡδὺς — ἡδὴ σαπρὸς, | πέπων (λέγων vulg.) γέρον τε δαιμονίως (οἶνος).

580. V. 1. μελάντατε] Qu. σοφώτατε. μελωδῖαν] Qu. τρα-γωδῖαν.

585. V. 1. ὑπεκρίνετο] ἀπεκρίνατο jure corrigere videtur Cobet. Vulgatam defendit Fritzsche coll. Ach 401. ὦ τρισμακάρι' Εὐρι-πίδη, | ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτω σοφῶς ὑποκρίνεται.

586. οὐδὲν γὰρ ὄντως] πλὴν μέλιτος οὐδὲν γλυκύτερον — Cobet. Addendum forsān πλὴν τὸ μέλι τοῦτο.

588. Cf. Thesm. 848. τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται (Εὐριπίδης). 903. αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη. Men. 586, 1. αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον.

590. τὴν κεφαλὴν tuetur Cobet.

591. V. 2. κρεάδια — ἐζωμενμένα] Cf. Eq. 279. ζωμεύματα.

592. V. 2. ἐπικάμνον] Cf. v. ἐφέστιος.

594. Cf. Eur. Hec. 1265. κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

598. V. 2. παννυχίζων] Cf. Nub. 1069. ἡδὺς — παννυχίζειν.

601. Cf. Cratin. II. 17. οἱ ἅττα βαῦζει. Theophr. Char. 20. εἰπὲ, μάρμμη, ὅτ' — ἔτικτές με, ποῖα τις ἡμέρα;

609. κνοῦσ' (sic) Κο.

612. Qu. ἐνταῦθα δὴ τὸ παιδάριον αὐαίνεται.

614. Qu. τὴν φάρυγα μηλώσας δὴ ἐξεμέσει δραχμάς.

615. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι] Scripserat, ni fallor, τοῦ πράγματός σοι — συλλαβεῖν] Comprehendere, intelligere explicat Herw. Non credo. Quum pro συλλήψεσθαι dici non posse videatur, mendosum fortasse est. In ὑπίσχομαι pro ὑπισχοῦμαι posito offendit Kockius, sed προσίσχεται legitur Arist. Pl. 1096.

616. Qu. ἔφενγ'. ἐγὼ δὲ τῆς ὑπαντάξ εἰχόμεν, vel — τὴν ὑπαντάξ ὠχόμεν.

619. χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὥς εἰς ἐμβολήν] Qu. χωρεῖ 'πὶ τὴν γραῦν — Quid sit γραμμὴ se nescire confitetur Kock. χωρεῖ] Fort. χώρει. Sermonem hic esse de oratore verba facturo censet Herwerden. Cf. Ach. 483. πρόβαινέ νυν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.

621. αὐτὸν] σαντὸν Nauck. (σεαντὸν Lex. Vind.).

622. οὕτως τι] Qu. οὕτω 'σί. Leg. οὕτω τι — ἐστι γλυκύ. Cf. Men. 287. οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν. Posidipp. 19. οὕτω τι πολὺπον ἐστὶν ἢ λύπη κακόν. ἐστι μέλει] Qu. ἐφίμερον.

625. V. 1. Cf. Vesp. 555. ἱκετεύουσιν θ' ὑποπίπτοντες (sic R. ὑποκύπτοντες al.). Eq. 47. ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην | ἦκαλλ', ἐθώπεν', etc.

628. ἄρπαγα στρέφων aut ἄρπαγας τρέφων libri. ἄρπαγαῖς τρέφων Nauck. Kock. ἄρπαγῆς τρέφων Dind.

629. μέλαινα δεινῶς πίττα optime Kock, qui apte confert Bekk. Anecd. 223. 18. et Etym. M. 213, 8. Βρεττία· μέλαινα πίσσα. Plin. N. H. XIV. 127. 'Pix in Italia ad vasa vino condendo maxime probatur Bruttia.' XV. 53. 'Aceto spissatur (pix) et coagulata Bruttiae cognomen accipit.' XXIV. 39. XV. 31. "γλῶσσα facile oriebatur ex δεινῶς πίττα." Cf. Herod. II. 76. μέλαινα

δεινῶς. II. 149. ἄνυδρος δεινῶς. III. 5. IV. 52. πικρὸς δεινῶς. Metag. II. 752. δεινῶς — ἐπιλήσμων. Epicrat. III. 371. δεινῶς ὠργίσθησαν. Fort. μέλαινα γὰρ δὴ (vel μέλαινα δ' ἦδη) —.

630. Cf. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα (λάβρακα?) κατέδομαι.

633. Construe ἐστῶτας ἄθρους ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμενους (per attractionem pro οἱ ὀρεωκόμενοι). Cf. Hermipp. II. 415. τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὄσσην κολοκύντην (pro ὄσση κολοκύντη).

636. V. 4. Cf. Pherecr. 51, 3. οἶμοι τάλας, φησὶν, χαράδρα κατελήλυθεν.

637. βράδιζε — ἐξ ἀποτροχῶν] Cf. Antiph. III. 118. ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων. ἐξ ἀποτροχῶν] Mendosum. Leg. ἐκ τῶν τροχῶν (τροχῶν).

638. καὶ στρεψίμαλλος —] Malim δ στρεψίμαλλος —. στρεψίμαλλος] Cf. v. στρεψαύχην (Theopomp. 54, 1.).

639. ὑποπεπτωκότες] Cf. Eq. 47. ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην | ἥκαλλ', ἐθώπεν', etc. Aeschin. III. 116. ὑποπεπτωκότες — καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τοὺς Θηβαίους.

640. ἐξαχολνικον pro ἐκχολνικον dictum damnat Herwerden.

645 b. Schol. Aristid. ὁ γὰρ κωμικὸς σχετιάζων (σχετιάζοντα recte Ko.) τοῦτο εἰσάγει.

646. εὐοικέναι] προσεικέναι Cobet. (Cf. Arist. Eccles. 1161. et ad Vesp. 1142.) οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι | προσεικέναι Herw. εὐοικέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι Kock. Lege προσεικέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι.

647. Qu. τὰ κάρυά μου 'ξέφηνεν, vel τὰ κάρυά μου προύκνυεν (παρέκνυεν, ἐξέκνυεν), vel τὰ τιτθ' ἐξέφηνεν (ἐξέκνυεν).

651. ἀνήσω] ἀνήσεις cod. Falck. Quod (aut ἀνήσει) repouendum.

653. φάυλως φέρει νῦν τὸ κακόν] Qu. φάυλως φέρειν δεῖ τὸ κακόν.

655. Qu. (B.) πόθεν;

657. τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν] Floccos legere Latinis, Cels. II. 6. Nota est narratio Plutarchi de L. Sulla, cui Valeria κροκύδα (ἀπὸ) τοῦ ἱματίου σπάσασα adeo placuit ut uxor ejus facta sit. Cf. Theophr. Char. 2, 21. καὶ ἅμα τοιαῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκύδα. Suid. in ἀφαιρεῖν κροκύδας. Hesych. in κροκν-λεγμός. Qu. εἴ τις κολακεύει προστρέχων (pro παρῶν). κροκύδας] Cf. Fr. 410.

669. οὗτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν] Dactylus et anapaestus consociati ut in Ephipp. 12, 8. κωβιδός, ἀφύαι. Mnesim. 4, 44. ἔσχαρος, ἀφύαι. Monuit Kock.

672. ὅς τὰ μὲν ἀφανῆ μεριμνᾷ —] Cf. Eupol. II. 490. Monost. 18. μὴ δῖσκε τὰφανῆ. Soph. Fr. 671. μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῆ περισκοπεῖ. Plat. Theaet. 174 A.

673. ὥς ἐμοί τοι πᾶς ἀνέροισι κύβος optime corrigit Kock, quum neque homo ἀναρρόπτεσθαι dici queat, neque lemma sit ἀνέροισι sed ἀνέροισι. Malim tamen ὥς ἐμοί γε πᾶς ἀνέροισι κύβος.

676 b. V. 1. χαιού] ἀρχαίου libri? Suspectum Kockio. Fort. γε δοκεῖ. Pro μὲν qu. μάλ'. 3. ἀλλ' ὃ τι γράψαι τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐπιτεύχει] Qu. ἀλλὰ σιόμ' ἔχει πολλῶ — γλυκὺ μᾶλλον (γλυκύτερον Vit. Eurip. XVIII. 80.).

677. Cur Aristophani haec tribuerit Cobetus non liquet.

678. V. 3. Constat Chorum haec dicentem varia σχήματα ludicra saltatione expressisse, ut monuit Herwerden. In verbis καὶ δεῦρο jure offendit Kock. Correxī in mea editione.

679. V. 1. τοῦ σχήματος εἵνεκα τοῦδε] Qu. τοῦ σχήματος εἵνεκ' ἂν εἴη, nisi potius post κηπουροῖς addendum ἔσται.

680. Cf. Cratin. II. 110. ἀλλ' αὐτόματ' αὐτοῖς θεὸς ἀνέει τὰγαθά.

684. ἀκονῶν — μαχαίρας] Cf. Cycl. 241. κοπίδας — θήξεις μαχαίρας. Aristot. Pol. I. 2. οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ποιεῖ τοιοῦτον ὅλον χαλκοτύποι τὴν Δελφικὴν μάχαιραν πενιχρῶς. Contulit Ko.

687. φύσκει, πᾶσαι] φύσκει, πᾶσαι Bergk. ζωμοί] ζωμὸς recte Bergk. Cf. Anaxandr. III. 184. φνσκάων, ζωμοῦ.

689. εἰκοβολοῦντες] Aiming at random. Cf. Eur. Fr. 913, 4. ὧν ἀτηρὰ | γλώσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν. Etym. M. p. 297, 32.

692 b. τρήμης] Qu. τρύμης (Nub. 448.), aut θυρίδος. Sed cf. Fr. 692 D. τρήμας ἔχει.

693. οὐκ ἔσται] οὐκ ἔσθ' ὁ al. Sed cf. Arist. Th. 157. διανοήτους τῶν ποιῆς, καλεῖν ἐμέ. Fort. μέμνησ' οὖν —.

699. V. 2. πάντ'] καὶν' jure reponendum arbitratur Kock.

Anecd. Bekk. p. 573, 15. Ἀκροφύσιον: τὸ τῇ χώρῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς (Fr. 824.). καπὸ κινάβευμάτων] Qu. καὶν' ἀπὸ τε κινάβων. Phot. κινάβευμάτων (κινάδ.): πονηρευμάτων. Hesych. κινάβευματα (κινάδ.): πανουργεύματα.

701. Aristophanem Boeotum significari monuit Kaibel.

707. Cf. Hesych. χορταιοβάμων: χορταῖον τὸ ἐνδυμα τοῦ Σειληνοῦ.

707 b. Respicit grammaticus ad Nub. 157 sq. κωνώπων mentio fit Eq. 1038.

708. ἀκύμων] Confer v. ἐγκύμων.

711. ἄνδρα σάρκινον] Cf. Eupol. II. 573. σαρκίνη γυνή.

714. ἀφαίρει] ἀφαιρεῖ Bergk. Kock. Recte, opinor.

721. ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας] Cf. Arist. Lys. 265. τὰ προπύλαια πακτοῦν. Vesp. 128. Soph. Aj. 576. καὶ δῶμα πάκτον.

723. λεπρᾶν — μυδᾶν] "Fort. λεπρῶν — μυδῶν", Naber. Cf. Herod. III. 6. 1. κεράμιον ὀληρόν.

725. *μεσαύχενας* etiam Polluci reddiderit Nauckius, *βυσαύχενας* ex proxime praecedenti *βυσαύχην* ortum esse ratus. Jam antiquitus igitur, ut monet Kock, dubia scriptura fuit. *μεσαύχενος*] Confer *κώθωνος* — *στρεψαύχενος* Theopomp. 54, 1. Cf. v. *βυσαύχην*, Xenarch. III. 614.

726. *ὁ πίττομαι*] Respicitur forsitan ad Boeoti verba *ἐξόπισθι* (*ἐξόπιττά?*) *μον* Ach. 868. Sic *δτινας* pro *οὔσιν* Sapph. Fr. 66.

730. *τρήμας*] Cf. Fr. 692 b. *διὰ τῆς τρήμης παρακύπτων*.

746. Cf. *εὐξυνεσία* Critias Fr. 6. *εὐπαιδευσία* Eur. Fr. 1084.

754. *ἡ βάτος*] Imo *ὁ βάτος* est Aristophanis. *ὁ νάρκισσος* pro *ὁ βάτος* restituendum esse monet Kock. ex codice Ambros. Ziegleri (p. 17.), *νάρκισσος*. *θηλυκῶς λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς*. Fortasse utrumque dixit Comicus.

791. *κάνδυτος*] Annon *κάνδυλος* (ut apud Hesych.)? Athen. *κάνδανλον* (*κάνδυλον?*).

804. Non minus vitiosum videtur *λεγωνῆσαι* quam *σαικωνῆσαι* Fr. 849. et *ναικισήρεις* Pherecr. 222. Qu. *τελενικίσαι*. (Corrupte Hesychius, *τελενικῆσαι*. ἀντὶ τοῦ μὴ *κενὸν* (*μοχθηρὰ*, sc. *ἔσματα*) *ποιῆσαι*. Malus enim poeta erat *Τελένικος*.) Vel *λαγονίσαι*. Vel *λεγνώσαι*, coll. Ion. trag. 68. *φουινικόλεγον* (i. e. *τὸν πηνέλοπα*).

811. Antiquior forma fuisse videtur *λογγάζειν* teste Photio. Confer nostrum *to lag*.

821. *μύρου ἀλάβαστρος*] I. q. *ἀλάβαστος*. Cf. Cratet. II. 238. *ἀλάβαστος ἤξει μύρον αὐτόματος*. Alex. III. 410. *ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου*. Men. IV. 318. *ἀλάβαστον*. Eubul. III. 253. *λύε τάλαβάστια*. Arist. Fr. II. 1164. *ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσα*. Poll. *μυρίδα* (*μυρίδια?*).

838. Cf. ad 906. 919.

844. Cf. Eur. Fr. 631, 2. *Κύπριδος* (*Κύπριδι?*) *προσφδὸν ἀχεῖ* | *μέλος*.

849. Hesych. *τὸ κινήθῃναι ἀπαλῶς* (*ἀβρῶς?*).

851. *σκελετεύεσθαι*] Cinesias *σκελετὸς ἄπνυος* dicitur Plat. II. 679. Lamprus *Μουσῶν σκελετὸς* Phryn. II. 601.

857. Hesych. *καὶ ἀγανακτεῖν* (*ἀνασκιρτᾶν?*).

866. *συρβάβνττα*] Qu. *σύρβα τύρβα*, coll. Hesych. *σύρβα*. *μετὰ θορύβου*. Et sic Nauck. Anglice topsy-turvy. Phot. *καὶ τὸν τάραχον σύρβη* (*τύρβη* aut *τύρβα?*).

877. Phot. *καὶ τὸν τάραχον τύρβη* (*τύρβην?*).

880. *ἐπόγραμμα*] Cf. Fr. 309, 5 D. *ἐπόγραμματα*. Ion. Fr. 25. *καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν δμματογράφον*.

891. *ψίλαξ*] Qu. *ψίλαξ*, ut *σμίλαξ*.

892. *πλέω ψοθοίου καὶ γράσου* καὶ *ῥύπον τε καὶ ψόθον* conj. Nauck. ad Aesch. Fr. 77 N. Ipse malim *πλέω ψόφου τε* —.

Voce *ψόφος* usus est Phrynichus comicus Fr. 95. Aristophanes grammaticus dici videtur.

898. V. 1. *δφλῶν* (sic) Ko. *δφλων* pro *δφλῶν* dictum merito repudiat Herw. 2. *ἐξήμμαι*] *περίκειμαι* suadet Herw. Fort. *ἐνῆπτο* (i. e. *ἐνημμένος* ἦν).

900 b. *βάβαξ*] Cf. vv. *βαβάζειν*, *βαβράζειν* (?), *βαβάκτης*.

902 b. Pro *ποίου* corr. *ποδαποῦ*. Mendosum est *τελεῖς τοῦ*. Fort. *σὺ δ' ἐκ ποδαποῦ πέπλευκας*, *εἰπέ μοι*, *πέδον* (vel *ποδαπῆς* — *χθονός*);

909. *οὐδὲ πάτταλον*] Ut *οὐδ' ἔγκαφος*, *οὐδὲ γρῦ*, *οὐδὲ ταγυρί*, etc.

950. Cf. Pl. 335. *οὐ πείθομαι*.

983. ed. Bl. (om. Ko.) *ἀσπαζόμεσθ' ἐρέτμια* —] Cf. Av. 1378. *ἀσπαζόμεσθα φιλόρινον Κινησίαν*.

Schol. Aristid. 519, 25. *ὁ κωμικὸς σχετιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὃ τε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος* (sc. *εἰς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας, ὃ δεσπότης*). Cf. ad Menand. 760. K.

Fragmentis Aristophanis adde ex Kockii Comicorum Fragmentorum editione (III. 724—727.) Fr. 344 b.—369.

Bekk. Anecd. 113, 2. *παραχορδίσαι· ἀμαρτεῖν κιθαρίζοντα*. Ἀριστοφάνης. Legitur *παραχορδιεῖς* Eccl. 295, sed fortasse etiam *παραχορδίσαι* dixit Comicus.

PLATO.

1. *νῦν γάρ* —] Qu. *σύ τε γάρ* —, vel *ὄντως γάρ* —.

6. *ἀχυρμός* recte, opinor, Mein.

10. *ὁς τὴν κιθάραν τις ἐνδοθεν* Nauck, coll. Arist. Pl. 1196.

Qu. *ἀλλ' ἐκδότω μοι τὴν κιθάραν τις ἐνδοθεν* etc.

12. (*μάστιγα*) *λέπει τραχεῖαν ἔχων* supplet Kock.

13. *μαλλωτὰς χλαμύδας*] Imo *μαλλωτοὺς* —. Cf. v. *ὀμφαλωτός*.

15. *ἀνῆρπακας*] *ἀνηρπάκας* Mein. *ἀνηρπακῶς* malit Naber.

16. *ἃ δ'*] Ut *ῥ' ὅ*, *μὴ μῦ*, etc. *ἐπηκροασάμην*] Qu. *ταῦτ' ἡκροασάμην*, aut *γελῶντος* (sc. *αὐτοῦ*) *ἡκροασάμην*.

22. V. 1. *ἡμῖν*] Malim *ἡμῶν*. 2. *ἀραχνίοισιν ἃ | ἐν τοῖσι τοίχοις* Kock, coll. Xen. Mem. III. 11. 6. *αἱ φάλαγγες — ἀράχνια — λεπτὰ ὑφηνάμεναι*. 7. Plat. Phaed. 87 B. Sed longe praeferranda, opinor, Porsoni ratio corrigentis *ἡμῖν οἱ νόμοι | εἵκασι (εἵξασι) τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις | ἂν* —. 3. *ἡ φάλαγξ*] Cf. Plat. Euthyd. 290. *ἔχων τε καὶ φαλαγγίων καὶ σκορπίων*.

24. V. 2. *ἀπολέσω*] *ἀποκλύσω* malit Kock. *κατακλύσω* alii. Qu. *ἐξολῶ*. Cf. Eq. 99. *ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω (κατακλύσω?)* etc.

268. ἀνοιγέτω τις δώματ'] ἀνοιγέ τις τὰ δώματ' probabiliter Dobr.

270. ἐκκρουσαμένους] ἐσκρουσαμένους Mein. ἐκκρουσάμενος Casaubon. Vulgatam tuetur Kock, Centauros intelligi posse admonens. Malim tamen ἐσκρουσαμένους cum Mein. Cf. ad Pherecr. 105. λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

271. δεύω] Anglice I baste. Cf. Eubul. 90, 4. Eur. Fr. 470, 5.

272. χωρεῖ] χώρει malit Naber.

278. V. 1. ἔστιν] κρίσεις conj. Kock, qui apte confert Antiphont. V. 78. δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζομένους. [Andoc.] IV. 18. πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μὴδ' εἰρξαι etc. Qu. εἰσὶν (sc. δίκαι).

279. λυχνιδίου] Scrib. λυχνιδίου. Cf. ad Cratet. II. 234.

283. Qu. ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος (εὐθύς) ἐξέτρεψε, vel ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον (τρέχων aut δραμών) | φερόμενος (Kock) ἐξέτρεψε, vel potius ὁ δ' (ὁ Κυκλοβόρος) εἰς τὸ πλινθεῖον φερόμενος ἐκτρέπει (having reached the brick-field immediately turned off). Poll. περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ (del. τοῦ?) ποταμοῦ.

285. Poll. τῇ (del.) σμινύη.

286. V. 1. σφνγμόν] ζυγόν Rasp. σταθμόν Brunck. Recte, ni fallor. 2. προσπράττωσι γραῦν] προσπράττωσ' ἕτερον (sc. ἱερεῖον) conj. Kock.

287. αὐτοῖς σταθμοῖς] Fort. καὶ τοῖς σταθμοῖς. ἐξέβαλε] ἐπέβαλε probabilis est Kockii conjectura, cujus notam vide.

288. πέταχνοῦνται] πέταχ' αἰρονται probabiliter conj. Kock. Vereor ut sensui conveniret πέταχ' ὠνοῦνται.

294. V. 1. τοῖς πᾶσιν] τῆς πᾶσιν Kock.

295. V. 2. ἐπίδημα] Operculum. Cf. Hegesipp. IV. 479. Aristot. Resp. Athen. p. 168. (a perforated lid).

296. τήμερα] Quis dubitaverit Comicum scripsisse τήμερον?

298. V. 1. οὔτοσί γ' οὐκ Cobet. et sic aut οὔτος οὐκ ἔστ' malit Kock.

299. ἀμφορεαφορεῖν] Cf. Eupol. II. 507. φῦλον ἀμφορεαφόρων. Men. IV. 199. ἀμφορεαφόρος.

303. Cf. Diogen. trag. Fr. 1, 3. τυπάνοισι καὶ δόμβοισι.

304. Cf. Arist. Eq. 244. ἄνδρες (i. e. Chorus Equitum) ἐγγύς.

310. ἐμπόλω Διοσκόρῳ] Suspectum ἐμπόλω. Qu. ἐμπόρῳ Διοσκόρῳ.

316. χειρνεβεῖον Κο.

317. V. 1. Πράμνιον] Cf. Fr. 563 D. οὔτε Πραμνίους | σκληροῖσιν οἴνοισι. Phryn. II. 605. οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος. Ephipp. III. 339. φιλῶ — Πράμνιον οἶνον Λέσβιον. Hesychius, Ἑμβόλα: — τὸ δὲ πολὺ (ἐπιπολὺν?) ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. Schol. Eq. 554. αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυάνη βεβαμμένους.

Cf. v. σύμβολος (Soph. Fr. 161.) et περίβολος (septum). 3. οὐδ' ἄλλον] Leg. οὐκ ἄλλον. Cf. Fr. 334. οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι, | οὐκ ἔγγελιν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύν-
νον | ὑπογάστριον. Alex. III. 465. οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω | οὐκ ὄξος
— οὐ φρέαρ.

318. V. 1. ἰχθὺς ἐώνηταί τις] Cf. Eupol. II. 492. δραχμῶν
ἐκατὸν ἰχθὺς ἐώνημαι μόνον | ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα.
ἐώνηται] Sensu medio, emit. Cf. Eupol. II. 492. δραχμῶν ἐκα-
τὸν ἰχθὺς ἐώνημαι μόνον. 2. πουλύπους] Qu. πουλύπουν. Alio-
qui post καρίδων interrogationis nota ponenda erit. 3. ἢ νῆσις
ὀπιτᾶτ'] Qu. ἢ νῆσις ἢ ὀρφῶς. νῆσις ὀπιτᾶτ'] Cf. Philem. IV. 28.
νῆστιν κεστρέ' ὀπιτὸν οὐ μέγαν. Eubul. III. 258. πλεκτάνια μικρὰ
πουλύποδος, νῆστίν τινα. τευθίδες] Sc. ὀπιτᾶνται. Cf. Metag.
II. 753. θεῖ τευθίσιν ὀπιταῖς. Anaxandr. III. 184. τευθίδες ὀπιταί.
Eubul. III. 212. τευθὶς ἐξωπημένη. 4. βατίς] Sc. ὀπιτᾶται. Cf.
Herm. II. 399. βατίς — ὀπιτὴ μεγάλη. Ephipp. III. 338. ὀπιτὴν
ποιήσω (sc. τὴν βατίδα); τευθίδες et βατίς una commemorantur
Alex. III. 416. πνὸς — σχαδόνες] Corrige πνὸν — σχαδόνας, ut
hi accusativi omnes ab ἐχορήγησατε pendeant. Utique non ὀπιτᾶνται
σχαδόνες. 5. οὐδὲ χόριον libri. Lege οὐδὲ χόρι'. Pluralis χόρια
legitur Cratin. II. 226. Eubul. III. 258. χόρια, πνόν. 241. χόρια,
σχαδόνες, — πνὸς. Aristoph. Fr. 476, 4 D. σχαδόνας, — πνόν,
χόρια. Anaxandr. III. 184. χορίων, πυρῶν (πυοῦ?). 7. μέγ' ἂν
Wilamow. 8. ἐπεκουρήσατε] ἐπεχορηγήσατε Mein. Kock. (coll.
Fr. 551. Anaxipp. 1, 35.). Ipse malim κοπιώσαισιν ἐχορηγήσατε.
Cf. Athen. XIII. 588 E. ἐγὼ Λαίδει χορηγῶ πολλά.

319. V. 1. Cf. Av. 667. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλὸν τοῦρ-
νήδιον. Eq. 1390. Cf. Vesp. 1151. ὥς θερμόν ἢ μαρὰ τί μου κα-
τήρυγεν. 913. ἔμοιγέ τοι | τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. 2. μύ-
ρον καὶ βακκάριδος] Cf. Aesch. Fr. 12. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα.
Ion. Fr. 24, 1. βακκάρεις τε καὶ μύρα.

320. V. 1. κηρωτήν] Anglice, cerate, salve. 5. 6. Cle-
mens Alex. Paed. III. 2. τὸ κεκρύφαλον λέγω, τὴν βαφήν, τὴν
ἐσθήτη, τὸ χρυσίον, τὸ φῦκος, τὰ ἐντρίμματα. 5. ὑπογεγραμμένα]
Cf. Fr. 880. ὑπογεγραμμένη. 6. ἐλλέβορον] Cf. Nicostr. III. 289.
ὄφεις, περισκελίδας, ἐλλέβορον. 8. Pollucis A. ἑτερά τε ὅσα
οὐδεῖς (ἑτερά θ' ὅσ' ἂν οὐδεῖς?) μνημονεύσειε ποτε λέγων (μνημο-
νεύσειέν ποτε αὐτ λέγων?). 9. Qu. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐκ ἔλεξά
πω (οὐκ εἶρηκα τούτων Clem.). 14. οὐδ' ἂν λέγων (τῶνόματα)
λέξαις (εὐπειῶς) conj. Ko. et (ῥαδίως) Herw. Qu. ἄλλα πολλά θ'
δ | οὐκ ἂν λέγων λέξαι (εἴποι) τις. Cf. Eubul. III. 223. κοῦδ' ἂν
λέγων λέξαιμι. 15. τῶνόματα λέξαις εὐπειῶς suppleverit Kock.
Sed ῥαδίως potius corrigendum fuisse monet Herw.

321. V. 1. ὅσ' ἦν V.? Hemst. ὅς ἦν Ald. ὅσοις Bergk. ὅσα

sine causa Kock. Cf. ad v. 2. 2. περιπέττουσιν] Qu. περιέπετιον. Cf. ad v. 1.

323. V. 1. Qu. ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος “οὐ δύναμαι φέρειν | σκευή τσαῦτα” καὶ “τὸν ὤμον θλίβομαι.” τοῦτο] Qu. τουτὶ, et v. 2. τσαντὶ pro τσαῦτα.

324. V. 2. οὗτος ἀλφάνει] οὔτοσι τί ἀλφάνει; recte Cobet. Possis etiam οὔτοσι πόσον ἀλφάνει; Facile excidere potuit πόσον post οὔτοσι. Cf. Eupol. 258. οὐ θᾶττον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις ὃ τι ἂν ἀλφάνῃ (for what she will fetch);

325. V. 2. τῶν ἀποδέσμων] Malim τοὺς ἀποδέσμονες. Poll. VII. 54. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθένων οὕτω χιτωνίσκος, οὐ παραλύσασαι ἀχρὶ τινὸς τὰς πτέρυγας ἐκ τῆς κάτω πέζης παρέφαινον τοὺς μηρούς. Plut. Lyc. et Num. 3. τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνεροαμμέναι κάτωθεν.

326. ἀντίθετον] Sc. ἔπος. Cf. Timocl. III. 598. οὐδὲ πώποτε | ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν. Cratin. min. III. 376. κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις.

327. τεθεῖσθαι] τίθεσθαι Cobet. prob. Kock. (Recte, ut videtur.) γε κεῖσθαι Herw. Sed τοῦτω γε κεῖσθαι potius corrigendum erat, ut monuit Kock. Similiter in nomine Ἀγοράκριτος ludit noster Eq. 1257. *Μελέαγρος a μέλεαν ἄγραν ἀγρεύειν Eur. Fr. 521. Πενθεὺς a πένθος Chaeremon. Fr. 4. Ζῆθος a ζητεῖν Eur. Fr. 181. Κούρητες a κείρειν (κούριμος) Agath. Fr. 3, 4. Βοιωτὸς a βοῦς Eur. Fr. 486. Παλικοὶ (quasi a πάλιν ἵκειν) Aesch. Fr. 5. Σιδηρῶ a σίδηρος Soph. Fr. 573.

328. Cf. Soph. Fr. 61, 3. ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεῖα γένος, | αἷς κόσμος ἢ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

331. ἄγων πρόφασιν οὐ δέχεται] Qu. ἄγων γὰρ οὗτος πρόφασιν οὐχὶ δέχεται (aut οὐκέτ' ἀναμένει).

332. Similiter Antiphanes 217, 23. δείπνον προφήτην λιμόν. et Eubulus 75, 13. δείπνον πρόδρομον ἄριστον.

333. V. 1. ἡ μέγα τι βρωμ' ἐστὶν ἡ] Offendit praesens ἐστὶν, pro quo requiritur ἦν. Recte igitur Elmsleius corrigit ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι τρυγ. Cf. Vesp. 1454. ἡ μέγα τι μεταπεσέεται (μεταπέπονθεν?) etc. Av. 162. ἡ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν δονίδων γένει etc. Lys. 1031. ἡ μέγα — χρῆμ' ἰδεῖν τῆς (l. τοῦτ') ἐμπίδος ἐνεστί σοι. Eur. Fr. 27, 1. ἡ βραχύ τοι (τι?) σθένος ἀνέρος. Eur. Fr. 97. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία. Simonid. 134, 1. ἡ μέγ' Ἀθηναῖοισι φόως γένεθ' ἠνίκ' etc. et Longinus alicubi τραγωδίαν πράγμα ὀγκηρόν dixit. 3. Cf. Nub. 523. πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ἑμᾶς (κωμωδίαν) ἢ παρέσχε μοι | ἔργον πλεῖστον. ἐνόμιζεν] ἐνομίζετ' Bergk. Malim ἐπόριζεν. 4. Cf. Eur. Suppl. 573. πολλοὺς ἔτλην δὴ χātέρονες ἄλλους πόνους.

345. V. 1. Locus graviter corruptus. Qu. τοῦ πατρὸς ἐτριβε θαλμάτια. B. κᾶπειτα πῶς —;

346. V. 1. *ἡ λοιδορία*] Qu. *μῶν* 'λοιδορία. Cf. ad Fr. 362. Vereor ut *ἡ* interrogativum apud comicos usurpetur, quibus *ἄρα* aut *μῶν* in usu est.

348. *καὶ ψηφολογεῖον*] Malim *τὸ ψηφολογεῖον*.

349. *τὸν κέραμον*] Anglice, the tiles. Cf. Nub. 1126. Pher. II. 316.

351. *ἤμουν ἄγριον βάρος (οἶνον), οὐ μείζας πῶμ' Ἀχελῷω* Herw.

354. *κορινθιάζομαι*] Annon *κορινθιάζειν*, ut *λεσβιάζειν*, *βοιωτιάζειν*, etc.? Stephanus per *τὸ ἐταιρεῖν ἢ τὸ μαστροπεύειν* explicat.

ΛΗΜΝΙΑΙ. *Λημνίας* scripserunt etiam Nicochares, Antiphanes, Diphilus, et inter tragicos Sophocles.

357. Cf. Antiph. 30, 4. *Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον*. 2. *βράδιος*] Qu. *κράτιστος*. Sic Eupolis 94, 1. *κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν*.

359. *ἀνδρῶν ἐπακτῶν*] Argonautas intelligit Kock. Cf. Soph. A.j. 1296. *πᾶσα γάργαρα ἔστία*] *πᾶσα γαργαίρει στέγη* conj. Kock. Qu. *πᾶσα γαργαίρει στόα*, vel *πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἔστία* (vel *ἡ στέγη*). Cf. Eupol. 347. *ὅσος δ' ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ*.

361. Cf. Xen. Cyr. VIII. 6. 17. *ἄλλους πέμπειν νεαλεῖς* (ἔππος etc.). *αὐτὴν*] *αὕτη* probabiliter Kock.

362. *ἀλλὰ*] Fort. *οἷθα*.

363. V. 1. *οὐ κρανίον — οὐχὶ — οὐκ — οὐ — οὐχὶ*] Cf. Fr. 301. (*Πράμνιον*) *οὐκ — οὐ — οὐχὶ — οὐ — οὐδ'* (f. *οὐκ*). Thesp. 3, 2. *οὐ ψεύδος οὐδὲ κόμπον οὐ μῶρον γέλων*. et praecipue Alex. Athen. IV. 170 B.

365. *τὴν κρατίστην*] (*καὶ τὴν κρατίστην* Porson. *κακίζειν* (vel *κακίσης τὴν*) *δαίμον'* parum probabiliter conj. Kock. Corrigendum forsan *τὴν κρατίστην δαίμονα*, | *ἥς νῦν ὁ βωμὸς θερμὸς ἐσθ'*, aut *τὴν κρατίστην δαίμονα* | *ὧν νῦν* — (sed ita *οἱ βωμοί*, ni fallor, dicendum erat). Bekk. Anecd. *μετεῖληπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν (θεῶν* aut *δαιμόνων*?) *ὧν κτλ.*

367. Poeta tragicus *Δόριλλος* memoratur a Suid. Hesych. Etym. M. p. 283, 47.

373. V. 3. *κατ' ἀγορὰν*] *κατ' ἄστυ* expectabant Nauck. et Herw.

374. *συνκίδας*] Confer *ἀμπελὶς*, *ἡμερὶς*, *ἐλαῖς*, *ἀμυγδαλὶς*, etc.

376. V. 2. *περιλαλούσας*] Cf. Ran. 839. *ἀνθρωπον — ἀπειρίλαλλον* (*ἀκαταλάλητον*?), *κομποφακελορρήμονα* (Euripidem).

377. *κείσεσθον* —] Haec ad postremam fabulae scenam pertinuisse, in qua poenas dant Socrates et Chaerephon, suspicari licet. Cf. ad Nub. 1497. 1505 sq.

379. *Πάρονθ'*] Versus ex ultima fabulae scena decerptus videtur, in quo Nubes viam suam propter vim et injuriam illatam fautori ipsarum Socrati ejusque discipulis significaverint. Cui

160. V. 1. Ἀναγνράσιος] Corripitur antepenultima ut in Φλιάσιος. Aristot. ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα (κολακεύοντα?) πίθηκον etc.

161. φρονεῖ μὲν ἕτερόν Nauck.

164. παλινδορίαν] Qu. πολινδορία. Crameri Anecd. τὸ εἰργασμένον (ἐπερραμμένον?) δέσμα.

166. V. 3. ἀγαρον λαχῶν (sic, ut vid.) cod. R. ἀτὰρ οὐ λαχῶν —] Qu. οὐ γὰρ λαχῶν —. Bergk. sic, B. ἀτὰρ οὐκ ἔλαχον. A. ὁμῶς —. 5. οὐδέπω γὰρ] κοῦδέπω γ' Hanov. κοῦδαμῶς γ' Bergk. κοῦ καθαρώς ἐλευθέρῳ Cobet. Malim κοῦδαμῶς (vel μηδαμῶς?) ἐλευθέρῳ, vel πρὸς δὲ κἀνελευθέρῳ).

167. V. 6. μὴ R. δὴ Bekk. Ko. Qu. πᾶν. 7. βουλῆς ab ἐπέλαχον pendere censet Kock. Cf. 166, 2.

169. V. 2. ἀθλιώτατος] Mendosum, nec quid substituendum sit apparet.

171. φυλλεῖον ἢ ξαφανιδίου recte corrigere videtur Dobraeus, coll. Arist. Pl. 544. ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχῶν [l. ἰσχρά] ξαφανιδῶν. Solennis corruptela grammaticorum est φύλλον pro φυλλεῖον et similia.

173. V. 1. ἐγὼ δ'] ἐγὼ δέ γ' Mein. ἐγὼ γὰρ Bergk. 6. Παροδία proverbii (Liban. Epist. 65.) ἀρξομαι ἐξ ἀγαθοῦ, τελευτήσω δ' ἐπ' ἄμεινον. Monuit Nauck. 7. οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ] οὐκοῦν τῆς τελευταίας πολὺ conj. Kock. Qu. ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ παρὰ πολὺ. Cf. ad Menand. 406. τῆς μερίδος ὧν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης. 8. ἐνταυθὶ] ἐν θύνοις conj. Kock. Lege ἐστ' αὐτόν.

9. καταχύσματι δεύσας] Cf. Eubul. III. 247. χόνδρον αὐτῷ δεύσετε | γάλακτι χηνός. Eur. II. 561. Arist. II. 1057. 10: δέμας ἀνορθοῖ Athen. et Eust. δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ Casaub. δέμας ἀνέρος ὀρθοῖ recte Dind. Kock. Corruptela orta est a scriptura ἄν ὀρθοῖ. Recte se habet hic epica forma ἀνέρος. 15. πολλὸν] Corrige πολλῶ. 16. πουλύποδος πλεκτή] Anglice, a twisted rope, cord. I. q. πλεκτάνη. Cf. Eur. Tro. 958. 1010. Aesch. Cho. 248. θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι | δεινῆς ἐχίδνης. Cf. etiam Plat. Legg. 824 B. Proprie πλεκτή (sc. σπεῖρα?) adjectivum est feminini generis. Cf. ad Fr. 21. τήνδε σοι πλεκτήν καθῶ —; Usitatio forma est πλεκτάνη. Cf. Diph. IV. 391. πουλύπους ἔχων — πλεκτάνας. Crobyl. IV. 567. πλεκτάνην σιφρὰν σφόδρ'. Eubul. III. 258. πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος. 268.

174. V. 1. ὥς] εἰκότως Jacobs. lacunam indicat Dind. Splendum videtur προσέχεθ', quod post γυναῖκες facile excidere potuit. 2. οἶνον γενέσθαι — libri. Qu. οἶνον ἔλακείσθαι τὴν ἄνοιαν εὐχομαι (βούλομαι), vel ἀφᾶνη γενέσθαι —. Cf. Theopomp. 62, 4. ἡ τρυὸς ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν. 3. ὑμῖν] Malim ὑμῶν cum Kock. 4. ἐν τῷ καπήλῳ] Imo ἐν τοῦ καπήλου (καπήλου jam Casaub.). 7. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ τῇ recte Mein. 9. διαμεμγ-

μέναι] μεμυγμένοι Heringa. Kock. Lege δεδευμένοι. 10. ἐπισέ-
ληνα] ἐπισέλυνα Mein. ἐπὶ σελίνοις probabiliter conj. Kock. 11. ἤδη
τάδ' εὐτελέσται' ἔστ'] ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῇ 'στ' recte Dobraeus.
ἀκουε δὴ] ἀκούετε conj. Kock. 12. Ὁρθάνη] Cf. Anecd. Bekk.
472, 24. Strab. XIII. 587. 16. πύργης τετάρτης] Mendosum.
Fort. βύρσ' ἐκδαρεῖσα, vel σταφυλῆς γίγαρις (cf. Ach. 274. κατα-
γυγαρίσαι). 17. Κυβδάσφ] Confer nomen Ἰππασος (Alciph. III. 48. 1.). 18. Κέλητι] Cf. Arist. Lys. 60. ἐπὶ τῶν κελήτων
διαβεβήκασ' ὁρθοῖται.

175. V. 1. τὰ ἀλλότρια recte de amoribus adulterinis explicat
Fritzscher. Alibi hoc sensu usurpatur παρῳκίς. 2. ἐξανήλωται
(sic) recte Ko.

176. Qu. (τοὺς, ἐν, καὶ) τῷ στόματι — εἰληφότας, aut (τὸν)
— εἰληφότα, aut (τοῦ) τῷ στόματι — εἰληφότος.

177. παρῳκίας] Fort. περιουσίας, ut in Nub. 50. Cf. ad
Cratet. 17, 2.

178. V. 1. ἀνάθημα] Qu. ἀνάθημα. 2. τρόποις (ἡρμοσμέ-
νον) supplet Mein. Recte, opinor.

183. V. 2. πρόσρησις] περίσημος recte conj. Kock.

184. V. 2. παῖς Οὐάγγρον 'κ Πλευρίτιδος sagaciter conj. Kock.

3. φέρων] Malim φορῶν. Cf. ad Eq. 757.

185. V. 3. μαντίη] Μαντίας (notus ex Demosthene) conj.
Mein. Μαρωφίας Cobet. Utique latet nomen proprium. 4. βόσκει]
βόσκεις Cobet. βόσκα probabilius Mein. Κέφαλος δ' ὀήτωρ mere-
triciς Λαγίδος encomium scripsisse dicitur Athen. XIII. 592 C.

186. V. 2. ἀνέφυσαν] Leg. ἄν ἐφυσαν. 4. Cf. Arist. Nub.
1089 sq. Aristid. τῶν πλείονων (λεγόντων Kock. ζητόρων?).

188. V. 1. οὔτος, τίς εἰ; λέγε ταχύ. σιγᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Dobr.
Hanov. τί φῆς; τί σιγᾶς; (del. λέγε ταχύ) Nauck, coll. Soph. Phil.
805. Arist. Lys. 70. Th. 144. Malim οὔτος, τίς εἰ σύ; λέγε. τί
σιγᾶς; οὐκ ἐρεῖς; vel οὔτος, τίς εἰ; λέξον (φράσον). —

189. V. 1. λύσας δὲ ἀργὴν] λύσασα δ' ἄρτι Mein. Fort.
Λέσβιον ἀνοίξας. 4. ἔπινε] Lege ἐπιέ τε.

190. V. 2. Cf. Arist. Nub. 57. τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπιες
λύχρον;

192. V. 2. Qu. κῆν ἢ πεφυκῶς τοῦ γένους μακρὰν πάνν.
Eadem constructio quae est in Nub. 138. τηλοῦ γὰρ οἰκῷ τῶν
ἀγρῶν.

193. καὶ περιῶν —] Cf. Theophr. Char. 4. καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους (τοῦ ταρίχους?).

1. περιῶν] περιῶν libri. Cf. ad Pher. II. 347.

195. γαστρίστερος] Formatum ut λαλίστερος, πτωχίστερος, κλε-
πίστατος, φαγίστατος, etc.

196. ἀνακογχυλιαστὸν] Lege ἀνακογχυλιάσασθ' aut ἀνακογχυ-
λιασμόν (Anglice, a gargle). Vulgatam non intelligo.

198. σαπρῶ γάρω] *Lege σαπρῶ ἔν γάρω.*
 198 b. Qu. ἵνα περ ποδώκης ἔστ' Ἀχιλλεύς καὶ Μίνως.
 199. Fort. οἰγήσομ' ἐμαιτὸν εἰς ἀπώλειαν φέρων, vel φέρων ἐμαιτὸν ἐς κόρακας οἰγήσομαι.
 200. καὶ ταῦτα (μέντοι) μανάκις τῆς ἡμέρας probabiliter Mein. Facile excidere potuit μέντοι ante similem vocem μανάκις.
 203. Scripserat forsā οἶνος γὰρ ἀεὶ τοῖς τρόποισι μίγνεται | τοῖς τῶν πιόντων, vel οἶνος γὰρ ἀνδρός — τοῦ πιόντος.
 206. παῖδες, γέροντες] *Lege ἄνδρες γέροντες.* Glossema est παῖδες ad παλλάκια (ᾱ) adscriptum.
 207. Fort. οἱ γὰρ μονοσιτῶν ἐσθ' ἐκάστοι', ἀλλὰ καὶ | ἐνίστε δειπνῶν ἐστι δις τῆς ἡμέρας.
 207 b. οὐ διεχρησάμην] *Leg. οὐκ ἀπεχρησάμην.*
 208. V. 2. κᾶν] *Malim καί, ut ante στρώμασι.* Σαρδια-καῖσιν (α Σάρδεις) recte Mein. In Σαρδιαναῖσιν ut in Σαρδιαν-καῖσιν (α Σαρδιανός) antepenultima produceretur. Appellativum Σαρδιανός legitur Eur. Fr. 631. Confer Κηφισιακός, Cratet. 26. κοσμησάμενοι] *κοιμησόμενοι recte Casaub. θοινησόμενοι malit Kock, coll. Cratin. 164, 2. Athen. VI. 255 E. κατέκειτο δι' ὑπερβάλλονσαν τρυφήν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπεστρωμένης Σαρδιανῇ ψιλοτάπιδι — ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον (ἀμφιταπήτιον?) ἀμοργίνῳ καλύμματι περιειλημμένον (l. περιειλημένον). κατὰκείται]* Qu. κατέκειντο.
 209. Fort. σὲ δὲ κοκκύζων ὄρνις ἀλέκτωρ ὄρνθριον ἀεὶ προ-καλεῖται.
 210. κριὸς ἀσελγόμεως] *Ut ἔλαφος χουσόκωως Eur. Fr. 740, 2. Kockius sagaciter Platonem scripsisse suspicatur κριὸν ἀσελγόμεων, χαλκοῦν βοῦν, δούριον ἵππον.*
 211. V. 1. ὅτι δ' ἂν ἡ συνώτρια] *δ' om. A. Fort. δ τι δ' ἂν ἡ, | συνώτρι' ἐτέρα (ἄλλη) μηδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι, | ἔχοι δὲ κτλ. 2. μόνον] μόνον οὐ Mein. φωνήν (et δακτύλους τ')* Kock.
 213. ἐν τῷ Μελιτέων] *Scribe ἐν τῷ μελετητέων (sc. οἴκῳ).* Cf. ad Aristoph. 115.
 214. Schol. Arist. ἐξέτινον (ἀπέτινον?) ζημίαν.
 217. Schol. Arist. τερατώδης (ὥς τερ.?). Ibid. ὥς ὁ (ὥς?) Πλάτων.
 219. ἐπιδέδωκεν] *Anglice, has gained ground.*
 222. κοπραγωγούς] *Verbum κοπραγωγεῖν (Dorice κοπραγωγῆν) est Arist. Lys. 1174.*
 223. Diogen. Qu. Κράτης φησὶ, ἐλέγετο ὁπότε ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο. Ad rom cf. Arist. Av. 507. κόκκυ, ψωλοὶ πεδίωνδε.
 226. Qu. ἀκοός — ἀκουστικός. Bekk. Anecd. ἄκοος (ἀκοῆς?): ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς (ἀκουστικῶς ἔχεις?).
 228. Duo hic fragmenta hic sunt.
 231. ἀνεγκλητί] *Formatum ut ἀστενακτὶ, ἀστακτὶ, etc.*

232. Recte se habet ἀποθρέξεις. Cf. Nub. 1005. et ad Ran.
 193. Nisi συναποθρέξεις (συναποτροχάσεις) dixit.
 235. Tria fragmenta hic sunt. Fortasse tantum ἄσμον usurpavit Plato.
 237. ἀφεῦσαν] ἀφεῖσαν recte Mein. Sic ἀνεῖσαν Plat. Symp. 179 C.
 239. γλωττήν] γλωτ τήν (sic) cod. γλωττοδέφην conj. Kock, coll. v. γλωττοδεφῆν Etym. M. p. 235, 42. Qu. γνωμομαλακτῆν, quod grammatici interpretationi melius convenit.
 246. ναστοκόπος] ναστοπόπος (ut ἀστοπόπος) conj. Kock. Fortasse recte.
 249. ποδοκάκη] Cf. v. ποδοστράβη Com. anon. IV. 682.
 252. ῥακετρίζειν] ῥαχετρίζειν Mein. Malim ῥακετίζειν (a ῥάχειον). Confer ῥαχίζειν.
 257. τεράζεις] τεραίζεις cod. Phot. Confer σφαδάζειν.
 258. Placet τεταρτημόριον, ut τριτημόριον.
 262. ἀπ' αἰσχροῦ γένόμενον recte, ut videtur, conj. Kock.

ARISTONYMUS.

1. βαπτῶν ἁλῶν] λεπτῶν ἁλῶν recte Mein.
2. καρκινοβάτης aut καρκινοβαίτης libri. καρκινοβήτης Mein. Malim καρκινότηης (ut πιννοτήης Vesp. 1510.), vel καρκινοπότηης, ut οἰνοπίτης, παρθενοπίτης, παιδοπίτης, πυροπίτης.
3. ἔστιν ἐτι σαφῶς] ἔσθ' ἀπλῶς, ἔστι σαφῶς al. ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς Dind. ἔστιν ἀπλῶς Kock. Recte, opinor. κακοδαῖμον] κακόδαιμον (κακοδαῖμον) al. Mendosum videtur. Fort. τις ιδέσθαι, aut ἔστ' ἔτ' ιδέσθαι.
7. σωπηλός] Formatum ut σιγηλός.

AMIPSIAS.

1. V. 2. ἥτιόν γ' ἂν οὖν] Qu. ἥτιόν γε νῦν. ἔργον λαβεῖν] I. e. μισθῶσαι ἑμμαντόν. Anglice, to get a job. Cf. Alex. III. 474. ἐπιπονώτερον | ἔργον — οὐκ εἴληφ' ἐγώ.
2. V. 2. θ' ὕδατος] θῦδατος Dind. Kock. Scribendum θοῦδατος. Cf. Arist. Lys. 370.
4. Qu. ἐγὼ | Διόνυσος ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο (om. δὲ et πᾶσιν). Cf. Eupol. 8. Διόνυσε, χαῖρε. μή τι πέντε καὶ δύο;
5. κλιβανίτης] Malim κριβανίτης. Cf. Arist. Fr. 178.
7. V. 2. κωλῇ, τὸ πλευρόν] κωλῇ τι, πλευρόν Herw. κωλῇ τε πλευρόν θ' conj. Kock. Fort. ἐντενθενὶ δίδομεν — κωλῇνα, πλευρόν, ἡμίκραιραν, στερνίον (στηθίον).
9. V. 1. ὀλλύων — πολλῶν] Malim cum Dobraeo. ὀλλύω — πολλῶ. 2. χλαῖνα] Sc. ἀντὶ τοῦ τρίβωνος τούτου. 3. οὗτος

— οὕτως] οὕτως — οὐδ' ὥς Herw. 4. ἔτλη κολακεῦσαι] Cf. Aristoph. II. 1005. ἔτλη κατελθεῖν.

13. V. 1. ὧτα σὺ μὲν (ἀθῶος) ἤλθες Mein. καὶ σὺ μὲν (σωθεῖς) ἀπῆλθες conj. Kock. De adultero agi videtur.

18. Philostr. χυμὸν ἀπορρήτους (θανασίμους, ut apud Plut?).

19. V. 2. ψωμὸν] ζωμὸν al. prob. Bergk. Recte. Frustra ψωμὸν tuetur Kock.

20. Confer Horatii illud A. P. 343. 'omne tulit punctum etc.'

22. V. 4. ἀνθρωπῶν (δντ') recte supplere videtur Mein. 5. καὶ κατεσθίειν] καὶ σπαθᾶν confidenter reponit Herwerden, coll. Diph. IV. 395. μειράκιον ἐρῶν τὰ πατρῶα βρύκει καὶ σπαθᾶ. Ostendit idem interpretamentum esse κατεσθίειν, coll. schol. Nub. 53., qui ἐσπάθα per κατανήλισκε καὶ κατήσθιε explicat. κἀσθίειν recte Mein. et Herw. κάρτα φεῖδῃ] κάρτ' ἀφειδῆς idem prob. Kock.

23. V. 1. εἰ μὲν θανοῦσιν] Lege εἰ τοῖς θανοῦσιν.

25. οὐδ' ἀσφάραγος] Malim cum Kockio οὐκ ἀσφάραγος. Cf. Arist. Fr. 317.

26. Metaphorice haec dicta sunt, ut ista οὐδ' ἐν σελίνῳ πω Vesp. 480.

27. Schol. Arist. καὶ (l. ὥς) Ἀμειψίας.

30. ἀναβιβῶμαι] Ut προσβιβᾷ Arist. Av. 425.

33. ἀποσεσῦκασται] Cf. Arist. Eq. 259. ἀποσυνκάτεις.

ARCHIPPUS.

2. τίς ἐκέρασε σφῶν] ἐκέρασε τίς σφῶν nescio quare malit Naber. ὦ κακοδαίμων] ὦ κακοδαίμων' Schweigh. Recte, opinor.

9. V. 1. ἱτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἱτρίοισιν — Kock. ἱτρίοισιν ἐπιφορήμασιν Nauck. prob. Ko. Qu. ἱτρίοισι κἀπιφορήμασιν. Tenendum est produci primam in ἱτριον.

10. ὑπαγε] Malim ὑφελε, aut saltem ἀπαγε.

11. V. 1. ταδί δ' ἄμα] Qu. εἰσὶ δ' ὁμοῦ. 2. ταξικερωφλογίδες libri. αὐξίκερω φλογίδες Dind. Qu. ὑψίκερω —.

12. νήστεις, κεστρέας] Scribendum νήστεις κεστρέας. Cf. Alex. III. 500. κεστρεὺς νήστις. Eubul. III. 238. νῆστιν — κεστρέως — βίον. Anaxand. III. 177. Euphron. IV. 489. etc.

15. V. 2. Scrib. γαλεοί γε, πάντων —.

17. ἱερὺς] Malim ἱερός. Cf. ad 18.

18. ἱερούς Ἀφροδίτης —] Cf. 722. Athen. XI. 479 C. δ ἱερός τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος. ἱερούς A. ἱερὺς Both. Cobet. Kock. Malim et hic ἱερός. Cf. ad 17. "Callimachus in Galatea χρύσοφρον dixit esse ἱερόν ἰχθύν. Athen. VII. 284 D. Cf. etiam 328 B." (Kock.)

19. ἐκέρυξεν βόαξ recte Mein.

20. Verum videtur δετε δ' ἡσθιες | ἀμίας παχείας (Kock.)

21. Qu. (ἐγὼ δὲ) κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίον. Nomen Δαισίας formatum (a δαίομαι) ut Πεισίας, Τισίας, Ἀμεινσίας, Μαρψίας, Ἐρυνξίας, etc.

22. Qu. κορεῖτε (ἀλλ' ἐκκορεῖτε) τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ.

24. ἐσχάραις] ἐσχάροις (?) conj. Kock. βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε] βελόναις, βάτοις, κτεσίν τε Kock. Qu. βελόναις, μυσίν | κτεσίν τε. τοῖς κτένεσιν τε] τοῖς κτέσιν (sic) τε al. τοῖς κτεσίν τε Elmsl. Mein. Ko. prob. Dind. (Praef. Herod. p. XIV.). Sed articulo hic non locus est. Ergo reponendum forsitan καὶ κτένεσσι. Cf. Poll. VII. 52. πέντε κτένεσιν (κτεσίν Dind.) ἐνυφασμένοι.

27. V. 3. τοὺς Τριγλίας] τὰς Τρίγλας (vel Τριγλίδας) probabiliter Schweigh. 5. πάρεδρον] Non intelligo. Mendosum videtur. Fort. τὸν συνήγορον. Hierocles ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὡρεοῦ memoratur Arist. Pac. 1047. 1125.

29. ἄνδρες ἰχθύες] Malim ὠνδρες ἰχθύες, ut ὦ ἄνδρες κύνες Athen. IV. 160 B.

31. ἀρτόπωλιν] Qu. παντόπωλιν.

33. V. 1. Qu. (οὔτοι) τροχιλίαις καὶ τοπείοις ταυταγὶ —. De v. τοπείοις cf. Stratt. Fr. 30, 2.

35. V. 1. οἶμοι (τάλας) Herw. Probabilis correctio. 2. τις] Malim με. 3. πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία] Cf. Lucian. Lex. 11. τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοσεχθρίαν. θεοσεχθρία] I. e. θεοῖς ἐχθρία. Forma, ut analogiae repugnans, suspecta.

36. V. 1. πρόφασις καλῶς εὐρημένη] Cf. Soph. Oed. C. 1188. τὰ κακῶς εὐρημέν' ἔργα.

37. νῦν ὥς] νῦν δ' Schol. Hom. ὥς om. plerique codd. Etym. Qu. νῦν οὖν, aut potius νυνὶ δ'.

38. Recte dividit Kock.

40. V. 1. ἀποδοῦς] ἀποδῶς Toup. et Cobet. Recte proculdubio.

42. ξυρόν] Accusativus masculini generis.

43. V. 2. πλέοντα μηδαμοῦ] An — μηδαμοῖ (i. q. μηδαμόσε)? Cf. ad Vesp. 1188. ἐγὼ δὲ τεθνώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ | πλὴν ἐς Πάρον.

45. Sic corrigit Kock, βαδίζει — διακεχλιδῶς καὶ θοιμάτιον ἔλκων, ὅπως | προσεμφερῆς μάλιστα δόξη τῷ πατρὶ, —. Sed post ὅπως requiritur particula ἄν. Qu. βαδίζει — διακεχλιδῆκῶς, θοιμάτιον ἔλκων, ὅπως | ἄν ἐμφερῆς μάλιστα δόξη τῷ πατρὶ, | κλασανγενεύεται τε καὶ τραυλίζεται. κλασανγενεύεται] Confer Theopomp. 54, 2. τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη. Com. adesp. 186. ἀνακλάσας τὸν αὐχένα. 339, 2. κατατεκλασμένος | πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν. Dion. Chrys. V. p. 196 R. γυναῖκα — τὸν τράχηλον ἀνακλώσαν. Lucian. Rhet. praec. 11. πᾶγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βῆδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸν αὐχένα, etc. Adv.

indoct. 23. *τραγήλιος ἐπιτεκλασμένος*. *τρανλίζεται*] Notanda forma media pro *τρανλίζει*.

47. *καθίζωμ*] *Malim καθέζωμ*'.

48. *ἐωθώς*] Sic *τέλεος* pro *τέλειος* nonnunquam usurpatur.

ARISTOMENES.

3. *τᾶσχαρά*] *τᾶσχαρῶν ἔσχατα* conj. Ko. Qu. *μισῶ δ' ἐγώ σ' οὕτῃ λέγεις με τᾶσχατα*.

4. *ἐπειδὴ*] *οἷ γ' ἤδη* C. *ἡμεῖς δ', ἐπειδὴ* conj. Kock. Qu. *ἐν-τεῦθεν ἤδη*.

5. V. 1. *δ λαβεῖν*] *δ λαβὼν* recte conj. Kock. et Naber.

2. *δ λαβὼν*] *ὀβελόν θ'* Kock. Qu. *ἐνθάδ'*. Idem suadet Naber.

6. V. 1. *δοτρακον*] *ὁ στράβων* al. Qu. *ὡς κρέας*, vel *δεῖ κρέας*, vel *οὐ κρέας*. *κρέας ἀλίπαστον* hic requiri ex Athenaei verbis constat. 2. *ἀλίπαστον*] Cf. Fr. 12. *αἰεῖ*] *αἰεῖ* A. Qu. *οὐ δεῖ* (*ἤδη, αἰτόν*).

11. *ποιεῖ*] Gignit, fert. Anglice produces.

Aristomenis drama *ΥΛΟΦΟΡΟΙ* (*ΥΛΗΦΟΡΟΙ*?) memoratur in Arg. Equitum, in cujus fabulae commissione primum praemium reportavit Aristophanes, secundum Cratinus *Σατύρους*, tertium Aristomenes *Υλοφόροις*.

14. V. 2. *ἀποδακῶν*] Cf. Cratin. II. 107. *ἀποδάκνειν ὁδάξ*.

15. *φιλακόλουθος ἄρχεται*] Corrupta haec videntur ex *φιλακόλουθος εἰμ' αἰεῖ* (Ran. 414.), et pro *Ἀριστομένης* restituendum *Ἀριστοφάνης*.

CALLIAS.

1. *ἐς μυχόν*] *ἐκ μυχοῦ* (ex latebris) Cobet.

2. *ἀραχνικός*] Lege *ἀράχνητες* aut potius *ἀράχνηκες* (cum Fritzsche). Cf. Hesych. *ἀράχνηκες*· *ἀράχναι*. Nisi ibi potius *ἀράχνητες* reponendum. *προφορούμενα*] *προφορουμένω* al. Fort. *προφορούμεθα*, sed correctio incerta est. Cf. Arist. Av. 4. *ἀπολοῦμεθ' ἄλλως τὴν δδὸν προφορουμένω*. Metro conveniret *ἀραχνίδια*, sed *ἀράχνιον* valet a cobweb, neque huic correctioni favent lectiones *ἀραχνικά*, *ἀραχνικός*, *ἀράχνηκες* (apud Hesychium, qui haud dubie ad Calliae locum respicit). Suid. *παρὰ Καλλία* (*παρ' ἄλλοις* recte Nauck.). Ibid. *λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικά* (*ἀράχνηκες*?) *ἀπὸ τῆς ἀράχνης* (*ἀράχνηξ*?) *ὀρθῆς*. Bekk. Anecd. *ἀράχνικά* (*ἀράχνηκες*?).

3. Divide sic, (*καὶ*) *κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς* | *θύνον τε κεφάλαιον τοδὶ*, | (*κρέ'*) *ἐγγέλεια, κάραβοι*, | *λινεὺς, ἀχαρνὼς οὐτοσί*.

4. *δείπνων κατάλυσις ἦδε καὶ* (vel *μετὰ*) *τραγημάτων* conj. Kock, coll. Xen. Symp. 9. *αἵτη τοῦ τότε συμποσίου κατάλυσις ἐγένετο*. et Poll. VI. 71. *φυλλάδας δ' ἐκάλουν τὰ χλωρὰ ὑποτρίμ-*

ματα [τραγήματα?]. Diph. 18, 4. ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα. etc. Recte, opinor, sed pro δείπνων malim δείπνου.

5. τί γὰρ — καλλιτράπεζος Ἰωνία; | εἶπον (?) ὃ τι πράσσει cum Dobraeo Mein. Sed offendit prava anapaesti incisio. De caesura post primam syllabam tertiae dipodiae in καλλιτράπεζος cf. ad Nub. 987. Av. 600. Vesp. 600. Plat. com. II. 664. Fort. τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος, εἰπέ μοι, | Ἰωνία πράττει (τὰ νῦν); Vel τί γὰρ ἡ — Ἰωνία; εἶφ' ὃ τι πράττει. Cf. Arist. Ach. 753. τί δ' ἄλλο πράττειθ' οἱ Μεγαρῆς; Confer v. καλλιχέλωνος, Eupol. II. 482.

8. Locus perobscurus. Saltem τοῖνυν mendosum est.

10. ἀμαξιοτροχίας] Concise positum pro ἀμαξιοτροχίας, ut κομψευριπικῶς pro κομψευριπιδικῶς (Arist. Eq. 18).

11. V. 1. τίς] τί δ' Nauck. Kock. Malim τῷ (i. e. τίνι, sc. τεκμηρίῳ). Qu. τί δ'; εἶτα τοὺς —; τῷ γινώσσομαι] Fort. πῶς γινώσσομαι. λευκοπρώκτους] λειοπρώκτους aut μάλιστα γ' εὐρυπρώκτους requirit Nauck. κακκοπρώκτους Nauck. Fortasse melius corrigeretur μάλιστ' ἂν εὐρυπρώκτους. Cf. λευκόπυγος, Alex. ap. Eust. II. p. 863, 29. τοὺς Μελανθίους] τοὺς Μελανθίου Dind. Kock. Nescio an recte.

12. V. 1. τί δ' ἤδη] τί δὴ σὺ Dind. Kock. σεμνή] σεμνοῖ Dind. Kock. Sed vix placet σεμνοῖ pro σεμνύνει. Qu. τί δ' εἰ σὺ σεμνή.

13. Divide sic, καὶ Σάκαν, | ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι.

27. δοκησιδέξιον] Cf. δοκησίσοφος (Pac. 44.) et δοκησίνοους.

HEGEMON.

1. V. 1. αὐτῶν] αὐτῷ Jacobs. ἰὼν Cobet. Quod et ipse conieceram. πρίω] πρίω μοι Mein. Kock. πρίω σὺ Coraes. Fort. πρίω τε. 2. γόνον] Anglice, roe. Archestrat. Athen. VII. 285 B. τὸν γόνον ἐξανδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες.

LYSIPPUS.

1. V. 1. πῶς ἔχομεν;] Fort. πῶς ἔχω; 2. μοι δοκεῖν] ἐμοὶ δοκεῖν Dind. Kock. ἡμᾶς δοκεῖ Porson. 3. καθεικέναι] καθεῖκε γὰρ Toeppel. Naber. Kock. (Recte, opinor.) καθεῖκέ με Dobr.

3. Qu. ἀλλὰ τρίμιτός τίς ἐστι (ἐσθ' ὃ) πῖλος οὐτοσί, vel ἀλλὰ τριμίτινος ὃ πῖλός ἐστιν οὐτοσί. πλεκτός] πῖλος conj. Jacob. Mein.

5. Tetrametri anapaestici exitus.

7. V. 2. τεθήρευσαι] Malim τεθαύμακας.

8. V. 2. δεδεμένος (ἐνδον) recte Kock. Exciderat ἐνδον post simile ἑνος.

9. Qu. ἀλλὰ δῆδας ἡμένας | δπως τάχιστα μοι δότω τις
ἐνδοθεν | καὶ πρὸς (insuper) κόρους etc.

LEUCON.

1. ἀτὰρ — Παάπιδος | 'Υπέρβολος τὰκπώμαθ' ἃ κατεδήδοκεν
conj. Kock. (In qua lectione displicet collocatio nominis 'Υπέρβο-
λος.) οἶσθ' οὐ τοῦ Παάπιδος | 'Υπέρβολος κατεδήδοκεν τὰκπώματα
Naber. Fort. ἀταρ, ὦ Μεγάκλεες, οἶσθά που (μεμνημένος) | Παά-
πιδος τὰκπώμαθ' ἃ κατεδήδοκεν | 'Υπέρβολος. Μεγάκλεες] Non
Μεγάκλεις. Sic 'Ιερόκλεες Eupol. II. 515. V. Kock. ad Eq. 283.

METAGENES.

1. V. 1. τίς ἢ —;] τί σοι —; conj. Kock. Recte proculdubio.
ἱερεὺς γὰρ ὦν —] Malim B. ἱερεὺς ἐγὼ —. 2. Simillimus
locus est Polyzeli Fr. 7. ἱερεὺς γὰρ ὦν τετύχηκεν Ἐπακρίον Διός.
(Ita enim legendum videtur.)

4. V. 2. οὐχ] αὐθ' Bergk. Sed vereor ut αὐτε in trimetris
locum habeat. 3. ἄρτι χροαζούσας] Cf. Soph. Oed. R. 742. χροά-
ζων ἄρτι λευκανθές κάρα. Arist. Ach. 791. 4. χροαζούσας] χλοα-
ζούσας temere Kock. Cf. Arist. Nub. 978. τοῖς αἰδοίοις δρόσος
καὶ χροῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπὴνθει.

6. V. 1. Verba ποταμὸς δὲ Κραῖθις ut glossam delet Kaibel.
3. ὠθεῖ κῦμα] Cf. Hom. Od. III. 295. ἐνθα νότος μέγα κῦμα
ποτὶ σκαλὸν ῥίον ὤθει. II. XXI. 235. 241. Od. V. 296. βορέας —
μέγα κῦμα κυλίνδων. Arist. Eq. 692. ὠθῶν κολόκνυμα. Alcae.
Fr. 20. 6. ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς] Cf. Anaxandr. III. 184. τευθίδες
ὀπταί. Eubul. III. 212. τευθίς ἐξωπτημένη. Aristoph. Fr. 302, 3 D. ἢ
νῆσις ὀπταῖ ἢ γαλῆς ἢ τευθίδες; Sed displicet prava anapaesti
incisio vix excusanda nisi quod arcte conjunguntur nomina τευ-
θίσιν ὀπταῖς. Lege ergo ῥεῖ τευθιδίοισι. Nomen τευθίδιον occurrit
Pher. II. 316. Ephipp. III. 334. Eubul. III. 258. Cf. Telecl. II. 361.
οἶνω — ἅπασ' ἔρρει χαράδρα. 11. περινάουσιν] περινέουσιν cum
Jacobitzio Herw. prob. Kock. Recte.

7. ὥς δ' ὀρχοῦνται] Malim ὥς ὀρχοῦνται. Frustra τινα pro
τὸν conjicit Kock.

9. ξυνεκόπην recte Mein. Utrumque ξυγκόψαι et ξυνεκόπην
dixisse videtur Metagenes. Duo igitur fragmenta hic sunt. Quod
si recte se habet ξενοκοπεῖν, conferri potest πολιτοκοπεῖν, etc.

10. V. 1. καὶ] οἰκεῖ Naber, coll. Antiph. III. 40. 2. (πέ-
ρσαι) προδοὺς supplent Mein. Kock. (πρώην) προδοὺς Herw. (οὔτος)
προδοὺς Naber. Fort. ὁ καταπροδοὺς, aut (οἰκεῖ) προδοὺς. 3. ἀγο-
ρᾶς ἀγαλμα ξενικόν] ἀγαλμ' ἀγορᾶς ξένοισιν minus feliciter conj.
Kock. ἀγαλμ' ἀγορᾶς (νῦν) Naber. Qu. ἀγαλμα δι' ἀγορᾶς ξενικόν

πορεύεται. Suspectum ξενικόν. ἀγορᾶς ἀγαλμα] Cf. Eur. Fr. 284, 10. πόλεως ἀγάλματα. El. 388. αἱ δὲ σάρκες αἱ φρενῶν κεναὶ | ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶ.

12. V. 2. Cf. Plat. Gorg. 522 A. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ πολλὰ καὶ ἡδέα εὐώχουν ὑμᾶς.

13. V. 1. ἐστὶ] ἐστὶ νῦν Bergk. ἔστ' ἔτι Mein. Kock. Recte, opinor. 2. πλὴν ἄρ' εἰ] Cf. Arist. Av. 601. Th. 532. Xen. Hell. IV. 2. 21. νόθον] Fort. τέκνον aut βρέφος.

14. V. 2. Cf. Theophr. Char. 8. δοκῶ μοί σε εὐωχῆσεν καινῶν λόγων.

16. V. 1. (βολβῶν), ξαφανῖδος Cobet. Cf. ad v. 2. 2. οἶνον] Mendosum. ὕδνου (tuberis) aut οἶδνου (?) Herw. Lege βολβῶν ex Erotiano, πολφοί· βολβοί.

ARISTAGORAS.

6. λακκόπεδον] Confer v. λακκόπρωκτος.

STRATTIS.

2. τῶν δὲ] τούτων δὲ Jacobs. τῶν δὲ διδύμων (τῶν) Mein. Corrigo ἄρτων δὲ —. Cf. Philyll. 4. πρῶν ἐκγόνους — κολλάβους.

6. Διονυσιοκουροπυρῶνην] Lege Διονυσιοκουρομυρῶνην. Cf. Cratin. 3. Διονυσιοκουρωνῶν (Διονυσιοκουρομυρωνῶν Mein.). Vel Διονυσιοκουροπυρῶνην (— πόνηρον?). Cf. Fr. 208, 3. ἀνδρῶν νεο-πλουτοπονήρων, | αἰσχυρῶν, Ἀνδροκλέων, Διονυσιοκουρῶνην (Διονυσο. vulg. Διονυσιοκουροπονήρων?). Anth. Pal. II. 324. Διονυσιοπηγα-νόδαρος. Hesych. κωμφοδεῖ (l. κωμφοδοῦσι).

10. οὐ μάλα γ' ἔθηκ' ἀλλ' οὐδὲ κίκκον Ἐπικράτη Kock. Malim οὐ μάλα τίθημ' —. Hesych. οὐ μάλα κικκᾶς (κίκκος?).

Idem, Κύκκαρος (f. κικκάριον)· τὸ ἐλάχιστον.

11. V. 1. αὐτίκα δ' ἤρπασε τεμάχη] Numeri minime elegantes, quomodo tamen haec corrigenda sint non mihi liquet. Fort. αὐτίκα δ' (αὐτίχ') ἤρπασεν τεμάχη τρία. 2. ἔβρουχέ τε] κατέβρουξέ τε Mein. Qu. κᾶβρουξε vel κᾶβρουκε (ἔβρουξε, ἔβρουκε). Versus haud dubie trimetri sunt.

13. V. 2. Poll. μέτρον Βοιώτιον ἄμφω (ἄλφιτα Naber) μετροῦν.

3. ἐχρῶντο κοφίνω; B. νή Δία καὶ τοῦτ' ἴσθ' διτι sagaciter correxerit Kock. 4. Qu. οἶνον κόφινός τίς ἐστι τρεῖς χωρῶν χάος. Cf. Hesych. κόφινος· μέτρον χωροῦν χάος τρεῖς. 5. Qu. καὶ τοῖς κοφίνοισι ταῦτά (ταὐτὸ) χωρεῖν δυνάμενος.

14. V. 2. ἔτερον] τυρὸν feliciter corrigit Kock., coll. Antiph. III. 73. τυρὸς κοπτός, Athen. XIV. 658 D. τοὺς λεπτοὺς [κοπτοὺς?] τῶν τυρῶν.

15. σκηρῇ] σκηρῇ Mein. Cobet. σκερῇ Herm. Correctio incerta est.

18. Athen. διὰ τὸ — τὸ Φθιώτα (Φθιώτ' Ἀχιλλεύ?) λέγειν.

21. V. 1. κοχίζει] I. q. κοχιδεῖ Pher. II. 316. 2. Σκιάθιος] Σκιάθιος malit Herwerden.

22. V. 1. οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου —,] Cf. Cratin. II. 127. τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου, τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. Qui locus magnam cum hoc similitudinem habet.

29. πυκτόν τι τοίνυν ὄνιον ἔστι σοι; B. πυκτόν | τοιοῦτον feliciter corrigit Kock. (ὄνιον et ἔστι jam Mein.).

30. V. 2. ἔλκον] Qu. ἔλκον. τοτείσι] Cf. Archipp. II. 724. τροχίλιασι ταῦτα καὶ τοτείσι ἰσθῶν. 3. εἰς ἄκρον (ἐκαστοῦ) Kock. Qu. ὡς περ ἰσθίων (ραῦται) τὸν ἰσθόν.

31. ἐπογάστρια — θύνων] Cf. II. 766. ἐπογάστριον θύνων τι. Arist. II. 1099. θύνων ἐπογάστριον. Eubul. III. 223. θύνων — ἐπογάστρι' ὀπῶν. Eriph. III. 558. ἐπογάστριον θύννακος. ἡδέα] Anglice, nice. Temere ἡρινά correxerit Kock.

32. Μακεδόνησαν] Ὡς Φοίνισσα, Κίλισσα, Κρησσα, etc.

33. V. 4. ἐκτῆσαι (ἐκ πολλῶν ἐτῶν) suppleverit Naber.

34. V. 2. Alterius personae (B.) haec videntur esse. Idem sentit Naber. δίνω] Scribendum videtur δεινῶ. Cf. Vesp. 618.

36. V. 1. προκέλενθος ἡμέρα] προῖκ ἐλοῦθ' ὀσημέραι optime Kock. Quam emendationem ut felicissimam praedicat Herwerden. Qu. ἐνὸς (σιδαρέου) ἐλοῦθ' —. 2. ἀπαξάπασα γῆς στρατιαὶ σιδαρέων] ἀπαξάπασα ἂν ἡ στρατιὰ, σιδαρέων | (τριῶν τ' ἐδείπνουν) idem. Pro τριῶν τ' malim τριῶν δ'.

37. V. 1. τε] Lege δέ.

38. Duplex proverbii scriptura videtur fuisse, λίνον λίνω συνάπτεις et οὐ λίνον λίνω συνάπτεις. Strattis, ni fallor, scripserat οὐ λίνον | λίνω συνάπτεις. Cf. Aristid. II. 192. ἀλλὰ γὰρ λίνον λίνω συνάπτει, φασίν. Arist. Phys. ausc. 3, 6.

40. V. 1. ἐγῶδα (ἐγῶδα) τοῦ-πίνικος V. ἐγὼ δ' εἶπ' ἐπίνικος Ald. ἐγὼ δέ γ' οὐ-πίνικος Ahrens. Qu. ἐγὼ δέ γ', Ἐπίνικος —. Vel ἐγῶδ', ὁ Καλλίνικος (Λεξίνικος) —. 2. τοῦθ' ὅπερ (χοῖ Λέσβιοι) bene supplet Dobraeus: Lesbiorum enim mentio requiritur. Cf. Herod. VIII. 42. ναύαρχος ὠντός ὅσπερ καὶ ἐπ' Ἀρτεμίδω.

41. V. 1. μή ποτ' — μόλης] Cf. Monost. 325. μήποθ' ἡγήση. 355. μήποτε λάβης.

44. V. 3. Κωπάδων — τεμάχη] Cf. Pher. II. 269. τέμαχος ἐγγέλειον.

45. V. 2. μὴ 'πυχεῖν μύρον] Cf. Arist. Pac. 169. οὐ — καὶ μύρον ἐπυχεῖς;

47. V. 2. οὐδέν ποτ' ἄλλ'] Ita res est. Cf. Theopomp. 32, 4. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. 3. ὀπι-θούσαν] Ἄν ὀπιτιούσαν? Sic ὁ πίττομαι (pro οὐ πείθομαι) Arist.

Fr. 708 Bl. ἴτω pro ἴσω, ἐπυχαιότως etc. 4. τὸν ἱατρὸν δὲ] Haec vitio laborant. Qu. εἴτα τὸν σάκον. Vel sic, τὸν ἀλεκτρονόνα δ' ὀριτάλιχα, τὸν δ' ἰάτορα (vel τὸν δ' ἰώμενον). Vel τὸν ἱατρὸν δέ γε —. Cf. Antiph. 217, 8. πλησίον δέ γε | ταύτης ἄσιτος.

5. βλέφυραν δὲ] βέφυραν Mein. Sed requiritur animo δέ. Ergo γέφυρα correpta media dicebant Boeoti. 7. κριδόμεν] Hinc Latinum ridere. 8. νεοσπάτιον] Fort. νεοσπάτητον.

48. στραγγαλίδες] Cf. Pher. II. 265. Confer v. ἀγκαλῖς.

51. V. 1. μηδὲ] μὴ malit Kock. Vereor ut recte. 2. ἀσώ-
τιον] ἀσωτεῖον Mein. Sed Hesychius, Ἀσώπιον τόπος Ἀθήνησι.
Correctio dubitabilis. 3. μηδενί] μηδὲ ἐν Mein. Recte, opinor.

53. κοχῶναι] An κοχῶνα? Cf. Arist. Eq. 422. 482. Sed
λαγόνες est Vesp. 1193. Ran. 662.

55. (λιβανωτὸν ἐνδοθεν) τίς ἂν κομίσειέ μοι | καὶ θυμαλώ-
πων —; Elmsl. ad Ach. 321. Qu. (λιβανωτὸν ἐνδοθέν) τις ἐκκο-
μίζειτω —.

56. V. 1. (εἴτε) διπίδα recte, opinor, Kock.

57. V. 2. πολὺ τοῦναντίον] πᾶν τοῦναντίον Mein. Gallice,
tout au contraire. Cf. Plat. Apol. 39 C.

58. V. 2. τέθνηκε] Sc. prae frigore.

59. V. 3. ἀνὰ χοῖνικα μάττει] Qu. ἀνὰ χοῖνικ' ἀπαρκεῖ. Sen-
tentia loci obscura est.

60. V. 1. ποῖ] Anglice, how so? how do you mean? Cf.
ad Arist. Lys. 193. ποῖ λευκὸν ἵππον; Noli ποῦ corrigere, quod
simpliciter valeret ubi.

61. οἶνος (οἶνος δὲ Eust.) κοκκύζει (κοκκίζει)] οἶνος κοχύζει
Mein. Ko. Malim οἶνος δὲ κοχυδεῖ. Cf. Pher. II. 316. ποταμοὶ —
μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ.

62. τί δι] τί ποθ' Mein. τί δ' Kock. Fort. τί.

63. Poll. τὸ διαβαίνειν (περιβαίνειν?) οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλίσσειν
λέγουσι, καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλῖξ. — τουτέστι διηχότα (l. διηλλα-
χότα ex Hesychio v. περιπεπλῖχθαι διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημό-
ως) τὰ σκέλη.

64. ποῦ 'σιν; οὐκ ἄρα | ἄξει τις ἔξω τὴν ἄμουσον μητέρα |
τὴν τῶν διδύμων κολοκανάβων conj. Kock. Malim ποῦ 'σίν; οὐ
(ταχὺ) | ἄξει τις —. Hesych. ἐν τῷ (ἐν τῷ?) φορτικῷ δραματίῳ.

65. ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὥς μύστακα σαντὸν
Porson. (De ὥς pro ὥσπερ in anapaestis licito cf. ad Vesp. 694.)
ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὥσπερ μύστακα σαντὸν Reisig.
Qu. ἀλλ' εὖ μέλλεις κἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μύστακα σαντὸν, vel
ἀλλ' οὖν μέλλεις εὖ κἀνδρείως φώζειν τὸν μύστακα σαντοῦ. Cf.
Athen. XIV. 647 B. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων
καὶ μέλιτι δεδευμένων.

66. V. 5. παρ'] κατ' Herw. prob. Kock. 6. θριδακινίδων]
Mensura est ~ ~ ~ ~.

34. V. 1. *Εὐριπίδου τᾶριστον*] *Εὐριπίδου τᾶρ' ἐστὶν* Mein. Qu. *Εὐριπίδου τοῦτ' (vel τόδ') ἐστίν.* *Εὐριπίδου*] Pro τὸ *Εὐριπίδου* propter metrum. Sic *Εὐριπίδῃ* dicebant, non ὦ *Εὐρ.* 2. Cf. Cratin. jun. III. 375. *πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Men. IV. 250. *πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* IV. 111. *οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον | ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.*

35. V. 2. Post *στομάτων* nonnulla excidisse videntur, nisi transponendum *εὐρεῖν* διὰ τῶν *σφετέρων στομάτων.* 3. *παῖδας Λεσβίων*] Ut *ὑλας Ἀχαιῶν* supra 30, 1.

36. *λάσιον ἐπιβεβλημένος*] Cf. 10. *χλαῖναν δέ σοι | λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλὼ Λακωνικήν.*

37. *τηνδὲ — ἡβης*] Cf. Pher. 62. *ἡδῃ (ἡβης feliciter Herw.) μὲν ὦαν λουμένῳ προζώννυται.* 2. *κατάδεσμον*] Qu. *ἀπόδεσμον* (Arist. Fr. 309, 13. 312.).

40. V. 1. *λεκάνη, περὶ*] Cf. Cratin. II. 165. *μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; | περὶ τὰς ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.* *λεπαστὴ πάνυ πυκνή*] Fort. — *πάνυ συγχή.* Cf. 41, 1. *λεπαστὴ μάλα συγχή.* Antiph. III. 122. *πάνυ συγχή σφύραινα.*

41. V. 1. *λεπαστὴ πάνυ πυκνή*] Cf. Alex. III. 417. *πυκνὰς ἔλκει (κύλικας).* Eubul. III. 228. *ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνὰς.*

3. *περίστατον*] Cf. Men. 515. *βοῶν ποιέτω τὸν πόλιν διάστατον (περι.?).*

42. V. 2. *ἐπιτήθης*] Cf. *παππεπίταππος* Nicoph. Fr. 22. Philonid. 15.

45. *κνέφαλον*] *κνεφάλω, γναφάλω* al. *κνεφάλλων* Hemst. Bergk. Kock. Qu. *κνεφάλλου* (v. Poll.). Pro *ὠνεῖτο* (sic pro *ὠνητο* Bergk.) reponendum forsan participium. Cf. Plat. II. 650. *ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πύλων σεσαγμένος.* Pher. II. 344. *ἦων κἀχύρων σεσαγμένος.*

46. *σπηλάδιον*] Malim *σπηλάδιον, ἐλάδιον, καλῶδιον*, etc.

48. *σφατίουσιν*] Confer v. *ἀρμόττειν.*

50. V. 1. *σαπρὰ*] Antiqua. 2. *κρουμάτια τὰ ἐπὶ —*] *κρουμάτι' ἅττα τὰπὶ —* Cobet. *κρούμαθ' οἷα τὰπὶ —* Mein. Kock. Quidni *κρουμάτι' οἷα τὰπὶ —?*

52. *ὑποδοῦ λαβὼν (ἀνύσας τι) τὰς περιβαρίδας* conj. Kock. Qu. *ὑποδοῦ λαβὼν (τασδὶ σὺ) —.* Cf. Arist. Vesp. 1158. *τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικάς.*

53. *φρυγέες*] Confer *σφαγέες, τομεῖς, τορεῖς*, etc. Poll. *δπον ἐπέφρυγον* (l. *ἐν ᾧ ἔφρυγον*).

54. V. 1. *ἐγὼ γὰρ ἄν — πίοιμι —;*] Cf. Vesp. 1159. *ἐγὼ γὰρ ἄν τλαίην ὑποδήσασθαι ποτε —;* *στρεψαύχενος*] Cf. Arist. Fr. 648 D. *μεσαύχενες νέκυνες.* Fr. 542. *στρεψίμαλλος.* et v. *βυσαύχην.* 2. *τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένην*] Cf. v. *κλασανχενεύεσθαι* Archipp. II. 728.

55. V. 2. Placet Porsoni correctio, *εἰ νῦν γ' ἀνῆρ διώβολον φέρων —.*

59. V. 1. ἔχει] Lege ἔχοι. Cf. Arist. Vesp. 368. ἡ δέ μοι Δάκτυλῳ συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου. 2. οὔσα καταπλήξ τὴν τέχνην] τῶτα καταπλήξ γενομένη conj. Kock. Fortasse recte.

61. Corrigendum forsā δλόλνας (ab δλολνς).

62. V. 1. τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν] Qu. τοῖς βλίτοις δὲ χρῶ —. 3. ἀπέσθιε] Pro μὴ ἔσθιε. Similiter vocē πενέστης καταχρηστικῶς usus est Theopompus 75. 4. ἡ τρύξ] I. e. vinum. Cf. Arist. Eq. 90 sq. εὐβουλίαν] εὐκοιλίαν Scaliger. (Recte, ni fallor.) Improbatur Kock. 5. δάων ἔσομαι] Cf. Demosth. p. 56. ἀποδυράμενος τὰ πλείστα πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ δάων ἔσομαι. Philippi. IV. 472. Εὐριπίδου μνήσθητι καὶ δάων ἔσει. τὴν οὐσίαν] Qu. τὴν κοιλίαν. δάων ἔσει] Cf. Philippi. 18. Εὐριπίδου μνήσθητι καὶ δάων ἔσει.

63. V. 1. ὥς μοι] ὥσοι al. Lege ὥστε μοι. 3. κακὸν μέγα] βράραθρον μέγα conj. Kock.

64. V. 1. (τὴν ἐπιδέξια) probabiliter supplet Toeppel. 2. κατακείμενοι μαλακώτατ' —] Cf. Arist. Ach. 70. ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. Eq. 785. καθίζον μαλακῶς. Theocr. XV. 28. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῆζοντι καθεύδειν. ἐπὶ τρικλινίῳ] Malim ἐπὶ τρικλινίου, coll. Ach. l. 1.

65. In Kockii correctione displicet Ἑλλήνας pro τοὺς Ἑλληνας positum.

69. δις παῖδες οἱ γέροντες] Cf. Cratin. V. 16. δις παῖς γέρον.

74. Qu. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν. εὐόδει. B. πορεύομαι. εὐοδεῖν πορεύομαι] εὐοδεῖν δ' ἐπεύχομαι conj. Kock. Praestat, ni fallor, εὐοδεῖν δέ σ' εὐχομαι.

75. δεσπότου πενέστου] δεσπότου πενεσιῶν probabiliter Kock, coll. Eur. Her. 639. Ὑλλου πενέστης. Andr. 446. Σπάργτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια. Aesch. Pers. 175. Περσῶν γηραλέα πιστώματα. Fort. (ἀλλὰ) δεσπότου —.

78. κοχώνη] κορώνη recte Mein.

79. ναυτίδας] Confer στρατιῶτις, οἰκέτις, πότις, etc.

80. ὀρνιθίων λεκάνην] ὀρνιθειῶν (κρεῶν) Nauck. prob. Kock. Vereor ut recte, namque ea in trimetro locum habere non possent. Ὀρνίθια sunt aviculae.

81. ἄλυπος, ni fallor, dixit Theopompus: nihil enim inusitatum est in voce ἀλύπητος.

82. ἀνεχε] Cf. Arist. Vesp. 1326.

83. ἀνθήλιος] Annon ἀντήλιος? Cf. ad Arist. Av. 110.

84. ἀπωνηθήσεται] Qu. ἀποδοθήσεται.

88. Bekk. Anecd. κατελθεῖν pro ἐλθεῖν recte, opinor, Mein.

92. Phot. τὴν θεόν (l. σορὸν ex Phot. et Suid. s. v. λοιπός).

95. τανθαρευτοί] Lege τονθορευτοί. Poll. ὧν κατεκρέμαντο (l. ἀπε.).

ALCAEUS.

1. *νοῦν* — *πολύποδος ἔχειν*] Cf. Eur. II. 471. *πολύπους ἐς* (τις?) *τοὺς τρόπους*. Ion. Fr. 36.
2. *κατάχῳλε*] Qu. *τρέχε, χῳλέ*.
3. *διάκωλύειν*] Cf. Arist. Av. 463. Eq. 723. 972. Penultima producitur.
4. Aut *κατέχεσα* aut *κατάχεσον* scripsit Alcaeus, vix *κατέχεσον*.
5. *διτύρους*] Cf. Alex. III. 462. *δίτυρον παραθήσεις*. Recte corrigere videtur Kock.
8. *κρεμάσω*] Sic *κολῶμαι* et *κολάσομαι*.
10. *σχεδόν τι*] *γέροντα* (virgula post *φρουρῶ* posita) Herw. *ἐγγὺς*] Qu. *ἤδη*.
14. *πέμπεται*] *πέντε* Porson. *πέμπει* conj. Nauck. Pro *βοῶν* malim *βοοῖν*.
15. *ἀφανίζουσι*] Consumunt, i. e. bibunt.
17. V. 1. *εἶναί τι*] *ἵνα τί* Bergk. *εἰς τί* recte Mein.
19. V. 1. *πλείστους φέρων* | *εἰς τὴν ἐορτὴν ὅσον ὅλον εἴκοσιν*] *πλείστον* — *ὄφον ὅλον εἰκὸς ἦν* feliciter Herw. Pro *ἀγρόθεν* comicus poeta scripsisset *ἐξ ἀγροῦ*. *πλείστους*] *πελάνους* conj. Kock. *πλείστον* Herw. Mein. 2. *ὅσον ὅλον εἴκοσι*] *τοῖς θεοῖσιν εἴκοσι* optime Kock. Qu. *ὄφον εἴκοσι σπίνους*. Cf. Aristoph. Fr. 344, 7. *ὄφω δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις*. 3. *ὄρῳ δ'* —] Expressa ex Euripideis *ὄρῳ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν*. Expressit ea etiam Lucianus Jup. trag. 33. Macrobian. 'Gargara tanta frugum copia erant (mendosum hoc est, nisi excidit) aliquid' etc. Ibid. 'cujusque (l. cujusvis) rei.'
20. Lege *ἡὔλει δ' ἐπίχαλκον στόμα τε λήκνυθόν τ' ἔχων*.
22. V. 1. *εἴ τι γρούξομαι*] Cf. ad Arist. Eq. 294. *εἴ τι γρούξει*. Leg. *εἰ δὲ γρούξομαι*. 2. *ὦν σοι λέγω*] Fort. *ὦν μοι λέγεις*. Post h. v. sequebatur *κακῶς ὀλομην* (Mein.) aut simile quid.
23. Fort. *μυρισμένη κατεκλίνεται' ἀντ' αὐτῆς λάθρα*.
26. *οἶν*] *ἄν* probabiliter Mein.
30. *παραβάλλεται σε*] Decipit te.
35. Etym. M. *τὰ ἄδικτα* (ἄκναπτα?) *τῶν ἱματίων*.
36. *ἔσθω δ' ἔμεινόν*] Cf. Arist. Vesp. 287. *ἀνίστασο μὴδ' οὔτως σεαντὸν ἔσθιε μὴδ' ἀγανάκει*. *τὸν πόδ' ὥσπερ πολύπους* conj. Kock. *πολύπους (πόδα)* conj. Kock. Qu. *πολύπους (ἀει)*, vel *πολύπους ὡς τοὺς πόδας*. Pro *ἔδω* qu. *ἔσθω* aut *ἔδομαι*.
37. Eust. *κομικώτερον (κομμωτρίω?)*.

CANTHARUS.

3. *βανθήσομεν*] Cf. Eur. Fr. 695. *βανβῶμεν εἰσελθόντες*.
6. *εἰς τὰ τιθία*] *εἶχε τιθία* probabiliter Kock, qui in fine praecedentis versus *ἐμφορῇ* fuisse suspicatur.

7. ἀναπεῖσαι] Qu. ἀνασεῖσαι aut ἀνεγεῖραι. Cf. Hesych. ἀνασεῖεις· ἀναπείδεις, ἀνερεθίζεις. Suid. ἀνασεῖω· ἀναπείδω ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω.

8. V. 1. ἀκρατισώμεθ'] Qu. ἀκρατιούμεθ'.

DIOCLES.

1. V. 5. αἰῶνα τρήφει] Cf. Cratin. 1, 5. αἰῶνα πάντα συνδιατρήφει.

2. ὑμᾶς (κακῶς) supplet Bergk. πλυνεῖ τε] πλυνεῖτε, πλυνεῖ τε al. Praeferendum fortasse πλυνεῖ τε, nisi vera lectio est πλυνεῖ τε κακὰ κακῶν ὑμᾶς (κακῶς).

ΘΑΛΑΤΤΑ. Athen. Θάλαττα (l. ὡς Θάλαττα. Exciderat ὡς post simile praec. -άς).

5. Divide sic, ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς | κεστρεύς.

6. V. 2. τέτταρα καὶ δύο] Sc. ὕδατος καὶ οἴνου μέρη. Cf. Nicoch. 1, 1. πέντε καὶ δύο.

7. ἀθέλδεται] Mendosum. Fort. ὕδωρ διαχεῖ. τύπων] Angl. moulds, cells. Mendosum arbitratur Kock. Utrum ἀθέλδεται an ἀθέλγεται (cf. v. ἀμέλγειν) vera scriptura sit non liquet. Subaudiendum videtur τὸ μέλι. Sed πίθων optime restituit Herw., qui "Notissimi sunt, inquit, ex Danaidum fabula οἱ τετραήμενοι πίθοι."

8. Malim ἀπὸ (τῶν) λασάνων.

10. (καὶ) τυγγάβαρι καὶ μίλτος — Mein. Qu. (τὸ) τυγγάβαρι χῆ μίλτος ἀναμεμιγμένη. Hesych. ὅτι βαρὺ (l. τυγγάβαρι).

11. γυναικάριον] Formatum ut ἀνδράριον, παιδάριον, etc.

14. V. 2. προνοησάτω δ' ὅπως] περινοησάτω — Mein. Kock. τοῦτο δὲ προνοησάτω, | ὅπως Dobr. Recte, opinor, quum parum hic conveniat verbum περινοεῖν. 3. νέος ὦν] ἔτι νέος ὦν Mein. Nihil opus, si Dobraei rationem sequaris. 4. καταλύσαι] Cf. Phoenicid. IV. 511. ἀπέτυχον — καταλύσαι θέλων. Men. IV. 212. Eur. Med. 146. θανάτῳ καταλυσάιμαν. Suppl. 1004. Fr. 984. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον.

15. Suid. ἄπερ ἔκρουεν ἔν (l. ἔκρουε) ξυληφίῳ.

17. λαπάραι] Confer v. λαγόνες. Hesych. τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους (l. στήθους).

NICOCHARES.

1. V. 1. πέντε καὶ δύο] Sc. vini et aquae. Sub. μέρος. Cf. Eupol. 8. Διόνυσε, χαῖρε. μή τι πέντε καὶ δύο; Amips. 4. ἐγὼ | Διόνυσος [πᾶσιν] ὅμιν εἰμι πέντε καὶ δύο. Diocl. 6, 2. τέτταρα καὶ δύο.

2. γενοίμεθα] Lego γενώμεθα.

2. V. 1. σοφαῖς παλάμαις] σοφαῖσι παλάμαις Mein. Praestat fortasse σοφαῖς παλάμαισι. Cf. Cratin. 70. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων.

3. V. 1. *τί δῆτ'*] *ἡδέ τ'* al. *ἦ δῆτ'* Bentl. Cobet. Corrigo *τί φής*; aut *τί δοῦς*; Schol. Arist. *ὥς εὐπορος* (*ἀπαιδευτος* aut *ἀγροικος*?).

5. *χιῶνα* — *ἐπενδύτην*] Cf. Soph. Fr. 406. *λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας*. Theop. trag. 1. *νεβρίδ'* — *ἐπενδύτην* S. Joann. Ev. XXI. 7.

9. Legerim *τὸ τρυπάνοισιν ἀντίπαλον δπήτιον*. Nicocharem *δπήτιον* dixisse docet Pollux. Poll. VII. 83. *τὰ δὲ δπήτια δπερ* (*τὸ δὲ δπήτιον*?) *ἐν Κρησὶ* etc.

11. V. 2. *ὑπερπληθεῖς* (*δρῶ*) bene supplet Kock.

ΧΕΙΡΟΓΑΣΤΟΡΕΣ. Confer v. *ἐγγλωττογάστορες* Arist. Av. 1694. 1701.

15. V. 2. *ἐξάρη*] *ἐξάγη* Dind. Kock. Lēge *ἐξέλη*.

16. Qu. *εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνιον σ' (αὐθις πάλιν) | ὕπνον ἀποδαρθόντ'*, αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ. Vel *εἰ πεύσομαι σ' ἐγὼ τὸν ἀηδό- νιον ὕπνον | (πάλιν αὐθις) ἀποδαρθόντα, σαντὸν αἰτιῶ*. Cf. Arist. Ran. 630. *αὐτὸς σεαντὸν αἰτιῶ. τὸν ἀηδόνειον ὕπνον*] *τὸν ἀηδό- νιον (μόνον) ὕπνον ἀποδαρθόντα σε* Naber. Cf. Nicomach. trag. Fr. 2. *μέλλουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν*. Arist. Ran. 683. *τρύζει δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον*. Sic *Ἀχερόντιος* et *Ἀχερόντειος*.

NICOPHON.

2. V. 1. *ἀποίσεις*] *ἀπόσches* Naber. Qu. *ἐς κόρακας· οὐ τῷ χεῖρ' ἀφέξεις* —; Cf. ad Ran. 607. 2. *σκυταλλίου*] *σκυταλλίου* (*τοῦδε*) Mein. Recte. Fallitur Scholiasta.

12. Cf. Arist. Fr. 76 D. Eubul. III. 258. V. 1. *ἐὰν δέ γ' ἡμῶν*] *ἐὰν δὲ πεινῶν* sine causa Naber. 2. *τρώγων*] *τραγῶν* recte Cobet. Naber.

3. *ἦκει τρέχων*] *Mendosa* haec videntur. Qu. *δξύτατος*, vel *ταχύς. οὐκ ἄξιος τριωβόλου*] *Sensus*, qui satis obscurus est, fortasse est non levis, Anglice not of a trifling kind. Sed latet, ni fallor, mendum. 4. *κᾶθ' οὗτος*] Qu. *κᾶτ' εὐθὺς* (aut *αὐτόν*), aut *ἐπ' αὐτόν*.

13. V. 3. *κυλινδέιτω*] *κυλινδέτω* recte, opinor, Cobet.

14. *ἄλλος*] *ἀλλᾶς* Bergk. *ἄμης* aut *ἄμυλος* Mein. Verum videtur *ἄμυλος*.

15. V. 1. *ἐγὼ μὲν ἄρτους*] Fort. *ἔχομεν γὰρ ἄρτους*, vel *ἀλλ' ἔχομεν ἄρτους*. 2. *ἐπιχύτους* recte Etym. m. Milleri. 3. *δεν- δαλίδας*] Oatmeal cakes. Hesych. *ἐπίχυτον* (*ἐπίχυτος*?).

17. *πισμόν τινα*] Qu. *τι* (aut *τὸ*) *πιστικόν*. Cf. Phryn. 14. *ἐγὼ δὲ νῶν* (*νῦν* Hemst.) *δὴ τερετιῶ τι* (*τὸ malit* Kock) *πιστικόν*.

19. V. 1. *ἀκρατοπώλαις*] *ἀνθρακοπώλαις* Mein. Cf. Philyll. 14. *ἀνθρακοπώλης, κοσκινοποιὸς* (*κοσκινοπώλης*?), *κηπεὺς, κουρεύς*.

20. *δευτερίας* L. Dind. Recte. Cf. *ἀμφίας, καπνίας*, etc.

22. *παπιεπίπαπτος*] Confer *ἐπιτήθη* Theopomp. II. 809.

24. *κάναστρα*] I. e. *patula vasa*.

28. *σταφυλήν*] *Uvulam*.

15. σκηνή] σκηνή Mein. Cobet. σκενή Herm. Correctio incerta est.

18. Athen. διὰ τὸ — τὸ Φθιώτα (Φθιώτ' Ἀχιλλεύ?) λέγειν.

21. V. 1. κοχύζει] I. q. κοχυδεῖ Pher. II. 316. 2. Σκιαθύσιος] Σκιαθύσιος malit Herwerden.

22. V. 1. οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου —,] Cf. Cratin. II. 127. τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου, | τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. Qui locus magnam cum hoc similitudinem habet.

29. πυκτόν τι τοῖνον ὄψον ἔστι σοι; B. πυκνόν | τοιοῦτον feliciter corrigit Kock. (ὄψον et ἔστι jam Mein.).

30. V. 2. ἔλκουσ'] Qu. ἔλξουσ'. τοπείσις] Cf. Archipp. II. 724. τροχίλαισι ταῦτα καὶ τοπείσις | ἰσιᾶσιν. 3. εἰς ἄκρον (ἐκαστοῦ) Kock. Qu. ὥσπερ ἰσιῶν (ναῦται) τὸν ἰσιῶν.

31. ὑπογάστρια — θύνην] Cf. II. 766. ὑπογάστριον θύνην τι. Arist. II. 1099. θύνην ὑπογάστριον. Eubul. III. 223. θύνην — ὑπογάστρι' ὀπιῶν. Eriph. III. 558. ὑπογάστριον θύνηνακος. ἡδέα] Anglice, nice. Temere ἡρινά correxerit Kock.

32. Μακεδόνησαν] Ut Φοίνισσα, Κίλισσα, Κρήσσα, etc.

33. V. 4. ἐκτίσας' (ἐκ πολλῶν ἐτῶν) suppleverit Naber.

34. V. 2. Alterius personae (B.) haec videntur esse. Idem sentit Naber. δίνω] Scribendum videtur δεινῶ. Cf. Vesp. 618.

36. V. 1. προκέλευθος ἡμέρα] προῖκ' ἐλοῦθ' ὀσημέραι optime Kock. Quam emendationem ut felicissimam praedicat Herwerden. Qu. ἐνός (σιδαρέου) ἐλοῦθ' —. 2. ἀπαξάπασα γῆς στρατιαὶ σιδαρέων] ἀπαξάπασ' ἂν ἡ στρατιά, σιδαρέων | (τριῶν τ' ἐδεύοντων) idem. Pro τριῶν τ' malim τριῶν δ'.

37. V. 1. τε] Lege δέ.

38. Duplex proverbii scriptura videtur fuisse, λίνον λίνω συνάπτεις et οὐ λίνον λίνω συνάπτεις. Strattis, ni fallor, scripserat οὐ λίνον | λίνω συνάπτεις. Cf. Aristid. II. 192. ἀλλὰ γὰρ λίνον λίνω συνάπτει, φασίν. Arist. Phys. ausc. 3, 6.

40. V. 1. ἐγῶδα (ἐγῶδα) τοῦπίνικος V. ἐγὼ δ' αὖτ' ἐπίνικος Ald. ἐγὼ δέ γ' οὐπίνικος Ahrens. Qu. ἐγὼ δέ γ', Ἑπίνικος —. Vel ἐγῶδ', ὁ Καλλίνικος (Δεξίνικος) —. 2. τοῦθ' ὅπερ (χοῖ Λέσβιοι) bene supplet Dobraeus: Lesbiorum enim mentio requiritur. Cf. Herod. VIII. 42. ναύαρχος αὐτὸς ὅσπερ καὶ ἐπ' Ἀριεμνίῳ.

41. V. 1. μή ποτ' — μόλης] Cf. Monost. 325. μήποθ' ἡγήση. 355. μήποτε λάβης.

44. V. 3. Κωπάδων — τεμάχη] Cf. Pher. II. 269. τέμαχος ἐγγέλειον.

45. V. 2. μὴ 'πιχεῖν μύρον] Cf. Arist. Pac. 169. οὐ — καὶ μύρον ἐπιχεῖς;

47. V. 2. οὐδέν ποτ' ἄλλ'] Ita res est. Cf. Theopomp. 32, 4. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. 3. ὀπιθούσαν] Ἄν ὀπιτιούσαν? Sic ὁ πίττομαι (pro οὐ πείθομαι) Arist.

Fr. 708 Bl. ἴτω pro ἴσω, ἐπιχαρίτως etc. 4. τὸν ἱατρὸν δὲ] Haec vitio laborant. Qu. εἴτα τὸν σάκον. Vel sic, τὸν ἀλεκτρούνα δ' ὀρτάλιχα, τὸν δ' ἰάτορα (vel τὸν δ' ἰώμενον). Vel τὸν ἱατρὸν δέ γε —. Cf. Antiph. 217, 8. πλησίον δέ γε | ταύτης αἰσιος.

5. βλέφουραν δὲ] βέφυραν Mein. Sed requiritur animo δέ. Ergo γέφυρα correpta media dicebant Boeoti. 7. κριδόμεν] Hinc Latinum ridere. 8. νεοσπάτιον] Fort. νεοσπάτητον.

48. σιραγγαλίδες] Cf. Pher. II. 265. Confer v. ἀγκαλῖς.

51. V. 1. μηδὲ] μὴ malit Kock. Vereor ut recte. 2. ἀσώ-
μιον] ἀσωτεῖον Mein. Sed Hesychius, Ἀσώπιον τόπος Ἀθήνησι.
Correctio dubitabilis. 3. μηδενί] μηδὲ ἐν Mein. Recte, opinor.

53. κοχῶναι] Ἄν κοχῶνα? Cf. Arist. Eq. 422. 482. Sed
λαγόνες est Vesp. 1193. Ran. 662.

55. (λιβανωτὸν ἐνδοθεν) τίς ἂν κομίσειέ μοι | καὶ θυμαλώ-
πων —; Elmsl. ad Ach. 321. Qu. (λιβανωτὸν ἐνδοθέν) τις ἐκκο-
μίζετω —.

56. V. 1. (εἴτε) ξυπίδα recte, opinor, Kock.

57. V. 2. πολὺ τοῦναντίον] πᾶν τοῦναντίον Mein. Gallice,
tout au contraire. Cf. Plat. Apol. 39 C.

58. V. 2. τέθνηκε] Sc. prae frigore.

59. V. 3. ἀνὰ χοίνικα μάττει] Qu. ἀνὰ χοίνικ' ἀπαρκεῖ. Sen-
tentia loci obscura est.

60. V. 1. ποῖ] Anglice, how so? how do you mean? Cf.
ad Arist. Lys. 193. ποῖ λευκὸν ἵππον; Noli ποῦ corrigere, quod
simpliciter valeret ubi.

61. οἶνος (οἶνος δὲ Eust.) κοκκύζει (κοκκίζει) οἶνος κοχύζει
Mein. Ko. Malim οἶνος δὲ κοχυδεῖ. Cf. Pher. II. 316. ποταμοὶ —
μάξαις κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ.

62. τί θυ] τί ποθ' Mein. τί δ' Kock. Fort. τί.

63. Poll. τὸ διαβαίνειν (περιβαίνειν?) οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλίσσειν
λέγουσι, καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλῖξ. — τουτέστι διηχότα (l. διηλλα-
χότα ex Hesychio v. περιπεπλῖχθαι διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημό-
τως) τὰ σκέλη.

64. ποῦ 'σιν; οὐκ ἄρα | ἄξει τις ἔξω τὴν ἄμουσον μητέρα |
τὴν τῶν διδύμων κολοκανάβων conj. Kock. Malim ποῦ 'σίν; οὐ
(ταχὺ) | ἄξει τις —. Hesych. ἐν τῷ (ἐν τῷ?) φορτικῷ δραματίῳ.

65. ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὥς μύστακα σαντὸν
Porson. (De ὥς pro ὥσπερ in anapaestis licito cf. ad Vesp. 694.)
ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως | φώζειν ὥσπερ μύστακα σαντὸν Reisig.
Qu. ἀλλ' εὖ μέλλεις κἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μύστακα σαντὸν, vel
ἀλλ' οὖν μέλλεις εὖ κἀνδρείως φώζειν τὸν μύστακα σαντοῦ. Cf.
Athen. XIV. 647 B. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων
καὶ μέλιτι δεδευμένων.

66. V. 5. παρ'] κατ' Herw. prob. Kock. 6. θριδακινίδων]
Mensura est — — — —.

67. βοῦς ἐμβαίνει μέγας] βοῦς ἐπεμβαίνει μέγας Mein. Qu. βοῦς (γὰρ αὐτ τις) ἐμβαίνει μέγας.

70. Phot. σκνὴν ἐκ χώρας (l. ἐν χώρῃ).

74. Poll. τὸν ἀπὸ (l. ἀπὸ τοῦ) ὁσθέν) — τόπον.

77. λελεμμένον] λελεπισμένον Cobet. Kockii correctio λελοπα-σμένον (α λοπάς) analogiae repugnat, quae λελοπαδισμένον potius requireret. Photii lectionem tuetur Hesychius, λελεπασμένον· εἰς πέψιν ἤκον. Sed exempla hujus usus desidero.

79. ἡ προγονός] Imo, ni fallor, ἡ πρόγονος.

80. τρώγες] Ex eadem fabula, opinor, ac Fr. 66. Confer v. τρωξαλλίδες (Alex. III. 389.).

THEOPOMPUS.

3. V. 1. χρυσέων] χρυσέαν Pierson. Kock. χρυσάων Valck. Tragici alicujus versus rideri videntur, ut ostendunt tragicae formae χρυσέαν (pro χρυσήν) et νιν.

5. ὄνῳ μυγείσης μητρός] Cf. Herod. II. 42. γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο ἀναφανδόν. ὄνῳ] δς ὄνῳ Bergk. Recte, opinor. Tragici alicujus loci parodia videtur esse. Cf. Fr. 17.

7. V. 2. ξιφομαχαίρας] Cf. Fr. 25.

8. V. 1. Verum videtur ὁ μὲν ἄρτος ἡδύς. γὰρ venit a proximo simili ἄρ —.

10. Cf. 36. λάσιον ἐπιβεβλημένος.

13. V. 1. στήτ' ἐφεξῆς κεστρέων — χορός] Cf. Aristoph. 156. ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. Ubi item Chorus compellatur.

14. Phot. κατεχεῖτο δὲ καὶ τῷ νυμφίῳ (l. τοῦ νυμφίου).

17. V. 1. ἔξει] ἤξει Eust. ἔξει merito tuetur Kock., ut in manifesta tragicorum imitatione. 2. πλείστιων] Corrigendum πλείστη cum Kockio. Describi autem videtur condimentum Orientale chutnee aut curry (καρύκη?) dictum.

21. οὗ φησιν] οὗ φασιν recte Mein.

24. V. 1. ὁ τρίμετρος] Qu. ὁ τρίμιτρος. ὡς λεοντίνος] ὡς Λεόντινος Bergk. ὡς Λεόντιχος Fritzs. Fort. ἐν Λεοντίῳ. 2. τε φάνει] ἐφάνη μοι Fritzs. πέφανται Toepfel. τε φαίνεται χαρίεις θ' Kock.

25. ξιφομαχαίρας] Cf. Fr. 7. Ad fabulam *Εὐρήνην* referendum videtur.

30. V. 1. νῆας Ἀχαιῶν] Cf. 35, 3. παῖδας Λεσβίων.

32. V. 2. εἶδος] Qu. ἄγγος? 3. ἄρ'] Nonne. Post δοθῆς interrogandum. 4. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Ita res est. Cf. Stratt.

47, 2. Arist. Vesp. 984. 5. Qu. τί με καλεῖς σύ (αὐτ τί;)

7. οὕτωσι καλῶς] Cf. Men. IV. 160. 11. τὸ πρῶτον] τὸ πε-ριτόν Jacobs. τὸ λοιπὸν Mein. τὸ περιὸν conj. Kock. Qu. τὸ λοιπόν.

34. V. 1. *Εὐριπίδου τᾶριστον*] *Εὐριπίδου τᾶρ' ἐστὶν* Mein. Qu. *Εὐριπίδου τοῦτ' (vel τόδ') ἐστίν.* *Εὐριπίδου*] Pro τὸ *Εὐριπίδου* propter metrum. Sic *Εὐριπίδῃ* dicebant, non ὦ *Εὐρ.* 2. Cf. Cratin. jun. III. 375. *πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Men. IV. 250. *πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* IV. 111. *οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον | ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.*

35. V. 2. Post *στομάτων* nonnulla excidisse videntur, nisi transponendum *εὐρεῖν* διὰ τῶν *σφετέρων στομάτων.* 3. *παῖδας Λεσβίων*] Ut *ὑλας Ἀχαιῶν* supra 30, 1.

36. *λάσιον ἐπιβεβλημένος*] Cf. 10. *χλαῖναν δέ σοι | λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλὼ Λακωνικήν.*

37. *τηνδὲ — ἥβης*] Cf. Pher. 62. *ἥδη (ἥβης feliciter Herw.) μὲν ᾧαν λουμένῳ προζώννυται.* 2. *κατάδεσμον*] Qu. *ἀπόδεσμον* (Arist. Fr. 309, 13. 312.).

40. V. 1. *λεκάνη, περὶ*] Cf. Cratin. II. 165. *μὼν βδελυγμία σ' ἔχει; | περὶ ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.* *λεπαστή πάνυ πυκνή*] Fort. — *πάνυ συγχή.* Cf. 41, 1. *λεπαστή μάλα συγχή.* Antiph. III. 122. *πάνυ συγχή σφύραινα.*

41. V. 1. *λεπαστή πάνυ πυκνή*] Cf. Alex. III. 417. *πυκνάς ἔλκει (κύλικας).* Eubul. III. 228. *ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς.*

3. *περίστατον*] Cf. Men. 515. *βοῶν ποιέτω τὸν πόλιν διάστατον (περι.?).*

42. V. 2. *ἐπιτήθης*] Cf. *παππεπίταππος* Nicoph. Fr. 22. Philonid. 15.

45. *κνεφάλον*] *κνεφάλω, γναφάλω* al. *κνεφάλων* Hemst. Bergk. Kock. Qu. *κνεφάλλου* (v. Poll.). Pro *ὄνεϊτο* (sic pro *ὄνητο* Bergk.) reponendum forsan participium. Cf. Plat. II. 650. *ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πύλων σεσαγμένος.* Pher. II. 344. *ἦων κἀχύρων σεσαγμένος.*

46. *σπηλάδιον*] Malim *σπηλάδιον, ἐλάδιον, καλῶδιον*, etc.

48. *σφατίουσιν*] Confer v. *ἀρμόττειν.*

50. V. 1. *σαπρά*] Antiqua. 2. *κρουμάτια τὰ ἐπὶ —*] *κρουμάτι' ἅττα τὰπὶ —* Cobet. *κρούμαθ' οἷα τὰπὶ —* Mein. Kock. Quidni *κρουμάτι' οἷα τὰπὶ —?*

52. *ὑποδοῦ λαβὼν (ἀνύσας τι) τὰς περιβαρίδας* conj. Kock. Qu. *ὑποδοῦ λαβὼν (τασδὶ σὺν) —.* Cf. Arist. Vesp. 1158. *τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικάς.*

53. *φρυγέες*] Confer *σφαγεῖς, τομεῖς, τορεῖς*, etc. Poll. *ὅπου ἐπέφρυγον* (l. *ἐν ᾧ ἔφρυγον*).

54. V. 1. *ἐγὼ γὰρ ἄν — πίοιμι —;*] Cf. Vesp. 1159. *ἐγὼ γὰρ ἄν τλαίην ὑποδήσασθαι ποτε —;* *στρεψαύχενος*] Cf. Arist. Fr. 648 D. *μεσαύχενες νέκυνες.* Fr. 542. *στρεψίμαλλος.* et v. *βυσαύχην.* 2. *τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη*] Cf. v. *κλασανχενεύεσθαι* Archipp. II. 728.

55. V. 2. Placet Porsoni correctio, *εἰ νῦν γ' ἀνὴρ διώβολον φέρων —.*

EUTHYCLES.

1. V. 1. *εἶδεν*] *οἶδεν* al. Quod recipiendum. Eadem confusio lectionis est Ach. 613.

2. *βοῦς ἑβδομος*] Placenta ita appellata quod cornua quasi lunae cornua haberet. Suid. *ὅτι ἐπὶ ἐξ ταῖς σελήναις* (l. *ἐξ σελήναις*, coll. Eust.) κτλ.

4. *δόμονλον*] Cf. v. *δομομαστιγίας* Arist. Ran. 756.

AUTOCRATES.

1. V. 3. *κόμαν*] Lege *ποσὶν* aut potius *ποδοῖν*. 4. *κἀνακρούουσαι χεροῖν*] Qu. *καὶ κροτοῦσαι ταῖν χεροῖν*. Postulatur enim articulus. 6. *καλλίσταν*] *κάλλιστα* Lobeck. Qu. *πλεῖστα* δὴ.

7. Qu. (*τις*) τὸ μὲν κάτω, τὸ δ' αὖ (*τις*). 8. Qu. — — — *αἶρονσ' ἄνω*. Cf. Cratin. II. 198. *ὥς ἄνω | τὴν μασχάλην αἶρωμεν ἐμπεπτικότες*. Eubul. III. 213. *ἄνω — αἶρομαι*.

3. *βληχάζουσιν*] *μηκάζουσιν* conj. Kock, ne corripiatur vocalis ante βλ. Cf. ad Vesp. 570. Nihil opus. Confer nostrum to bleat.

ANTIPHANES.

1. V. 4. *μηκάδων μέλη χλόην καταμπέχοντα*] Cf. III. 96. *ἀρτους ἱπνὸν καταμπέχοντας*. 5. *χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενή*] *χλόη καταμπέχοντα σάρκα* — conj. Ko. *Temere, ni fallor*. Cf. Antiph. III. 96. *ἀρτους ἱπνὸν καταμπέχοντας*. 6. *τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους*] *περαίνω Σοφοκλέους τραγωδίαν jure malit* Ko.

3. V. 1. *δλην*] Sc. *κύλικα*. *Frustra δλην* conj. Ko. *μύσας ἔκρινε*] *ἀμυστὶ πῖνε* Lobeck. *Fortasse recte*. 3. Cf. Eubul. 37, 3. *ἐγγέλεις* — *τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι*. 64, 1. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας*.

4. V. 1. *ἐκαλεῖτο* A. *ἐπεκαλεῖτο* Koppiers. *Leg. ἐκαλεῖτ', εἴτα*. *Causa erroris manifesta est*.

5. V. 2. *δυνάμενος*] *Leg. δύναι' ἄν*. *Frustra ὡς δὴ σὺ τι — ἔχων*; cum Dindorfio scribendum putat Kock.

10. *μικρὸν μικρὸν*, opinor, dixit Antiphanes.

16. V. 2. *ἀσυνακόλουθος*] *Scrib. ἀσυνακόλουθος*.

17. *ἀναβῆναι*] *ἀναδύναι* recte Mein.

18. V. 3. *παραλαβών*] *Malim προσλαβών*. 4. *θνητῶν*] *Ad τόλμαν* refert Ko. *Fort. θεῶν*. 6. *ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο*] Cf. Soph. Aj. 926.

20. V. 1. *κρέα δὲ τίνος*] *κρέας* — Mein. Ko. *Malim κρέα δὲ τίνος ἄν*. *τίνος*] *Fort. ὅτου*; 2. *οἷς ἐνι*] *ὧν ἂν ἢ* Herw. *Recte, opinor*. 6. *ταῦτ'*] *Qu. ταυτὶ (τὰ κρέ')*.

21. V. 3. *πρότερον ποτ'*] *πρὶν ποτ'* Salmas. *πρότερον* recte, opinor, Bekk.

24. V. 1. *(τούτων) ὀρᾷς*, conj. Mein. *(οὖν ὧν) ὀρᾷς* Cobet. *Qu. (τῶνδ' ὧν) ὀρᾷς*, aut *(νῦν ὧν) ὀρᾷς*. 3. *ὥς γέ μοι* A. *ὥς γ' ἐμοί* Schweigh. *Malim ὥς ἐμοί*. *κεραυννύται*] *Qu. κεραυννύναι*.

26. V. 1. *τῆς σηπιάδος πρῶτον* A. *τὰς σηπίας δὸς πρῶτον* Casaub. 3. *σε* A. *σου* Ko. *Recte se habet vulgata*. 4. *εἰληφέναι*] *Qu. πεπρακέναι*. 6. *ἀπόδος*] *ἀπόθες* Ko., coll. 9, 24.

7. *κατέδεται ἄρτι*] *κατέδειτ' ἄρα* Mein. (*Recte*. Cf. Ach. 325. Thesm. 248.) *κατέδεται τίς* idem. 13. *λήπεται*] *Qu. κατέδεται* (cf. v. 7).

17. *καὶ μὴν*] *Qu. ἀεὶ δ'*. *κιθαριδοῖς ὡς σφόδρα*] *Qu. κιθαριδοῖσι σφόδρα*. Et sic Herw. *ἀληθῶς*] *ἀεὶ πως* conj. Ko. *Probabilis correctio*. 18. *ἐπιπεφυκῶς*] *ἐμπεφυκῶς* G. A. Hirschig. *ἐπικεκυφῶς* Mein. *Qu. ἐπιμεμηγῶς*. 19. *ἀνδρῶν*] *Qu. ὄρων*.

24. *ἔθηκ'*] I. e. *ἔθηκα*.

29. V. 1. φέρου] τρέπον etiam Naber. Cf. Eq. 986. ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπον. 2. οὕτως, ἐκείνως] Suspectum. 3. ἐγγχείρημα κἄν] Leg. ἐγγχείρημ', ἐὰν —.

33. V. 3. φαιός] Leg. φανός. Cf. Ach. 845. 5. βεβαία τράπεζα A. βαιά τράπεζα L. βαιά τε πέζα audacter Ko. Latet aliud quid, fortasse κρούπεζα βαιά. Cf. Cratin. II. 225. κρουπεζοφόρον γένος. Cum hoc fragmento cf. Ephipp. Fr. 14. 6. γάρ] Leg. μοι.

34. V. 3. Qu. οὐ Θετταλικὸν τὸν ἄριστον εἶναι φασὶ γάρ; τὸν χρηστὸν] Leg. τὸν ἄριστον. Pro δὲ qu. γάρ. 4. τῆς (δὲ) Φοινίκης recte Mein.

35. V. 1. μυροπώλῃ] Qu. μύρω. γενόμενον recte A. Ne γενόμενον reponendum suspiceris, cf. Arist. Fr. 8 D. τῆς μυρογῶς ληκύθου | πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρον. κατελίμπανον] Qu. αὐτὸν κατέλιπον. 2. περὶ μύρον] Leg. περὶ τὸ μύρον. αὐτὸν recte ejicit Mein. τε] δὲ recte Bergk. 3. τὰ κινναμώμυνα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα] Offendit dura anapaesti incisio. Corrigo τὸ κινναμώμυνόν τε καὶ τὸ νάρδιον. κιννάμωμα A. κινναμώμυνα Schweigh.

36. V. 2. σκελέαις] Anglice, leggings.

39. V. 2. περιπατήσεις] πτέρων πατήσεις ingeniose Jacobs, coll. Theoor. V. 51. ἀπαλὰν πτέρων ὥδε πατήσεις. (Vereor ut recte. Latet aliud quid.) πάτερ, σπαθήσεις satis probabiliter Herw.

3. τὴν γῆν] τὴν del. Ko. Qu. γῆν σμηκτρίδα.

40. V. 4. (χρυσίῳ) μικρῷ supplet Herwerden. Recte, opinor.

7. ὅποι] ὅπη malim cum Mein. τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω] τὰς ἄνω τε καὶ κάτω recte idem. 8. ὁ θνητὸς — βίος] Cf. Men. IV. 247. οὐκ ἔστ' ἀπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ. Mon. 57.

42. V. 1. ἐπανάζω] ἐπανήξω Cobet. μέγαν ἦξω conj. Ko. Recte, opinor. Ceterum construe ἦξω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς.

43. ἐγγχείριον] Qu. κρέας sive potius τέμαχος.

44. V. 3. φειδίτια] φιλίτια Toup. φιδίτια Cobet. Recte, ut videtur. 4. ἀπόλαυε] ἀπόλαπτε Herw. Recte. Cf. Pac. 885. τὸν ζωμὸν — ἐκλάπεται. et ad Arist. Nub. 811. φόρει τοὺς βύστακας] δόφει, τοὺς — Ruhnke. Leg. φόρει τοὺς μύστακας. Cf. Stratt. II. 789. Eubul. III. 259. In fine versus interpungendum. τοὺς βύστακας pro τὸν βύστακα positum miratur Kock. 5. μὴ καταφρόνει] μηκέτι φόρει Herw. μὴ καινοτόμει probabiliter conj. Ko. Legerim μηκέτι φρόνει. μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει κακά] Qu. — εὖ ζήτει κακά. 6. ἀρχαῖκός] ἀρχαῖκός recte Ko. Cf. ad Nub. 821. φρονεῖς ἀρχαῖκά.

45. V. 1. βρυτικὴν] Βρυτικὴν Ko. Βρετικὴν conj. Mein. "Serva significatur Bruttia, ut in Alexidis Βρεττία." (Ko.) 2. πικρὸν] πικρόν τι Naber, coll. Hom. II. λ'. 846. ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν | χειρὶ διατρέφεις ὀδυνήφατον. Recte. γεννηκῇ — λεπαστῇ]

Cf. Eubul. III. 205. ἀκροκώλιον γεννικόν. 3. ἐποίῃσ' ἔπεισεν recte Naber.

47. V. 1. ἥδε τὴν] ἦδε τὴν A. Leg. ἥδέτην, ut jam Petitus Misc. VII. 12. 2. Praefigendum videtur B. ἐπίσταται] Qu. ἐπίστανται. 3. Fort. μαθόντες (ἐτέραν). 4. αὐτὴ τελετὴ ψεῦθ A. αὐτὴ τε λήψεσθ' Mein. εἰθαμεν συντυγχάνεις A. εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις recte Dind. et (νῦν pro σὺ) Cobet. αὐτὴ] Λύδη [Λυδὴ?] Mein. 5. δέξεται δὲ τὰλλα σοι] Fort. δέξεται δὲ γ' αὐτῇ, vel — ἥδε σοι. Nisi latet proprium nomen aliquod. 6. κοινόν] Leg. τὸ κοινόν. πάλιν] Fort. μὲν οὐ.

48. V. 1. ὁ μὲν Μενέλεως] Malim ὁ Μενέλεως μὲν.

49. λινοσάρκους] χιονοσάρκους conj. Ko. λειοσάρκους Naber. λιπαροσάρκους Mein. Legendum λευκοσάρκους. Cf. III. 96. ἄρτους λευκοσωμίτους. τυρὸν λέγω] B. τυρὸν λέγεις recte Naber. Cf. III. 70. 7. Κωπῆδας λέγεις. Eust. p. 1339, 17. ἤγουν λεπτάς (l. λευκάς) καὶ ἀπαλὰς.

52. V. 2. τυκτὸν] τυκτὸν malit Naber. 3. ἄλλῃ] Leg. ἀγνῆς. Idem suadet Kock. Qu. ἄλλης. κάκκαβος γηγενῆς dicitur III. 99.

4. νεογενοῦς — πνικτὰ] νεογενῇ — τέκνα (fort. τέκτα) Grot. νεογενοῦς ποίμνης ἔπαυλιν (?) conj. Ko. 5. τακερόχρωτ' εἶδη] Qu. τακερόχρωτα κρέα. εἶδη] Suspectum. κνοῦσαν] Sc. χύτραν.

6. ἄρα μ' A. ἄρά μ' Dind. Suspectum. Fort. θᾶπτον, vel τᾶρα μ'.

7. μελίσσης νάμασιν] Cf. Epinic. IV. 505. ἐσμὸν (l. ρασμὸν) μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν. Scrib. μελίττης —.

8. ἀπόρροον] ἀπορροον (sic) A. Vox rara. Cf. Eur. Fr. 223 C. v. 41. κρήνης ἀπόρρους (ἀπορρώξ?). ἐγκαθήμενον] ἐγκαθεμένον probabiler Herw. 10. καλύμμασιν] ἀρτύμασιν conj. Ko. Recte. 14. μὴ μακράν. A. μὴδὲ — μὴδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῖμπαλιν λέγε Dobr.

15. A. μὴδὲ — μὴδέν; B. μὴδὲ καμπύλον λόγον conj. Ko.

16. ὅτι] ὥς Ko. ὥς φασίν τινες] ὥς φασιν, λέγειν — Ko.

53. V. 1. πενθεῖν δὲ μετρίως] πένθει — malit Naber. Leg. πενθεῖν μετρίως δεῖ. 3. Aesch. Cho. 239. προσανδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον etc. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τᾶριστερόν τοί μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.

54. εὐειματεῖν] Formatum ut εὐσωματεῖν, εὐληματεῖν, εὐχρηματεῖν.

55. V. 2. λυχνίον] Corr. λυχνεῖον, unde dim. λυχνείδιον. 3. (καὶ μῆλα θήσω) πέντε νικητήριον. Cf. Eubul. 3. θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πεντε καὶ φιλήματ' (τραγήματ'?) ἐννέα.

4. περὶ τοῦ;] παρὰ τοῦ; aut παρ' ἐμοῦ. conj. Ko. κοτταβιεῖτε] κοτταβιῶ δὲ recte conj. Ko. 5. κᾶθ' ὅς ἂν Dobr. πάνθ', ὅς ἂν recte Mein. μάθε δ' ὅς ἂν conj. Ko. 14. λαβὼν] λαβεῖν recte Bergk. νόμῳ] τρόπῳ recte Herw. 16. οἶνον — πολύν] οἶνον — πολὺν conj. Ko. Recte. Athen. XI. 487 D. ἐφ' οὗ (l. ἐφ' ὧν) coll. 667 E. τὴν ὧν τὴν — ἐφ' πλάστιγγα (λάταγα?) ἔδει πεσεῖν.

58. V. 8. *δλίγον ἐστὶ* —] Cf. Ran. 783. *δλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθαδί.*

60. *καλέσας*] *καλέσασα* al. *ζέσας* conj. Ko. Fort. *πνίξας.*

62. V. 3. *κάππαριν* (*ἐλάας* aut *ἀνηθον*) supplet Dobr. *κάππαριν* (*ἐλαιον*) Ko., coll. 70. *κάππαριν, ἀπαξάπαντα* Nauck. Athen. IV. 161 E. *ἐν Θομβυκίῳ* (*Βομβυλίῳ*?).

63. Qu. (*ἐστι γὰρ*) *ὁ κούξ.*

64. *κνισολοιχίας*] Cf. Amph. III. 304. Sophil. III. 583. et Sophil. III. 582. *κνισολοιχίας.*

66. Qu. *B. ἦν πομπή σαφῶς*, aut *B. ἦν* (ecce) *πομπή σαφής.*

68. V. 3. *πιστὲ, ἀργύριον*] *Πίστ'*, ἀργύριον Porson. *παῖ, τὰ ἀργύριον* conj. Ko. 8. *ἤρεσεν*] *ἤρεσαν* Schweigh. Recte, opinor.

10. *κἂν εἴ τις* A. *κἂν τις* Dind. Qu. *ἂν τις.* *μικρός*] Qu. *ιχθύς.* 12. Scrib. *τί φῆς, ὦ φίλτατε;* 13. *ὥς* (*οἶν* alibi) A. *ὦν*] *ὦν γ'* Dobr. *οὗς* Jacobs. Qu. *οὗς γ'.* 15. *ἃ φησιν*] *ἃς φησιν* Cobet. Correctio non necessaria. Accusativi *μαινίδας* — per appositionem ad *ἃ* ponuntur. Cf. ad Arist. Ran. 427. Tolenda autem virgula post *βρώματα.*

70. V. 1. *πατάνια*] *βατάνια* al. Sic *μεμβράς* et *βεμβράς.*

71. *κογχίαν τε*] *κογχίου τι* Mein. Fortasse recte. *προσ-τετμημένον*] Malim *πρὸς τετμημένον* | (*μέρος*?). Saepenumero *ἀλλάντων τόμων* mentio fit.

72. Qu. *ἐκτεμών* | *χορδῆς μεσαῖον τόμον* (aut *τέμαχος*?). Cf. 181. *μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας τέμαχος.*

73. V. 1. *ἐν τῇδε μὲν*] Corrige *ἐνταῦθα μὲν* (aut *πον*, coll. Metag. II. 755.).

74. V. 8. *ἱμᾶντα*] Cf. Ach. 724. *ταχέως οἶον*] *ταχὺ βόειον* optime conj. Ko. (Possis etiam *ταχὺ κύνειον.*) *ταχέως. Π. ποῖον οὐκ ἔγνων* Emper. Locus obscurus. *ἔγνων*] *ἔγνωκ'* conj. Ko.

9. *τοῦτο*] Vitiosum. 13. *τὼ χεῖρε ποιήσαντα*] *τὼ χεῖρ' ἀποστρέφαντα* conj. Ko. Recte.

75. *καλυψάμενος*] Scripserat forsā *ἐγκαλυψάμενος. ΓΟΡΓΥ-ΘΟΣ.* Etym. M. *τὰς δυσεξιτήτους* (l. *δυσεξίτους*) *κατασκευάς.* *γόργυρον*] Cognata vox est Latina 'carcer.'

76. V. 2. *πρόοιτ'*] Leg. *προεῖτ'.* Cf. Arist. Av. 628. *ἀφείμην.*

77. V. 1. *τάριχος ἀντακαῖον*] Cf. Lync. IV. 433. *ἀντακαῖον μικρόν.* 2. *δὲ*] *τε* Jacobs. Nihil opus. 3. *δομαῖσι χαίρει*] *εὐφροσύναις δομαῖσι* A. *εὐφραίνεται' δομαῖς* Mein. Recte.

78. *μελίπηκτα ἦ*] *μελίπηκτον ἦ* Dind. *μελίπηκτα. B. ναὶ τοιοῦτό τι* Mein. Recte, opinor, nisi quod malim *μελίπηκτα*; —. 79. Exitus senarii, ut videtur.

80. V. 3. *παράσιτος*] *γὰρ αὐτῶν* (aut *ἡμῶν*, 89, 6.) requirit Ko. 8. *ἀροξέυς*] Cf. v. *παροξύνειν.* 9. *ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός*] *ἀγανός* frustra Both. Cf. Vesp. 904. *ἀγαθός γ' ὀλακτεῖν. γελᾷ*

γελᾶν recte Herw. 12. σιτάρχημα] σιτάρχημα recte Cobet. Solennis haec discrepantia est libris. Anglice rations.

81. V. 1. μοι] Qu. τις. προσφέρει] προσφερέτω conj. Ko. Recte. Qu. τις φερέτω. 2. οὐχὶ παιδίον A. οὐχὶ παιδιᾶ (joco) Ko. Qu. οὐκ ἐν παιδιᾶ, aut οὐχὶ παιδικῶς. 3. τε] Leg. δέ.

82. V. 2. πιών τε] Malim πιών δε. πιών — προπόσεις] Cf. Alex. III. 404. προπόσεις πίνετε. Mnesim. III. 569. πρόποσις χωρεῖ, λέπεται κόρδαξ. 3. ἐστρηνίων πως] Fort. ἐστρηνίασα. καταβεβρωκῶς] Qu. καὶ βεβρωκῶς (i. e. πιών καὶ βεβρωκῶς).

85. V. 1. θεοῖσιν] σκύφοισιν conj. Ko. Herw. Qu. κνάθοισιν. Pro ἐνέσται qu. ἐνεσσι aut ἐνεστ' ἐν. 2. ἴσχε] ἔχε (τὸν ᾧδόν) Dobr. Recte, opinor. Sed subaudiendum fortasse κύαθον.

86. V. 3. κατασπᾶ τοῦ σκέλους] Cf. Arist. Lys. 725. τὴν δ' — τῆς τοιχὸς κατέσπασα. 5. σιτιζομένους] ὠσιζομένους frustra conj. Ko. 6. ἀθανασίας φάρμακον] Remedium ad immortalitatem adipiscendam. Angl., a receipt for immortality. Aliter Amph. 37, 1. φάρμακον μέθης. Men. IV. 346. ὀργῆς — φάρμακον. Mon. 37. θυμοῦ φάρμακον. Philem. IV. 23. τῶν κακῶν — φάρμακον. ἀθανασίας] εὐθανασίας frustra Both. prob. Ko.

87. V. 2. μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστήν δ' ἐνδοθεν | τὴν χεῖρα] Qu. μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε μὲν, μεστήν δ' ἔχων | τὴν χεῖρα. Exciderat μὲν ante simile μεσ. 3. χεῖρα] Fort. φάρυγα, sed non opus videtur. 4. ταχύτατα] τάχιστα Herw. παχύτατα malit Ko. Haec correctio probabilior, quum vix abiisset τάχιστα in τάχιστα.

88. V. 1. οὐ] Malim αὖ. 3. ἅπασιν] ἀλλᾶσιν Mein. Vereor ut recte. 4. μαστοῖς] μαστροποῖς (?) conj. Ko. μαζίοις Mein. μασπέτοις recte Dalecamp. Cf. Theophr. H. Pl. VI. 3. 1. τὸ δὲ φύλλον (τοῦ σιλφίου) καλοῦσι μάσπετον. Plin. N. H. V. 33. πυρετοῖς] πύργοις (?) conj. Ko. Malim πυροῖς. Non πυρετοῖς scribere potuisse poetam jure admonet Kock, quum saluberrima fuerit regio Cyrenaica. ὁποῖς V. L. ὀπίσω A. ὀπῶ (ὀπῶι) recte Toeppel.

89. V. 5. δς ἄν φάγη ἡμῶν] ἡμῶν δς ἄν | φάγη Porson. Recte.

91. V. 1. οἰκῆτωρ] Mendosum. Corrigo οἰδ' ἡκονσ'; ἢ τίς A. ἢ τις Mein. Leg. ἢ τις.

92. ἀστροίχοις] I. q. ἀστραγάλοις. Scilicet ob astri similitudinem.

93. ἡκροᾶσο cod. et Bekk. ἡκροάσο (2. pers. plusquamperf.) Cobet. Ko. Qu. ἡκροάσω (aor.).

94. V. 1. ἅπασιν] ἀπὸν μὲν ingeniose et fortasse vere conj. Ko. 2. ὥς εὐδαιμον] Qu. ὥς δ' εὐδαιμον. 3. ἀχθηρόν, ὥς μοχθηρόν] ἡχθηραν ὥς μοχθηρόν ingeniose Both. prob. Ko. Sed, quum bis praecesserit ὥς cum epitheto, corrigendum potius suspicor ὥς ἐχθηρόν, ὥς μοχθηρόν. τέ σε] Malim δέ σε.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ. Aeschin. I. 40. ἐπὶ τοῦ (l. τῷ) Εὐθυδίκου λατρείου (l. λατρείῳ).

95. V. 2. ἔπειτα ποιλέπους | ἐν β.
 vos conj. Ko. Ipse malim — | ἐν β.
 μένος. Unum, opinor, sufficiebat βατι

97. πᾶν συνεχὴ | σφύραινα — Di

99. ποικίλον ἡμικεσμένον A. ὥσπ
 ἡφασμένων Mein. τὰ ποικίλ' ὥσπερ
 Quod praeferendum.

100. V. 2. ζητεῖν | ζῆν τιν' ἐρεῖς;

Qu. ἂν πύθῃ. σιάδια γὰρ | ἔκατι
 σιάδι' ἐλθεῖν κρεῖσσον Gaistford. 3.

A. B. που διὰ γῆς — Grot. in ed. ποῶ
 Jacobs. Qu. πολὺν δὴ ὅσι κρεῖττον, vel
 ποσὶν διελθεῖν κρεῖττον, vel πεζὸν (πε.

requiri contendit Ko. 4. πλεῖς τὴν θ
 πλεῖς τὴν θάλατταν —; Philem. IV. 1
 ταν. Alex. 211, 1. ὅστις δὲ πλεῖ (διαπλε
 χολᾷ etc.

102. V. 1. γιλογένης | Opponitur
 εἰταίρας ἡδέως πάσας ἔχων Naber, coll.
 δάλις δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηρικῶς. Men
 ἔχω κακῶς. (Quidni πρὸς τὰς εἰταίρας
 — λέγω. ἔχω] Leg. ἐρῶ amo. 3

parum numeroze Naber. Qu. ὁ σὺ μέμφει
 Malim ἀπαλαῖς. Naber idem suadet. c
 cf. Nausier. IV. 572. δύο -- ἀπαλοὶ κ
 anon. IV. 673. ἀπαλὸς καὶ καλὸς νεανί

— ἀπαλὰ καὶ καλὰ. Idem autem est ἃ
 φθῆναι πόδας] Ρίο τοὺς πόδας (106, ἔ. γ. υλ. III. 84. ὥς θᾶττον
 ἢ παῖς δ' ἡγᾶτ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ' ἀνεπήδησεν.

103. Qu. ἄραλμα κἀνδροῖντα καὶ γρασὴν (ἔχω aut ἔχεις).

104. V. 2. πράττων] Leg. φρονῶν, quod ostendit sequens ἐμ-
 φρόνως. παρὰστασιν] I. e. ἐπιθυμίαν. (Cf. Men. IV. 235. φθό-
 ρος -- φρενὴς πονηρᾶς δυσσεβῆς παρὰστασις.) περίστασιν Dobr. με-
 τάστασιν malit Ko., qui tamen graviter corruptum locum habet.

105. V. 1. γήμεις βοροτῶν] Cf. Arist. Fr. 211 D. 2. ὠνο-
 μισμένος] ἐννόμιον πέδον conj. Ko. Felix conjectura.

106. V. 1. λοῦτιν δ' ἀληθῶς; ἀλλὰ τί;] λονσαμένη δ' ἀλείφεται
 sagaciter conj. Ko. 3. τὰ σκέλη] τὸν σκέλη malit Ko. Correctio
 non necessaria, praesertim post τοὺς πόδας. 4. καὶ τιθία] Leg.
 τά τε τιθία. Ita etiam Herwerden. Exciderat τε ante τι, deinde
 invecum est καί. 8. Qu. μελλομένη δέ γ' ἐκείτερον βραχίονα.

109. V. 1. πῶς οἶν διατρώμεσθα;] Qu. ὥδ' οἶν (aut οὔτως)
 διατρώμεσθα. Vel τίν' οἶν δίαταιν ἔχετε (vel διατᾶσθ' -- ο.) Vel
 sic, ὅπως διατρώμεσθα; τὸ μὲν ἐγίππιον etc. 2. ὁ δὲ καλὸς πῖλος,
 κάδος, φρεντήρ Dobr. prob. Naber. Qu. ὁ δὲ γε πῖλος πάγκυλος

(aut πάνν μέγας) ψυκτῆρ. Cf. Fr. 114. τρίποδα καὶ κάδον | παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἶνου etc. καλὸς A. κάδος recte Dobr. Cf. 114, 1. 3. ψυκτῆρ· τί βούλει; πάντ'] ψυκτῆρ, δ τι βούλει, πάντ' conj. Ko. Recte, opinor. ψυκτῆρ] Cf. 114, 2.

110. V. 2. συνδοῦντες — τρία λυχναῖα χρώμεθα] Cf. Hermipp. 75. σύνθετον (τὸ στρατιωτικὸν λυχναῖον, Athen. XV. 700 D.)

112. V. 1. εἰτ' ἠδηλός] ἦται δ' ἤρως Tyrwhitt. εἰτ' ἤδη δὸς Emper. ἔστι Ἠγλείς Ko. ἔστι jam Jacobs. Quid lateat incertum est, fortasse ἀσπίδα δ' ἦται, aut εἰτ' ἀσπίδα δὸς, aut ἀσπίδα δὸς μοι, aut ἔστι δ' ἴσχω. Hoc saltem constat, opinor, mentionem ἀσπίδος hic factam fuisse. φιάλην Ἄρεος] Cf. Anaxandr. III. 201. φιάλας Ἄρεος.

113. V. 2. βάκην] Cf. Men. IV. 211. Lucian. Eun. 8. Pseud. 17. Cronos. 12. 3. ὁ τὸν Ἡράκλειτον — ἐξηγούμενος] V. Diog. L. V. 86. 88. apud Kock. πᾶσιν] παισὶν conj. Ko. 4. πρῶτος ἀνευρηκὴς (?) Naber. Quidni πρῶτος εὐρηκὴς? Cf. Antiph. III. 66. ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν.

114. V. 1. Haec probabiliter sic digere Dobraeus, τρίποδα καὶ | οἶνον κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε | μεθύσκειται. κάδον — ψυκτῆρα] Cf. 115, 4. et 109. Alex. III. 386. ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. 2. οἶνον (πάνν μέγαν) Naber.

115. V. 3. κναθίζειν] Cf. κοτυλίζειν Arist. Fr. 555 D. 4. κάδον] Cf. 114, 1. et 109, 2.

117. V. 1. ἐφύσων] Qu. ἐκφυγῶνθ'.

121. Fort. δὸς (aut καὶ) στειλῆν ῥαφανίδα —.

122. V. 1. τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν] Haec mendosa sunt, nec proficimus Kockii conjectura τὸ δὲ παρανοεῖν ἐστι δῆ. 2. τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν] τὸν σπουδαῖον ἀκολουθεῖν Kaibel. ἔρις] ἐρίς conj. Ko., coll. Eupol. 326. Timocl. 10. Qu. ἐρῶ. 4. σκύνων] σκυτίνων al. Cf. ad Nub. 880. λέγονθ'] λέγοντα A. κλύουν θ' conj. Ko. Recte. 7. οὐτ'] οὐδ' recte Grot. Athen. III. 98 F. διαναγνῶναι (l. ἂν γνῶναι aut ἂν διαγνῶναι). Id. XIII. 565 F. σκυτίνων (l. σκύνων).

123. V. 1. πρῶτος κατέδειξε A. κατέδειξε πρῶτος al. Quod forsitan praefendum. 5. λαμπρόν] λαμπρὸς jure requirit Naber.

124. V. 3. ὁπότε προστάζεται τέ τις A. ὁπότε προστάξαι τέ τις conj. Ko. Leg. ὅτε δὲ προστάξειέ τις. 6. οὐδέποτε γ' οἶμαι] Qu. οὐδέποτ' ἂν αὐτὸν, aut οὐδέποτ' ἐκείνον. 11. ἦν θ'] Leg. ἦν δ'. 12. μὲν δὲ καὶ] Leg. μὲν γε δὲ 'στι. 13. ἐν] ἐπὶ recte Herw. 15. Post Φίλιππος ni fallor, tollenda virgula. Mox ἦν primam personam habet Ko.

125. V. 2. κήρυγμα A. κηρύγμαθ' Mein. Ko. οὐ καὶ νῦν] Leg. οὐ γε νῦν aut οὐ νῦν, aut ἄτοπον — κήρυγμ' ὅπου γε νῦν. Cf. Vesp. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἤδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ etc.

126. V. 3. δ'] Malim γ'. 4. ἀπεῖρξε] ἀπείδισε (!) conj. Ko. Qu. ὥστε τοῦτ' ἀπεῖρξε (ἀπεῖπε) σκατοφαγεῖν. σκατοφαγεῖν —] Cf. Crobyl. IV. 567. καπρίσκου σκατοφάγου. 5. τὸ ζῶον (αὐτή) conj. Ko. Qu. τὸ ζῶον (ἀεί).

127. V. 2. Leg. τὴν ἑγδιν. B. ἑγδιν; A. τὴν θυεῖαν ἀγνοεῖς; Idem sentit Herwerden.

128. V. 3. Εὐθυνον ὄψον ἀπολοπίζοντ' αὐτόθι | χρηστόν τι Παρμένων, κέλευσόν μοι τεμεῖν conj. Ko. Non male.

129. V. 1. δ μὲν ἀγρῶ] δ μὲν ἐν ἀγρῶ Cobet. δ δ' ἐν ἀγρῶ Mein. Qu. δ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῶ. Cf. Anaxil. III. 346. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῶ χωρίον. Aristoph. II. 1108. Philem. IV. 22. Men. IV. 193.

2. θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει] θαλάττιον (ὄψον) imperite Mein. et Naber. ὄψον θαλάττιον Casaubon. Leg. θαλάττιον (μὲν) —, vel ὀψάριον οὐδὲν ἐσθίει θαλάττιον. Cf. 134, 1. τῶν θαλαττίων — ὄψων. 4. θύννης] Leg. θύννου. 6. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις] Leg. τὸ δεῖν' ἂν ἐσθίεις aut τὸ δεῖνα δ' ἂν φάγοις (coll. v. 5.). 7. τοῖτι (sic) κακόνωτα πλοῖα A. τὰ λευκόνωτα λεία Naber. Leg. τὰ λειόνωτα (vel λευκόσαρκα) ταῦτα. Vel sic, — — — — — Γ. ποῖα; Κωπῆδας λέγεις; Qu. τὰ λευκόνωτα ταῦτα, vel τὰ λειόνωτα ταῦτα. Cf. Antiph. III. 126. τῆς κυφονώτου σηπίας. 8. ἀγρίως γε] Qu. μάλιστά γ', aut ἡδιστά γ'. παρὰ λίμνην γὰρ] παρὰ λίμνην Jacobs. λίμνην γὰρ Dind. 10. κομιδῇ γὰρ οὐκ] ἐνταῦθα γὰρ Eust. Leg. κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδὲν ἐνθάδ' (ἐνταῦθ') οὐδαμοῦ.

131. τυγχάνω (λαβών) probabiliter supplet Mein.

132. V. 1. ἐμῆτιος A. τμητός Porson. νῆσις recte Schweigh.

3. σακτῇ] Fortasse corruptum. 7. ψήττας κίσχος] ψήττας ἰξὺς Porson. ψήττα, ξιφίας Mein. ψήτται (?), σκίνδος conj. Ko., coll. Anaxand. 27, 4. 7. Qu. ψήττης — —. 9. τῶν τοιούτων] Malim καὶ τούτων aut τούτων μὲν.

133. V. 3. ἡλιβάτας Eust. ἐλιβάτας A. Athen. Illud praeferendum. Cf. Anaxil. 12, 1. δέλφακας ἐλιβάτους (ἡλιβάτας injuria Mein. leg. ἐλιβάτας). 5. ὅς οὐ τομίας] Qu. ὅς ἐκτομίας. Themist. Or. 21. 262 C. κριοὺς ἐκτομίας. Anon. IV. 701. 7. τυρὸς χλωρός] Cf. Alex. III. 462. v. 12. τυροῦ τροφάλια χλωρά.

ΚΩΡΥΚΟΣ. Strab. XIV. 644. κατακούειν (l. παρακούειν).

134. V. 2. τοῦθ'] Leg. ταῦθ'. 3. (καθαροὺς, ἀκραιφνεῖς) supplet Ko. 4. οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σκιᾶς τρόπον. | B. πῶς εἶδος; A. οἶον — Cobet. οἰνάριον — B. ἡδος νῆ Δία κοιμιστροφον. | Γ. πῶς ἡδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρειν, | ἀπαξάπασιν, ὁξυβάτῳ ποτηρίῳ ingeniose conj. Ko., coll. Arist. Fr. 462.

εἶδος] ἡδος (i. e. ὄξος) Schweigh. ἡδος Attice Ko. 5. πόσειδος] πῶς εἶδος Cobet. πῶς ἡδος recte Ko. παροῦσι] Miror interpretes latuisse veram scripturam πιοῦσι.

135. V. 3. μάζης μελαγχροῇ μερίδα] Leg. μάζης μελαγχροῦς μερίδα. Cf. Polioch. IV. 590. μελαγχροῇ μᾶζαν.

137. V. 1. Versus graviter corruptus. Qu. τράπεζ' ἀφηγρέθη, μετὰ ταῦτα δαίμονος —.

140. V. 1. ἐγγέαι] ἐγγέοι Rutherford. et Bamberg. 2. Cf. Men. IV. 164. πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω κακῶς. 4. τρώγοιμι καὶ] τρώγοιμ' ἂν C. et Eust. Qu. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι, τρώγοις ἂν ἢ | φόν; B. καταπίνοιμ' αὐτ' ἂν, aut φά; B. καταπίνοιμ' ἂν. Qu. μελίπηκτα δ' εἴ τις προσφέροι σοι; B. τρώξομαι.

142. V. 3. βοτανίων] βαλανίων Ko., coll. Pher. 186. Herm. 63, 20. Nicoch. 15.

144. V. 7. Cf. Arist. Av. 128. 9. ἐμοὶ μὲν —] Fortasse οἶμαι, —.

147. V. 1. καὶ τᾶλλα] Leg. τά τ' ἄλλα. 2. εἶναι τὸ —] εἶναι τε — Naber. Qu. εἶναι νομίζειν τ'. 7. οὕτως ἐσθ' ἅγιον] οὕτω 'στὶν ἅγιον Porson. ("At nunquam sic comici," Ko.) οὕτως ἅγιόν τι Dind. Cf. 245, 4. οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ἔδωρ. Arist. Fr. 520 D. οὕτως τι τὰ πόρροητα δοῦν ἐστι μέλει (γλυκύ?); τυχεῖν] θυγεῖν conj. Ko. Recte.

148. V. 3. προσέρχεται] Qu. παρατίλλεται. Vulgata a v. praec. venit. 4. ἐκβέβηκε (ἐκβέβληκε, ἐμβέβηκε), τρίβεται libri. ἐκβέβηκ', ἐκτρίβεται Mein. ἐκδέδυνκ' (vestes exuit), — conj. Ko. 5. σκοπεῖται, στέλλεται] Utrumque mendosum videtur. 6. ἂν δ' ἔχη τι] ἂν τύχη δ' recte Mein.

149. V. 1. τοῦτον] Qu. τοῦτο δ', aut τήνδε δ'. Pro τῆς fort. τήν. μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας] Cf. III. 76. Diph. IV. 409. μετανιπτρίδα — Διὸς σωτήρος. 2. ζωροτέρω — οἶνοχόφ] Non intelligo. Qu. — οἶνω ἀεί. Epithetum vino idoneum requiritur, non οἶνοχόφ.

151. V. 1. ὦν ἔμπορος] Malim ὡς ἔμπορος. φρονεῖ] φρονεῖς probabiliter Dobr.

152. Athen. IV. 170 D. παρελαμβάνοντο (l. προσ.).

153. V. 1. ἦν] ἦν (en) recte Mein. Steph. Byz. τὸ δ' (l. ὁ δ' — χρόματος ἴδιον (ἐνδύματος εἶδος?).

154. V. 1. ἀλείμματα] ἀλειμμά τι Naber. 2. εἶτα] Leg. αὐτοῦ, ut in v. 4. Vulgata venit a v. prox. 3. 4. ὡς θάπτον ἢ παῖς δ' —] Mendosa haec sunt. Qu. ἐπεὶ τάχιστα δ' —. 5. ἔτριψέ τ'] ἐνέτριψέ τ' conj. Ko. Recte. Cf. III. 54. τριφθῆναι πόδας.

159. V. 4. οὐχὶ A. κοῦ Hanov. Qu. οὐχὶ μὰ Δί' εἰσάγονσι ἰάθας βασκάνους. 5. αὐθις] Qu. οὐδέποθ'. 6. Postulatur μὰ Δία. Cf. ad Philaet. III. 293. 8. αὖ] Qu. οὖν. 10. λέγειν] Qu. καταλέγειν. 11. Qu. (τούτους δε) —. 12. Cf. Diph. IV. 415. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον.

160. V. 2. καὶ κακὰ] Qu. χᾶτερα.

161. V. 2. τὴν πείραν] Articulus non opus est. Leg. πείραν τιν'. 9. ἐξέβαλεν (ἀτάφους) οἶκαδε supplet Ko., coll. vv. 4. et 8. (ἐλθὼν) οἶκαδε Naber.

163. V. 5. ὀξυβαφίων κεραμεῶν] Cf. Theophil. III. 627. κίλικα κεραμεῶν. Nicon. IV. 578. μάνην — κεραμεῶν. 6. Qu. σοῦ δ', ὦ κυλίκιον (aut γλυκύτατον), vel αὐτοῦ δ' ἔν' ἐσμέν. 8. ἀφελείας] ἀσφαλείας al. τῆς τ' ὠφελείας εἵνεκα conj. Ko. Redde, smoothness of surface. Sed requiri videtur nomen capacitatem significans.

164. V. 3. θύωσιν] θύσωσιν Nauck. ἐπὶ τοίτοις ἅπασιν] ἐπὶ τοῖς βουσί πᾶσιν (?) conj. Ko. 4. πάντων] ἀπαξαπάντων recte Cobet. ὕστατον | πόπανον ἀπάντων vel ὕστατον | πάντων ποπάνων τε Mein. (πέλανος) ἐπ' αὐτῶν conj. Ko. 6. οὐσαν αὐτῶν] Qu. ὄντα τοῦτων. αὐτῶν] I. e. τῶν θνόντων secundum Kock. Imo τῶν θεῶν. ἀρεστὸν] ἀρέσκον recte Cobet., quum alioqui ὄν addi oporteret. 7. αὐτὸ] I. e. μόνον.

165. V. 1. Ita Cobetus in Mnem. V. 84., A βούλει καὶ σὲ, φιλιότη, πιεῖν; | B. καλῶς ἔχει μοι. Γ. τοιγαροῦν ἐμοὶ φέρε.

2. καλῶς ἔχοιμι] Eadem verba Eur. Fr. 702. Sed leg. καλῶς ἔχει μοι. Cf. Clearch. IV. 563. καλῶς ἔχει.

166. V. 3. αὐτόθι] Qu. εὐθέως. 6. ἂν ἴδω γὰρ] Haec referenda ad λίθινος εὐθὺς γίνομαι. 7. ὅσον] Leg. ὁπόσον, quum posterior in ἔχθρην brevis sit.

167. V. 1. παρακάλυμμα] Leg. περικάλυμμα. 2. τε] Leg. τι.

168. V. 8. πονηρίαν] Qu. φειδωλίαν.

169. V. 2. ὥσπερ] ὅσπερ recte Dobr. ἡγάπησεν ἂν] ἡγάπησεν γὰρ Plut. ἡγάπησέ γ' ἂν recte Dobr. Cf. ad Ran. 1195. οὐ παρέλαβεν conj. Ko. 3. τοῦτο παραλαβὼν] Qu. τοῦτό γ' ἂν λαβὼν.

171. V. 1. ἂν κελεύῃ] Qu. εἰ κελεύει. Cf. ad v. 3. Vel ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος τι — B. σταθμοῦχος δ' ἐστὶ τίς; Paullo aliter conj. Kock., ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος τις — B. σταθμ. κτλ. με σταθμοῦχος] Leg. μ' ὁ σταθμοῦχος, ut ostendit quod sequitur ὁ (sed ἢ libri) σταθμοῦχος δ' ἐστὶ τίς; 2. ἀποπνίξεις δέ με] ἀποπνίξεις γὰρ με al. (νῆ Αἴ'). ἀποπνίξεις με Herm. Malim (ὅστις;) ἀποπνίξεις με. Exceiderat ὅστις post simile τίς. 3. ἦτε τὰκτοιμοστεγαρχον C. εἰ 'πιτάττει μοι στέγαρχος Benth. ἦ 'πιτάττει μοι στέγαρχος Mein. Qu. εἰ 'πιτάττει δ' ὁ στέγαρχος, vel ἂν τι τάττει δ'. Cf. ad v. 1.

172. V. 2. φυλλοτροῦγες] φυλλαδοτροῦγες sine causa malit Ko. Cf. me ad Nub. 320. 4. ἡμετέροις προγόνοισιν] Qu. ἡμῖν τοῖσι πρόμοισιν, vel ἡμῖν τοῖς ἀφνεοῖσιν —.

173. V. 1. εὖ δ' ἐγένεθ' ὅτι Porson. Qu. εὖ δὲ γεγέννηθ' ὅτι, vel εὖ δ' ἐποίησ' ἢ (ἢ A.), vel —, ἤπερ —. 2. τις εἷς] τιςεις A. Leg. τις εἷς. (Dicebant enim εἷς τις, non item τις εἷς.) Vel γυνή.

Athen. Ἀντιφάνης Ὀμοίαις (Ὀμοίοις?).

174. V. 1. ἐπεισῆγεν] Qu. ἐπεισῆγαγε, ut mox παρέθηκε. ἦ] Leg. καί. 5. σεμνοπόνου A. σεμνοπότου Casaub. σεμνόποτοι σταγόνες conj. Ko., transpositis versibus 4. 5. Qu. σεμνοτάτης.

175. Athen. XIV. 655 A. μήποτε πρώτισται (l. πρώτιστον aut πρώτιστα?) —.

176. V. 1. γεγώς V. L. γεγονώς A. Qu. πῶς γὰρ ἂν γεγωνώς τις εὐγενής. 2. ποτε δ' ἐκ τῆς στέγης A. ποτ' ἐκ τῆςδε στέγης Porson. Sine articulo addito! Qu. ἐκ τῆς οἰκίας. 3. ἄρτους — ἱπνὸν καταμπέχοντας] Cf. Antiph. 1, 5. μηκάδων μέλη | χλόην καταμπέχοντα. 4. καταμπέχοντας A. κατέχοντας Mein. Legerim ὀρῶν μὲν ἄρτους λευκοσωμάτους ἱπνὸν | καταμπέχοντας —. In vulgata τούσδε (τοὺς δὲ A.) a praecedenti — τους venit. 5. κριβάνοις ἡλλαγμένους] Leg. κριβάνῳ ἥλλαγμένους. 6. μίμημα] ἔκμαγμα frustra conj. Ko.

177. V. 1. μοι] Leg. με. 2. μηδὲν ὄψομαι] Leg. μηδεῖς (vel μηδεῖς μ') ὄψεται.

179. V. 2. διαφέροντα] διαφέρονσα recte Mein. πάσης] πᾶσιν minus recte idem. 5. γνολήν] γνολῆς Naber.

180. Hesych. λαχάνων ψωμούς (l. θωμούς).

181. V. 1. μεσαῖον θυννάδος — τέμαχος] Cf. III. 40. ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον. Vox μεσαῖος nusquam alibi apud comicos obvia est. θυννάδος] Annon θυννίδος? Quae forma septies apud comicos legitur, θυννᾶς nusquam. Cf. Antiph. III. 43. Βυζαντίας θυννίδος. 2. λακιστοῖς] Poetice pro κνιστοῖς (Antiph. III. 44.). στεγάσασιν] I. q. καλύμμασιν (Antiph. III. 27.).

182. V. 2. ἰσοτράπεζος] Producta prima ut in ἰσόθεος, ἀθάνατος, etc. εὐγενής] εὐπινής conj. Ko., coll. Cratin. 414. Qu. εὐπροεπής. ἥξει] Qu. ἦλθεν. 3. γηγενῆς ζέων] γηγενὲς ζέον malit Naber. Qu. θρέμμα γηγενὲς, ζέων. Cf. III. 26.

183. V. 2. πράγματα] Leg. βρώματα. 3. ἡδύσασιν καταπεπλησμέν'] Imo — καταπεπασμέν'. Cf. Alex. III. 416. περιπάσας ἡδύσασιν etc. 4. ἀρνεία] Scrib. ἄρνεα (sc. κρέα). θρυμματῆς] Cf. Nicostr. III. 278. θρυμματίδα, τέμαχος, βολβόν. Lync. IV. 433. θρυμματίδα γλυκεῖαν. 6. ραφάνους — λιπαράς] Cf. Diph. IV. 380. ράφανος λιπαρά. Eubul. III. 268. ἔφρουσι] πέπον συ conj. Ko. Qu. ἔθ' ἔψε. Cf. Cratet. II. 239. τῶν ραφάνων ἔψεν χορή. Alcae. II. 831. ἤψε χύτραν ραφάνων. Alex. III. 515. ράφανον — ἐφθήν. Eubul. III. 268. Apollod. Car. IV. 442. Nicoch. II. 846. 7. (ἦ) κράμβην τινὰ] supplet. Ko. Sed idem est κράμβη et ῥάφανος (Apoll. Car. IV. 449.).

185. V. 2. ἐπεδόνει] Cf. ad Eubul. 37.

187. V. 6. μαλακῶς καθεύδειν] Cf. Eubul. III. 257. μαλακῶς κατακείμενον.

188. V. 1. ἐγὼ γὰρ ἂν τι τῶν ὑμετέρων φάγοιμι] ἐγωγ' ἂν, εἰ τῶν — Porson. Qu. ἐγωγε πρὶν τῶν ὑμετέρων σίτων φαγεῖν. φάγοιμι] φάγοιμί τι Casaub. Pors. 2. φαγεῖν] (ἐμοί) addidit Casaub. Qu. μύκητας ὠμοὺς μᾶλλον ἂν φαγεῖν δοκῶ. 3. βρωμά τι] βρωμάτων Mein. βρωμ' ἔτι melius Dind.

189. στίμειν] Cf. Ion. Fr. 25. καὶ τὴν μέλαιναν στίμειν ὀμματογράφον.

190. V. 3. ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων] ἐλογίζετ' ἢ τῶν πραγμάτων Dobr. ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτων Cobet. ἐλογίζετ' ὄφρων πραγμάτων conj. Ko. Leg. ἐλογίζετ' ἔνδον πραγμάτων. 5. ἀνδρῶν πολὺ πάντων ὀφροφάριστοι τίνας sagaciter conj. Ko. 9. ἔλεγον τάδε] ἔλεγον ἂν τάδε Dobr. ἔλεγον τοιαυτὰ Mein. 11. τινὰς | ὑμῶν] πάλαι | ἡμᾶς, vel τινὰς | μάτην Dobr. Quidni μάτην | ἡμᾶς? 12. ὑμῶν] Qu. ἡμᾶς. 13. μηδὲν] μηδὲ A. μηδὲν (ἐνθάδ') recte Casaub. Facile excidere potuit ἐνθάδ' post — ἐν. 14. νησιαρχῶν] νησιάρχων Mein. νησιωτῶν recte Herw. Contra analogiam peccat forma νησιάρχος pro νήσαρχος. 15. νόμῳ κατακλείσαι] νόμῳ κατακλῆσαι malit Ko., cujus vide notam. 16. νῦν δὲ A. νυνδὲ Dind. Qu. νῦν γὰρ, vel νυνὶ δὲ. μακρῶι A. Μάτων Dind. (Cf. 119.) Qu. Μάχων. 17. καὶ Διογείτων] ὁ δὲ Διογείτων conj. Ko. Qu. καὶ τοὺς Διογείτων, vel καὶ πρὸς Διογείτων, vel κἀριστογείτων. 21. ἦσαν] Qu. εἶσαν.

191. V. 2. κατὰ πάντα, εἴ γε] κατὰ πάνθ'· ἥς γε G. A. Hirschig. Recte. 4. ὥς] ὥσθ' recte Ko. 5. φῶ τὰ δ' ἄλλα A. (Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον) | φῶ, τᾶλλα Dind. (Οἰδίπουν γὰρ ἂν φράσω), | τὰ γ' ἄλλα malit Ko., ne bis iteretur μόνον. Recte, ni fallor. 8. πείσειθ' οὗτος] Leg. πείσειτ' αὐτός (ipse Oedipus). 11. δ' Ἀδραστος] δὲ δράσας conj. Ko. 12. ἄπεισιν, εἰθ' ἥξει πάλιν Herw. (ὅθεν ἦλθεν πάλαι) supplet Naber. 18. διωρημένα] διωκημένα A. διωρημένα Herw. τῶκονομημένα conj. Ko., coll. Arist. Poet. 13. Εὐριπίδης, εἰ καὶ τᾶλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, etc. "Herwerdeni διωρημένα neque usitatum Atticis est neque sententiae satisfacit." (Ko.) I. q. δεδιωκημένα. 20. ἂν ἔν τι] Leg. ἀλλ' ἂν τι, vel ἂν ἔν δέ (?). 22. ταῦτ'] πάντ' recte Mein. Cf. Diph. 30, 4. ὥς οἱ τραγωδοὶ φασιν, οἷς ἐξουσία | ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

192. V. 2. τούτους] ταύταις Herw. prob. Ko. Recte. μεγαλείως] Magnifice. Huic opponitur καθαρείως (tenuiter, parce). 3. ὅσα] ἄς recte Herw. 4. τάττειν] βράττειν temere conj. Ko. Leg. φαγεῖν aut ἔσθειν. γεννικῶς] Leg. γεννικήν.

ΠΡΟΒΑΤΕΥΣ. Confer vv. αἰγὺς et βομεύς.

193. V. 2. θύννοι Μεγαρικοὶ] γλαῦκοι (supra scr.) — C. Fortasse recte. Utique Archestratus glaucum Megarensē laudat Athen. I. I. Ceterum similis locus est Fr. 236.

194. V. 1. ἐπιβάλλων A. ἐπιβάλλειν Dalecamp. περιβάλλειν Herw. περιβάλλον Naber. Anglice enclosing. Qu. ἰχθύας ἀμφιβλήστρω ἀνὴρ πολλοὺς περιβάλλειν. Apte confert Herwerdenus Herod. I. 141. λαβεῖν (Κῦρον) ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλήθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρῶσαι. Adde Plut. Sull. 6. κοιμώμενον, τὴν δὲ Τύχην τὰς πόλεις δικτύῳ περιβάλλουσαν. 2. μεγάλη δαπάνη] Magni laboris impensa. εἴλκυσε] Qu. εἶρυσσε. Cf. Herod. I. 1. 3. καὶ ταύτην] κατ' αὐτὴν Cobet. Qu. καὶ ταύτης, vel κατ' αὐτῆς. ἄλλην] Qu. ἄλλος. Constructionis mutatio videtur esse qualis non raro occurrit, nisi corrigendum ψενσθέντι μάτην (aut ψενσθέντος ἰδοῦ) κεστρεὺς —. Etiam alia mihi medendi ratio subvenit, καὶ ταύτη ψενσθεὶς ἄλλος κεστρεὺς ἰσόμετρος | ἔσπετο. ἴσον αὐτῇ] Qu. ἴσος αὐτῇ, aut ἰσόμετρος. 4. ἦγεν] Mendosum. Qu. ἦλυθε, ἦγαγε, εἶρυσσε, vel εἴλκυσε. βουλομένη δ' —] Apte conferunt Numen. Halieut. Athen. VII. 320 E. πέρκαισι καθηγῆτην μελάνουρον. 13. B. τοιοῦτο τοῦτ' ἦν; Mein. prob. Ko. 15. ἰχθυὺν δυ A. Pro ἔχουσαι malim ἔχούσα, nisi ἰχθύς δύ' potius corrigendum. 17. ἐλάλον] Fort. ἦδειν. ἐμάνθανεν, ὥστε] ἐμάνθανε τῶνδε Kaibel. ἐμάνθανεν] Qu. ἐμάνθανον. πρὸς δὴν μὲν] Qu. πρὸς οὐδέν. 19. ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψαι recte Dobr. ἐπέτρεψεν conj. Ko.

195. V. 2. τύφος] Cf. Menand. IV. 142. Lucian. Cyn. 19. τὴν πορφύραν τύφον νομίζει. Parasit. 52. ὑπὸ τύφον καὶ δόξης τριβέντας. 3. τύπτεισθαι μύδρους] Cf. Aesch. Fr. 307. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους | δς ἀστενακτὶ — ἠνέσχετο. Arist. Nub. 422. εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν. 5. αἰραντανεμος A. ἄρας ἀνεμος Lobeck. Fortasse recte, sed codicis lectio potius ad ἄραντ' ἀνεμος ducit. Cf. Vesp. 1443. 7. μὴ 'ξελθεῖν] Qu. μὴ 'πιλιπτειν. Aut hoc aut φρέαρ corruptum esse recte judicat Kock. 9. ἀπροσκέπτως] ἀπερισκέπτως malit Naber. 10. ἅπαντα] Qu. θύελλα. Confer ἀνεμος v. 5. 12. ὦν] οὐν recte conj. Ko. ΣΑΠΦΩ. Athen. X. 450 E. ἀπολυομένον (l. ἐπιλ., coll. X. 449 E.).

196. V. 1. κόλποις] Leg. κόλπω (κόλπωι). 2. ἦτα A. ὄντα Porson. Qu. ταῦτα. Cf. v. 19. 3. διὰ πόντιον οἶδμα] Qu. κατὰ —. ἡπίερον διὰ πάσης] ἡπίερους διὰ πάσας conj. Ko. 10. νεμομένων] φθεγγομένων conj. Ko. 13. (οὐδὲν λέγεις) πῶς γὰρ supplet Jacobs. 14. ἦν μὴ ἀλφῷ τρεῖς] ἦν ἄλλω τρεῖς A. ἦν ἀλφῷ τρεῖς Cobet. (personae B. ea tribuens). πρὶν ἂν ἀλφῷ τρεῖς conj. Ko., coll. Ar. Ran. 1380. Menand. 636. 15. B. καὶ μὴν ἀκριβῶς —] (Σ. παῖζεις ἔχων.) B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ὁμόμην | ἐγνωκέναι — Cobet. ἀκριβῶς] Qu. ἀκριβῶς γ'. 16. ἀλλὰ δὴ λέγει] ἀλλ' ἤδη λέγει recte Cobet. 18. περιφέρει] Qu. διατρέφει (sc. τὰ γράμματα.) 21. ἀκούσεται] ἀκούεται recte Kock.

198. ἔστιν γὰρ παρ' A. ἔστιν παρ' Porson. ἔσθη παρ' Jacobs.

ΣΚΥΘΑΙ. Fabula Σκύθης (sic) dicitur Fr. 199. 200.

199. V. 1. δοκεῖ] εἰ δοκεῖ recte Dind. In locis a Kockio collatis pronomen μοι additum est, non item hic. 3. λαβόντες] Leg. λάβωμεν; οὕτως —] Qu. οὕτως (ταχὺ) —.

200. V. 2. (ὦν προτοῦ) supplet Porson. 9. τοιούτου etiam Ko. in Add.

202. V. 1. ἐν Κύπρῳ] ἐν τῇ Κύπρῳ Dind. ἀλλ' ἐν Κύπρῳ conj. Ko. Qu. (ἀλλ') ἐν Κύπρῳ, aut (εἰτ') ἐν Κύπρῳ. φής] Qu. δητ'. 9. ἐκ τῆς Συρίας ἤκοντι — μύρῳ] Cf. Anaxand. ΠΙ. 184. σμύρνης Συρίας. τοιούτῳ] τοιούτου conj. Ko. Qu. πολυτίμῳ aut πολυτίμου (καρποῦ). 10. συχνοῦ δν A. σύχ' οἶον Porson. σύχ' οὔπερ Dobr. σύχ' οἶον malit Ko. συχνά valet frequentia.

12. οἶαί τ'] ἱταμαί τ' frustra conj. Ko. 14. ἐσόβουν] Sc. αἰτάς. ἐπαίρουσαι A. ἀπαίρουσαι Herw. Qu. ἀπίσχουσαι. 17. μὴ περίσκληρον ποιεῖν] Qu. μὴδ' ἄγαν σκληρόν (σφοδρόν, σοβαρόν) ποιεῖν.

203. V. 1. ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων] Cf. Arist. II. 1197. ἐβάδιζεν — ἐξ ἀποτρούχων (?). ἐμβάλων] ἐνέβαλον probabiliter conj. Ko. ἐμβάλῳ Naber. ἐμβάλων εἰς τοῦπον] Cf. Diph. IV. 395. ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον.

204. V. 1. δὲ φῦς] γεγῶς Valck. Recte, opinor, propter particulae δὲ collocationem. 7. τριηραρχῶν ἀπήγξατο] Cf. Arist. Eq. 912—918. Deleatur virgula post ποι. 10. εἰσαναλίσκων] Leg. ἐξαναλίσκων. 11. οὐδὲ] κοῦδὲ jure malit Ko.

205. V. 2. δν] Leg. ἦν cum Casaubono. πλείους] Leg. πλείους δ'. δν τὸ χρῆμα] om. Eust. δν τι χρῆμα Dobr. Recte. ὥς ἄπαξ] Cf. Pac. 612. ὥς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον — ἐψόφησεν ἄμπελος. ἄγαγεν] ἤγαγ' ἐν μόνον G. A. Hirschig. prob. Cobet. Correctio, quamvis non necessaria, admodum probabilis propter ἓνα μόνον v. 3. 4. πέντε παῖδας] Numerus finitus pro indefinito, ut in Lync. IV. 433. πέντε πινακίσκους, et alibi saepe.

206. V. 3. ἀπονέμων] ἀπονεμῶ Cobet. Naber. Qu. ἀπονέμω prob. Ko. Cum hoc fragmento cf. Com. adesp. 372. 8. ἄλλοι] Scr. ἄλλοι.

207. V. 2. λογισμὸς] διάλογος Herwerden. λογίσκος conj. Ko. 3. παταξάτω] παρὰξάτω Mein. παρεισάτω malit Ko., coll. Nicostr. 4. et ad Eubul. 37. Qu. εἰσπαισάτω. καί τι καὶ μελίσκιον] Cf. quae dixi ad Eq. 1242. 7. ἀρκεσίγνιον] ἀερσίγνιον (vinum) Euripidem dixisse putat Kock. ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης] Cf. Cratin. II. 194. ἔφασκ' Ἐκφαντίδης.

208. V. 1. κατεσκευασμένος] Qu. -ον. 2. εὐχάλκοις] Cf. v. εὐχρυσος. 3. λουτηρίοισιν] Cf. Anaxil. ΠΙ. 346. ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια. κυλιχνίσιν] Cf. Achae. Fr. 14, 2. οἶνον τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας (φέρειν). 4. σικύαισιν] Eadem forma est Cratet. 41. σικύαν ποτιβαλῶ σοι. Eubul. 147. Eodem sensu κύαθος Pac. 444. 542. ὑποθέτοισιν] Suppositoriis.

209. V. 3. καὶ κοινοῖσι A. καὶ καινοῖσι Grot. κοῦ κοινοῖσι Bergk. 5. κέκραται] Qu. κέκρακε. 8. ἀνθροειπτότατα] Circa flores volitantia. Cf. v. ἀνθροειχρως (Matro Athen. 135 E.). μέλεα μελέοις] Utrumque est epithetum. ἐμπλέκοντες — μέλη] Cf. Aesch. Prom. 610. ἐμπλέκων αἰνίγματ'.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ. Athen. XIII. 607 F. τὰ ἱμάτια περιέδνε (l. ἀπέδνε).

210. V. 1. γαρειτή A. ἀρετή Erfurdt. Qu. χάρις aut κέρδος?

3. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου] Secundum ea quae dicis. 4. παρ' οἷς ἐδείπνει] παρ' οἷς τε δειπνεῖ Dind. παρ' οἷσι δειπνεῖ conj. Ko. Recte. παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα συλλέξειν συγχὴν libri. παρ' οἷς τε δειπνεῖ προῖκα συλλέξει συγχὴν recte Dind.

211. V. 1. δῆμου] τῶν | δῆμων Herwerden. Qu. δῆμον aut δῆμων. ἔν γάρ τοῦτο μοι τὸ λοιπὸν ἐστι] Cf. ad Arist. Lys. 46. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ. 2. τὸ λοιπὸν] ἐτι λοιπὸν ἐστιν conj. Kock. Leg. ἐτι λοιπόν. Idem conj. Kock. ἐστι, καὶ] ἐστιν, εἰ Naber. ἐστ' εἰ καὶ conj. Ko. Qu. ἐσθ' ὅπερ, vel ἐτι λοιπὸν ἐστι, καὶ —. 4. ἢ κακόν τι] Leg. ἢ ἑτερόν τι, vel μ' ἄλλ' ὄνομα καλεῖ (pro μέγα). μοι δώσει] μοι θήσει Herw. Leg. μ' ὀνομάσει. Idem proponit Herw.

212. V. 4. ἐρήμον] Leg. ἐρήμης. 5. χρυσοῦν] χρυστόν Naber. Recte. Cf. Men. IV. 250. ἦθαι — χρυστοῦ. 132. ἦθη χρηστά. Contra πονηρὰ ἦθη Mon. 203. et 564. Horatius tamen 'aureos mores' dixit (Carm. IV. 2. 22.). 6. αἱ μὲν — τρόποις γάρ] Leg. αἱ γὰρ — τρόποισιν.

215. V. 1. κρωμακίσκος] γρυλακίσκος conj. Ko. 21. πυρωτοῖς] πυρωθεῖς al. (PVL.). Corrigendum πυρωθεῖσ'. Cf. Com. anon. IV. 613. χολῆς πυρουμένης. Vox nusquam alibi in comoedia occurrens.

217. V. 4. αἶρεθ' αἶθεθ' conj. Ko. Leg. ὀπιᾶθ'. παφλάζεται] Suspicionem movet vox passiva hujus verbi. Cf. Eubul. 112. λοιπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι. Latet fortasse vitium. Qu. χρωτίζεται, aut ὀπιίζεται. 10. λεπισθεῖς] Qu. ἀλειφθεῖς. Cf. Cratet. II. 237. οὐκὸν μεταστρέψας σεαντὸν ἄλοὶ πάσεις ἀλείφων;

πασθεῖς, στραφεῖς] καταπλυθεῖς, πασθεῖς στραφεῖς Casaub. ἐκπλυθεῖς, — Dobr. ἄλοὶ πασθεῖς, ἐκστραφεῖς (?) Cobet. ἄλοὶ καταπασθαῖς, στραφεῖς malit Ko. Qu. ἄλοὶ διαπασθεῖς, στραφεῖς. Cf. Cratet. II. 237.

11. χρωσθεῖς] Anglice roasted, done brown. Quae voces ambae cognatae videntur. ὁμοῦ τι] Ut σχεδόν τι, ὑπό τι.

13. τε] Lege δέ. 14. ἀκτῖσι θείαις] Fortasse mendosum.

15. ἐπρωδούς] ἐπρωδὰς recte Cobet. Connecte οὐκ ἰσχύειν (nihil valere aut posse). 17. συστρέφοντος] Qu. νῦν στρέφοντος.

ἦ τε] Leg. ἦ δέ. σύννομος] σύννομον (σῶμα) Herw. 18. σῶμ'] σῆμ' recte Koppiers. Eandem corruptelam etiam alibi offendi. Saepe simul commemorantur τευθίδες et σηπία. 20. λευκανυγῇ

φύσιν] Cf. Arist. Nub. 276. *εὐανγῇ φύσιν*. Theocr. VI. 38. *τῶν δέ τ' (γ'?) δδόντων* | *λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο*.

21. *πυρωτοῖς*] *πυρωποῖς* Mein. Leg. *πυκνοῖσιν*. *δαπίσμασιν*] Leg. *δαπίσμασι* cum Abresch. 22. *ξανθαῖσιν*] Qu. *ξονθαῖσιν*.

ἀγάλλεται] Qu. *χρωτίζεται*. *αὔραις*] *αὐγαῖς* Porson. Cf. Cratin. II. 101. *λαμπάδος αὐγάς*. Agam. 9. *αὐγὴν πυρός*. Meinek. confert Virg. Aen. VI. 204. 'discolor unde auri per ramos aura refulsit'

24. *ὥστε γ' εἶσθι*] *ὥστ' εἶσθι* C. Recte. Scripserat forsā poeta *τοιαῦτά τοι σοι ταῦτά γ' ἔστ' ἄλλ' εἶσθι*.

218. V. 5. *τούτους*] Leg. *τούτον*.

219. V. 1. *γέ τοί τι*] *γε τοῦσι* Bergk. Recte. *ἔχει*] *πέλει* (ἔστ' corr.) Voss. *ἔστί* Trinc. *καλῶς* recte Bergk.

221. V. 1. *γλανκίδιον*] Diminutivum a *γλαῦκος* (Cratin. II. 109. 178. etc.). 2. *γεγάμηκεν*] *τέθνηκεν* conj. Ko.

222. V. 2. *φημί*] om. A. Athen. 295 D. Qu. *δεῖ σε*. 6. *θύννον τέμαχος* — *δπησεις*] Cf. Pher. II. 290. *τεμάχη* — *ἐξωπτημένα*.

πρόσεσι] Leg. *πάρεσι*. Cf. Dionys. III. 552. *ιχθὺς ἄδρὸς πάρεσι*. Pher. II. 299. *παρῇν τεμάχη* etc. 7. *δπητὸν*] *δπητα* conj. Ko.

(ut in 226, 11.) Qu. *δπησεις*. A. *θάτερον*. B. *τἀναντία*] A. *τάρνιον*. B. *ταγηνεῖς* (ut antea *δπησεις*) conj. Ko. Qu. A. *ῥιον*; B. *ταῦτὸν αἶ*.

8. A. *δ σπλήν*; B. *σεσάχθω*] Qu. A. *σπλήν*; B. *εὖ σεσάχθω*, omisso articulo ut ante *νῆσις*. *σπλήν* — *νῆσις*] Cf. Arist. Fr. 421 D. *ἢ σπλήνα καὶ νῆσιν*.

224. V. 1. *νυμφίῳ*] Hinc *δημουργῶν* mentio 225, 3. 2. *παῖδας, ἐπιτρόπους*] *Servos, villicos*. *ἐπιτρόπους* corruptum habet Ko. 6. *οἱ προγαστορες*] *ὥς προγαστορας* conj. Ko. Fortasse recte. Cf. Pher. II. 324. *κύλικας* — *γαστροῖδας*.

225. V. 2. *ἔχουσι μισθὸν*] *Suspectum*. Qu. *πάρεισι μισθοῦ*. 3. *δημουργοὶ*] Hinc *νυμφίῳ* 224, 1. Cf. Alex. 3. et *δημουργὸς* Men. 518, 12.

226. V. 2. *ἐξωπλισμένη*] Cf. 217, 19. *ξίφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη* (τευθίς). 6. *φλέγμ' οὐκ ἔχων*] Cf. Phryn. II. 604. *ἔμει καταμηλῶν φλέγματος γὰρ εἰ πλέως*.

9. *οἶδ'*] *κάτοιδ'* recte Mein. *τίς γὰρ τὸ μέλλον οἶδεν ἡμῶν, ὃ τι παθεῖν* — W. Headlam.

10. *ταχὺ δὴ*] *Malim ταχὺ νυν*.

228. V. 1. *τοῦ δὲ γάρ τις* C. D. *τοῦ δὲ γάρ τις* B. *τοῦ δ' ἄν τις* Porson. Ko. *τοῦ δῆτ' ἄν* et (τις) *εἵνεκα* Herw. Qu. *τοῦ γάρ τις* et (ἄν) *εἵνεκα*. Fort. *τοῦ γάρ τις* (ποτ') *ἄν* ἄλλου. *τίνος οὐνεκα* libri. Unde *πάτερ, οὐνεκα* Jacobs. et Porson. *τίνος εἵνεκα* Ko. Qu. *ποθ' (τις) εἵνεκα*. 6. *οὐχὶ δὲ* — *γὰρ*] *οὐχὶ* — *δὲ* Porson.

229. V. 1. *οὔτοι δὲ*] Qu. *οἱ δ' εἰς*, vel *οἱ γ' εἰς*. *τῶν ἐν τῇ πόλει*] Fort. *τῶν ἐχόντων οὐσίης*. 2. *ἀφορῶσι*] *ἀφορῶσιν* (ἀεὶ) recte Mein. Possis etiam *ἀγορῶσιν* *δξύ*. (*λαμπρῶν* vel *λιπαρῶν*) *ἀπορῶσι* conj. Ko.

4. *οὐς ἔδει* | *τὸν δῆμον ἐκ κοινοῦ τρέ-*

φειν, ἀεί θ' ὅπερ Kaibel. ἐκ κοινοῦ — τρέφειν] Cf. Euphron. IV. 492. δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν. 5. ὥσπερ] ὥσπερ Salmas.

231. V. 2. τὸ πίνειν] τὸ recte delent Mein. Ko. 6. Verba olonēi — σχόντ' spuria esse judicat Naber.

232. V. 1. ἀρ'] Nonne? In fine versus interrogandum. Cf. Arist. Nub. 365. αἵται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τὰλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. Arist. II. 174 D. πάντα δ' εἶναι φλυαρίαν πρὸς ἐκείνον. 2. εἰωθ' ἀεὶ] εἰωθε δὴ (constr. μόνου δὴ) Valck. Nescio an recte. 4. ὁμοίως] ὁμοίους recte Cobet. 6. πράττη πράγματα] τις πράττη — A. Qu. πράττων εὐρεθῇ aut πράττων τις φανῇ. γάρ] τις al. Quod recipiendum.

233. V. 1. τῶ] Leg. τῷ aut τινί. Cf. Aesch. Eum. 429. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἂν οὐ δοῦναι θέλοι (δὴν δοῦναι θέλω?). Dem. p. 896, 20. ἐνεστηκυίας δὲ τῆς δίκης δίδωσιν ὁ Παρμένων ὄρκον τούτῳ περὶ τινων ἐγκλημάτων τινων, καὶ οὗτος ἐδέξατο. p. 995, 22. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὄρκον, ἥ δὲ δεξαμένη etc. Isae. IX. 29. δοκεῖ δέ μοι κἂν ὁμῶσαι ἄσμενος, εἴ τις αὐτῷ ὄρκον διδοίη. Alio sensu Eur. Suppl. 1188. πρῶτον λάβ' ὄρκον. et Arist. Ran. 589. δέχομαι τὸν ὄρκον. 2. νῦν] πᾶν Herw., coll. 218, 5. τὸναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους (τούτου?) ποιεῖν. Recte. Frustra νῦν tuetur Kock. 4. διδοὺς] δοὺς jure requirit Cobet. ὥς | οἶμαι δικαίως] Fort. οὐκ | ἄνευ δίκης, οἶμ', —.

234. V. 3. τοῦ δ' ἐξέκρουσε] τοῦ δ' ἐξεκρούσθη R. Ellis. Qu. τοῦ δ' ἐξέκρου' (ἐξέενε'), εἰς τὸν δ' ἀνέενευν αὐτὸν πάλιν. 4. κλαγκοῖσι] Neutro sensu, ut κροτητὸς Soph. El. 714. 6. ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει] ἀπόδος, ἐγκαταστρέφει Dobr. ἀπόδος ἐν καταστροφῇ Kaibel. ἐγκαταστρέφει] Qu. εἴτ' ἀνέστρεφε (ἀναστρέφει).

235. V. 3. τε πίνων] θ' ὑποπίνων Herwerden. πεπωκώς G. A. Hirschig. Frustra πίνων (de consuetudine dictum) tuetur Kock. 6. τούτους] τοῦτο Mein. τούτους ταῦτα Kaibel. Qu. ταῦτα, aut τούτοις. καταφανεῖς ποιεῖ] καταφανεῖς πᾶσιν ποιεῖν Mein. Leg. καταφανεῖς εἶναι ποιεῖ (ποιεῖν). Exciderat εἶναι post simile -εῖς.

236. Similis locus est Fr. 193. Ad eandem fabulam Προβατεὺς utrumque fragmentum pertinere suspicor. V. 2. ἐκ Κορίνθου στρώματα] Cf. Ar. Ran. 439. ἀλλ' ἡ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι; ἰδιώματα] Anglice specialities. 3. ἰχθὺς Σικωνῶνος] Cf. Philem. IV. 27. v. 22. 4. (σίλφιον ἐκ Καρχηδόνας) Supplet. Naber. Quidni potius καυλὸς ἐκ Καρχηδόνας, ut apud Eubul. 214.?

237. V. 1. βακχίου — ἀφρῶ] Cf. Theophil. III. 627. κύλικα — ἀφρῶ ζέουσιν. 2. σκιὰ καὶ] σκιασθέν recte Valck. σκεπασθέν conj. Ko. Possis etiam πυκασθέν. Archestrat. Athen. I. 29 B. χρῆ — οἶνον ὑγρὸν χαίταν λευκῶ πεπυκασμένον ἄνθει | πίνειν.

3. κύλικω] Qu. καλῶς. χορεῦον] Sc. περισσοβούμενον, ni fallor. Sed τορευτὸν requirit Kock, quum pocula τορευτὰ ab Antiphane

commemorari testetur Athenaeus. Qu. *τορευθέν. γνάθοις*] *γνάθωιν* Mein. Sed desidero articulum, coll. 244, 2. *ταῖς γνάθοις*.

4. *ὀλκοῖς*] *Haustibus*. Anglice draughts. *ὀλκαῖς* malit Ko. Cf. Soph. El. 863. Qu. *ὀλκὰς ἀπαύστους. ἐστραμμένους*] *ἐστραμμένον* Villebrun. *τετραμμένον* malit Ko. Leg. *ἐστραμμένα*. Cf. Eur. Tro. 1242. *εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς | ἐστρεψε τᾶνω περιβαλὼν κατὰ χθονός*, etc.

239. V. 2. *κατεμύραινεν*] Anglice, fooled away in debauchery. Cf. Eubul. 54. et ad Eq. 1352. *ἐλύσατο πορνίδιον*] Cf. Vesp. 1353. *ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς νιὸς ἀποθάνῃ, | λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὃ χοιρίον (χουσίον?)*.

240 b. V. 1. *ὥσπερ*] *ὥς πρὸς temere* Cobet.

242. V. 4. *πράσσουσιν*] *Lego* *πεινώσιν*. *βροτοῖς*] *Lego* *βροτῶν*.

243. V. 1. *βίος θεῶν*] Qu. *ὁ θεῶν βίος*. 3. *δεῖ μ' | δεῖ δ'*.

4. *ὅπως*] Fort. *ὅτω*. Sed cf. Arist. Nub. 1398. *εὐρεῖν*] *ζητεῖν* conj. Ko. Qu. *εὐρεῖν μ'*. *μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω*] Leg. *ἔξω μάσημα ταῖς γνάθοις*.

245. V. 1. *ἐς μακαρίαν*] Ut *ἐς κόρακας*. Cf. Eq. 1151. *ἄπαγ' ἐς μακαρίαν*. Plat. Hipp. maj. 293 A. *βάλλ' ἐς μακαρίαν*. 2. *πεποίηκεν*] *πεποίηκ'* al. Leg. *πεποίηκέ μ'*. 4. *στερεόν* Mendosum. Qu. *βλαβερόν*. Idem suadet Herwerden. *τι* addidit Casaub.

246. V. 1. *(τὸ γὰρ) μεταλλάξαι recte* Casaub. 2. *τῶν πολλὰκις θρυλονμένων*] *τὸ πολλὰκις θρυλούμενον* (ut *τὸ λεγόμενον*, etc.) Naber. Cf. Anaxipp. 1, 4. *τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα | ἀρτύματ' ἐξήλειψαν*. 3. *διάμειστον ὄντα τὸ —*] Leg. *διάμειστον ὄντ' ὄψον —*. Qu. *ἐπίμειστον*. *παραγεύσασθαι τινος καινοῦ*] Cf. Anaxil. III. 343. *παραγεύσεταιί (προγ.) σοι πρῶτον — τοῦ ποτοῦ*.

4. *διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν*] *παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν* Schweigh. *διπλασίαν γὰρ παρέσχεν ἡδονήν* recte Porson.

247. V. 1. *τοῦ γὰρ — ἐστίν, ὥστε τῶν —* Weil. *πεπαιδεῦσθαι*] Mendosum. Qu. *μαλακίζεσθαι aut μαλάττεσθαι*. 2. *ἀληθές ἐστι*] *εὐηθές ἐστι* conj. Ko. Recte. 4. *πάντως*] *Usquequaque*. Anglice, in any case, indiscriminately.

248. V. 1. Qu. *τί φῆς; (τί σιγᾶς; aut σιωπᾶς;)* *οἷσεις*] Qu. *οἶσε*. 3. *ἔδομαι*] *ἐδόμεισθα* Naber. prob. Ko. *καὶ τις ὄψεται*] *καὶ παριών τις ὄψεται* conj. Ko. *B. καὶ τίς (ἡμᾶς) ὄψεται; perite corrigit Naber*. Qu. *καὶ παριών τις ὄψεται*. Vel sic, *ἐνθάδ' ἔδομαι 'γὼ κατακλινείς τίς (τίς μ') ὄψεται; Vel ἐνθάδ' ἔδομαι, κοῦκ ἀσχυνοῦμ', ἦν τις μ' ὄρῃ*.

249. V. 1. *ἐντρέπιζε*] *ἐντρεπίζετε* Both. Qu. *ἐντρέπιζέ μοι* (*σὺ γὰρ ἡμῖν*) *ἐνθάδ'* supplet Naber. 2. *τριπόδιον*] I. e. *μικρὸν τρίποδα* (mensam tripodem). *πότερον*] *ποτήριον* Ruhnken. *περὶ* Bergk. *σπόγγον, περὶ* Mein.

250. V. 2. *ἐπίπροσθε*] Qu. *ἐμπροσθε, aut πολὺν πρόσθε*. *ταῖσχα*] *τᾶσχα* Mein. Revocanda, ni fallor, vulgata. 3. *ἐπισκοτεῖ*

— τῷ φρονεῖν] Angl. throws a shade over (darkens) —. Cf. Eubul. III. 267. τὸν οἶνον τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν. Ophel. III. 389. Aristophont. III. 364. ἐπισκοτεῖ — τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (νύξ). Men. IV. 81. τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισκοτεῖ ἅπασιν, ὥς ἔοικε. 214. Plat. Euthyd. 274 C. Demosth. 23, 27. Isocr. 2 C.

255. V. 1. βωμός] ὄρμος Ko. ex Diogene L. IV. 48. Similiter sed diverso sensu λιμὴν κακῶν dixit Aeschylus Suppl. 471. κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν. Diog. εἰς αὐτὸ γοῦν (l. γὰρ) —.

256. V. 2. τοῦ πράγματος] Mendosum. Qu. τὴν αἵρεσιν, aut τὸ σὸν βᾶρος, aut τὰ λγεινά σου, aut aliquid simile.

257. V. 1. ἄδικον] Qu. δεινὸν aut ἄτοπον. φύσις] τύχη Naber, quo sensu non perspicio. Connecte ἡ φύσις cum τινός.

2. τάξιν] Angl. position, station.

258. V. 1. μᾶλλον] Leg. κρεῖττον.

262. V. 1. ὅστις δ' ἂν εὖ λέγοντι μὴ πεισθῇ πατρὶ audacter conj. Ko. Qu. ὅστις δὲ πρὸς χάριν τι μὴ ποιεῖ πατρί. 2. κατεφρόνησε] καταφρονῆσαι recte Mein.

263. V. 2. Versus brevissimus quatuor ac viginti literarum.

264. V. 1. ὄμμασιν] χρώμασιν recte Gesner. Grot. ὄμμασιν Jacobs. βάμμασιν malit Kock. Cf. Antiph. III. 52. τὰ χρώματα — ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

266. V. 1. μισθοφόρων A. Voss. μισθοφόρος. Grot. τί δ'; οὐχὶ θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται aut τίς δ' οὐχὶ θανάτον μισθοφορῶν ὀφείλεται Jacobs, coll. Horat. A. P. 63. 'debemur morti nos nostraque.' τίς δ' οὐχὶ θανάτῳ μισθοφόρος [quidni μισθοφορῶν?], ὧ φιλτάτη Cobet. τίς δ' οὐχὶ θανάτον μισθοφορῶν ὀφλισκάνει conj. Ko. His accedat mea conjectura, τίς οὐχὶ θανάτῳ μισθοφόρων ὀφείλεται; Utique hoc constat, aut μισθοφόρων aut μισθοφορῶν legendum esse, non μισθοφόρος.

268. V. 2. τοῖς λόγοις τὰ πράγματα] τοὺς λόγους τοῖς πράγμασι jure malit Kock.

271. V. 1. συνεχῶς] ξηρῶν frustra malit Kock. Recte se habet συνεχῶς (continuo). ἀμελής] ἀμβλὺς (hebes) optime G. A. Hirschig, quamvis contradicat Kock. 2. ὑποπίνων] Parcius bibens, ut recte exponit Ko.

272. V. 1. ἐνεγκεῖν] ἐνεγκε probabiliter Mein. χρηστῶν — χρηστὴν — χρηστῷ] χρηστῶν — χρηστὴν — χρηστῷ Mein. repugnat Ko.

273. V. 2. καὶ] Etiam. Anglice even. ἀρχαῖος] Old-fashioned. Cf. Arist. Nub. 915. 1469. 984.

274. V. 1. καὶ λόγοις πάρει] Vix Graecum hoc est. Leg. καὶ λόγοισιν εἰ, vel πρὸς Μούσαισιν εἰ σὺ καὶ λόγοις. (Cf. Dem. 19, 127. ἦν ὁλος πρὸς τῷ λήμματι.) Vel potius cum Kockio πρὸς Μούσας σὺ καὶ λόγους φέρει, quo ducit ductus literarum.

276. V. 2. ἀεὶ γὰρ] Qu. ἀεὶ ποτ'. Θετταλὸν λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα] Leg. Θετταλὸν | κομιδῇ λέγεις τίν' ἄνδρα.

277. V. 1. ἂν μὲν ἄρα πέπερί τις φέρῃ πριάμενος] ἔαν μὲν ἄρ' πέπερι φέρῃ τις προεάμενος Dind. ἂν — πριάμενός τις εἰσφέρει Dobr. Wilamow. Qu. ἔαν μὲν εἰσφέρει πέπερί τις πριάμενος, vel ἂν μὲν γε πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρει.

278. V. 2. ἀνδρὸς] πράως Halm. ἰλαρῶς conj. Ko. Possis etiam καλῶς. Sed nil mutandum, modo pro ὀρθοῦ τρόπου corrigas cum Grotio ὀρθῶ τρόπῳ (i. e. ὀρθῶς). Quanquam τρόπος δίκαιος est infra 291.

280. ἡμέραν τρίτην] Angl: the day before yesterday, three days ago. Cf. 308. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει.

281. τὰ τύχης] τὰπὸ τῆς τύχης conj. Jacobi. Cf. Men. IV. 127. τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ. Anon. apud Athen. 458 C. σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ (τῆς) τύχης καλῶς. Leg. τὰ τῆς | τύχης φέρειν δεῖ. ἡπίως] γνησίως Jacobs. ex Men. 198 M.

282. ἔχω] Leg. πονῶ.

283. παῖζων] Qu. παίσων. ἦεις] εἰδέ σ' conj. Kock. Qu. ἦλθεν εἰς Φαινεστίου. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως (φάσεως, ex proclamatione?) τῶν σφαιρ.

284. (δ' ἔνδον) supplet Mein. Qu. (δεῦρ' ἔθ'), vel potius sic, — ἐν ὄσῳ τᾷριστον ὁ μάγειρος ποιεῖ.

285. (πρὸς δὲ τὸ) | σὺνακρατίσασθαι supplet Ko. Idem in fine versus (B. καλῶς). Cf. 140, 2. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς.

286. (φάρυγα) δαυιλῶς βρέχειν Mein. Malim δαυιλῶς τὸ στόμα βρέχειν.

287. ὁ τρίπους ἤρθη] Ut αἵρεσθαι dicitur ἡ τράπεζα.

292. ἔσχατον] Leg. τοῦσχατον.

294. ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος] Qu. ἐστι τῶν πόνων —. Cf. Theocr. XXI. init. ἃ περὶα — τῷ μόχθοιο διδάσκαλος.

295. λίπη μανίας δμότηιχος] Cf. Aesch. Agam. 1004. νόσος γὰρ δεῖ | γείτων δμότηιχος ἐρείδει. Sept. 287. γείτονες καρδίας μέριμναι. Plut. μανία γὰρ δμότηιχος (l. μανίας γὰρ δμότηιχος).

297. πεντέκτενα] Qu. πεντέκτενοι (ex Photio). Cf. Hermipp. 34. Men. 92 M.

298. (σὺ) μονοφαγεῖς Jacobs. (καὶ) — conj. Ko. Qu. (ὥς) μονοφαγεῖς ἤδη σὺ (pro τι) καὶ βλάπτεις ἐμέ. μονοφαγεῖς] Cf. Vesp. 923. ἄνδρα μονοφαγίστατον.

299. V. 2. συναγαγὼν — εἰς τρικάλινον] Cf. Anaxand. 70. τρικάλινον δ' εὐθέως συνήγετο καὶ συναυλίαν γέροντι. Men. 923. ἔργον ἐστὶν εἰς τρικάλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν. Locus graviter corruptus.

300. Cf. Adesp. 453. 494. V. 1. (ἦλφ δὲ δεῖ τὸν ἦλον), οἶνω δ' οἶνον ἐξελαύνειν speciose Naber. Qu. οἶνω (γὰρ, ὥς λέγουσι, δεῖ) τὸν οἶνον ἐξελαύνειν. Cf. Diogen. V. 16. ἦλφ τὸν ἦλον καὶ πάτ-

ταλον ἐξέκρουσας παττάλω. Greg. Cypr. II. 60. etc. Qu. οἶνω (δὲ δει cum Elmsl. aut χρεῶν) —. 3. κόπῳ κόπον] κρότῳ κρότον Jacobs. Vulgata defenditur Galeni loco III. 8. 250. Bas. ὡς κόπῳ χρῆ λύνει τὸν κόπον. ψόφῳ ψόφον] δόλῳ δόλον Wilamowitz.

5. στάσιν στάσει] Malim στάσει στάσιν.

301. ἡγλαίζεν] ἐπηγλαίζει Porson. Cf. Cratin. II. 177. Arist. Fr. 682 K. ἐν' ἐπαγλατῇ τὸ παλημάτιον etc. Eubul. 150. ἔφειν ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαϊσμένην. Ephipp. 4, 6. Qu. ἀσπάραγος ἡγλαίζει, ἐξανθίζετο | ὄχρος. ἐξηνθηκέ τις] ἐξανθίζετο conj. Ko., coll. Philem. 79, 6. Arist. Ach. 1047. Lys. 43. Satis probabiliter.

308. τρίτῳ — ἔτει] Cf. 280. ἡμέραν τρίτην.

309. ἐπερχολος] Cf. Arist. Lys. 694. ἐπερχολῶ γάρ.

310. ἀλουργιαῖον] ἀλουργίδιον conj. Ko. Infelix conjectura.

314. ἀρδεύειν] ἀρδεΐαν probabiliter Lobeck.

315. αὐχένιοι] Leg. αὐχένιον aut αὐχένιος.

319. κάθημα] κάθημα Nauck. V. Lob. Phryn. p. 249.

324. V. 1. εἴ τις Stob. τίς Athen. δς Grot. εἰ τοὺς ἐρῶντας φησί τις νοῦν οὐκ ἔχειν (Gesn. marg.). Qu. εἰ φησί τις νοῦν τοὺς ἐρῶντας οὐκ ἔχειν. 3. εἰ — ἀφέλοι] Leg. ἂν — ἀφέλη. 4. ἔτερον ἢ] ἄλλο πλὴν Athen. Quod praeferendum videtur.

ANAXANDRIDES.

1. V. 2. λέγεθ'. B. ὄντινα τρόπον | ἡμεῖς; τοιοῦτον — bene conj. Ko. ὄντινα τρόπον; ἡμεῖς — Madvig. Qu. λέγετε. B. τίνα τρόπον | ἡμεῖς; τοιοῦτον —. 4. δῆπον A. δῆτα recte Cobet. δῆτ' οἶν (?) Dind. 5. λέγειν] τί φῆς; Dobr. τί λέγεις; conj. Ko. Qu. μέλλεις. πίνοντι] Qu. πίνοντι. 6. λέγειν] Leg. πίνειν. ὥσπερ] ὥσπερ ἐπὶ Cobet. Recte. Cf. Antiph. 240. Allusio videtur esse ad consuetudinem aliquam funebrem.

2. V. 1. ἡ τράπεζ' ἐπήγετο] An — εἰσέγετο? 3. οὐδ' ἔνδον ὄντ' οὐδ' εἰ γέγονεν optime G. A. Hirschig. (Cf. Isocr. 9, 6. οἷς οὐκ (1. οὐδ') ἴσασιν εἰ γεγόνασιν.) οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγὼ Nauck. οὐκ εἶδον οὐδ' ἦδεν ἐγὼ conj. Ko. 4. παρῆζων — ἔζων] Cf. Plut. Mor. 13 B. ζῆν, οὐ παραζῆν, προσήκει. χρηστῶς — τότε] Fort. ἂν τότε — ἐγώ.

3. V. 1. ποτήρια non habet Macrobius, et interpolatum jure habet Naber. 3. ἐκάρωσεν] ἐκάκωσεν al. Annon κεκάρωκεν (perfectum ut ἀνακεχαίτηκεν)?

4. V. 2. σώματα] χρήματα Herw. Qu. πράγματα. 4. Σου- νεῖς, εἴτ'] Leg. δεσπόται, κατ'. εἰς ταῦριον] Leg. εἰς αὖριον.

5. ἀγορᾷ κέχρηται] I. e. venerint. οἶακα στρέφει] Cf. Eur. Hel. 1591. σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'. Hinc οἶακοστροφεῖν Aesch. Pers. 767. et οἶακοστροφος Sept. 62. Prom. 515.

6. V. 2. *δαμάζειτ'*] Suspectum. Nisi pro *διηρητάμηκε* reponendum *διηρητάμηται*. *πυρκαϊτικοί γὰς*] *πυρκαϊτῖν στέγα* conj. Ko. Recte.

7. *γὰρ εἰσάγων*] *παρεισάγων* probabiliter A. Hirschig.

9. V. 2. *ημεριον* A. *ἡμετέρειον* Abresch. Annon *ἡμετερείαν*?

3. *Ἄνθεια* A. "*Ἄνθεια παιδίσκη* est Demosth. 59, 19." (Ko.) Fortasse *Ἄνθεια*. 4. *νῆ τὸν Δί'*] Qu. *καὶ νῆ Δί'*. *Λαγίσκη, ἦν δὲ τότε* A. *καὶ Λαγίσκιον τότε* bene Mein. *ἦνθι τότε Λαγίσκ'*, *ἦνθι τότε* | *καὶ* — Kaibel, quum ultima nominis *Λαγίσκα* corripiatur.

6. *λαμπρὸν*] *λαμπρὰ* recte Dobr. *ᾠκιμον*] Cf. Eubul. 54. Nicostr. 21.

10. V. 1. *γε ποιοῦμεν*] Fort. *γ' ἐγελῶμεν*.

12. V. 2. *ἀβελτηρίου τεμνικοῦ*] *ἀβελτερείου* — Dind. *ἀβελτερίου τεκμήριον* Reisig. *ἀβελτερίου Τιτανικοῦ* conj. Ko. Fort. *ἀβελτερίας Τιτανικῆς*. Correctio hujus loci valde incerta est.

13. Bekk. Anecd. *πυξίον' ὅπου* (*ἐφ' οὗ* aut *ἐφ' ᾧ*) *οἱ ζωγράφοι γράφουσιν*. 14. *τὸν κιννάβαριν* scripsit Anaxandrides.

15. V. 2. *ὥς δ'*] And how! 3. *ἐνπαται* A. *παπαῖ παπαῖ* Casaub. *εὖ μάλα παπαῖ* Mein. Qu. *ἐνδον, παπαῖ*. In fine versus plene interpungendum. 6. *τοὺς σοφιστὰς*] The artists, the professionals. Hesych. *μελετητήριον οἶκος* (σκειῶς?) *ἢ ὄργανον* —

Eust. *ἐπὶ* (i. *ἐπὶ τοῦ*) *συνετοῦ*.

17. V. 3. *ὠνόμασεν ὀρθῶς*] *ὀρθῶς ὀνομάσας* frustra conj. Ko.

4. *τοῦθ'*] *θεῖς* Herw. Qu. *θεῖς*, aut *εἶθ'*.

18. (*αὖ πάλιν*) supplet Naber.

20. V. 2. *παίζουσι*] *παίζειν φιλοῦσ'* probabiliter Herw. *ἐξαλλάγματα*] Recreationes, relaxationes. Cf. Philippid. IV. 478. *ἐξαλλάξαι* (i. e. *τέρψαι*). Men. IV. 279. *ἀνθρωπον ἐξαλλάξομεν*.

27. V. 1. *καριδαρίοις*] *κορακινιδίοις* al. Recte, opinor. Cf. Pher. II. 274. *συνὼν κορακινιδίοις*. 3. *κωβιδαρίων* A. *κωθαρίων* (?) Schweigh. Qu. *τενθιδίων*. 4. *σκινδαρίοις*] Mendosum. Fort. *σηπιδαρίοις*. *κωβιδίων*] *καρκινίων* (?) Mein., quum secunda in *κωβιδίων* longa sit. Qu. *μαινιδίων* aut *τενθιδίων*.

28. V. 1. Ita disponit Naber, *οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ* | *τρέφειν ταῶς, ἐξὸν τοσούτονι δύο* | *ἀγάλματ' ἀγοράσαι*; 2. Qu. *ἐξὸν τοσούτον δις τόσ'* (totidem) *ἀγάλματ' ἀγοράσαι*, vel *ἐξὸν τοσούτονι τόσ'* —. *δύ' ἀγάλματ'*] Qu. *δύ' ἔππους*.

30. V. 1. *τμητὸν μέγα*] *τιλτὸν, μέγα* — conj. Ko. *θνητοῖς* — Herwerden. Qu. *καὶ τίμον*. 2. *γλαύκον πρόσωπον*] Cf. 33, 16. *ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων*. Antiph. III. 43. *γλαύκον κρανίον*. Sotad. III. 585. *γλαύκον κεφάλαια*. 3. *βρώματ' ἐξ*] *βρωτὰ τάξ* conj. Ko. prob. Herw. 4. *τόνδε πάντα τὸν τόπον*] *Μαλὶν πάντα τόνδε* —.

κατοικεῖ] *κατοικῶ* Naber. Fortasse recte. Cf. ad Arist. Ach. 406.

32. V. 2. *αὐτῷ φέρων, σύγκωμε* (sic A.), *καὶ τὸ κυμβιον* Bergk. Non male.

33. V. 6. *κατακάετ'*] Mendosum habet Kock. Qu. *κέχηνεν*.

7. ὠθισμός C. ἡθισμός A. δακτύλων] γαστρίδων conj. Ko. Qu. δαιταλέων, convivarum. 8. πνιγμός] Indignatio. 9. ἀλλ' οὐ] ἀλλ' οὖν Dind. Qu. λαμπράς, vel ἀλλ' οὖν μόνη γε —, vel καταπιεῖν | ὄψον; 10. τίς δὲ συνδαιπνεῖ] Qu. τίς ἐθέλει δαιπνεῖν. συνδαιπνεῖ] Qu. συνδαιπνεῖν — βούλεται (pro ὀνίους). 11. φρυκτοὺς] Confer ἐψητοί (ἰχθύς). καταλαβών] λαβόντι καὶ conj. Ko. Qu. καταμαθών, vel λαβοῦσιν (qui emerunt). ὀνίους] Qu. ἀξίους, vel βούλεται. Cf. ad v. 10. 12. μηδὲν A. μαινίδ' Casaub. Leg. μαινίδι'. 16. προσώποις ἰχθύων. χειρουμένη] Subdens, vincens. Imitatur Aesch. Cho. 694. τόξοις πρόσσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. 17. ἄγρουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ'] ἄγρουσί τ' αὐτὰ σώματ' ἐπ' — Jacobs. Qu. ἄγει θ' ὑφ' αὐτῆς σκηπτρον. Vel ἄγρουσά τ' αὐτόματον ἐπ' —. ἀρίστον πύλας] Εὐρύτου πύλας (i. e. τὴν πύλην) sagaciter Jacobs. et Erf. prob. Ko. ἄγρουσ'] οἰγρουσ' Erf. 18. ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν] Legendum, ni fallor, ἀσύμβολόν τε τὴν ἀναγκαίαν φύσιν.

34. Similem locum confert Herwerden Aristophont. 4, 7. τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός. V. 2. ἱερὸν γάμον] Cf. Men. IV. 162. ἱερὸν γάμον — ποιήσιν. 4. λαμπρός τις ἐξελήλυθ'] Cf. Diphil. IV. 408. ὡς δαγδαῖος ἐξελήλυθεν. et ad Eq. 430. οὗτος (εὐθύς) Porson. (εὐθύς) ὄλολυσ Mein. (ὕμιν) ὄλολυσ Mein. V. 81. Malim ὄλολυσ (ὕμιν). Facile excidere potuit ὕμιν post aut -υς aut -υθ'. ὄλολυσ] ολολυσ A. I. e. γυναικώδης, βάκηλος. Cf. Men. IV. 311. 6. ἀναπέφηνεν] Qu. ὦν λέφηνεν. 7. λέμβος] Similiter homo pusillus ἀκάτιον dicebatur (Adesp. 923.). 8. κεστρῖνος] Lego κεστρεὺς τις. Cf. Eubul. III. 258. νῆστίν τινα. Aristophont. III. 356. ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα. 9. βλέπη, καινὸς θεατροποιός] βλέπη παῖδας, θεατροπίτης conj. Ko.

35. μάγαδιν] μαγάδι Mein. V. 81. Qu. μάγαδις (i. e. ὡς μάγαδις). Cf. Strab. X. 471. βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μάγαδις. μέγαν] μέγα (i. e. alta voce) recte Casaub. "Aut λαλήσω corruptum aut scribendum μάγαδι et μέγα" (Mein.)

36. λεπιοτέρως] Ut εὐρυτέρως Arist. Lys. 419.

37. V. 1. ἐπικεκρυφώς] ἀνακεκρυφώς (et ἔσει;) Mein. Nescio an recte. 2. αὕτη δέ] Qu. νυνὶ δέ. καριδοῖ] Vox media (2. pers.), ni fallor. καμπύλη] καμπύλη τ' A. καμπύλον Mein.

3. τοῦ σώματος] τοῦ σχήματος G. A. Hirschig. τὸ σχῆμά σου conj. Ko. Malim τὸ σῶμά σου.

38. Ἄρεος] Leg. Ἄρεως.

39. V. 5. δαίμονα] Leg. δαιμόνων. 14. δύναται] δυνατὴ conj. Ko. Nihil opus.

40. V. 1. μύρω δέ] μύρον τε al. Fort. μύρον δέ (τε). οὐπερ] Of which. 2. πολυτελοῦς —] Per appositionem ad οὐπερ positum pro πολυτελεῖ —.

41. V. 5. *βυβακαλους αὐτὰ* A. *βουβανκαλόσαυλα* Haupt. *βουβαύκαλα ταῦτα* Mein. Recto, ut videtur. Sed praestat *βουβαύκαλά γ' αὐτά*. Cf. v. *σοβαύβαλος* Cratin. II. 312. 7. *στρώμαθ' ἄλουργῇ*] Cf. Plat. II. 683. *στρώμασι πορφυροβάπτοις. ἄρκιου] ἀκάτου* (?) conj. Ko. 8. *βουτυροφάγας*] Malim *βουτυροφαγᾶς*. Cf. ad Av. 289. 10. Deleatur virgula post *εἶναι*. 11. *λάκκων*] *Ἀν οἰκῶν?* Cf. Teleclid. 44. *κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου*. 16. *Ἀντιγενίδαν*] Memoratur hic tibicen Theophr. H. Pl. IV. 11. 4. 22. *μεταβάλλειν*] *μεταβάλλοντας* Mein. prob. Ko. 23. *φερνάς τε*] Leg. *φερνάς δέ*. 26. Qu. (*χουσῆν*) *φιάλην* —. 27. *χιόνος*] *Χίου* Ko. Vereor ut recte. *κέγχρων τε σιρόν βολβῶν τε* probabiliter Dobr. 34. *ἐκλείπει*] *ἐλλείπει* recte Mein. 35. *δόμος ἡμέτερος*] Qu. *δόμω ἡμέτερω*. 36. *καί*] Om. C. *οὐχὶ σμύρνης* Casaub. *οὐ σμύρνης γάρ* (aut *ἄρ' οὐ σμύρνης* aut *οὐ σμύρνης Ἀσσυρίας* Mein. Qu. *τῆς*. Cf. Antiph. III. 117. *ἡλείφετο | ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι — μύρω*. Eur. Bacch. 144. *Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός*. 37. *τερενοχρῶτες*] Cf. Cratin. 302. *τέρειν τὸ χρωτίδιον. τερενοχρῶτες*] Eur. Fr. 467, 3. *μόσχων τέρεινμι σάρκες*. 40. *φυσκῶν, ζωμοῦ*] Cf. Arist. Fr. 547 D. *φῦσαι — ζωμός*. 41. *ἀφύης*] Leg. *ἀφύων* (non *ἀφυνῶν*). 43. *δολίχων*] Qu. *ἀράκων*. Cf. Aristoph. Fr. 412. *πυρῶν*] Qu. *πυοῦ*. Cf. ad Arist. Fr. 318, 5. *λαθύρων, ὠχρων*] Cf. Alex. III. 456. *ὠχρος, λάθυρος, φηγός*. 46. *κάραβοι ὅπτοι*] Cf. Alex. III. 407. *ὅπτιον κάραβον*. 49. *ὅπται*] *ἐφθαι* al. *ὅπται*] Leg. *ἐφθαι*, ut in C. 52. *θρίσσαι*] *θρίτται* Ko. Fort. *θραῖται?* 53. *θίνης τεμάχη*] Qu. *θίννου* (*θίννης?*) *τεμάχη*. Cf. Eubul. III. 234. *θίννου τέμαχος*. Antiph. III. 130. *βότρυνες*] Pro *βότρυν* ut in anapaestis. 57. *φυστή*] Cf. Chionid. II. 8. *τυρόν καὶ φυστήν* (*φύστην* vulg.) *δρυπεπείς τ' ἐλάας καὶ πράσα*. 58. *κανλοί, σίλφιον*] Pluralis, ut in Eubul. III. 205. *οὐ κανλοῖσιν οὐδὲ σιλφίω*. 59. *φακή*] Leg. *φακοί*. *ὅπτοι* A. *ὅποι* Mein. *ὅπως* recte Dobr. 60. *ἄλες*] *ἄμης* (?) conj. Ko. *μύες, ὄστρεια*] Cf. Aesch. Fr. 34. *κόγχοι* (l. *κόγχοι*), *μύες, κῶστρεια*. 63. *ἀφάτον* recte Schweigh. 66. *τουτὶ Α. τουδὶ* Mein. *τουτὶ σοῦ χάσκοντος* conj. Ko. 70. Persona A. praefigenda. *οἶνος δέ σοι λευκός*] *οἶνος δ' ἔσται λευκός, μαλακός* (?) Jacobs. 71. *ἡδὺς καπνίας*] Malim *καπνίας ἡδύς*. 42. *ἀρέσκειαν* A. *ἀρέσκειν* Canter. Leg. *ἀρέσκει*, Cf. Theophr. Char. 5. 45. V. 2. *καταφαγὼν τὴν πατρῶαν οὐσίαν*] Confer Aesch. c. Tim. 19. *ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πατρῶαν οὐσίαν*. 46. V. 1. *ὠνομασμένη*] *ἐνδον ἀσμένη* conj. Ko., coll. Eup. 281. Lysipp. 8. (*ἀσμένη* jam Herw.) *ἐστολισμένη* Naber. Qu. *ἐξησκημένη, ἀπολελουμένη, vel ἡτοιμασμένη*. 2. *Μεγαλλείοισι σῶμ' ἀλείφεται*] Leg. *Μεγαλλείοις τὸ σῶμ'* —. Ita etiam Herw. 47. V. 1. *ὀχνεομένους δὲ τοὺς κάρους*] Qu. *ὀχνεομένας δὲ τὰς ταῶς* aut *τὰς ὕας* (pro *ὕς?*). “*τοῖς κάρους ὀχνεομένοις quid faciam nescio.*” (Ko.)

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ. Confer v. μουσόμαντις.

50. V. 1. ἀσφάραγον σχῖνόν τε] Cf. Amips. II. 711. οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος. Cratin. II. 215. ἀσφάραγον κύτισόν τε. Attice pro ἀσπάραγον. Sic λίσφος, φιθάκη, etc. 2. τὸ τάριχον Athen. τὸ τάριχος Eust., qui tamen alibi (1390, 59.) ex Aelio Dionysio affert δ τάριχος καὶ τὸ τάριχον. Annon τὸ τάριχος scribendum?

51. V. 1. τὸν (ἐμὸν) μόνανυλον Mein. τὸν ἐμὸν μόνανυλον ποῖ τέτροφας —;] Cf. ad Nub. 858. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σύ; Vesp. 665. Distinguendum sic, — τέτροφας, οὗτος Σύρε; Eccl. 682. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; 2. κάλαμον] καλάμινον conj. Dind. Recte. Eust. μόνανυλος κάλαμος (l. καλάμινος).

52. V. 3. γαμεῖ | πολλῶν κακῶν ἀρχηγὸν οὔσαν Nauck. ἀρχή] Ἀπ ἀρχή? 4 sq. Cf. Eur. Fr. 772. ἑλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους, | πεπράμενον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων. 504 6. καὶ πένης] Corruptum habet Mein. κοῦκ ἀνήρ optime conj. Ko. Malim tamen οὐκ ἀνήρ. Qu. ἀνικρυς. 7. δοῦλος] φροῦδος conj. Ko. Qu. πτωχός aut πενιχρός, aut δοῦλος αὐτῆς. αὐτὸς] ἀνίαις conj. Ko. Qu. εὐθύς, αὐθις, aut αὐτῆς. "Servus fit, si divitem, non si pauperem, duxerit." (Ko.) 9. ἀλλ' —] Fortasse εἰ δ' —.

10. εἰσοδος] Amicorum? εἰς τὴν οἰκίαν] Qu. ἔστ' εἰς οἰκίαν.

13. κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίνεται] κακῶν ἀμοιρεῖν — conj. Ko., quum parum apte κακῶν ἀμαρτεῖν dicatur. Qu. κακῶν ἄνευ ζῆν —, vel κακῶν τελευτῇ —.

53. V. 3. οὗτος] αὐτὸς recte Herw. 4. οὐδ' εὐκόλως ἐνίστε κοιμίζειν ποιεῖ] Sic Trinc. — κοιμίζειν ποιεῖ A. σὺ δ' εὐκόλως ἐνεγκε, μὴ μείζον ποιεῖ (τὸ φορτίον) Jacobs. prob. Ko. Qu. σὺ δ' εὐκόλως φέρ' αὐτὸ κάλαφρον ποιεῖ. 5. μεταλαμβάνων] Fort. καταλαμβάνων. Sed neutrum satisfacit. Qu. μάλα λαμβάνων. 7. λύπην δὲ ποιῶν] κοῦφον — Dobr. λήθη τε παύων conj. Ko. Qu. καὶ μὴ χαλεπαίνων.

54. V. 6. ὅς' ἂν τις] ὅταν τι conj. Ko. Leg. ὅσαπερ ἂν, aut ὅς' ἂν τῷ. Sed δοκῇ significare potest existimet.

55. V. 3. τοῦτον δίχα] Fort. θυμοῦ χάριν.

56. V. 4. δῖανλος] Cf. Alex. III. 490. τὸν — ὕστατον — δῖαν-
λον τοῦ βίου. ἔστιν αἰσχύνην ἔχων] οὗτος αἰσχύνην (vel πλεί-
στον αἰσχύνης) ἔχει conj. Ko.

57. V. 1. τὸ νέκταρ πάνν μάττων ἐσθίω] τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνν | μάττων Casaub. Sed displicet πάνν. Lege νέκταρ ἐσθίω μάττων ἀεὶ | νέκταρ, vel νέκταρ ἐσθίω γλυκὺ (vel μόνον) | μάτ-
των. Ad μάττων cf. Arist. Pac. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν. Loquitur hic Ganymedes.

58. V. 2. παύσεται C. παύσετε al. Recte. 3. διασκεδάτε] διασκεδᾷ τε Bernhardy. Sed vix τὸ βάρος dici posset διασκεδάσαι νέφος. Lege διασκεδᾷτε τε —. τὸ προσὸν νῦν νέφος] τὸ βάρος διασκεδᾷτε τὸ προσὸν νῦν νέφους Lenting. ad Med. 105. Leg. τὸ προσὸν νέφος (ejecto νῦν).

59. V. 2. ἐπιχαιρέκακον ὥς] ἐπιχαιρέκακόν πως probabiliter Dobr. Qu. ἐπιχαιρέκακον μέρος εἴ σὺ μόνον τοῦ σώματος, vel ἐπιχαιρέκακον ὥς εἴ σὺ μόνον —, vel ἐπιχαιρέκακος σὺ γ' εἴ μόνη τοῦ σώματος, vel ἐπιχαιρέκακον μόνον εἴ μόριον τοῦ σώματος. εἴ] Qu. εἴ σὺ. μόνον] μόριον Naber. 3. ἂν ἴδης] Leg. ἂν τιν' ἴδης.

60. V. 2. λάγνης γυναικός] A λάγνος. Sed qu. λάγνου (a λάγνης, Eubul. III. 230. 7. Com. anon. IV. 657.).

61. V. 1. Ἔρως] Qu. χρεία aut χρόνος. σκαιοῦ] Suspectum. Κείον (i. e. Prodicti) Mein. Sed ita articulo addito opus foret. πρὸς τὸν —] τὸν πρὸς Mein. Vulgatam tuetur Herw.

62. πρᾶττε δι cod. πρᾶτθ' διοῦν perperam Mein. Leg. πρᾶτθ' δ. τι περ.

64. ἄξιον] Leg. ἄξια, ut apud Aristotelem.

69. ὥς δὴ] Fort. ὥς καὶ, vel ὥς δ' αὖ, vel ὅδε δέ. περιζώστραν] Confer ἐπιζώστρα Soph. Fr. 317.

70. V. 1. τρικλίνον] Sc. οἶκον. Mendosum videtur συνήγετο. Locus obscurissimus. Lucem nonnullam hinc loco affundit Antiphanis Fr. 299. συναγωγὸν | τρεῖς ὄντας εἰς τρικλίνον ὑμᾶς. Unde forsitan hic corrigendum εἰς τρικλίνον δ' εὐθὺς συνήγετο. Nescio an hunc locum illustret Ephippi locus Fr. 4. καὶ συναγωγίμον | συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν (ἐκπλ.?). Adde Men. IV. 237. εἰς τρικλίνον συγγενείας ἐμπεσεῖν. Cf. Amph. 46. οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ | τρικλίνον (sc. οἶκον). Arched. IV. 436. σέσωκά μοι τρικλίνα πεντήκοντ' ἴσως. Pro συνήγετο qu. ἐστόρνυτο. 2. συναυλίας] Qu. συναυλίαν. Ante γέροντι articulum τῶ desidero.

71. Ψιδίον] Sc. οἶνον. Cf. Eubul. 138, 1. οἶνον γὰρ με Ψιδίον γεύσας ἡδὸν ἄκρατον etc.

80. φιάλας Ἄρεος] Cf. Antiph. III. 58. φιάλην Ἄρεος κατὰ Τιμόθεον.

EUBULUS.

1. V. 5. θήσω — νικητήριον] Cf. Soph. Fr. 482. τῶ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια | τίθημι. 6. φιλήματ' ἐννέα] Qu. τραγήματ' ἐννέα. Cf. Athen. 667 D. ὅτ' ἀ γὰρ ἐστὶ (ἄθλον) καὶ περμύτια καὶ τραγήματα. Similis locus est Antiphanis Fr. 55.

2. πέτιουσα] πέπονυσα recte conj. Ko.

3. V. 4. φιλήματ'] Qu. τραγήματ'.

4. ὀπτήσιμον] Qu. ὀπτήν δέ σοι.

7. V. 1. κραυρότερον] Cf. Plat. Tim. 60 C. 74 B. 3. κᾶγῶ] ἐγὼ conj. Ko. Recte. κανλοῖσιν — σιλφίῳ] Pluralis, ut in Anaxandr. III. 184. κανλοὶ, σίλφιον. 4. πικραῖς] μαραιῖς recte Dobr.

7. ταῦτ' ἐδαινύμην] ταῦτα δαίνυμαι conj. Ko. Recte. 8. ἀσόλοικον] Philodem. de vit. col. V. φέρειν ἀσολοίκως αὐτὰ καὶ δεξιῶς Plut. Dion. 17, 3. οὐδὲν ἐν τῇ διαίτῃ σόλοικον ἐνδει-

κνήμενος de Curios. 10. πλημμελήματα καὶ σολοικισμούς. 9. ἀκροκώλιον — γεννικόν] Cf. Antiph. III. 23. γεννικῇ — λεπαστῇ. ὅπτα δελφάκια ἀλίπαστα τρία] ὅπτον δέλφακα, — Dind. ὅπτα δέλφακος — Mein. Qu. ὅπτα δελφάκων | ἀλίπαστα κρέα (15, 4. et 15, 6.), vel ὅπτα τρία κρέα | ἀλίπαστα δελφάκεια, vel καὶ τρία κρέα | ἀλίπαστα δελφάκεια. Sic ὕεια Anaxandr. 39, 7. Dura anapaesti incisis in γεννικόν, ὅπτα excusationem habere potest in diversarum rerum enumeratione. δελφάκια] Annon δελφάκεια (sc. κρέα?).

8. V. 1. ἀσκὸν εἰς μέσον (χάμαι) Bentl. — (τινὰ) Dind. — (μέγαν aut τάχα) Mein. Verum videtur — (μέγαν), facile enim excidere potuit μέγαν post μέσον. Qu. ἀσκὸν ὕμων (aut αὐτῶν) εἰς μέσον. 2. εἰσάλλεσθε] Qu. εἰδ' ἄλλεσθε. καχάζετε] καγχάζετε libri. Cf. ad Arist. Eccl. 849. 3. καταρρέουσιν] ἀπορρέουσιν V. Arist. Qu. ἀπολισθάνουσιν.

9. V. 1. θεοῖσι] τοῖς θεοῖσι Casaub. θηρίοισι Emper. Herw. ἔτεροι δὲ δὴ θύννοισι conj. Ko. Qu. θυννείοισι. 4. ἄθρους] Confertos, i. e. plures simul, non singulos. Leg. ἀθρόους. Altera forma nonnisi metro postulante usurpatur. Frustra ἀθρόους corrigit Dind. τεμαχίτας] τεμαχίτας A. Suspectum. Nusquam alibi apud comicos occurrit. ὥστ' ἐνεῖναι] Qu. ὥστ' ἔτ' εἶναι.

10. V. 4. μουσικώτατον] Leg. μουσικώτερον. 6. ῥῆσ' ἀεὶ] Qu. ῥῆστα δὴ. Cf. Antiph. III. 66. ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. Κεκροσιδῶν κόροι] Locutio tragica. Cf. 20, 1. ἀνδρας Κεκροσίδας. Aristoph. II. 1167. διπτύχω κόρω. 7. ἐλπίδας σιτούμενοι] Cf. Ag. 1668. φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

11. V. 1. οὗτος οὖν (δράς) conj. Ko. Qu. οὗτος οὖν (ἔχει). Requiritur videtur ἔχει potius quam εἶχε propter praesens ἔστιν. 2. πυγὴν μεγάλην εἶχ'] Cf. Arist. Nub. 1013. ἔξεις — πυγὴν μεγάλην. εἶχ'] εἶχεν Eust. Qu. τιν'. Vel ἔχει, Χαριάδῃ (pro ὧ Χαο.).

12. V. 1. πονεῖν μὲν A. Athen. et Eust. πῶειν (i. e. πίνειν?) μὲν Ahrens. πονῆμεν Mein. Quod verum videtur. Cf. Alex. III. 490. πονεῖν — δυναμένους τοῖς σώμασιν | μάλιστα. 491. βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον. 237, 3. πονεῖν μόνον καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι. ἄμες A. ἄμμες Eust. ἄμες Ahrens. φαγεῖν μὲν A. φαγεῖν μέγ' Mein. Leg. φαγῆμεν. φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί] Malim φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοί. Cf. III. 231. μάλ' ἀνδρικήν | τῶν θηρικλείων εἰλκον. 2. καρτερὴ μὲν A. καρτερεῖμεν Ahrens. Leg. καρτεροῖμεν. τοὶ δ' Ἀθηναῖοι] τοῖς δ' Ἀθηναίοις A. Prior lectio recta est. 3. καὶ μικρὰ φαγέμεν] Leg. μικρὰ δὲ φαγῆμεν. τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα] Inepta repetitio. Ut glossema delet G. A. Hirschig. Ad explendam oppositionem Kock supplet, τοῖς δ' — μικρὰ δ' αὖ πῶναι μέλει. Constat hominem Boeotum loqui.

14. V. 1. μὴ (μῆ) παρατίθει recte Mein. θριδακίνας] I. e. ὠ — —. Athen. Εὐβουλος δ' ἐν Ἀσύντοις infeliciter Dobr.).

15. V. 4. σεμνά] τέρενα conj. Ko. Sed cf. v. 7. σεμνὸς ἀλλὰν-
τος τόμος. 5. κατηλόηται] κατηλόισται A. Unde κατηλόκισται
Mein. Cf. Xen. Cyr. VII. 1. 31. 9. στερανι A. κρανί' Mein.
περνί' R. Ellis. Quidni στερνί'? 11. μή ποθ' ὥς] μάποδρᾶς
(μὴ ἀποδρᾶς) conj. Ko. Non assentior. Athen. τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε
(l. τὸ ἐκπέπηγε ἐξέπηγε). 12. συχνὸν δρομῆς] σαντὸν δάκνης Ko.,
coll. Arist. Vesp. 778. Non male. Malim tamen κλαίσης μακρά.

16. V. 1. μοι] Malim μου. 2. κοττάβειον] Leg. κότταβός
τις (sc. κατακτός), aut κοττάβιον ἀναίρομαι. Cf. Athen. I. 1. Athen.
ἔστι δὲ λυχνία (l. λυχνεῖα) ἀναγόμενα (l. ἀναιρόμενα).

17. ὕπνος (γὰρ) recte Porson.

18. δέντρον] Producta media.

20. V. 1. ἄνδρας Κεκροπίδας] Cf. 10, 6. Κεκροπιδῶν κόροι.

24. ἡπάτια, νῆσις] Cf. Aristophont. III. 356. ἡπάτια καὶ νῆσιν
τινα | προσέθηκεν. νῆσις — μήτρα] νήσις — μήτρας (τόμοι)
recte Ko. Cf. Telecl. II. 362. μήτρας — τόμοις. et Eubul. III. 258.
νῆσιν τινα, μήτραν.

25. V. 1. Distingue sic, ἀνθαδέστερος | καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι,
τοῖς σκώπτονσι δὲ —. 2. καὶ τοῖς] τοῖσι δὲ (vel τοῖς δ' αὖ) —
frustra Mein. Una recensentur οἱ σεμνοὶ et οἱ κόλακες, separatim
οἱ σκώπτοντες. τοῖς σκώπτονσί τε] τοῖς σκώπτονσι δὲ recte G. A.
Hirschig. 3. αὐτὸν A. ἑαυτὸν recte Casaub. εἰς αὐτὸν G. A.
Hirschig. Mein. Cf. Antiph. III. 79. σκῶπαί τιν'. δῆ A. δὲ δῆ
Schweigh. Qu. γὰρ οὖν.

26. V. 1. Haec sic reintegrare conatur Kock, ἐκ τῶν σῆγμα
τῶν Εὐριπίδου | ἔσωσας [ἔσωσά σ'], ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι —,
coll. Plat. com. 30. 2. ἔξεις] Leg. εἴσει. Cf. Eur. Fr. 126 N.

27. V. 2. ὥς αὐτοὶ σοφοί] Leg. ὥς ὄντες σοφοί.

31. V. 2. γὰρ] δὲ Thom. Mag. Fortasse recte. 3. ἡνίκ'
ἦν νέος] Quando juvenis eram. ἐκλιχμώμενος tentat Ko.

33. Bekk. Anecd. τὰ δ' ἄλλα μεστὰ λέγειν (ποιεῖν?).

35. V. 1. τεύτλω] Annon τεύτλοις? 2. λευκόχρως] Cf. Alex.
III. 423. λευκόχρως | λίαν τίς ἐστι. Cf. v. γαλακτόχρως Philyll.
II. 858. 3. ὦ] δ Mein. μέγα μοι, μέγα σι] μέγ' ἐμοι, μέγα
σοι conj. Ko. φῶς (ἔσται) Mein. φῶς (θήσει) melius conj. Kock,
coll. Hom. II. 6, 6. φῶς ἄ' ἐτάροισιν ἔθηκε.

36. V. 3. ἄννηθα καὶ σέλινα] Cf. Nub. 982. οὐδ' ἄννηθον
τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον. ἄννηθα] Leg. ἄννηθα.
Cf. Arist. Thesm. 486. κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον Nub. 982.
Anaxandr. 127, 7. 5.

37. V. 1. θύννων — ἐπογάστρι'] Cf. Aristoph. II. 1099. Stratt.
II. 766. 773. Eriph. III. 558. ἐπεισέπλει] Cf. Antiph. 185, 3.
ἐφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολὺς. 2. λιμοσώματοι] λειοσώματοι recte
Valek. et Cobet. Cf. Arist. Fr. 25. καὶ λεῖος ὥσπερ ἐγγέλus. Eupol.
II. 565. τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἐγγέλεις. 3. ἐγγέλεις — τεύτλ'

ἀμπεχόμεναι] Cf. 64, 1. τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας | Κωπῆδος.

38. V. 1. βατάνια] πατάνια Pollux. 2. πατάνια] τηγάνια probabiliter conj. Ko. propter βατάνια v. 1. πυκνὰ ταρφέα] Formae apud comicos inauditae, ut monuit Ko. Fort. πυκνὰ καὶ —. ταρφέα κοῦδ' ἄν] ταρβα καὶ οὐδαν A. 3. κοῦδ' ἄν λέγων λέξαιμι] Cf. Arist. Fr. II. 1079. οὐδ' ἄν λέγων λέξαις. κοῦδ'] Leg. οὐδ'. Supplere possis τοιαῦτ' (τοιιάδ') ἦν ὁρᾶν.

ΚΑΛΑΘΗΦΟΡΟΙ. Hesych. οἱ τὰ μαγειρικά (μυστικά aut μυστηριακά) φέροντες.

40. Qu. ὅπως δὲ πεύσεσθ' εἰ γέρων τις ἔστ' ἔσω (pro ἔνδον?).

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ. Confer nomen Ἀγκυλίων.

41. V. 2. κηροπλαστήσας] Cf. κηρόπλαστος (δόναξ) Aesch. Prom. 591. 8. λῆρος εἰ κὰν φήσειέ τις A. om. C. λῆρος, εἰ κῆρσέ τις Dind. τοιοῦτο πρᾶγμα λῆρον ἄν φήσειέ τις Porson. Qu. λῆρος ἦν ἄφρων τέ τις, vel λῆρος, εἰ κᾶγρανέ τις (v. 1. 3.), vel τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρον ἄν φήσειέ τις.

42. V. 2. οὐχ] Leg. οὐδ'. ἄλλαι] Scr. ἄλλαι. τῶν πράσων — ἔσαττον] Cf. Plat. II. 650. Pher. II. 344. Aesch. Ag. 644. Xen. Symp. IV. 64. Polyb. I. 19. 13. ποιούμεναι] ποιουμένη Herw. Recte. Cf. v. 5. 3. ἔσαττον] ἔσαττε recte Herw. 4. ἀπέβρουκον] ἀπέβρουκεν Herw.

43. V. 1. ὦ γαῖα κεραμὶ] Cf. ad Sannyr. Fr. 4. κεραμικήν γαῖαν στρέφων.

44. V. 1. τοῦδε τοῦ θαλαττίου γλαύκον] τοῦ θαλαττίου γλαύκον Mein. τοῦ θαλαττίου | αὐτοῦ φέρουσαν γλαῦκον Dobr. τοῦ θαλαττίου (θεοῦ) Γλαύκον (om. λοπάδα!) Cobet. Ipse malim τὴν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θαλαττίου | θεοῦ φέρουσαν γλαῦκον εὐγενέστερον. Et sic fere Kock, qui — | γλαῦκον φέρουσαν εὐγενέστερον θεοῦ conjicit. 2. εὐγενέστερον] εὐγενέστατον (κάρα) Mein.

3. ἄλμη μίαν] (λιπαρόν) ἄλμη νῆ Λία Mein. (τόνδ') ἐν ἄλμαίᾳ (φέρω) conj. Ko. Qu. (λιπαρόν) ἄλμη σοι φέρω.

47. πυκτὰ] Qu. πυκνὰ (cf. 38, 2.). Σικελὰ] Σικελῶν conj. Ko. Recte. Cf. 132.

49. V. 1. κροῦε] Fort. σεῖε. πυκνὰς] πόσεις subaudit Kock. Cf. Alex. III. 417. ἤτησε κύλικα, καὶ λαβῶν ἐξῆς πυκνὰς | ἔλκει. Theopomp. II. 808. λεπαστὴ πάνυ πυκνή. 41, 1. λεπαστὴ μάλα σιχνή.

53. V. 1. Θήβας ἦλθον] Θήβας' — C. et Eust. Tragice loquitur. Cf. 54, 1. Κόρινθον ἦλθον. 3. βοροτῶ] βορᾶς Herw. Qu. τι. Sed fortasse nil mutandum. 5. δ' ἐσθίων] δ' ἰδίων Fritzscher. δ' ἀσθμαίνων Mein. δὲ στένων recte Dobr.

54. V. 1. Κόρινθον ἦλθον] Cf. 53, 1. Θήβας ἦλθον. ἡδέως connecte cum τρώγων. 2. κοπρῶν' ἔχει —] Cf. 66, 3. ἐσθιεν δι' ἡμέρας δλης — τοῦ κοπρῶνος πλησίον. 3. κατελήρησα τὴν

ἐξωμίδα] Cf. Antiph. III. 156. τὰ πατρῶα — κατεμώρανεν. Arist. Nub. 857. καταπεφρόντικα (θοῖμάτιον). Eq. 1352.

55. ὦ λάγνα] A λάγνης. Com. anon. IV. 657. λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορεῖς. τὰ ποικίλα] Cf. Arist. Pl. 1199. ἔχουσα δ' ἡλθες αὐτὴ ποικίλα.

56. V. 1. μάλ' ἀνδρικὴν] Sub. κύλικα. Cf. ad Alex. III. 421. 2. παρὰ] πᾶνν Dobr. πέριξ Ahlwardt. πάτερ Herw. χαρᾶ (?) Ko. κάρα recte Mein. Cf. v. 6. et Archestrati l. l. 3. κωθωνόχειλον] An κωθωνοχειλῆ? 7. εἰλκον] Sc. οἱ κυβευταί.

57. V. 2. κήρυνος] κάρυννος Phot. κυνώτες] κυνωτός Cramer. Anecd. κυνώτας Lobeck. Qu. κύνωτις aut κυνωτίς (ut ἀμφωτις, ἀμφωτις). ἄρτια] ἄρτιος Hesych. ἄρτιος conj. Kock. Recte.

5. σφάλλων] σφαδῶν ex Hesychio conj. Kock. 6. Λάμπων (sic) Herw.

58. ἐν κύβοις εὐβολώτατος] ἐν κύβοισιν — Mein. Annon ἐν κύβοισι δυσβολώτατος? Cf. Poll. VII. 204. τῶν μὲν φαύλων καὶ δυσβόλων — Μίδας.

63. V. 3. χορδαί] Malim κωλαῖ. Cf. Arist. Fr. II. 1128. κεφαλὰς τ' ἀρνῶν (v. 5. κρᾶνία τ' ἀρνῶν) κωλᾶς τ' ἐρίφων. Praeterea χορδῆς mentio fit v. 6. ἦπαρ — κάπρου] Cf. Crobyl. IV. 567. ἦπαρ καπρίσκου. 6. χορδή] κωλῇ (aut κωλαῖ) malit Ko. Cf. ad v. 3.

64. V. 1. τεῦτλ' ἀμπεχομένης —] Cf. 37, 3. ἐγγέλεις — τεῦτλ' ἀμπεχομένης. 2. ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν] Cf. Eur. Or. 557. ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν.

65. V. 1. μέτρῳ] μετρῶ recte Schweigh. 2. ἐπώμνυτο] Qu. ὑπόμνυται. 3. αὐτὸν] αὐτὸς recte Mein. 4. αὐτὸν A. αὐτὸ Dind. αὐτὸ Coraes. Mein. (et οἶνος pro οἶνον). Recte.

66. V. 1. ὥς λέγεις] ὥς λόγος malit Naber. 3. τραχήλους] φασήλους conj. Ko. (Qui rusticorum cibus erat, Pac. 1144. Demetr. com. 5. Virg. G. I. 227. 'vilemque phaselum.') καὶ τακῶνας (Cratet. II. 239.) πλησίον | κοπρῶνος Mein. καὶ κοπρῶνος πλησίον] καὶ κοπρῶνας — A. τοῦ κοπρῶνος conj. Ko. Recte. Cf. Fr. 53, 2.

67. V. 3. πρὸς τὸν ἥλιον] Connecte cum ἐσιώσας v. 5. 4. Cf. Aristoph. II. 975. Xenarch. III. 617. Theopomp. II. 796. Deleatur virgula post τεταγμένης. 8. λαθραῖαν — κύπριν] Cf. Trag. adesp. 128. λαθραῖαν κύπριν αἰσχίστην νόσων. Tragoediae imitatio.

69. V. 1 sq. A μισῶ —. B. ἀτὰρ —. A. πολλά — malit Ko. κάκιστον] κάκιστα recte Dobr. 4. ἔκπωμ' αἶε Jacobs.

70. V. 1. ἐστὶν ἅπαντα] ἔσθ' ἅπαξ ἅπαντα Cobet. Mein. Malim ἐστὶν ἄρ' ἅπαντα.

71. V. 1. εἰηγορῶν] I. q. εὐφημῶν. 2. τὴν καλὴν] παγκάλην conj. Ko. Recte.

73. V. 1. κυκλούμενος] Circumgirans.

74. V. 1. πωλήσεται] πωλεῖτ' ἀεὶ probabiliter Ko., coll. Arist. Fr. 569. Fort. ἄμ' ἐμπολήσεται. 5. πνός] Cf. Arist. Fr. 302. χόρια, σχαδόνες, —.

ΟΡΘΑΝΗΣ. Strab. Τύχωνι (f. Λόρδωνι). Hesych. τῶν ὑπὸ (l. περὶ) Πριάπὸν ἐστὶ θεῶν.

75. V. 3. τριβαλλοπανόθρεπτα] τριβαλλοποπανόθρεπτα recte Schweigh. Sed mendosum fortasse est Τριβαλλο. 6. πῶλος ὤς] Cf. 77, 3. λιθός ὤς. 7. φύλακας] φλόγας C. σκύλακας Ko. Frustra, opinor. Leg. φλογερὸν Ἡφαισίου (i. e. πυρός) μένος. Cf. Eur. Hel. 1126. φλογερὸν σέλας? 10. ἄσσει] Leg. ἄττει. 13. δειπνον προδρομον ἄριστον] Similiter Aristoph. Fr. 315. ἄμα δ' ἡπιάλος πυρετοῦ πρόδρομος.

77. V. 1. μὲν ἰδόντα] Qu. κατιδόντα. 2. Μαγνήτις — λίθος ὤς ἔλκει —] Cf. Eur. Fr. 571, 2. ὥστε Μαγνήτις λίθος | τὴν δόξαν ἔλκει etc. 3. λιθός ὤς] Cf. 75, 6. πῶλος ὤς. ἔλκει τοὺς πεινῶντας] Qu. ἔλκουσιν πεινῶντας.

78. Leg. καρίδα καθήκα κἄτ' ἀνέσπασ' αὐθις αὐ.

80. V. 1. κατ' ἀντικρὺ] Scrib. καταντικρὺ. Cf. Arist. Eccl. 87. τῶν προτάνεων καταντικρὺ.

81. κενός ὤς] κενός] κενός ὦν recte Mein.

82. V. 1. ἠφάνικε] Leg. ἠφάνισε (aor. ut ἐποίησε v. 3.).

84. V. 2. ἐξησκημένας] Anglice got up.

85. ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ —] Qu. ἀπὸ γοῦν (γὰρ) ἐκείνου 'στὶν —. κυντατώτατα] Cf. Pher. 99. κυντερώτερα. Arist. Eq. 1165. προτεράτερος. Sic πρώτιστος, μονώτατος, αὐτότατος, ἐσχατώτατος, etc. Qu. κυντερώτατα.

87. Harpocr. περ ὠνόμαστο (l. ὠνομάζετο) μετοίκιον.

88. V. 1. βαρὺς, πλουτῶν] βαρὺ πλουτῶν Boisson. βαθὺ πλουτῶν Mein. Qu. παχὺς (a man of substance), vel σφόδρα. 3. ὀψοφάγος] μονοφάγος frustra conj. Ko., coll. Ar. Vesp. 923. Qua conjectura tota vis joci tollitur. Sensus enim est, ὀψοφάγος (μὲν), ὀψωνῶν δὲ —. μέχρι τριωβόλου] Anglice, only up to three obols worth.

89. V. 1. ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά] ἐμφαγεῖν ἀρτύματα conj. Ko. Qu. ἂν φαγεῖν ἔτ' οὐδὲ ἓν, vel ἂν λάχανα φαγεῖν ἔτι, vel ἔτι φαγεῖν ἄλλ' οὐδὲ ἓν. 2. ἄρτι κατέφαγον] Qu. ἔφαγον ἀρτίως.

90. V. 3. Post ξυστίδα interrogandum, post χηνός v. 5., et post μύρω v. 6. 4. δεύσετε γάλακτι] Cf. Plat. II. 672. βολβούς — καταχύσματι δεύσας. Eur. Fr. 470, 5. καὶ πεπτά — τῆς ξουθοπτέρου | πελάνῳ μελίσης ἀφθόνως δεδευμένα. 5. γάλακτι χηνός] στέατι χηνός conj. Ko. "Sic στέαρ ὀρνίθειον, χήνειον Dioscorides." Qu. γάλακτι; B. χόνδρον; Ἡράκλεις. Fort. νάματι (ρασμῶ, πελάνῳ) μελίτης. ἀλείψαι' A. ἀλείφει' Cohet. Recte. Cf. Av. 133.

92. χοῆ] χοῆν conj. Mein. Recte. δεδειπνάναι] Cf. Alex. III. 429. δεδείπναμεν.

94. V. 1. *μόνους*] Leg. *μόνον*. *ἐγκεραννύω*] *ἐγκεράννυμεν* conj. Kock, coll. v. 7. 3. *ὄν πρῶτον*] *ὄν ἄκρατον* requirit Ko., quum eandem potionem fuisse *ὑγιείας* et *ἀγαθοῦ δαίμονος*, hanc autem meracam fuisse constet. *ἐκπίνουσι*] Leg. *ἐμπίνουσι*. 5. *ἐκπίνοντες*] Leg. *ἐμπίνοντες*. 8. *ἐκτος*] Leg. *οὔκτος*. Cf. ad v. 10. *ἑβδομος*] Leg. *οὐβδομος*. 10. *δέκατος δὲ μανίας*] Leg. *μανίας δ' ὁ δέκατος*. Cf. ad v. 8. *βάλλειν ποιεῖ*] *σφάλλειν πόδας* Jacobs. Leg. *βάλλειν* (sc. τοὺς συμπότας et alios) *ποιεῖν*.

95. V. 2. Qu. *μὴ θυέτωσαν αἷμα, κύστιν, καρδίαν* —. 3. *οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω*] ὡς *ἐγωγ'* *οὐκ ἐσθίω* conj. Ko. Fort. *οὐχ ἐκὼν γὰρ ἐσθίω*. Vel *οὐ θέλω γὰρ ἐσθίειν*. Vel sic, *μηδ' ἐπιπόλαιον θυέτωσαν*, ὡς *ἐγὼ* | *οὐκ ἐσθίω γλυκεῖαν ἀλλὰ μηρία*. Vel — *οὐκ ἐσθίω κάκιον οὐδὲν μηρίων*. 4. *γλυκεῖαν*] *γλυκύτερον* Grot. *γλυκεῖαν* (i. e. fel) Mein. *οὐδὲ μηρίαν*] *οὐδὲν μηρίων* recte Grot. Herm. Qu. *ἥδιον*.

96. V. 1. *προσεύγμασιν*] *προσενξάμην* Fritzsche. Corruptum videtur *προσεύγμασιν* potius quam *ἐκτετριμμένον*. Qu. *προσηύγεσθα, προσεύξομαι, vel προσεύχομαι*. Nisi forte pro *ἐκτετριμμένον* corrigendum *ἐκτετριμμέσθα*. 2. *λαμπρὸν ἐκτετριμμένον*] Cf. Arist. Pac. 566. *νῆ Δί' ἢ γὰρ σφῦρα λαμπρά γ' ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη* (*ἐκτετριμμένη*?) etc. Alex. 119, 4. *ὄν (κρατῆρα) — τρίσας, ποιήσας λαμπρὸν — ἔσπεσα*. Apud Polybium (X. 20. 2.) *τὰ ὅπλα ἐκτρίβειν*, ut monuit Kock. Qu. *λαμπρὸν ἐκτετριμμέσθα* (medio sensu). Sed sequebatur, opinor, *ἰδρυσάμεσθα vel ἰδρύμεθ'*. Kockius *τιμῶμεν* aut *ἱκετεύομεν* excidisse putat. *ἐκτετριμμένον*] Fort. *εὖ τετριμμένον*.

98. V. 1. *περιπεπλασμέναι*] Qu. *καταπεπλασμέναι*. *ψιμυθίους*] *ψιμυθίῳ* C. et Eust. *ψιμυθίῳ* Herw. Recte. 2. *συκαμίνῳ τὰς γνάθους*] Fort. *συκαμίνῳ γνάθους*. Cf. Sotad. III. 585. *ποιήσας τριῖμμα συκαμίνον* (*συκάμινον* libri). Sed Philippid. IV. 473. *τοῖς συκαμίνους* — *ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον* | *τὸ πρόσσωπον*. *συκαμίνῳ*] Qu. *συκαμίνους* (a *συκάμινον*). 8. *ἀνάπλεω*] Qu. *ἀνάπλεαι*. *ψιμυθίου*] Ex hoc loco discimus albi coloris fuisse τὸ *ψιμύθιον*. Poll. V. 101. *καὶ τὸ ἐντριμμα* (l. *τὰ ἐντριμματα*).

99. V. 2. *διηνθημένων*] *διεξηνθισμένων* Porson. *διηνθεμισμένων* conj. Ko. Simplex *ἀνθεμίζεσθαι* occurrit Aesch. Suppl. 73. Redde floribus distinctarum, variegatarum (coronarum).

4. *τάλλα πώλει πάντα* A. *τά γ' ἄλλα* — Herm. *ἅπαντα πώλει* *τάλλα* Dobr. Recte, opinor.

100. V. 1. *τάλαβάστια*] Malim *τάλαβάστιον*. Fraudem librario fecit crasis *τάλ*. Est autem diminutivum nominis *ἀλάβαστος* sive *ἀλάβαστον* (Men. IV. 318.). Cf. Arist. Fr. 205.

101. *ψυχὴν*] Fort. *νήπιος*.

102. *ψάγδαρι*] *ψαγδαρι* (sic) A. Mendosum. Qu. *ψάγδα* 'οτι (aut γε). Cf. Eupol. 198. Arist. Fr. 206. Epilyc. 1. Nominativus est *ψάγδας* (σάγδας). *λελουμένη*] Qu. *κεχρημένη*.

103. *θερίστριον*] Cf. Aristaen. Epist. I. 27. *ὡς εὐπάρυφον τὸ θερίστριον καὶ ποικίλον.*

104. V. 1. *ὦ μάκαρ*] Qu. *ἡ μάκαρ.* ἐν] ἐ in ras. pr. m. A. Qu. ἐνί. Idem conj. Ko. ἐν *δωματίῳ*] ἐν *δώματι* (?) Mein. ἐν *δώματι* ᾧ conj. Ko. Qu. ἐν *δώμασι.* Aptius tamen videtur ἐν *δωματίῳ* (in cubiculo). Qu. ἐν *χερσὶ* (*χερσὶν*). 2. (*στέφανον*) *στρούθιον* supplet G. A. Hirschig. Utique vix abesse potest *στέφανον*. Sed de metro non liquet. *ἀεροφόρητον*] *ἀβροφόρητον* aut *ἀερόφοιτον* Mein. *αὐροδόνητον* conj. Ko. Qu. *ἀνθεμόπλεκτον* (vel *ἀνθεσῶν*). 3. *περὶ σῶμα*] *περυγῶμα* Herw. *περίδημα* conj. Ko. Recte, opinor. *συνίλλεται*] *συνιλλεται* (sic) A. τε delendum recte censet Ko. Redde comprimit. 4. *ἡδυπότατον*] *ἡδύτατον* Mein. *ἡδύπνοον* (*περίδημα*) conj. Ko. Recte. *περὶ νυμφίον*] Qu. *παρὰ νυμφιον.* *νυμφίον εὐτρίχα*] Cf. Cratin. 87. *εὐτρίχι πῶλω.*

5. *καλάμῳ*] *πλατάνῳ* conj. Ko. Recte. Cf. Theophr. Caus. Pl. II. 18. 3. 6. *αὐξόμενος ἕαρος*] *εἵαρος αὐξομένον* probabiliter Mein. *αὐξομένης ὥρας* Bergk. *ὄλουγόνος*] *Lusciniam* intelligit Kock.

7. *κατατετηκώς*] Hoc non convenit cum *ἔχουσα* v. 1. Haec ecloga ad puellam amasiam *Αἰγίδιον* (105, 1.) dicta videtur, nisi ipsa puella loquitur.

105. V. 2. (*τὸν*) *στέφανον* recte Jacobs. *ἀνθέων*] An *ἀνθῶν*?

3. *γρυπότατον*] *ὕγρότατον* G. A. Hirschig. Recte, ut videtur.

4. *τίς γάρ;* Bergk. Malim *πᾶσι γάρ.* *φιλήσει*] *Amaberis.* *φιλήσεις* Mein. *τίς γάρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφίλος μένοι;* tentat Ko. (*τίς γάρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφίλητος;* in Athen.) 5. *στεφάνους* — *ἐρπυλλίνους*] Cf. Theophr. H. Pl. VI. 1. 1., ubi inter τὰ *στεφανωτικά* memorantur *ἐρπυλλος*, *σισύμβριον*, etc.

Σφιγγοκαρίων] Confer Aristophaneae fabulae titulum *Αἰολοσίκων.*

106. V. 2. *φαγοῦσα*] *τραγοῦσα* recte corrigit Naber. Cf. Nicoph. II. 850. *ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τραγῶν καθεύδη χλωρὰ, πυρετὸς εὐθέως | ἦκει τρέχων.* Aristoph. Fr. 76, 2. *ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.*

107. V. 3. *νόμον ἐκ νόμον*] Ut *γῆν πρὸ γῆς, ὅζον ἀπ' ὅζον*, etc. *ἔλκων*] Qu. *ἔδων.* 6. *πρωκτὸς* — *οὔτος*] Etiam Aristodemus dicebatur *podex*. 10. *μὴ πρόστομος*] *μικρόστομος* Casaubon. Recte, ut videtur. Nisi legendum potius *ἀμφίστομος* cum Kock. Cf. v. 15. 15. *διότι δ'*] Leg. *διὰ τί δ'.* 18. *γῆν ἀφανίζει*] Cf. Plat. Prot. 338 A. et Virg. Aen. III. 291. 23. *τὰ κάτω*] Cf. v. 16. Arist. Fr. II. 1119. 27. *αὐτο* et *αὐτον* (sic) A. *αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτὸν, κόλπῳ δὲ φυλάττει* solerter Emper. Qu. — *κόλπῳ τε φυλάττων.*

108. V. 1. *μαλακῶς κατακείμενον*] Cf. Antiph. III. 102. *μαλακῶς καθεύδειν.* ἐν δὲ *κύκλῳ νιν*] Qu. ἐν δὲ *δύῳ νιν* (cum Kock.), et *μοχ παρθενικά* —. 2. *παρθενικά τρυφερὰ χλανίδα* *μαλακά* A. *παρθενικάι τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς* Jacobs. — *χλιδα-*

καὶ μάλα καὶ κατάθρυπτοι Mein. (qui tamen dualem παρθενικά τρυφερά — καταθρύπτω praefert). 3. τὸν πόδ' τὸ πόδ' conj. Ko. (τοὺς πόδας apud Athen.) τρέψουσι] χρίσουσι recte Ko. Fort. χρίουσι. τὸν ἐμόν] τὸν ἄμὸν (vel ἄβρὸν) Jacobs. τυράννω (?) conj. Ko. Qu. τὸν αὐτοῦ. Cf. v. 1.

110. V. 1. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως] I. e. λιτῶς, modeste, parce. Cf. Nicostr. 6, 2. 2. σπηίδι ἢ τευθίδια] Qu. τευθίδια καὶ σπηίδια. Brevis enim est secunda in τευθίδια. 3. νῆσιν τινα] Cf. Aristophont. III. 356. νῆσιν τινα. 4. χόρια, πνόν] Cf. 241. χόρια — πνός. Arist. Fr. 302, 5 D. οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πνός.

112. V. 3. τειριμμένη] Fort. μεμαγμένη.

115. V. 1. καὶ γὰρ πόσῳ] καὶ, πάτερ, ὅσῳ conj. Ko. Qu. ἔπειθ' (κᾶπειθ') ὅσῳ, vel καὶ γὰρ (vel οὐ γὰρ) πολὺν δὴ —, vel οὐ γὰρ μακρῶ —; 3. πλατυγίζοντα] Cf. Arist. Eq. 830. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις —; Cf. v. πτερυγίζειν.

116. V. 1. κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ'] Malim κακῶς ἀπόλοιθ' (om. κακός). Cf. Aristophont. III. 359. κακὸς κακῶς γένοιθ' (l. ἀπόλοιθ') etc. 2. δεύτερος] Ita Mein. Ko. Leg. δεύτερον, a second time, ut est in A. In v. 3. τὸν γὰρ πρῶτον (sc. γήμαντα), πρῶτον valet primum (Angl. the first time). 3. τὸν γὰρ πρῶτον] Sc. γήμαντα. 7. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα] Sc. εἰ λέξαιμι. Cf. Arist. Ran. 177. ἀναβιοίην νυν πάλιν. Post ἄρα plene pungendum. 9. Πηνελόπη δὲ A. Πηνελόπη δὲ γε Cobet. Fort. Πηνελόπεια δὲ, vel Πηνελόπη δὲ γ' ἦν. 10. μέγα πρᾶγμ'] Anglice, is a great point, a great success. 13. χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς;] Cf. Nub. 787. φέρε', ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

119. V. 1. Leg. (ὥς) εἰσὶν, aut εἰσὶν (γὰρ). 4. μεγάλους] Qu. δαιτυμόνας. 5. πρὸς φίλου τινός B. πρὸς φίλου αὐτοῦ τινος C. πρὸς φίλου — τινός D. πρὸς τινος Porson. πρὸς φίλου Herw. Leg. εἷς τινος — τῶν φίλων. 6. τοῦ φίλου] τῶν φίλων recte Porson. τότε μάλισθ' Herw. Cf. Men. 364, 2. Adesp. 155. Plut. Mor. 50 E. 9. μακροτέρας] Sc. εἵκοσι ποδῶν. 10. παρεῖναι] Imperfectum. 11. ἔπειτα φάναι] φάναι δ' ἔπειτα Porson. ἔπειτα δὲ φάναι Dind. κᾶτ' ἀπολογεῖσθαι Ko. Qu. ἔπειτα φάσκειν (imperf.), aut ἔπειτ' ἀποφῆναι.

120. V. 1. δέ ποῦ γ' V. L. δέ που B. δέ ποῦ Eust. δ' Grot. εἶρηκε B. C. D. Eust. εἶρηκε ποῦ Grot. Recte, ut videtur. Qu. εἶρηκεν αὐ. 2. τινὰ libri. τίνα Dind. 4. ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην] ἀλλ' — ὅλως Herw. Leg. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐδεμίαν. Pro ἄλλην fort. καλήν. 6. εἶδον] εἶχον Mein. Vereor ut recte. Cf. Arist. Av. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν. Th. 853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως | ἔξεις. 7. μίαν λαβόντες] Qu. μίαν γ' ἐλόντες. μίαν] βία recte Dobr. εὐρυπυλώτεροι reposuerit Naber.

121. V. 3. (*B. πέντ', ἰδοῦ.*) supplet Ko. Qu. *πέντε σοι.* Cf. v. 4. 4. (*A. καὶ πέντε τριπόδας.*) supplet Mein. Ko.

123. V. 3. *στρονθάριά θ'] στρονθάρια πίων', ἀτταγᾶν* conj. Ko. Leg. *στρονθάρια δ'.* Possis etiam *στρονθάρια, πίων' ἀτταγᾶν.*

4. *βιττάκους]* Qu. *ψιττάκους.* 5. *τᾷλλ']* Praestat ἄλλ'. Pro ἅπ' qu. οἷς.

124. V. 3. *ἄτοπον δέ]* Leg. *ἄτοπόν γε,* ut apud Eust. ἀεὶ om. Eust. *σφόδρα* apud Alex. 282.

126. V. 1. *Σίκων ἐγὼ | βεβρεγμένος ἦκω]* Qu. *ἦκω, Σίκων, | βεβρεγμένος τε.* 2. *κεκωθωνισμένος]* Cf. νν. *κοτυλίζειν, κρατηρίζειν, κυαθίζειν.*

128. V. 1. *κνίδιον]* Scrib. *Κνίδιον.* Cf. Plin. N. H. XIII. 114. 'granum Cnidium.' XXVII. 70. Eubul. 132. *Κνίδια κεράμια.* ἢ τοῦ πεπέριδος] Qu. ἢ καὶ —. *πεπέριδος]* *πεπέριος* al. Haec forma legitur etiam Theophr. H. Pl. IX. 20. 2. 2. *τὴν δδόν]* *τὴνδ' ὄλην* Herw. *τὴν πρόχουν* conj. Ko. Qu. *τὸν χόα,* vel τὸ πρόπομα.

130. V. 1. *τὴν κέρκον μόνην | καὶ μηρόν]* Qu. *τὴν κέρκον τε καὶ | τὰ μηρί'.* *μόνην]* Potius *μόνον.* 2. *καὶ μηρόν]* καὶ *μηρί'* Cobet. Sed articulo opus est. Qu. *τά τε μηρί'* Ad rem cf. v. *διαμηρίζειν* Arist. Av. 706. *πολλοὺς δὲ καλοὺς — παῖδας — διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί.*

131. V. 1. *καὶ μελίτιος]* καὶ *Μιλήσιος* L. (Sed vini Milesii nusquam mentio fit.) *ναί, μελίτιον,* optime Kock, coll. Arist. Vesp. 367. Qu. *ἡ Λευκάδιος πάρεστι;* *B. ναί, μελίτιον, | οἰνίσκος οὐπω πότιμος.* Nisi latet *Λέσβιος.*

132. Qu. *Κνίδια κεράμια καὶ Σικελὰ βατάνια καὶ | Μεγαρικά πυθάκν'.*

133. V. 2. *τι πολλοσταῖος]* *πολλοσταῖος* (?) Nauck. Ko. Leg. (*ἐγωγε*) *πολλοσταῖος.* Confer *εἰκοσταῖος, τριακοσταῖος,* etc.

134. *ταῖς ξυστίαιν]* Qu. καὶ *ξυστίαιν.* *στόρννται]* Sc. ἢ *κοίτη,* opinor. Atticam formam *στροώννται* reponi jubet Herw. *στροώνντε* malit Naber. *ταῖς χρυσοπάστοις]* Qu. *τῶν χρυσοπάστων.*

136. Zenob. *ἀγγέλους εἰρηκέναι* (qu. ἀγγελίας εἰρηκέναι aut ἀγγέλους μμεῖσθαι).

138. V. 1. *Ψίδιον]* Cf. Anaxand. 71. *χοῦς κεκραμένος Ψιδίου.*

2. *διψῶντα λαβὼν]* Haec ad praecedentia referenda sunt. 3. *ὄξει παίει]* Cf. 49, 1. *ἀκράτω κροῦε (αὐτόν).* Corrigendum suspicabar *πνὲξ παίει,* sed non sollicitandum ὄξει. Opponitur ὄξος (i. e. vile vinum) *οἶνω ἢ δέϊ.* Cf. Arist. Pac. 898. *παίειν — πύξ.* *πρὸς τὰ σήθη]* Haec suspecta habet Kaibel. Qu. *πρὸς τὸ σήθος.*

139. V. 1. *ἀερίοικoi]* Suspectum. Fort. ἄγριοι ἄνδρες. 3. *παραδειπνίδες]* *παραδειπνίδαι* recte Mein. 4. *λευκῶν ὑπογαστριδίων]* *λευκῶν ὑπογαστρίων* Mein. Qu. *ὀπιῶν* (aut *ἐφθῶν*) *ὑπογαστρίων.*

140. *ἀνασεσυρμένη]* Cf. Adesp. 929. *ἀνασεσυρμένη.*

141. ἀπορησία] Confer εὐορησία, ἀλουσία, ἀθανασία.

144. εὐκερματεῖν] Confer εὐσωματεῖν, εὐληματεῖν, εὐχορηματεῖν.

150. V. 2. Χερρονησίτου] An Χερρονησίον, ut Πελοποννήσιος?

3. ξφειν] Qu. δεύειν. ἐλαίω] Qu. ἐν ἐλαίῳ. 4. στηθύνια] Suspectum. Cf. Ephipp. 3, 7. 6. μαινίσιν] τευθίσιν al. Quod praeferendum, quum saepe una commemorentur τευθίδες et σηπίαι.

7. ἐπιστρεφῶς] ἐπιστροφῶς al. Quod recipiendum. Cf. Men. IV. 284. οὐδὲ λόγον ἑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω. 8. εὐζωρεστέρας]

εὐζωρεστέρους al. Leg. εὐζωρεστέρον (sc. οἶνον).

151. V. 2. Cf. Antiph. 185, 2. ἐφθός τυρός ἐπεδόνει πολύς.

3. ἐξ ὑδάτων] ὑδάτων Schweigh. Qu. ὕδασι. Sed legendum forsā sic, ἡμῶν δύναμὶς πως ἐξ ὑδάτων πᾶσ' ἐρχεται. Nescio cujus versus, neque de sententia liquet.

ARAROS.

1. Cf. Arist. Pl. 152. φασὶ — τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς αὐτὸν τρέπειν (στρέφειν?).

4. V. 2. κροσωτοὺς] κροκωτοὺς corrigendum censet Mein. Singularis κροκωτὸν recipiendum.

7. θυγατριδεῖν] θυγατρίζειν Mein. θυγατερίζειν (ut πατερίζειν Vesp. 652.) melius Kock.

8. V. 1. τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα] μὲν om. al. Qu. τὰ κομψὰ δὴ ταῦτ' ἐστὶ —. νωγαλεύματα] Leg. νωγαλλίσματα. Cf. Eubul. 15, 7. νενωγάλισται. Alex. III. 505. ὑποβρέχει — καὶ νωγαλίζει. Antiph. III. 35. νώγαλα. Ephipp. III. 340. 3. ἐξήλλοντο] Annon εἰσήλλοντο?

12. θεώσειν καὶ θεῶσαι] Sic ξωθας pro εἰωθας 19. et Archipp. 48. Duo fragmenta hic sunt.

13. V. 1. ἀρπάσας] ἀναρπάσας recte Mein. 2. ἀνήλλετο] Leg. ἀνήλατ'.

16. V. 2. ὁ διατρέφων] ὁδὶ τρέφων recte Both.

17. V. 1. ἐὰν ὁ καιρὸς ᾗ] Mein. Qu. ἐπὴν —.

20. Duo fragmenta hic sunt. Cum κοκκυμηνλέαν confer simplex nomen μηνλέα.

NICOSTRATUS.

1. V. 1. πίναξ ὁ πρῶτος] πίναξ δὲ πρῶτος Herw. τῶν μεγάλων] Sc. μυστηρίων. Kockius τῶν τελετῶν proponit. Connecte πίναξ τῶν μεγάλων. Cf. Lync. IV. 433. πίνακα — μέγαν (bis).

3. θρυμματίδα] Cf. Antiph. III. 101. Lync. IV. 433. Dioscor. σάροξ — θύννον τεταριγευμένον (l. τεταριγευμένη).

2. V. 1. ταῦτ' ἀξιῶ] I. e. haec probō. Sed corrigendum, ni fallor, cum Dobrae ταῦτ' ἀξι' ᾗ, haec vilia erant. Servus videtur herum alloqui. In fine versus virgula tantum ponatur.

2. *εἴτ' ὀρνιθάριον*] *τοῦρνιθάριον* Dind. *γαστρίον*] Cf. Athenion. IV. 558. *γαστρίον* — *ὠνθυλευμένον*. Anon. IV. 608. *γαστρίον τακερόν τι*.

4. V. 1. *Βυζάντιον* — *τέμαχος*] Sc. *θύνον*. Cf. Antiph. III. 99. *θυννάδος* (*θυννίδος*?) *Βυζαντίας* | *τέμαχος*. *τε* add. Schweigh. π malit Ko. *καλοῦ τε κάγαθού*] Leg. *καλόν τε κάγαθόν*. Cf. Ar. Ran. 1236. *λήψει γάρ ὀβολοῦ πᾶν καλήν τε κάγαθήν*. 6. *δν*] ὁ γ' recte Casaub. *καταφάγοιμεν*] Qu. *καταφάγοιεν*. Cf. ad v. 7.

7. *τριῶν ἤδη κατεσθίοντες οὐ δέδωκά γε* (*διόδεκα γε* al.) libri. *τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα* Porson. *νῆ Δία τριῶν* — Mein. *τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα* Cobet. prob. Herw. (Cf. Antiph. 299. *συναγαγὼν* | *τρῆς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς*. Hermipp. 45, 3. Ar. Vesp. 693.). *τριῶν ἐδεστιάς* (?) *ἐστιῶντες δώδεκα* conj. Ko. Leg. *τριῶν ἂν ἐσθίοντες ἄνδρες δώδεκα*.

6. V. 1. *ἀγοράζω*] Malim *ἀγοράσω*. 2. *μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως*] Non impense, sed modice (*parce*). Cf. Eubul. III. 258. 6. *χάριεν γάρ*] Cf. Arist. Ran. 1491.

8. V. 2. Distingue sic, *ὥστ', οἶμαι*, | *οὐδ' αὐτὸν* —. 3. *τοῦτον*] *Μῶμον* ingeniose sed sine causa correxerit Ko. Cf. Arist. Eccl. 570. *ὥστε* — *καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί* (*ἔχειν*?).

9. V. 1. *λοιπή*] *λεπτή* Pierson. *λιτή* Mein. Vulgata non sollicitanda videtur. 2. *ἐνπαρύφου*] Cf. Aristaen. Epist. I. 27. *ὥς ἐνπαρύφον τὸ θερίστριον καὶ ποικίλον*. Poll. VII. 46.

10. V. 1. *εἰκόσορος*] Cf. v. *πεντηκόντορος*. 2. *ὁ τι Α. ἔτι* Jacobs. Qu. *ἐγώ*. 4. Qu. *τούτων* (*γε*).

11. V. 1. Qu. *φέρει νυν τάχ' ἡμῖν*. 2. *πηλίκου τινές;*] Qu. *Β. πηλίκους τινάς*; et deinde *Α. τρίχους*.

15. V. 3. *τοῦπίβλημ'*] Qu. *τοῦπίθημ'*. Cf. Hegesipp. IV. 479. *τοῦπίθημα τῆς χύτρας ἀφελών*. Arist. II. 1066. 4. *ἐβάδιζ' ἄνω*] *ἄνω βάδιζε* sine causa Mein. Pro *μέλιτι* qu. *νοτίδι*. *μεμιγμένη*] *σμιμμιγμένη* Br. *διαμεμιγμένη* Mein. *προσμεμιγμένη* Herw. Leg. *σμιμμιγμένη* aut *παραμεμιγμένη*. 5. *ἀτμὺς τις*] Qu. *ἤτμιζεν*.

16. *δυσχερὴς*] Qu. *δυσπινῆς*, aut *δικότυλος*, aut *πεντέχους*.

17. V. 2. *τῶν εἰς ματτύην*] Cf. Anaxandr. III. 199. *τῶν πρὸς ἀνθρώπου βίον*. 3. *οὐδέτερον*] *οὐδ' ἕτερον* Herw. *οὐδ' ἔκταρ* (?) conj. Ko. Qu. *οὐδ' ὄναρ ἐποίησέν ποτε*.

18. *ἀμφίας*] Sc. *οἶνος*. Cf. Sosier. IV. 592.

19. V. 1. *κἀγώ, φιλάτη*] *κἄτ', ὦ φιλάτη* recte Jacobs. *καὶ σὺ, φιλάτη* conj. Ko. 4. *τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'*] Cf. Chaerem. 2, 1. *τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία*. 5. *κἀσύντακτον*] Qu. *κἀσάθμητον*.

21. V. 1. *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ*] Cf. Arist. Pac. 1155. *χᾶμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω*. Theophr. Char. 10. *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους* (l. *τοῦ ταρί-*

χούς). 3. παρ' Ὠκίμον] παρ' Ὠκίμον recte Cobet. Lectionem παρ' (potius πρὸς, ut in v. 2.) Ὠκίμον aegre tuearis. Subaudiendum κόμισαι. Cf. Cratin. 98, 8. Anaxand. 40. Cratin. min. 14. Theophr. Char. 10. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους (τοῦ ταρίχους?). 4. χαλκώματα] Qu. χαλκώματ' αἶτει. Cf. Arist. Pac. 1154. μυρρίνας τ' αἶτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων.

22. V. 2. ἄν τε φανὸν] ἄν στέφανον cod. Ven. ἄν τ' ἔλαιον jure requirit Naber, ut legitur in duobus apographis. Vulgatam tuetur Kock, coll. Menand. 61. ὁ φανός ἐστι μεστός ὕδατος. οὐτοσί.

24. V. 2. στενὸν] μέσον conj. Ko. Recte, opinor. Vix στενωπὸν στενὸν dixisset poeta.

26. V. 2. τράπεζαν εὐτρεπῇ] Cf. Diodor. III. 544. τραπέζας εὐτρεπεῖς. Antiph. III. 45. δειπνον εὐτρεπέες. Anaxipp. IV. 459.

27. V. 1. καὶ πολλὰ] Leg. τε πολλά. 2. παράσημον] Leg. σημείον. Cf. tamen Alex. III. 435. ἰσχάδες, τὸ παράσημον τῶν Ἀθηναίων. 3. ἐλέγοντ' ἐγένοντ' recte Mein. σωφρονέστεραι] ἐμφρονέστεραι idem. Fort. ἄν φρονημώτεραι.

28. V. 2. γε, φίλτατε] Leg. γ', ὦ φίλτατε cum Bothio.

29. V. 1. τῆς πενίας ὄπλον ἢ παρρησία] ὄπλον ἐστὶν ἢ | παρρησία Mein. in Stob. Qu. τῆς πενίας ὄπλον ἐστ' ἄριστον ἢ | παρρησία. Cf. Ehipp. 7, 1. ἢ | — μουσική. Aliter Meinekius, ἀρ' οἶσθ' ὅτι | πενίας ὄπλον μέγιστον ἢ παρρησία; | ταύτην — ἀπολέσθ, | τί δ' ἄλλο γ' ἢ —; Herwerden sic, ἀρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον παρρησία | ἄριστόν ἐστιν; ἦν ἔάν —. Sed articulo opus est ante παρρησία, ut in Men. mon. 49. ἀνουθέτητόν ἐστιν ἢ παρρησία. Articulus autem non raro in fine versus ponitur.

30. V. 4. τύχη τὰ θνητῶν —] Cf. Men. mon. 725. Chaeremon. 2. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. Cic. Tusc. V. 29. 'Vitam regit fortuna, non sapientia.'

32. V. 2. ὑποσκαφίον] Tonsurae genus erat σκάφιον. Arist. Av. 806. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιμμένῳ (ξοικας).

3. κατὰ γῆς] κατάγεις Porson. Correctio dubia.

33. V. 2. περισκελίδας] Cf. Men. IV. 314. Hor. Epist. I. 17. 56. 'Saepe periscelidem raptam sibi flentis (meretricis)?' ἑλλέβορον] Cf. Aristoph. 320, 6. ἑλλέβορον, κεκρύφαλον.

34. V. 2. ἐξορμενικότες] Cf. Soph. Fr. 294 N. κάξορμενίζει — βλάστη. Cf. v. ἐπιφυλλίς. παλιναιρέτα] Anglice objectionable.

Athen. II. 62 F. ὀρμενον τὸν (l. ὀρμενα — τὰ) — ἐξηγηθήκοτα.

Phot. τὸ ἐκκεκαυλικὸς (-ηκός?) παντὸς λαχάνου.

35. V. 2. ψυχὴν] τέχνην probabiliter Cobet.

37. Harpocr. ὥς (l. ὥς μὴ, ut apud Suid.) διαφέρουσιν.

39. στήριγγα] στήριγγα recte Ko. Anglice, a fastener, a support. Cf. v. σῦριγξ.

40. *Ταραντῖνον* Hesych. et Phot. *Ταραντινίδιον* Suid. Fortasse recte. Cf. Lucian. Dial. mer. 7, 2. οὐχ ὄρμον οὐ *Ταραντινίδιον* ἔχουσα.

42. *στρηγόν*] *στρηγόν* Phot. et Etym. M. Anglice shrill, loud. Hinc, ni fallor, verbum *στρηγιῶν*.

PHILETAERUS.

1. V. 1. ἐνέσεισε] Qu. ἐνέπυε aut ἐπέπυε. 2. ὑπειπών] ἐπειπών malim cmm Schweigh.

3. V. 1. καὶ δέη] καὶ δῆ Dind. καὶ | δέη Mein. 2. ὑπερβαλῶ] ὑπερπονῶ conj. Ko. Recte. Scribendum existimabam καὶ | δέη τροχάζειν — ὑπερβαλεῖν — ὑπερδραμεῖν, vel ἐὰν τροχάζω — ὑπερβάλω (aor.) — ὑπερδράμω. Sed dicebant Athenienses non ὑπερβάλλειν τινά τινα, sed ὑπερβάλλεσθαι (Arist. Eq. 407. 411. 755. 890. Nub. 1035. Pac. 212.). Quare pro ὑπερβαλῶ corrigendum suspicor ὑπερπονῶ (Ko.), et pro ὑπερδραμῶ ὑπερφαγῶ (coll. μονοφαγεῖν), vel fortasse melius τροχάζειν — ὑπερπονεῖν — ὑπερφαγεῖν. Ita omnia tria verba ejusdem temporis erunt. Praecesserat fortasse δύναιμι (οἶός τ' εἰμί, vel ἔτοιμός εἰμι), ut distinguendum sit (δύναιμι), καὶ | δέη, τροχάζειν etc. 3. ὑπερδραμῶ] ὑπερτρυνῶ vel ὑπερθέω conj. Ko. Scribendum ὑπερφαγῶ aut ὑπερεσθίω. Futurum est ὑπερδραμοῦμαι, non ὑπερδραμῶ.

4. V. 2. ξηροῦ] πηροῦ probabiliter conj. Ko. 3. ἢ Δία] μὰ Δία post negativam particulam recte Mein. Non obstat Diphili Fr. 32, 25.

KOPINΘΙΑΣΤΗΣ. Steph. Byz. *κορινθιάζομαι* (l. *κορινθιάζω*, ut apud schol. Hom.).

5. V. 1. τακερὸν] Fort. ἀγανόν. Cf. Arist. Lys. 886. ἀγανώτερον βλέπειν.

6. V. 2. βινούνηθ' ἄμα] Inter coitum, in coitu. Cf. 9, 4.

7. V. 2. τὸν βίον καθ' ἡμέραν] τὸν καθ' ἡμέραν βίον recte Herw. 6. πάνν] Connectendum cum *περίεργον*. Sed malim πολύ.

9. V. 2. ἀηδῆς (non ἀειδῆς) A. prob. Ko. Leg. *δυσειδῆς*, deformis. 5. Ἰσθμιάς δὲ κατασέσηπε καὶ Νέαιρα transponit Herw. Recte, opinor, quamvis contradicit Kock.

10. V. 1. χειροβαρὲς] Cf. Theocr. XXV. 145. 5. Cf. Ar. Vesp. 433. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ, βοήθει δεῦρο (βοηθεῖθ' ὦδε?), καὶ *Μασονία*.

11. V. 1. κόρος] τόπος conj. Ko. Malim λόγος aut πόρος (iter). 2. ἀμπαλίνωρος aut ἀμπαλινόρος libri. ἀμπαλινόρρος Blomf. αὖ παλινόρρος (aut ἐμπαλ.) malit Ko. Sine causa.

13. V. 4. οὐ γὰρ] οὐκ ἂν Dind. Revocanda vulgata. *δήπουθεν* γε] *δήπουθεν* Porson. γε δῆθεν conj. Ko. Leg. οὐ γὰρ *θανών*

γ' ἂν οὐδέν' ἔγγελυν φάγοις, vel — γε δὴ τις ἔγγελυν φάγοι. Bekk. Anecd. πλασσόμενος (πεσσόμενος?).

14. Πατανίων] Confer nomina Καρδοπίων, Ἀγκυλίων, Βουταλίων, Γρυλίων, etc.

16. V. 1. δοκεῖ τὸν κατὰ δύο] Qu. δοκεῖτον κατὰ δύο. τὸν] Sc. οἶνον aut κύαθον. δύο] Sc. μέρη ὕδατος. 2. καὶ τρεῖς ἀκράτου] πρὸς — Eust. Nescio an recte.

17. ἐπίπλοον] I. q. ἐπιπόλαιον Eubul. 95, 3. Athen. III. 106 E. περιειλημμένα (l. περιειλημένα). Poll. II. 224. τὸ αὐτὸ (αὐτὸ τὸ?) διάφραγμα περιειληφώς.

18. V. 5. φέρονσι] Leg. χέουσι.

19. Post ἀμφέξει interrogandum.

AMPHIS.

1. V. 3. νόμῳ] I. e. legis vi et auctoritate munita. 4. οἶδεν δι' ἧ] οἶδ' δι' ἧτοι Cobet. τρόποις ὠνητέος] τρόποις δνητέος (?) Cobet. Qu. τρόποισι ληπτέος. Vulgatam tuetur Kock, coll. Plaut. Asin. I. 1. 57. 'beneficiis emere.' 5. ἄνθρωπος] Praestat scribi ἄνθρωπος (a man). πρὸς ἄλλον ἀπιτέον] Tentabam πρὸς ἄλλην ἀπιτέον (αὐτῇ), sed vulgata recte se habet.

8. V. 2. ἀθάνατος ὁ θάνατος] ὁ θάνατος δ' ἀθάνατος recte Porson. ἔστιν, ἂν] ἐστ', ἐπὶν recte Nauck.

9. V. 2. αἱ A. ναί Schweigh. παῖ (personae A.) malit Ko.

5. δνόματα] τώνόματα recte Herw. Frustra refragatur Kock.

10. V. 1. (νῦν) οὐκ conj. Ko. Utique excidit syllaba.

13. V. 2. οἶσθα] ἦσθα al. Cf. ad Arist. Av. 19. 3. ἐπηρκὼς τὰς δφρῦς] Cf. Baton. IV. 502. οἱ — τὰς δφρῦς ἐπηρκότες.

14. V. 3. οὐδεπώποτ' ἐδείχθη A. οὐδεπώποτε | ἐδειξ' recte Erfurdt. οὐδεὶς πώποτε | ἐδειξ' Dobr. 8. πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσω] πάντα τὰνθάδ' — conj. Ko. Qu. πάντα ταῦτα (vel ταῦτα πάντα) συντριαινώσω. κρότοις] Suspectum.

15. V. 2. ὥραίων φίλων A. ὥραϊον φιλῶν Jacobs. ὥραϊαν φιλῶν Nauck. Ipse malim ὥραϊον φίλον. 3. ἄφρων τ' A. ἄφρων γ' Jacobs. σῶφρων τ' (deleto post παρὲς interrogationis signo) optime Dobr.

16. γλαῦκοι δ' ὅλοι] Plerumque enim non nisi capita glaucorum comedebantur. Sed corrigendum suspicor γλαύκων δ' ὅλα (aut δέ γε, aut δὲ πρὸς) ῥαχιστὰ κρανίων —. Cf. Antiph. III. 43. γλαύκου κρανίον. Sotad. III. 585. γλαύκου κεφάλαια παμμεγέθη. Sannyr. II. 873. ὦ γλαύκων κάρα. Anaxand. III. 174. μέγα — γλαύκου πρόσωπον.

17. V. 2. ὁ πατήρ γε] σωτήρ γε conj. Ko. Recte, opinor.

18. συγνοῖς L. συγνούς A. συχνά supr. in C. Leg. συγνοῖς cum Casaub. Cf. Theopomp. II. 808. λεπαστή μάλα συχνή. Eubul.

III. 228. δίδου πυκνάς (sc. κύλικας). Alex. III. 417. πυκνάς ἔλκει. Quod si verum est συχνά (saepe), cf. Anaxil. III. 353. δειπνοῦσιν ἀμφοτέρω συχνά.

ΙΑΛΕΜΟΣ. Hesych. ψυχρότερος καὶ οὐκρότερος (scr. ψυχρότερός (ἐστι) καὶκρότερος) Ἰαλέμων.

20. V. 1. θριδακίνας] I. e. — —. 2. εἰ φάγοι τις] Qu. ἂν φάγῃ τις. ἐτῶν] ἔτ' ὧν conj. Ko. ἐπὶ ἑξήκοντ' ἐτῶν] Within (under) sixty years of age. κἀντὸς — (vel sexagenario minor) Herw. Fort. ἐκτὸς —. Cf. Arist. Eccl. 984. Men. 140, 2. 3. ὁπότε — λαμβάνοι (λαμβάνει al.) libri. Qu. ὁπότεν — λαμβάνῃ. λαμβάνοι] λαμβάνει al. 4. στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα μηδὲν πλέον libri. στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτ' ἂν οὐδὲ ἐν πλέον Mein. ed. maj. prob. Ko. Particulam ἂν desiderabat etiam Jacobs. Ipse propono τὴν νύχθ' ὅλην στρέφεται δυνάμενος οὐδὲ ἐν | ὧν βούλεται δρᾶν. στρέφοιθ'] Cf. Menand. IV. 149. ὥμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία, | οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσσεστιν, οὐ στένειν | τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω | οἷμοι λέγειν, etc. Arist. Nub. 36. τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην; Per appositionem positum ad praecedentem optativum λαμβάνοι. De constructione cf. Plat. Charm. 155 E. εἶπον οὖ — ἐπαρδὴ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἶη, ἦν εἰ μὲν τις ἐπάδοι ἅμα καὶ χορῶτο αὐτῷ, παντάπασι οὐ γὰρ ποιοῖ τὸ φάρμακον. Sed Diog. L. VII. 768. δ εἰ λέγοι τις, ἀποροίη ἂν. μηδὲν πλέον] μηδὲ ἐν Jacobs. 5. δρῶν] Leg. δρᾶν. 6. τὴν ἀναγκαίαν φύσιν] Cf. Philem. IV. 4. τοὺτους τ' (juniores) ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν. Arist. Nub. 1075. τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας. Isocr. p. 57 E. ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις. Aesch. I. 138. τῶν ἐκ (τῆς?) φύσεως ἀναγκαίων. τύχην] φύσιν (i. e. membrum virile) recte Mein. Cf. Philem. 4, 6.

21. V. 2. τὰ δ' ἄλλ' ἔᾱ] I. e. τὰ μὴ τεργνὰ sec. Kock. Etiam ad ἔᾱ pertinet ὅστις μὴ. Pro ἔᾱ erit fortasse cui arrideat ἀεί.

3. μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἔμοι —] Cf. Eur. Hipp. 1320. σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἔμοι φαίνει κακός.

23. V. 3. Ναννίῳ] Quae αἰξ ἐπεκαλεῖτο (Eubul. 105.). Similiter nos dicimus a nanny goat. 4. παγίοι] Cf. Theophil. 11. Men. 689, 2. Alex. III. 409. τοῦ βίου] χρυσίου conj. Ko. Qu. τῶν νέων.

26. V. 1. Qu. ὄψον (ἐν τοῖς ἰχθύσιν). 2. ἀληθινῶν] Φαληρικῶν conj. Ko. Recte, nisi praestat θαλαττίων, aut τευθίδων ὠπημένων.

27. V. 1. Qu. (στόρνντε aut σκεπάζετε) | ἐρίοισι —. τοὺς τοίχους] Suspectum. Fort. τοὺς κύνας, aut τὸν κύν' ἐν κύκλῳ. Sententia obscura est.

28. εἰς τὴν ἐσπέραν] Leg. εἰς ἐσπέραν, vel εἰς γὰρ (γοῦν) ἐσπέραν. χορταζόμενα πᾶσιν A. χορτάζομεν | ἅπασιν, vel — | χορταζόμεσθα πᾶσιν Porson. Hoc praeferendum.

29. ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον] δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς Ko. Qu. ἀτελὲς δὲ δεῖπνον.

30. V. 1. Cf. [Lucian.] Amor. 27. ἡ θήλεια τέρψις δὴ μοῖρα πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα. 5. εἰς ἐπερωτήσῃ τις, λαβὼν A. ἂν ἐρωτήσῃ τις, ἀναλαβὼν Ko. Qu. ἂν ἐπερωτήσῃ —. Cf. v. 3. 9. ὥσπερ προσέχων δ' A. ὥσπερ τε προσέχων Mein. Fort. ὥσπερ δὲ —. ὥσπερ προσήκων δ' οὐδὲν Kaibel. 10. ἔκρουσε] Aoristus ut ἔκρυψεν v. 6. Qu. πονύλπου τιν' (ῆ) γόγγρον τινὰ | —, ὁ δ' ἐπρήσθη —.

11. τετάρων A. τῶν Ko. Scrib. τῶν. 12. γένοιτ' ἂν] Leg. ἀπεκρίναθ', vel λάβοις ἂν.

31. παραδεδειπνημένοι] Cf. Theophr. Char. 8. παρεδειπνήθησαν (i. e. coenandi temporis obliti coenam perdididerunt).

33. V. 3. ἐν τῷ μετώπῳ] In supercilio, quod ἀνασπᾶν solent philosophi. 4. ἐπὶ τοῦ — οὔσα] Cf. Demosth. 6, 4. κωλύσαι' ἂν ἐκείνον πράττειν ταῦτα ἐφ' ὧν ἐστὶ νῦν. Alia dabit Kock. συντετάχθαι] συντετάσθαι recte Wytttenbach. prob. Kock.

35. V. 1. ἔχειν] Suspectum. Qu. ἐσθειν, vel ὠνοῦ, vel λαβέων, vel λαβέ τι (i. q. ἀγόρασον). καθαρείως] Tenuiter, parce, modeste. Cf. Eubul. 11. ἐγγελεύδιον] Formatum ut ἰχθυόδιον, βοτρύδιον, σικύδιον, ἀφύδιον. τι καὶ] Mendosum. Leg. τι ἢ, aut potius τί μοι. 2. γλανκινίδιον] Leg. γλανκισκιδίον, a γλανκίσκος (Philem. IV. 27. Arched. IV. 436. Baton. IV. 502. Damox. IV. 530.). Vel ἡ γλανκιδίον (a γλαῦκος) κεφάλαιον ἢ —. Cf. Antiph. III. 130. τὸ γλανκιδίον — ἔπειν ἐν ἄλλῃ. Diminutivum γλανκιδίον, a γλαῦκος (Cratin. II. 109. 178. Aristoph. II. 1099. Antiph. III. 43. etc.), legitur Antiph. III. 130. Nullus piscis γλανκῖνος est. κεφάλαια καὶ] Leg. κεφάλαιον ἢ. Cf. Arched. IV. 436. γόγγρον κεφάλαιον. Vulgata manifesto vitiosa est. 3. τεμάχια] Qu. τεμάχιον, aut τέμαχος τι. Cf. tamen Arched. IV. 436. (3, 2.) γόγγρον — τεμάχια. Crob. IV. 568. τεμαχίους.

36. V. 2. οἶνον πολίτης —] Ut δημότης ἐμὸς, etc. 3. αὐτὸ] Solum.

37. V. 3. οὕτως] Qu. αὐτήν. σφόδρα] ταχὺ | σφόδρα, λῆρον — Dobr. Non male. 4. λῆρον ὥστε] τήνδ', ὥστε λήρους (id quidem ex V. L.) Scal. Malim τοῦθ', ὥστε λῆρον —. τὸν οἶνον, ὥστε τὰς ραφάνους λῆρον δοκεῖν bene Kaibel. οὕτω] ὀντως Grot. Qu. εἶναι.

38. V. 2. ὁ πρῖνος — ὁ κόμαρος] Haec arbores consociantur etiam Eupol. II. 426. πρίνον κομάρον τε πτόρθους. 3. κράνεια] Leg. (ἢ δ' αὖ) κράνεια. Postulatur enim articulus.

40. V. 1. τοῦλαιον] Leg. ἔλαιον, aut saltem γ' (δ') ἔλαιον.

42. V. 2. ἐπίσταται] νομίζεται (?) Mein. Leg. βουλήσεται.

45. κεῖσε] κεῖθι Plut. Scribendum forsitan 'κεῖσε, sed non Amphidis videtur esse haec ecloga. Tragicorum est κεῖθι. τὸν νοῦν] τὴν χεῖρ' Plut. prob. Cobet.

47. Hygin. 'Callisto oppressisse (leg. compressisse)'.

49. διαπαρθένια δῶρα] Fort. διαπαρθένεια δῶρα, a διαπαρ-
θενεύειν.

EPHIPPUS.

1. V. 2. κολλικοφάγου] Cf. Arist. Ach. 872. ὦ χαῖρε κολλι-
κοφάγε Βοιωτίδιον. Athen. κολλικίων (l. κολλίκων) ἄρτων etc.

3. V. 5. τυροῦ Χερρονησίου] Qu. Χερρονησίον. Cf. Eubul. 150.

6. ἐλαίω] Leg. ἐν ἐλαίῳ. 11. εὐζωρεστέρας] Leg. εὐζωρεστέρον
(sc. οἴνου). Nullam in hac ecloga κράμβης mentionem fieri miror,
de qua hic agit Athenaeus.

4. ἐπιπληροῦσιν] Qu. ἐκπληροῦσιν.

5. V. 1. ναέται] Incolae. Cf. Simon. Fr. 6. 2. οὐχ ἡμέ-
ριον] Qu. οὐχὶ σμικρόν. 4. λοιπὰς ἐστ'] Scrib. λοιπὰς ἐστ' Qu.
λοιπὰς ἦν. 5. τούτους] πόντους (?) conj. Ko. πάντας Naber,
coll. Herod. VI. 23. IX. 81. etc. Qu. τούτων (aut τοῦτον), aut
γόγγρους, aut γλαύκους, aut θύννους (1, 5.). 6. ταύτης] φασιν
Naber. 7. στηθύνια] Suspectum. Cf. Eubul. III. 268. 8. Κρα-
ναούς, Παφίους] Κρονίους, Ταφίους conj. Ko. 11. Cf. 10. φιά-
λην ἐκατέρω | ἔδωκε. 13. τὴν ἄλμην] τὴν λεκάνην conj. Ko.

Qu. τὸν λάκκον, aut τὴν βατάνην. 14. ἄλας] Qu. ἄλός. 18. τε
κοῦχ] τ' οὐχ Schweigh. κοῦ idem. ὑποκαίειν] παρακούειν Schweigh.
περιαγγέλλειν θ' ὑποκάουσιν conj. Ko. περιαγγέλλειν τ', Οὐχ ὑπακούεις,
Λυκίων πρύτανι; Wilamow. 19. ψυχρόν] Qu. τακερόν. 20. παῦον]
παῦ' οὖν Cobet, quum nusquam alibi inveniatur παῦον. Qu.
παῦσαι. 21. σβέννυ, Κελτοὺς μὴ προσκαύσης probabiliter Mein.
σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ — Wilamow.

6. V. 1. ἐπεὶ τὰ γ' A. ἐπειτ' Mein. ἐπειτὰ τ' conj. Ko. εἰσίδοντ']
εἰσίδοντα utrobique A. Qu. εἰσιοῦσ'. 2. ἐφίλησεν] ἐφίλησέ τ' recte
Mein. 4. πολέμον] πολέμος al. corruptum habet Mein. κοχλί-
διον conj. Ko. 5. ἦσε (et ἦς ἐπαρ.) A. ἦσε V. L. ἔκυσσε conj. Ko.
Sed jam ἐφίλησε est v. 3. Leg. ἦσε (cecinit) aut ἦδε.

7. V. 1. κοινωνεῖ] συμφωνεῖ γὰρ εὖ conj. Ko., κοινωνεῖ ex
Athenaei verbis τῆς κοινωνίας ortum esse ratus. ἦν (sic) A.
ἦ | ἐν Dind. εὖ | ἦ 'ν Mein. Recte, opinor.

8. V. 3. τραγήματα (et τραγήματα θῆκε) A. unde τραγήμαθ'
ἦκε Porson. Latet fortasse aliud quid (οἶα?). 4. πάντα ταῦτ']
Μαλὶν ταῦτα πάντ'. 5. οὕτως ἀνδρικῶς] εὖ τε κἀνδρικῶς Dobr.
Recte. 6. παραμασύντας] Annon παραμασότηας? Cf. ad Alex.
222, 8. παραμασότης legitur Alex. III. 492. Timocl. III. 597.

9. V. 2. Cf. 16, 5. Personam B. addidit Ko., fortasse sine
causa.

12. V. 3. φνκίς, βρίγκος, τρίγλη] Eadem verba Mnesim. III.
569. v. 38. 4. φάγρος] σαργός sine causa conj. Ko. λεβίας]
Cf. Arist. II. 1123. Mnesim. III. 570. Diph. IV. 381. An ubique

φλεβίας? 5. σπάρος, αϊολίας, θραῖττα] Cf. Plat. II. 672. σπάρος, αϊολίας. Mnesim. III. 570. σπάρος, αϊολίας, θραῖττα. σπάρος] σκάρος, πάρος al. θραῖττα A. sed θραῖττα bis alibi. Quae vera lectio videtur. 8. κωβίος, ἀφύαι] Cf. Mnesim. IV. 44. ἔσχαρος, ἀφύαι.

13. V. 4. βράχος] βάτραχος recte conj. Ko. Sed malim βάτραχοι. βρυγγμός] βότρες idem. 5. μνοῦς] ῥοῦς idem, coll. Alex. 127, 6. πυραμίδες] Ἀ πυρός. Ut πυραμῖς et πυραμοῦς, sic σησαμῖς et σησαμοῦς. 6. κανναβίδες] Leg. καραβίδες (cancri minuti). Cf. Posidipp. IV. 517. καράβους, κόγχας, ἐχίνους.

χυλός] Cf. Cratin. 297.

14. V. 4. εὔστοχος] εὔστομος Mein. Qu. εὔλογος, εὔστολος, aut εὐπρεπής. 2. ὑποπλατωνικός (ut ὑπατικός) Mein. Qu. ὑποπλατωνοκαιβρυσσωνο — κερμάτων. Qu. ὑποπλατωνοκαιβρυσσωνο —, vel ὑποπλατωνο — κερμάτων | πληγείς ἀνάγκης. 3. Βρυσσωνο —] βρυσσωνο — κερμάτων | πληγείς ἀνάγκη Mein. (ed. min.) Naber.

4. λυσιγομισθο (sic) A. διψιλογ. (διψολ. debebat) Mein. ληψιλογόμισθω λεπτολογ. Mein. Herw. Recte. Cum ληψ. confer εξ. in composito γλισχραντιλογεπίτριπτος Nub. 1004. 5. συνών τις, οὐκ —] Leg. συνών τε οὐκ —. Ita etiam Herw. et Ko. 6. ξύστ'] Qu. κάστ', vel τὰς τρίχας κεκαρμένος. 7. ἄτομα] ἄτοπα Naber.

8. πόλλα (sic) A. πόδα Scal. τιθείς] δεθείς Wyttenb. "at debebat δεδεμένος" (Ko.) Cf. Anacreont. Fr. Arist. Eccl. 346. ἐς τὸ κοθόρον τὸ πόδ' ἐνθείς ἰέμην. ὑπὸ ξυρόν] ὑπὸ σφυρόν Casaub. ὑποξύλω Dobr. ὑψιζύγω conj. Ko. Qu. πολλὰ δεδεμένος σφυρόν, vel τὸν πόδα θείς καὶ τὸ σφυρόν. Mireris tamen singulari numero posita ποῦς, σφυρόν, κνήμη. 9. κνήμης] Leg. κνήμην θ'. 11. Cf. Arist. Eccl. 150. διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 276. ταῖς βακτηρίαις | ἐπερειδόμεναι βαδίζετ'. Dionys. III. 553. συγκαθεῖναι σχῆμ' ἐπὶ (τῇ 'πὶ vulg.) τῇ βακτηρίᾳ. Aleiphr. III. 55. 2. στελέχει πρηνίνω ἐπερειδόμενος. 12. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] ὡς ἐμοὶ, λόγον conj. Ko. Leg. ὡς ἐμουδόκει.

ΟΜΟΙΟΙ. Poll. δι' ὀβελίσκων τινῶν εἰργμένους (l. εἰρμένους).

15. V. 2. ἅπαντα γὰρ ἱκανόν ἐστι A. ἅπαν — Dind. ἅπαντα γὰρ ἱκάν' ἐστὶ Porson. Praestat prior correctio. φράζε δή ποτε V. L. φράζεο δέ ποτε A. φράζε δ' ὃ τι ποτὲ Dind. φράζ', ὦ δέσποτα Hanov. φράζε, δέσποτα Cobet. Leg. φράζε δῆθ' ὃ τι. Cf. 21, 2. βούλει — ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί (l. φράζ' ὃ τι). 6. ἐγγελεύδια B. ἐγγελίδια A. Confer ἰχθύδιον, βοτρυδιον, σκυῖδιον, ἀφύδιον. 7. ἐνίστ'] Leg. εἴ τιν'. ἔρχεται ἐκ τούτων A. ἔρχεται τούτων Jacobs. ἔρχεθ' ἐν τούτων probabiliter Mein. Qu. ἔρχετ' ἐπὶ τούτοις. 9. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ] Cf. Diph. 32, 24. λαγῶς τις εἰσελήλυθε.

16. V. 1. ἐκμαθεῖν δέοι] Leg. ἐμὲ μαθεῖν δέοι. 3. κατὰ δεῖπνον] Imo παρὰ δεῖπνον. Et sic Herw. μοι λέγοι] ὡς λέγε conj. Ko., qui, "Histrio ῥῆσιν λέγει, non poeta." Non male. 4. τὴν

ἐξῆς θύραν] Anglice, Next door. 5. Cf. omnino 9, 2. Aelian.

V. H. XIII. 18. καὶ οὖν (l. τινα) καὶ δράματα ἐξεπόνησε τραγικά.

17. V. 1. ὁ θεός A. Ζεὺς θεός Schweigh. ὁ θεῶν θεός Mein. Leg. οὐ Μενεκράτης μὲν εἶν' ἔφασκε Ζεὺς θεός; vel — Ζεὺς ἔφασκ' εἶναι θεός; vel ὁ μὲν γε Μενεκράτης —.

18. ὄνων ἱππων] Sic ἀνδρῶν γυναικῶν Arist. Ran. 157.

20. V. 1. γὰρ ὦν νέος] Qu. γὰρ τις νέος, τις ὦν νέος, vel νεανίας. 2. εἰσελθὼν A. ἐλθὼν Grot. "Neutrum scripsit poeta."

(Ko.) Qu. εἰσδύς. Cf. 33, 3. εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει ἡγαθήμενος.

3. προσβάλῃ] προσβαλεῖν Cobet. 4. διδόναι νόμῳ αὐτὸν σὺ] τοῦτον διδόναι νόμῳ idem.

21. V. 2. φράζε τί] Leg. φράζ' ὃ τι. Cf. ad 15, 2. 4. τὰρ-γύριον] τοῦψάριον feliciter Ko.

22. V. 2. τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμὼν] Cf. Alex. III. 471. τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους. et ad Arist. Ach. 301. ὦν κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα. 3. ποιήσω] Leg. ποιῶ σοι, praesens ut ἔψω. Ita etiam Elmsl.

23. V. 1. ὥς σκαιὸς εἰ ἀγροῖκος] Cf. Arist. Nub. 655. ἀγρεῖος εἰ καὶ σκαιός. αἰσχροεπεῖν] Formatum ut κακοεργεῖν etc. Confer etiam καλλιεπεῖν. Fort. αἰσχρο' ἔπη λέγων. εἰσπαριστέρα (sic) A. ἔα, ἑπαρίστερ' Dind. Fort. ἐπεῖ | ἐπαρίστερ'. 2. τὴν γλῶτταν φορεῖς] Cf. Com. anon. IV. 608. γλῶτταν — φορεῖν — ἀείνων. Plat. II. 632. φορεῖτε γλῶτταν ἐν ὑποδήμασι. Aesch. Suppl. 994. γλῶσσαν εὐτυκον φέρεει. Soph. Fr. 669. κἄν (l. κῆν) καλὸν φέρεη σόμα.

25. V. 2. οὐκοῦν — λέγειν] Scrib. οὐκουν — λέγειν;

26. V. 2. ῥοδόπνοα στρώματ'] Cf. Arist. Fr. II. 1178. ἡδυνόσμοις στρώμασι. Confer v. πύρπνοος Anaxil. 22, 3. 3. λούομαι μύροις] λοῦμαι ψακαστοῖς Boisson. ἔστ', ἀλείφομαι | μύροις ψακ. conj. Ko. Leg. μύροις | ἀλείφομαι στακτοῖσι. Cf. Arist. Pl. 529. μύροις μνρίσαι στακτοῖς.

27. ὥσπερ οἱ μύκητες] Leg. ὥσπερ (Mein.) μύκης τις (Ko.).

28. γε] γέροντα conj. Ko. (ἄγαν) φιλῶ γε Jacobs. φιλῶ γέ τοι Πράμνιον (?) Mein. Qu. (καίτοι) φιλῶ γε Πράμνιον καὶ Λέσβιον. Cf. Eubul. 124, 5. Arist. Fr. 579, 3. In vulgata Πράμνιον οἶνον ferri nequit propter duram anapaesti caesuram.

29. ἐκπίνεται] Fort. ἐμπίνεται.

ANAXILAS.

2. κροταλίζειν] Cf. Eur. Fr. 769. κροταλισόσης.

3. τουτί γέ σοι] Malim cum Elmsleio σοι τουτογί.

4. ἀπόλωλεν] ἀπόλωλέ σοι Mein. ἀπόλωλε νῦν conj. Ko. Qu. ἐπέλιπέ σε. Cf. Arist. Pl. 832. ἡ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὸ χορήματα.

5. οὐκ ἄν γέ μοι] Qu. οὐτᾶν ἐμοί. κεράμυνον] Cf. Herod IV. 70. 1. ἐς κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον ἐγγεάντες.

9. V. 1. καὶ τὰς παλαιστρας σοι] καὶ τὰς παλάθας ἐμοί Casaub καὶ τὰς παλάθας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν — Mein. καὶ τὸ σπάλαθρον δώσω. — Ko.

10. παραγεύσεται] Cf. Antiph. 246, 3. παραγεύσασθαι τινοῦ καινοῦ. Sed corrigendum, ni fallor, προγεύσεται. Idem suade Kock.

12. V. 1. δρειονόμους] Probabiliter post πάνθηρας transposuerit Ko. ὑλιβάτους A. ἡλιβάτους (?) Mein. Leg. ὑλιβάτας. Cf. ad Antiph. 133, 3. 2. ἄλλους] Leg. ἄλλους δ'. Ita etiam Ko

3. Qu. (ῆ) λέοντας. Ita etiam Mein.

13. V. 1. δεινὸν μὲν γάρ] Qu. δεινὸν ἐστίν. 2. κινήσια κνησιᾶν Mein. prob. Cobet. κλανσιᾶν Ko., coll. Od. κ'. 241. ὥς ο μὲν κλαίοντες ἐέρχατο (jam mutati). Recte.

15. V. 1. βαρβίτους] Cf. Dionys. Hal. VII. 72. κυθαρισταὶ λύρας καὶ βάρβιτα (sic) κρέκοντες. τριχόρδους] τριχορδον Mein. τρί χορδα recte Herw. Cf. Poll. IV. 60. 2. σκινδαψὸν] κινδαψὸν: reponendum videtur ex Photio, κινδαψός· ὄργανον ποιόν. ἐξηρ τνόμαν] ἐξηρτυνόμην recte Bernhard. ἐξήρτυον ἄν (?) Mein.

17. λουτήρια] Cf. Antiph. 208, 3 M. ἐνθάλοις πάνν | λουτη ρίοισιν. In exitu versus interrogandum videtur.

18. V. 1. ξανθοῖς] Leg. στακτοῖς. Cf. Arist. Pl. 529. 4. ὧ κολάπτων] ὧ' ἐκλάπτων Kockii frater, quam certissimam emendationem jure habet Ko. Anglice, sucking eggs. ἔχων] ἔδωι Toup. (Recte, cf. Alcae. 36.) ἐμῶν (!) conj. Ko. 6. σκνταρίου ραπτοῖς] Cf. Arist. Nub. 538. οὐδὲν ἤλθε ραπαμένη σκύτινον καθεμμένον. 7. καλά] καινὰ conj. Ko. Qu. κρηπτιὰ aut γραπτιὰ (sc. ἐν σκνταρίοις).

19. V. 1. μάλλον] κρεῖττον Mein. μείζον recte Dobr. 3. ὅσον] Leg. ὅσῳ. 4. (ὠτία,) ῥύγχη ex Athenaeo supplet Ko.

20. V. 1. κατεδήδοκεν τὸ κρανίον] κατεδήδοκε — al. Transpone sic, τὸ κρανίον κατεδήδοκε.

21. V. 1. μέτρια λέγουσα] μετρίως ἔχουσα (χρημάτων) feliciter supplet Mein. λέγουσα (πολλάκις) Naber. Qu. λέγουσα (καὶ —).

2. τινῶν] ἡμῶν probabiliter conj. Ko. 3. ἐταιρίας] ἐταιρείας malit Mein. Sed nullum verbum est ἐταιρεύειν, sed ἐταιρεῖν.

6. ἔστι γοῦν] ἐστὶν οὖν Herw. ἔστι νοῦν (pro τὸν νοῦν?) H. Jacobi. Leg. ἔστι πον (alicubi), aut ἔστι γάρ.

22. V. 1. ὅστις] Qu. τίς γάρ. ὥς τρισάθλιος praecessisse suspicatur Mein. 2. οὐ A. οὐ Wyttenb. οὐδὲν ἄν γένος Mein. (ἐ δύναιο?). τίς om. et Eust. 6. εἰς ὑπερβολὴν ἀφικται] I. e. ὑπερβέβληκε.

7. οὐκ ἔνεσι'] οὐδ' ἐν ἐσθ' G. A. Hirschig. Versus, ni fallor interpolatus. 9. ὥσπερ ἦ] Malim ὥσπερεῖ. Cf. vv. 4. 5. 12. σύνεισι νῦν] Leg. σύνεισιν αὖ. 14. ὥστ' ἀπαλ-

λαγείῳ ταύτης (ταύτης A.) recte Dobr. ὥστ' ἀπαλλαγείῳ αὐτῆς Ko.

15. νῦν A. νῦν δὴ Grot. δὴ νῦν Porson. νυνὶ Jacobs. Qu. αὕτη (ut in v. 13.). 17. ἐξέπεσε] ἐξέπαισε Casaub. ἐξέπλευσε Porson. ἐξέσωσε bene conj. Ko. Qu. ἐξένευσε.

18. οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ] οὐχ ὑπορρωδεῖν ποιεῖ; conj. Ko. τῆς δὲ Φρύνης ἡ Χάρυβδις οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ idem. Redde, And does not Phryne leave Charybdis far behind?

19. τε] Leg. γε, nota interrogationis posita post ποιεῖ, non post σκάφει. Ita etiam conj. Ko.

25. εἶτα] Leg. εἶθε. 28. σώζεται δ' ἀκὼν μόνος] σώζεται πάντων μόνος (et κοῦδ' pro οὐδ') conj. Ko. Qu. σώζεται θ' οὕτω μόνος. τήνπρος A. σκίμπους C. εἶτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησὶ τεράπιους ἢ θρόνος Dobr. εἶτα — ἀπορούση θρόνος conj. Ko. θρόνος] Qu. δίφρος aut τρίπους.

27. ἀπῆλθεν εὐθὺς] ἀπῆλθ' ἀθῶος conj. Ko. ὥσπερ γ' A. ὥσπερ Οἰδίπους ingeniose Grotius.

23. V. 2. τρεῖς A. τρεῖ' (vel τρεῖς et ἓνα) Herw. Illud praestat Subaudiendum μέρη.

ΟΡΝΙΘΟΚΟΜΟΙ. Hinc ὀρνιθοκομεῖον. Cf. v. ἱποκόμος.

24. οἰμῶζων] I. q. οἰμωξόμενος. Cf. Arist. Fr. 18, 2. ἀλεκτρονών | τὴν κύλικα καταβέβληκεν. B. οἰμῶζουσά γε. Sic κλάων.

25. V. 1. χᾶτερος] καὶ Κραναός conj. Ko., coll. 30, 2. ὅπως ὁ Κραναός Κτησίον κατεσθίει | ἔλατιον —; Sed obstat τις. 2. Κτησίας] Homo gulosus. Cf. 30, 2. et 31, 1.

27. V. 1. πρὸς τῶν θεῶν vulg. om. Eust. Qu. τίττειν φιλεῖ (omisso τίττει post θηρίον). Quod si sincera est lectio πρὸς τῶν θεῶν, locus interrogative accipiendus erit, et scribendum ἡ μουσική — τίττει; Cf. e. g. Aristophont. 9, 1. 2. ἀεὶ τι τίττει κατ' ἐναντιὸν θηρίον Dobr. Sed καινὸν non abesse posse bene monuit Ko. Aristot. ὥς ἀεὶ τι τῆς Λιβύης τρεφούσης (l. φερούσης) καινόν.

Cf. Zenob. II. 51. ἀεὶ φέρει τι Λιβύη (Λιβύη τι?) καινὸν κακὸν (θηρίον?). Plin. 'semper aliquid novi Africam adferre (l. ferre)'. 30. V. 3. συχνά] Saepe. Cf. Anaxil. 30, 3.

31. V. 1. ἤδη] πλήρη Herw. prob. Ko. πάντα] Pro πάντες. σοι] Qu. νῦν, aut πλέα.

33. V. 1. οἱ C. ἐνιοι A. unde ἐν Ἰοῖ, οἱ recte elicit Mein.

2. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον] Qu. εἰς ἀκάκον γὰρ ἀνθρώπους (ἀνθρωπον) τρόπον. 3. καθήμενος] γκαθήμενος recte Herw. 4. πυρὸν] τυρὸν Naber. Qu. γῦρον. 5. ὁ δ' ἕτερον

δάκνει] Qu. ὁ δ' ἕτερος παχύς.

35. Vix accurate θάλαττα νῆσον ἀμφιέννυσθα dicitur. Sed similiter τεῦτλα ἀμπέχεσθαι dicuntur anguillae Eubul. III. 223. 236. (Contra Pher. II. 300. τεύτλοισι τ' ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα. Cf. Eubul. III. 222. τεύτλω (τεύτλοισι) περὶ σῶμα καλυπτὴ | ἐγγέλως. Antiph. III. 99.) Sic etiam ἄρτοι ἱπνὸν καταμπέχειν dicuntur Antiph. III. 96. et μηκάδων μέλη χλόην III. 3.

38. τήν] τήνδ' Herw. Recte.

40. Qu. ἐπίνομεν (διεπίνομεν) δ' ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν (ἀε
Vel καὶ διαπίνειν —, ut metrum anapaesticum sit.

BABIAS. Confer vv. βάβιον (unde nostrum 'baby')
παππίας.

ARISTOPHON.

1. V. 1. σαφῆς ὁ χειμῶν] Qu. σαφῆς δὲ χειμῶν.
2. V. 1. ἡπάτια καὶ νῆστιν] Cf. Eubul. III. 217. ἡπάτια, ν
στις. νῆστιν τινα] Cf. Eubul. III. 258. νῆστιν τινα.
4. V. 1. δ' αὐτῶ] δ' αὐτὸς Schweigh. δ' ἐγὼ conj. Ko. ὁ
δέ σοι, aut δ' ὑμῖν. Cf. v. 4. 3. ζωμὸς (ὑπὸ πάντων) καλοῦν
probabiliter conj. Ko. 5. ἀναβῆναι τι πρὸς κλιμάκιον] ἀναβῆν
τι πρὸς [potius δεῖ] | κλιμακιδιὸν εἰμι — Mein. Qu. ἀναβῆναι
δεῖ | κλίμακ' ἢ τεῖχος, vel ἀναβῆν' ἀσφαλῶς κλιμακιδιὸν ε
Καπανεύς. Eur. Suppl. 732. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκιον ἐνῆλατι
ζητῶν. Cf. Men. 562, 2. ἐπὶ κλίμακα | πρὸς τεῖχος ἀναβαίνει
Arist. Nub. 1486. δεῦρ', ὦ Ξανθία, | κλίμακα λαβὼν ἐξελ
6. ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων] Cf. Antiph. III. 110. τοιοντοσί
εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος. Aesch. Fr. 297. σφύρας δέχεσθαι κα
χαλκεύειν μύδρους — ἠνέσχετο | ἄνανδος. 7. κονδύλους πλι
τειν] κονδύλοις πλήττειν Schweigh. Possis etiam κονδύλω παί
(aut τύπτειν), coll. Arist. Vesp. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελ
κονδύλου. Qu. κονδύλους πάττειν. Recte se habere κονδύλο
ostendere videtur Hesychii glossa, Τελαμώνιοι κόνδυλοι (blow
— μεγάλοι καὶ χαλεποί. Cf. Arist. Eq. 411. νῆ τοὺς κονδύλο
οὺς — ἠνεσχόμενεν παιδίον. 1236. κονδύλοις ἡρμοτιτόμην. Vesp. 21
εἰ — κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς. Pac. 256. οὕτοσί σοι κόνδυλος
5. V. 1. γένοιθ'] ἀπόλοιθ' recte Jacobs. et Cobet. Cf. Eub
III. 260. κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις etc. Eur. Cycl. 268. κακ
οὔτοι κακοὶ | οἱ παῖδες ἀπόλουνθ'. Soph. Phil. 1369. ἔα κακ
αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς. Alciph. III. 10. κακὸς κακῶς ἀπ
λοιο etc.
6. αἰσχρὸν] οἰκτρὸν Herw. δεινὸν Nauck. ἀσθενῆ] εὐσθε
Cobet. (Non assentior.) εὐγενῆ (servato αἰσχρὸν) Herw. Sens
est invalidum (et sic laborare non compotem?).
7. V. 2. παρεσκευασμένοι] Fort. γὰρ εἰσιν αὐταί. 3. θύνν
θύννιοι recte conj. Ko. κλείουσι; A. (τοῦ) θύννον Jacobs. 4. A. κα
τρίτη Λακωνική] Γ. καὶ — Ko. Non assentior. Loquitur perso
A., sed quo sensu Λακωνική dicat non perspicio.
8. V. 8. ἐν ἡμέραις ὀλίγαις] Malim cum Dobraeo ἐν ὀλίγ
ἡμέραις.
9. V. 1. τί πρὸς τῶν θεῶν A. τί πώποτε οἰόμεθα C. τί π
οἰόμεθα Eust. Istud incommodum τί ortum est, ni fallor, ὁ
scriptura ἐν Πυθαγόροις τί pro ἐν Πυθαγοριστῇ. οἰόμεθ

οἴωμεθα P. Fort. οἷε σύ. τοὺς πάλαι ποτὲ] τοὺς ὑδατοπότας ingeniose conj. Ko., quum hanc sordidam vitam affectarint non prisci Pythagorae discipuli (οἱ Πυθαγορικοὶ) sed novicii ejus sectatores (οἱ Πυθαγορισταί). Cf. 10, 3. et 12, 8. Fort. τοὺς μόνους σοφούς (ironice dictum), vel τοὺς πάλαι σοφούς. Cf. ad Men. 540, 3. et 559, 3. Men. IV. 240. λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατοι (σοφοὶ πάντ') | ἀσειῶν εἶναι φάρμακον. Euphron. IV. 486. τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι. 2. γινομένους] λεγομένους recte Mein. οὕτως] ὁπῶς A. Leg. οὕτω.

8. ἰχθυῖς] Leg. ἰχθύν.

10. V. 3. θύμων] An θύμον? 4. πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος] Offendit in his πρὸς τό. Legerim μηδέποτε λοῦσθαι ῥύπος.

6. πνίγος] Sc. aestatis. 7. μήδ' ὄρῶν] μήτε ὄρῶν A. μήτ' ἐρῶν Both. μὴ κεχρῆσθαι μηδὲ γρῦ Naber. μηδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν Wilamow. Vulgata recte se habet. Pulvis et siccus est et visum impedit.

12. V. 5. εἰχερῇ] δυσχερῇ Cobet. Recte. εὐχερῇ per ironiam dictum accipit Ko. 7. ἐσθίουσι δὲ λάχανά τε] Malim — λάχαν' ἅπα. 9. τριβῶνα τήν τ' ἀλουσίαν] τριβῶνας (vel τριβώνι') ἢ δ' ἀλουσίαν. Offendit enim singularis τριβῶνα. 10. τῶν νεωτέρων] τῶν ἐνεργέων Naber, coll. Cho. 286. (Recte, opinor.) τῶν χαριεστέρων aut aliquid simile desiderat Ko. Fort. τῶν ἄλλων νεκρῶν. νεωτέρων tuetur Herw., coll. Antiph. 195, 10. Anaxand. 33, 6. Alex. 178, 1. Xenarch. 4, 2. prob. Ko. Qu. οὐδείς ὑπομένειν τῶν νεωτέρων θέλει. Cf. 9, 1. τοὺς πάλαι ποτέ.

14. V. 4. χρησιότητος εἵνεκα] Cf. ad Timocl. 8, 17. γέρα γὰρ αὐτοῖς — δίδονται χρησιότητος εἵνεκα. 5. ἀφήκε] Leg. μ' ἀφήκε.

15. V. 1. τὸ τέλος] ὄφελος Mein. πρόβολος conj. Ko., coll. Nub. 1161. Qu. φίλη δ'. πτωχοῖσι] Qu. κλέπταισι aut λησταῖσι.

2. ἐπισκοτεῖ — τοῖς κακοῖσι] Cf. Men. IV. 81. τὸ δ' ἐρῶν ἐπισκοτεῖ | ἔπασιν. 214. Antiph. III. 148. ἐπισκοτεῖ — τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

16. Qu. κάππαριν, βληγῶ, θύμον, | ἀσπάραγον (pro πίτταν), ὀρίανον (pro ῥάμνον), σφάκον (pro σφάκελον), | πήγανον (pro τύμπανον). πίτταν] βλίτον conj. Ko. ῥάμνον] Cf. Eupol. II. 426. σφάκελον] σφάκον recte Schweigh. τύμπανον] πήγανον Dalecamp. Aut hoc aut ὀρίανον reponendum.

EPICRATES.

1. εὐκαίρως] Desidero adverbium 'abundanter' significans.

2. V. 1. τὰς μὲν (γὰρ) ἄλλας Schweigh. (καὶ) τὰς μὲν ἄλλας conj. Ko. 5. αὕτη δὲ] αὐτὴ δὲ A. αὐτὴ δὲ Schweigh. Qu. ἔπειτα. Articulo ante Λαῖς opus foret. ἀργός] Cf. Nub. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργός ἦν. 7. πεπονθέναι δὲ ταῦτά] Malim — ταυτό. Cf. ad Nub. 234. 11. τότε (θεῶν) Mein. Malim τῶν θεῶν, virgula

- posita post ἤδη. 14. γοῦν] om. A. νῦν Mein. Qu. αὖ, aut ἄν, aut οὐ —; 15. δπότ'] Malim δτ'. νέα] καλή Herw. πλέα Ko.
17. θᾶπτον] ῥᾶον Mein. Recte. Cf. v. 20. 18. δόλιχον — τρέχει] Cf. Alex. 229. τὸν γὰρ ὕστατον | τρέχων διάνυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι. 19. τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ] Qu. τὰς ἁρμονίας τ' ἔχει χαλαράς. Cf. Arist. Eq. 533. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων. — τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκονσῶν. Soph. Fr. 232. ῥηγνύς ἁρμονίαν — λύρας. 20. ῥᾶον] Qu. ῥᾶσιον. θᾶπτον ἔστ' (licet) ἢ καταμύσαι W. Headlam, coll. Philostr. Her. III. 6. τὰ δὲ βέβρωται τε καὶ πέποται θᾶπτον ἢ καταμύσαι. Theocr. XXIX. 27. χῶτι γηραῖοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι. καὶ πτύσαι] καὶ κύσαι Jacobs. ἔστιν ἢ πτύσαι (?) Herwerden. 21. πιομένη] πενομένη Mein. που μόνη Herm. πετομένη recte Ko., coll. Arist. Lys. 55. Fort. καὶ μόνη. τε] Leg. δέ. 22. Cf. Alex. 201, 4. πέτεται γὰρ οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδοὺς. 24. φίλιτατε] φίλιται A. Fortasse recte.
5. V. 2. 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι] Cf. Vesp. 1307. κατνυπτεν ἐμὲ νεανικῶς 'παῖ παῖ' καλῶν. 6. φαγεῖν] Qu. θιγεῖν. 8. δς ἄν φάγη | ἡμῶν ἡμῶν δς ἄν | φάγη Porson. Recte.
6. V. 3. κατ'] ποτ' probabiler conj. Ko. Suspectum κατ' ἰχθύων. Fort. καθ' Ἑλλάδα. 4. οὐκ] οὔτ' Casaub. Recte. Cf. v. 2. 5. ὅπωπα] Legitur Arist. Lys. 1157. 1225. (Lacon.) πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα] Imo πυρὸς ἀκμῇ 'ξανθισμένα, ut jamdudum correxi ad Ach. p. 130. prob. Kock. Cf. Arist. Ach. 1047. ὅπῃταε ταντὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε. Philem. IV. 26. οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον (lege ἐξανθισμένον), | ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν κῶπτος ὦν τοιοῦτος ἦν. Praeterea loquendi usus requirit singularem ἀκμῇ. Sic κάλλους ἀκμῇ Cratin. II. 125. ῥώμης ἀκμῇ Eubul. III. 205.
7. V. 1. Leg. λυχνοῦχον (τουτονί). 2. τινά] κτένα conj. Ko.
9. V. 1. τελέως] τελείως cod. ὡς δ' εὔ conj. Ko., coll. Vesp. 1294. etc. Qu. τέλος. Cf. Pher. II. 270. γαλαθῆν' ἐκλεπτον οὐ τέλεα. μ'] δέ με al. δέ μ' Hercher. Fortasse recte. 2. ἐπομνύουσα τὰν Κόραν] Cf. Arist. Vesp. 1438. καὶ τὰν Κόραν. Ubi jurat homo Sybarites. 3. ὡς δάμαλις] Sub. ἐστί. Cf. ad Thesm. 575.
10. V. 1. παραβάλλον] Cf. Eq. 762. τὴν ἄκατον παραβάλλον. Epicrat. com. III. 372. κατάβαλλε (παραβάλλον?) τὰκάτια καὶ κυλίκια | κυμβία Mein. | αἶρον τὰ μείζω. (ἄγε δὴ) κατάβαλλε supplet Jacobs. κατάβαλλε] Fort. καταχάλα (lower). κυλίκια] καὶ κυλίκια Jacobs. καὶ κυμβία requirit Mein., quum requiratur nomen quod et poculum et navigium significet. Qu. καὶ κυμβία, | αἶρον —, vel τὰ κυλίκια | αἶρον —. Lycophr. trag. 2, 1. κυλίκιον ὑδαρὲς δ παῖς περιῆγε. 2. τὰ μείζω] Sc. ἰστία. 3. τ'] δ' recte Casaub.
5. καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα] Malim καὶ τοὺς κάλως τε λῦε —. Cf. Eur. Orest. 706. Incert. apud Plut. Mor. p. 313 B. μικρὸν δὲ ποδὸς | χαλάσαι μεγάλη κύματος ἀλκῇ.

11. V. 2. In fine versus interrogandum est. 5. τοῖσιν] Qu. τοῦτοισιν. Idem suadet Dindorfius. 7. πρὸς γὰρ] πρὸς Ἀθηνᾶς Cobet. Recte. 10. μειρακίων (τῶν) Mein. τῶν μειρακίων Erf. (τινὰ) μειρακίων Herw. 12. ἀφάτων ἀτόπων] ἀφαθ' ὡς ἀτόπων Both. Herw. "Conjectura pessima" sec. Ko. Scilicet ἀφατον ὡς ἀτόπων dicendum erat. Cf. Arist. Av. 427. ἀφατον ὡς φρόνιμος. Lys. 198. τὸν δοκον ἀφατον ὡς ἐπαινίω. 1148. ὁ πρωκτός ἀφατος (l. ἀφατον) ὡς καλός. 20. ἀναυδεῖς] Qu. ἀναυδοι, vel ἀναύδη-|τοι (del. τότ'). ἀναυδοι etiam Kaibel. πρώτιστα μὲν (οὖν) Scal. πρώτιστον μὲν Mein. 26. ποίαν] Forma epica, ut χροιά, ξοιά etc. Cf. Arist. Eq. 606. 37. πάλιν (ἐξ ἀρχῆς) supplet Porson. et (τὴν κολοκύντην) Mein. Recte.

CRATINUS JUNIOR.

1. V. 1. ἐνθυμεῖ] ἐνθυμει (sic) A. Leg. ἐνθυμοῦ. τῆς γῆς ὡς γλυκὺν δζει] Cf. Theophr. Char. 14. ἡδύ γε τῶν ἄστρον (ἀγρῶν?) δζει. Herodot. III. 113. 1. ἀπόζει δὲ τῆς χώρης τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὡς ἡδύ. 2. καπνός τ'] Leg. καπνός δ' εὐωδέστερος] εὐωδέστατος Bergk. Recte. 5. Recte secludit Dobraeus.

2. Παμύλης] Παμύλης Hesych. cod. Παμύλης Phot. Qu. καὶ Παμύλης. Eust. πειώλης (Παμύλης aut πριαπώδης conj. Ko. qu. πεώδης). Ibid. λέγοντας (l. λέγεται).

4. V. 1. μένοντα] Sc. οἴκοι. Cf. Arist. Vesp. 1115. τὸν καλῶς εὐδαίμονα] Cf. Theop. II. 806. τὰλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Men. IV. 111. 250. Aesch. Fr. 310 N. Soph. Oed. R. 1008. καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδῶς τί δοῖς. 2. μάχαι — πόνοι] μάχης — πόνον Schweigh. Recte. πόνοι] πόνος Bergk. πολέμου G. A. Hirschig. πόλεμος Naber. Qu. μάχης — πόνον, aut μαχῶν — πόνων.

5. V. 2. ἐπιίσκον] Cf. οἰνίσκος, οἰκίσκος, γλαυκίσκος. λήδιον in fine versus supplet Ko. Supplendum forsitan χρῆτέ (χρᾶτέ) μοι, vel χρῆσατε.

7. V. 2. διαπειρώμενον] διαπειρωμένους Scal. διαπειρωμένους malit Ko. Illud praeferendum. 3. ταράττειν καὶ κυκᾶν] Cf. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δῖωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα. Arist. Pac. 653. καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον (Cleon).

8. V. 1. χαλκοτύπον] χαλκότυπον malit Ko., i. e. ex aere cusum (firmum). 2. ἢν μὴ σοι νομίεις A. εἰ μὴ — Porson. ἢ μὴ σοι νομίσης Emper. prob. Ko. Qu. μὴ γὰρ σοι νομίσης.

9. V. 1. πολλοσιῶ δ' ἔτει] Cf. Arist. Pac. 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἔστι πολλοσιῶ χρόνον. 2. ἐκ τῶν πολεμίων] Qu. ἐκ τῶν πολέμων (vel τοῦ πολέμου) νῦν. ἦκω] ἦκων Jacobs. Defendi potest ἦκω, si post id plenum punctum ponatur. 5. φρατόριος A. φρατέριος recte Mein. φράτριος Bergk.

10. V. 1. *A. ἄνθρωπος εἶ; B. δηλονότι. A. καὶ ψυχὴν ἔχει;* distinguit Mein. Recte. 2. *ὑπονοῶ]* Suspico. Cf. Menand. Fr. 261. *αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ (οἶδ' οἶτον?) ποτ' ἐγένετο, ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.*

12. V. 1. *τρεῖς]* *τρίς* Naber. *πесών]* *είσπεσών* Mein. *εμπесών* Jacobs. Qu. *εἰς ἐγγύας τινὰς πεσών.* 3. (*λέγοντ'*) supplevit Buttmann. (*ἦν*) Bekker. Utrumque, opinor, recte.

13. *ἐκφέρει]* Qu. *μοι φέρει*, vel *μὲν φέρει*, vel *ἐκτρέφει. κίχθύδια]* Eadem crasis est in *κίταλία* (Adesp. 1259.).

OPHELION.

1. V. 1. *ὠρχοῦντο δ' ὥσπερ A. ὠρχοῦντο ὥσπερ* Eust. *ὠρχοῦντο δ' ὡς* Dind. *ὠρχοῦνθ' ἄπερ* Mein. *ὠρχοῦνθ' ὅπως* recte Ko-

3. V. 1. (*τε*) *πέπερι* Elmsl. *θυμίαμα καὶ βιβλίον]* καὶ *θυμίαμα, βιβλίον* probabiliter Toup. Fort. *Λιβυκόν (τι) πέπερε, θυμίαμα, βιβλίον.*

NAUSICRATES.

1. V. 2. (*ἐπώννυμοι*) τοῦ supplet Jacobs. (*παῖδες θεοῦ*) τοῦ Dobr. (*δ μὲν θεοῦ*) τοῦ Ko. 3. *πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις]* Cf. Arist.-Ran. 704. *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Eur. Hel. 1062. 1436. Or. 1376 -

6. *μετ' αὐτῶν* Mein. Leg. (*εἶτα*) *μετὰ τοῦτον.* Idem conj. Ko. *ἐκπρεπεῖς]* Qu. *εὐπρεπεῖς.* 8. *ἐν τόποις]* ἐντόπους al. *ἐν πόροις]* conj. Ko. 12. *γαλακτόχρωτα]* Leg. *γαλακτόχρως τε.* Idem conj. Ko. *πῆγνυσ' ὄχλος]* Qu. *τρέφει κλύδων* (cf. v. 7.), vel *τρέφει πόρος.*

EUPHANES.

1. *τε]* γε Mein. Malim σοι.

ALEXIS.

1. V. 2. *λίτρον]* Qu. *πράσον.*

2. V. 2. *ἡσσην* (sic) A. *ἡ συνῆν* Grot. *ἦγον. ἦν δ'* Mein. *οὐ συνῆν Ἀγωνίδι* Herw. *ἦγον ἦν ἐθεωσάμην (!)* conj. Ko. *αἰθων ἀνήρ]* Cf. Rhés. 122. *αἰθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θρόασει.*

3. *εἶπα]* Quidni εἶπον? 7. *ψυκτηρίδιον]* Corrigendum *ψυκτήριον.* Cf. Nicostr. 9, 1. Antepenultima in *ψυκτηρίδιον* (ut in *ἱματίδιον* etc.) longa est. *τε]* Leg. *δὲ* cum Schweigh. 8. *ὄλως]* *ὄμως* O. Ribbeck.

3. Cf. Antiph. 225. et *δημιουργός* Men. 518, 12.

4. V. 1. *ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει]* Qu. *ὁ τρίτος δ' οὗτος φέρει.*

9. V. 5. *ἐν]* ἐπὶ conj. Ko. Recte. Qu. *ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν*, coll. Poll. VII. 192. 9. *πότος]* *τρόπος* Naber. Fortasse recte. 10. *λαλεῖν]* *ἄδειν* conj. Ko. 12. *θάνατος μὲν οὖν]* Alteri personae tribuit Naber.

12. *ἀπολογηθῆναι]* Sic *ἀπεκρινάμην* et *ἀπεκρίθην.*

ΑΜΦΩΤΙΣ. Poll. X. 75. δις — παρὰ (l. περι) τοῖς ὡσὶν εἶχον.

13. V. 2. ἀλέτωνα — ὄνους] Cf. 204, 2. ἀλέτων ὄνος. Xen. Anab. I. 5. 5. ὄνους ἀλέτας. Pro ὄνους f. λίθους. τῶνδε] τοῦσδε Mein. Recte, opinor. Fort. ἐστι.

15. V. 1. παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν μὴ] ἐὰν | μὴ μοι καταλέγῃς Dobr. πάντα δῶς] πάντα δ' ὥς A. πάντα θῆς Mein. (Nescio an recte.) πάνθ' ἀπλῶς sagaciter Dobr. καταμάθω conj. Ko. Possis etiam καταλέγῃς. 3. ἀβάκιον, ψῆφον· λέγε] ψήφους pro ψῆφον Mein. Qu. ἀβάκιον ψήφον φέρε. 7. ἦν ἐβοᾶτε] Cf. v. 9. τί γὰρ ἐβοῶμεν; 8. δὴ δ' ὁβολοῦς] Malim δὴ δ' ὁβολῶ. 10. ἀνευ γε χλωρῶν (sc. λαχάνων), ὧν ἐπεπάσατ' οὐδὲ ἐν conj. Kock. 11. οἴσθας] Leg. οἶδας. Cf. ad Cratin. II. 80. 12. τρωξαλλίδες] Cf. τρώγες Stratt. 80. 13. τέθεικας] τέθεικας hic et apud Baton. IV. 499. ex titulis Atticis Herw. 14. ἐστίν] Qu. ἀπέδοτ'. 17. εἶτ' ἐν ἐπιτείλει] εἶτ' ἐπετειάθη conj. Ko. ἀνῆκ', ἐπέτεινε δ' ἐπὶ τέλει Mein. εἶτ' ἐπέτεινεν αὐτὸν recte Dobr., quod mihi ipsi in mentem venerat, ut et εἶτ' ἐπέλαβεν αὐτὸν. Cf. Hipp. Affect. int. II. 217 L. ἀνῆκεν ὁ πόνος καὶ αὐτίς ἐπέλαβεν δὲξὺς δι' ὀλίγον. 18. ὄν] Qu. οὐ. 19. Qu. ἑμῶν χάς τρεῖς· (ἦν δὲ) δέκ' ὁβολῶν ὁ χοῦς.

16. V. 1. τὰς ὄφρῦς — ἀνεσπακότας] Cf. Men. IV. 242. ἀνασπάσας τις τὰς ὄφρῦς etc. Dem. p. 266. τὰς ὄφρῦς ἀνέσπακε. Eq. 631. τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε. 2. ποεῖν A. παθεῖν conj. Kock. Qu. μ' ἰδεῖν, vel βλέπειν. 7. ἔχοντας] Leg. ἔλκοντας aut potius αἰρώντας. 8. ἐρωτήσης] ἐρωτήσας A. ἐρωτήσω Dind. in annot. 9. βαρὺ] Malim πολὺ. Gallice, c'est beaucoup. 10. δακτῶ] Sc. ὁβολῶν. 11. λαβέ, μὴ παίσης. τοσουδὶ — conj. Ko. Offendere non debet dura anapaesti incisio propter interpunctionem. τοὺς οὐδεῖ A. τοσουδὶ Dobr. τόσου δεῖ Coraes. Fortasse recte. παρούτρεχε] Anglice pass on. Nisi corrigendum ἀπότρεχε. Cf. 76, 8.

17. V. 2. δαιδαλαῖοι πῶς A. Qu. Λαιδάλαιοι. B. πῶς (λέγεις;) (Λαιδάλειος ut Αἰδάκειος.) Vel Λαιδάλεοί τινες. B. (τί φῆς;) Formam δαιδάλεος memorat Herodianus. Reisigius parum probabiliter corrigit, δαιδάλεοι νῆ τὸν Δία. | B. πῶς δαιδάλεια; A. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Λαιδάλον | καλοῦσιν ἔργα.

18. V. 1. οὐχὶ λαμβάνεις (λ in ras. a pr. m.) A. unde οὐκ ἐλάβανες recte conj. Ko. 2. οὐδ' ὅλον] Nedum. Cf. 201, 4.

22. V. 1. ἐντυχῇ] εὐτειχῇ Dind. εὐτειχῇ melius Mein. εὐανγῇ convenientius epithetum censet Ko. Deleatur virgula post Πάρον.

25. V. 2. Λύκειον, Ἀκαδήμειαν] Cf. Cicer. de Div. I. 13. 'In que Academia umbrifera nitidoque Lyceo.' Ὠιδεῖον πύλας] Ὠιδεῖον, στοὰς optime corrigit Ko., nisi quod στοάν potius legendum. Cf. Plut. Mor. 605 B. τὴν στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ ᾧδεῖον. 4. πίνωμεν, ἐμπίνωμιν (ἐν πινώμεν A.) mss. Leg. πίνωμεν, ἐσθίωμεν. Cf. v. 11.

5. χαίρωμεν ἔως] χαίρωμεν οἷς suadet Ko. Notanda dura anapaesti incisio. Comoedia enim non admittere videtur formam ἔστι. Pro ἔνεστι qu. ἔτ' ἔστι aut ἔξεστι. 6. ἡδίων] Qu. γλυκύτερον.

7. καὶ πάλιν μήτηρ μόνη] Qu. καὶ μόνη μήτηρ ἔφν. 8. ἀρεταί] Melius conveniret ἀρχαί. 9. κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν] κόμποι κενὰ ψοφοῦντες Kaibel. 10. ψύξει σε δαίμων] ψύξει σ' ὁ — al. Quod praeferendum.

27. V. 1. ὁ πρῶτος εἰπὼν 'Πυθαγοριστὴς οὐδὲ εἰς — ἐσθίει' conj. Ko., quum non omnes sophistae a carnibus abstinerint. Vulgatam a σοφός τις in v. 2. manifesto ortam esse putat idem. Nihil opus. 6. οὐχ ὅσιον γὰρ ἔστιν' ἀλλὰ καὶ — conj. Ko. Fortasse recte.

28. V. 2. ποιεῖν] πονεῖν Naber. Non assentior.

29. V. 1. πῶς] ὥς Mein. τὸ πρῶτον] Qu. πρῶτον μὲν.

30. V. 4. τοσοῦτο] τοσαῦτον G. A. Hirschig. τῷ τόπῳ] Leg. τῶν ἄνω, ut ostendit v. 6. τῶν κοινῶν κάτω. Nisi praestat τοσοῦτῳ τῷ τόπῳ. 5. ἐπιτολὰς] Leg. ἀνατολὰς. 7. συγγενικῶν] συγγενῶν Grot. corruptum habet Ko. Redde familiar.

31. Qu. (τὴν γὰρ) ἀγκύλην | τῆς ἐμβάδος ταύτης λυθεῖσαν οὐ καλῶς | ἔσφινξας.

33. V. 1. De sententia cf. Pherecr. 8. ποτε] Qu. πώποτε.

3. πολλῶ; πολλάκις. A. πολλῶ; B. πολλάκις vulg. B. πολλὰ πολλάκις Mein. B. πολλοῖς πολλάκις melius Ko. Suid. ἄπια (l. ἀπίους).

34. V. 1. τοιοῦτο τὸ ζῆν ἔστιν' ὥσπερ οἱ κύβοι | οὐ — πίπτουσιν conj. Ko. 2. πίπτουσιν] πίπτει γὰρ Herw. Cf. Soph. Fr. 809. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

36. V. 9. ἀρτηρίαν] ἀρτησίαν optime Mein. συνήρπασεν] Cf. Arist. Nub. 775. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;

39. νομκόν] Juris peritum.

40. V. 1. (πάλαι) γεγένηται supplet Naber. ὥς λέγουσι, κὰν Σάμῳ] ὥς λέγουσιν — A. Fort ὥς λέγουσιν, ἐν Σάμῳ.

45. V. 2. καὶ γὰρ] τὸν γὰρ al. Quod praeferendum. 4. ἀφν-βρίσαι] Leg. ἀπαφρίσαι. 5. ὧν λέγω τούτων ἀπάντων] Haec cum τὴν ἄνοιαν concedit Ko.

46. V. 2. οὐκ ἐνῆν] οὐκ ἂν ἦν Porson. οὐκέτ' ἦν Mein. 5. ἐκνεφίας] V. Aristot. Probl. 5, 26. καταγίσας — εἰς τὴν ἀγορὰν] Cf. Alex. III. 497. εἰς τοῦτον — καταγίζοντα. Lycurg. in Leocr. 5.

τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα. Aesch. Sept. 63. πρὶν καταγίσσαι πνοᾶς Ἄρεως. Fr. 195. εὐλαβοῦ | βρόμον καταγίζοντα.

48. V. 3. τούτους] τούτων al. I. e. τοὺς δακτύλους. Kockii conjectura λυπρὸν non recipienda est.

49. V. 1. τὰπεσταλμένον] ταπεταλμένον A. τοῦπεσταλμένον G. A. Hirschig. prob. Ko. Vulgata sincera videtur. 2. πρό-πόσεις πίνετε, λέπεσθε] Cf. Mnesim. III. 569. πρόποσις χωρεῖ, λέ-πεται κόρδαξ. Antiph. III. 44. πιών — προπόσεις τρεῖς etc.

52. *τούτων*] *τούτων τῶν recte Mein.*

54. V. 3. Cf. Men. IV. 250. *λόγον δύναμιν — ἤθει — χρη-*
σιᾷ συγκεκριμένην ἔχειν.

55. *καὶ Ζωπύρα*] Leg. *δός, Ζωπύρα.*

56. V. 4. *ἔχουσιν ὀπτόν κάραβον*] Transpone *κάραβον ἔχου-*
σιν ὀπτόν. ὀπτόν κάραβον] Cf. Anaxand. III. 184. *κάραβοι*
ὀπτοί. 5. μόνον] *μέγαν — conj. Ko. Leg. μόνοις. 6. πάντας*
πάντως conj. Ko. Qu. πᾶσι.

58. V. 1. *τῆς φιλοτησίας —*] Imo *τάς φιλοτησίας. Cf. III. 515.*
φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ — κύλικα προπίομαι. Theop. II. 804.
φιλοτησίαν — (τήνδε) σοι προπίομαι. Clearch. IV. 562. τήνδ' ἐγὼ |
μεστήν — προπίομαι etc. τῆς] *τρεῖς recte Jacobs. ἐγὼ*] Qu.
ἄμα. 2. προπίνω] *προπίνω γ' Mein. προπίνων recte Dind.*

59. V. 1. *φέρουσα τὸν γλυκὺν*] *φέρουσ' οἶνον γλυκὺν sagaciter*
conj. Ko.

60. *τὴν σπάθην —*] Cf. Aristoph. 205. *τῆς μυρηρᾶς ληκύνθου |*
πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.

62. V. 1. *ἐμυρίζετ'*] *ἐμύριζεν aut ἐμυριζόμεθ' requirit Ko.*
propter v. 6. 4. τὴν αὐτήν] *τάς πάσας recte G. A. Hirschig.*
τὴν δομήν Dobr. non male. 5. ἰδίῳ] *ἰδίῳ (sic) A. ἴδιον jure*
requirit Ko. 8. θνόμενος] *δόμενος Emper. Cf. Antiph. 202.*

65. V. 1. *τέ μοι*] *τέ με Schweigh. Qu. δέ σοι. 2. πρού-*
πεμψεν] Leg. *προύπεμψέ μ'. 3. ἐκεῖθεν*] *ἐκεῖσε Herw. Fortasse*
recte. 5. αἰσθητικὴν] *μαθητικὴν Ko. propter v. 3.*

66. V. 2. *ἰσιᾶσι παγίδας*] Cf. Arist. Av. 527. *πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν*
ὀρνιθιεντῆς | ἰσται βρόχους, παγίδας, δάβδους, etc.

68. *ἀεὶ φιλόμυρον —*] Imitatur Sophoclem Fr. 512. *φιλάρ-*
γυρον γὰρ πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Ant. 1055. τὸ μαντικὸν γὰρ
πᾶν φιλάργυρον γένος. πᾶν] Fort. *πως.*

69. *ἄσημον*] Cf. v. *παράσημος.*

70. V. 1. *αὖ A. αὐτῆς Jacobs. Redde solius. 2. τὸν*
ἄλλον — λόγον] Latet aliud quid. Qu. *τὸν ἄλλων — λόγον (τρόπον).*

5. *ἄλλοις*] *καλοῖς Mein. prob. Ko. Non assentior.*

71. *τὴν δὲ πολὺν οὐκ ἐντρέπεται*] *τὴν δὲ πολὺν μητέρα | οὐκ*
ἐντρέπεται corr. Kock. Sed genitivum regit verbum ἐντρέπεσθαι.
Qu. τῶν πολυῶν τ' αὐτῆς τριχῶν | οὐκ ἐντρέπεται, vel τῆς τε πο-
λυᾶς μητρὸς οὐκ | ἔτ' ἐντρέπεται.

73. V. 1. *οὐδὲ δόαν*] Malim cum Leutschio *οὐδ' ἂν δόαν.*

76. V. 3. *γίνεται*] Qu. *σώζεται. 5. αὐτοί τ'*] Leg. *αὐτοὶ δ'.*

7. *ἡμῶν*] *ἡμῖν recte corr. Ko. 8. τε*] Leg. *δέ.*

77. V. 1. *δ' υἱεῖς*] *ποιεῖν Mein. ποιεῖτ' conj. Ko. Lege ποιῶσθ'.*
Cf. Arist. Ach. 145. ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, etc.
Dinarch. I. 43. τὸ ποιῆσαι (l. ποιεῖσθαι) πολλῆς ὑμᾶς etc. 2. εἰσή-
γαγε A. εἰσήγαγον recte G. A. Hirschig.

78. V. 2. ἀπορούμενός τε τᾶλλα] Qu. ἀπορῶν τε τᾶλλα πάντα) —.

4. γυμνοῦς· ἅπαντα δεῖ δ' (?), εἴαν τις — conj. Ko. εἴτ'] δεῖ τ' Mein. Malim δεῖ δ'. ἐκδυθῇ] Leg. ἀποδυθῇ. 8. λαβόμενον] Sc. αὐτοῦ (laying hold of him).

79. ἐγὼ cod. ἔγωγε Bekk. ἔγωγ' ὦ Dobr. Leg. ἐγὼ σ'. Bekk. Anecd. φησι (φασι?). Ibid. τὸν δὲ μὴ ἀποδώσοντα (ἀποδιδόντα?).

Ibid. ἐκδιδόντος (l. ἐπιδιδόντος ex ipso Alexide).

82. πολὺς —] Cf. Men. Mon. 724. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ. Eur. Fr. 580. ὁ πλεῖστα πράσσων (f. τολμῶν) πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

84. V. 1. σπιναι A. πῖναι recte Gesner. πῖναι Mein. Aliter Meinek. τενθίδες, | πῖναι — χῆμος — κρεάδια, | ἔντερίδι', — ἀλλὰ κτλ. δῆμος] χῆμος (i. q. χήμη) Mein. προημνάς conj. Ko.

2. ἔντερίδι'· ἀλλὰ] ἔντερίδια Dind. τενθίδας — ὠνθύλευσα] Cf. Sotad. III. 585. ἐφθῇ τενθὶς ὠνθυλευμένη. 3. στεατίον μικρὸν παραμίζας] Cf. Arist. Vesp. 877. μέλιτος μικρὸν — παραμίζας.

4. ἡδύσμασιν | λεπτοῖσι χλωροῖς] Cf. Sotad. III. 586. τεμῶν — λεπτήν τῆς χλόης.

85. V. 2. πυκνάς ἔλκει] Sub. κυλικας. Cf. Eubul. III. 228. ἀκρόταφ' κροῦε καὶ δίδου πυκνάς.

86. V. 3. κόσμον βρύνουσαν] Malim κόσμω —. Cf. Cratin. II. 20. Eubul. III. 231. Eur. Fr. 1073. ἔλκεσιν βρύνων. βλέπων] Leg. βλέπει. Nisi excidit aliquid.

88. λαλῶ Πτολεμαίω] λαλῶ (sic) — A. λάβ', ὦ Πτολεμαῖε valde probabiliter Mein. ὁπῶν] ὁπῆς C. Recte, nisi potius γογγυλίδων reponendum.

ΘΕΣΠΙΩΤΟΙ. Confer Aristophanis fabularum titulos Ἀμφιάρους (Ἀμφιάρεως) et Τελεμησῆς.

89. V. 1. Ἐρμῇ θεῶν κληδοῦχε καὶ Φιλιππίδον προπομπὴ conj. Nauck. Trag. p. 843. 3. (Ἐκάτη) recte inseruit Kock.

90. V. 2. τούτους] I. e. τοὺς πλουσίους. πάντες] Non sollicitandum. Opponitur mox οὐδείς. 3. οὐδείς ὄρᾳ] οὐδὲ εἰς ὄρᾳ A. οὐδείς ἐρεῖ Heimsoeth. Qu. οὐδείς καλεῖ, aut οὐκ ἔσθ' ὄρᾳν.

92. V. 3. Recte, opinor, constituit Cobet. Sic Naber, οὐ κίτταν, οὐ χελιδόν', οὐ τιτιγόριον, | οὐ τρυγόν', οὐ τέτιγα, coll. Eust. p. 396, l. οὔτε τρυγόν'] Leg. οὐδὲ τρυγόν'.

94. V. 5. ἔρρειν φασίν] ἐρρίφασιν sagaciter Dobraeus.

95. V. 1. τὰ τε] Qu. τὰ δὲ —.

96. V. 1. θηορίκλειος — κύλιξ] Cf. Theophil. III. 630. κύλικα — θηορίκλειον. 627. κύλικα — τῶν θηορικλείων. Alex. III. 385. μεστήν ἀκρότον θηορίκλειον (sc. κύλικα). Epigon. III. 539. τὴν θηορίκλειον. 2. ἔχουσα χρυσοῦν] ἔχουσ' ὁλόχρυσον propter ἐπίτηκτον malit Ko. τινα] Qu. γέ που.

97. V. 1. ὀρχεῖσθαι] ἐρχεῖσθαι Herw. ἐμπλησθαι Herw. (Fortasse recte.) ὀγκοῦσθαι (?) conj. Ko. Fort. ἐσθίειν aut ἐγκάπτειν,

quod tamen cum *ἔπινον* parum congruit. Itaque servanda vulgata. Cf. 222, 3. *ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς, ἂν οἶνον μόνον | ὁσμὴν ἴδωσιν*. Epicrat. III. 365. *ὀρώσα πίνειν κάσθιεν*. Arist. Ach. 376. *βλέπουσιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ψήφω δάκνειν*.

98. V. 1. *πρὸς τὸ κέρδος* —] Cf. Arist. Lys. 860. *ὅτι λῆρός ἐστι τὰλλα πρὸς Κινησίαν*. 3. *εὐπορήσωσιν*] *ἐκκορηθῶσιν* (scortando exhaustae sunt) conj. Ko. 4. *ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας*] Cf. Athen. XIII. 590. *Ὑπερείδης — Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀνέλαβε*. 592 D. *Ἐρμῆπιος — φησὶ — τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἑταίραν εἰς τὴν οἰκίαν*. 593 A. *ἀναλαβεῖν γοῦν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται τινα — μειρακίσκον*. 5. *εὐθὺς ἀναπλάττουσι*] Qu. *εἰτα μεταπλάττουσι*. *ἀναπλάττουσι ταύτας*] *ἀναπλάττουσιν αὐτὰς* G. A. Hirschig. *ἀναπλάττουσιν αὐτὰς* conj. Kock.

7. *βανκίσιν*] Cf. Aristoph. Fr. 342. 11. *αὐτὴν*] *αὐτὴν* Herw. 12. *ἀναβοᾷν*] Cf. 15, 6. *ἡ ῥάφανος ἦν ἐβοᾷτε*. 13. *σῆθηστανται* A. Athen. *τιπθίαις ταύταισιν* Clem. *τιπθί' ἔστ' αὐταῖσι* Jacobs.

προστερνίδια aut *προγαστριδίδια* dicit quae memorat Lucianus Salt. 27.

14. *ὀρθά*] Cf. v. 25. *ξυλήφιον | μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν*. *προσθεῖσαι*] *προσθεῖσα* (et ἀπήγαγεν) Clem. *τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν* A. Athen. *ταῦτα οὐτοντύνδυντον* V. Clem. (*οὐτοτοιαῦτ' F. οὐδ' τὸν τύνδυντον* M. *οὐτον τήνδυντον* (aut τήνδηντον) B. N. R.) *τοιαῦτα τοῦνδυντον* Sylburg. *ξυλάρια* — Jacobs. *ὦν ἔχουσ' οἱ κωμικοὶ | ὀρθά προσθεῖσα τοῦτο τοῦνδυντον τῇ κοιλίᾳ | ὥσπερ εἰ κοντοῖσι τοῦπισθ' — ingeniose Emper. ὀρθά προσθεῖσαι τε [melius δὲ] ταῦτα* conj. Kock. Qu. *καὶ προσθεῖσα ταῦτα* (vel *προσθεῖσ' οὖν ταῦτα*, vel *προσθεῖσαι δὲ ταῦτα*) *τοῦξέχον* (τὸν γόμον) τῆς κοιλίας.

15. *εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον*] Leg. *εἰς τὸ πρόσθεν ἤγαγον*, vel *εἰς τὸ πρόσθ' ἀνήγαγον*. *ἀπήγαγον*] *ἀπήγαγεν* Clem. 17. *κατέπλασε*] *κατέπλασεν* A. *κατέπασε*, *κατέσπασε* al. Conjiicias *κατέπλασαν*, sed mox sequitur *ἐντρίβεται*. 18. *λευκόχρως*] Cf. Eubul. 35, 2 M. *λευκόχρως* — *ἔγγελος*.

19. *δείκνυνται*] *δεικνύει* recte Clemens. 23. *ᾧ*] Sc. *ξυλήφια*. 26. *σέσηρεν* Clem. *σεσηρῆναι* A. Athen. *σεσηρῆν'* recte Naber. Cf. Com. anon. IV. 661. *ᾧμα σεσηρῶς καὶ γελῶν*.

99. *ποῖ*] *πῇ* al. Quod praefendum videtur.

100. *βάκηλος*] I. e. *ἀπόκοπος*. Cf. Antiph. 113, 2. Men. 477. Lucian. Eun. 8.

101. V. 1. *μήτε τὸ πῦρ*] Lege *μήτε πῦρ*. Fort. δ' οὔτε. Praecesserat fortasse *ἰδῶν*. *ταῖς ἐσχάrais*] Qu. *ἐν τῇσχάρα*. 2. *τάλειπτήριον*] Qu. *τάλειπτήριον* | (*ἔστω*).

102. V. 2. *ἐπὶ μάλης*] *ἐπὶ μάτης* (?) Mein. *ὑπαμελής* conj. Ko. Ipse tentabam *ἀμελία*, sed tragicum hoc est. Corrigendum *ἐπὶ μέθης*.

103. *ἐξέβη* | *τοῦνύπτιον ἡμῖν* probabiliter Mein.

107. V. 1. *καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον* (*πλεῖστον*) — Naber. Leg. *καὶ*

(δη) γὰρ ἐπὶ κῶμον (μέγ') ἀνθρώπων ὄρῳ. 2. ὥς τῶν] ἀσίων Jacobs. προσιόντων ὥς Mein. Qu. ἡμῶν aut δευρί.

108. V. 1. ὀλον] Qu. ὄνπερ, vel οὔτος ὄν.

109. δεδείπναμεν] Cf. Eubul. III. 248. δεδειπνάναι.

110. V. 1. ὄστρεα A. ὄστρεα Dind. 2. φνκίους A. φῦκος Elmsl. φνκί' Dind. Recte. 11. τούτων] τούτους Fr. 48. Quod recipiendum. λυπρὸν conj. Ko. 12. τινάς] κτένας Mein. Recte opinor. 13. φύκην] Suspectum. 17. πελιντὸν] Attica forma.

18. μάγειρος] ἄπειρος conj. Ko. Recte. τοῖσι δ' ἄπειρος οὐ πρόσσις οὐδ' ἄνεται (ἄνεται jam Naber) conj. Ko. Commode, sed praestat forsitan omitti δ'. 22. ποιῶ] ποῶ A. Corruptum. Fort. δοκεῖν. 24. καὶ τὰς σκευάσεις] καὶ τὰς εὐρέσεις (?) conj. Ko. συστάσεις Kaibel. Leg. κῶψαρτυσίας. 26. ἄν] ἄν Porson. Nihil opus. Athen. III. 95 A. ἔτι δὲ δύγχους (l. δυνγῶν).

111. V. 4. νύκεις] Fort. ἡμῶν. καλῶς] καλῆς Casaub. Sed praestat Dobraei ratio, B. καλῶς. A. καὶ τοῦ —. 6. φέρε τὸν τρίτον (τοῦ φῶμεν; οἷδ' ἔσται τρίτος) — commode supplet Herw.

7. Φίλας] φίλης (supr. α) A. Mireris genitivum sic formatum.

115. V. 1. Ἐρμαῖσκον] Imo Ἐρμεῖσκον (Ἐρμε-ῖσκον). Ab Ἐρμέας, unde Ἐρμῆς. Altera diminutivi forma est Ἐρμεῖδιον (Ἐρμε-ιδιον) Arist. Pac. 923. 2. καταστρέφοντα] Leg. κάτω στρέφοντα. 3. στρωματέα] Recte se habet ultima correpta in thesi. Fort. (τὸν) στρωματέα —, ut exciderit τὸν post simile -νον.

116. V. 3. ζητῶ] Qu. ζηλῶ, aut δ' ἐστίν. θάτερον ζηλωτέον conj. Ko. 4. παρασίτους] Μεγαβύζους conj. Ko. Qu. τε σεμονούς. στρατηγούς] στρατιώτας (?) conj. Ko. 5. ἐκ μέσον] ἐμμέτρως Herw. (coll. Plat. Crat. 395 E. δοκεῖ τοῦνομα ἐμμέτρως κείσθαι). ἐν μέσῳ (ubique) malit Ko. Qu. ἐνδίκως aut οὐ κακῶς. 6. εὔ τοις βίοις] ἐν τοῖς βίοις conj. Ko. Recte. ὀφρῦς ἔχον] Cf. Arist. Ran. 925. ῥήματα — ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους. 7. Transpone sic, χλιοταλάντους τ' ἀνακνλῖον οὐσίας. ἀνακνλῖον] Nonnihil suspectum. 8. τὸ γένος] σὺ τὸ γένος Reisig. τό τε γένος melius Porson. Fort. τὸ γένος σύ. 11. Leg. τοῖς μὲν ἢ τύχη | ἡμῶν μεγάλους προσέειμε, τοῖς δ' ἐλάττονας. 13. οἱ δ' ἀλύομεν] Qu. οἱ δε πενόμεθα. 14. ἄρ' γε διδάσκω] ἄρ' ἐκδιδάσκω conj. Ko., coll. Arist. Ran. 64.

117. V. 2. παρὰσημον] Cf. Nicostr. 27. τοῦ φρονεῖν παρὰσημον (σημεῖον).

118. V. 2. δ'] Melius aberit. ἐξ] ἐξ Mein. Recte, ut videtur.

119. V. 1. φαιδρὸς δὲ κρατῆρ] ἄδρὸς — Naber, coll. Epigen. III. 537. ἄδρὸς πινακίσκος. III. 538. κανθάρους — ἄδρους. 2. λευκοῦ νέκταρος] Leg. νέκταρος γλυκέος. 3. ὃν ἐγὼ] Leg. ὃνπερ εἰ (sc. τρώας), vel τόνδ' ἐγὼ —. 4. τρώας, ποιήσας λαμπρὸν] Cf. Eubul. 96, 2. λαμπρὸν ἐκτετριμμένον (Ἐρμῆν λίθινον). ἀσφαλῆ βάσιν] Qu. ἀσφαλῆ ᾗ βάσιν. Cf. Eubul. 96. 5. συνάψας] ἀνάψας

Mein. prob. Ko. (aut καρπίμους κλάδους). Fort. ἐνάψας aut ἐνείρας. καρπίμοις] Cf. Arist. Pac. 1154. μυρρίνας τῶν καρπίμων. Pro κισσοῦ leg. κισσοῦ.

121. αὐτόπνυρον] Anglice, of mere (pure) wheat.

123. V. 1. Locus obscurior, cujus medela valde incerta est.

Qu. καταγαγεῖν | αὐτὸς τοσοῦτον (aut τοσαῦτ' ἂν) οὐκ ἂν, οὐδ' εἰ γάλα λαγῶ (aut potius καὶ λαγῶς) | εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς, ἂν ἤθελον. 2. αὐτὸς] Ipse solus. Fort. ὤκνον. ἀργύριον] Suspectum. Fort. ἂν δεῖπνον, aut ἂν, οὐκ ἂν. 3. κατήσθιον] Qu. ἂν ἤθελον, aut καὶ —.

124. V. 1. ἡψέ μοι δοκεῖ] ἡψ' ἐμοὶ δοκεῖν Mein. (Non male.) ἔπειν μοιδοῦμαι Hirschig. prob. Ko. Recte. Cf. ad v. 3. ἡψε πῶς δοκεῖς Naber. Qu. ἡψέ μοι κρέας | πνικτόν τι ἡδὺ —. 2. πνικτόν τι ὄφον] ὄφον τι πνικτόν conj. Ko. Recte. Qu. πνικτόν κρέας τι. 3. προσκέκαυκε] προσκέκαυκα recte Hirschig. Mein. 8. ἔλξει δι' αὐτῆς νότιδα] Cf. Arist. Nub. 233. νοτίδα, καὶ] νοτίδ', ἐπει — Herw. 10. σομφάς] Leg. συγχάς. ἐκδέχεται] Leg. εἰσδέχεται cum Mein. et Herw. 11. τὰ κρέα δ' A. τὰ κρεάδι' Casaub. τὰ κρέ' ἡδέ' ἔσται κοῦκ Jacobs. τ'] Leg. δ'. ἀπεξηραμμένα] Leg. ἀπεξηρασμένα. Cf. Antiph. 217, 13. ἐξηρασμένος.

12. ἀτρεμεῖ] ἀμέλει recte conj. Ko. Qu. ἀτεχνῶς. 14. αὐτὰ, παῖ] αὐτίκα conj. Ko. 16. ἀτμός] Scrib. ἀτμός. 17. ἀνωμαλῶσι A. ἄνω μάλ' εἰσι Scal. ἄνω πάρεισιν ἀποφυγῶν conj. Ko. (ἀποφυγῶν certe magis hic convenit quam καταφυγῶν). ἄνω βαδίζει Cobet. ἄνω βαδιεῖται recte Naber, quod etiam mihi in mentem venerat. Utique futuro opus est. Cf. Nicostr. III. 284. δσμῆ — ἐβράδι' ἄνω. Eur. Fr. 687 N². γῆ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα. καταφυγῶν] κατ' ὁροφὴν Kaibel. 19. οὐ λέγεις] εὖ λέγεις recte Dobr.

125. V. 2. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον] ὀθήκε γὰρ — Emper. (Quod non tolerandum.) φησὶ γὰρ θήσειν νόμον recte Mein. Cf. v. 17.

4. ὑποτιμήσας] ἐπιτιμήσας Coraes. I. q. προτιμήσας. 7. ἀγαπῶσιν] πωλῶσιν recte G. A. Hirschig. ἀποδῶσιν (pro ἀποδῶνται?) conj. Ko. τὰς ἀξίας ἀγαπῶσιν Mein., quo sensu non video. 9. κἂν γραῦς κἂν γέρον κἂν παῖς τις ἦ | πεμφθεῖς conj. Ko. Vereor ut recte. Mendosum videtur πεμφθεῖς. 10. πεμφθεῖς ἅπαντες] Qu. ἀπαξάπαντες. 13. νενομοθέτηκε] νενομοθέτηκ' εὖ recte Herw.

18. καὶ θάπτον ἀποπέμπουσι (ἀποπέμπουσι A.) libri. ἵνα θάπτον ἀποπέμπωσι solenter conj. Ko., coll. v. 6 sq.

127. V. 1. μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι] Cf. Ach. 345. ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν. μὴδ' "οὐκ ἔχω"] Sub. εἶπης. Cf. Vesp. 666. ἐς τοῖτους, τοὺς "οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολόσυρτον etc."

3. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον] ὀρθῶς γε. πρῶτον Poll. Recte. 5. μάραθρον, ἀνηθον] ἀνηθα, μάραθρον conj. Ko. II. 176. μάραθρον B. μάραθρον recte A. Athen. μάραθα A. Poll. καυλόν, σῶφιον] Fort. καυλὸν σιλφίου. 6. κορίαννον αὖον] κορίαννον, δξος

Herw. Qu. σφάκον, κορίαννον. 7. ἄννισον] σκόροδον A. Athen. om. A. Poll. σκορόδια, γήτειον Dobr. Non assentior. ἄνισον] ἄννισον conj. Mein. Malim ἄννηθον. 8. σέσελι A. Athen. πέπερι Pollux, qui propter hoc ipsum vocabulum hunc locum attulit. Recte. Vox σέσελι nusquam alibi occurrit apud comicos. V. Theophr. H. Pl. IX. 15. 5.

128. V. 3. συρίχοις] ὑρίχοις recte Dind. Cf. ad Arist. Fr. 569, 5.

7. ἐγκάψας τὸ κέριμ' εἰς τὴν γνάθον] Cf. Arist. Vesp. 791. καὶ γὰρ 'νέκαψ' (τὰς λεπίδας)· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν.

129. Athen. πολίτης γὰρ τις οὐκ ἀπινῆς (ἄτιμος aut εὐτελής?) —.

130. γεραιοῖς χεῖλεσιν] γεραιοῦ 'γχεῖτέ μοι sagaciter corrigit Ko. Leg. γεραιοῦ. Cf. 167, 5. γέρων (οἶνος).

131. τὴν] Qu. μοι. σιβύνην] Qu. σιβύνην. Cf. ad Thesm. 1197.

πλατύλογχα] πλατύλογχ' ἀκόντια optime Toup. Quod si sincerum est τὴν σιβύνην (aut σιβύνην), corrigas non male (τὰ) πλατύλογχ' (εὐθὺς).

132. ἦκεν] Qu. ἦν. De metro non liquet. περικομμάτιον]

Cf. Athenion. IV. 558. περικομματίω — γλνκεῖ.

133. V. 2. ἀλλ' ἂν διδάσκης] Qu. ἐὰν διδάσκης γ', aut ἂν ἐκδιδάσκης γ', vel ἂν μ' ἐκδιδάσκης γ'. Cf. Nicom. 1, 7. Ar. Eq. 1158. οἶσθ' οὐδ' ὁ δρᾶσον; ΔΠ. εἶσομ', ἦν φράσης γε σύ. Pac. 1061. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ. ἦν φράσης. Plat. Resp. III. 408 D. ἀλλ' οἶσθα οὐδ' ἡγοῦμαι τοιούτους; — ἂν εἴπης, ἔφη. 4. παράσχισον] I. e. per medium finde. Cf. Epich. Athen. VII. 309 E. κόκκυνγες οὐδ' παρσχίζομες. Herod. II. 86. παρσχίσαντες (τὸν νεκρὸν) παρὰ τὴν λαπάρην. Cf. v. παρατέμνειν (ψήτταν) Arist. Lys. 116. 5. μάστιξον] μάλαξον conj. Ko. κατὰβρεξον aut διάβρεξον Herw. Qu. διάπασον, aut σπόδησον, aut πύταξον. 6. σάξον ἄλσι] σάξον, ἀλφίτοις, ὀριγάνω conj. Ko. Qu. λεπτοῖς ἄλσι (ἄλσιν), vel τυροῦ τε σάξον. Sed mendosum videtur σάξον. ἦδ' ὀριγάνω] εἴ — Mein. Qu. κατ' (εἴτ') ὀριγάνω. Quod ad ἦδ', cf. ad Eupol. II. 426. Soph. Fr. 354, 1. 505, 1.

135. V. 2. γὰρ] παῖ Jacobs. παράλαβε Erfurdt. λάμβανε G. A. Hirschig. Fort. μοι aut ταχύ. 6. Ἐπίχαρμος, Ὀμηρος, Χοιρίλος, συγγράμματα transponit Jacobs. Recte. Hermannii correctio parum placet. 11. τοσαῦτα] τοιαῦτα G. A. Hirschig. Recte.

137. V. 2. ἀτέρρα δὲ μετὰκερας conj. Dind. Praestat vulgata.

140. ζωδάριον] Cf. κωδάριον, μναδάριον, βιβλιδάριον, χρυσιδάριον.

141. V. 4. Frustra οὐδὲν ad εὐποροῦμεν refert. Schweigh.

6. τὰκ τῆς A. τακτῆς Mein. Leg. τὰ τῆς (quod ad etc.) 7. γλιχόμεθα] δεχόμεθα conj. Ko. γλιχόμεθα· τὴν μὲν μᾶζαν (μηχανώμεθα) ἵνα — Kaibel. Qu. εὐχόμεθα. ἵνα] ἂν conj. Ko. 8. μηχανώμεθα] Nonnihil suspectum. 9. τὸ καλὸν δὲ] τὸ καλὸν τε recte Mein. δεισοποιῶ] Cf. Diph. IV. 410. δεισοποιᾶ — τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

142. V. 2. τρύβλιον — ξωθεν] Cf. Ach. 278. ξωθεν εἰρήνης
 ῥοφήσει τρύβλιον. Eq. 905. φημί σοι παρέξειν — μισθοῦ τρύβλιον
 ῥοφήσαι. 4. πίσαναν καὶ τρύβλιον] Leg. πίσανας δότε (aut γε)
 τρύβλιον. Cf. v. 2. τρύβλιον A. τρούβλιον Dorice Herw. prob. Ko.
 143. V. 1. φέρονσα] φέρων σοι recte H. Jacobi. 'Nulla neces-
 sitate.' (Ko.) 3. τοὺς ἀλαβάστους] I. q. τὰς ληκύθους.

144. V. 1. στρουθίς] στρουθὸς Casanb. στρουθίς (γὰρ) Dind.
 Qu. στρουθὸς τις, aut στρουθίσκος, aut στρουθάριον (passerculus).
 Macilentum aliquem aut aliquam factum esse indicat. Fort. στρου-
 θὸς γέγονας νῆ τὸν Δία. ἀκαρής] Leg. ἀκαρῆ (paene, Angl.
 almost). Sub. τρίχα. 3. A. ὅσον οὐ τέτνηκας. B. ὃ ταλαιπώρου
 πάθους probabiliter conj. Ko.

146. V. 1. ὃ δυστυχεῖς] ὡς δυστυχεῖς malit Naber. ἡμεῖς (ἄρ'
 οἱ) supplet Mein. Malim ἡμεῖς (ῥοι). Et sic G. A. Hirschig.
 4. πάσχομεν] Leg. φάσκομεν. Et sic jam Nic. Sturio apud Casaub.
 prob. Ko. τιμὴν] Pretium? Qu. λύμην pestem. Idem suadet
 Ko. 8. ἀδικοῦσαι] ἀδικοῦσι verissime G. A. Hirschig., quamvis
 repugnet Ko.

149. V. 2. οὐκ ἀρχιτέκτων] Scrib. οὐχ ἀρχ. Et sic Both.
 4. μερὶς] An μέρος? 6. σκεύασαι — τοῦπον] Cf. Philem. IV. 26.
 τοῦπον ὡς ἐσκεύασα. Nicom. IV. 583. ὄπον — σκευάσαντα. Dionys.
 III. 547. πῶς σκευάσαι δεῖ (τοῦπον). 8. καὶ κρινεῖν A. καὶ κρι-
 νῆν Dind. κεδκρινεῖν Mein. Verbo ἐκκρινεῖν utitur Xenophon Hell.
 IV. 2. 6. διενκρινεῖν idem Oecon. 8, 6. et Polybius III. 22. 3. etc.
 10. ὑστερίζῃ] ἀστοχήσῃ conj. Ko. Qu. ὑστερήσῃ. 12. προο-
 πήσαντα] διοπτρήσαντα Dobr. 13. τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν] Imo
 τὴν τέχνην τῆς ἡδονῆς. 15. Deleatur virgula in fine versus, ut
 apud Eustathium. 19. ὀρωμένος] Leg. ὠρισμένος, aut ὠρισμένοις
 (νόμοις). μόνους A. νόμοις Ko.

150. V. 2. οὐ φανήσομαι φρονῶν] ποῦ — φρονῶν Porson. ποῦ
 — φρενῶν recte Naber, coll. Soph. El. 390. ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;
 152. V. 1. παραθῶσι] παραθῶ σοι conj. Mein. Cf. 172, 5.

153. Append. Prov. III. 35. καταληπτικόν (καταπληκτικόν?) τι
 δοκούντων ὀρεῶν.

154. ἥδιον] ἴδιον perite Naber, coll. Hom. Od. v'. 204. ἴδιον
 ὡς ἐνόησα.

155. V. 1. εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλῳ] Cf. Arist. Eq. 1362.
 Pl. 1109. 431. Ran. 574. Nub. 1450. 2. ἀπελευθέρων (γὰρ)
 Herw. θηρεύουσι] θηρεῶσι id. 3. σηπίδια καὶ] Fort. σηπίδι' ἤ,
 vel τευθίδια καί. Sed vulgata defendi potest. 4. κεφαλὴν] κεφά-
 λαιον Mein. conj. Ko. κεφαλὴν γὰρ εἰ θύννου λάβοι R. Ellis. Malim
 κεφαλὴν τιν' cum Dobraeo. εἰ λάβοι θύννου] εἰ λάβοι θύμον
 Dobr. εἰ λάβοι κυνὸς Ko. εἰ θύννου λάβοι Erfurdt. Qu. εἰ γλαύκου
 λάβοι. 5. θύννους] θύννας A. Leg. θύννει'.

156. V. 3. πλέον] πλεῖον Schweigh. Leg. μάλλον, aut saltem πλείον. Cf. 183, 3. μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ. πολὺ] πότος conj. Ko. Non assentior. Postularetur enim articulus. 4. ἄν] ἄν recte Valck.

156. V. 6. δέδεικται] Leg. δέδεκται aut τε δέχεται. 7. κατὰ φύσιν πέφνκεν] Cf. Baton. IV. 499. Philem. IV. 34. καὶ ἡ κοῦχλ conj. Ko. Fortasse recte. ἔδει] γε δεῖ (?) conj. Ko.

159. V. 1. ὦ γλυκεῖα] Fort. ὦ Γλυκέριον.

162. V. 3. ἡ χρηστή] Qu. ἡ τήθη. Sed cf. Arist. Nub. 8

4. οἱ τρεῖς] οἱ τρεῖς μὲν Schweigh. δ' οἱ τρεῖς conj. Ko. Leg. οὐ μὲν τρεῖς. δειπνοῦμεν] δειπνοῦσιν Grot. Schweigh. μὲν ἄδειπνον Naber. 5. αὐτοῖς] αὐτοῖς (i. e. ἀλλήλοις) conj. Ko. 11. λάχανον λάπαθον Mein. λάπαθον, μαλάχη conj. Ko. secludit ut glossem Elmsl. 13. τέτιξ] πέτιξ Mein. 14. θειοφανές] θειοπαγές a Suspectum. μητρῶον] Et hoc suspectum. 16. σνκῆς] Σνκῆ Mein. εὐρήματα] Fort. δωρήματα, vel δώρημ' ἀπό. Sed cf. 172, 4. θανμαστὸν ἕμὸν εὐρημα.

163. V. 3. αἰσθάνομαι] αἰσθάνη malit cum Crusio Herw. Qu. οὐ πέπνσαι. 4. λέγεις] γονεῖς (sine τοὺς?) Crusius. αἰ malit Herw. 7. ἡδομ', ὦ θεοί] ἡδ' ὁμωνθεοὶ A. Qu. ἡδομ' οὐκέτι οὐδάμ', ὦ θεοὶ Jacobs. ζωμοῖς ἀνήδομ' [ἀφ.?), ὦ θεοὶ Mein. ζωμοῖς ἀνήδομ', ὦ θεοὶ conj. Ko.

165. Divide sic, ἐρρέτω | μέλαιν' —.

167. V. 3. ἔσται] Leg. οἶνος ex Eustathio, οἶνος καὶ μάλα πολὺς γε. 4. ἡδὺς γε A. πολὺς γε Eust. ἡδὺς, πολὺς (πολὺς Eust.), — Hirschig. Cf. Plaut. Poen. III. 3. 87. 'vetustate vino edentulo aetatem irriges.' ἡδὴ σαπρὸς] σαπρὸς | ἡδὴ γέρον γε [τε?] Hirschig. Nescio an recte. 5. γε] Leg. τε. λέγων] Om. C. et Eust. πέπων optime corrigit Ko. Cf. Aristoph. Fr. 579. ἀνθοομία καὶ πέπων νεκταροσταγεῖ. Epinic. 1, 6. etiam ad v. 4. ἀσπάζομαι γραῦν] Cf. ad Arist. Pl. 1042.

170. V. 1. Κτήσων] Idem nomen est [Demosth.] 59, 48.

2. Distingue sic, πάρεμι, — ἀδρούς; Accusativi a φέρω pendens, constructione mutata.

171. V. 1. παρὰφέρων] Leg. παρὰφέρει.

172. V. 1. ὅτι A. ἔτι V. L. ἔπειτα Jacobs. προσέτι δὲ alii apud Mein. Leg. ἔτι δέ σοι πρὸς τούτοις (pro παρὰ τοῦτο). 3. (κάν-δανλον) supplet Mein. (τοιούτων) Ko. (οὐδ' εἶδον) recte Jacobs.

6. 7. Horum versuum eandem rationem esse atque versuum 15. 16 monet Ko. 6. σαντιῶ γε] σαντιόν τε conj. Ko. αὐτῶ σὺ χαίρων Herw. Leg. τούτῳ (aut αὐτῶ) γε. ἔρια μὲν ποιήσομεν] ἔρια — Dalecamp. χόρια — Herw. θροῖον — Bergk. θροῖα — H. Jacobi. Qu. θροῖα προσέτι ὀπτήσομεν, vel θροῖά σοι παραθήσομεν. 7. ἀνθροπε, ποίει — καὶ τρέχ' ἐς φθόρον conj. Ko. βλέπ' εἰς δ δεῖ Mein. Supple cum Dobraeo sic, βλέπ' εἰς (τὸ πῦρ). 8. ταρίχους] τάρι-

χος Dobr. 9. βατανίων] βατάνιον Jacobs. Dobr. 10. δίπυρον παραθήσω καὶ conj. Ko. Sed δίπυρον ἄρτον intelligit Meinekius coll. Alcae. 5. διπύρους — θερμούς. Eubul. III. 214. 10. ἐπι-
τεμημένον] Fort. εἰ τεμημένον. 11. ἀποταγηνῶ A. ἐπὶ ταγ-
ηῶν (α ταγηνίας) Dobr. Sed cf. Sotad. III. 585. ἀπεταγήνισα | ταύτας
ἀπώσας (sc. καοῖδας). Eupol. II. 547. ταγηνίζειν. 12. τυροῦ τρο-
φάλια χλωρὰ Κυνθίου παρατεμών] Leg. τυροῦ τροφαλίδα Σικελικὴν
χλωροῦ τεμών. Analogiae repugnat forma τροφάλιον, pro qua
postularetur τροφαλίδιον, ut τευθίδιον, μαινίδιον, etc. Cf. Antiph.
III. 73. τυρός χλωρός. 13. χορεῖον] χόριον Mein. Latet aliud
quid. Semper alibi pluralis χόρια occurrit, non χόριον. Cf. ad
Arist. Fr. 302, 5 D. 15. ἐπιπαίζεται] Qu. ἐπεισφέρεται. 16. ἄν-
θρωπ', ἐπίπαιξε] ἄνθρωπε — A. Leg. ἄνθρωπε, παῖξε. Athen.
ἀνθρώπου τε καὶ ζωμοῦ (l. δημοῦ) πίονος.

173. V. 1. χαίρεις δέ] χαίρεισι αἰεὶ A. χαίρειν λέγεις Mein.
Recte, ni fallor. 2. κατωτέρω] Under-done. 6. ἔστω.] Leg.
ἔσται; 9. ἐγὼ δ' ἐρῶ] ἐγὼ δὲ πρῶτος, τοῖς — Cobet. ἐγὼ δ'
ἐρωτῶν τοῖς — conj. Ko. Leg. ἐγὼ δὲ μόνος. τοῖς (non τοῖσιν) A.

10. τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι] Qu. τὴν αἵρεσιν δίδωμι, I give the
choice. 11. οὐ] Leg. μή. ἔθυσας] Leg. (εἴπερ γ') ἔθυσας.

12. Verba παῖδες, παράγετε fortasse personae A. esse putat Ko.
παράγετε] Anglice, step aside. Cf. Arist. Av. 1720. ἄναγε, διέχε,
πάραγε, πάρεχε. 15. κακὸν, εἰ τύφουσιν.] κάπην τύφουσιν;
conj. Ko. Recte, opinor.

174. V. 3. ἤδη παρελθὼν] ἤδη 'πανελθὼν conj. Ko. παρελθὼν
domum reversus explicat Ko. Qu. τάχιστα παραθεῖν', aut ἤδη
παρατιθέν'. 4. οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίανον] Qu. οὐτ'
ὄξος οὐτ' ἄνηθον οὐτ' ὀρίανον, quum jam praecesserit οὐκ. Cf.

Men. IV. 322. οὐτ' ὄξος οὐτ' ὀρίανον. Qu. οὐ γήτειον, οὐχὶ κρόμ-
μων. 5. οὐ θρῖον] Malim οὐκ οἶνον. Saepe enim consociantur
οἶνος et ἔλαιον. 6. οὐχὶ γήτειον] οὐχὶ γήθιον (?) Mein. οὐχὶ
βολβόν, οὐ | γήτειον recte transponit Dobr.

177. σιτόκουρος] Cf. Men. 409 M. et 235 M. De derivatione
vocis non constat, fort. a σῖτος et κείρειν. Utique conferri non
debet οἰκουρός.

179. V. 2. προῶγμα] Malim χρῆμα, quae nomina constanter
permutantur. Cf. e. g. Arist. Lys. 1031. ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ'
ἰδεῖν τῆς (l. τοῦτ') ἐμπίδος ἔνεστί σοι.

181. μάλλον μάλλον] Cf. Anaxil. III. 353. Men. IV. 310. Arist.
Ran. 1001. Eur. Iph. T. 1406. μάλλον δὲ μάλλον πρὸς πέτρας
ἤει σκάφος.

182. V. 2. ἐν] ἐπὶ Herw., coll. Xen. Cyr. II. 2. 12. Recte.
3. ἦν] Leg. ἔσθ'. ἡδύς] Suavis. 6. διὰ τί] Qu. δι' ὃ τι.

186. V. 1. ὁμως] ὁμως δὲ recte Dind. ὁμως λογιζεσθαι Mein.
3. οἰστέον] Suspectum. 7. ὑποπάσας] Qu. περιπάσας. 9. ἐπε-

οκέδασα τοῦλαιον] ἐπισκεδάσας τ' ἔλαιον conj. Ko. Recte, opinor.

10. ἀφειλόν τ'] ἀφειδῶς probabiliter idem.

187. V. 1. σηπίας τόσους A. σηπίας τόσας Schweigh. Qu. σηπίας ἔχω, aut σηπίας πάρα. 2. τῶν δέ] Malim τῶνδε. τρίς] Leg. τρεῖς. 3. ἐφθὰ ποῶ A. ἐφθὰς ποιῶ Dind. Leg. ἐφθ' 'εἰσφέρω. 4. τὸ δ' ἄλλο σῶμα —] Cf. Ephipp. 21. Arist. Ach. 300. Eq. 768. 5. σμήσας τε λεπτοῖς ἄλοι] Cf. Nub. 1237. ἄλοις διασμηχθεῖς θναίτ' ἂν οὔτοσί. 6. ἐπὶ τὸ τάγηνον] Leg. ἐπὶ τοῦ ταγήνου. Idem suadet Ko. ἐπεισιῶν φέρω] ἐπισείων (?) — Mein. ἐπινέων (quo sensu nescio) — conj. Ko. Leg. αὐτ' ἐπισπέρω.

188. V. 3. τὸ τριμύ] Qu. καὶ τριμύ' aut ὑπότριμύ'. Cf. Timocl. 3, 2. ἐν δὲ νλιπάρω τριμύματι σκενάζεται. Sotad. 1, 4. 4. χρωματίσας] Cf. Trag. adesp. 217. χρωματισθεῖς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνω.

189. V. 2. Qu. εἶον ἥδὺ καὶ μάλ' εὐχυλον, τέρεν | δταν γένηται θερμόν ὀπιτόν εἰσφέρω. 3. δταν ἦ (τι) Porson. προσπέρω] πρόσπερ' Porson. προσπέρω Mein. δταν γένηται προσπέρω conj. Ko.

191. V. 1. μύροις ὑπαλείφεται τὰς ξίνας] Cf. Hippon. 40. βακκάρει δὲ τὰς ξίνας ἤλειπον,

193. V. 3. πρὸς ἰταλῶν A. προσεῖτ' ἂν ἄλλως sagaciter Schweigh. Sed offendit ἄλλως. προσεῖτ'] Cf. Arist. Av. 628. 'ἀφείμην.

ἄλλως ἀποθανεῖν] εἰς ὧν ἀποθανεῖν Herw. ἄλοῶν ἀποθανεῖν (coll. Arist. Fr. 661) conj. Ko. Qu. ἀποθανεῖν μόνος (om. ἄλλως).

195. V. 2. ἔργον — εἰληφ'] Cf. Amips. II. 701. πειράσομαι — ἔργον λαβεῖν (Angl. to get a job). Cf. v. ἐργολαβεῖν. Frustra Naber in perfecto εἰληφα offendens ἔτην proponit. 3. ἀφ' οὗ] Malim ἐξ οὗ, ex quo. 4. ἔχειν] Qu. ἐσθειν. 5. ἦν τοῦτο] ἦν τοῦτ' ἂν conj. Ko. Malim τοῦτ' ἦν ἂν.

196. V. 5. ἔδει θ' ὑπομείναι] Qu. δεῖ δὲ σ' ὑπομείναι. 6. στυγνότητ'] στυγνότητ' Herw. γυμνότητ' ex Eustathio conj. Ko. Recte.

198. V. 3. κοπῶδες] Qu. κοπῶδές (ἔστι).

200. V. 4. φόρους (δεκάτους) R. Ellis. μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι] Qu. μόνοι γὰρ οὐ δεκατεύουσιν μόνον. 5. ἐν ταῖς πόλεσιν] ἐν ταῖς σπυρίσιν conj. Ko. ἐν ταῖς πύλαις Mein. ἐν τοῖς λιμέσιν O. Crusius. Malim ἐπὶ ταῖς πύλαις. Cf. Arist. Eq. 1368. ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος.

201. V. 4. οὐχ ὄλον] Ut in 18, 4. Phot. γένος Ἀθηναίους (l. Ἀθήνησι aut ἐν Ἀθηναίοις).

203. V. 1. ἐπεθύμουν] ἐπιθυμῶν recte Naber. 2. ὕγρον] Correpta priori, ut in Epinic. 1, 9. ἀλέτων ὄνος] Cf. 13. 3. τοῖχος] Suspectum. 5. ἀφ'] ἐφ' Mein. Nescio an recte.

204. V. 3. τοῖχος] χοῖρος Naber. Fort. στοῖχος?

206. οὐχὶ τῶν μετρίων] τῶν οὐχὶ μετρίων imperite Naber. Malim οὐ τῶν μετρίων ἔστ' (vel potius ἦν).

209. V. 1. ἀπόλαβε τουτί τοῦτο δ' ἔστι τί; A. ἀπόλαβε | τουτί B. τί τοῦτο δ' ἔστιν; conj. Ko. Quae correctio non satisfacit,

neque ipse habeo quod melius proponam. 6. τοῦτ'] τοῦτο A. τότ' conj. Ko. Naber. Nihil opus. οὐ δεδώκαμεν] οὐκ ἐδώκαμεν G. A. Hirschig. Naber. Recte. 7. λαβεῖν] λάβω; conj. Ko. Non male. Leg. τὸ μὴ προσήκόν μοι λαβεῖν;

210. V. 1. ἐλθὼν] Leg. ἦλθε.

211. V. 1. διαπλεῖ] δὲ πλεῖ G. A. Hirschig. Recte. Cf. Antiph.

III. 52. πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλονμένων; 2. τούτων τριῶν] Qu. τῶν γούν τριῶν.

212. V. 1. τ' ἄν] Scrib. τὰν. 2. δ'] Leg. θ'. θ' δσα] θ' ἄμα Naber. Malim δ' δσα. 3. τοῦτ' ἄφ'] τοῦτό γ' conj. Ko. Leg. τοῦθ' ἐν. ἀπό] ἐν Herw. 4. οὔτ' ἄν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεῖς] Cf. 219, 3. οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ὑβρίζοιτ' ἄν] ὑβρίζοι τὰν parum feliciter Ahrens. Qu. ὑβρίζοιτ' ἄν βροσιῶν, aut ὑβρίζοιτ' ἄν ποτ' ἄν, aut ὑβρίζοι τις ἄν ἐκῶν. ἐκῶν] θέλων Herm.

213. V. 5. λιμῶ] Qu. λίαν. Scripserat fortasse λίαν παρασχεῖν ἐσιῶνθ' ἃ δεῖ καθ' ἐν etc. 6. ἕκαστον αὐτῶ παρατιθέντα βρώματα Herw. Non male.

214. V. 1. περιστερός] Eadem forma est Pher. II. 266.

219. V. 3. οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'] οὐδέν' ἀδικοῦμεν οὐδὲν malint Ko. Naber. Cf. 212, 4. οὔτ' ἄν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεῖς. ἄρ' οἴσθ'] ἄρ' οὐκ οἴσθ' Dobr. Leg. ἄρά γ' οἴσθ'. Cf. 220, 14. 4. διατριβῆς χάριν] Qu. διατριβῆς τινος, nisi potius pro ὄνομ' ἐστὶν rependum μόνον ἐστὶν ('merum nomen', Dobr.), aut διατριβῆς μόνον | χάριν ἐστὶν. Cf. v. 13. Sed praestat fortasse Grotii ingeniosa conjectura χάριεν διατριβῆς | ὄνομ' ἐστὶν. Utique vulgata corrupta est. 5. μόνον ἐστὶν ὑποκόρισμα Madvig. 7. ἄν φράσαι] ἄν σοι φράσαι Dind. Qu. ἄν εἰδέναι. 9. δλωσ] Fort. ἀπλῶς.

10. ἀποδημίας] ἐπιδημίας Blomfield. Cf. Menand. 481, 8 sq.

13. εἰς τὴν διατριβήν] Cf. v. 4.

220. V. 5. γέ που recte Ko. 13. κακοπαθοῦσιν; A. οὐ· recte Ko. 14. ἕτεροι] οὔτοι Cobet. Fortasse nihil opus. Sensus hic esse potest, some as compared with others.

222. V. 3. Cf. 97, 1. ἀπὸ συμβολῶν ξυνον δοχεῖσθαι μόνον | βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν. 4. οἶνον — δομήν] Cf. Philem. 98, 3. δομήν ἰδωσιν] Qu. ὕρχην —. 5. φαίης ἄν] φαίης γ' ἄν recte Mein. 8. ἢ τὸν παραμασύντην ἰδῶ] τὸν παραμασύντην εἰσίδῶ (om. ἢ) Mein. Qu. τὸν παραμασήτην εἰσίδῶ. παραμασύντην] Leg. παραμασήτην. Confer 236. Eadem medela adhibenda est Ephippo 8, 6. 10. ἡδιστον ἀναπήξαιμ' ἄν αὐτὸν A. ἡδιστ' ἄν ἀναπήξαιμ' ἄν — recte Dobr. Leg. ἡδιστ' ἄν ἀναπήξαιμ' ἄν αὐτὸν ἐν ξύλῳ. ἐπὶ τοῦ ξύλου] ἐπὶ ξύλου G. A. Hirschig. Qu. ἐν ξύλῳ (Eq. 393.).

226. V. 1. οἶνος] Qu. ὦνος. 2. κρέτωνα· πολὺν A. Κρέτων, πολύν; Dobr. Latet aliud quid. Qu. εἰς κύλικα; B. πολὺν βέλτιον. ἕνα καὶ τέτταρας] Leg. ἕν καὶ τέτταρα (sc. μέρος et μέρος). 3. ὕδαρῃ]

Sc. οἶνον. Cf. Lycophr. trag. 2, 1. κυλίκιον ὕδαρες δ παῖς περιῆγε. ποιῶμεν] Fort. ποίει. 4. λέγε τι] κομπὸν λέγε τι Porson. πιθανὸν λέγε τι Dobr. λέγε τι καλὸν σὺ Herw. Qu. κομπὸν τι λέγε σὺ. καὶ διατριβὴν τε A. διατριβὴν τε Herw. Possis etiam καὶ διατριβὴν.

229. βαυβαλίσαι] Scripsit, ni fallor, βαυκαλίσαι. Frequens est confusio literarum κ et β, ut in βινεῖν κινεῖν.

230. V. 2. μικροῦ] Leg. μίννυ aut μῖξον. 3. Τρόφῃ] Fort. Γλύκῃ. 4. ὁμοιον] ὄναιο conj. Ko. Recte, opinor. Cf. Eur. Suppl. 1069. ὁμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χερί.

231. V. 1. μὰ τὸν Δία] νῆ τὸν Δία jure requirit Naber. Cf. Men. 569. δυνύω σοι τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. 189.

232. V. 2. Διὸς γε A. Διὸς σὺ Dobr. Διὸς ἔτι Cobet. Illud praeferendum. 5. θαρρῶν (αὐτὸς πάλιν) supplet Naber.

234. V. 1. τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;] ζῆν πόνοις (pro ζῆν μόνους) conj. Ko. Cf. 245, 12. Quod non placet. Legerim τίς φησιν εἶναι τοὺς ἐρῶντας μὴ σοφοὺς; 2. ἔδει A. εἰ δεῖ Dobr. Sed ita desideraretur αὐτοὺς. Leg. οὐ δεῖ. Ita etiam Mein. γε] τὸ Mein. πρωτὸν μὲν] Excidit ergo membrum quod sequebatur, εἴτα de aut aliquid simile. 4. τῷ πόθῳ] Ei quod desideratur. Aliud quid requiri videtur. Cf. Eur. 433, 2. ἐν τοῖς ἀμηγάνοισιν εὐπορώτατον | Ἔρωτα. 5. ποιητικούς] νοητικούς Mein. προνοητικούς recte Ko. 6. ἀθλιωτάτους] Manifesto corruptum. ἀλκιμωτάτους Dobr. αἰμυλωτάτους Herw. nil mutandum censet Ko. Qu. δὲν κὰν σκότῳ, δὲν τὰν σκότῳ, δέξυτατον ἀεὶ, aut δὲν χαλμύλους.

235. V. 2. δῖανλον] Cf. Anaxandr. III. 197. δ — δῖανλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων. Epicrat. III. 366. ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει. ζῆν] Emphatice positum. ζῆν βούλομαι | (μετὰ σοῦ, vel ἐν ἡσυχίᾳ) conj. Ko.

237. V. 3. ὥς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν] ὥς ἀνίκητοί τε βοᾶν ἔστε Mein. (ἀνίκητοι jam Sylburg. et Erfurdt.) Qu. ἀλλ' ἀνίκητοί τε βοᾶν εἶναι (ἀεὶ). πονεῖν] πίνειν Casaub. conj. Ko. Frustra, nam τὸ πίνειν in τῷ δειπνεῖν includitur. Cf. Eubul. III. 208.

239. V. 1. ἀνθρώπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖ] ἀνθρώπε, Κυρηναῖος εἶναι μοι δοκεῖς optime Herw. prob. Ko. Prima enim in Κυρηναῖος ubique producitur (ut Alex. 36, 3.). 2. κάκεῖ] Leg. ἐκεῖ. ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ] Leg. ἂν τις ἕνα τιν' ἐπὶ δεῖπνον καλῇ. Dicebant enim ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν, non ἐπὶ τὸ δεῖπνον, et ἐπὶ δεῖπνον est apud Eust. De ἕνα τινὰ cf. Arist. Av. 899. καλεῖν δὲ (δεῖ με) μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἔξει' ὄψον. Ran. 911. Fr. 149, 2.

240. V. 2. μέρει] Category. V. Kockii notam. 4. τὴν παρουσίαν πάλιν] τὴν παροῦσαν (ἡμέραν) αὐτὸς πάλιν frustra conj. Ko. 6. ἀεὶ σὺ χαίρεις] παίζουσα χαίρεις Valck. ἀεὶ σὺ γ' αἰρεῖς Naber. ἀεὶ σὺ πειρᾷς Mein. ἀνιώσα χαίρεις conj. Ko. Malim ἀεὶ σὺ τείρεις.

ὦ γύναι] Mendosum. Leg. ὀλλύων. 7. σαφῇ λέγω μαθεῖν] σαφῇ μαθεῖν λέγω malit Naber. 8. ἔσται] Leg. ἔστιν aut ἔστιν.

241. V. 4. παρέδθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν] Pro — ἐσθίειν (Fr. 258, 1.).

242. V. 1. οὐδὲ τῶν πράσων] Leg. οὐδέποτε πράσων. 2. ἐπιδειπνεῖ] ἐπεδείπνει recte Both.

243. ἐμπειρικῶς] I. q. ἐμπείρως. Sic ἀνάριστος et ἀναρίστητος.

244. V. 2. χυτρίδι'] Leg. χοιδάρι'. 6. τηλικούτον A. τηλικούτο Porson. Fort. πρὸς τὸ τηλικοντονὶ | φῶς (ἡμέρας).

245. V. 3. ζωγράφου] Scrib. ζωγράφοι. 8. συνηγμένος A. συνηγεμένος C. et Eust. συνηνεγμένος recte Ko., qui apte confert Xen. Mem. III. 5. 22. οἰμαί σε — πολλὰ πανταχόθεν συνηνηνοχένοι. 9. φέρων] φορῶν Herw. Fortasse non opus. 11. ἡ δ' ἄνοια παιδὸς Herw. 13. ἀδάμαντος] Ἀτλαντος recte Mein. δὲ δαίμονος] Corruptum. Requiritur nomen proprium. Qu. δ' Ἀχιλλέως.

14. καὶ ταῦτ'] διὰ ταῦτ' recte Mein. 16. τοῦ ὀνόματος A. τοῦνόματος Dind. τοῦ νοήματος Emper. τοῦ ὕνοήματος [quidni τοῦνν.?] Mein. πον τοῦ πράγματος recte, ni fallor, Dobr.

246. V. 2. Ἐπιχαρίδης] Χαρίδης Eust. unde ἐπεὶ Χαρίδης Mein. Sed nullum nomen est Χαρίδης. Leg. ὡς Εὐχαρίδης, aut οὐκ Εὐχαρίδης — οὐσίαν; Nomen Εὐχαρίδης legitur Vesp. 678. δ μικρός] δ μαρὸς Bergk. Sed cf. Ran. 708. Κλειγένης δ μικρός.

247. V. 3. εἰς τοῦτον — καταγίζοντα] Cf. III. 403. καταγίζοντας — εἰς τὴν ἀγοράν. Aesch. Fr. 195. εὐλαβοῦ | βρόμον καταγίζοντα. δι' ὅλης ἡμέρας] δις τῆς ἡμέρας conj. Ko. Recte, opinor: dicendum enim fuisset δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Sic Eubul. III. 230. τὴν νύχθ' — ὅλην. Philem. IV. 21. ὅλην τὴν ἡμέραν. Men. IV. 89. τὴν ἡμέραν ὅλην. Sed Antiph. III. 125. νύχθ' ὅλην. Eubul. III. 237. δι' ἡμέρας ὅλης. 5. μάχιμος] δόκιμος Ko. Fortasse recte. λίχνος Herw. δὲ] τε recte Ko.

250. V. 1. ἀρτέον τράπεζαν] ἀρτέα τράπεζ' Mein. 3. στέφανος, μύρον, σπονδῇ] Cf. Men. IV. 147. μύρα, στεφάνους — σπονδάς. 4. τραγήματα δοτέον ἔτι A. τράγημα — Porson. Leg. τραγημάτων δοτέον, aut τραγήματ' ἀρτέ' (οἰστέ') —. πλακοῦντος] Imo πλακούντων.

252. ὀρθῶς φέρειν] Qu. ἔστ' εὖ φέρειν.

257. V. 2. καὶ νῦν] καινήν recte Naber, coll. Anaxandr. III. 196. ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι. Xenarch. III. 621. οὐδὲ ἐν καινὸν εὐρίσκουσιν. Recte, opinor. πορίζεται γε τὰ] πορίζεται τὰ conj. Mein. πορίζεται τε Nabor. Malim πορίζεται γε. προσίετο πλεῖον A. Leg. προσίετ' ἂν πλεῖν. 4. ὁ τοῖς μαγείροις] τοῖσιν — Both. Recte, nisi corrigendum potius ὁ τῶν μαγείρων. 5. κἂν ἴδῃ] κἂν τιν' ἴδῃ conj. Ko. Recte, opinor.

258. V. 1. τετραδισταῖς] Cf. εἰκαδισταῖ (Athen. VII. 298 D.) et ταγηριστά. παρέδθηκεν ἐσθίειν] Cf. 241, 4. ἐσθίω A. ἐσθίειν Schweigh. ἐστιῶν Villebrun. Recte, opinor.

261. V. 1. ἡβούλετο] ἡπείγετο (i. e. ἐσπεύδετο) Casaut. Qu. ἐγίγνετο. 3. ἐλαῶν γένῃ] θλαστῶν γένῃ Kock. Leg. ἀλῶν σκάφη, aut ἐλάδιον. Cf. Cratin. II. 88. τυρῶ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ. 4. πλείονα] πύονα recte Mein. 14. ἀπιδέδειχα] ἀπεδεδείχη conj. Ko. Recte, ut videtur. Cf. 268, 1. δέδεγεν.

262. V. 2. διαπραξάμενος] διαγραψάμενος (τόν) ἡδίῳ βίον Herw. διαλλαξάμενος ἦθεον βίον Madvig. Leg. διαλλαξόμενος (to take in exchange) aut μετ. ἡδιον] ἡδιστον al. ἦθεον Mein. Cobet. (Cf. Eup. II. 561. κόρη — ἦθεος.) ἡδίῳ conj. Ko. Qu. ἀλγεινὸν aut ἀλγιστον. Nihil probabilius video quam διαπραξάμενος (having destroyed, abandoned) ἦθεον βίον, aut διαλλαξάμενος (having changed from) ἦθεον βίον, aut διαλλαξόμενος (sic) ἡδίῳ βίον. Cf. Plat. Pol. X. 620 B. ἀετοῦ διαλλάξαι βίον.

4. ἀτιμον] Exspectabam ἀτίμῳ, quod fortasse recipiendum. Sed cf. v. 7. 7. κύριον] Fort. κυρίῳ. Sed cf. v. 4. Cf. Ach. 1079. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μὴδ' ἐορτάσαι; Nub. 981. Baton. IV. 500.

8. μόνον] μόνον (soli mariti) conj. Ko. Connecte μόνον cum ἐφημερινάς.

263. V. 2. βαδίζειν ἀρρύνθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς] Cf. Arist. Nub. 964. εἰτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κυθαριστοῦ. 3. κρεῖτον — μᾶλλον ἢ —] Cf. Ar. Nub. 1215. κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε ἀπερυνθραιῶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα. 4. μηδεὶς ἡμᾶς] μηδεῖς (γὰρ) ἡμᾶς perperam Dind. μηδέν τις ἡμᾶς Kuster. πράττει' ἀτέλος μηδεὶς ἂν ἡμῶν Dobr. Qu. μηδεὶς ποθ', vel μηδὲν παρ' ἡμῶν (et sic G. A. Hirschig.). 5. ἐτέρων] ἐτέρῳ recte Dobr. λαβεῖν] Qu. μαθεῖν.

264. V. 2. τοῦτον ἔχει τι A. δυοῖν τούτων ἔχειν τι Erf. οὐ τοῦτον ἴσθ' ἔχοντα Jacobs. δυοῖν τούτοις ἔχειν δεῖ Cobet. Leg. δυοῖν οὗτος πέπονθε. 3. ἢ γὰρ στρατεύειν] ἢ μαστροπεύειν solenter Jacobs. ἦτοι γὰρ ἐταιρεῖν (?) Herw. "Ac desideratur tale aliquid." (Ko.) 5. πλουσιακὸν] Manifesto corruptum. Latet aliud quid epithetum, neque πλούσιον hic convenit. τούτῳ] τούτῳ A. τούτῳ τι recte Mein. 8. ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς] ἀντιπράττεσθ' ἐπινοεῖς Jacobs. Qu. ἀντίον πράττειν νοεῖς (i. e. indecorum et incongruum aliquid), aut ἀντιπράττειν ἐπινοεῖς. ὑπονοεῖς] ἐπινοεῖς Jacobs.

265. V. 1. ἐπιφανῶς] πολυτελῶς G. A. Hirschig. 3. τὰγαθά] Cf. Arist. Ran. 1462. 4. ὧν μὲν πεποίηκεν libri (τῶν μὲν ὧν C. D.). ὧν εὖ πεποίηκεν recte Dobr. Herw. τῶν (pro τούτων?) ὧν πεπόρικεν Mein. δεῖν ὧν πεπόρικεν Herw. Tentabam οὐδ' εὖ πεποίηκεν, sed hac correctione non opus erit, si τινα (each) pro subjecto habeas, χάριν pro objecto. οἶεται] Leg. ἀξιοῖ. Et sic Herw. 5. ἔχειν] ἔξιν Mein. Nihil opus, si ἀξιοῖ legas. 7. ἐπὶ καιροῦ τινος] Anglice, on occasion. Fort. αὐ καιρόν τινα. 8. λαβὼν] Sc. αὐτόν. Cf. Mon. 397. καιρόν λαβών. πάλαι] πάλιν Mein. Vercor ut recte. Semel enim ἀφαιρεῖται deus, non iterum.

266. V. 1. μὴ ὄρασι μὲν — ἔκοιθ'] Cf. ad Arist. Lys. 1037. μετὰ] μὲν | τὰ Herm. 2. τὰ τῶν κακῶν] Qu. τὸ φατιζόμενον (as they say). 6. οὐδενός] Qu. οὐδὲ ἐν. 7. (μὰ τὸν Δί' οὗτος) ἀπέβαλ' ὀσπρίου λέπος Mein. ἀπέβαλεν οὗτος οὐδ' ἂν ὀσπρίου λέπος, vel ἀπέβαλεν οὐδ' ἂν ὀσπρίου λεπύχανον conj. Ko. Qu. οὐδεὶς ἀπέβαλε πώποτ' ὀσπρίου λέπος, vel ἀπέβαλεν (οὗτος) — λέπος] Leg. λεπύχανον. Forma λέπος nusquam alibi apud Atticos scriptores occurrit. 8. εὐχερῆς] Leg. εὐτελής.

267. V. 3. τὰ θεῖα] Connecte cum τοῖς εἰδόσι. μείζω] μείζον. B. Fortasse recte. 4. πρῶτος] Προμηθεὺς Herm. Βροτέας ποτ' conj. Ko., coll. Paus. III. 22. 4. 6. ὑπονοεῖν εἰς τοῦνομα] ὑπονοεῖσθαι τοῦνομα conj. Ko. Malim ὑπονοῆσαι τοῦνομα.

268. V. 1. δέδειχεν] Cf. 261, 14. ἀποδέδειχα. 3. μεγίστη] κρατίστη conj. Ko. propter μεγίστας v. 2.

269. V. 1. μονοσιτοῦντ'] Cf. Plat. II. 692. μονοσιτῶν ἐκάστοτε. 2. ποθοῦντ'] ποιοῦντ' recte Mein.

270. V. 1. γέ σοι] γέ σου Schweigh. Qu. θέλεις. 3. ὦτα sine articulo posuisse poetam miratur Kock. Nempe eandem ob causam quod ὦ ante Εὐριπίδῃ et Αἰσχύλῃ omittebant, durioris crasis vitandae causa. 4. ἔχον — γράμματ'] Cf. Arist. Fr. 521 D. γήγνωσκε τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα. Scrib. sic, ἀρὰ γ' ἐνδεκα | χρυσᾷ Διὸς σωτήρος; 5. μὲν οὖν] Qu. θεοῦ, aut οὐκ ἄλλως λέγω. Particulae μὲν οὖν (imo) correctioni inserviunt.

271. V. 2. αἶ γε] αἶδε Herw. Ko. Male. Recte se habet vulgata. 4. τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν] τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν malit Hercher. Post τυγχάνειν ponatur colon. 5. ἅπαντα χρὴ καλεῖν] ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ al. Minus recte, opinor.

273. V. 3. (νῆ Δία) add. Dobr. Leg. B. (νῆ Δία.) | A. τοιοῦτ' —. 4. τοιοῦτον] τοιοῦτ' Mein. Qu. τοιοῦτον οὖν. μέτωπον] Leg. πρόσωπον ex Eustathio.

274. V. 4. λοιπὸν] Fort. πλεῖστον. ὑποβρέχει] Cf. v. βρέχειν supra, et v. ὑποπίνειν. 6. βρόμος] Βρομίου Ko., coll. 230. 7. τὸν οἶνον εἰσάγουσιν] τὸν οἶνον τοῖς ἄγουσιν conj. Ko. Fort. ἂν μὲν (τόνδ') εἰσάγη τις. 9. ἐγγράφων] ἐγγράφω al.

277. V. 1. ὥς ἔστι] ὅση 'στί G. A. Hirschig. Qu. δεινὴ 'στί, aut μεγάλη 'στί. 4. Cf. Arist. Pac. 669. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

278. V. 1. οὐδέν] οὐδέν γ' al. οὐδέν ἄρ' conj. Naber. Cf. Aristoph. Vesp. 20. οὐδέν ἄρα γοῖφον διαφέρει Κλεώνυμος. Qu. οὐδέν δ', aut οὐδέν πρόσκεικε. 2. ὁ μὲν γὰρ ἀπογηράσκων] ὁ μὲν γὰρ ἀπογηράς Elmsl. ὁ γὰρ ἀπογηράσκων Porson. ὁ μὲν ἀπογηράσκων melius Mein. ὁ μὲν γ' ἀπογηράσκων probabiliter conj. Ko. Fort. ὁ μὲν ἐπὶ γήρως ὢν. 3. σπουδάζομεν] Fort. θαυμάζομεν. οἷς] I. e. τούτων οἷς —.

279. V. 3. *τοσαῦτα*] Anglice, so many things. *τοιαῦτα* Mein. Ko. *τούτων ἂν τίς*] *τούτων ἂν τις* recte Coraes. *τουτωνί τίς ἂν* Mein. Possis etiam *τουτωνί τις ἂν*, sed praestat *τούτων ἂν τις*. 4. *ἐταίρας*] *γραδός* aut *γραίας* (Thesm. 1024.) optime conj. Ko.

280. V. 2. *ἀπέλαβον*] *παρέλαβον* (i. e. haereditate accipi) jure requirit Ko.

283. *ἄνθρωπος οὐδείς φιλοπότης ἐστὶν κακός* Nauck.

285. V. 3. *Δεκελεικοῦ*] Confer v. *Δαρεικός* (contractum ex *Δαρει-ικός*). Cf. Dem. p. 1304, 7. *τὸν Δεκελικόν* (*Δεκελικόν* S.) *πόλεμον*. Athen. II. 67 E. *τὸ Δεκελικόν* (l. *Δεκελικόν*) *ᾧ* δῆλος.

289. V. 2. *ἄλλος*] *μᾶλλον* Nauck. Cf. 274, 2.

290. V. 2. *βασανισμός ἐστι*] Fort. *βασανισμός ἦν τις*, vel *βί-σανός τίς ἐστι*.

294. *ἀριστόδειπνον*] Cf. Men. IV. 180.

298. *ἔντεινον*] Qu. *ἔντειναι*. Cf. Arist. Nub. 969. *ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν*. *τεχνῶν*] *τρέχων* Naber.

299. Divide sic, *πολὺν ποτὸν* | *Εὐβοϊκὸν οἶνον*.

300. *κολυμβᾶν*] *κολυμβῶν* recte Dobr. Mein. *δύναιτ' ἂν ἀρκεῖσθαι τις* recte Ko.

301. V. 1. *οὐ μεθύω*] *οὐδὲ μεθύω* Schweigh. *οὐχὶ μεθύω* Dind. Illud probabilius. *τὸ τοιοῦτον μόνον*] *τὸ τοσοῦτον* — Casaub. *ἐπὶ τοσοῦτον* — Herw. Leg. *τοῦτο δὴ μόνον*. 2. *γράμματα*] Leg. *γέφυματα*.

302. V. 2. *Delendum εἰσορᾶν* cum Gaisfordio. Retinet Ko.

303. Qu. *τὴν γεωργίαν* | *πολλῷ προτιμῶ τῆς στρατηγίας ἐγώ*.

305. *ἐπὶ Σάργα*] Malim *ἐπὶ Σάργα*. Cf. Arist. Eccl. 943. *τάπιδος Χαριζένης*.

324. *οὐλοκόμος*] Imo *οὐλοκόμας*. Cf. II. 355.

343. *ἀνδρῶν* — *πίστεις*] *ἀνδρὸς* — *πίστις* conj. Ko. Recte.

CLEARCHUS.

1. V. 2. *ἄπασαν ἐπονομάσας*] *ἄπαξ ἐπονομάσας* Dobr. Qu. *ἄπασαν ὀνομάσας* (*ἐπιλέγων*). *λάβ', ὠγάθ'*. *οὐδὲν χεῖρον* W. Ribbeck.

2. V. 1. *πᾶσι*] *κρέασι* probabiliter Emper. 2. *βρόχθιζε*] Leg. *χόρταζε* (sc. *αὐτόν*). 3. *περίσραχον*] *περίσρακον* Schweigh. *περί-λαμπρον* Casaub. Fort. *περίσημον* (Angl. clear, distinct).

4. V. 1. *καλῶς ἔχει*] Cf. Antiph. 165, 2. *καλῶς ἔχει μοι*.

5. V. 2. *μοι δοκῶ*] *ἐμοὶ δοκῶ* Mein. "*μοι δοκῶ* ut Men. 67, 3 M. anon. 430, 9 M." (Ko.) Qu. *ἐμοὶ δοκεῖν* (*δοκεῖ*), vel *ὥς μοι δοκεῖ*.

ANTIDOTUS.

2. V. 1. *δὴ*] Qu. *νυν*. 5. *παιδομαθῆς*] Qu. *πολυμαθῆς*, aut *ταχυμαθῆς*.

4. V. 1. Qu. *Θάοιον ἔγχει (μοι ταχύ).* 2. *δ γὰρ λαβὼν μου]* *δ γὰρ ἂν δάκνον μου* conj. Kock. Fort. *ἄλγος γὰρ ἦν μου. λαβὼν]* *δακὼν* Naber. Qu. *ἄχος. καταφάγη]* Devoret. 3. *γίνεται]* Sc. *ἡ καρδία.* Probabiliter tamen *γίνομαι* corrigit Corsel. Pro *τοῦτ'* fort. *τότ' (τότ' εὐθύς).* 4. *κατέβρεξεν]* Leg. *κατέδειξεν.* Cf. Diodor. 2, 4. Arist. Ran. 1032.

AXIONICUS.

1. V. 3. *ἀποτυμπανισχὰς]* *παρατίλτρι' Ἰσχὰς* Mein. *αὐλητρὶς Ἰσχὰς* id. *πρὸς τύμπαν' Ἰσχὰς* Fritzsche. et Herw. Ipse *ἐπέχω.* 4. *κατὰ πόδας]* Cf. Philem. IV. 27. Trag. adesp. 114. *λέγει δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόλυτα (νεόχυτα recte al.) μέλεα.*

2. V. 1. *οὐκ ἔνεστιν]* *οὐκ ἔνεστι νῦν* al. *οὐκ ἔνεστιν αὖ* R. Ellis. *οὐκ ἔνεστ' ἔτι* Emper. conj. Ko. Recte. *ἀλλ' εἴ τις]* Qu. *ἔπειτα δ'.* 2. *αἰτεῖσθ' ἐταίρους — τινα* Emper.

3. V. 3. *καὶ κακὸν μέγα]* *κατακεκλασμένα* audacter sed ingeniose conj. Ko.

4. V. 3. *πάντες]* *πετάχνη'* conj. Kock. 7. *τῷδ']* *τοῦδ'* Nauck. Herw. *ἐνέπω]* Qu. *εἴπω. ἐνέπω* tuetur Herwerden, collata forma epica *παρεόντος* v. 16. 9. *ἡ τῆς ἀγρίας]* *ἡ πᾶν ἀγρίας* Herw. *ἡ τοῖς Θασίας* conj. Kock. *ἀγρίας ἄλλης]* Qu. *Θασίας ἄλλης.* 15. *τάριχ']* *ταρίχι'* conj. Mein. 16. *παρεόντος]* *δέοντος* probabiliter conj. Kock.

6. V. 1. *ἡράσθη]* *ἡψάμην* conj. Ko. Recte. Sic *ἄπτεσθαι λόγων, μύθων, μουσικῆς, etc.* 3. *κονδύλων]* *σπονδύλων (?)* conj. Ko. Cf. Arist. Eq. 411. 1236. *κονδύλων* defendit Herw.

4. *τοσαύτας]* Qu. *τοσοῦτων. ὥστε με]* *ὥστε γε* conj. Ko., quum soloecum sit *ὥστε με.* Nihil opus. 6. *ἐλυσστέλει]* Corruptum habet Kock.

9. *οἶον]* Exempla gratia, ut alibi non raro. *ῥειν* Lobeck. Nauck. prob. Ko. 12. *ὦν τε]* Qu. *ὦν δὲ* aut *ὦν τις* (conj. Ko.).

φησί τις] *φησ' ὁμως* conj. Ko. Qu. *φαίνεται.* 14. *τέμαχος ἐφθόν]* Cf. Ephipp. III. 338. *τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἔψω;*

15. *ἔχων]* Qu. *ἐμῶν.*

7. V. 3. *ὕπηρεσία]* Anglice service, set.

8. V. 1. *ποιῶ]* *ποιῶν* malit Kock. 2. *ἐπαναπλάττων]* Non intelligo. Post *θεομὸν* virgula fortasse distinguendum. 3. *ἀλλ']*

Cf. Epigen. III. 538. *ὥσπερ εἰ τὰ ποτήρια | αὐτ', οὐ τὸν οἶνον, πίομενοι* Porson. et *(πιομένοις)* Mein. Kock. Recte. Cf. Diodor. 1, 2. *τὸ ποτήριον | πίνει.* 4. *τέμνω, παραφέρων]* *τέμνων, παραφέρων*

probabiliter Emper. prob. Kock. 5. *πιέζω]* *πιέζων* Dind. Kock.

6. *ἡμέραν]* Leg. *ἐστίαν.*

9. V. 1. *εἰ Μελέαγρος μὲν]* Qu. *ὁ Μελέαγρος γοῦν.* 2. *ὑεικὸν]* Malim *ῥειον*, ut *βόειον*, etc. *κάκτανε]* *κατέκτανε* Miller. *ἀπέκτονε* Kock. Quidni *ἀπέκτανε*, quum *κατακτείνω* comicis ignotum sit?

10. V. 2. ἀνήρ δικαίως τὸν τόκον] αὐτῶν δικαίως τὸν τόκον Nauck. δίκαιος ἀντὶ τῶν τόκων recte Ko. δικαίως] δικαίως αὐτῶν aut αὐτὸν codd.

DROMO.

2. V. 2. περιεῖλε] ἀφεῖλε Mein. Quod etiam mihi in mentem venerat. 4. ἐσπερινὸς (sic) Kaibel.

DIODORUS.

1. V. 1. πίνη] πῆη Nauck. Kock. Revocanda vulgata. 2. αἶ — ἐνδελεχῶς] Cf. Men. IV. 224. ἐνδελεχῶς ἔξεις αἶ. Crobyl. IV. 566. τὸ ἐνδελεχῶς μεθύειν. παρ' ἑκαστον] Sc. κύαθον. Deinde connecte ποτήριον πίνει. τὸ ποτήριον] Dele articulum. 3. τὸ λοιπὸν] Posthac. τὸν οἶνον Naber. (Malim μὲν οἶνον.) πίνει κατὰ λόγον idem. τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ] Qu. τὸν δέ γ' οἶνον οὐκέτι.

2. V. 2. τοῦτο καὶ] τοῦτ' αἶ recte G. A. Hirschig, coll. v. 21.

8. ἢ πλουσίαν] Qu. καὶ πλουσίαν. 11. κατακλιθεῖς] κατακλιθεῖς καὶ Schweigh. κατακλιθεῖς μάλα Mein. συγκατακλιθεῖς Dobr. Kock. κατακλινεῖς καὶ recte Herwerden. Exciderat καὶ ante simile κο —. 12. ἀριστίας ἐαυτὸν] Cf. Ar. Av. 659. τούτους — ἀρίστισον εὔ. Eq. 538. ὑμᾶς ἀριστίζων. 19. πῶν, ἀπέρχομ' οἶκαδ'] φαγῶν, πῶν, ἀπέρχομ' conj. Kock. Sed cf. v. 13. ἀπέρχει' οἶκαδ'.

30. καλῶς βεβιωκότας] Qu. καλῶς τε γεγονότας. 35. ἐπειδὴ προσερεύγοι] ἐπεὶ τις προσερεύγοι Herw. ἐπεὶ μὲν — Mein. ἐπειδὴν προσερεύγη Kock. Cf. ad v. 38. Revocanda codicis scriptura.

35. προσερεύγη] Sc. patronus. Cf. v. 38. 37. ἔφασαν] φασὶν Kock. Leg. ἔφασκ'. Cf. ad v. 39. 38. ἐπειδ' ἂν ἀποπάρδῃ A. ἐπὰν δ' ἀποπάρδῃ Kock. Leg. ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι. Cf. ad v. 35.

39. τούτῳ] τούτων (sc. τῶν παρὰσίων) Dobr. Kock. Nil corrigendum, modo sic distinguas, κατακείμενος, | τούτῳ προσάγων —.

τὴν ῥίνα δεῖ ταυτῷ A. τὴν ῥίνα δεῖθ' αὐτῷ Kock. Corrigo τὴν ῥῖν' ἐδεῖθ' αὐτῷ. Cf. ad v. 37. 40. λαμβάνει] Emit. Anglice gets.

3. V. 5. τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα —] Cf. Arist. Ran. 704. τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

DIONYSIUS.

1. V. 2. εἰσήμεγκα διαμαρτῶν μᾶν] Fort. εἰσήμεγκον ἐξαμαρτάνων.

2. V. 2. προείπας] Fort. προειπὼν, sed cf. Philem. 42, 3.

5. ἐπιβλέψη] Qu. ἐπιζητῇ aut ἐρευνήση. 7. δέ ποτε A. δ' ἢ πότ' Mein. Qu. καὶ πότ'. τίνα τρόπον] τίνα τίσιν conj. Kock.

τρόπον venit a v. 6. πῶς] ποῦ malit Kock. 8. προΐδητε A. προΐδηται Dobr. Kock. Qu. προνοῖται. 11. (καὶ γὰρ) στρατηγὸς Casaub. (ὡς γὰρ) στρατηγὸς melius conj. Kock. et Madvig. (οἶον) στρατηγὸς W. Headlam, coll. Axionico 6, 9. 14. δὲ θάτερον] Qu. δὲ γ' ἄτερος. 15. ἐφ' ἡμῶν —] ἐν ἡμῶν — Kock. ἐφ' ἡμῶν σκευάσαι Mein. Ut etiam ipse correxeram. 18. ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι, | συνιδεῖν — ἀγοράσαι | μόνος πέφυκε (v. 21.) conj. Kock. 19. πάλιν] Suspectum. 22. ἀρχήν] ἀκμήν aut χάριν Jacobs. χάριν Kock. Praeferendum videtur ἀκμήν. 23. ἔχει θ' A. ἔχεις Jacobs. Malim futurum ἔξεις, ut λήψει. Et sic Mein. 28. ὅς' ἐστὶ καταγεγραμμένα Kock. ὅς' ἔνεστι καταγεγρ. R. Ellis. Qu. — συγγεγραμμένα. τῶν βιαίων A. τῶν βιβλίων Emper. τῶν βυβλίων Kock. δ τῶν ιδιωτῶν conj. Mein. Cf. Soph. Fr. 154. βέβηλος (i. e. ιδιώτης). 29. κενὰ μᾶλλον ἐστὶν οὐδέπω γεγραμμένων Emper. Non male, sed versus spurius fortasse est. Solus eum addit A. 32. οὗ ὁ καιρὸς] οὐδ' ὁ κύριος Dind. οὐχ ὁ κύριος Schweigh. Malim οὐδὲ κύριον, quum ipsa sui sit domina (v. 33.). 35. τέχνης] τύχης Mein. Kock. Mihi placet vulgata τέχνης. 37. ἐφη] ἐφησθ' Nauck. 41. Lege cum Fritzschio ἐξ ἀντίλας (δ') —. 42. μοι] Qu. τε. ἀγωνίας] κάγωνίας Fritzs. Kock. Qu. καὶ ναυτίας. 43. εἰ μὴ A. τήμῃ Fritzs. Kock. Fort. ταῖσιν (ταῖς μου) — παροψίσι. νυστάσαι] πομπύσαι aut aliquid simile requirit Kock. Ipse propono θανμάσαι.

3. V. 1. σοφὸν ἢ γλαφυρὸν] Cf. Arist. Av. 1273. ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε. Athen. X. p. 451 C. Ἀχαιὸς — γλαφυρὸς ὢν ποιητής etc. 5. εἰς πολέμιαν] Cf. Ar. Vesp. 1163. εἰς τὴν πολέμιαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα. 8. ὡς λέγω σοι] Vitiosa haec videntur. 10. ἐκκλήνης A. ἐκκλέψης Herw. ἐκκλύσης conj. Kock. Qu. ἐκπλύνης. 13. ἐφ' ἐαυτῶν] Malim ἀφ' ἐαυτῶν. 14. περικόμματος] Qu. περικομμάτων. 15. ταῦτ' εὐφρανάτω | λάφυρα (i. e. ὡς λάφυρα) κωλῆς παντάπασι μεταδίδου (sc. ἐμοί) conj. Kock. Conjectura valde dubitabilis. 20. ἄμα] Qu. ἀεί.

4. V. 2. τὴν σχολήν] Corrigendum cum Herwerdeno τῇ σχολῇ. 4. τοῦτον ἐνυχόντα] τοῦτον ταχὺν ὄντα conj. Kock. Correctio probabilis. Fort. τόνδ' ἐνυχόντα. 5. ἢ συγκαθεῖναι] ἥσυχα καθεῖναι (intrans.) Jacobs. ἥσυχα δὲ κατεῖναι malit Kock. Qu. ἥσυχα καθέντα. τηπι (sic) A. Corrigo σχῆμ', quanquam magis conveniret τὸ σχῆμ'. Lege συγκαθεῖναι (vel ἐπικαθεῖναι) σχῆμ' ἐπὶ τῇ βακτηρίᾳ. Cf. Ephipp. III. 332. σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεῖς βακτηρίᾳ.

5. V. 1. θηρικλείων] Sc. κυλίκων. Cf. ad Alex. III. 421. 2. γύναι] κοτύλαι Mein. κύμβαι conj. Ko. Qu. κύλικες. 10. λιτὸς γενόμενος] Vera videtur G. A. Hirschigii conjectura αὐτὸς πενόμενος.

ERIPHUS.

1. V. 2. λέγονσι] Qu. φατίζων, aut λέγων τις (που). 3. οὐ θέλοντας Athen. οὐκ ἐθέλοντας Eust. κοὐκ ἐθέλοντας recte Mein., coll. poeta anon. Athen. X. 428 A. οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

2. V. 8. Cf. Arist. Ran. 783. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε. Plat. Euthyd. 204 B. τὸ γὰρ σπάνιον τίμον. 7—11. Cf. Ovid. Met. X. 649 sq. 9. εἰ πολὺν] Qu. οὐ πολὺ. 10. αὐται δὲ ῥόαι] αὐται δὲ ῥόαιγ' A. Leg. αὐται δὲ γε ῥόαι, vel αὐται δ' αἱ ῥόαι. 13. βέρβεια πολυτίμητε] βερβεαι (sic) — A. ἔρμαια πολυτίμητα Seidler. Βεργαίε πολυτίμητε O. Crusius, coll. Steph. Byz in Βέργη.

3. V. 1. ταῦτα γὰρ οἱ πένητες] ἀτὰρ οἱ πένητες conj. Kock ταῦτα γὰρ | οἱ μὲν πένητες Mein. Qu. ταῦθ' οἱ (aut οἱ γὰρ) πένητες οὐκ ἔχουσιν ἀγοράσαι. 2. ὑπογάστριον θύνακος] Cf. Stratt II. 766. 773. Arist. II. 1099. Eubul. III. 223.

4. V. 1. πρῶτον] πρῶτα Dind. Qu. πῶμα aut κύλικα.

6. V. 2. τροφαί] τρυφαί Mein. Qu. τρυφή. 3. Sensum non expedit.

7. V. 1. γε] τε Eust. Qu. ὡὰ λευκά τε | καὶ μεγάλα. 3. φησ ταῦτα] Malim φησιν αὐτά.

EUBULIDES.

1. V. 1. σοφιστιᾶς] Cf. μαθητιᾶν, σιρατηγιᾶν, ἀρχοντιᾶν. δέη A. δέει Dind. Sed dicendum erat δεῖ, ut in Arist. Lys. 605. τοὶ δεῖ; τί ποθεῖς; Ergo qu. σε δεῖ, et mox δειπνοῦντ'. 2. οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ] οὐκα δειπνῶν ἐντρυφᾷς Dobr. (ἐντρυφᾷς etiam Porson.) οὐκα δειπνῶν ἐν τρυφῇ Mein. (Nescio an recte.) οὐκ ἀδείπνω σὺν τρυφῇ Emper. Ipse incertus propono οὐκ ἀδείπνω δ' ἐντρυφᾷς.

HENIOCHUS.

1. V. 1. ἔρχει] ἔρχεῖτω jure requirit Hanovius. Praeterea postulatur μοι. 2. παχύστομον] Confer παχυσκελής. 3. κώθωνα Cf. Arist. Pac. 1094. κώθωνα φαινόων. Eq. 600. παῖδα] παρίδκ conj. Kock. κλεῖδα Herw. Nil mutandum videtur.

2. V. 1. δεκάπαλαι] Cf. Philonid. 8. Arist. Eq. 1154. 2. τὸν χοῖρον] Qu. τινα χοῖρον. ὁ δὲ νῶν (vel δῆ) —, vel ὁ δ' οὐ — λαβῶν; conj. Herw. τὸν] νῶν conj. Kock. Qu. μοι, vel χοιρίον

4. V. 3. προσελαληκέναι] προσελαληκέναι scribendum foret si a προσλαλεῖν deductum esset. Sed corrigendum proculdubio προσελελάκεναι. 5. διεξόδους] Cf. Antiph. III. 96. Alex. III. 440

8. χάριεν, ὃ λισκόρω conj. Kock. οἷς γινώσκειται] I. e. τοῖς γινώσκουσιν (τοῖς εἰδόσι). 10. περὶ τοὺς κνάμους ἔσθ'] Cf. Eupol

Π. 484. εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι. τέλος] πολλὸς Jacobs. δλος recte Dalecamp. τέλος cum proximis Athenaei verbis conjungit Dobraeus.

5. V. 1. ὀνόμα τὸ μὲν —] Malim ὀνόματα μὲν —. Et sic Grotius. 2. παντοδαπαί] Mendosum videtur. Postulari videtur numerus aliquis. Fort. νῦν εκατόν. 5. νῦν εἰσί· ἅν (καὶ δ' ἂν) ἔροιτο conj. Kock. 6. Arridet Meinekii conjectura τὸ χωρίον γὰρ πᾶν τόδ' ἐστὶν ἐν κύκλῳ. 13. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας] Ut γῆν πρὸ γῆς, ὅζον ἀπ' ὅζου, etc. 15. δὴ' ἐταράττετον] δύο ταράττετον Mein. δὴ' ἐταραττέτην conj. Kock. Probabilis correctio. 16. συνοῦσαι] Malim cum Meinekio συνοῦσα. 17. τῇ δέ] I. e. τῇ ἀριστοκρατίᾳ. Qu. ὄνομ' ἐστὶ ταῖνδ', ἀριστοκρατία θατέρᾳ. 18. δι' αἷς] Fort. δι' ὧ.

HERACLIDES.

1. V. 1. παραλαβὼν] λαβὼν al. καταλαβὼν recte Mein. 4. ἐνα κατακόψας] κῆτα κόψας al. Leg. κῆτα κατακόψας. 5. Ἀθηναίων] Ἀθηναίους al. Fortasse recte. Qu. B. ὡς γενναῖος ἦν. Idem (aut ὡς γενναῖος ὢν) proponit Kock.

MNESIMACHUS.

2. V. 2. ἄλλων δίκαια] λαλεῖν δικαίων probabiliter conj. Kock. (Idem φαῦλα pro ταῦτα, vereor ut recte.) λαλὼν δίκαια, κάρτα πολλὰ δ' ἐσθίων Heimsoeth. Hoc, opinor, recte; sed mendosum est δίκαια, pro quo requiro epithetum λεπτὰ aut σοφὰ significans. Qu. λαλεῖν δικαίων —.

3. V. 2. ἄγρια] Suspectum. Fort. ἀτοπα. 5. ἐπεξαπάτα] Qu. ὧδ' ἐξαπάτα.

4. V. 1. κυπαρισσορόφων] Qu. κυπαριττ. 4. οὐ] Malim οἶ. 12. ὀπιτᾶται] Leg. ὥπιηται. Et sic Casaubon. ἤρπασται] ἤρπνται Mein. Leg. ἤψηται. Cf. 27. 28. 14. τόμος ἡνύστρου] Cf. Arist. Eq. 1179. ἡνύστρου — τόμος. 15. φύσκης ἕτερος] Sc. τόμος. Cf. Pher. II. 269. φύσκης τόμος. 18. πρόποσις χωρεῖ, λέπεται κόρδαξ] Cf. Alex. III. 404. προπόσεις πίνετε, λέπεσθε. et ad Nub. 540. οὐδὲ κόρδαξ' εἴλκυσεν. 555. προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσιν τοῦ κόρδακος εἵνεκ'. Dem. Ol. II. 18. μέθην καὶ κορδακισμούς. 19. ἀκολασταίνει] Cf. v. ἀνοηταίνειν supra. 20. πάντες δ' ἔνδον] πάντ' ἐστ' ἔνδον optime Dobraeus. 23. Qu. βλέγον δεῦρ', εἴ πως ὀρθὰ φράσεις. 24. αὐτίκ'] Leg. αὐθις cum Meinekio. 33. φοξίνος — κορακῖνος] Confor ἐρνυθίνος. 36. κυνὸς οὐραῖον] Cf. Men. IV. 154. 38. φυκίς, βρίγκος, τριγλή] Eadem verba Mnesim. III. 56. v. 38. τριγλή, φυκίς Antiphan. III. 72. 39. σμύραϊνα] Cf. Plat. II. 666. 44. ἐσχαρος, ἀφύαι] Cf. Ephipp. 12, 8. κωβίδος, ἀφύαι. 57. μολπά, κλαγγὰ (supr. η bis) A. Scribendum μολπή, κλαγγή. θράττει om. C. et Eust. νεῖται seclu-

dunt Mein. Kock. Ipse πνεῖται potius seclusim, pro quo πν
ponendum erat. 58. κούραν (supr. η) κασίας A. αὔρα κασία
δ' conj. Kock. Qu. αὐρῶν —. 59. γᾶς (supr. η) A. Scrib. γῆ
ἀγίας] Ἀσίας Dalecamp. Mein. Recte, opinor. 60. δομῇ σεμν
δομῇ σεμνῇ Mein. Kock. Recte, opinor. In anapaestis prae
renda fortasse forma δδομή. 63. μίνθου] Imo μίνθης. V. Theoph
H. Pl. II. 4. 1. II. 16. 5. VI. 7. 2. etc. 65. ἀνάμεστος] ἀν
μέστος conj. Kock. Recte. Hesych. οἱ κητώδεις (scr. οἱ κωβιώδε
ex Eust. 1423, 12.).

7. V. 1. ἀρ' οἶσθα] ἀρ' οἶσθα σὺ Porson. Leg. ἀρ' οἶσθά γ
2. ἐστὶ σοι] ἔσται σοι malit Naber. 3. οἱ τὰ ξίφη] οἵτε ξί
Herw., articulo nihil opus esse admonens. 10. καταπάλλαι
(sic) Herw. δ' ἐστεφανώμεθα] Leg. δὲ στεφανώμεθα. Ide
proponit Kock.

9. V. 2. σπανιώτερον] Leg. σπανιώτατον. Et sic Mein.

10. V. 2. λοπαδοφυσήτης (δδε) Porson. Qu. λοπαδοφυσή
(ἄκρος).

11. Cf. Plut. Mor. 107 E. οὐκ ἀμούσως δ' ἔδοξεν ἀποφῆν
σθαι οὐδ' ὁ εἰπὼν τὸν ὕπνον τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

SOPHILUS.

2. Eust. οὗ ἔνεκα ἤρεσεν (ἔθος ἦν?) κτλ.

3. V. 1. συνεχῆς] συνεχῆς recte Herw. Cf. Arist. Eq. 21.

4. V. 1. ὦ μάταιε] Cf. Ar. Vesp. 338. Eur. Med. 151. ὦ μαται
333. 959. Suppl. 549. ὦ μάταιοι. 2. συνάγειν] διάγειν σοι
Kock. Recte. τὸ προᾶγμα χάριεν] Cf. Arist. Ran. 1491. χάρι
οὐκ μὴ Σωκράτει παρακαθήμενον λαλεῖν. 3. ἀνεβόησεν —] (C
Men. IV. 72. ὅπως τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κυάθοι
Amph. III. 303. ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν. ὑποχεῖς] Le
ὑποχεῖν. 5. ἐπιδορπίσθαι] Leg. ἐπιδορπίσωμαι.

8. V. 1. ἐστι] ἐστι γὰρ conj. Mein. Ipse malim ἐστι δῆ.

9. Qu. τραγικὸν γὰρ ἢ φακῇ 'στὶν' Ἀγάθορχόν γέ τοι | τ
γραφέα ταύτης φασὶ γεγραφεῖναι ποτὲ etc. 9 b. Sophilo verl
apud Athen. II. 68 A. ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφός, tribuit Vale

SOTADES.

1. V. 1. ἀπεταγήνισα] Cf. v. ἀπανθρακίζειν. 5. γλαύκο
Malim γλαύκων cum Bothio. 6. ταῦτα] Qu. πνικτὰ, deleta vi
gula post δύο. 7. ἐλάδιον] Malim ἐλάδιον. 9. ἔσται δι' ἄλμη
Qu. ἔσται δ' ἐν ἄλμῃ. ἐν χλόῃ] Qu. σὺν χλόῃ. 10. ἀποδοῖ
Malim ἀποδύς. οπιανα A. δπιανὰ Dind. Suspectum. 11. τ
γλας μεγάλας conj. Ko. κίχλας] Qu. θράττας. 12. ὥς ἐχ
ὥς πρέπει conj. Kock. εὔ ἔχει Herw. Fort. αὐτίκα. 13. πα
ατίθημι] Malim προστίθημι. 15. ἐφθῇ τευθὶς] Imo ὀπτή —

Cf. Arist. Fr. 302, 3 D. Metag. II. 753. Anaxandr. III. 184. *τενθὶς ὠνθυλευμένη*] Cf. Alex. III. 416. *τὰς — τενθίδας — ὠνθυλευσα*.

16. *ἀπαλῶς — ὠπτημένα*] Cf. Philem. IV. 26. *ἀπαλὸν — καὶ πρᾶον τὸ πῦρ*. 17. *τριμμάτιον*] Cf. Diph. IV. 394. *τριμμάτια*.

ἀνθινόν] Suspectum. 18. *ἐψητὸν — τινά*] *ἐψητῶν — τινὰς* conj. Kock. Qu. *ἐψητοὺς τινὰς* (sc. *ἰχθύς*). 23. *ἰχθύδια, τούτων*] Prava anapaesti incisio. Qu. *ἰχθύδι, αὐτῶν, αὐτ ἰχθύδι, ἀποκνίσας τὰ τούτων κρανία* etc. Cf. v. 14. 24. *πάντα αὐτ ταῦτα* supplet

Casaub. *ἔδενσα μυντωτῶ τινι* conj. Kock. Malim *κῆτα μυντωτῶ τινι*. 26. *χῆραν*] Gall. au naturel. 27. *ἐλαδίῳ*] Malim et hic *ἐλαδίῳ*. 30. *ἀφύαν*] Imo *ἀφύην*, ut *σιπύη*, etc. 31. *πολύ*]

ἄλις Herw. Cf. Aristi. trag. Fr. 4. *ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ*.

32. *τεμὼν — λεπτήν* etc.] Cf. Euphron. IV. 494. *ταύτην ἔτεμε λεπὰ καὶ μακρά*. Cratin. II. 126. *λεπτὸς — χορδῆς τόμος*. Alex. III. 416. *ἡδύσμασιν | λεπτοῖσι χλωροῖς*. Ar. Nub. 230. *τὴν φρονίδα | λεπτήν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον αἰθέρα*. καὶ *πλείονα*] *ἔλαιον αὐ* conj. Ko. *κἀλαδίου* Herw. *τῆς χλόης*] An *τὴν χλόην*? 33. *λήκνθος*] Sc. *ἐλαίου*. *καταστρέφω*] Malim *κάτω στρέφω*. 34. *οὐδὲν ἄλλο*] *οὐδέν* ἄλλὰ Kock.

TIMOTHEUS.

1. V. 1. *ἀποδόντες* A. *ἀποδύντ' ἐς* Schweigh. *ὑποδύντ' ἐς* Cobet. Kock. Illud praeferendum videtur, subaudito *τὰ ἱμάτια*.

2. *εἰς ἐπτάκλινον δ'*] *τὸ δ' ἐπτάκλινον* probabiliter conj. Kock.

2. V. 1. *θ'*] *οὐθ'* cum Bergkio Kock. *θεὸς περωτός, ἰξὸς* Nauck. Qu. *ἡλθ'*. 2. Notanda primae productio in *Κύπριδος*.

TIMOCLES.

1. V. 1. *πῶς ἂν μὲν οἶν*] *πῶς ἂν με νῦν* Mein. *πῶς ἂν τιν'* οὖν conj. Kock. Qu. *πῶς ἂν τιν' ἂν*. 3. *εὐθέως*] Qu. *ἄνθρωποι*.

2. *γλωττοκομεῖον*] Cf. v. *χοιροκομεῖον* (Arist. Vesp. 844. Lys. 1073.). Metrum choriambicum est.

3. V. 1. *ῥσα τε τῶν γενῶν*] *ῥσα τ' αὐτῶν γένη* conj. Kock. Qu. *ῥσα τ' ἰχθύδια*.

4. V. 5. *εἴληφε*] *εἴτ' εἴληφε* al. *εἴτ' ἔλαβε* conj. Kock. Qu. *ἔχει δέ*, coll. vv. 1. 7. 9. *ὀψοφάγος*] *ὀψοφάγος γὰρ* al. *οὐψοφάγος* recte Bergk. *ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους παρ' αὐτὸν*] *ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους* | -- conj. Kock. Ipse malim *ὥστε τοὺς λάρους εἶναι δοκεῖν | Σύρους παρ' αὐτὸν*, vel *ὀψοφάγος οὕτως ἐστὶν ὥστε τοὺς λάρους | εἶναι Σύρους παρ' αὐτὸν*, vel *ἔστ' ὀψοφάγος γὰρ ὥστε τοὺς λάρους δοκεῖν | εἶναι Σύρους παρ' αὐτὸν*.

5. V. 1. *ἔτι τρεῖς κείρεται*] *ἐπὶ τρεῖς* — Bergk. Qu. *ἔτ' ἀποκείρεται*. 2. *ἐν*] *οὖν* conj. Kock. Recte.

6. V. 1. Cf. Arist. Ran. 175. *ἀνάμεινον, ὃ δαιμόνι, ἐὰν ξυμβῶ τί σοι*. Eur. Herc. 279. *τῆς δ' ἐμῆς — γνώμης ἄκουσον, ἦν τί σοι*

δοκῶ λέγειν. δοκῶ] μέλλω al. 11. ἤδη] οὕτω al. Quo praeferendum videtur. Cf. Eur. Fr. 336, 4. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῷ πέλας κακὰ | ῥάων γένοι' ἄν. 12. τι μανικόν] δὲ μανικῶς a Et hoc praeferendum. 19. ἦπτον στένει] ῥῆον φέρει al. Quo fortasse praeferendum. Cf. v. 11.

7. V. 2. οὗτος δ'] οὐκ ἀλλ' probabiliter Mein. Aliter conjic Kockius, A. δ' δ' Ἀχαρνικός Τηλέμαχος; B. ἔτι δημηγορεῖ | τοῖ τοῖς δ' ἔοικε etc. 4. θάργηλον (οὗτος) olim Mein. θάργηλος ἀγκάλη κυάμων χύτραν φέρει Kaibel. καλήν A. ἀγκάλη Jacob. Qu. ἐν ταῖς ἀγκάλαις.

8. V. 1. ἔπειτ' —;] Cf. Vesp. 1133. ἔπειτα παῖδας χορῇ φντεῖν καὶ τρέφειν —; Nub. 1214. Eur. Bacch. 1207. 3. ἐν τοῖς τοιοῖ τοῖς] ἐν τοῖς βροτοῖσι Herw. θνητοῖσι τούτων conj. Kock. Qu. ἐ τοῖσι θνητοῖς. 9. θανμαστός οἶος] Imo θανμασιδὼν οἶος. 13. C Men. 128, 5. εἰ μὴ δὲ (δέ μὴ libri) σαντοῦ. 16. γέρα] Produ citur posterior, ut in χρέα. 17. δίδοται χρησιμότητος εἵνεκα] Cf. Aristophont. III. 363. ἐμοὶ — ἀσπίδα — ὁ δεσπότης — ἔδωκεν οἷμαι, χρησιμότητος εἵνεκα.

9. V. 1. παραμένειν] Lege παρ μένειν cum Schweigh. 2. πα ρέτρεφεν] Cf. Men. IV. 139. 285. Aristot. R. Athen. 62. καὶ παρα τρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλητήν. Confer vv. παρασιτεῖν, παρσίσις παραμασῆτης. 3. μὲν] Lege δέ. 4. ὦνιτο ὦ ταλάντατος A. Qu ὦνιτο δ' ὁ μαρῶτατος. 5. καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἐστὶν ἄξιον μόνον] κα μὴν ἔτι γε — Dobr. Qu. καὶ μὴν ἐκεῖνος τοῦδε γ' ἄξιος μόρον

7. οὐτ' ἀγρήματος] οὐτ' ἀγράμματος Toup. Qu. οὔτε μουσικός. 11. V. 6. ἄνθρωπος] ἄνθρωπος perperam Kock. 7. ημῶδι A. ἡμῶδια Casaub. Kock. Qu. σηπίδια. 8. πάντα μὲν] πάντι ημεν (sic) A. πάντη μὲν Dind. Qu. πάντα δή. 9. ἀποτρέχεις A ἀπέτρεχ' εἰς Casaub. ἀποτρέχει 'ς conj. Kock.

12. V. 1. νῦν μετὰ πάντα μᾶλλον ἢ A. νῦν με — Elmsl. Ki νῦν με μηδὲν μᾶλλον ἢ potius requirit Ko. Qu. νῦν μετὰ ταῦτ πάντα με, vel νῦν με πάντα τᾶλλα σοι. 2. Post φράζειν inter rogandum et οὐκουν pro οὐκοῦν scribendum v. 1. 3—5. Hae recte correxit Elmsl., nam Δημοσθένης glossema est. μὲν σο μέντοι recte Elmsl. παύσεται Βριάρεως] παύσεται σοι Βριάρεω recte Elmsl. 4. Cf. Ar. Ach. 963. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τῇ ἔγγελον; 6. μισῶν λόγους] μισῶν λόγους τ' Elmsl. Malim μισῶ λόγους δ' vel μισῶν δὲ λόγους.

13. V. 1. ἡρμένη — τράπεζα] Cf. Men. IV. 147. τὰς τραπι ζας αἵρετε. 203. Alex. III. 498. ἀρτέον τράπεζαν. 5. ἐξὸν φράσαι τράπεζα σίντομῶς] ἐξὸν φράσαι σοι τὴν τράπεζαν — Grot. Qu ἐξὸν φράσαι τράπεζ' ἀπλῶς καὶ συντόμως.

14. V. 2. καὶ σου] Qu. καὶ πον. 4. σαργάνας] Cf. 21, ' 5. ταρίχους εὐπόρως — ἔχουσα] I. q. εὐποροῦσα. Cf. Antipr III. 133. εὐπορεῖν χρημάτων. 6. ἔχουσα καὶ] ἔχουσ', ἐπεὶ con

Ko. Recte, opinor. σαπέρδαις δυοῖν] σαπέρδαιν δυοῖν conj. Ko. Fortasse recte, quanquam mox sequitur ἀνάλοις — τισίν. 7. ἀνάλοις] Insulsis, insipidis.

15. V. 1. πέρας] περᾶς Dobr. Ko. πέρα Jacobs. Fortasse recte.

2. ἐμφρονος λόγου] Fort. ἐμφρόνως λαλεῖ. 3. κόμποις] κομπός Dobr. βομβεῖ conj. Ko. Fort. κομπῶς, λαλεῖ, χαίρει. ἡρώτις] αἰμύλοις Dobr. ἐπίτοις Kaibel. πυκνώμασιν] Artificiis. Suspectum nonnihil πυκνώμασιν.

4. πρὸς πανδυσσας ἔχει A. πρὸς πᾶν ἀναιδέυσαι' ἂν εὐφυνῶς τ' ἔχοι — ἄρδεν sagaciter Dobr. πρὸς πᾶν τε λύσας θενμάτων (δημάτων) πηγὰς ἀεὶ | μισθωτὸς ἄρδει conj. Ko.

16. V. 1. ἡμῖν] Qu. αὐτοῦ. 2. εἶτα Θούδιππος] Qu. εἶθ' ὁ —. 3. ἤπιετο] Sc. αὐτοῦ aut μου. 4. ἐφέρετο] ἐφερόμεσθ' οὖν aut ἐφερόμην δὲ Mein. εἶτ' ἐφεῖρπον (ἀφεῖρπον?) Jacobs. Qu. εἶν' ἐφέρετο (ἐφερόμην).

17. μεγάλους ἡδομένη] μεγάλως — Casaub. μεγάλ' — Mein. Qu. ὡς μεγάλοις ἡδομένους.

18. V. 1. σπεῦδετε] σπεῦδε δὴ Jacobs. Qu. σπεῦδε σύ. 3. ἀν' ὀκτὼ τοῦβολοῦ] Fort. κατ' ὀκτὼ —. Cf. Arist. Av. 1079. συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπιτὰ τοῦβαλοῦ.

20. V. 1. πατάξω τ'] μαλάξω τ' conj. Ko. παράξω (inducam) τ' Herw. Qu. ἀναγκάσω γάρ σ' —, vel ἀναγκάσω γὰρ (sc. σε aut αὐτόν) —.

21. V. 6. τὸν παχὺν] Cf. Athen. VIII. 339 D. Ἄντιος ὁ παχύς.

7. πέμπειν σαργάνας] Cf. 14, 4.

22. V. 1. ἢ μετὰ —] Qu. καὶ μετὰ —. 3. πνεῦμα, δαίμονες] τὸ πνεῦμα, — Mein. Qu. τὸ στόμ', ὧ θεοί, aut τὸ στόμ', ἢ πνοή. Cf. Eur. Med. 1075. ὧ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμα ἡδιστον τέκνων.

23. V. 4. τῆς θύρας ἀπεκλειόμην] Leg. τῇ θύρᾳ —. Cf. ad Arist. Vesp. 775.

24. διὰ τε] Malim διὰ γε, et pro ὧν qu. ἦν.

27. V. 3. ὡς δ' οὖν ἐδόκει A. ὡς γοῦν — Porson. Qu. ὡς μούδοκει aut ἐμούδοκει. 5. τῷ δ'] Malim τῷδ'. 6. χωρὶς καὶ] χωρὶς ἢ aut ἄλλοσ' ἢ jure malit Ko.

28. V. 1. ἐνίοθ'] εὖ ἴσθ' bene Ko., coll. Plat. 19. Fort. ἔσθ' ὅθ'. Cf. ad Arist. Fr. 237 D. Vel ἄνδρας.

29. V. 3. λέγειν (γ ras. pr. m.) A. Mein. δέρειν jure corrigit Porson. Cf. Plat. 12.

31. V. 2. ἔτερον] ἐχθρὸς conj. Ko. ἐφεδρος Mein. ἔργων Herw. Malim ἔτερος cum Hauptio.

32. V. 3. ὁ γυναικονόμος] Cf. Men. IV. 147. παρὰ τοῖς γυναικονόμοις etc.

33. V. 2. θερμὴν] μεστήν conj. Ko. Recte. Cf. Philem. 17.

34. V. 1. Scrib. καίσχύνεται. Eadem crasis est in χαί (καὶ αἰ).

2. οὕτως] Malim οὐτός. κατὰ λόγον] Naturally. κατὰ τρόπον (i. e. ὁρθῶς) malit Naber. Parum placet ingeniosa Kockii

conjectura οὕτως δολίτης — καταλεγείς. Cf. Alex. 247, 5. μάχμος γὰρ ἀνὴρ χρήσιμός τε τῇ πόλει. Antiph. 80, 11. στρατιώτης ἀγαθός. Sed Phryn. II. 603. ἦν — πολίτης ἀγαθός. Eur. II. 467. ἀνὴρ — ἀγαθός — πολίτης. 471. ἀνὴρ πολίτης. 577. ἄνδρα μοχθηρόν πολίτην (Arist. Eq. 1304.). 3. καὶ τοὺς πολεμίους —] Versus, ni fallor, spurius.

35. V. 1. Cf. Hesiod. Op. 686. χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλειαι δειλοῖσι βροτοῖσιν. 2. ἐκτίσας] ἐσπούδακεν Nauck.

37. V. 2. ὀψαρτυκὴν] Sc. τέχνην. Aut πρώτισ' aut ὀψαρτυκὰ requirit Mein. Fort. ὀψαρτυσίαν (Plat. II. 672. Alex. III. 444.).

39. ἀπεξινοῖ R. Ellis.

XENARCHUS.

1. V. 2. ἀσυντάτοις] ἀσύντοις Eust. ἀσυστάτοις Blomf. ἀσυντάτοις requirit Ko., coll. Theopomp. 71. 3. τ'] Leg. δ'. Post Πειλοπιδῶν delendum videtur punctum, ut apud Eust. 1283, 26.

4. ἄσυντος] Similiter in nomine Ἀσυνάναξ lusisse videtur comicus nescioquis. κοῦτε —] κοῦδὲ Ko. κοῦτι Nauck. Leg. κοῖδ' δ —. βυσαύχην] Cf. Arist. Fr. 725. μεσαύχενας νέκνας. Theopomp. 54, 1. στρεψαύχην ποτε etc. 5. φίλοις] τύλοις apud comicum requirit Ko. 7. δὲ πόντου] Leg. δ' ὁ πόντου. πόντου κνανέαις] Leg. πόντου 'ν κνανέαις. 8. Deleatur virgula post τροπωτήρ.

2. V. 2. συνέσεισε] Qu. διέσεισε. 4. Leg. τάχιστα με | ἀπώλεσ' ὄντως καὶ κατεπόντωσ', ὡς ὄρῳ (vel κατεπόντωσέν μ' ὄλως). Cf. Soph. Fr. 389 N. Διὸς σωτηρίου | σπονδὴ τρίτον κρατήρος. γ'] Leg. με. τάχιστα με vel κάκιστ' ἐμὲ Naber. Cf. ad Prom. 959.

5. ἀπώλεσεν αὐτήν A. ἀπώλεσε ναύτην prava anapaesti caesura Canter. ἀπώλεσ' ἀνέδην conj. Ko. ἀπώλεσ' ἄρδην idem. Leg. ἀπώλεσ' ὄντως, aut ἀπώλεσέν τε. κατεπόντωσέ μ' ὄρῳ A. Leg. κατεπόντωσ', ὡς ὄρῳ. κατεπόντωσ', ὡς ὄρῳ idem.

3. V. 1. σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πειῖν] Qu. σοὶ δ' ἐγὼ, καὶ δὸς πειῖν. δώσω] Leg. 'μπλήσω aut πλήσω. 2. μὲν] Leg. δέ.

4. V. 3. ὅπου γὰρ οὐσῶν] ὅπου παρουσῶν recte Mein.

5. στέον' ἀπημφισμένας] στερμνα τ' ἡμφισμένας A. Leg. στέονα τ' ἡμφισμένας. 6. γυμνάς ἐφεξῆς τ'] Malim γυμνάς τ' ἐφεξῆς. Cf. Eubul. 67, 4. 9. μεσόκοπος] De maribus dixit Cratinus Fr. 426. 10. Vulgatam tuetur Herwerden hoc sensu, scala mutua sumpta. Cf. Men. IV. 245. ἐπὶ κλίμακα (κλίμακος?) πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων. 11. εἰσδύναι στέγης] Qu. εἰσδύν' εἰς στέγην.

13 sq. Eust. 886, 34. βιάζονται εἰσελθοῦσαι (l. εἰσέλκονσαι). Id. 565, 24. ἐποκόρισμα ὃν ἐρωμένης (l. ἐρωμένου aut ἐρώσης).

15. πατρίδια] Cf. Theophil. 4, 3. Arist. Vesp. 986. 17. Cf. Philem. 4, 15. ἀλλ' ἐνθὺς ὡς βούλει σὺ χῶν βούλει τρόπον. 19. τετρεμαίοντα] Cf. Ar. Nub. 294. 374. 20. Post h. v. exciderunt

nonnulla. *ψυχὴν*] *ψωλὴν frustra* Ko., coll. Av. 560. Nub. 734. Versum jure delet Mein.

7. V. 4. *φιλοσοφώτερον*] Qu. *θυμοσοφώτερον*. 12. *λιπογν-
χεῖν δοκῶν*] Angl. pretending to be fainting. 13. *βοᾷ δέ
τις ὕδωρ ὕδωρ*] Cf. Men. IV. 220. *ἄκρατον ἐβόων*. 14. *εὐθὺς
ἐξάρας*] Leg. *εὐθέως ἄρας*. 17. *εἶπες* (i. e. dixisses, non dice-
res, ut vertit Ko.) conj. Ko. Recte, nisi quod *εἶπας* dicere debebat.

8. V. 1. *εἰθ'*] *ἴτ'* A. *εἶπερ* Dobr. Qu. *δεινὸν γὰρ, εἰ μὲν ὦν
ἀλιεὺς σοφίαν ἄκρος*. 5. In fine *νὴ Δία* supplet Mein. Qu. *συ-
ναρπάσσομαι*. B. *καλὸν γ' ἂν εἴη προᾶγμά σοι*.

9. *κάπτεις*] *λάπτεις* probabiliter Ko. Naber. Qu. *πίνεις*.

10. V. 3. *νὴ Δία, νὴ τὸν κἀνθαρον*] *νὴ Δί'* *εἰς τὸν κἀνθαρον*
probabiliter Ko. 12. Eust. 1061, 5. *σίνηπι* (*σίναπι*?) — *συναπιῶ*
(*συναπίζω*?).

THEOPHILUS.

2. V. 3. *κύλικα* — *ἀφρῶ ζέουσιν*] Cf. Antiph. III. 140. *βακ-
χίου παλαιγενοῦς ἀφρῶ*. 5. *ἄρας ἐνώμα*] Qu. *ἄρειεν αὐτήν* aut
ἄρειε νομῶν.

4. V. 1. *νεανίσκων* (*ἔχει*) recte Ko. 2. (*τέμαχος ἔλαβεν*)
ἐγγέλειον probabiliter idem, coll. Pher. 45. 3. *ἦν*] *ἦν* (ecce)
Ko. Recte, opinor.

6. V. 3. *ἐνὶ πηθαλίῳ*] Qu. *τῷ πηθαλίῳ*, coll. Theogn. I. Ita
etiam Herw.

7. V. 2. *καθημένους*] Leg. *στρεβλουμένους*. Athen. *τὸ τῇ μα-
γάδι διαψάλλειν* (i. τῇ μαγάδιδι ψάλλειν). 3. *ταῦτόν*] Sc. atque
alii duo.

8. V. 4. *ὄρνιθ'*] Qu. *χόλικας* (Ko.), aut *ἐφθούς*.

9. *εἴτ'*] Leg. *ἔτ'*. *ἐν χάρακι*] Lege *ἔτ' ἐν χάρακι*, vel *ἐν
χάρακί τε* —?

10. V. 1. *κύλικα* (*μεγάλην*) recte, opinor, Dind. 2. *πλέον*] *πλεῖν*.
κοτύλας — *ἀγαθῆς τύχης*] Cf. ad Eq. 85. *ἄκρατον
ὄνον ἀγαθοῦ δαίμονος*. 905. *μισθοῦ τρύβλιον ἑοφῆσαι*. Vesp. 525.
ἄκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

11. V. 4. *ὦν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί*] *ὦν ἐμπο-
λῶσι τοῖς νέοις* conj. Ko. Fort. *αἷς ἐμπλέκουσι τοὺς νέους*. Cf.
Aesch. Prom. 1079. *εἰς ἀπέρατον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε*. Eur.
Or. 1422. *ἐς ἀρκυστάταν* (*ἀρκύστατον*?) *μηχανὰν ἐμπλέκειν*. Herod.
VII. 85. 3. *οἱ δὲ ἐν ἔρκεισι ἐμπαλασσόμενοι διαφθεύρονται*. *λίθοις*] *λίνοις* Dalecamp. Sed vera videtur vulgata *λίνοις*. Cf. Amph. 23, 4.
παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ | *ἐτέραις τε τοιαύταισι*
παγίοι τοῦ βίου (*τῶν νέων*?) | *ἐνδον κάθητ'*. Men. 689, 2. *κεκρυμ-
μένη κείται παγὶς τοῖς πλοίοις*. Alex. III. 409. Lucian. Tox. 13. *καὶ
ἄλλα ὅποσα αἱ μαστροποί τοῖς νέοις ἐπιμηχανῶνται*.

12. V. 3. *εἰ γὰρ ἀφέλαι*] *Malim ἄν γὰρ ἀφέλῃ*. 8. *ἦν ἰδεῖν ἴδιον* A. *ἦν εἰσιδεῖν ἥδιον* probabiliter Mein. 9. *διανέμειν*] *διαλαλεῖν* conj. Ko. *διαπονεῖν* Herw. In hujus versus fine demum interrogandum.

PHILEMON.

2. V. 1. *ὦ πῶς*] *φεῦ ὥς* tres Schowii. codd. *πῶς οὐ* —; G. A. Hirschig. *πάντως* C. F. Herm. *οἴμ' ὥς* Naber. prob. Ko. Recte. Cf. Cratin. II. 117. *οἴμ' ὥς ἀπαλὸς καὶ λευκός*. Pher. II. 300. *οἴμ' ὥς ἀπολείς μ'* —. Fort. *ὀλως* aut *δαινῶς*. 2. *ἀνθρώπου φύσις*] *ἀνθρώπος φύσει* malit Naber, coll. Timocl. III. 592. Men. IV. 183. 325. etc.

4. V. 1. *σὺ δ'*] *εὖ δ'* Grot. Fort. *εὖ γ'*. *Σόλων* — *νόμον*] *νόμον* — *Σόλων* transposuerit Ko. Objectum verbi *εὖρες* (unde pendeant verba *εἰς ἅπαντας*) excidisse putat Ko. 2. *βροτῶν* Casaub. 4. *ἀρμοστόν*] *Ἀν ἀρμόδιον?* 6. *τούτους τ'*] *Leg. τοῦτους δ'*. *φύσιν* etiam Naber. Longe alio sensu *τὴν ἀναγκαίαν τύχην* Sophocles dixit Aj. 485. 803. 8. *τοι*] *τότε* Mein. *πη* malit R. Ellis. Qu. *ποτε*. 12. (*ἐστιν* *κότως*) *πῶς* supplet Benti. 14. *οὐδ' ὑφήρπασεν*] Qu. *οὐδ' ἐξανάδνις*, vel *οὐδ' ἔστ' ἀνάδνις*, vel *οὐδέ γ' ἀνάδνις* (*ἀπόφαις*, Plat. Crat. 256 D.), vel *οὐδ' ὑφαρπαγή* (ut dicebant *ὑφαρπάζειν κύπριν*). 15. Cf. Xenarch. 4, 17. *μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους*.

9. V. 1. *ματτῆν*] *ματτῆ* ut *σιπύη*. 2. *θαῖτον*] *Ocius*.

6. *οὐ λέγω*] *Suspectum*. Kockio, jure tuetur W. Headlam, coll. Soph. Tr. 499. El. 1467. Aesch. Eum. 868. etc.

10. V. 2. *οὐδ' ἔστι*] *Malim ἔστ' οὐδέ*. 3. *ἡμῶν*] *ἡμῖν* (et mox *οἷσα* pro *ἡμῖν*) probabiliter Herwerden. *ἡμῖν* (et *ἀεὶ*) malit Ko. 5. *ἔτερον*] *ἔτερον* malit Naber.

11. V. 1. *εὖρε πῶς*] *εὖρ' ὅπως* Mein. Recte. 2. *αἰτοῖς*] I. e. *ἀλλήλοις*. *χρόνον*] *τόπον* frustra G. A. Hirschig. et Cobet. Cf. v. 5. *τόπον*] *χρόνον* Cobet. Naber. 4. *πον*] *ποι* Naber. Qu. *τις*. 5. *τὰ τοῦ χρόνου*] *Leg. τὰ τοῦ χρόνου*. 6. *ψυχῆς λύπης* probabiliter Naber, qui, "Exsulem literae consolantur."

12. V. 1. *ἐπίτατε*] *ἐπίτατε, παῖ*, Mein. *ἐπιτατῆτω* recte Dind.

2. *ματτῆς*] Fort. *ματτῆς τ'*. Sed sensus loci perobscurus est.

13. *μαγείρου*] *μάγειρον* Mein. Recte, opinor.

16. *ὅταν τύχη*] Cf. Men. 178. 460. Diodor. *Πυθονίην* (I. *Πυθιονίην*).

18. *B. οἶδα* — Cobet. Fortasse recte. *οἶδα, δέσποτα*] *Malim οἶδ', ὦ δέσποτα*.

19. Fort. *οὐκοῦν σὺ σαντὸν σῶξ', ἐγὼ δ' ἔμ'*. *B. οὐ θέλω*. Vel *οὐκοῦν σὺ σῶξε σαντὸν, ἐμὲ δ' ἐγώ*.

21. *Lege καλὴ μὲν ὅψις ἐστὶ, δεινὰ δ' αἱ φρονέες*. Utique mendosum est *δείλαιαι* (i. e. *δειλαὶ αἱ*). Cf. Men. 441.

22. V. 2. ἄν ἄνθρωπος ἦ] ἄν ἀγαθός τις ἦ Herw. Qu. ἄν σώφρων τις ἦ.

24. πρόχειρον] Sub. ἐστὶ, facile est. εὐλόγῳ] For a good (fluent) speaker.

26. V. 2. παλαστήης] Cf. Cratin. II. 90. μεῖζον τὸ πέος παλαστήης. Incert. ap. Synes. p. 728. ὥστε μοι δοκῶ | πλεῖν ἢ παλαστήῃ γεγονέναι σοφώτερος.

28. V. 8. αὐτοὺς τὸ σῶζον ἦκεν] Qu. ἀπροσοκλήτως ἦκεν (ἦλθεν). Saltem τὸ σῶσον corrigendum. 11. τὸ λυπεῖσθαι] Qu. τὸ λυποῦν ἐμέ.

31. V. 1. ἐμοῦ γὰρ — μὲν] Transpone ἐμοῦ μὲν — γὰρ. Cf. ad Arist. Pl. 1205. 2. τούτων] τούτου recte Mein. 5. πάντα δ', ἄν σκοπῇς] Leg. πάντ', ἐὰν σκοπῇς. 6. ἦτιον· ὦν δὲ μεῖζονα, | τούτοις Weil. ὦν δὲ μεῖζονα] ὦν δὲ μέιονα Halm. Leg. ὅσα δὲ μεῖζονα, vel ὦν δ' ἔσθ' (δέ γ') ἦτιονα. 7. ταῦτα] πάντα recte Dobr.

32. V. 1. οὐκ ἔστ' ἀληθῶς παραλογισθῆν' οὐδ' ἔχειν R. Ellis. Leg. οὐκ ἔστ' ἀληθές με παραλογίσασθ' —. Pro οὐδ' fort. ὥστ'. 2. ὁψάρια χρηστά] ὁψάρι' ἄχρηστα Mein. Qu. ὁψάρια φαῦλα, aut ὁψάρι' ἀναλτα.

33. κανθάρον (sic) O. Crusius. 35. γύλιόν τιν'] Scrib. γυλίον τιν'. Cf. ad Ach. 1097. 1138. Pac. 527. 788. In fine πλέων recte addit Ko.

41. 3. τε] Leg. δέ. λευκῇ] An λιπαρά? 4. λοπάδος] Suspectum.

42. V. 2. πάππα φίλτατε] πα φίλτατε A. Qu. παππία φίλε. Confer μαμμία. 3. εἶπας] Quidni εἰπῶν?

44. V. 2. Cf. Strab. X. 471. βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μάγαδις. εἰπέ μοι in fine bene supplet Mein. Possis etiam τί ἔστ', ὦ δέσποτα. 3. (νάβλας δ τι ἔστ') οὐκ οἶδας supplet Mein. οἶδας] οἶσθας Herw. Cf. Cratin. 105. Athen. νάβλας (νάβλου?) μνημονεύει. ἐμβρόντητε] Scrib. ὠμβρόντητε.

47. V. 2. εἶδομεν ἡμεῖς] Prava caesura. Qu. εἶδεθ' ὑμεῖς, vel ἔχομεν ἡμεῖς. 3. παρ' ἡμῶν] Qu. ἐνθ' ἐνδ'.

53. V. 2. ἐπὶ] Leg. ἐν. πάντως] πάντων olim. Mein. Leg. θνητοὺς aut βροτοὺς, aut potius τούτων. χορῇ (quod post simile χη exciderat) addit Grot. 3. καὶ τῷ] καὶ τὸν recte Herwerden.

4. ποιεῖ] πονεῖ Wachsm. Ko. Revocanda vulgata.

59. ἡρδάλωσε scripsisse videtur.

60. V. 2. ἔχω γὰρ] Qu. ἔχω 'γωγ'. 3. ἐν στενῷ] ἐντέχνως conj. Ko. ἐν στενῷ R. Ellis. Fort. ἐμπίρως. 4. τι] μοι probabiliter Ko. Scribendum plene ἢ ἀμάρτημα.

61. V. 2. (ὁ) τραπεζοποιὸς recte Ko. I. e. the butler.

63. V. 1. τριτημόρου] I. q. τριτημορίου. Cf. 74, 2. Cum hoc fragmento cf. 64. et 74. 3. τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς] τοῦτό γ' ἂν ἔχῃς

temere Ko. 4. πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει] πρὸς τοῦθ' δ βούλει B. τοῦθ' δ τι βούλει Wakef. πάρεσθ' δ τι βούλει conj. Ko. Leg. πάνθ' ὅποσα βούλει. 5. συνοικίαι] συνήγοροι recte, opinor, Mein. Vulgatam frustra tuetur W. Headlam.

66. V. 1. λάβη] Sc. ὥς γυναικάς.

67. V. 2. σπονδήσιμα] σπονδὰς ἅμα Coraes. σπονδὴν ἅμα probabiliter Mein. σπονδῆς λίβα conj. Ko., coll. Aesch. Cho. 292. Eum. 54. Fr. 54. 69 N. Tragica locutione utitur.

68. V. 1. δ' ὅλην τὴν ἡμέραν] Qu. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας δ'] Leg. σ'.

70. χροσένδετον] Cf. epithetum μελάνδετον (ξίφος).

71. V. 3. τί ἐστιν ἀγαθόν] τι τὰγαθόν ἐστιν Br. τί ἐστι τὰγαθόν Mein. Utique postulari videtur articulus (cf. v. 5.), sed displicet dura anapaesti incisio. Qu. τί τὰγαθόν· τὸ δ' οὐδὲ εἰς εὐρηκέπω. 5. πλέκονσι] λέγουσι Br. βλέπονσι conj. Ko. 11. αὕτη δίδωσι ταῦτα πάνθ' ἂν (ἂ ἂν) ἐκλίπη Mein. αὕτη δίδωσι ταῦτα πάντ'· ἂν δ' ἐκλίπη recte Ko. αὕτη δίδωσι πάντα· ταῦτ' — Naber.

72. V. 4. Post h. v. nonnulla excidisse constat. Kockius commode supplet οἷτ' αὖ γραφῆς ὄνησις εὐ γεγραμμένης.

73. V. 7. πλέον ποιοῦμεν Plut. Qu. πλέον ἐστίν. 8. τοῖτο om. cod. Wytt. τὸ δάκρυον Stob. τὰ δάκρυα Plut. Kockius conjicit ἡ λύπη δ' αἰεὶ | ὥσπερ τὰ δένδρα τὸ δάκρυον καρπὸν φέρει. Melior correctio foret — δάκρυα τὸν καρπὸν φέρει.

74. V. 1. μέμνησ'] I. e. μέμνησαι. 2. τριτήμορον] I. q. τριτημόριον. Cf. 63, 1.

75. V. 3. Interpunge sic, τεκμήριον δέ· τοὺς —. Et sic Schaefer. Cobet. τοὺς γὰρ ἰατροὺς Schaefer. Cobet. 5. Lege sic, ἐὰν παίσωσί τι | αὐτοί, ποιοῦντας etc. παίσωσι] Qu. πάσχωσι, πάθωσι, aut νοσῶσι. 7. θεωρεῖν] τὸ θεωρεῖν Br. καὶ τὸ θεραπεύειν ἴσως Heimsoeth. ἕτερον τι τάλγειν τοῦ — Cobet., coll. Philippid. 15, 5. ἐστ' ἴσως] Per ironiam dictum. Qu. ἐστι γάρ.

76. V. 2. αὐτὸ τοῦτ'] Fort. πρᾶγμα τοὺς, aut γεγενῆσθαι, aut εἶν' αἰεὶ. Sed τοῦτο αὐτὸ significare potest hoc unum. 3. ἔτι τε ταῦτα] ἔτι ταῦτα Bentl. Qu. ἐπὶ τούτοις. 4. εἰ λέγοι τις] Qu. εὐνοῖα τε. 5. σκευή — καὶ κτήματ'] ζεύγη — κώχίματ' conj. Ko., coll. Critia Athen. I. 28 B. εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος.

77. τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο] Cf. Men. 402, 8. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον.

78. Pollux IV. 175. λίτρας (l. τῆς λίτρας ex IX. 81.) μνημονεύουσι.

79. V. 1. ὥς] ὅσθ' Koen. ex Eurip. Med. 57. Recte, opinor.

2. μολόντι] Leg. μολόντα. 4. οἶος] Qu. οἶον. 5. οἶον] τοῦτον al. ὁππὸν recte Ko. 6. τυροῖσιν] γάροισιν (?) Naber, quum nusquam usurpetur pluralis τυροί. Latet aliud quid. ἐξανθισμένον etiam

Naber. Cf. Epicrat. III. 369. κρέα — πυρὸς ἀκμῇ ἔξανθισμένα. Ar. Ach. 1047. Lys. 43. 8. οὕτως] Qu. ὅπως. ἀπαλὸν — πῦρ] Cf. Sotad. III. 585. περὺγι' ἀπαλῶς ὥπτημένα. ἔδωκα] Qu. ἔθηκα. 9. οὐδὲ] εἰ δὲ Naber. Qu. οὐχι. 10. ὅμοιον ἐγένεθ' ὁπότεν ὄρνις ἀρπάσῃ Mein. Qu. ὅμοιον ἐγένεθ' ὥς ὅταν ὄρνις ἀρπάσῃ 12. καταπιεῖν δ'] Lege καταπιεῖν τ'. 14. αὐτῶν καταμαθῶν] ἀνθρώπων μαθῶν Herw. 16. ἄλλοι] Scrib. ἄλλοι. κατὰ πόδας] Cf. Axionic. III. 530. Qu. κατὰ πόδα, ut in Trag. adesp. 114. Sic περὶ πόδα Plat. II. 660. 687. Athenion. IV. 558. 17. ἐξῆν δολοῦζεν] ἐξῆλθ' δολοῦζων Dobr. Qu. εἶθ' ἦν —. 18. καίτοι παρέλαβον] Qu. καὶ μόνον ἔλαβον. οἱ δὲ πάντα] οἱ δ' ἐδέοντο conj. Ko. οἱ δὲ πέντε (!) Naber. Qu. οἱ πάντες ἂν ἔλαβον μόνον —. 20. ἄρτι] ἔρχοντο conj. Ko. Corr. ἦτοι. σκάρων] σαργὸν aut σαυρὸν Mein. κόμβρον malit Ko. 22. Cf. Antiph. III. 138. ἰχθύς Σικυνῶνος. 26. ὅταν] διαν μόνον recte Casaub. διανπερ Porson.

80. ὁπτόν] ἀπαλὸν Naber. Recte, quum tosti pisces non proptarent in foro.

84. V. 2. κατὰ δ' ἔσεισ' ἡμᾶς (Mein.) ἄφρων (Ko.) Herw. Qu. κατὰ τ' ἔσεισ' (vel δία τ' ἔσεισ') —. Cf. Athen. IV. 168 C. διαπειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου. κατασέσεικεν A. κατασέσειχ' Dind. Qu. καὶ πεποίηχ'. ὑμᾶς ἄνω] ἡμᾶς ἄνω Mein. ὑμᾶς ἄφρων conj. Ko. Qu. καὶ πεποίηκε πάντ' ἄνω | κάτω. Cf. 88, 13.

88. V. 2. εἴ τις ἐξετάζει] Malim ἂν τις ἐξετάζη, aut εἴ τις ἐξετάζει. 7. (σπέρματος | οὐδὲν, βροτοῖς δὲ πολὺ λαβοῦσα) πάννυ νόλις supplet Ko. 12. καὶ δὴ τυχὸν μὲν] δὴ om. A. B. Qu. καὶ τυχὸν ἴσως γε, aut καὶ μὴν τυχόν γε. 13. μόνους ἐν αὐτῇ (ταύτῃ A.) libri. μόνους ἐαυτῇ Grot. Qu. ταύτῃ μόνον ἡμᾶς, aut ἡμᾶς ἐαυτῇ.

89. V. 7. Cf. Posidipp. 40. 11. καθ' ἑνός] καθ' ἓνα Mein. Qu. ἀτεχνῶς.

90. V. 5. λάβῃ] λαλῇ Bendl. Qu. λέγῃ. τοῦτ'] τότ' conj. Ko.

7. ἐὰν δ'] Sc. λέγῃ. 8. σκοπῇ] λέγῃ Herw. Fort. φρονῇ aut φάσκει. 9. κακοῖς οὗτος] κακοῖς τοῖς οὖσιν conj. Ko. Recte. Cf. ad Vesp. 565. Qu. κακοῖσιν οὗτος. συλλέγει] Cf. Arist. II. 1049. κακῶν τοσοούτων ξυνελέγη μοι σώρακος. 10. παρ' ἐαυτῷ] Fort. τὰν αὐτῷ.

91. V. 2. Versus interpolatus, ut videtur. 3. οὔτε θεὸς οἶτ' ἄνθρωπος] οὔτε κακὸν οὔτ' ἄρ' ἐσθλὸν probabiliter Mein.

7. ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν] ἐν ταῖσι πάσαις πόλεσιν malit Naber.

10. πανταχοῦ παρών] Qu. πάντ' ἐπισκοπῶν.

92. V. 1. Cf. Monost. 351. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει. 4. συλλογὰς] συμφορὰς R. Ellis. 5. εἶτα] ἔπειτα Bendl. εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς (τις) — Mein. Recte, ni fallor.

6. καταλείψας] καταλιπὼν Mein. καταλείπων Cobet. καταγράφας (?) Ko. 7. ἡδέως ἔχω] Qu. ἡ πλουτεῖν θέλω etiam Madvig.

93. V. 3. et 4. οὐτ' — οὐτ'] Leg. οὐδ' — οὐδ'. 9. ἐγγόνιαι] ἐκγόνοιαι Mein. ἐκγόνοιαι conj. Ko. Leg. ἐκγόνοισι τ'. οὐκ] κοῦκ conj. Ko. Malim οὐδ'.

94. V. 8. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει] Cf. Aesch. Ag.

788. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες.

96. V. 6. Leg. δαπανήμασιν τὸν βίον δρῶ (τούτων) μόνον.

7. μείζοντας] Qu. πλουσίους.

97. V. 6. ἐπῶν γράφει] Qu. εἴρηκ' ἐπῶν.

98. V. 3. θ'] Leg. δ'. Cf. Alex. 222, 4. 4. τ'] Leg. δ'.

7. ἀπισχναίνων] An κατισχναίνων?

99. V. 1. οἷς ἔχομεν] Qu. ἄχομεν. 2. ὦν μὲν — ὦν δὲ —]

Pro τῶνδε μὲν — τῶν δὲ — positum, quod in comoedia saltem inauditum est. Euripidi igitur haec assignentur. 5. πειράσεται] Qu. κεκτήσεται.

100. V. 2. προῖων] προσιῶν al. Quod recipiendum.

101. V. 1. λίθον μὲν εἶναι τὴν Νιόβην μὰ τοὺς θεοὺς | οὐπώ-
ποι' ἐπέισθην Brunck. ad Vesp. 983. μὲν] εἶναι aut λίθον
γενέσθαι (om. ἐγὼ) conj. Ko. Hoc praeferendum videtur. 3. ὡς
τοῦτ' ἐγένετ' ὡς ἐγένετ' οὐδ' solenter Herw. 4. συμπεσόντων]
ἐμπεσόντων Naber.

102. V. 1. Cf. ad Eur. Fr. 21, 5. 2. κἂν λέγη] Leg. καὶ
λέγη. 6. ἀσφαλές] σαφές Dobr. τοῖς κλύουσιν ἀσφαλές Mein.
τοῖς παροῦσιν ἀσφαλές conj. Ko. Qu. σοφὸν, aut σοφῶς, aut καλῶς.

103. V. 1. τούτων αὐτὸς] τοῦτο καὶ αὐτὸς recte Mein. 2. αὐτό-
ματος recte Mein. 3. θυμός] θυμ' Mein. Sed excusationem
habet dura anapaesti incisio ex pleniori interpunctione. λέγειν]
Alia alii. Nil mutandum. 4. θεωρῆσαι] θεωρῆσαι (λόγους) C. F.
Herm. θεωρῆσαι (μόλις) melius Ko. Qu. θεωρεῖν καὶ (σκοπεῖν).
Displicet hic aoristus θεωρῆσαι.

104. V. 1. ᾧ μὴ 'στι τὸ ζῆν] ᾧ μὴ 'στιν εὖ ζῆν εἰδέναι Herw.
τοῦτ' ἔτ' (pro τὸ ζῆν) Weil. Cf. Crob. 3. 5. ὁ πονηρὸς οἶνος
οὗτος] Qu. πονηρὸς ὦνος ὁ πολὺς (aut ὁ πολλὸς οἶνος). Istud ὁ
nihil aliud est, opinor, quam α (pers. A.). Haec priori personae
tribuunt Nauck. et Herw.

105. V. 5. εὐθετ'] Well-fitted, suitable, convenient. Sed
praeferenda videtur altera lectio χρήσιμ'. Aesch. Sept. 642. Fr. 259.

106. V. 1. τοῖς πᾶσιν] Qu. θνητοῖσιν, aut τοι πᾶριν, aut 'σὶ
πᾶσιν. 5. πλείων] Leg. μείζων.

107. V. 3. κέκμηκε, προσκέκρουκεν, ἡτύχηκέ τις conj. Ko.
Qu. κέκμηκε, προσπέπταικεν, ἡτύχηκέ τις, aut κέκμηκεν ἢ οὐ κε-
κήκεν, —. 5. τὰς λύπας (μόνον) Grot. Qu. τὰς λύπας (τρέ-
φειν), aut τὰς λύπας (ἀεί).

108. V. 2. ἦ] Scrib. ἦ.

109. V. 1. πρὸς τὸν φίλον] πρὸς τοῦ φίλου Mein. πρὸς τῶν
φίλων conj. Ko. (Sed cf. v. 3.) Ipse malim παρὰ τῷ φίλῳ, vel

πρός του φίλου. 3. τήνδε τὴν πόλιν λέγη (del. ὁ φίλος ut gloss.) Naber. Qu. τὴν πόλιν ἑαυτοῦ λέγη. λέγη] (ἦν, suam) λέγη Grot.

4. ἑαυτοῦ] σεαυτοῦ jure Grot. μὴ συγκρίνης] μὴ σύγκριν', ἐπεὶ optime Bentl. πατρίδ' ὅπως μὴ συγκρινεῖς Pflugk. 5. αἱ συγκρίσεις] Anglice comparisons.

110. V. 4. οὐδ' ἐμφραίνεται] Qu. οὐδὲν ἐμφρανεῖ. 6. ἅπαντα νεκᾷ] ἅπαντα κινεῖ Heimsoeth. Qu. ἅπαντ' ἀμείβει.

112. V. 1. ἄρ' ἐστὶ] σφόδρ' ἐστὶ Naber. Post λόγος interrogandum. 4. κολληθεῖς] Fort. προστεθείς. φίλων] φίλον recte Dobr.

114. V. 2. τῷ γέitonι] Qu. τῷ περιπέση —. Mox pro νέμεται δ' lege νέμεται τ'. τῷ] τῷ recte G. A. Hirschig. που conj. Ko.

3. εἰς] ὡς conj. Ko. Recte.

115. V. 1. σκέψη] Qu. ζητεῖ aut πειρῶ. 2. δυνήσῃ] δύναι' ἂν recte Mein. φεύγειν] διαφυγεῖν Mein. ἐκφυγεῖν melius Duebner.

3. βροτοῖς] Qu. τοῖσιν βροτοῖς Mein. Qu. πᾶσιν βροτοῖς, vel τοῖσιν θεοῖς. 4. καὶ τὸν οὐρανόν] καὶ κατ' οὐρανὸν Grot.

116. V. 1. εἴ ποτέ τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιῶν] πενθεῖ τις ἡμῶν; εἰς ἀγρὸν οὗτος ἐξιῶν ingeniose conj. Ko. 2. παρελθὼν καὶ τάφους] παρελθέτω τάφους τ' idem. Gramm. Vindob. καὶ τοῦ πάθους (l. πένθους) ἔξεις τὸ φάρμακον. 4. πλεύσω] ποάσω (?) conj. Ko. Legendum σπερῶ. Futurum Atticum verbi πλεῖν est πλεύσομαι. Versum interpolatum habet Herw. τοίχον ἄρας] μόσχον (!), ἄρας conj. Ko. Legerim πλείον' ἀγαθὰ κτήσομαι.

117. V. 3. ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον] Legerim ὁ φέρων δὲ ῥᾶστα. Aliter non male Kock, ὁ πόνῳ δ' ἐλαχίστω τὸ γεγενημένον φέρων. τὸ γεγενημένον (κακὸν) probabiliter Bentl. 4. καὶ φρονεῖ] Qu. κεῖ (?) φρονεῖ.

118a. V. 2. πλείον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις] πόνον γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, — conj. Ko. ἂν ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἔχῃς Weil. Qu. ἔξεις γὰρ οὐδὲν ἄλλο τῷ ζητεῖν (τῷ ζητεῖν etiam Herw.) πλέον. Postulari videtur futurum ἔξεις. Nisi malis πλέον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τὸ ζητεῖν ἔχει.

118b. V. 1. βούλου] βόλου L. πειρῶ cod. Boiss. Hoc praeferendum videtur. 2. ὡς ὄντα τοῦτον] ὡς δ' ὄντα τοῦτον Wachsm. ὡς ὄντα δ' αὐτὸν melius conj. Ko.

119. V. 3. τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐτέροισιν ἔλκεις] Cf. Philyll. Fr. 20, 3. τὸ τὸν ἀέρ' ἔλκειν καθαρὸν, οὐ τεθολωμένον. 4. ἐτέροις συνέλκεις] ἐτέροισιν ἔλκεις recte Mein. Ko.

120. V. 2. σκεπτόμεθα] φερόμεθα conj. Ko. 3. δέη B. sec. m. ᾗ cet. Qu. χοῆ. Displicet δέη per synizesin prolatum. φείσασθαι] Qu. πορίσασθαι. 4. οὐ φειδόμεσθ' Imo οὐ φεισόμεσθ'. οὐκ οἰσόμεσθ' conj. Ko. Fort. οὐ πανόμεσθ'. Sed in fine versus plene interpungendum videtur.

122. V. 3. *κρόμμυον, ὄξος* | Excusanda in variarum rerum enumeratione dura anapaesti incisio propter interpunctionem. Admitti non debet epica nominis forma *κρόμμυον*.

123. V. 3. *συνήμι*] Lege *συνῆκα*. Cf. ad Arist. Av. 946-

4. *πεπορισμένος — ἔστι*] I. q. *πεπόρισται*, sensu medio.

124. V. 1. Scripsisse videtur Philemon *ἐξιὼν* | *γυναικὸς κτλ* — Nisi in *ἐξὼν* (apud Clem.) latet fabulae alicujus nomen. 2. *Feli* — citer corrigit Kock, — *καθ' ὁδόν* (Thesm. 1173.) *ἀκόλουθον καλὴν* | *ἐκ τοῦ πλαγίου τῶν παρακολουθοῦντων τινὶ* | *κρυφῇ ἔγκατὶ λώπιονσαν*. De famularum enim licentia agi constat. 4. *ταῖς κατιλλώπτειν*] Leg. *ταύτῃ ἔγκατιλλώπτειν*. Cf. ad Aesch. Eum. 115 *ὁμῖν ἐγκατιλλώψας*. Com. adesp. 1019. *ἰλλώπτειν*.

126. V. 3. *πολλάκις*] *τάς γαλᾶς* ingeniose Nauck.

127. V. 1. Qu. *ἐὰν γένηται πλούσιος γεγώς γέρων*. Et si Kock. *ὦ γέρον*] Suspectum. 2. *μηδὲν ἐπερώτα*] *μηδὲν ἐρώτα* Dobr. Recte, opinor. *ἔστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον*] Qu. *ἐστὶ διὰ τούτῳ μόνον*. 3. Placet Dobraei correctio, *τὸν πλοῦτον ἦν τις χειραγωγήσουσιν* ἔχη.

129. V. 1. Qu. *ἐπὰν (γὰρ) ἐγγὺς θάνατος ἐρπύση (τινός)*. 2. *οὐδείς ἔθ' αὐτὸς οὐδὲ θνήσκειν βούλεται* (Toeppel) Herw. Qu. *οὐδείς ἑαυτῷ προσπελάζειν βούλεται*, vel *οὐδείς ἑαυτὸν τοῦτο πάσχειν βούλεται*. 3. Qu. *θνήσκει δ' ὁ θνήσκων δὴ (αὐτὸς πᾶς) κατὰ τὴν εἰμαρμένην*.

130. V. 2. Interpunge *ἄνδρες ὥς φασὶν τινες*.

131. V. 1. *ἐν αὐτῷ*] Qu. *ἐφ' αὐτῷ*, vel *μόνον δὴ*. 2. *αὐτοῦ*] Malim *αὐτοῦ*.

134. V. 3. *κακοῦ*] *κόπου* al. Qu. *καπνοῦ*.

136. V. 1. *εὐψυχία*] Frustra *ἀψυχία* requirit Ko.

138. V. 2. *ἔπειτα δ' ἐπεθύμησαν* F. G. Schmidt.

139. V. 1. *μὲν τοῦ*] *μέντοι* Naber. Qu. *μὲν του (που)*, aut *γέ του*, aut *δὴ που*, aut *φασὶν*, aut *νήσω*. *ζώιον* A. *ξοάνου* recte Bentr. Ad rem cf. Luciani Amores.

140. V. 1. *καλῶς ποιήσας καὶ κακῶς* [potius *οὐ καλῶς*] *ὀνειδίσας* Heimsoeth. *καλῶς*] *οὐ καλῶς* recte Grot. In fine versus plene interpungendum aut colon ponendum. *ὀνειδίσας*] *ὀνειδίσας* minus recte Dobr. 2. *πλούσιον πτωχῶν λόγῳ*] *πλουσίον πτωχὸς λόγῳ* D. Heinsius. Qu. *πλούσιον πτωχῷ λόγῳ*.

141. V. 2. *ἐργῷ στρατηγός*] *ἐργῷ παρωγός* (vel *χορηγός*) Herw. *ἐργον κρατίστου γέγονας ἐν λόγῳ φονεὺς* conj. Ko. Qu. — *ἐνὶ λόγῳ (οὐχ ἐκὼν, οὐ θέλων) φονεὺς*.

144. V. 2. Qu. *Μάγας, κακὸδαίμων*, — *ἐπίσταται* (cum Clerico), aut *Μάγας κακοδαίμων* — *ἐπίσταμαι* (ut ipse Magas loquatur).

145. V. 1. *εἰπά σοι, μαστιγία*] *εἴπας* (om. *μαστιγία*) Eust. Leg. *εἶπον, ὦ μαστιγία*. *οὐ τοὺς*] Fort. *οὐκουν* —;

146. V. 2. *ἐν' ἐγκρατῆς ἥ]* *ἐν' ὡς Κράτης ἥ* Cobet. *ἵνα δὲ Κράτης ἥ* (?) Ko. Qu. *καρτερός ἐν' εἴη*. Requiritur enim optativus. Cf. Diog. l. l. *αὐτὸν δὲ (Κράτητα) καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν ὥστε κτλ.*

149. V. 2. *ἐδίδαξεν]* *ἔδειξεν* conj. Ko. Possis etiam *κατέδειξεν*, sed nil innovandum.

151. V. 1. Cf. illud, *νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει*. 2. *αὐτῷ]* *τούτων* Trinc. *αὐτὸν* Scal. Corrigo *οὐκέτ'.*

154. V. 2. *ὅπως ἀκούων]* Leg. *ὅπως ἄν ἀκούων*. Facile excidere potuit *ἄν* ante *ἀκ.*

155. V. 1. Scrib. *στρατιῶτα κοῦκ ἄνθρωπε*. *οιτούμενε | ὥσπερ ἱερεῖον, ἐν' —]* Cf. Arist. Eq. 1135 sq.

157. V. 1. *δοῖς]* *πᾶς τις* recte Bendl. *ζῇν παρ' ὃ ζῇ* Salmas. Qu. *παρ' ἄχει* (beyond his means), vel potius *ζῇ* (ita ed. Gaisf.) *παρ' ὃ ζῇν βούλεται* (lives otherwise than he would live).

158. V. 2. *ἐλάττον]* *ἐλάτιον* Cobet. Kock. Cf. ad Ar. Ran. 1428. Ipse dubito.

159. V. 2. *κἂν τοῦ]* *κἂν τῷ* recte Bendl.

160. V. 1. *ἀγαθῇ]* *δεινῇ* Cobet. Fortasse recte, sed cf. ad Vesp. 904. 2. Connecte *διπλάσια τῆς ἀληθείας*. Cf. Arist. Eq. 70.

161. V. 2. *ἐὰν]* *διαν* Herm. Retineri potest *ἐὰν*, si *φέρει τις* pro *ἐνέγκης* legas. *ἃ καλῶς διαν φέρη τις, ἀγαθὰ γίνεται* solenter Cobet. Sed quidni *διαν ἐνέγκη τις*?

163. V. 1. *αἰτῷ]* *αἶτει* malit Naber. *αἰνῶ* conj. Ko. Recte.

164. V. 1. *οὐ δίδωσι]* *οὐκ ὀνίνησι* malit Ko. 2. *ἐμποδίζεται δόσιν]* Qu. *ἐμποδίζει θαμὰ δόσιν* (aut *ἐμποδίζει μετάδοσιν*). Requiritur plane activa forma *ἐμποδίζει*. *ἀπ' ἄλλων]* *ὑπ' ἄλλων* Herw. Fortasse nihil opus.

165. V. 2. *καιρῷ πονηρῷ]* Suspectum. Fort. *καιρῷ 'ν πονηρῷ*.

167. V. 2. *οὐ μὴ γεννηθῆς]* *οὐ δὲ μὴ γεν.* Grot. Qu. *μὴ νυν γένη σύ* (vel, *παῖ*), *προηγέτης]* I. q. *ὑφηγέτης* (Soph. Oed. R. 1260. Oed. C. 502.).

168. V. 1. *εἰ καὶ μικρὸν ἥ]* Exspectabas *κἂν μικρὸν ἥ*. Legendum saltem *ἄν καὶ μικρὸν ἥ*. 2. *ἔστι μετ' εὐνοίας διδόμενον]* *ἔστιν, ἄν μετ' εὐνοίας διδάς* Grot. Malim — *ἄν μετ' εὐνοίας δοθῇ*. Ita etiam Heimsoeth.

169. V. 1. *δμιλεῖ]* *συνῇ* Mein. *λαλῇ* recte Herm. 2. *μεγάλων]* Malim *μέγας* cum Kockio. *θησαυρός]* Qu. *τις σωρός*, aut *σωρός τις*. Cf. Arist. Pl. 804.

170. V. 1. *σαπρᾶν]* Malim *αἰσχρᾶν* (ugly). *αἰσχρᾶν* etiam Naber. 2. *γὰρ* add. Grot. *γε* Mein. Qu. *δέ*. *σεμνότης]* Qu. *χρηστότης* (benignitas).

172. V. 1. Placet Dobraei conjectura, *μάτην τάφον στεφάνοις κοσμεῖς ποικίλοις*. 2. *τὸν ζῶντα σαυτὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει* ingeniose idem.

173. V. 1. στεφάνους σεαυτῷ ζῶν παράσχου καὶ μύρα Jacobi. Qu. σαντῷ παράσχου ζῶν στεφάνους τε καὶ μύρα. γὰρ ἀσκοῦ\ παράσχου solenter Mein. στεφάνων] στεφάνους cod. Paris.

2. αἰσθόμενος] Vix placet hic aoristus. Ergo qu. χρήσει γὰρ αὐτοῖς αἰσθανόμενος ἡδέως. Aliter Kock, αἰσθανόμενος· χρήσε γὰρ αὐτοῖς ἡδέως.

174. V. 1. κὰν μέχρῃ νεφέων τὴν ὄφρυν ἀνασπάσῃς] κὰν τὴν ὄφρυν μέχρῃ τῶν νεφῶν ἀνασπάσῃς commode Dobr. Utique postulatur articulus ante νεφέων (aut νεφῶν). Qu. μέχρῃ τῶν νεφῶν κὰν τὰς ὄφρυν ἀνασπάσῃς. Ultima in ὄφρυν corripitur, ni fallor, ut in ἰχθύν. Requiritur νεφῶν, non νεφέων. Praeterea bis postulatur articulus. Cf. Diph. 86, 3. τὸν τὰς ὄφρυν αἰρὼντα συμπεῖθει (μεταπειθεῖς?) γελᾶν. 2. αὐτὴν] Qu. αὐτάς. πᾶσαν ἐλκύσει αὐθις ἐλκύσει Herw. Sed futurum Atticum est ἔλξει. Ergo qu. παντελῶς (εὐθέως, vel αἰφνιδίως) ἔλξει.

175. V. 1. μὴ λέγε φυγῶν τὸν θάνατον οὐ φεύξει πάλιν optim Jacobi. 2. ὥς] Leg. οὐ. Mox pro καὶ leg. κὰν.

176. V. 1. Qu. εἰς πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς ὁρῶν (ιδῶν), κὰν εἰς πένητα γυμνὸν, ἐνδυε (sc. αὐτὸν). 2. Qu. μᾶλλον ἀποδύσεις αὐτὸν ἢ ἐνδύσεις (sc. αὐτῷ). Ad ἐνδύσεις cf. 140, 1.

178. V. 2. ἐσχάτων πολλῶν] ἐσχάτων πόνων Herw. Ko. ἐσχάτων κακῶν vel καὶ κακῶν πολλῶν Nauck.

179. V. 2. τὴν σεμνὴν πολιάν] τὴν σεμνὴν τρίχα Mein. Qu. τὰς σεμνὰς (πολιάς, λευκάς) τρίχας.

180. V. 2. εὐγενίζεις] Verbum vix alibi obvium. Confer ὑπεραναιδίζειν (ad Arist. Eq. 1206.).

181. V. 2. ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν] σωτηρίας ἔχουσιν probabiliter conj. Ko.

182. V. 1. εἰ λάβοι] Leg. ἂν λάβῃ. 2. χρυσοῦς] Sc. στατήρας. ἀποίσεται] Leg. οἰχήσεται.

183. V. 1. νόμῳ] οἴμοι Wessel. ὁμῶς Mein. Νόθῳ probabiliter corrigit Ko. οὐκ ἔπει] οὐκέτ' εἰ optime conj. Ko. 2. πέπλευκεν] Leg. πέπλευκέ τις βροτῶν.

184. Confer Horatianum illud, Epist. I. 2. 62. 'Ira furor brevis est.'

188. τραγημάτων] τραγήματα recte, ni fallor, Naber. Locutio proverbialis fuisse videtur.

189. Qu. Κροίσου τάλαντα καὶ Μίδα καὶ Ταντάλου.

190. ποτέ] γύναι Zenob. Fortasse recte.

191. ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ τύχην χειμάζεται Nauck.

192. εἰς φῶς ἄγει] Leg. πρὸς τὸ φῶς ἄγει, ut apud Men. mon. 592. ubi τὸ addidit Mein. Cf. Soph. Fr. 832. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

193. ἅπας] ὦ παῖ Mein. Cf. ad 104.

195. τοῦτ' ἴσθι] εὐ ἴσθι conj. Ko. Leg. κάτισθι.

197. τὸν μόνον ὄντα] τὸν δὲ μόνον — Gesner. *ἕνα μόνον* — Mein. *μόνον μένοντα* Ko. Nescio an recte. καὶ κακῇ] παγκάλῃ temere Ko. Sensus est, Hominem coelibem etiam adversa fortuna alit.

198. δς ἐθέλει] ὁ μέλλων Men. mon. 91. Quod recipiendum.

199. βούλον γονεῖς] Leg. τοὺς σοὺς γονεῖς. Requiritur enim articulus. πρῶτιστον] πρὸ παντός Men. mon. 72. Recte. Pro ἔχειν fort. ἔχε.

200. εἰ — ἔχοι] Leg. ἄν — ἔχη.

201. Qu. πλοῦτον μέγαν μεταλήψει, οὐχ ἕτερον τρόπον. Confer Horatianum illud, 'Coelum, non animum, mutant qui trans mare currunt.'

203. κράτιστον] ἄριστον al. Qu. δὲ (aut πολὺν) κρεῖττον. ἢ ζῆν ἀθλίως] ἦν ζῆς ἀθλίως Mein. Non assentior.

204. πάντα γίνεται] Corrigo πάντ' ἐλέγχεται.

207. πόνος] Leg. νόσος.

208. αὐτὸ θέρος] τὸ θέρος Bendl. αὐτὸ τὸ θέρος (om. ὦ) conj. Ko. Fort. πᾶν τὸ θέρος (om. ὦ). Versum cum Cobeto et Meinekio explicat Herwerden. ὦ γύναι] Deleatur ὦ.

209. θρύπτεται in fine non male supplet Ko.

210. μεμίσθωνται] μεμίσθωται al. Quod praeferendum.

213. V. 1. τὸ] γὰρ Cobet. Recte, opinor. 5. μὴ οὐ τέχνην μαθῶν] Leg. μὴ τέχνην μαθῶν. 7. μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς] Leg. τὰς μεταβολὰς ἀγνοεῖς —; ἀγνοεῖς] ἐννοεῖς (cum interrog. post αὐτοῖον) conj. Ko. 10. καθάψας] Ἀπ καθιεῖς? εἵνεκα] πείσματα frustra conj. Ko. 11. ἀπαιδεύτον μετὰσχῃ] ἀπαίδευτος — Bendl. Qu. ἀπαιδεύτον (ita etiam c. Ko.) κατάσχῃ (ita c. Ko., aut καταλάβῃ, οὐ vertake). Cf. Diph. 61, 5. καὶ μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὁρὸν τρέχῃ (δ καπνός). πνεύματος φορούμενος] πνεύματος σφοδρῶ μένος sagaciter eruit Ko. Fort. πνεύματος λάβρου μένος.

13. σοι] μοι conj. Ko. Recte, opinor. Cf. v. 6. 14. λαβεῖν πεῖραν φίλων] Cf. Eur. Fr. 993. φίλων λαβεῖν (γὰρ) πεῖραν οὐ συμ- κρὸν κακόν. 15. ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν] οὐδὲν (μηδὲν) ὄντ' ἄλλ' ἢ σκιάν conj. Ko. (Recte, opinor.) εἰ δὲ μὴ, | γνοίης ἂν αὐτοὺς (τοὺς φίλους) ἄλλο μηδὲν ἢ σκιάν Heimsoeth.

214. ὡς ἱερεῖα] Leg. ὥσπερ ἱερεῖα. Ad rem cf. 155.

221. βολεῶνες] βολιτῶνες recte, ut videtur, Ko.

227. V. 1. ὡς κρεῖττον] πολὺν κρεῖττον Naber.

228. V. 2. τὸν βίον ἐξέταξ' αἰεί] Qu. τὸν βίον δὲ κρῖν' αἰεί.

229. V. 2. συνειδόθ' αὐτῷ] Leg. αὐτῷ συνειδώς. συνειδόθ' αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ] Cf. Men. IV. 187. οὐκ οἶδ' ὃ τι | οὗτος μεγαλεῖόν (μέν' ἔργον?) ἐστὶ διαπεπραγμένος.

230. V. 2. συμπαθήσεται παθῶν] Leg. συμπαθήσει κακὰ παθῶν.

231. V. 2. δίδωσιν οὐ] δίδωσι μὴ al. Post ἤτις hoc, ni fallor, praeferendum.

232. V. 1. *μᾶλλον ἢ χρημάτων*] *μᾶλλον χρημάτων* Buttm. Leg. *πλεῖν ἢ χρημάτων*. 2. *εὐπορεῖ τὰ χρήματα*] *ἐκπορίζει χρήματα* G. A. Hirschig. *ἐκπορεῖ τὰ χρήματα* Badham. Redde suppedite opes. Cf. Isae. 64, 15. Dem. 894, 19. Qu. *εὖ* (aut *ἀεὶ*) *πορίζει χρήματα*. Articulo non opus est. Alio sensu *εὐπορεῖν χρημάτων* dixit Antiphanes III. 133.

233. V. 1. *μὴ φάνης*] *μὴ ᾿κφάνης* [*᾿κφήνης*?] Mein. *μὴ ᾿κφράσης* conj. Ko. *μὴ ᾿κλαλῆς* Herw., coll. Ar. Eccl. 16. *καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον*. 2. *εἶναι*] *ἂν εἶναι* (recte) aut *ἔσεσθαι* Mein. Pro σου fort. σοι.

234. Cf. Men. 549, 5.

235. *μαλάττει*, si Philemonis haec sunt, scribendum erit *καῖξεράζονται*] Mendosum, sed quid reponendum sit non perspicio

239. *ζῆς*] Qu. *ἔξεις*. Vel sic, *βίον καλὸν ζήσεις, γυναικ᾿ ἂν μὴ λάβης*. *ἔχης*] *λάβης* Wakef. Possis etiam *γαμῆς*.

246. V. 3. *καὶ γῆν*] Leg. *τὴν γῆν*. *ὥς ἀπὸ τοῦ* —] Leg. *ὥστε καὶ* —. 6. *δύο τρίβους*] Qu. *δύ' ἀτραπούς*. 8. Qu. *εἰ γὰρ ὁ δίκαιος χάσεβῆς ἔξονσ' ἴσον* (ἴσα). 9. *ἄρπαξ* — *κλέπτ'*, *ἀποστέρει*] Cf. Arist. Pl. 372. 373. 10. *μηδὲν πλανηθῆς*] Cf. S. Paul. I. Epist. Cor. VI. 9. *μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι* — *κληρονομήσουσι*.

PHILEMON junior.

1. V. 1. *οὕτως ἔχειν*] *οὕτως ὥς ἔχει* Bendl. Leg. *οὕτω ταῦτ ἔχειν*. *μόνον*] *μέσον* optime Ko., coll. Eubul. 7, 1. Alex. 173, 2.6 Sosipat. 53. 6. *ζωμήρουν*] Cf. *ἐτνήρουν*, *οὐνήρουν*. 7. *πρός τινα*] *πρόστομον* ingeniose Ko., coll. Eubul. 107, 10. Poll. II. 101.

DIPHILUS.

1. V. 1. Versus trimetros solerter restituit Dobraeus sic, *τ τοῦτο; ποδαπὸς οὐτοσί; | B. χελιδονίας ὁδὶ δασύπους, ὦ Γλανκία* (*γλανκία* mss.) *| ἦδὶ [f. ἦδὶ δὲ] μίμαρκος*. Fortasse recte.

2. V. 2. *χελιδόνιος*] *χελιδόνειος* Mein. *χελιδονίας ὁδὶ* (om. δ. Dobr. Qu. *χελιδονίας μέν*. Cf. Athen. et Eust. l. l.

3. V. 1. *ὦ τοιχωρῦχον*] Fort. *ὥς τοιχωρῦχος*. 2. *ἐκεῖνο*] Qu. *εἶωθε*, vel *φιλεῖ γε*. *δυναμένων*] Qu. *δικισύλων*. 3. *ἔχοι βαδίζειν*] *ἔχοντα βαίνειν* Herw. *ἔχοντα βαδίζειν* (?) Schweigh. Qu. *ἔχων βαδίζειν*, vel *βαίνειν ἔχόντων*.

5. V. 1. *πιεῖν γέ τι*] *πιεῖν δέ τι* al. *πιεῖν γε δεῖ* conj. Ko. Leg. *πιεῖν δὲ δεῖ*. 2. *ἦ τῶν*] *ἐκ τῶν* Mein. Recte, ni fallor. *Ῥοδιακῶν*] *Ῥοδιάδων* scripsisse videtur. V. Athen. l. l.

7. *ἐκφυγγάνω*] Sic *ἐρεῦγω* et *ἐρυγγάνω*.

11. *τί ἐστι*] *τι τὸ D*. Qu. *ὥς βραχὺ τί ἐστι τό γε τάλαντον* (*χρυσίου*).

12. *λάγυνον*] *Lagenam*. Anglice *flagon*.

14. V. 2. *λπαρά]* *Αη καθαρά?* *σπλαγχνίδια]* Confer *καλ-μίδιον, βαθρίδιον. πολλά]* *κωλαῖ* conj. Ko. 4. (*καὶ τοῖσι σοῖς*) *ῥμοια* — supplet Dobr. Recte, opinor. *πράγματ']* *Leg. βρώματ'.* Idem mendum est Arist. Fr. 313, 15.

16. *κρανασμόν]* Cf. Herod. I. 111 D. *ὀρέω παιδίον* — *κραν-γανόμενον* (leg. *κραναζόμενον*).

ΑΠΟΛΙΠΟΥΣΑ.] ΑΠΟΛΕΙΠΟΥΣΑ scribi jubet Naber.

17. V. 4. *τί δαὶ τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σὲ —;]* Cf. Apollod. 4. *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', ἐκείνο δ' οὐ.* 5. *ἐστὶν αὐτῆς]* *ἐστὶ ταύτης* recte G. A. Hirschig. Mein. *ἐστὶν αὐτῇ, πάτερ* Dobr. Qu. *ἡγεμονία γάρ ἐστιν αὐτῇ, πάτερ.* 6. *ἐδομένων]* Futurum medium.

7. *ὄλον]* Exempli gratia. 9. *ἀποζέσας]* Qu. *κῆτα ζέσας.*

10. *πολὺ μᾶλλον]* *τιθύμαλλον* ingeniose sed falso conj. Ko., ut ostendit *προσεγγέας. προσεγγέας]* Qu. *ἐπεγγέας.* 12. *σφοιη δεῖξον* A. unde sagaciter *σπόδησον* eruit Dind. *πρόδενσον* Ko., coll. Plat. 173, 9. 15. *βλιχανώδεις]* *βλιχώδεις* Casaub. ex Erotiano 58, 6. ed. Kl. v. *βλιχώδες.* Redde soft, flabby?

18. V. 2. *παιδάριον]* *καὶ σίσαρον* conj. Ko., quum sine dubio *herus cum coquo colloquatur.* Qu. *ἄρ' ὁπὸν ἔχεις καὶ σίσαρον;* B. *ὁπὸν εἰλήφαμεν.* 3. *πέσω]* *δεύσω* recte conj. Ko. *πυκνά]* Qu. *πάσω.* 4. *φυλλὰς ἢ δοιμεῖα]* Sc. *σιλφίου. περιοισοθήσεται]* *περιοισοθήσεται* Grot. 5. *Connecte τῶν πρεσβυτέρων τᾶσθητήρια.*

6. *τᾶσθητήρια]* Nescio an scribi debeat *ταῖσθητήρια*, et *ταῖσχαρά* (non *τᾶσχαρά*).

19. V. 3. *λαβὼν ταδὶ δώσεις τ' ἐμοὶ]* *τ'* deest in mss. Qu. *λαβὼν τάδε καὶ δώσεις ἐμοί.*

20. V. 2. *ἡμῶν]* *ἡμῖν* Mein. (Recte, opinor.) *παρ'* addidit Jacobs. Latet corruptela.

21. *μναδάρια]* Malim *μναδάρια* (*μνα-ιδάρια*). Confer *κωδάριον* (κω?), *χρυσιδάριον, βιβλιδάριον.*

22. V. 1. *πρὸ ἡμέρας]* Cf. Apollod. Car. IV. 442. 2. *ἢ πάλιν]* Qu. *εἶπα καὶ πάλιν.* Et sic Mein. *πρὸς ἡμέραν]* Qu. *πρὸς ἐσπέραν.*

24. V. 2. *στρατηγὸν — δυνάστην]* Malim *στρατηγὸς — δυνάστας. καὶ τὰς πόλεις]* *χωῶλας (καὶ ὄλας) πόλεις* Nauck. *καὶ τὰν πόλει* Kaibel. *καὶ τὰς πόλεις* Herw. Hoc verum, ni fallor. Non placet Kockii conjectura *βασιλέας τε καὶ φίλους.* 3. *κακούργῳ]* *πανούργῳ* Nauck. 4. In fine versus ponatur tantum virgula.

26. Poll. *ἀλευρότησις* (annon *ἀλευρόσητις*, a *σῆθω*?).

27. *ὀλοσχερώς]* Cf. *δυσχερώς, εὐχερώς.*

30. V. 1. *ὦ — τόπον]* Ex tragico poeta haec expressa esse suspicatur Dind. 4 sq. Cf. Antiph. 191, 22.

32. V. 1. *νόμιμον]* (*ἡμῖν*) *νόμιμον* Naber. *νενομισμένον* recte Mein. 3. *ὀρῶμεν]* Qu. *ὀρῶσι.* Sed cf. 17. 19. 23. 6. *ἀπολαύειν]* *ἀποβάλλειν* optime conj. Ko., coll. Arist. Eccl. 811. *ἀπο-*

βαλεῖ τὴν οὐσίαν. Ita non opus erit correctione τοῦ βίον pro τὸν βίον. 13. συνιεῖς] Fort. συνῆκας. 17. τοιοῦτον] Fort. τοιόνδ'.

21. ἰχθυηρόν] ἰχθυδάριον Mein. ἰχθὺν ξηρόν Ellis. οὐδ' ἐψητὸν conj. Ko. Leg. ἰχθὺν οὐδέν'. 22. συνῆκας] συνῆκας recte Schweigh. συνείρχας Ko. Herw. 24. λαγώς τις εἰσελήλυθε] Cf. Ephipp. 15, 9. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε. 27. οἶνον] Leg. οἶνον δ'.

33. V. 4. ἦσθα πλουσιώτατος] Leg. ἦσθ' ὁ πλουσ. 5. πς] Sc. τῶν ἰχθυοπωλῶν. τῶν ἰχθύων perperam intelligit Ko.

35. διεκαραδόκησεν] διεκαραδοκήσαμεν recte Toup.

38. V. 1. εἰ μὴ] εἴ μοι Ko. Vulgata revocanda est. 2. ὁ Χαβρίου] νῖδος Χαβρίου Dind. ὁ τοῦ Χαβρίου Bergk. Hoc verum videtur. εἰσηγησάμην] Cf. Criti. 1, 16. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο. 25. διδαγμάτων ἡδιστον εἰσηγήσατο. 3. νόμον τιν'] νόμον ἂν τιν' Ko. Fort. νόμον τιν' ἂν. 5. ἓνα λίθον] ἓνα (θεῖναι) λίθον Mein. conj. Ko. Recte. 6. καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω] Haec parum intelligo. εὐτελὲς] Sc. μνήμα.

39. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε | μέχρι τοῦ λάρυγγος] Cf. Arist. Eq. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυροῖνου (μυρτίου?). Qu. ψωλὸς (ῆν) | μέχρι τοῦ λάρυγγος.

40. V. 2. ὥσπερ εἴποις] ὥσπερ εἰ εἴποις Mein. ὥσπερ εἰ λέγοις melius Cobet. Cf. ad Arist. Av. 282.

42. ἐξιδιώσασθαι dixit, ni fallor, Diphilus, ut in Xen. Hell. II. 4. 8. Cf. Isocr. 12, 43.

43. V. 1. οὐδαμοῦ] Malim οὐδαμοῖ (i. q. οὐδαμόσε). Cf. a¹ 38. et Vesp. 1188. 8. μισθοῦν] Qu. μισθοῦσθ'. Et sic Herw.

9. οἶον] Exempli gratia. Cf. 17, 7. εἰ βούλει] Qu. ἔστι ἀνδρῶν, aut ἐμπόρων. 12. ἐξέρριψ'] ἐκρίψας Toup. Nescio a¹ recte. Vulgatam tuetur Ko. 17. τὰ θ'] τὰ τ' al. Leg. τὰ θ

18. ἀλλ'] Qu. εἰθ'. 19. εὐπορηκῶς] εὐοδηκῶς conj. Ko. Recte opinor. εὐπλοηκῶς Naber. Qu. εὐ πεπλευκῶς. 20. εἰς δέκα

ἔνδεκ' Mein. εἰ δέκ' conj. Ko. γεγονέναι καὶ δώδεκα] γέγονεν καὶ δώδεκα conj. Ko. Recte. 21. λαλῶν τὰ] ἐμῶν τε conj. K¹

Malim λαλῶν τε ναῦλα. Utique mendosum est τὰ. 23. ὑπέμνξ' ὑπέκνψ' Emper. Preller. ὑπέδνν recte Naber. I. e. ὑπέκνψα. Cf. Vesp. 555. 28. ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα] Cf. Euphr. 1, 10

ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν. ἕτερα] Sc. μειράκια. 29. ἐνέβαλειν εἰς τὸν κέραμον] Cf. Antiph. III. 118. ἐμβάλων εἰς τοῦτον. Arist.

Ach. 1077. ἐμβαλεῖν Βοωτίους. ἐνευρημένα] ἐξυρημένα aut ἐπισεσυρμένα Mein. Illud verum. Cf. Ar. Ach. 119. ἐνευρημένα R. Ellis.

32. ἔστι προσλαμβάνειν] ἐνι — Jacobs. ἔστι προσλαβεῖν melius Schweigh. 35. ὄξος ἢ φακῇ οὐκ εἶχε] Cf. Theophr. Char. 30.

φακῶν καὶ ὄξους καὶ ἁλῶν. 37. πρῶτος μαγείρων] Ut πρῶτος Παφλαγόνων Eq. 6. 38. οὐ] Leg. οἶ. 40. χύδην] Profuse Cf. 3.

44. V. 1. ἐπεχόρευσεν] Cf. 64, 4. ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας. Lycophr. trag. 2, 4. ἐπεχόρευε δαυιλῆς | θέρμος. ἐκλελεγμένον] Qu. ἐκλελεγμένοις (medio sensu). 4. ἐπῆγε A. ἐπῆξε Erfurdt. ἐπῆπτε malit Ko. Sed aoristus ἐπεχόρευσεν est v. 1. Cf. Diph. 90, 4. δούρειον ἐπάγω χῆνα — Qu. ἔπειτα. 5. τριμμάτια τούτοις] Malim τριμμάτιά τ' αὐτοῖς, aut ὑποτριμμάτι' αὐτοῖς. τριμμάτια] Cf. Sotad. III. 585. v. 17. τριμμάτιον. θυταῖς (sic) A. et sic Mein. Ko. Quibus non assentior.

46. V. 2. καὶ θυμούμενον] κάμψουσόμενον conj. Ko. Quidni καὶ φνσώμενον? 3. τονδ' ἴδεν ἀστὸν A. τονδί δὲ ναστὸν sagaciter Heringa. Sed articulum τὸν desidero. Leg. τονδί τε ναστὸν. Hercules loquitur. Ἀστίνωος] Leg. Ἀστερίωνος, aut Ἀστερίον γε. Hesych. Ἀστόριον (Ἀστέριον?).

47. κακῶς ποιεῖς Kock. Lege κακῶς λέγεις τὰ τεῦτλα σεντλίδας καλῶν. V. Athen. l. l.

50. Athen. προβαλεῖν δ' αὐταῖσι (scr. αὐταῖσι) τὸν γοῖφον. Ibid. εὐδοκιμοῦσαι δ' ἐπάγειν (l. εὐδοκιμοῦση δ' ἐπεσθαι). Ibid. φάσκειν τε (l. δὲ) τὸν χαλκία.

52. V. 2. ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν] Malim ἐρωγε καὶ ξύστραν γε (γε etiam Ko.).

54. V. 2. νηστείας ἄκρας] Malim νηστείας γ' ἄκρας.

55. V. 1. καὶ προσέτι τοῖνυν] Qu. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις. (Facile πρὸς ἐπὶ in προσέτι abire potuit, quo facto τούτοις in τοῖνυν mutatum est.) Vel καὶ προσέτι' ἔχεις νῦν. 2. συνὸν] σίγγνον Bentl. λάγγνον aut τάγγνον Porson. Sed cum reliquis melius congruit σίγγνον 3. ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' ἀκαρῇ conj. Ko. Malim ἀλλ' ἀτεχνῶς (for all the world). 4. βαδίζειν] Leg. βαδίζειν σ'. 5. ῥῶπος] Frippery. Gallice fripperie. Fortasse cognatae voces. Cf. Aesch. Fr. 256. ἀλλὰ νανβάτην | φορηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός. Etym. M. 28, 10. Αἰγιναῖα· τὰ ῥωπικὰ φορτία.

57. εἶτ'] Leg. ἔτ'. Confer similem locum Aristophanis Vesp.

480. μὲν ταῦτα] Leg. ταῦτ' ἐστί.

58. V. 1. σὺ δὴ] Qu. σὺ νυν, aut σὺ μοι. 2. B. prae. Naber. Ko. Fortasse sine causa. γε] Qu. δέ. Fort. εὐζωρότερον νῆ τὸν Δί'. Sed parum bene cum imperativo δὸς construitur νῆ Δία. 3. τὸ γὰρ ὕδαρες — κακόν] Improperie, ut videtur. Cf. Aesch. Ag. 798. ὕδαρεῖ σάινειν φιλότηι. τοῦτ'] Leg. μέγ' (κακόν).

59. βουβάλια] Bracelets, bangles.

60. V. 1. πόλλ'] τοῦτ' recte Grot. 4. πρῶτον (πάντ' ἂν al.) ἐμβαλεῖς (ἐμβάλοις al.) libri. βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν Mein. πάντ' ἂν ἐμβάλοις ἅμα Herw. prob. Ko. πρῶτον ἐμβαλεῖς (ἐμβάλλεις) Kaibel. ὅς ἂν | οὐχ ἕτερον εἰς ἀγγεῖον Wilamow. Leg. βρωτὰ πάντ' ἔστ' ἐμβαλεῖν. 5. ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον] ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος Mein. ὥς οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον conj. Ko. Recte. 7. ἐμβαλεῖς] Leg. ἂν βάλοις. 9. εἰσφόρει | τὰ πάνθ'] εἰσφορεῖν | πάντ' ἔσθ'

Mein. Recte. 10. τὰ πάνθ'] πάντα al. ἀπανθ' Jacobs. 11. καὶ] Legē οὐ. πανταχοῦ] Leg. πάντα δὴ, aut πάντα που (Kock) —

12. πάντα ταῦτα] πάντα ταύτην al. πάντ' ἅπαντα Jacobs. πάντ' γίνεται κακὰ Mein. (Cf. Eur. Fr. 907. — γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντ' γίνεται κακά.) τὰ κακὰ ταύτην conj. Ko.

61. V. 2. οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' —] Cf. Ar. Vesp. 1213 sec —

6. Leg. χαίρω τε (vel κεχάρηκα) καὶ γέγηθα —. 8. τοῦτό μοι] Leg. τουτογί, vel τοῦτο γοῦν, vel τοῦτο δὴ. ἀλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχε] Cf. Ar. Nub. 1395. τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθον. Demosth. XIX. 37. ἀλλ' οὐδέ μικρόν.

62. V. 2. ὅ τι] Imo δι, that. 3. ἡ πῦρ ἐναύσει] Supplendum μὴ ex praecedentibus. Delenda ergo virgula post ὁδόν. ἡ διαφθείρει] εἰ διαφθείρει conj. Ko. Qu. ἡ εἰ διαφθείρει.

64. V. 1. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν ἦν; B. γλαφυρόν σφόδρα] φακῆς — conj. Ko. δειπνάριον — γλαφυρόν] Cf. Anaxipp. IV. 460. ἐμβαμματαίους γλαφυροῖσι. 3. προοίμιον (?) οὐκ ἀνθηρόν conj. Ko. Fort. ἔστιν τόδ' οὐκ ἀνθηρόν, vel πῶς ἐστι τοῦτ' ἀνθηρόν, vel πῶς οὖν τόδ' ἦν ἀνθηρόν. πρώτιστον] Mendosum videtur. ταύτη] Sc. τῇ φάκῃ. 4. ἐπεχόρευσε] Cf. 44, 1. 5. οὗτος ηὖρος ἀνθίαν] οὗτος ἦν πρὸς ἀνθίαν conj. Ko. Qu. οὗτος ἦν οὐκ ἀνθίας. Vel B. οὗτος οὖν (οὔτοσι) πῶς ἀνθίας; Post δυωάδης pungendum. ηὖρος, ἦρος, aut κρος libri. ἱερὸς Schweigh., coll. Arist. H. A. IX. 37. ἀνθίαν, ἀνθίαν, ἀνθειαν libri. ἀνθίας Schweigh. Cf. Adesp. 459. πρὸς καππάριον (κάππαριν Ko.) ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν; 6. ὃν πολλὰ —] ὡς χαίρειν cod. 2. δς πολλὰ (χαίρειν) Schweigh. Recte. ὡς (pro ὥστε?) πολλὰ χαίρειν — λέγειν Casaub. Qu. ὃν —. Locus perobscurus. ταῖς κίχλαις] τὰς κίχλας Blomfield.

65. V. 1. ὄντως] Leg. ὄντως γ'. ἐξέπεμπε] Malim ἐξέπεμψε.

2. ὄρθριον] Adverbii loco.

66. V. 3. θηρίον] θηρίων Wakef. prob. Ko. 7. γ'] δ' rec te Mein. 12. Αἰγίναϊον] Sc. ἀργύριον aut νόμισμα. 13. προσάπιδωκεν] Qu. τότε ἀπέδωκεν. Ita etiam Kaibel. Ἀπικάς] Ἀπικαὶ O. Mueller. Qu. Ἀπικὸν (ἀργύριον) aut Ἀπικούς (ὀβολούς). 14. καταλλαγήν] Cf. Euphron. IV. 489. ὥσπερ χρυσίου | φωνῆς ἀπότισον — καταλλαγήν.

67. τίς ποτ' ἐστὶν (οὔτος) Naber. Qu. τίς ἐστίν; aut τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν] Cf. Anaxand. III. 177.

69. Loquitur Sappho.

71. V. 2. κικίνους] κορακίνους conj. Ko. Recte, opinor.

72. V. 1. ἔνεστιν] ἔστιν al. Qu. ἀγαθὸς βαφεύς ἐσθ', ὡς δοκεῖ, τὸ παιδίον. 2. δευσοποιά] Cf. Alex. III. 447. δευσοποιῶ χρώζομεν. Harpocr. ἀνέκλυτον (corr. ἀνέκπλυτον ex Timaei Lex. δυναπόπλυτον).

73. V. 1. ἐπὶ] Leg. ἀπό.

76. *ἔλκ'*] Qu. *θές*. *ἐμβάλη*] *ἐμβάλης* Herw. Qu. *ἐμβάλω*.
 77. V. 1. *ἐχηνιάσας*] *ἐχήνισας* recte H. Steph. Forma *χηνιά-
ζειν* analogiae repugnat, conferri non debebat *σιφνιάζειν*. 2. *παρὰ
Τιμοθέω*] Malim *περὶ Τιμόθεον*.
 78. *πόρκων πυκνοτέρους*] Qu. *πόρκους καὶ βρόχους*. Cf. Antiph.
 120. Plat. Soph. 220 C. *βρόχους καὶ πόρκους*.
 79. V. 1. *τράγημα*] *τρωγάλια* al. Quod recipiendum.
 80. V. 1. *βατιάκη*] Qu. *Ῥοδιακή*. *πρίστις*] A *πρίω*. *πρῆστιν*
 (a *πρήτω*) malit Ko. 2. *ἀνδραπόδιον δὴ ταῦθ'* cod. *ἀνδραπόδι'*
ἦδ' ἢ ταῦθ' Dobr. Mein. *ἀνδραποδίων δὴ* Dalecamp. *ἀνδραπόδιον δὴ*
ἦδ' ἢ ταῦθ' Naber. Qu. *ἀνδραπόδιον δ' ἐνταῦθ'*. *τετράποδα δ' ἦδ' ἢ*
 conj. Ko. Fort. *ἀνδραπόδι' ἐστί*, vel *τετράποδα δὴ ταῦτ' ἐσθ'*, *ὄρῃς*;
ταῦθ' ὄρῃς] Qu. *ταῦτά γ' ἐσθ'*.
 81. Hesych. *ἀνεκτίσαντο* (qu. *ἀνεπαύσαντο*, coll. Bekk. Anecd.
 80, 29.).
 83. V. 1. *πολιὸς*] *σκολιὸς* Grot. *σκαίος* Mein. *ἄτοπος* Haupt.
 prob. Ko., coll. Cratet. 39. *δόλιος* perperam Naber. *φαῦλος* G. A.
 Hirschig. Recte.
 84. V. 2. *κεραμίδος*] Cf. Lucian. Cont. 6. *ἀπὸ τοῦ τέγους*
κεραμὶς ἐπιπεσοῦσα ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 86. V. 3. *διαν*] *δς τὸν* Lennep. *οὐ τὸν* Jacobs. *συμπείθεις*]
Leg. μεταπείθεις, aut *τὸν τὰς ὀφρῦς αἰρόντα δ' ἀναπείθεις*. 4. *τὸν*
τὰς ὀφρῦς αἰρόντα] Cf. Men. IV. 82. *οἱ τὰς ὀφρῦς αἰρόντες*. 5. *τὸν*
τ'] *Leg. τὸν δ'*, aut *τόν*. Hunc versum post v. 3. transposuerit
 Herwerden. Nescio an recte.
 87. V. 2. *πορνοβοσκοῦ*] *πορνοβοσκεῖν* recte Mein. 5. *ταύτας*]
πόρνας recte Mein. *ταίρας* malit (si opus sit) Ko. Loquitur leno.
 88. V. 2. *ἀρπαγὰς*] *ἀγχόνας* Herw. *στρέβλας*] Qu. *κλοπὰς*.
Αρπε consociantur *ἀρπαγὰς* et *κλοπὰς*. Cf. Arist. Pl. 372.
 89. V. 1. *Leg. ἐν δνάριον (γάρ)* —. Sic Cobetus, *ἐν δνάριον*
κατέβαινε μούξ ἀγροῦ φέρον | *καθ' ἑκαστον ἀγαπητῶς ἐνιαυτὸν*
ὥσπερ | *κανοῦν ὁμοῦ τι* —. Paullo aliter Mein. *καταβαίνει*]
Leg. κατέβαινε μοι. 2. Qu. *καθ' ἑκαστον* (add. *ὥδ'* conj. Ko.) *ἐνιαυ-*
τὸν ἀγαπητῶς φέρον (*ἄγον*). 3. *μοι*] *ἅμα* conj. Ko. *ὁμοῦ τι*
 Mein. Fort. *τι*. *πάντ' ἐνεσκευασμένον*] *πάντ' ἀνεσκευασμένον* al.
 Qu. *πάντ' ἂν ἐσκευασμένον*.
 90. V. 4. *τῷ φυσήματι*] *B. τοῦ φυσήματος* Herw. Mendosum.
 Qu. *τοῖσδ' ὠπημένον, κᾶξωπημένον, vel κῶνδυλευμένον*.
 91. V. 3. *σκότος*] *Leg. σκότου*.
 93. V. 1. *δόξαιμι*] *λέξαιμι* conj. Ko. Malim *δόξω τι*.
 94. V. 1. *οὐδὲ εἷς*] *Leg. οὐδ' ἂν εἷς*, ut in Men. Mon. 665.
 95. V. 1. *γυμνοὺς*] *σεμνοὺς* conj. Ko. *γ' ὑμᾶς* Kaibel. *Leg.*
κενοὺς, quod cum *δξυπείνους* apprime convenit, i. e. sold, dis
 appointed.

96. V. 2. *πάξ*] Hanc interjectionem 'pax' etiam Latinis comicis usitatam esse monet Kock.

98. V. 2. Cf. Men. IV. 331. *ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην*.

99. V. 1. In fine versus interrogandum.

103. V. 1. *ισχυρότερον*] Leg. *ισχυρότατον*. 2. *τὰ πάντα*] *ἅπαντα* conj. Ko. Aut hoc aut ὡς πάντα corrigendum. *τέμνεται*] *δάμναται* Halm. *γίνεται* Herw. Neutrum satisfacit.

104. V. 1. *οὐδὲν εὐτυχέστερον*] *οὐδὲν ἀσφαλέστερον* Nauck., coll. Greg. Naz. II. 158 A. 221 A.

105. V. 1. *τοῖς ἔχουσιν*] Sc. *αὐτήν*. 2. *κατέστρεψεν*] *μετέστρεψεν* Herw. Fortasse recte. *ἐπιχέασα*] *ὑποχέασα* Mein. Ko., coll. Sophil. 4. Diph. 5. Leg. *ἐγχέασα*. Cf. Xenarch. 10, 1. *σὺν δὲ μηδὲν ἔγχει*. *τρί' — κακά*] Pro *τρία μέρη* (ὕδατος). Cf. Arist. Eq. 1188. *καὶ τὰ τρία καλῶς φέρων*.

107. V. 2. *ἐπιχέασα*] Annon *ἐγχέασα*?

109. V. 1. *κναθίζουσ'*] Cf. v. *κοτυλίζειν* (met.) Arist. Fr. 683. *ἐν θνητῷ βίω*] *ἐν θνητῶν γένει* al. Non necessaria est correctio *ἐν θνητῶν* (pro *θνητῷ*) *βίω*.

110. *βιοῖ γάρ*] *βιοῖ μὲν* Men. mon. 57. 65. *ζῶμεν* probabiliter conj. Ko. Cf. Mon. 57. 65. Eur. Fr. 1059. Fort. *οὐ ζῆ γάρ*.

112. *τιθέμενον*] Mendosum. Leg. *λεγόμενον*. *κέρδος ὡς καρπὸν*] *ψεῦδος εἰς κερδὸς* Mein., coll. Soph. Oed. R. 517. 991.

118. *εὐμετάβολος* (μάλ') supplet Grot. *εὐμετάβολός (τις)* Both ὡς *εὐμετάβολος* Mein. Qu. *εὐμετάβολος* (γὰρ aut πᾶς).

120. *ἵππος*] *ἵππων* Mein. *ἵππιον* (?) conj. Ko. Fort. *ἱπνός* *ἔσι*

Hesych. *Ἀργεῖα φορά*] Leg. *Ἀργεῖοι φῶρες*.

121. *διέτρεχεν*] *διέπρεπεν* Both. Qu. *διένειν*.

124. *ἀνίσταμαι* | *κεφαλὰς ἔχων τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον* *πρ* *babiliter* Ko. Media in *Ἀρτεμίσιον* producta ut in *Φορμίσιος*, *χ* *ρίσιος*. Cf. Arist. Lys. 1251.

125. *ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμεν*. B. (σὺν δὴ) | *ἀνάκει* *Κο*, coll. anon. 205 M. Malim *σὺ νυν*. Eust. ὡς εἴπερ (l. εἰ) *εἴπει*

126. V. 3. *δαδὶ μᾶ σκίλλη τε μᾶ*] Cf. Theophr. Char. XVI

128. Duo fragmenta hic sunt.

134. V. 1. *ἐνιοι*] *ἐνίοτε* Mein. Male. Qu. γὰρ *ἐνιοι*, *α* *ἐνιοί γε*.

135. V. 2. *τὰ πρῶτα πάσης*] Leg. *οὗτος τὰ πρῶτα*. Quod *ε* *τὰ πρῶτα* — cf. Soph. Aj. 435. 1300.

137. *ἀπολιβάξω*] Cf. Arist. Av. 1467. *οὐκ ἀπολιβάξεις* — ;

138. V. 1. *διότι*] Qu. *δεῖ γάρ* (*χρὴ γὰρ*, vel *χρεῶν*).

V O L. III.

MENANDER.

MENANDROS. Marius Victor. p. 78, 20. 'scio' ('scito'? cf. Donat. ad Terent. Phorm. I. 2. 41).

1. *με· γυναικ'*] *μ', δστις* — recte Dacier. *μ', διτι* — Bentl. *μ', ἐπει* — Grauert.

3. (δ) *τὴν κόρη* Naber.

4. V. 3. *αὐτῷ*] Scrib. *αὐτῶ*. 4. *αἰτεῖσθαι*] Leg. *αἰτήσιν*.

5. V. 2. *εἰ δὲ μή, τᾶνω κάτω*] Leg. *εἰ δὲ μή γ', ἄνω κάτω*. Et sic Bernhardy. Cf. IV. 149. *στρεφομένους ἄνω κάτω*.

6. V. 1. Qu. (*καί πως*) *πρὸς ἅπαντα* —. *ἐστὶ γάρ*] Qu. *ἔστ'* *ἀεί*. 3. *περισκελότερον*] Cf. Soph. Aj. 649. *αἱ περισκελεῖς φρένες*.

7. Scripserat fortasse comicus *ἕως καθεύδεις ταῦτ' ἐνόμιζες τοὺς θεοὺς | τελεῖν*; vel — *ταῦτα τοὺς θεοὺς τελεῖν | ἐνόμιζες*;

8. V. 2. *κνάθους*] Fort. *ὑδατος*.

9. Qu. *κοινὰ* (*γάρ, τοι, vel δὴ*) *τὰ τῶν φίλων*.

10. V. 2. Qu. *φειδωλὸς* (*ὦν ἔγρημα*).

11. V. 2. *οἱ σοφώτατοι*] *ὦ σοφώτατοι* Bentl. Malim *ὦν σοφώτατος*.

13. V. 3. *τὴν γῆν, δταν δὲ* —] Leg. *γῆν, ἀλλ' ἐπειδὴν* —. Possis etiam *χώραν, δταν δὲ* —. *ἐσίδω*] *ἐπίδω* Elmsl.

16. *ἀντάλλαγος*] Cf. IV. 143. 222.

17. V. 2. *φηλοῦν* Phot. et Suid. *φηλῶν* schol. Arist. Porson. *φήλων* (adject.) Naber. Quod verum videtur. Qu. *δνοῖν ἴσως φήλων γερόντιον* — *ἀβελτέροιν*. In verbis *δύ' οἰκίας* latere vitium jam Jacobsius suspicatus est. *ὥς λέγεις*] Qu. *ὦ λέγεις*.

18. *χαλεπὸν γε*] Qu. *βαρὺ γέ τι*. Cf. Fr. 60, 2. Diogen. L. V. 65. *βαρὺ φορτίον πατρὶ κόρη*.

21. *ῥς*] Pro *βοῦς* positum ad gulositatem Dionysii notandam.

23. V. 1. *ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος*] *νῆ Δί' ἐνθυμουμένῳ* optime Kock. 3. *τὸ πνεῦμ' ἔχοντι' ἄνω*] Cf. Sosier. 1, 13. *τὸ πνεῦμ' ἔχων ἄνω*. Hor. C. I. 15. 25. 'sublimi anhelitu.'

24. V. 1. *οὐδὲ μετρίως*] Qu. *οὐχὶ μετρίως*, ut in Diph. IV. 389.

2. *τορεύματα*] Fortasse mendosum. Cf. ad v. prox. 3. *στολαὶ δ' ἐκείναι*] *στολαὶ δὲ κείνται* Naber. Qu. *στολαὶ δὲ λαμπραί*. 3. *ποτηρίδια, τορεύματα*] Cf. Apollod. IV. 439. *τορευτὰ πολυτελεῖ ποτήρια*. *ἄνδρες (φίλοι)* Naber. Perperam, quum media syllaba in *ποτηρίδια* longa sit ut in *ἱματίδιον*. *ποτηρίδια, τορεύματα*]

ποτήρι', ἄλλα τ' ἀργυρώματα conj. Kock. Probabilis correctio. Quod si sincerum est ποτηρίδια, confer ψυκτηρίδιον Alex. III. 383. et ἱματίδιον. τορεύματα] Vitiosum, quum jam praecesserit τορεύματα, nisi illud potius ejiciendum est. Fort. ποτηρίδια καλὰ τε τορεύματα, aut ποτηρίδιά (τε καὶ) χρυσώματα.

25. V. 2. πορφυραῖ, τορεύματα] πορφυρᾷ τε στρώματα solenter Bentl. 4. κάκτυπωμάτων πρόσωπα] κάκτυπωματ' εὐπρόσωπα Dobr. κάκτυπωμάτων τὰ πρότα conj. Kock. Qu. κάργυρώμαι εὐπρόσωπα.

26. Divide sic, ἀναπειῶ | τουτὶ —.

27. ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται] ἀμφιβλήστρω περιβάλληται (✓ε περιβέβληται) Mein. Qu. ἀμφίβληστορον περιβέβληται.

28. ἡδυλίζειν] Anglice to fondle.

29. Phot. ὁρματος ἀμάξης (l. ἡ ἀμ.).

30. V. 2. ἀνδρείατατα] Cf. ad Arist. Eq. 453.

32. Etiam Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλόν (τινα) dixisse videtur Menander.

34. Suid. τῶν ἐπὶ Σάγρα (l. Σάγρα, aut Σάγρας).

36. ἴσσα] Cf. exclamationem οἶτα sive ψίτα.

39. V. 2. οἱ τὰς ὀφρῦς αἶροντες] Cf. Diph. 86, 4. τὸν τὰς ὀφρῦς αἶροντα.

41. αὐτίκα Bentl. ὡς τάχιστα Grauert. δι τάχιστα Mein.

42. Divide sic, καὶ τετάρων | ὥων —.

43. τί προῦτ' ἀκούσομαι; R. Ellis.

44. ἐνθὲνδε σωθεῖς οὐκ ἂν ἀπολοίμην ποτὲ Dziatzko. τάνθενδε (aut τοὐνθένδε) — malit R. Ellis. — ἀπολοίμην ἔτι (aut ἐγὼ) conj. Ko.

47. οὕτως αὐτός ἐστιν] οὕτως οὐτός ἐστιν Buttmann. τοιοῦτος αὐτός ἐστι tentat R. Ellis. Scripserat forsitan οὕτω γάρ ἐστιν οὗτος (vel οὐτός ἐστιν).

48. V. 1. τὸ δ' ἐρᾷν ἐπισκοτεῖ ἅπασιν] Cf. 214. Aristophont. III. 364. ἐπισκοτεῖ — τοῖς κακοῖσι. Antiph. III. 148. ἐπισκοτεῖ — τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν. 2. εὐλόγως] εὖ λόγων conj. Mein. Fort. εὐπόρως. καὶ τοῖς εὐβόλως | καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν W. Headlam.

ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΣ — Bekk. Anecd. 11, 29. ἀνδρόγγνον ἄνδρμα (ἄνθρωπον?).

52. V. 1. πλήσας] πλήξας aut πάσας al. Verum videtur πλήξας. ἔφερειν] ἔφθειρεν al. ἔφθειρ' Bernhardt. Recte, opinor.

58. Recte haec constituere videtur Kock., (Μένανδρος) Ἀνδρογύνη (excidit fragmentum) καὶ μετ' ὀλίγα "τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων κτλ."

59. V. 2. τοῦ νουθετοῦντος κωφόν] Qu. τῷ νουθετοῦντι κωφός.

3. καὶ θεὸν λέγω] Fort. καὶν θεὸς λέγη.

60. V. 1. Post ἐστὶν ponatur virgula. 2. Cf. Fr. 18. χαλε-

πόν γε θυγάτηρ κτήμα καὶ δυσδιάθετον. Diog. L. V. 65. βαρὺ φορτίον πατρὶ κόρη.

61. V. 1. Cf. Nicostr. 22. ὁ κάπηλος — ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανόν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δούς ἰδωρ. 2. ἀλλὰ ποδιεν αὐτόν A. ἀποσεῖν αὐτόθεν Bendl. αὐτόθεν] Leg. θοῦδατος.

62. V. 1. (οἶσ') εἰσιών Dobr. Fort. ἔκφερ' εἰσιών. 2. φῶς — ποίει] Cf. Xen. Hell. VI. 2. 29. πρὸ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐπὶ οἶει.

65. V. 1. Cf. Adesp. 293. γαμήσεις νοῦν ἔχων. 2. κατα-
λπτών] καταλείπων Naber. 3. αὐτός] καὶ τὸς Mein. Nihil opus.
τοῦτό σοι] τοῦτο σοι Cobet. Ko. Praestat vulgata. 5. σωθείης
δὲ νῦν. ἀληθινόν —] σωθείης δέ· νῦν ἄλ. Jacobs. Qu. σωθείης
μόνον. εἰς ἀληθινόν | πέλαγος σεαυτὸν —. 6. αὐτόν] σεαυτὸν A.

7. (οὐδ' Αἰγύπτιον) Grot. (οὐδὲ Σικελικόν) Cobet. (οὐδὲ Κρητικόν)
probabiliter conj. Ko. 9. δλως] Anglice at all.

66. V. 1. κινήση] Qu. κολακεύση. 2. τιθήνη] Qu. τήθη.
πέρας (οὐ) ποιεῖ recte Bendl. 3. τὸ Δωδωναῖον — χαλκίον]
Cf. Cratin. II. 20. Δωδωναῖα κυνί.

67. V. 2. Notandi numeri in hoc versu parum elegantes, ex-
cusandi tamen ab interpunctione majori. 3. διὰ σέ] γῇ Δία
Herw. Θάσιον Heimsoeth. μοι δοκῶ] Cf. Clearch. 5.

68. V. 1. Qu. τὰ μὲν πατρῶα (γὰρ) ποιεῖ —. Displicet Ja-
cobsii μεταποιεῖ.

69. V. 2. πάλιν νῦν] Scrib. πάλιν νυν.

70. V. 1. πάντ' ἐστι] πάντῃ 'στί probabiliter Jacobi. Cf. Mon.
698. πάντῃ — ἐστι — θεός. Qu. ἐν πᾶσιν ἱερὸν ἐστι τοῦ καλοῦ
λόγου. τῷ καλῷ λόγῳ] Malim τοῦ καλοῦ λόγου. 2. Leg.
ὁ νοῦς γὰρ (ἡμῶν) ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός. ut in Monost. 432.

74. V. 1. ὧ τρισάθλιοι | οἳ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων
Cobet. Qu. ὥς τρισάθλιοι | οἳ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων.

2. (βασιλεῖς), τί πλέον Grot. (σατράπαι), τί πλέον conj. Kock.

4. οἳ] ἦ recte Mein.

75. V. 2. ἐστι] ἔσται al. Ko. Quod fortasse praeferendum.

76a. V. 1. στρατιώτην] Leg. στρατιότη.

77. V. 2. τὸν χάρακα] Ἄν τὴν χάρακα? Femininum est χάραξ
Arist. Ach. 986. Vesp. 1201. 1291. Pac. 1262.

88. V. 2. ψευδής] Sc. διαβολή. Cf. Monost. 553. ψευδὴς διαβολή.

92. μὲν] Qu. τε.

94. V. 5. τὸ τῆς τύχης — ῥεῦμα —] Cf. Men. 460, 50. Com.
anon. IV. 692. ἄπανθ' ὀρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε.

96. V. 2. ὅσα θεοὺς ἄνθη καλά] Qu. ὅσαπέρ ἐσθ' ἀπλῶς καλά.

3 sq. Cf. omnino Xen. Cyr. VIII. 3. 39. apud Ko. 4. κατα-
βάλω] Cf. 899. τᾶλλα δ' ἄν τις καταβάλῃ.

97. V. 1. *εἰμὶ* — *καὶ τὸς, οὐκ ἄλλως ἐρῶ* interpungendum esse recte monuit W. Headlam.

98. V. 1. *βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι*] Cf. Arist. Vesp. 277. *καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶη*. Aelian. Epist. 2. *θέρμη ἐπέλαβεν αὐτὸν, καὶ βουβῶν ἐπήρθη*. Scripserat forsān *φελλεῖ δ' ἔκοψε τὸ σκέλος πάνν σφόδρα, | βουβῶν τ' ἐπήρθη κτλ.*

100. *γέλοιον δς*] Cf. 211. *ὥς οὐκ ἐρὼν ἦ* —.

101. *ἐν μάχαις*] Menandro recte abjudicat Dobraeus.

102. V. 1. *τίς γὰρ οὐτοσὶ (οὕτως δ al.) κακοδαίμων ἔφη* (*ἔφην* Ald. et cod.?) libri. Leg. *τίς γὰρ ποθ' οὕτως ἐστὶ κακοδαίμων φύσει*. Ita etiam Herwerden. 2. *θυγατέρας*] *θυγατέρ'* ἂν Pauw.

105. *αὐτολήκνυθοι*] Cf. 206. Antiph. 16.

106. *λῆμα* R. *λαῖμα* reliqui. Schol. non est in V. *λαϊμά* Bentl. Latet aliud quid. Falsus fuisse videtur grammaticus.

109. V. 1. *ἀγαθὸν τί μοι γένοιτο, πολύτιμοι θεοὶ*] Haec vix sana sunt. Qu. *τί μοι (vel ποτε) γενήσεται, ὧ πολυτίμητοι θεοί;* ὧ πολυτίμητοι θεοὶ libri. *πολύτιμοι θεοὶ* Sylburg. Quod inconsultē receperunt editores. Non sollicitandum ὧ πολυτίμητοι θεοί. Qu. *ἀγαθὸν (κακόν?) τί μοι | γενήσεται μέγ' (vel — γενήσεται'), ὧ πολυτίμητοι θεοί*. Aliud est πολυτίμητος, aliud πολύτιμος. 3. *εἰκότως*] Leg. *εἰκότως γ'*. Cf. Ran. 228. 4. *οὐκ ἐθέλων*] *ἄρ' οὐ θέλων* Mein. Ko. Qu. *εἰ μὴ θέλων*. 5. *καινὰς*] Sc. *ἐμβάδας*. Quidni *καινόν (ἱμάντα)*? Sic etiam Grotius.

110. V. 2. *τι* — *πταίσωσιν*] Ut *ἀμαρτεῖν τι* non raro dicitur.

3. *τοῦτο γὰρ ἐστὶν πάνν*] *αἰσχροὺν ἐστὶ τοῦτο γὰρ πάνν* Dobr. Fort. *αἰσχροὺν τοῦτό γ' ἐστὶ καὶ πάνν*.

112. Poll. *ἡ δὲ τὰ πέμματα μάπτουσα (πέττουσα aut πλάττουσα? cf. 113, 2. πλάττομεν γὰρ πλάσματα, f. πέμματα)*.

113. V. 2. *πλάττομεν*] *μάπτομεν* Kaibel. *πλάσματα*] *πέμματα* conj. Mein. Cf. Poll. III. 41. *ἡ δὲ τὰ πέμματα μάπτουσα (πλάττουσα aut πέττουσα?) etc.* 3. *καὶ νῦν*] Leg. *καὶ νῦν γ'*.

114. V. 1. *μακάριος ὅστις* —] Cf. Eur. Fr. 256. *μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν etc.*

119. *δρνεις*] *δρνις* conj. Mein.

120. *δρνιδας*] Qu. et hic *δρνεις*. Cf. 167. 168.

124. V. 1. *παράστα*] Ut *ἀπόστα* (170.), *κατάβα, ἀνάβα, πρόβα*.

126. V. 2. *ὅστις γένοιτο*] Qui esset. Anglice to be. Cf. Arist. Ran. 97. *ὅστις ὄῃμα γενναῖον λάκοι*.

127. V. 1. *νομίζετ'*] Imperativus. Cf. Soph. Aj. 497. 1082.

3. *Φυλασίων*] Qu. (τῶν) *Φυλασίων*. Cf. *Φυλάσιος*.

128. V. 3. *εἰς πάντα* A. *πάντα* B. pr. *ἅπαντα* Bendl. Graecum est *πᾶς χρόνος* et *ὁ πᾶς χρόνος*, non item *πᾶς ὁ χρόνος* hoc quidem sensu. 4. *αὐτὸς ὦν δὲ κύριος*] *αὐτὸς ὦν εἰ κύριος* Naber. *αὐτὸς ὦν γε* Herw. Qu. *αὐτὸς ὦν γε κύριος*. 7. *αὐτῇ*]

Scrib. αὐτῇ. 8. παρελομένη] Qu. ἀφελομένη. 11. αὐτόν] αὐτοῖς conj. Ko. Recte. 12. ὥς (supr. οἷς) A. B. Fort. δι.

129. V. 1. Qu. θύουσι πάντες ὥσπερ οἱ τοιχωρύχοι. 2. κοίτας] κίστας Grot. Ko. Cf. ad Pher. 122. Eur. 76. σταμνί'] σταμνία τ' Brunck. Recte, opinor. 4. καὶ τὸ πόπανον τοῦτ'] Ἡαε non intelligo. Qu. καὶ τὰ πόπαν' αὐτῶν. 5. οἱ δὲ] εἰ δὲ conj. Ko. Recte, ni fallor. Quod si de aliis personis agitur, οἱ δὲ valebit alii autem. 7. καταπίνουσι] καταπίνουσ' ἀεὶ Bentl. τὰλλα πάντα κατέπιον Dobr. Exciderat fortasse πάντα propter simile vicinum κατέ —.

132. Cf. Eur. Fr. 434, 2. τολμήμασιν — ἀλλοκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται. 808.

133. Qu. τί φῆς; φρυγῶν (vel ἀποδοῶς) ἐνθὲνδ' ὁ παῖς Ἑλευθεράς | ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥς τάχιστα (vel ὥς τάχος cum Cobeto). Neque ἰδὼν neque ἰὼν (Mein.) Menandri esse judicat Kock.

134. V. 1. (καίτοι) σιωπῇ — Naber.

138. Qu. εὐρίσκομαι δ' ἔγωγε τήνδε τήν (vel τοιαύτην) τέχνην. Manifesto requiritur media vox verbi.

139. Bekk. Anecd. ἐπὶ γραφῇ (l. γραφῆς).

140. V. 1. δαίμων δύο cod. δαιμονῆς Porson. δαιμόνιε Cobet. Fort. τί σὺ θέλεις, vel τί με —. 2. ὁμοῦ — ἐξήκοντα] Prope sexaginta. Cf. Demosth. 19, 251. 25, 51. ap. Ko.

141. (στρώματ',) ἀργυρώματα H. Jacobi. Probabilis conjectura.

142. V. 1. γὰρ] δ' Mein. Malim γ'. 3. συνύφαινε] Malim συνύφαινε (— — —). Cf. ad Ach. 1146.

145. V. 1. καὶ μένειν] Παρμένων conj. Ko. Recte, opinor. Vulgata plane vitiosa est.

150. Κωρυκαῖος ἠκροάσατο] Cf. Dioxiipp. IV. 542. μὴ κατακούσειεν δέ (τί?) μου | ὁ Κωρυκαῖος.

152. ἄνω κάτω] Anglice topsy-turvy.

157. V. 1. τινός] τέκνων recte, opinor, Dobr.

158. κατὰ μόνας] Cf. Alex. 180. Thuc. I. 32. 37. Xen. Mem.

III. 7. 4. Plat. Alc. I. 114 B. Legg. XI. 873 D. XII. 942 A. Isae. VII. 38.

161. V. 1. ὄχλων] Leg. ἔργων. Ita etiam Cobet. 2. λογιμοῖς μὲν A. Vind. unde ἐν τοῖς λόγοις μὲν conj. Mein. Quod recipiendum: constanter enim inter se opponuntur ἔργα et λόγοις.

3. ἂν λάβῃς τὸν καιρὸν εὖ] Anglice, should you seize the opportunity well. Cf. 162, 2. λάβῃ] λάβῃς recte Cobet.

4. ἀπροσδόκητον] τὰπροσδόκητον B. Quod recipiendum. τέχνην] Leg. τύχην. Idem sentit Cobet. ἐξηύρατο A. ἐξεύρατο ceteri. ἐξηύρετο aut ἐκτίσατο Mein. προσλαμβάνει (?) Cobet.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ. Rhetor. anon. τοῦτο καὶ Μένανδρος εἰδέναι (δεικνύει?).

164. V. 1. In fine versus interrogandum, namque *ἀρ'* valet nonne. Theon. *ἐν τῇ χρηστέῳ* (*χρυσῇ* Hemst. leg. *πρώτῃ*, cf. Athen. XIX. 373 C. *Μένανδρος ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ*. Harpocr. 139, 25. *παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ*.)

167. V. 3. *δρυνθας*] *δρυνις* G. Kaibel.

168. *ἐξεσόβησε*] Qu. *ἀπεσόβησε*. *τάς δρυνεις*] Cf. 119.

170. *κάποστα*] Cf. ad 124, 1. *παράστα*.

173. V. 3. Haec non intelligo. 4. *κοινόν*] Vitiosum.

174. V. 2. *ὥς ἀγαθόν τε καὶ κακόν* David. unde *ὥς τὰγαθόν* *ὅν* *τε καὶ τὸ κακόν* conj. Ko. *ὥς τό τε κακόν καὶ τὰγαθόν* H. Jacobson. Sed melius hic convenit *ὥστε* quam *ὥς*.

176. V. 1. *πολὺν*] *μὲν πολὺν* Heringa. Malim *παραπολὺν* (*παρὰ πολὺν*) cum Bentleio. 2. *ἀθλιώτερος*] *ἀχρειώτερος* Bendl. Qu. *πιο- νηρότερος*. 'nequior' reddit Ausonius. *διπλάσια γούνη*] *διπλάσιά δ'* Dobr. *διπλάσιά γ'* melius Kock.

177. V. 2. *καταφθαρεῖς*] *καταφθαρεῖσθε*, *καταφθερεῖσθαι*, *καταφθαρεῖσθε*, *κατὰ τρεῖς* al. *ὁ καταπροεῖς* conj. Ko. Malim *κατε- σθίων*, vel *ὁ καταφαγών*.

178. V. 1. *ἐπέπασα*] *ἐπείπασα* al. Leg. *ἐπιπάσω*, quod proposuit etiam Herm. 2. *ἐὰν οὕτω τύχη*] Qu. *ἐὰν οὕτως θέλῃ*.

182. Qu. *εἴσειμι πρὸς ἐκείνην τάχ'* *ἄρτι γὰρ νοῶ*.

183. *ἀριστόδειπνον*] Cf. Alex. III. 516.

184. *ἐξετύφην*] Cf. 505. *ἐκτυφῆσομαι*.

186. V. 2. *αὐτῆς καλούσης* (*χίκετενούσης ἐμέ*); bene supplet Kock., coll. Persio Sat. V. 172.

188. Plin. 'Graeci coloten (l. calaboten ex Bekk. Anecd. l. l.) vocant etc.'

191. *καὶ συστομώτερόν σε ποιήσω σκάφης* scripsisse Menandrum jure suspicatur Kock.

195. V. 2. *ἐκδεδνκότα*] *ἐνδεδνκότα* A. Qu. *ἀποδεδρακότα*.

198. *ἐν δύο*] Similiter nos dicimus in a trice.

199. *ὥς ἐσχάτῳ Μνυσῶν κέχρηταί μοι* (—) O. Crusino.

201. V. 1. *φέρει*] *βρέχει* (i. e. *ῥεῖ*) Naber. 3. *πόρονος βου- λήν*] *πόρον εἰσβολήν* τ' Preller. *πόρον λαβήν* τ' Heimsoeth. *πόρον ἢ ἄσβολήν* Nauck. Versus nondum sanatus. Ipse propono *βρο- τοῖσιν ὁδόν*. *τινός*] Qu. *τινὰ*, vel *τινὶ*, aut *ὁδόν*.

202. V. 3. *ἐπὶ τοῦ σανιδίου*] Malim *ἐπὶ τοῦ σανιδίου*, vel *ἐπὶ σανιδίου του*, vel *ἔχων σανίδιον*, vel potius *ἐπὶ κλιμακιδίου*. 4. *τοὺς ἰδρυμένους*] *τοὺς αἰτουμένους* conj. Ko. *τοὺς δυστήνους* Naber. Redde, those who are established (settled) there. Herwerden reddit 'eos qui deo aram sacrarunt,' coll. Men. 537, 5. *ἰδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν* (sc. *ὡς θεούς*) | *εὖξ' εἴ τι βούλει*. Corrigendum fortasse *τοὺς ἰκνουμένους*, vel *τοὺς κακο- δαίμονος*.

203a. V. 1. ἐλεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος] ἐλεινοὺς — ἀτυχῶν μόνος Herw. Qu. ἐλεῖν δίκαιος — ἀνήρ.

203c. τὸν ἄτοπον] τὸ ἄτοπον Mon. 339. τᾷδικον recte conj. Ko.

204. V. 1. οὐ δίδομεν] οὐδ' εἶδομεν Heringa. οὐχ εἶλομεν conj. Ko. Vera videtur prior correctio.

205. V. 1. ὦν δὲ μή ('σιν) αἴτιος τρόπος Mein. Cf. 253. ἀλογίστου τρόπου | ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον. 2. τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης —] τὰπὸ τῆς τύχης Mein. Recte. Cf. Antiph. 281. τὰ (τὰπὸ τῆς conj. Jacobi) τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ. Anon. apud Athen. 458 C. σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ (τῆς) τύχης καλῶς. γνησίως] I. e. γενναίως. Cf. ad Antiph. 281.

211. V. 1. ὥς οἰκτρὸν ἦ —] Cf. 100. γέλοιον δς etc. Qu. ὥς οἰκτρὸν εἰ (vel οὐ) —. Cf. Arist. Eq. 101. ὥς εὐτυχῶς οὐ —.

2. μηδὲ πιθανάς] Qu. μή τι πιθανάς.

212. V. 1. χοῦς] Qu. χάα aut χοῦν (?). 2. Scrib. οἶνον λαβῶν —. τοῦτον] τοῦτον (εὐθέως) Naber. Qu. τόντονι (τάχα).

213. Malim πεφαρμάκευσ', ὃ γλυκύνεται' (cum Lobeck.). Omnes libri — κενσον (ε supra in E.). ἀναλυνθεις] Fort. ἀναλύσει (pass. s. o. lvēre). Bachm. Anecd. I. 339. 2. περικαθαίρων· ἀναλύνων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητεύμενον.

217. V. 3. ἀδικοῦσαν] καλοῦσαν (invitantem) Naber.

223. V. 17. τρίτα λέγει, τρίτος λέγεται, τρίτατος (sine λεγ.), τὰ τρίτ' ἔχει libri. Hoc postremum praeferendum. Aliena sunt exempla quae adducit Kock, Fr. 484. τὰ δευτέρ' — λέγειν. Stratt. 1. τὰ πρῶτα λέγειν. ubi additur articulus. 19. ἐπιφανέστερον] Qu. ἐπιφανεστέρους.

224. V. 1. καὶ ταχὺ] Qu. πάντ' ταχὺ, vel potius παῖ, ταχύ (cum Toepffel). 2. καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον (del. πάλιν) — Cobet. leg. πάλιν (ὡς) τὸ πρῶτον. Idem suadet Kock. περισσοβεῖ ποιή- [ου] Scrib. περισόβει —. Ita etiam Cobet. Cf. Alciph. III. 55. 6. τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισσοβουμένης. Fr. 6, 11. συνεχῶς περιε- σόβον (περιεσοβοῦντο?) αἱ κύλικες.

226. μέσως] μεστήν conj. Kock. Recte. θηρίκλειον (ut in Fr. 324.) Mein. in add. Sed τὴν θηρίκλειον legisse videtur Athenaeus. Sc. τὴν κύλικα. Cf. 163. et ad Alex. III. 421.

227. ἀπὸ μηχανῆς θεός] ἡμῖν ἐπεφάνης conj. Ko., coll. Fr. 278. Malim ἀπὸ μηχανῆς (γὰρ) ἐπεφάνης ἡμῖν θεός.

232. (δεσμῶν) ἔλυσ' — probabiliter conj. Ko. (μόλις) μόνος Naber.

233. Qu. δλόκληρός (ἐστιν) οὗτος, ὃ ξένη.

234. Aliter in Pollucis codice Laurentiano, λυχνοκαυστεῖν μὲν ἔφη Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ, Μένανδρος δὲ ἐν Θετταλῇ (Θεττάλῃ) λύχνων ἀφάς. Cf. ad Cratin. 227.

234b. λύχνων ἀφάς] Cf. Herod. VII. 215. περὶ λύχνων ἀφάς.

235. V. 9. οὔτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνον (ώραίους al.) τόκους libri. οὔτοι — τὰρχαίω τόκους feliciter Hirschig. et Palmer, collato poetae versu, 'Saepe venit magno fenore tardus Amor.'

242. ὅπως καταπράζεται] Leg. ὅπως διαπράζεται. Angl., he shall bring about. τὸν γάμον] σοι τὸν γάμον recte Cobet.

244. 2. παρατρέφεσθαι] Cf. Demosth. 19, 200. apud Kock.

245. V. 2. τὸν ἕτερον] τινὰ ἕτερον Justin. Qu. τίν' ἕτερον. 5. καὶ βίον] καὶ βίας recte Bentl. ἀνέρον (?) conj. Ko. 7. τῷ βέλῳ] Leg. τῶν θεῶν, vel τοῦ βίου.

247. V. 2. Post λογισμοῦ plenum punctum ponatur. 3. καὶ om. A. τῷ Mein. Nihil opus. 4. πάλιν —] πόλει — Heimsoeth. Fortasse recte, nisi nomen aliquod potius requiritur.

249. V. 4. Connecte arcte οὐδὲν ἐμφορές. 6. Interpunge sic, τοῦτοις, ὑπὲρ δὲ ταῦθ', ὁ προσαιῶν καὶ ῥυπῶν (he the dirty beggar).

250. ἐκ μέσου] Qu. ἐν μέσῳ.

252. V. 1. τὸ γὰρ προθύμως μὴ] τὸ μὴ προθύμως γὰρ conj. Ko. τὸ γὰρ] προχείρως μὴ recte, opinor, Nauck. Qu. τὸ γὰρ ἀδοκίμως —. Vulgatam tuetur Herwerden. εὐτυχῆς N. πονήσαντες εὐτύχησεν A. πονήσαντας τυχεῖν Pflugk. Ko. Malim πονήσαντ' εὐτυχεῖν. εὐδαιμονίας] εὐδαιμονία A. Qu. εὐδαιμονοῦντ' aut εὐδαιμονεῖν τ'. ὑπερηφανίας] ὑπερηφανίαν Mein. Recte, opinor.

253. Cf. Fr. 205. Connecte αὐθαίρετον cum ἀτύχημα. Perperam οὐκ ἔστιν αὐθαίρετον conjungit Kock. V. 2. ἀτύχημα φεύγειν (fugere velle) jure tuetur Enger. Cf. Soph. Fr. 879. θεῶν τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅς' ἂν θεοὶ | διδῶσι φεύγειν μηδέν. Phil. 1317.

254. V. 1. σεαντῆς] Annon ξαντῆς (her own daughter)?

257. V. 3. νῦν] Leg. πᾶν, ut est apud Artemid. Oneir. II. 69. τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν δύναμιν ἔχει θεοῦ. νομίζεται θεός] δύναμιν ἔχει θεοῦ Artemidor. II. 36. et 69. quod praeferunt G. Hirschig. et Cobet. Vulgatam tuentur Mein. Ko. 4. Versus ab hoc loco alienus, aliunde invectus.

258. τί σοι δότω] τίς σοι — Bentl. τί μοι — Bergk. Qu. τι περὶθετον, vel τίς μοι θέτω.

260. V. 1. ἴδιον] γῆ τὸν Λία Heringa. Herw. λιβανίδιον (λιβανώτιον debebat) Bentl. κρεάδιον Dobr. Malim θαλάττιον. Cf. Antiph. III. 75. τῶν θαλαττίων — ὄψων. III. 70. θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν (ὄψων) ἐσθίει.

261. V. 1. οἶδε τοῦ] Leg. οἶδ' ὅτιον. Et sic Cobet. Cum hoc fragmento cf. 657, 2. 2. ὑπονοοῦμεν] Suspiciamus. πάντες] Leg. μᾶλλον. Cf. 261. Eur. Fr. 1004.

262. ἔργον ἐκ μακροῦ χρόνον —] Cf. IV. 277. ἔργον ἐστὶ Φανία | μάκρην συνήθειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνον. Catull. 76, 13. 'Difficile est longum subito deponere amorem, | Difficile est.'

264. ἀπ' ἀρίστον] Post jentaculum. Sic ἀπὸ δορπηστοῦ Arist. Vesp. 103. τέως] Suspectum.

269. τὸν ἀφ' ἱερᾶς] Sub. πεττὸν et γραμμῆς.

272. V. 1. τοῖς γυναικονόμοις] Cf. Timocl. III. 611. ἐὰν βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν τῶν ἐστιωμένων.

273. V. 1. αἴρετε] Qu. ἔκφερε. 2. μύρα, στεφάνους — σπονδάς] Cf. Alex. III. 498. στέφανος, μύρον, σπονδή. ποίει] Qu. δίδου, vel φέρε (292, 2. σπονδή· φέρε', ὡ παῖ Σωσία), vel τε δός.

274. ἡδὺ τὸ μύρον, παιδίον. B. ἡδύ·] ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον. — Dind. ἡδὺ τὸ μύρον, παιδάριον, ἡδύ. B. πῶς — Cobet. ἡδὺ τὸ μύρον πᾶν. B. νῆ Δί' ἡδὺ Dobr. Mein. Quae correctio praeferenda videtur.

275. Cf. Trag. adesp. 320. ταυτόματον ἡμῶν καλλίω (μᾶλλον εἶ?) βουλεύεται.

278. Qu. ἀπὸ μηχανῆς ἡμῖν σύ γ' ἐπεφάνης θεός, vel ἀπὸ μηχανῆς ἡμῖν γὰρ —. Cf. 227.

280. ἀβυστάκη] Nescio an hoc sit condimentum orientale chutnee appellatum, καρύκη autem curry.

281. V. 3. στρεφομένους ἄνω κάτω] Cf. IV. 170. ἄνω κάτω — λήσει μεταστραφεῖς. Plat. Ion. 541 E. ὥσπερ ὁ Πρωτεὺς παντοδαπὸς γίγνη στρεφόμενος ἄνω καὶ κάτω. Eur. Herc. 1306. αὐτοῖσιν βιάθροισι | ἄνω κάτω στρέψασα. 5. ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα] ἀλλὰ τὸν πτωχὸν μόνον Herw. μᾶλλον ἢ πτωχῶν τινα Mein. temere delent G. A. Hirschig. Cobet. Ko. Malim ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς μόνους.

7. ἐμφερῇ] Fort. ἐξ ἴσου. 8—10. Hi versus sejungendi videntur a praecedentibus. 8. Post βίος interrogandum, namque ἄρα valet nonne. Cf. Monost. 640. 9. ἐνδόξω βίῳ] Qu. ἢ ἑνδόξω βίῳ. 10. πάρεστιν] πρόσεστιν Hirschig. Qu. ἄνθρωπος, ἢ βροτῶν τις.

282. V. 1. κουφότατον] Qu. δεινότατον.

285. V. 2. ἀκούσματ' εἰς τρυφῇ τε —] Corruptum videtur ἀκούσματ'. Qu. ἀκουσμάτων τρυφῇ τε παιδεύεσθ' αἰεὶ, vel potius ἡκούσαι' (vel ἐπίσταμ') εἰς τρυφὴν τε παιδεύεσθ' αἰεὶ.

286. οὐκ — λαμβάνεις] Qu. δεῖ σ' — λαμβάνειν. Cf. 103. Antiphan. 300.

287. οὔτω τι —] Cf. Antiph. III. 137. οὔτω στερεόν τι πρᾶγμα θεομὸν ἔσθ' ὕδωρ. Alex. III. 482. οὔτω τι τᾷλλότρι' ἔσθιεν ἔστι γλυκύ. Posidipp. IV. 519. οὔτω τι πολύπουν (πολύχρουν?) ἔστιν ἢ λύπη κακόν. Antiph. III. 80. οὔτως ἔσθ' (οὔτω στίν?) ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον. Aristoph. II. 1191. οὔτω τι τᾷπόρρητα δρᾶν ἐτημέλει (ἔστι γλυκύ?).

289. Hesych. ἐπὶ τῶν δικαστηρίων (qu. σκευοφυλάκων aut οἰκονόμων, coll. Poll. et Herodian.).

290. V. 2. εἰ — ἐξετάσεις] εἰ — ἐξετάσης Voss. Hens. unde ἦν [ἄν] — ἐξετάσης conj. Ko.

291. ταυτόματον] Cf. Anth. Pal. X. 52. ap. Kock. τῶν ἀορά-
των] δι' ἀοράτων H. Jacobi. Malim τῶν ἀμηχάνων, vel τῶν ἀνελ-
πίστων, vel τῶν ἀμελήτων (Theogn. 422.), vel τῶν ἀμερίμων (Soph.
Aj. 1207.). Cf. Antiph. l. l.

292. V. 1. ἀκολουθῶν] ἀκόλουθε Cobet. Fortasse recte. 2. κα-
λῶς] Gallice, Ç' est bien. 3. εὔχον] ἐγγχει Pierson. ἐγγχοῦ Cobet.
Ipse haereo. 3 sq. θεοῖς Ὀλυμπίοις —] Cf. Arist. Thesm. 331 sq.
Av. 866. 4. Ὀλυμπίαισι] Qu. Ὀλυμπίαις τε. λάμβανε] Suspe-
ctum. Fort. κάτεχε δὲ, aut simile aliquid.

293. V. 3. τοῖς ἐπιον μεστόν γ'] τοῖς ἐξέπιον μεστόν γ' Bentl.
τοῖς μεστόν ἐξέπιον Cobet. τοῖς ἐξέπιον μεστόν. ΣΤ. τοῖς; — Naber.
μεστόν γ'] εἰς ὦν Mein. 4. οὐκ ἔλαττον, οὐ, μὰ τὴν Ἀθηναῖαν]
Cf. Plat. Symp. 199 A. οὐ γὰρ ἂν δυναίμην, οὐ μέντοι. 5. μὰ τὴν
Ἀθηναῖαν] μὰ τὴν Ἀθηναίαν inconsulto Mein. μέγα γε] μέγα λέγεις
conj. Ko. Qu. μεγάλα δὴ λέγεις σφόδρα (vel πάνν).

295. V. 1. Ἰσχάδα] εἰτ' Ἰσχάδα conj. Ko. Malim κατ' —.

301. V. 1. εἶναι μειράκιον] εἶναι φάρμακον Naber. Malim
εἶν', ὦ μειράκιον. 4 sq. μείζονος δ' ἄλλον τινός; | ἀθανασίας δ'
οὐκ ἔστιν. Scrib. μείζονος δ' ἄλλον τινός, | ἀθανασίας. οὐκ ἔστιν.
μείζονος δ' —] I. q. ἀλλὰ μείζονος —. 6. τὰ Ταντάλου τά-
λαντα] Cf. Com. adesp. 602. τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλλίζεται.

7. ταῦτα] Leg. πάντα cum Mein. 8. μηδ'] Leg. μήτ'. Ita
etiam Mein. 9. πάλιν] Qu. ποτέ. 10. ἡμῶν] Fortasse corru-
ptum. 11. πάρεχε σεαντὸν recte Ko. τοῖς δρώσιν] τοῖσιν
ἐργοῖς recte Herw. τοῖς τρόποισιν Mein. τοῖς ἀποροῦσιν conj. Ko.
Possis etiam τοῖς πένησιν (coll. Monost. 348.).

302. V. 1. οἶοι λαλοῦμεν ὄντες] οἶοί μ' ἄρ' ἔλαθον ὄντες, ὥς
τρισάθλιοι Herw. οἶοι διάγουσιν ὄντες conj. Ko. Malim οὐδὲν λελέ-
θασ' ὄντες. Tertia persona est v. 3. οὐκ ἴσασιν. οἶ] ὦ al. Enger.

2. οἱ φυνῶντες — μέγα] Leg. οἱ φρονοῦντες — μέγα. 3. αὐτοὶ
Stob. οὗτοι Orion. Hoc praeferendum. 5. τὰς θύρας] τὴν θύραν
al. Quod praestat, ni fallor.

303. V. 1. ἀποτρῶγειν — τὸ μισθάριον] Cf. Arist. Ran. 367.
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν εἰτ' ἀποτρῶγει. ἀξιώσει]
ἀξιοῖς σὺν optime Naber. νῦν ἐμοῦ] Leg. τοῦτό μου aut μου
τόδε. 2. ἐξ ἐχθιζινοῦ] Annon ἐξ ἐωθινοῦ, ut in Ar. Thesm. 2.?

304. ποτε ἀξιοῦσι πέρας] τί ποθ' ἔξουσιν πέρας; Cobet. Ipse
tentabam τὴν πονηρίαν | κάτυφίαν νομίσαντες ἔξιν ποτε πέρας.
Sed locus perobscurus est.

306. V. 3. πρόφασις] Occasio.

309. ἐπέχει τὴν χεῖρα] Cf. Arist. Pac. 908. ἐπέχοντα τὴν ἐκε-
χειρίαν.

310. ἀεὶ νομίζεθ' (sic B.) οἱ πένητες τοὺς θεοὺς W. Headlam,
coll. Aesch. Pers. 500. θεοὺς τις τὸ πρὶν νομίζων etc.

311. οὐτωσὶ καλῶς] Cf. Theopomp. 32, 7.

312. V. 3. *ῥῖπαι — ἄλμα*] *Ut κονφρίζειν ἄλμα dicitur et similia. πέτρας*] *σκοπιῶς* conj. Ko. Nihil opus. 4. *ἀλλὰ*] *ἄλμα sagaciter* Wordsworth. ad Theocr. III. 25. *εὐχὴν*] *αὐλήν* conj. Ko.

314. *πάφωνε*] *ἐπτάφωνε* Lobeck. *ἐπτάφωνος* conj. Ko. *Μαλὶν ἐπτάφθογγος*. Cf. Eur. Alc. 446. *ἐπτάτινονον δρεῖαν χέλυν*. Herc. 683. *χέλυνος ἐπτάτινονου μολπῶν*. *οὐρεῖα*] *Ἐρμαῖα* tentat Ko., coll. Hor. C. I. 10. 6. III. 11. 1. 3. Nihil opus. Cf. Eur. Alc. 446.

315. *ἡμέρα λευκή*] Cf. Eupol. II. 498.

319. V. 3. *ἀγαπητὸν*] Cf. Hipparch. 1, 3. Diph. 89, 2. *ἀνάπυρον* malit Kock., coll. Hermipp. 35. [Plat.] Alcib. II. 149 A. *ἀνάπυρα θύουσιν ἐκάστοτε*. 5. *Θάσιον, ἐγγέλεις*] *ἐγγέλεις, Θάσιον* Porson. *τυρὸν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγέλεις, μέλι* conj. Mein. Fortasse mendosum est *Θάσιον*, sed *Θάσιον* et *Μενδαῖον* conjunxit etiam Demosthenes 35, 35. 6. *τὸ*] *τε* al. quod recepit Kock, ut protasis usque ad finem v. 9. pertineat. 8. *καλλιερῆθῃ*] Cf. Plat. II. 632. *κὴν καλλιερῆτε* (*καλλιερῆσθε?*). 9. *τούτων*] *τύφου* conj. Ko. *πρὸς ταῦτ'*] *πρὸς τούτοις* conj. Kock. Qu. *πρὸς τοῖσδ'*.

ἀνελεῖν A. *ἀντανελεῖν* Dobr., coll. Demosth. 18, 231. *ἀντανελεῖν ταῦτα*. 11. *ὦν γ' ὁ θεός*] *Leg. ὦν γε θεός. οὐκ εἶσα τὴν*] Qu. *οὐκ εἶων τιν' ἄν*. 13. *τὴν ἔγγελυν*] *τιν' ἔγγελυν* Dobr.

320. V. 2. *ἱερὸν γάμον*] Cf. Anaxandr. III. 177. *ἱερὸν γάμον καλεῖται*. 3. *δευτέραν*] *Ἀν δευτέρῃ? δευτέρῃ μετ' εἰκάδας* Usener.

323. 1. *πάντα καὶ*] *πάντα* (*unumquemque*), *πᾶν*, conj. Ko. *Μαλὶν πάντα* εὖ.

324. (*μεστὴν*) *προπίνων θηρίκλειον* Mein. *θηρίκλειον* A. *θηροκλείαν* Dind. Subaudiendum *κύλικα*. Cf. 136. et ad Alex III. 421.

325. V. 1. *πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω κακῶς*] Cf. Antiph. III. 7. *πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς*. 6. *ἀγαθὸν ὅτῳ τε μὴ recte* Ko. Cf. 407. 8. *ἀλλ' ἔνεστί τι*] *ἀλλ' ἐν ἔστι* A. prob. Mein. *ἀλλ' εἴ γ' ἐστί τι* | *ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς παράθες* Weil. Qu. *ἀλλὰ γίνεται*. 9. *παῖδες*] Qu. *πάμμεγ' aut καὶ μέγ'*. 10. *τὸν ἔχοντα ταύτην*] *Leg. τὸν ἔχονθ' ἑαυτήν*. Ita etiam Herw. 12. *περιέστειλεν*] *Leg. περιέστειλέ τ'*. 14. *πᾶν τὸ πρᾶγμ'*] *Μαλὶν πρᾶγμα πᾶν*. 16. *προσδοκωμένων*] *προσγενομένων, προσελεγμένων, προσελεγμένων* al. Quid reponendum sit non perspicio. Fort. *προσπεδωμένων* vel *προσγεγενημένων*.

327. V. 2. *παράδοταις, μία | δραχμή*] *Leg. παρούσασιν μίαν | δραχμήν*. Cf. Poll. VIII. 39.

328. 2. *ἀποίσειν*] *ποιήσιν* al. *ἐποίσειν* Markland. *ἐπιθήσειν* Porson. Vulgatam tuetur Kock, coll. Demosth. 27, 12. *ὅταν κατ' αὐτῶν τὰς γραφὰς ἀπενέγκωμεν* (sc. *πρὸς τὸν ἄρχοντα*). Adde p. 1332, 13. *γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα*. p. 243, 11. *ἀπὴννεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν*. ubi tamen non αὐτοῖς (αὐτῶ, ut hic σοι), sed κατ' αὐτῶν

(αὐτοῦ) ponitur. In hoc loco si sincerum est σοι, positum existimandum erit pro κατά σου, subaudito πρὸς τὸν ἀρχοντα post ἀποΐσιν. Ceterum deleatur virgula post ἥλιον.

329. χαῖρ', ὦ Γλυκέριον. ΓΑ. καὶ σύ (γε) recte Cobet. Requiritur particula γε (Angl. yes, and you too).

330. ἀλλ' οὐ τὰ βίον νῶν ἴσως —] ἀλλ' οὐ τὰ βίοντον — Bendl. ἀλλ' οὐδὲ τὰ βίον — Mein. (Cf. Men. IV. 194. μικρόν τι τὸ βίον ζῶμεν. 247. ἐν θνητῷ βίω. 228. δία βίον. Sed τὰ τοῦ βίον est 240.) Qu. ἀλλ' οὐ τὰ τοῦ βίον 'τι νῶ δεῖ φροντίσαι.

335. V. 1. τοῦτο καὶ ψυχὴν πάλιν —] τοῦτο, καὶ — temere Mein. Lege τοῦτ' ἐγὼ, ψυχὴν πάλιν —. πάλιν addidit Bendl.

2. λάβοιμ' ἐγὼ] Leg. λάβοιμ' ἂν αὐ, vel τοῦτ', ἴσως ψυχὴν πάλιν | ἀγαθὴν λάβοιμ' ἂν αὐθις. ἀλλὰ ποῦ θεοὺς —; 3. ἐστίν] Scrib. ἔστιν.

337. V. 1. ἀνθρώπων] ἀνθρωπον Naber.

338. V. 2. ἀπαμφιεῖ] Qu. ἐπαμφιεῖ.

341. V. 1. ὦ δυστυχής] Non videtur vocativus esse. Cf. Alex.

III. 450. ὦ δυστυχεῖς.

342. καὶ νῦν] Fort. καὶ νῦν.

343. Qu. Λακωνικὴ κλείς ἐστίν, ὡς ἔοικέ, μοι περιοιστέα (cum Cobeto), vel κλείς, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ μοι περιοιστέα | Λακωνικῇ.

Olympiod. ἐστὶ καὶ οὐ (l. ἐστίν ὡς ἔοικέ μοι?) περιοιστέα.

344. V. 2. ἀπεκτάγκασιν] ἀπεκτόνασι jure Cobet.

345. V. 1. Γέτα;] Scrib. Γέτα (sic) affirmative. Ad rem cf. trag. adesp. 150 N. 2. (μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην (πώποτε) Naber.

348. V. 4 sq. Sic digereit Kock, πρῶτος λέγω σοι. ΣΤΡ. τὸν δὲ (τε) χρυσοῦν κἀνθαρον; | Α. ποῖον; ΣΤΡ. τὸ πλοῖον. οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε; | τὴν ναῦν — λέγεις; 4. τὸν τε] τὸν δὲ Macrob.

6. ἔγωγε μὴν] Fort. ἔγωγέ σοι (aut τοι). 8. τὴν καλουμένην] ὁ Καλύμνιος ingeniose Heringa. Sed offendit dura anapaesti incisio. δ' ἐκυβέρενα] δὲ κυβερενᾶ Heringa. Nihil opus. Macrob. 'sequitur ut quando (quod?) cantharum etc.'

349. V. 1. σεμνόν] Cf. 356, 2. 3. ὡς δῆτ' ἐχοῖν] Qu. ὡς δὴ δ' ἐχοῖν.

350. ὦ τε] ὦ δὲ recte Mein.

ΞΕΝΟΛΟΓΟΣ. Confer ἀργυρολόγος. Demosth. 40, 36. ἡ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας (l. ἡ εἰς τὴν τῶν στρατιωτῶν) μισθοφορὰν.

354. V. 1. ἐκτεθραμμένος] εὐ τεθραμμένος G. A. Hirschig. Nihil opus. 4. ἀπεδίδον χάριτος] Transpone χάριτος ἀπεδίδον. Et sic jam Spengel. Sed pro χάριτος, quod addidit Camerarius, aliud quid requiri videtur.

355. V. 1. ἀσυλλόγιστον] Cf. Men. 768. ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία. Post ποιεῖ tollatur virgula. 3. οὐ χρῆται νόμῳ] νόμοις μὲν οὐ χρῆθ' οἷς κρινεῖ τὰ πράγματα R. Ellis. Malim νόμοισιν οὐ

χοῖθ' — Qu. οὐκ εἰσὶ νόμοι, vel οὐκ ἔστι κανὼν, vel οὐ κανόνες εἰσι. κρίνει] Qu. κρίνει. 4. ζῶντα] Qu. ἀνδρὶ, vel — εἰπεῖν, “ταῦτ' ἔγωγ' οὐ πείσομαι.”

356. V. 2. ἀποδοῖ] παραδοῖ conj. Ko. Malim δεδοῖ (praesens ut κακοῖ). σεμνὸν] Cf. 349, 1.

357. V. 2. φέρων] Qu. φέρω aut φέρει.

358. τάδ' οὐχ —] Eodem versu usus est Aristarchus Fr. 4. Adde Chaerem. Fr. 3.

360. V. 1. χρηστοὺς νομιζομένους] χρηστὸς νόμιμός τε νοῦς conj. Ko., coll. 472, 1. χρηστὸν νόμιζε (vel νομίζω) νοῦν Herw. Qu. χρηστὸς τρόπος γάρ ἐστ', vel ἡ χρησιμότης γάρ ἐστ'. ἐφόδιον εἰς πάντα καιρὸν] Cf. Mon. 154. ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας — κατατίθου. Men. IV. 209. Anglice, provision.

361. πᾶς ἐρυνθριῶν] ἅπας ἐρυνθριῶν Grot. Qu. πᾶς ἐρυνθριῶν γὰρ, vel ἀνὴρ ἐρυνθριῶν.

362. οὐ τι νυμφίος] Qu. οὐτι δ νυμφίος. Malim ἦν δηλονότι (vel δηλον οὐτι) δ νυμφίος τότ' ἀλφάνει. τε ἀλφάνει] Vitiosum. Fort. μ' οὐκ ἀλφάνει.

363. V. 4. Tollatur virgula in fine versus. 6. Post ἀνθροπος ponenda virgula.

364. V. 1. (οὐδὲν) διαφέρει Mein. Possis etiam (οὐ γὰρ) διαφέρει. 3. εἰς ἐστίασιν] Leg. εἰς ἐστίαν τίν'. 4. πρὸς τὴν σελήνην] Ad lucem lunae. Ut πρὸς τὸν ἥλιον, τὸ φῶς, etc. Frustra τῆς σελήνης conj. Ko. τὴν σκιάν] Sc. αὐτῆς.

365. V. 1. ὑμῶν] ὑμῖν Bentl. Leg. νίον. 2. Φιλιππίδου λεπτότερον] Cf. Alex. 2, 7. ψυκτηρίδιον (ψυκτήριον?) — Φιλιππίδου λεπτότερον. νεκρόν] Qu. ταχύ. “νεκρὸν ex praecedentibus illatum videtur.” (Mein.)

366. θανάτου] ψυχῆς Nauck. Trag. Gr. p. XXV.

367. V. 1. τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως] οὗτος ὄντως ἔσθ' ἐταῖρος recte Cobet. 4. (εἶτα δ' ἕτερον εἰς τετάρτην) commodè supplet Porson. (εἰς τετάρτην δ' αὖθις ἕτερον) Mein. Cobetus Atticos non τετάρτην sed τετράδα dixisse monet, sed aliud est τετράς (quartus dies mensis), aliud τετάρτη (εἰς τετάρτην, i. e. secundo die post crastinum).

368. ἄδειπνον] περιδείπνον (silicernium) Herw., ut Pollucis verba pertineant ad Fr. 367.

369. Hesych. οὐ μάτην· οὐκ ἀληθῶς (οὐκ ἄλλως Bos. ἀληθῶς Porson). Utra correctio vera sit non apparet.

374. Leg. εἰ (pro εἰ) τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν;

375. ἀπόστα] Ut supra παράστα IV. 105.

376. V. 2. περιστέρια (ταδι) probabiliter Cobet.

378. λογισμοὺς] λυγισμοὺς conj. Kock., coll. Eup. 339. Arist. Ran. 775. ἐλγμοὺς Cobet., coll. Plat. Resp. 405 C. Neutri assentior.

Cf. Soph. Aj. 18. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ | βάσιν κυκλοῦντα. Ant. 226 κυκλῶν ἐμαντόν. κυκλοῖ A. κυκλεῖ al. Hoc praeferendum.

380. V. 1. εὐπιστον] εὔπειστον Mein. Recte, opinor. Cf. a Arist. Thesm. 105. Quidni εὔπειστος? Sed cf. Fr. 290. 325.

381. V. 1. (νῆ Δία, | μᾶλλον δ' ἐταιρῶν) ταῦτά — rec! supplere videtur Casaub. Attamen post οὐχ ἐταίρων sequi oportebat μὰ Δία potius quam νῆ Δία. Ergo qu. οὐχ ἐταίρων τοι τογὶ etc. Idem sensisse videtur Zedelius, qui conjicit (φίλιται, μὰ Δί' ἄλλ' ἐταιρῶν). Cf. Alciph. III. 64. 3. ἐταίρον γάρ, οἱ ἐταίρας, ἔργον διεπράξατο (Κο.) οὐχ ἐταίρων (ὦ φίλοι) Naber. Le οὐχ ἐταίρων ἄξιον. 2. ταῦτά δ' ὄντα γράμματα] Articulum an γράμματα desiderat Kock, sed sensus fortasse hic esse potest, 'se quum sint (ἐταίρων et ἐταιρῶν) eadem litterae, i. e. ex iisde litteris constant.' Sed, quum dura haec explicatio sit, corrigendum forsitan ταῦτ' ἔχοντα γράμματα cum Nabero, qui confert Eu Hipp. 385. οὐκ ἂν δὴ ἦσιν ταῦτ' ἔχοντε (ταῦτά γ' ὄντε Nabe γράμματα.

384. μακάριος ἐκεῖνος] μάκαρ γ' ἐκεῖνος conj. Κο., coll. Phry 31. Qu. μακάριός ἐστ' ἀνὴρ τάλαντα καταφαγὼν | δέκ' ἀργυρίῳ vel μακάριός ἐστ' ὄντως —. Utique postulatur mentio ἀργυρίῳ Cf. Liv. 38, 11. apud Kock.

392. τῇ γυναικὶ σου Mein. Recte, ni fallor.

393. V. 2. κοῦφον] Qu. χρηστόν. οὐκ οἶδ' ὅ τι] οὐκ οἶσ' ὅ τι Porson. Fort. εἰ ἴσθ' ὅ τι. Sed nil temere mutandum, quum commodum sensum praebeat οὐκ οἶδ' ὅ τι. 3. μεγαλείον] Eri thetum nusquam alibi in comoedia obvium, quamvis adverbium μεγαλείως (magnifice, cui opponitur καθαρείως, i. e. λιπῶς) t occurrat (Antiph. III. 108. Alex. III. 480.). διαπεπραγμένος] (Philem. IV. 53. συνειδόθ' αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ. 4. ποι ποί' ὄντ' Scal. τὸ πρόσθ' Grot. πρότερον Cobet. Vera videtur Sc ligeri correctio.

395. V. 1. Cf. 440, 2. ἐὰν δ' ἔχη τι μαλακὸν, ἀγγαρεύει Diph. 19, 1. εἶτα (εἴ τι?) μαλακὸν — ἔχεις, | σκευάριον, ἐκπωμάτι

2. τὸ σύνολον] Cf. Philem. IV. 3. Monost. 97. 215. 630. 64 Sic τὸ παράπαν. φίλος] θάπτον al. Φίλων Mein. Φίλων, | θάπτι id. Qu. 'ν τάχει (Eubul. III. 258.), aut ταχύ.

399. σὺν θεοῖς] Mendosum videtur. Qu. παντελῶς.

402. V. 1. ἐπ' ἀμφοτερανιν Vat. ἐπ' ἀμφοτεραν ινα Urb. ἐ ἀμφοτέρον οὐς Cobet. Kock. Cf. Append. prov. II. 78. ἐπ' ἀμφοτέ καθεύδει τὰ ὦτα· ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος. aliosque locos apud Koc ἐπ' ἀμφοτέρα νῦν (sc. τὰ ὦτα) tuetur Palmer. Qu. ἐπ' ἀμφοτέρε ῥῖν'. 4. λυπουσινεν Vat. λυπουσαν ἦν Urb. λυποῦσαν ὥς Cob Qu. λυποῦσαν ἦν —. 7. δέσποινα· καὶ —] Qu. δέσποιν', ἐπεὶ — ων Vat. Urb. ἦν Grot. τὴν ὄψιν ἦν ἐκτίσαστο] De hac co structione cf. ad Soph. Oed. C. 1150. 8. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον

Cf. Philem. 77. τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο. 11. τάλαντα (φερομένην) supplet Kock. 12. γεινεσουσάν Vat. γυναικαουσάν Urb. (τήν) δύν' ἔχουσάν Ko. 13. φρουαγμα εικτως Vat. φρουαγμα ειπως Urb. φρούαμά πως C. F. Hermann. Ko. Qu. φρούαγμ' ἀτεχνῶς. ανυποστατον Vat. Urb. ὑπόστατον C. F. Herm. Recte se habet ανυπόστατον. "Cf. Xen. Cyr. V. 2. 33. οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἂν θαρρῶσιν, ανυπόστατον τὸ φρόνημα παρέχονται. Eur. Fr. 177 N. θεὸς θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατός. Suppl. 737. Ἄργος οὐχ ὑποστατόν." (Kock.)

14. Post h. v. nonnulla excidisse suspicatur Ribbeck. 15. τάχιον (θάττον) λόγον | ἀπήγαγ' (ἀπήλασ'?). ἔστω· τίς δ' ἄρ' ἦν ἀντεισάγει (τίς δ' ἄρ' ἦν ἦν εἰσάγει?); Grot. Correctio admodum incerta.

403. V. 1. οὐκ] Qu. εἴ'. 2. τοῦτ'; εἰ γὰρ οἶδα. conj. Ko. Qu. τοῦτ'· εἰ γὰρ οἶσθα, —. εἴτ'] Qu. εἴτ'. Post οὐχί virgula tantum ponatur. 3. κίπαντωναντεκείνες Vat. καὶ παντων αντεκεινης Urb. καὶ τῶν πατρῶων ἀντικρυς Spengel. Ko. καὶ τῶν ἀπάντων ἀντικρυς conj. Kock. Quod paullo propius ad codicum scripturam accedit. 4. ἔχομεν] ἄχομεν conj. Kock. Qu. πάντων.

ὥς χαλεπῶν χαλεπωτάτων] Qu. ὥς χαλεπὴν, χαλεπωτάτην, vel τῶν χαλεπῶν χαλεπωτάτων (χαλεπωτάτην conj. Ko.) Cf. Apollod.

IV. 456. χαλειπὸν τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν.

404. V. 9. ἀλεγῶν] ἀλγῶν Grot. λέγων Cobet.

405. V. 4. τότ' αὐτόν] τόθ' αὐτόν recte Mein. 5. Cf. 466, 4. ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος ἦ τε κατὰ πόλιν | αὐτὴ τρυφὴ λάμπει μὲν, εἰς δ' ὀλίγον χρόνον.

406. V. 3. τῆς μερίδος — τεταγμένος] Cf. Plat. com. 173, 7. Plat. Criti. 108 C. τῆς ὑστέρας (τάξεως) τεταγμένος. Lys. 14, 11. 16, 15. et Isocr. 12, 180. (Ko.) ὦν — τεταγμένος] Constructio satis frequens.

407. Stob. Πλοκίων (l. Πλοκίω). Themist. ἀεὶ δὲ αὐτῷ προσπέφυκε (παραπέφυκε coll. Men. l.) καὶ κακόν.

408. V. 2. Post ἀγρός interrogandum. ἄρα enim valet nonne.

409. Recte corrigit Kock, τὰς τρίχας | μεστὰς ἔχουσ' αἰρῶν τε καὶ δρύπον πιεῖν | διδοῦσ' ἂν ἡδαξᾶτ' ἂν ὥστε μὴ πιεῖν (ut oblatam potionem recusarem). V. 1. τὸ μὴ τὰς τρίχας] μεστὰς τρίχας H. Jacobi. τὰς τρίχας | μεστὰς ἔχουσ' conj. Kock. αἰρῶν] αἰρῶν al. φθειρῶν Jacobi. αἰρῶν Daremb. Ko., coll. Bekk. Anecd. 22, 13. τὰς αἰρας, ὅπερ ἐστὶ δρύπος τῶν πυρῶν. καὶ τὸν δρύπον] τε καὶ δρύπον Jacobi. Ko. διδοὺς πιεῖν] πιεῖν διδοῦσ' Ko.

2. ἀνεδάξατο] ἀνεδέξατο al. ἀνηδαξᾶτο Daremb. ἂν ἡδαξᾶτ' ἂν recte Schneidewin. Ko. Cf. Pher. 188. Arist. 480. Ceterum ut ὀδαξᾶσθαι et ἀδαξᾶσθαι, sic ὀρωδεῖν et ἀρωδεῖν.

410. V. 1. ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδιώκει τοῦ βίου] Qu. πειρῶ τὸ λυποῦν ἀποδιώκειν —. 2. μικρόν τι τοῦ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον libri. μικρόν τι τὸ βίου — Grot. Mein. Ko. Mendo haec laborare patet. Omitti non potest articulus τοῦ. Corrigendum

μικρόν τι τοῦ βίου 'στὶν ὃν ζῶμεν χρόνον. Cf. Senec. de brev. vit. 2. 'Exigua pars est vitae quam nos vivimus.' Vel μικρόν τι ὁ βίος —, vel μικρόν τὸ τοῦ βίου· βραχὺν ζῶμεν χρόνον. Euripidis videtur esse versus.

ΠΡΟΓΑΜΟΙ. Plutarch. τῇ γαμηλίᾳ (l. γαμηλίῳ) θύοντες Ἡρό.

417 a. τὸ τῆς τύχης] Malim τὰ τῆς τύχης.

417 b. ἔστιν ἡ τύχη] ἀνθρώπου βίος al. ἀνθρώποις τύχη Monost. 718.

418. V. 1. ἦν (ἄρα) recte Mein.

419. V. 2. μὲν] Qu. πρᾶγμ' ἔστιν ἀσφαλέστατον] ἔστι προσφιλέστατον conj. Ko.

420. (τί, ὦ) τάλας Porson. (σῖμοι) τάλας Cobet. Naber.

421. V. 2. καὶ συμβῆναι δ' ἔνια δεῖ L. καὶ συμμανῆναι δ' ἔνια δεῖ anon. Potteri et Bentl. Qu. καὶ συμμανῆν' ἐνίοτε δεῖ (μεμνηνόσιν (vel τοῖσιν φίλοις), vel καὶ συμμανῆναι δεῖ τι (τοῖς μεμνηνόσι), vel καὶ συμμανῆν' ἔστ' ἐνίοθ' ἡδὺ τοῖς φίλοις. Postulari videtur articulus, et displicet ἔνια. (μεμνηνόσιν) vel (τὸν σὼφρονα) supplet Herw., coll. Galeno II. 56. ed. Kühn. ὥς ἡ παροιμία φησὶ, μαινομένοις ἀναγκασθέντες συμμανῆναι. (τὸν σὼφρονα) Naber. Nauckii conjecturae ἐνίοθ' ἡδὺ favet Senecae locus 'Si Graeco poetae credimus, aliquando et insanire jucundum est', ut et Hor. Carm. IV. 12. 28. 'Dulce est desipere in loco.' III. 19. 18.

423. (ἀστυγάλους] Annon (κύβους)?

424. Poll. τὸ παρὰ Μυρτίλῳ (Μενάνδρῳ) τῷ κωμικῷ.

425. V. 1. τὸ σύμφορον] τὸ συμφέρον (sic) Heeren. Recte. Cf. 447, 2. 460, 4. 2. αὐτῷ] αὐτῶν Pauw. Ko. idem malit Naber. Non assentior. οὐ βούλεται] οὐ del. Grot. Leg. μαινεται. Sic conj. Kock, ἔνεκα τοῦ ζῆν ἐντυχῶς, | οὐ βούλεθ' οὔτος ἐντυχεῖν· ἐὰν δὲ μὴ | θεοὶ διδῶσιν, οὐ τρόπου 'σθ' ἁμαρτία. (Qu. — οὐκ ἴση 'σθ' ἁμαρτία, vel οὐκ ἴσως ἁμαρτάνει, vel οὐδαμῶς ἁμαρτάνει). 4. θεὸς δίδωσιν] θεοὶ διδῶσιν conj. Ko. Recte οὐ τρόπου δ' ἔσθ' ἁμαρτία] οὐ τρόπου 'σθ' — conj. Ko. Recte.

426. V. 2. τὸ μὲν γὰρ διὰ τύχην] τὸ μὲν διὰ τύχην γὰρ al. τὸ μὲν διὰ τύχην Wyttenb. τὸ μὲν τύχη γὰρ Mein., quod melius cum τὸ δ' αἰρέσει convenit

427. V. 1. ἀξία] αἰτία al. jure prob. Cobet. Ko. Frequens hoc vitium. 2. In fine versus interrogandum.

428. V. 1. Scrib. τοῦ μὲν θυγάτριον πάνν γὰρ ἔστι —. 2. (χαρίεν) supplet Heinsius. (τουτὶ) Fritzsch. (νῇ Δία) Mein. (πρᾶον, et τε pro τὸ) Cobet. prob. Ko., coll. Ar. Thesm. 1211. Recte, opinor.

430. Haec sic constituit Naber, ὁ μνύχοδος γέρον | λεληθέναι σφόδρ' οἰόμενος.

431. εἴτ'] Qu. εἴτ'.

433. Distribue sic, ἔρχεται | τάληθες —.

437. φέρε τὴν λιβανωτόν] φέρε τὸν — al. Leg. φέρε, παῖ, λιβανωτόν, vel φέρε τοῦ λιβανωτοῦ.

438. V. 2. αὐτῇ] ταύτῃ Clericus. Fortasse recte.

439. V. 2. τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα] Cf. Com. anon. IV. 691. τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ μόνον.

440. V. 1. Scrib. ὁ πλέων κατήχθη; κρίνεθ' —. 2. τι μαλακόν] Any moveable furniture. Gallice de meuble. Cf. ad Men. IV. 187. Bekk. Anecd. 325, 11. τῶν τοῦ λιμένος παραφυλάκων (l. παραφυλάκων).

441. Cf. Philem. 21.

445. Phot. ὁ πολλάκις ἐπ' (del.?) ἐμπολῇ μεταβεβλημένος καὶ λεγόμενος (πιπρασκόμενος?) etc.

446. ἀναίνεσθαι] Cf. Arist. Av. 705. ἀπομωμοκότας.

447. V. 1. ὁρῶν] ἀπορῶν recte Ko. 2. τὸ συμφέρον] Cf. 460, 4. et ad 425, 1.

449. V. 2. ἐπὶ τούτου] Leg. ἀπὸ τούτου.

451. V. 1. ἄν] Leg. ἄλλ'. ἄλλ' ἐτι πιεῖν δότω τις Naber. Malim μοι πιεῖν δότω τις. 2. ὦχετο] Leg. οἶχεται.

453. V. 2. ἀλλήλων ad κακῶ refert Kock. Quidni ad ἀγαθόν? Pro κακῶ qu. κακοῖς. Bekk. Anecd. et Suid. λέγουσι καὶ (τὴν?) ἀγάπῃσιν, τὴν φιλοφρόνησιν.

456. ΣΥΝΕΡΩΣΑ] ΣΥΝΕΡΟΣΑΙ scribi jubet Naber, collatis aliarum fabularum titulis.

460. V. 2. οἱ — “σκέφομαι” φάσκοντες] Cf. Theophr. Char.

3. τὰ μὲν σκέψεσθαι φάσκειν. 3. σκέψει σὺ περὶ του;] σκέψει

σὺ; περὶ τοῦ; Cobet. Ko. σκέψει τι περὶ του; alibi Cobet. Vulgata,

hi fallor, praeferenda est. περὶ τοῦ N. περὶ τοῦ ἢ περὶ τοῦ B².

περὶ τούτου Ars. τὰ πράγματ' — δεῖ] Cf. Plut. Per. 20. διὰ —

τὴν εὐροίαν τῶν πραγμάτων. δεῖ] Fort. θεῖ. Cf. σὺν ἀργύρῳ

γὰρ πάντα θεῖ κάλαινται. Arist. Eccl. 109. νῦν μὲν γὰρ οὐτε

θέομεν οὐτ' ἐλαύνομεν. Sed Com. anon. IV. 692. ἀπανθ' ὁρῶν |

ἄμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε. Men. IV. 96. τὸ τῆς τύχης —

δεῦμα μεταπίπτει ταχύ. καὶ καθεύδης] Cf. Plut. Sull. 6. κοι-

μώμενον (Τιμόθεον), τὴν δὲ Τύχην τὰς πόλεις δικτύῳ περιβάλλον-

σαν. (Ko.)

461. V. 1. ἦν ἄν τις] εἴ τις Porson. ἤδη τις C. F. Herm. Naber.

Qu. μῶν τις —; παιδίον] λοπάδιον Herw. παιδίον] λοπάδιον

Herw. prob. Naber.

462. V. 1. ὑποδοχῆς] ὑποδοχῇ Dobr. — ὑποδοχή τινος. | B.

ποδαποῦ; Herw. 3. οἶον] I. e. exempli gratia. Gallice, par

exemple. Offendit dura anapaesti caesura in νησιωτικὰ ταυτί,

neque simile exemplum facile reperies. Ipse tentabam, nescio

an feliciter, τὰ νησιωτικὰ ξενύδρια μὲν | ἐν —. Exciderat for-

tasse μὲν propter simile vicinum ἐν, postea invecum ταυτί. Nil

tamen temere innovandum. 6. *παρέργως ἀπτεται*] Cf. Hegesipp. IV. 479. οὐ — *παρέργως ἔμαθον*. 8. *προσεδέξατο χεται Ἀρκαδικὸς* A. *προσεδέξατ' εἰ δέ τις ἔρχεται Ἀρκαδικὸς* V. L. *μᾶλλον προσεδέξατ' Ἀρκαδικὸς τις ἔρχεται ἀθάλαττος; ἐν τοῖς* — R. Ellis.

προσεδέξατ'] προσήκατ' W. Headlam. Compositum προσδέχεσθαι in comoedia legitur tantum Arist. Eq. 738. Leg. προσεδέξαθ' ἀρκαδικός. Vel μᾶλλον προσεδέξατ' Ἀρκαδικὸς τούναντίον etc. Vel — Ἀρκαδικὸς τις ἔρχεται | ἀθάλαττος ὦν; τοῖς —. 9. ἐν] ὦν recte proculdubio Mein. λοπαδίοις] λεπάδιοις Madvig. Leg. ἀθάλαττος ὦν. Cf. v. 5. τοῖς ἀλμίοις — ἀλίσκετ'. 10. ὑποστάσεις] ὑποστάσις al. Cf. Poll. VI. 60. ap. Ko. ποιῶν] ποιῶ Coraes. ποθεῖ (sublata post πλούταξ interpunctione) Grot. Ipse de φιλεῖ cogitabam, sed verum haud dubie est ποθεῖ. 11. ὑποβνηγιῶντα] Simplex verbum βνηγιᾶν occurrit Arist. Lys. 715.

466. V. 4. ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος] οὐκ — G. A. Hirschig. Vulgatam jure defendit Kock. Cf. Fr. 405. ἦ τε] Qu. ἦ δέ.

5. λάμπει] Fort. λαμπρά. (Ko.) αἶτη] Fort. μεγάλη.

468. V. 1. καταχρήσεσθαι τὸν] καχρήσασθαι τὸν al. καταχρήσεσθ' αὐτὸν (αὐτὸν?) Bernhardy. Leg. καταχρήσεθ' (et mox ἰδῶν). ἰδόντα Suid. ἰδὼν Bekk. Anecd. Hoc verum videtur.

470. κατὰ χειρῶν] Malim κατὰ χειρός. περιμένουσι φίλτατοι] Vix sanum. Qu. περιμένουσι τοὺς φίλους.

471. καπνὸς καὶ φληγάφος] Cf. Plat. Resp. IX. 581 D. ἡδονὴν ἡγεῖται καπνὸν καὶ φληγαρίαν.

472. V. 1. Cf. 360. 2. Cf. Men. 792. οὐκ ἔστι τόλμης ἐφρόδιον μεῖζον βίω (βίου libri). 7. τρόπος] Sive ἥθος secundum Aristotelem. 8. εἰ φέροι] Malim ἂν φέρη.

473. V. 1. οὐ πάνν τι] Cf. Ar. Vesp. 797. οὐ πάνν τι μικρόν. γηράσκουσιν] γὰρ πράττουσιν Herw. Suspectum. Qu. γὰρ θάλλουσιν. ἂν μὴ] Corr. ἐάν. Alioqui pro φιλάργυρον contrarium (Angl. liberal, generous) requireretur.

474. V. 2. τὸν ἕτερον, τὸν σέ] τὸν ἕτερον, σέ. B. τὸν ἐμὲ τουτονί; Herw. Qu. — τὸν δ' (alterum autem) ἐμὲ τουτονί.

476. Etiam αἰτήσασθαι dixisse videtur Menander.

481. V. 4. ἄστρο', ὕδωρ] Qu. οὐρανόν. 5. ταῦτα] Qu. ταῦτα πάντα. κἂν ἔτη κἂν ἑκατόν] κἂν ἑκατὸν ἔτη Porson. Qu. κἂν ἑκατὸν βιῶς ἔτη (del. ἀεὶ). βιώσεται] βιώσεται, βιώσει al. βιῶς ἔτι Porson. 7. Qu. (καὶ) σεμνότερα. ἕτερα δ' οὐκ ὄψει] δ' add. Porson. Qu. ἕτερόν οὐκ ὄψει. 9. ὃν φημι] Εὐφημε Heringa. ἐν φ'] Qu. ἐν ἡ'. 11. ἂν πρῶτον ἀπῆς] ἂν πρῶτος ἀπέλθης al. ἂν πρὶ καταλίπης ταῦτ' ἀνύσας conj. Ko. Qu. ἂν πρὶ δ' ἀπέλθης (coll. vv. 3. 12. 16.). καταλύσεις] Qu. καταλυθείς. 13. δὲ κοπιᾶσας ἀπώλεσε] δὲ σκοπιᾶσας ἀπώλετο A. δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Porson. ὁ δὲ προσδιατρίβων σκοπίσας ἀπώλεσε R. Ellis. δὲ κοπιᾶσας ἀπώλεσε] δὲ κοπιᾶσας ἀπέλιπεν conj. Ko. Qu. δ' αὐτ' ἀνύσας.

14. του] που M. Haupt. Ko. 16. οὐκ] Qu. οὐδ'. ἐλθόν] Qu. ὄθεν ἤλθ'. Cf. v. 3.

482. V. 1. νοῦν] νῦν inconsulto Naber. ἔχοντες] λέγοντες Heimsoeth. Ko. Naber. Recte. πλέον] Κλέων Mein. Mendosum videtur. Cf. ad v. 2. Qu. πάνν, vel Φίλων, vel φίλοι. 2. τῆς τύχης] Qu. πλὴν τύχη. 3. εἴτε νοῦς] εἴτε μὴ Mein. In fine versus plene interpungendum. 8. ἐπιγεγραμμένοι] Assigned?

10. τὴν θεόν] Qu. δὴ θεόν (i. e. μόνον δὴ θεόν). Vix enim conjungi possunt ταύτην τὴν θεόν.

484. V. 1. τὰ δεύτερ' — λέγειν] Cf. Stratt. 1, 4. τὰ πρῶτα τῶν ἐπιῶν λέγειν. 3. οἶκος δ' ἐν ᾧ] οἰκία δ' ἐν ᾗ al. στέγη δ' — Nauck. prob. Herw.

486. V. 1. οὐ] v (o pro rubr. om.) Fort. ὁ Mein. Recte.

2. ὀρθῶς] Leg. οὐκ ὀρθῶς. Mox deletur τις. 3. ἔστι καὶ] Leg. ἔστιν οὐ, vel ἔσθ' ὅπου. ἔνια] ἐνίοτε P. corr. (Cf. 421.) ἐνίοις Mein. ἔνθα non male Usener.

487. V. 3. τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος] Leg. τοῦ βίου πλεῖστον φέρειν (gloss. μέρος), vel τὴν ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον φέρειν.

488. V. 1. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν] Leg. κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. μέγιστον] Leg. κάκιστον.

490. τι] δὲ Monost. 660. ἔστι] ἐστὶν Clericus. ἔσθ' ἡ Monost. 660. Quod recipiendum, omitti enim nequit articulus.

491. τινά] B. τίνα | ἄμνητα; conj. Ko. Fort. ἐμέ.

492. δ' οὕτω] δ' οὕτως Suid. Qu. δ' ἐμοῦ, aut δέ μου, aut τοῦτω (i. e. mihi, aut τῷ προκτιῶ).

493. Qu. (καλῶς) ἀπομένυχθ' ἄθλιος λέμφος γέρων. I. e. emunctus est. ἀπέμυκτ'] ἀπεμέμυκτ' Burmann. Emunctus erat. Cf. Cratin. II. 209. (cf. v. 23.) ἀπεμύτιετο. Confer metaphoricum usum hujus verbi apud Plat. I. Resp. 343 A.

494. V. 1. Παναθήναι' ἐπεὶ] Παναθήναι' ἐπειδὴ Bendl. Leg. Παναθήναια πρώην. 2. μήτηρ ἐώρα] Qu. θάσσοιθ' ἐώρα (vel ἐώρων). Sed cf. 520, 1. μήτηρ (pro ἡ μήτηρ) τέθνηκε ταῖν ἀδελφοῖν ταῖν δυοῖν. μήτηρ] μηρ (supr. ὦ) A. Suid.

495. ψάλλταις ἔδωκα πολλὰ καὶ γεωμέτραις bene restituit ex Latinis Kock.

498. V. 2. νάρκα τις ὄλον τὸ δέρμα] ὄλον τὸ δέρμα νάρκα τις Dobr. Recte.

500. Qu. ἀγοραστῆς (σφόδρα).

502. ἔμβαρὸς τις οὔτοσί Suidae ms. 177. Bernh. Quae Menandri verba videntur esse.

503. V. 1. ἤδη] Leg. ἦσαν. ἐπιχύσεις] Cf. vv. οἰνήρους, ἐτήρηους, ζωμήρους. διάλιθοι λαβρώνιοι] Cf. Arist. II. 1079. δῶπας, διάλιθον, πλάστρα. 2. μυιοσόβας] Cf. Arist. Eq. 60. βυροῖν ἔχων | δευνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. et Av. 34. ἐσθήκεσαν] Leg. εἰστήκεσαν. Constans error.

505. ἐκτυφήσομαι] ἐκτυφώσομαι al. Cf. 184. ἐξετύφην κλαίουσα.

506. κρίνει] κρίνη Mein. Qu. ἂν μεθ' ὧν κρίνης φίλων.

507. ἐαυτῷ ζῆν] Cf. S. Paul. Epist. Ran. XIV. 7. οὐδεις ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ. VI. 10. δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ.

508. πον] Fort. ἂν aut του. Parum hic convenit πον.

509. V. 1. Cf. 656. Arist. Thesm. 450. 2. γέρων ἐρ γεραίτερος Naber. 3. ἀπολείπεται] ἀποκλείεται Naber, coll. V. 5. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρὸς | πλὴν ἑτερος, ἂν ἦ πλεὺ παίδων πατήρ. Fortasse recte.

510. V. 3. ἀθλίους] ἀθλίως Mein. Correctio incerta. sanum videtur ἀπολλύων.

512. Phot. et Suid. γραφαὶ ἐδίδοντο (ἐκαλοῦντο?).

513. V. 1. ποιήσει] παρήσει Bernhardy. De sensu non liq

2. τέξεις ὁ codd. ἔξουσα Herm. Qu. ἔχουσα aut γε σχο δικομένην A. C. δεδομένην cet. διδομένη Herm. τούτων διδινην (τὴν θυγατέρα) Bernhardy.

514. V. 1. τοῦτ' ἔστι νῦν] Qu. πάντ' ἔστι νῦν, coll. prove ἄνω κάτω πάντα. 2. φασίν] Non Menandri hoc esse jure set Ko.

515. ποιέτω] Qu. ποιήσω aut ποιήσει. διαστατῶν] διὰ τον Vales. Cf. Theopomp. 41, 3. περίστατον.

518. V. 2. τραπέζας] Anglice courses. 5. σημίαν] δὴ recte Kock, coll. Cratet. 14, 5. παραιτῆναι τράπεζαν. Alex.

13. καὶ κίχλας τραγήματα] Haec non sana videntur. 14. ἔ δειπνῶν] Qu. ἔπειτα μετὰ δεῖπνον, vel ἔπειθ' ὁ δειπνῶν

16. σύμμεικτα δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις Kaibel.

Leg. καί.

520. V. 1. μήτηρ] Sine articulo, ut in 494, 2. ταῖν — ταύταιν] τοῖν — τοῖν — τούτοις Herw.

521. V. 3. ἐνδελεχῶς — ἀεί] Cf. Diodor. III. 543. ἀεί ξαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον.

523. διάκενον (περιφέρειον) conj. Ko. Possis etiam — (δὴ ρων). Fort. διάκενον καὶ σαπρὸν | ξύλον (ρόπαλον) φέρων, hujusmodi aliquid. Mire enim πλάσμα de ῥοπάλῳ dictum.

526. V. 1. ἐπίσημον] Leg. ἐπίχαλκον. Cf. ad Vesp. 18. ἀσπι φέρειν ἐπίχαλκον. τὴν ἀσπίδ'] Qu. τιν' ἀσπίδ'. 2. ἀνέθη ἀνέθηκεν conj. Ko. Fort. ἀνέθηκα aut ἀνέθηκε.

530. V. 1. τισε —] τι σ' ἐγείρει συννοῶν conj. Kock. 2. ριπατεῖς. —] περιπατήσας βραχὺ probabiliter conj. Ko. 3. πιαση —] κοπιήσας τὰ (τὼ) σκέλη recte Cobet. Cf. Alex. 14.

4. μαλακῶς ἐλούσω] I. e. comfortably, to your comfort Sic μαλακῶς κατακείσθαι (Eubul. III. 257.), καθεύδειν, ἔσι (Theophr. Char. 2.), etc. ἀνασ. —] ἀναστὰς ἐνέπεις conj.

5. αυτοσοβ. —] αὐτὸς δ βαρύνει σ' (δ βλάπτει σ') ἀρεῖ (i. e. tollet) conj. Kock. Scilicet balnea, praesertim si vini potatio comitetur, ad somnum conducere satis notum est. V. Galeni locos a Kockio allatos. 6. η. —] ἥδε γὰρ νόσος | ἔσθ' ἦν διηλθες Fritzs. (Sed opus foret articulo addito ἦ.) ἡ γὰρ αἰτία — melius Gomperz. πέρας] τέρας probabiliter Fritzs. —] φορτικώτερον δέ τι Cobet. 8. τρόφιμε] Scrib. Τρόφιμε. Cf. 531, 1. 16. συγγν. —] συγγνώμην δ' ἔχε Cobet. 9. ον. —] ὅποι χέσης Cobet. ὅπου χέσης melius Fritzs. ὅποι πύσης Naber. Cf. Marc. Anton. V. 12. τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅπην χέση. Adesp. 491. Eupol. 224. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λίσσαν' ὅπου χέσω. [Diogen.] Epist. 38. Eur. Herc. 1245. (Kock.)

10. μη. —] μὴ μείζον κακὸν (μείζων βλάβη) conj. Ko. 11. κοι-
ταληθῇ λέγω] ἔκοιτο· τάληθῇ λέγω conj. Ko. μὴ ὄρασι δέ | ἔκοιτο·
τάληθῇ — Fritzs. γένοιτο jure malit Kock, quum praeter form-
ulam μὴ ὄρασι ἔκοιτο (ἔκοιτο) comiceis ignotum sit verbum ἔκει-
σθαι. θε. | θεοὺς Cobet. 12. τάρρῳσημα. B. καὶ μὴν, ὄραθι
Cobet. καὶ μὴν νῆ Αἴα Fritzs. 13. βαρέως ἔχω πάνν Cobet.
βαρέως ἔχειν δοκῶ Fritzs. βαρέως ἄγαν ἔχω Ko. 14. Α. φιλό-
νικόν ἐστι τάνόητον (add. καὶ μάλα, καὶ σφόδρα?) Cobet. τάνόητον,
ὥστε μὴ | εἵκειν Fritzs. τάνόητον, κοῦ φιλεῖ (θέλει) | εἵκειν Kock.

15. πάνν γὰρ ταῦτ', εἰ λελόγισαι, νῦν λέγεις Ko. τάνόητον· ῥά-
διον | φέρειν πάνν γὰρ ταῦτ', εἰ λελογισμένως ἔχεις Gomperz. Cf.
Fr. 531, 9. οἷστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον. 16. B. τί δέ
μοι παραινεῖς; A. ὁ τι παραινῶ; τοῦτ' ἐρῶ Cobet. τί δὴ παραινεῖς;
Gomperz. In fine γ'ὼ φράσω Kock. 19. εὐρηκα] ἄρα καὶ recte
Cobet. ἄρα καὶ malit Kock. 20. οἰήθητι δ'] εἰ δ' οἶε τόδ' ὠφε-
λεῖν τί σε (vel τί σ' ὠφελεῖν) τόδε commode Kock. 21. περιμα-
ξάτωσαν] I. q. περικαθηράτωσαν. Cf. v. ἀπομάσσειν Dem. p. 313, 17.
Fort. περιρανάτωσαν. 22. Notanda forma περιθεοῦν pro περι-
θειοῦν, sulfure fumigare. 23. φακούς] Suspectum. Fort. συγνά
(vel πυκνά), frequenter. Galen. VI. 259. ὑπνωδέστεροι μὲν (l. γούν)
οἱ λουσάμενοι γίνονται πάντες.

531. V. 8. σοὶ καὶ] σοὶ τι al. τί σοι Mein. Recte, opinor.
9. κοῦκ ὀργιστέον F. G. Schmidt. 11. ὕψος] οἶκτον al. ὄγκον
Duebner. 13. ἀσθενέστερον γὰρ ὦν cod. Par. Fort. ἀσθενέστε-
ρος γὰρ ὦν. 14. φύσει μεγίστοις] Qu. φύσει 'λαχίστοις, vel
μάλιστα' οἰακονομεῖται. οἰκονομεῖται πράγμασιν] ἐξανεμοῦται πνεύ-
μασιν conj. Kock., coll. Eurip. Hel. 32. Andr. 938. ἐξηγεμώθη
μωρία. 18. τὸ λοιπὸν δὴ φέρε] δὴ om. plurimi libri. τὸ λοιπὸν
εἰ φέρε Bendl. τὸ λυποῦν — Cobet. τὸ νῦν λυποῦν — Grot. τὸ
λοιπὸν δεῖ φέρειν Meziriac. τὸ λυπηρὸν φέρε Nauck. Leg. τὸ λυ-
ποῦν νῦν (aut νῦν λυποῦν) φέρε, aut τὸ λυποῦν δεῖ φέρειν.

532. V. 6. μήτ' ἐξετάσαι μήτ' ἰδεῖν] μήτ' ἐξετάζειν — Bendl.
(Recte, cf. v. 3.) μήτ' ἐξετάσαι μήτ' εἰσιδεῖν Mein. Qu. μήτ' ἐξετά-

ζειν μήτ' ἀθρεῖν. μήτ' ἰδεῖν] μήτ' εἰσιδεῖν Mein. μήτ' (οὖν) ἰδεῖν R. Ellis. Qu. μήτ' εἰδέναι, vel μήτ' οὖν ἀθρεῖν. 8. ἐστι δοκιμαστής] Leg. ἐσθ' ὁ δοκιμαστής. Idem proponit Kock. 10. τῆς — καθεδουμένης] Qu. τὴν — καθεδουμένην. διὰ βίου] Cf. Monost. 382. Baton. IV. 499. 15. λαλεῖτε] ἀθρεῖτε Herwerden. Recte. πηλίκον] δ' ἡλίκον Mein. Potius foret θ' ἡλίκον.

533. V. 1. ἐμέ] τί με recte Herw. 4. ἐκεῖσε] ἐς τοῦτο al. 9. διὰ φίλων ἐρημίαν] Qui ea de re testentur. Frustra haec suspecta habet Kock. 13. Scrib. Σκύθης τις; ὀλεθρος.

534. V. 1. μακαριώτατα] μακαριώτερα recte Grot. Solennis haec confusio. 4. οὗτος] ὅς τοι temere conj. Ko. 11. ἄν γλαυῆ ἀνακράγῃ] Cf. Theophr. Char. XVI. κᾶν γλαυῆ ἀνακράγῃσι. 12. δόξαι] Qu. φθόνοι. νόμοι] φθόνοι F. G. Schmidt. Leg. φόβοι.

535. V. 3. ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν | ἀγαθόν; ὁ μισεῖν] Qu. ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν; | αὐτὸν δὲ μισεῖν —. 4. θεοὺς] σοφοὺς malit Ko. 6. γαμεῖ τις ἀνθρώπων; γαμεῖ | ὀλεθρον Herw. (Non male.) εἰ γάρ τις ἀνθρώπων γαμεῖ, | — Mein. 7. λάθριοι] Vitiosum. ἄρ' ἐπιθυμία] γάρ — vulg. εἰσιν ἐπιβουλαί, ut multo aptius, conj. Ko. καὶ] κακαὶ Guietus. 8. τε om. aliquot libri. Fort. 'στὶ. Cf. ad v. 7. γαμηλίῳ λέχει — ἐντροφῶν] Cf. Chaerem. Fr. 1, 7. κόμαι — ξονθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φοροῦμεναι. Lucian. Dem. enc. 3. ἐντροφᾶν ἀνδρὶ — κατορρωδοῦντι. 9. χαλεπώτατος] χαλεπωτάτη recte Bendl. Frustra obnititur Kock. 10. φθόνος] φόβος conj. Ko.

536. V. 5. προέβαλεν] προσέβαλεν Porson. ὑπέλαβεν Cobet, coll. Herod. VII. 170. ἐξέρουεν] ἐξήρουεν vel ἐξέτρουεν Herw. ἐξέρρηξεν R. Ellis, coll. Arist. Meteor. II. 8. ἐκρήξας — ὥσπερ ἐκνεφίας ἐξῆλθεν ὁ κινήσας ἄνεμος. Vulgatam tuetur Kock. 6. συγκλυσμός] Qu. 'στὶ κλυσμός. 8. τρικυμία] Cf. Aesch. Prom. 1015. κακῶν τρικυμία. 9. δ'] τ' perperam Ko.

537. V. 1. ὁ μὲν γὰρ Ἐπίχαρμος θεοὺς Dobr., haud dubie in articulo τοὺς offendens. Recte, opinor. Cf. v. 3. 4. χρονίον] μόνους addit B. μόνον Heinsius. Herw. Praestat μόνους. 5. ἰδρυσάμενος —] Cf. IV. 127. (196, 4.) τὸν δίκαιον δεῖ θεὸν | οἴκοι μένειν σῶζοντα τοὺς ἰδρυμένους (i. e. τοὺς ἰδρυσασμένους). 6. εὗξαι τί βούλει] εὗξαι τ' εἰ β. A. Voss. εὗξαι τ' εἰ β. Vind. εὗξαιθ' δ β. B. εὗξαι τί βούλει; Madvig. Ko. Quod parum placet. Leg. εὗξ' εἴ τι βούλει, vel potius εὗξ' ἅττα βούλει. De elisione in εὗξ' cf. Arist. Pac. 392. 8. δικασταὶ] βοηθοί Mein. θιασῶται malit Ko. 9. γὰρ] Qu. τάχ'.

538. V. 2. ὥς ὀδοιπορεῖς] ὥς ὀδοιπόρος conj. Ko. Qu. ἔως ὀδοιπορεῖς. 6. κἀπὶ κάλλει σωμάτων] Qu. κἀτι —, vel καὶ σφρίγει (Hermipp. 58, 6.) τῶν σωμάτων. 7. καὶ] κἀτ' Ko. ἀλλ' recte Mein.

χρόνος] Leg. θανεῖν, vel μόρον (cum Herw.) ἐπήρκεσεν· χρόνω κακόν — F. G. Schmidt. 8. ἔσχον] ἔλαχον conj. Ko. Recte.

539. V. 1. βουλευθεῖς] παιδευθεῖς temere conj. Kock. Ita non opus fuisset particula ἄν. Cf. Com. anon. IV. 689. ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ ποιοῦντος γίγνεται. 4. ὑγιαίνει] ὑγιαίνων conj. Mein. Nihil opus.

540. V. 1. μειράκιον] Cf. 301, 1. 3. οἱ πάλοι σοφώτατοι] Cf. Euphron. IV. 486. ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλοι. Aristophont. III. 362. τοὺς πάλοι ποτὲ (σοφοὺς?) | τοὺς πνυθαγοριστὰς γενομένους. 5. ὁ δὲ θρῆν τὸ ξύλον] Cf. Polyb. VI. 10. ξύλοις δὲ θρῆνες καὶ τερηδόνες συμφνεῖς εἰσι λῦμαι. 7. καὶ ποιήσει καὶ ποιῇ] καὶ ποιῇν αἰ ποιῇ conj. Ko. Fort. κάσθενεῖν αἰ ποιῇ. Utique vulgarata languet. 8. δυσσεβῆς] δυσγενῆς (ill-bred) malit Paley. παράστασις] παραστάτης al. Fortasse recte. Suidas παράστασις περὶ ὁρμῇ, προθυμία explicat. Sed exemplum ejus usus desidero. Cf. Antiph. III. 54. τὸ λυποῦν ἡγαγ' εἰς παράστασιν.

541. V. 2. Scrib. θψει; num specie externa? φλύαρος] Sub. ἐστὶ. Sed corrigendum proculdubio φλυαρεῖς. 5. Scrib. συνοουσίας; (sic). Connecte autem ἡδονὴ τις συνοουσίας. 7. καιρός ἐστὶν ἡ νόσος ψυχῆς] Qu. καιρία 'στὶν ἡ νόσος ψυχῆς, quanquam verior ne articulo τῆς ante ψυχῆς opus sit. 8. εἶσω δὴ] ἐνδοθεν op. time Dorvill. αὐτόθεν Mein. ἡσυχῇ conj. Ko. Qu. εὐστόχως (Xen. Cy. I. 4. 8. Lucian. Nigr. 36.), sed praestat, ni fallor, ἐνδοθεν. Qu. πᾶς τις δὲ πληγῆς ἐνδοθεν τιμρώσκεται. Plut. Stob. Flor. 63, 34. ὥσπερ (f. ὁπόθεν) ἐστίν. Id. Mor. 763 B. οὐδὲ συνίμεν καιρός (δὲ καιρός?) ἐστίν.

542. V. 1. ἀδικοῦντα μὲν ὥς] ἀδικοῦντ' ἀσμένως Grot. ἀδικοῦντ' ἐπιμελῶς conj. Mein. Leg. ἀδικοῦντ' ἀξίως (vel ἀνδρικῶς). συνηγωνίζετο, | ἴσως —] Scrib. συνηγωνίζετο | ἴσως (aequaliter). 5. οὐκ ἂν ἐπὶ πλείον τὸ κακὸν ἡμῖν ἡύξετο] οὐκ ἂν τὸ κακὸν ἐπὶ πλείον — Herw. Cf. Athenion. V. 16. ἐπὶ πλείον (πλείον' Nauck. πλείον Herw.) ἡύξε τὴν μαγειρικὴν τέχνην. Fortasse ἐπὶ (aut ἔτι) μείζον reponendum est.

543. V. 1. Δέρκιππε καὶ] Qu. ἀκουέ νυν.

544. V. 2. ἰχθὺν] Qu. ἰχθύς. ἰχθὺν ἐκείνοι διὰ τινα] ἰχθὺν ἐκεῖ καὶ — οἰδῶσιν conj. Kock. Vereor ut recte, ἐκείνοι enim ad praec. Σύρους spectat. Cf. tamen Fr. 547, 9. 3. ἀκρασίαν] Formatum ab ἀκρατος, itaque antepenultimam productum habet. Aliud est ἀκρασία (incontinentia) correpta eadem syllaba. Sic Strab. 296, 7. τῆς περὶ τὰς γυναικας ἀκρασίας. Corrige igitur διὰ τινα | ἀκρασίαν τῷ τε πόδε καὶ τὴν γαστέρα. αὐτῶν] ἀποπον Herw. αὐτῶν ἀκρασίαν τοὺς πόδας καὶ γαστέρα] — τῷ πόδε — R. unde — τῷ πόδε καὶ τὴν γαστέρα Kock. 4. οἰδοῦσιν] Qu. οἰδοῦντες.

5. ἐκάθισαν] An καθεῖσαν? Cf. ad Arist. Ran. 911. 6. ταπεινῶσαι] τεταπεινῶσθαι Heringa ταπεινοῦσθαι recte Ko.

545. V. 2. Malim *ὁ φίλος Ἀληθείας τε καὶ Παρρησίας* | *Ἐλευθερίας τε*. Lucian. de conscr. hist. 41. *σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων* (l. *ὀνομάζων*).

546 V. 2. *διὰ τὴν αὐλὴν λίαν* A. Voss. *διὰ τὴν λαλιὰν* Nauck. *διὰ τὴν μανίαν* F. G. Schmidt. *διὰ τὴν αὐλίον* Porson. *αὐθαδία* Bentl. Quod fortasse verum est. Qu. *τῆς οἰκίας*. Utique *τὴν αὐλίαν* (*αὐλίον*) ferri nequit, itaque ea delet Cobetus. Parum placet ingeniosa Nauckii correctio, *δρους* (debebat enim *τοὺς δρους*) *ὑπερβαίνεις, γύναι, | τοὺς τῆς γαμετῆς. πέρας*] *δρος* Cobet. Nauck. Herw.

3. *νενόμιστ' οἰκίας*] *νενόμισταί βίον* Nauck. prob. Herw. 4. *τὸ δ' ἐπιδιώκειν*] Suspectum. Qu. *τὸ δ' ἀποδιώκειν*, vel *τὸ δέ τιν' ὀλακτεῖν*.

547. V. 7. *τύχη*] *τις ἢ* Ko. Correctio vix necessaria. 8. *ἄθλιος* | *ἥθεος* Naber. (Fortasse recte.) *κᾶφιλος* conj. Ko. Idem sic transposuerit, *ἀννυφος οὗτος ἀννυμέναιος κᾶφιλος*, | *καταστροφὴ γῆς ἐπικαλεῖτ'* —. 9. *ἐπικαλεῖτ'*] Qu. *ἀποκαλεῖτ'*. Strab. *ὑποβάς* (l. *προβάς*) *μικρὸν* etc.

548. V. 7. *τύχη καταστροφὴ libri. τύχη καταστροφῆς* Tyrwhitt. Mein. *κᾶτα στραφῆ τις* parum probabiliter L. Shadwell. Qu. *τύχη κατεστροφῶς*, aut *μόνον καταστρέφῃ*. 8. *ἄθλιος*] *ἀθάλαμος* Naber jun. *ἥθεος* melius ipse Naber.

549. V. 3. *διαν γὰρ*] *ἐπὶ δ'* Boiss. Qu. *διαν δ'* (Bentl.), vel *ἐὰν δ'* (Dobr. Nauck.). 4. Cf. Babr. 30, 10. *ἢ γὰρ με νεκρὸν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις*. et epigramma apud Bergk. Poet. lyr. 456. *εἰμὶ νεκρὸς κτλ. ἢ τάχα δὴ νεκρὸν*] Qu. *ἢ καὶ τινα* —, vel *ἢ τινα δὴ*, aut *ἢ τάχ' ἴσως*. 5. *δι' ἐτέρων κακῶν*] Per aliorum mala. Cf. Philem. 234. Fort. *τὰ κάκ' ἄλλων ὁρῶν*. Vulgatam tolerari non posse censet Kock, ipse dubitanter proponens — *τὰ κάκ' ἀεὶ διακαρτερῶν* (post v. 2. inserendum).

550. V. 1. Connecte *δαίμων ἀγαθός*. Itaque deleatur virgula post *γενομένην*. *συμπαρίσταται*] *συμπαραστατεῖ* al. Quod fortasse praeferendum. Sed cf. Soph. El. 916. *τοῖς αὐτοῖσί τοι | οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παρίσταται* 2. *μυσταγωγός*] Fort. *παιδαγωγός*. Cf. Senec. Epist. 110. 'unicuique nostrum paedagogum (an 'mystagogum'?) dari deum.' 4. Connecte *βίον χρησιόν*. 5. *ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν*] *ἅπαντα δ' ἡγοῦμ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν* Ko. *ἅπαντα δ' ἀγαθὸν οἶομ' εἶναι τὸν θεόν* Dobr. *εἶναι τὸν θεόν*] *ἐννοητέον θεόν* Palmer. "τὸν θεόν cannot be sound: for, if it were, the ambiguity noticed by Clement would not be in the words. It is also to be noticed that in Clement's comments on the passage *εἶναι* does not occur, and that the verbal *νομιστέον* precedes." Qu. *ἅπαντα δαίμον' ἀγαθὸν ἡγοῦμαι θεόν*, — vel — *ἅπαντα δ' ἀγαθὸν ἡγοῦμαι θεόν*. Sed offendit articulus ante *θεόν*, nisi *ἅπαντα* per *ἐν πᾶσι* (in omnibus rebus, Anglice, in all respects, explices. Cf. Clement. Alex. l. l. *ἦτοι πάντα θεὸν ἀγα-*

θὸν λέγων ἢ ὅπερ καὶ μᾶλλον (add. εἰκὸς?) ἐν πᾶσι τὸν θεὸν ἀγαθόν.

552. V. 3. τὴν μὲν ἀνδρίαν] τὴν μὲν ἀρμονίαν Bergk. τὴν μὲν ἀγλαίαν Mein. Fort. τὴν μὲν ἰσχὺν τῶν μελῶν (membrorum), τὴν μὲν καλλονὴν τὴν τῶν μελῶν. Sed placet Bergkii correctio. Postulatur articulus τῶν.

553. V. 1. ἔση] Leg. γένη cum Mein. 2. παθεῖν] τι παθεῖν Dobr., dura anapaesti incisione. ποιεῖν (et mox παθεῖν pro μαθεῖν) conj. Ko. Recte, opinor. μαθεῖν] παθεῖν conj. Ko. σε] τι conj. Ko. Recte, ut videtur. 3. ἐὰν ἀγαθοῦ] ἐὰν δ' ἄρ' ἀγαθοῦ Grot. ἐὰν ἀγαθοῦ δὲ recte Rutgers. Possis etiam ἐὰν δέ γ' ἀγαθοῦ. ἔση] Leg. et hic γένη cum Mein. 4. ὥς] Leg. καὶ cum Dobraeo. (Frequens haec confusio.) οὔτως (?) conj. Ko. προσμανθάνεις] προσλαμβάνεις conj. Ko., coll. 564, 3. Non assentior.

555. V. 3. τοῖς ζῶσι] βροτοῖσι conj. Ko. πάντες εἰς σὲ δὲ] Qu. πάντες δ' εἰς σέ γε, vel πάντες δ' εἰς σ' ὅμως.

556. V. 3. Cf. Philem. IV. 58. κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὄφρυν ἀνασπάσης. Cratin. II. 214. ἀνεκταῖς ὄφρυν σμενόν. εἰ μὴ (aut ἐμοῦ) λαλῇ libri. οἶμοι λαλῇ Gesner. Ko. Qu. μάτην λαλῇ. Praestat saltem οἶμοι λέγῃ. 4. τὰ αὐτοῦ] τὰ γ' αὐτοῦ Mein. Ko. Malim τὰ πάντα. Qu. ἀλλ' ἂν (pro ὅς) τὰ πάντα πράγματ' εὐχερῶς (εὐλόφως?) φέρῃ.

557. V. 4. τοῖς ἀλλοτρίοις] τοῖς ἐναντίοις (?) conj. Ko. Qu. τοῖσι τῶν πέλας (cf. v. 2.), vel προστιθέασιν ἀλλοτρίοις ἔχειν.

558. V. 1. Διονυσίων ἦν] Διονυσίων (μὲν) ἦν Dobr. ἦν Διονυσίων melius transposuerit Ko. 2. πομπή· ('πὶ τὴν θεάν δὲ μήτηρ μ' ἤγαγεν) ex Plauto probabiliter supplet Herw. 3. ὁ δέ μ' (μοι al.) ἠκολούθησε libri. ὁ δ' ἠκολούθησεν vel ὁ δ' ἠκολούθει μοι Herw. ὁ δ' ἐπηκολούθησεν Bernhardy. Qu. ὁ δέ γ' —.

559. V. 1. Cf. Aesch. Prom. 378. ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι. 2. θελκτήρια] ἰάματα al. Fort. κονφίσματα (ut apud schol. Ven. Herm.). Cf. ad Aesch. Fr. 382. οἳ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα (ἐρείσματα al. κονφίσματα conj. Nauck.). 3. σοφώτατοι] σοφώτατα Herw. Qu. σοφοὶ κακῶν, vel σοφοὶ πάντῃ | ἀστεῖον (aut πολὺν | μέγιστον). Cf. Euphron. IV. 486. τοὺς σοφιστάς τοὺς πάλαι. Aristophont. III. 362. τοὺς πάλαι ποτὲ (σοφοὺς?), | τοὺς πυθαγοριστάς. 4. ἀστεῖον] ἀστῖον al. οἰκτεῖον Naber, qui mox τοῖς ἀθλίους supplet. Qu. μέγιστον (et πάντων κακῶν).

560. V. 1. καὶ τοῦτο] Fort. κἄπειτα. (θεοῖσι) θύων probabiliter conj. Ko. Qu. (ἐγὼ δὲ) θύων. Vel οὐδέποτε θύων ηὐξάμενη ἄλλως (ut in Schol. A.) θεοῖς | ἔγωγε τὴν ἐμὴν διασώζεσθ' οἰκίαν.

2. ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν οἰκίαν libri. Pronomen ἐμὴν omittit schol. A. II. χ'. 389. ἔγωγε σῶζειν — conj. Ko. Qu. θεοῖσι (vel ἔγωγε) τὴν ἐμὴν διασώζεσθ' οἰκίαν. Vel ἔγωγε σῶσον τὴν ἐμὴν (πρᾶγμ') οἰκίαν | ἀλλ' ἢ πικρὰν τιν' οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἐνδον πρὸς

αὐτοὺς, etc. Vide Plutarchi l. l. Vel potius ἄλλως ἐπ' αὐτῶν, οἰκετῶν δ' εἶναι στάσιν etc. σῶζον] Malim σῶσον. οἰκίαν] συνοικίαν Fiorillo. 3. ἀλλὰ παρέλιπον] ἀλλὰ παρέλειπον Mein. ἀλλ' ἢ παρενείρων conj. Ko. ἀλλ' οὐ παρέλιπον Buecheler. Qu. ἀλλ' ἢ πικράν τιν'. εἶναι] θεῖναι conj. Ko. Sed εἶναι legitur in Schol. A. et Vict. et Philodemo. 4. παρ' αὐτῶ libri. παρ' αὐτῶν (αὐτ.) Both. Ko. παρ' αὐτῶ Buecheler. Herw. Qu. πικροτάτην, vel παρ' αὐτοῖς, vel potius πρὸς αὐτοὺς, coll. Plut. Cat. maj. 21. ἀεὶ στάσιν τινὰ ἔχειν τοὺς δούλους ἐμηχανᾶτο καὶ διαφορὰν πρὸς ἀλλήλων εἰς ὑπονοῶν τὴν δμόνοιαν καὶ δεδοικώς. Philodem. ὥς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τινες εὐκταῖον ὑπονοοῦσιν (f. ποιοῦσιν).

561. V. 1. τῆς σκιᾶς] Qu. τῇ σκιᾷ. 4. αὐγῇ] Splend (Plin.). τῆς κρόκης] Qu. τῇ κρόκῃ cum Mein.

562. V. 1. πῶς] τῶ (i. e. τίνι) malit Ko. Quasi sequeretur ut περὶ τῶς. Vereor ut recte. 2. ἐπὶ κλίμακα | πρὸς τεῖχος ἀνβαίνων] Cf. Aristophont. III. 357. ἀναβῆναι τι πρὸς κλιμάκιον. Eur. II. 511. ἀναβάς ἐπὶ τὸ βῆμ'. Eur. Phoen. 489. μήτε προσφέρει πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις. κλίμακα] κλίμακι πύργου malit Mein. 3. δεικνύω] Suspectum. Qu. τάδε λέγα-

563. V. 1. ταύτας μέγιστας ἀποτίνω ('γὼ) συμβολὰς ex Plutarcho addit Kock. Non assentior. Ipsius Plutarchi verba sumpta non poetae. 3. τὰ σκώμμαθ' οἶα] τὰ σκωμμάτια probabiliter Mein. τὰ σκέμματα' δεῖ (ā) conj. Kock. Leg. τὰ σκωμμάτια τὰ σοφὰ τε —, vel τὰ σκώμματ' αὐτοῦ τὰ σοφὰ καὶ στρατηγικά. οἶα τὰ σοφὰ τε] οἶα τὰ σοφὰ malit Kock. οἶ' ὅσοφά τε κάστρατηγικά R. Ellis. 4. ὁλος δ' ἀλαζών ἐστι] Qualis autem jactator est —! ἀλαζών hic substantivi vice fungitur, ut alibi φίλος (φίλος μέγας), ξένος, etc. Cf. Eupol. 146, 2. ἀλαζονεύεται — ἀλιτήριος.

564. V. 2. παρὰ γυναικὸς κομμεῖσθαι] κομμεῖσθαι παρὰ γυναικὸς Both. Cobet. Correctio non necessaria. μὴ μόνον] μὴ μὲν οὖν corrigendum, ut monuit jam Valck. Vix enim μὴ μόνον pro μόνον μὴ dici posset. 4. γυναικὶ — πλείστη libri. γυναικὶ — πιστῇ Bentl. Ko. Leg. γυναιξὶ — πλείσταις.

566. V. 3. κακουργεῖ] πανουργεῖ nimis subtiliter malit Kock.

567. V. 3. Scribendum sic, τὸν χρόνον ὅτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρώμεθα.

569. V. 1. Cf. IV. 189. Alex. III. 489. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθῆναν.

570. V. 1. τι om. ed. Bas. Qu. σύ. σε] Qu. τι.

571. V. 1. μηδὲν πλέω A. μηδὲν πλέον Trinc. μηδὲν πλείον Maxim. Conf. μηδὲν τέλεον Bentl. Ko. Leg. μηδὲν ἐντελές. Sic ἐντελής μισθὸς Ar. Eq. 1367. 3. πλείον] λῶον Nauck. κρεῖττον melius Herw. Qu. μεῖζον.

572. V. 1. ἀγαθὴν ἐλπίδα πρόβαλλε σαντῶ] Cf. Demosth. 18, 97. ἀγαθὴν προβαλλόμενος ἐλπίδα. (Kock.) 3. τόλμη δικαίᾳ καὶ

θεὸς συλλαμβάνει] Cf. Eur. Fr. 435, 2. τῷ γὰρ ποιοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Men. IV. 249. Aesch. Pers. 742. καὶ θεὸς] Malim γὰ θεός. Cf. Ar. Eq. 229. γὰ θεὸς ξυλλήψεται. Thuc. I. 118. ὁ δὲ θεὸς αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. Aesch. Pers. 742. et ad Eur. Fr. 435, 2.

573. V. 1. ὀργῇ παραλογισμός ποτ' οὐδείς φύεται] ὀργῇ, πάτερ, λογισμός οὐδείς φύεται speciose Mein. Qu. ὀργῇ γὰρ οὐδέποτε λογισμός φύεται, vel ὀργῇ λογισμός οὐδέποτ' οὐδείς φύεται. φύεται] φαίνεται Grot. Qu. γίνεται (cf. ad 635, 2.). 3. τί μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον] τί μᾶλλον ἔστι συμφέρον Cobet. (Magis conveniret μᾶλλον τί —.) Qu. σαφέστερον τὸ συμφέρον.

574. V. 3. τὸν φρονοῦντα] τὸν εὖ φρονοῦντα perperam Cobet.

575. V. 1. ταῦτα ὅσα (ὅσα Trinc.) σοὶ πρόπει libri. πάντα ταῦθ' ὅσα (ᾧ) σοὶ πρόπει Gaisf. ταῦθ' ᾧ σοὶ δοκεῖ πρόπει conj. Ko. Qu. ταῦθ' ὅποια σοὶ πρόπει (δοκεῖ), vel ταῦθ' ὅσα σοὶ πρόπει (δοκεῖ), πάτερ, vel — (λέγειν) πρόπει. 3. εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς] τοῦτ' — Herw. Cf. Philem. IV. 6. οἷδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὥς οὐ μία. Nicom. IV. 583. τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων. Anaxandr. III. 177. οἷδ' ἀκριβῶς. Antiph. III. 112. ἀκριβῶς ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν. Aesch. Pers. 784. εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε. Qu. εὖ ἴσθ', ἀκριβῆς (λόγος) —.

576. V. 1. ἔστιν ἐπιπονώτερον] ἔστ' ἐπιφρονώτερον temere Herw. Cf. ad 693, 2. 3. αἶν libri. εἰς recte Salmas. Ko. δεῖ Dind. αὐτὸν ἐπάναγκες] Leg. ἐστὶν ἐπάναγκες, aut ἔστ' ἀναγκαῖον. ἐπάναγκες legitur Andoc. 25, 7. et frequenter apud Platonem. Adverbialiter Herod. I. 82. Dem. 904, 8. etc.

578. V. 2. τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν] Leg. τὴν τοῦ λογισμοῦ δύναμιν. Particulæ μὲν nullus hic locus est. 3. Cf. 785. Alex. III. 407. τοῖς ἡθεσιν — τούτοις ἡ φύσιν (servorum) κεράννυνται. Soph. Fr. 681. πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσεβεῖ τρόπῳ | ἄρδην ἀνέϊλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

579. V. 1. χρησιότης] Anglice kindness. Cf. 580, 1. μεθ' ἧς] μετέθηκε frustra G. A. Hirschig.

580. V. 1. (εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης Jacobs. (ὅταν) ὁ δεσπότης conj. Ko. 2. ἀπολλύει] ἀποβάλλη Ko. Recte, opinor. Cf. Ar. Eccl. 811. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν. Diph. 32, 6. λαμβάν (supr. ὥς) A. λαμβάνη B. λαμβάνης Ko.

581. V. 3. πρὸς τοῦτον] Anglice, with reference to him. I. q. τούτῳ.

583. V. 2. ἐπιδέχεται] εἰσδέχεται conj. Ko., coll. Eur. Suppl. 876. φίλων δὲ χροσόν — οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον. Recte, ni fallor.

584. V. 2. προσηγὴν (sic) ὄψιν ἢ χρησιτὸν τρόπον] προσηγὴ γ' — anon. ap. Mein. Ko., coll. Thuc. II. 40. ἦτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς. et Elmsl. ad Med. 1263. Leg. προσηγὴς ὄψιν ἢ χρησιτὸς τρόπος, sensu ipso postulante. Et sic jam Bentleius. Serapion. trag. 1, 2. φέρεις | λόγους προσηγείς. 2. 3. Hos versus transponit O. Hense, legens v. 2. προσηγὴς ὄψιν καὶ.

586. V. 2. ἐκεῖνον] πρὸς ἐκεῖνον Naber. 3. χειρώσομαι] χαίρειν ἐὼ ingeniose Naber, sed fortasse sine causa. Anglice, I will master, get over.

591. V. 1. διατεθειμένῳ κακῶς] μὴ καλῶς διακειμένῳ Nauck. γὰρ διακειμένῳ κακῶς Herw. prob. Nauck. Cf. Philippid. 15, 1. οὐ χαλεπὸν ἐστὶ τῷ κακῶς διακειμένῳ etc. 3. οἶδε θεραπεύειν] οἶδεν ἴσθαι Monost. 319. Cf. IV. 267. χουσός — οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πινρί. φίλος] λόγος Monost. 319. recepit Ko. Aptius, opinor, dicitur εἶνους φίλος quam εἶνους λόγος.

592. V. 1. τὸν βίον] Leg. τοῦ βίου (victus) cum Mein. Inter v. 1. et v. 2. excidisse quaedam vera est Meinekii sententia (οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκὺ), | οὐδ' αὖ — solerter supplet Cobet. Ita bene procedit oratio. 2. οὐδ' αὖ] οὐδέν Zeddel. Nihil opus. Cf. ad v. 1. ἐν τῷ καλῶς] Sc. ζῆν ἢ θανεῖν. Rejicienda igitur Valckenarii conjectura ἐν τῷ καλῷ.

593. V. 1. ἐν θνητῷ βίῳ] Noli ἐν θνητῶν βίῳ corrigere. Vulgata recte se habet. 2. πολλὰ ποικίλλει χρόνος] Leg. πολλὰ τοι τίκει χρόνος. 3. ζώντων τρόποι] Leg. μύθων πέρα.

595. V. 1. ἀχάριστον] ἀχάριστος monost. 34. Quod praeferendum videtur. Cf. Cratet. II. 247. οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει — Auson. 'ut (qu. 'et') misereare.'

597. V. 1. πένητος ἀνδρὸς οὐκ ἔστι δυστυχεστέρον] πένητος οὐδέν ἐστι — Grot. πένητος ἀνδρὸς οὐδέν ἀθλιώτερον Greg. Naz. Quae vera lectio videtur. 2. ἅπαντα] Qu. αἰεὶ τε (vel γε). 3. καὶ κτήσεται] τῆς κτήσεως vel κτήσιν τ' ἔχη Mein. κεκτημένος Heimsoeth. καὶ καταφύγη Naber. Non male, sed praestat, ni fallor, τῶν κτημάτων.

598. V. 1. μὴ λυποῦ] καὶ λυποῦ conj. Ko. Leg. μηδ' ἄλγει.

3. κενώρικε τύχη] τύχη κέχρηκε Grotius. Recte. Cf. Plut. Mor. 116 A. οὐ δεῖ δυσφορεῖν ἐὰν ἂ ἔχρησαν ἡμῖν πρὸς ὀλίγον (οἱ θεοὶ) ταῦτα ἀπαιτῶσιν. (Mein.)

599. V. 1. νοῦν ἔχουσα] νουνεχῶς al., quod posuit, opinor, librarius ἴσως in mente habens. 3. τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς] Utrum τὸ θῆλυ an τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς subjectum verbi sit non perspicio. ἀναβολὴν τῷ πάθει] Qu. ἀναβολὴν τοῦ παθεῖν, a respite of suffering.

600. V. 1. ὁ τροφίμῳ σου] I. e. ὁ θρέψας σε.

603. V. 1. Qu. οὐδεμί' ἡδονὴ [ταύτης] πατρί. 2. ἦ] Qu. τοῦ —, vel καὶ —. καὶ φρονοῦντ'] κεντυχοῦντ' bene Mein. κενποροῦντ' Herw. κενθενοῦντ' conj. Ko.

607. V. 1. ἕκαστος] Sc. τῶν νεανίσκων. 2. ἔφλα] Devorabat. Cf. Arist. Pac. 1306. Plut. Mor. 706 b. παιδίσκην ἐπάγοντος (corr. εἰσάγοντος ex Plut. 133 b. εἰσάγοντος ἐταίρας) αὐτοῖς.

608. V. 2. τὸν πατέρα καὶ σέ] Qu. καὶ τὸν πατέρα, σε —. Dicendum enim fuisset τὸν πατέρα σου. Idem sentit Kock.

610. V. 1. *ἔρπ'*] Fort. *ἔρρ'* (abi). Sed cf. Eur. Hel. 477. *ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων*.

611. V. 2. *ταῦτ' ἔσθ' ἡδονῆς*] Suspectum. Fort. *ταῦτ'* (pariter) —, vel *δοῦλα γίνεθ' ἡδονῆς*.

613. V. 1. *ἔστι, Φανία*] Qu. *ἔστ', ὦ Φανία*. 2. Qu. *τοὺς μὴ δυνάμενους* (aut τὸν μὴ δυνάμενον) *ζῆν καλῶς μὴ ζῆν κακῶς*.

615. V. 1. *ἐγὼ δ' ἀνόητος εὐτελής*] *ἐγὼ μὲν οὖν τις εὐτελής* Herw. Qu. *ὁ μὲν ἀνόητος* —, vel *ἐγὼ μὲν οὖν εἰμ' εὐτελής* —. *ἀνόητος*] Suspectum, neque satisfacit Kockii *ὀκηρός*.

616. V. 1. *φιλόγελως*] *φιλόπολις* conj. Kock. Recte proculdubio. *παρθενικά*] *παρθένος Νίκη* Mein. Palmaria conjectura.

619. V. 1. *χαλεπόν*] *ἄτοπον* Naber. 2. *οἱ πεπραχότες*] *ἐπεπράχαμεν* Naber. *Μαλὶν οἱ δεδρακότες*.

620. V. 1. *εὐνηθία*] Qu. *εὐνηθικόν*.

621. V. 2. *ἀλόγιστος*] *ἄλογός τις* frustra Gaisford. Cf. Men. IV. 92. *ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτής*. 192. *ὥς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνὴρ δς* —. 143. *ἀλογίστου τρόπου*. 241. *ὀργῆς ἀλογίστου*. 263. *πλοῦτος ἀλόγιστος*. 255. *τοὺς — δαπανῶντας ἀλογίστως*. Mon. 200. *ζῶμεν ἀλογίστως*. Redde thoughtless, unreasoning. Vox *ἄλογος* nusquam apud comicos occurrit. *οὐ μακάριος*] *οὐχὶ μακάριος* Mein. *ἀλόγιστος (οὐτός) ἐστ', οὐ μακάριος* idem antea.

622. V. 1. *τὸ πιθανόν*] *τὸ ψεῦδος* recte Valek. *τάπιθανον* conj. Ko. *τάπιθανον* aut simile aliquid requirit sensus, ut monuit A. Palmer. 2. *ὄχλω*] *Νε πολὺν reponere velis*, cf. Plut. Phoc. 1. *οὐ πιθανὸν ἔσχεν οὐδὲ προσφιλὲς ὄχλω τὸ ἦθος* (Mein.)

623. V. 2. *πᾶσιν κακῶς*] *πεινῇν κακῶς* Bentl. prob. Cobet. *πάσχειν* (vel *πάλλιν*) — Mein. *πράττειν* — R. Ellis. *πεσεῖν κακῶς* conj. Ko. Recte Bentleius. Cf. Arist. Ach. 734. *πότῃρα πεπρᾶσθαι χρεῖδδεται ἢ πεινῇν κακῶς*;

625. V. 1. *κέρδαινε αἰσχύνου*] *κέρδαιν', ἐπαισχύνου* Bentl. *δέ μοι*] *δέ τι* Dobr. Fort. *δέ, παῖ*. Vel *κερδαῖνε, παῖ, φείδου δέ τι*.

628. V. 1. *χαλεπόν* (γ') conj. Mein. Recte, opinor. Cf. 619, 1. Sic *ἡδύ γε* (809. 814.), *δεινόν γε*, *καινόν γε*, etc. *ὦν πίνῃ*] *ἐμπιῶν* conj. Ko. Fort. *εὖ πιῶν*. *πλέον*] *κενὸν* id. Fort. *μάτην*.

629. V. 1. *Β. ἀλλὰ βούλομαι*] *Β. ἀλλ' οὐ* — conj. Ko. Haec non intelligo.

630. V. 2. *ἀλλ' ἢ λόγος*] I. e. *πλὴν λόγος*. Sed *ἄλλο γ' ἢ λόγος* A. *Μαλὶν ἀλλ' ἢ*. Cf. Eur. Fr. 1064 N. Qu. *οἶον λόγος*.

631. V. 1. *ἐπ' αὐτοῦ*] *ἐφ' αὐτοῦ* Steph. Ko. *ἐαυτοῦ* Herw. Fortasse recte. Cf. 682, 1. *ἐφ' ἐκάστου*. Redde *ἐφ' ἐαυτοῦ* in the case of himself. *τὰ κακὰ συνορᾶν, Πάμφιλε*] *τὸ κακὸν* — al. Qu. *τὰ κακὰ, Πάμφιλ', εἰσορᾷ*.

632. V. 2. *ἢ σύνεσις*] Qu. *τὸ συνειδέν'*.

633. V. 1. δεῖ τοὺς πενομένους] δεῖ τοὺς γε — L. Dind. Q τοὺς πενομένους (γὰρ) δεῖ.

635. V. 1. ὀρῶν] Suspectum. 2. φαίνεται] γίνεται Cob Recte, opinor. Cf. ad Fr. 573.

636. V. 1. δέ] Fort. τι. 2. κακῶς] κακοῖς Cobet. Vulg tam jure tuetur Kock, reddens male confisus accusatori.

637. V. 2. τὰ — τοῦ βίου δίκαια] Jura vitae quotidianæ

638. V. 1. μὴ τοῦτο βλέψης] μὴ τοῦτ' ἐλέγξης conj. Me: μὴ τοῦτο μέμψῃσθ' Cobet. Malim μὴ τοῦτο γίνωσκ'. εἰ νεώτερος λέγω] Sub. ὦν. Qu. εἰ νεώτερος γένει (aut φύσει). 2. ἀεὶ] ἂν εἴ temere Cobet. φρονοῦντος] Of a wise man.

665, 2. ἔρῳ] φέρω Bentl. λέγω Cobet. (Recte, opinor.) Ἐφράσω. Cf. ad v. 1. λέγω (γένει aut φύσει?).

642. V. 1. πολεμίοις] πολεμικοῖς conj. Ko. Recte.

643. V. 2. πλείοντας] Mari se credentes vertit Ko. Ἐδύπτοντας (periclitantes, Angl. speculating). νεκροὺς] Ἐπιτωχοὺς.

644. V. 1. ὅταν τύχη τις —] ὅταν ἀτυχῇ τις, — conj. I Non assentior. Cf. 1093, 1. ὥς κρείττον ἐστὶ δεσπότου χρηστὴ τυχεῖν | ἢ κτλ.

645. V. 1. τὸ κάλλος] Leg. τὸ καλὸν ὄν. Exciderat ὄν p. simile — ὄν, postea καλὸν in κάλλος metri gratia mutatum. Ἐκστρue τὸ καλὸν ὄν φύσει. 2. ὁ προσιών Cobet. Recte, opin nisi praestat ὁ προσορῶν.

646. V. 2. κατακρατεῖν] Qu. κρατεῖν γάρ. Nusquam alibi comoedia occurrit κατακρατεῖν.

647. V. 2. ἐὰν σκοπῇ τις] ἂν εὔ σκοπῇ τις Nauck. Vulgata tuetur Herw., coll. Mein. ad Philem. IV. 50.

652. V. 2. ὅταν περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις libri. δι(τι) — Salmas. Ko. Lege ὅταν περιπέττωσιν τι χρηστοῖσιν λόγους περιπλάττωσι] περιπέττωσι recte Salmas. Cf. Arist. Pl. 159. διματι περιπέττωσι τὴν μοχθηρίαν. Lucian. Anach. 19. περιπέττει τὸ πρᾶγμα τοῖς λόγοις. Plat. Legg. X. 886 E. λόγοισι — εἰς πιθανὸν περιπεπεμμένα. Xen. Oecon. I. 20. (Ko.)

653. V. 1. πεφρόντικεν] Qu. ζῆν φροντιεῖ. Post οὐδέπι requiritur futurum. 2. ἦ] ἦ conj. Mein. Recte, opinor, ostendit activum ποιεῖν.

654. V. 1. ἢ μὴ γαμεῖν γὰρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς] Leg. οὐ (χρὴ) γαμεῖν γὰρ, ἂν δ' ἅπαξ γήμῃς. Vel οὐ δεῖ γαμεῖν, γυναῖ δ' ἂν λάβῃς. φέρειν μύσαντα] Cf. Anthol. II. 409. χρὴ με μύσαντα φέρειν. (Ko.) 2. πολλὴν προῖκα] Qu. καὶ τὴν (vel τὴν προῖκα, vel σὺν τῇ προικὶ τὴν γυναῖκα δεῖ.

655. V. 1. εὐτυχοῦντα] Leg. εὐτυχοῦντι vel εὐποροῦντι. 2. ἐξ μόν] Leg. ἐρήμην.

656. Cf. 497. 509. Arist. Thesm. 450.

657. V. 1. *ἔστιν*] *ἀεὶ* al. Fortasse recte. Cf. 261.
659. V. 2. *ὁ μέγιστος*] *ὁ μέγιστον* Bentl. *ὁ πλείστον* (vel *ὁ πλείστ'* *ἀγαπῶν καὶ*) conj. Mein. *ὁ μάλιστα σ'* conj. Ko. Quod videtur praefendum.
660. V. 2. Recte vertit Kock, quam sermo coram filio (vel ad filium) habitus patris laudes continens.
661. V. 1. *ἀληθές*] Fort. *ἀληθῶς*. *τοὺς εὖ γεγονότας*] Cf. ad Arist. Eq. 218. *γέγονας κακῶς*.
665. V. 1. *ἀλόγιστος*] Leg. *ἀλόγιστον* (*ἐξουσίαν*). 2. *φρονεῖν*] Sapere. Cf. 638, 2.
666. V. 2. *ἡ πολλὰ φανερώς ἃ δεῖ*] *ἡ πολλὰ φανεροῦ*, *Φαῖδρε* conj. Ko. Qu. *ἡ πόλλ' ἃ φανεροῦ δεῖ*. *μετ' ὀνειδούς*] Qu. *μετ' ὀνειδούς του*.
667. V. 2. *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώπου* Cobet. Ko. Revocandum *ἀνθρώποις*. Connecte *μεῖζον φύσει* (cf. 668.). *μετ' ὀνειδούς*] Qu. *μετ' ὀνειδούς του*.
669. V. 2. *τὰ δ' ἔνδον*] Intus autem. Anglice, but within, inwardly. Perperam 'domi' vertit Kock. Cf. Arist. Lys. 512. *ἀλγοῦσαι τὰνδοθεν*.
670. V. 2. *συγκεκλείμενος* scribi jubet Herwerden. Constantem enim eam hujus aetatis fuisse orthographiam.
672. V. 1. *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ*] *τόν τ' ἀληθῶς εὐγενῆ* R. Ellis. 2. *παιόντα*] *μύσαντα* Nauck. Trag. p. 199. Leg. *πάσχοντα*, vel *τιν'* (aut *τόν*) *ἄνδρα*. Cf. IV. 293. *ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν*. Monost. 13. et Soph. Fr. 296.
674. V. 1. *οὐκ ἐμὸν*] Leg. *οὐ πρόπον* (aut *δέον*).
678. V. 1. *ἀναξ*] *Αἴας* Grot. (Cf. Soph. Aj. 485.) *ἄρ' ἔξεστι* Nauck. Qu. *εὖ ἴσθ'*. Vulgata ferri nequit.
679. V. 2. *ψυχῆς*] *τύχης* Cleric. Qu. *βίου* (victus), *βορᾶς*, aut *τινός*. Ad rem cf. 542.
681. V. 1. *παῖ*] *πᾶς* Jacobs. Non male. 2. *οἶμον ἐκπορεύεται*] *οἶμον ἐμπορεύεται* Schneidew. *οἶμον εἰσπορεύεται* Mein. Qu. *ὁδὸν ἅπαν πορεύεται*, vel *εἰς ὁδὸν πορεύεται*.
682. V. 1. *ἐφ' ἐκάστου*] Cf. 631, 1. *ἐφ' ἑαυτοῦ*. Fort. *ἀφ' ἑαυτοῦ*. 2. *αὐτόν*] *αὐτοῦ* recte Sarti.
683. V. 2. *περιβεβλῆσθαι πράγματα*] *περιβεβῶσθαι γράμματα* conj. Kock. Quod parum placet. Quid reponi oporteat nondum repertum est.
684. V. 2. *ἔσει*] Qu. *ἄπει*. Idem sentit Cobet. *οὐκ εἴσει μαθῶν* Mein. Vulgata fortasse non sollicitanda est.
685. 2. *ὁμόνοιαν*] *ὁμονοεῖν* Usener. Naber. Fortasse recte. Redde, makes the intercourse of life to be of one mind. Qu. *ὁμόνοιάν τ' ἔχει*.
686. V. 2. *μήδ' ὁ*] *μήδ' ὅς* Nauck. *μήποθ' ὁ* Mein. (ut alterum fragmentum hoc sit). Qu. *μήδ' αὖ*, vel *μήδέ γε*.

687. V. 2. οὗτος εὐσεβής] οὐκ ἔστ' — recte Ko.

688. V. 1. ἐμὲ δ' ἀδικεῖτω] ἀδικεῖτω με (μοι) al. ὑβρίζτω με Usener. (Fortasse recte.) ἀδικησάτω με Mein. Qu. ἀνὴρ μ' ἀδικεῖτω —.

689. V. 1. Vix placet ὑπείσελθὼν (pro ὑποδύς). Qu. ἀνὴρ κακοῦργος σχῆμα πρᾶον ἐνδυθείς. 2. πρόκειται παγὶς τοῖς πησίον] παγὶς πρόκειται τοῖς πέλας Grot. κείται παγὶς — Mein. Ko. παγὶς πρόκειται τοῖς πέλας κεκρυμμένη conj. Kock. Multo magis convenit κείται quam πρόκειται.

690. Cf. Eur. Fr. 960. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης etc.

691. V. 1. οἶδεν ἐξελέγχεσθαι] Cf. 591, 3. λύπην — οἶδε θεραπεύειν λόγος.

693. V. 1. εὐχαριστίαν ποίει] Anglice, show your gratitude. At hujus locutionis exempla desidero. 2. τῷ γὰρ παρόντι] Vitiosum hoc esse existimant nonnulli. τοῦ γὰρ παρόντι (sc. εὐχαριστίαν ποιεῖν) W. Headlam. γίνετ' εὐτονώτερον] γίνετ' ἐντονώτερον (vei ἐπιπονώτερον) R. Ellis. Hoc, quod et ipse conjeceram, veram videtur. Cf. Menand. 576, 1. οὐδὲν διαβολῆς ἐστὶν ἐπιπονώτερον.

694. V. 1. (τοῖς) ἄφροσιν recte Dobr.

698. V. 1. δοῦλε] Suspectum. Latet nomen aliquod proprium, ut Αἰε. δουλεύων] δουλεύειν al. Recte. Cf. Mon. 138. δοῦλος γεγωνὺς ἐτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ. 2. ἀργήσας ζυγοῦ] Leg. ἀργῶν τοῦ ζυγοῦ. Requiritur enim articulus ante ζυγοῦ.

700. V. 1. ἐστὶν ἢ νόμος] Leg. ἐστὶ πλὴν νόμος. 2. ὁ μὴ —] Qu. ὁ δὲ μὴ —. καὶ δῆμος] Qu. χῶ δῆμος.

701. V. 1. καὶ μάνθανε] Leg. πρὶν μανθάνειν. 2. σε] Leg. δέ. τῷ φόβῳ προλαμβάνον] τῷ φόβῳ προμάνθανε Naber. Malim τὸν νόμον προμάνθανε, aut τῷ φόβῳ προεμβαλεῖν.

702. V. 1. γράμματα καλῶς] γράμματα' οὐ καλῶς (ποιεῖ) Grot. Recte, ni fallor. 2. ἀσπίδι δὲ φοβερά] δὲ addidit Mein. ἀσπίδι πονηρᾷ Heins. Ko. Fortasse recte. προσπορίζει] προσπορίζων conj. Ko.

703. V. 1. καλὴν] κακὴν conj. Kock. Non assentior.

704. V. 1. ἀρίστην] πονηράν Dobr. improbat Cobetus N. L. 45.

706. V. 2. ἂ μετ' ὀδύνης ἔασεν QP. ἂ — εἶασε Mein. Quod non satisfacit. Qu. οἷς μὴτ' ὀνήσεται τι μῆτε χρήσεται.

707. V. 1. Cf. 712. 2. Qu. ὥς γὰρ τὸ πράττειν (ἐστὶν), οὕτω καὶ σκόπει. Vel ὥς γὰρ τὸ πράττειν (ἐστὶ) καὶ φρονεῖν σε δεῖ. Sed sensus loci minime perspicuus est.

709. V. 1. ἱταμὸς ὁ σφύζων ἦσθα τὴν ἄλλου νόσον. | νόσον σὺ σφύζων αὐτὸς ἀποθνήσκεις νόσων R. Ellis. Qu. — ἐστὶ τὴν (vel ἐστὶν ἄρ') —, | νόσον δὲ — ἀποθνήσκει νοσῶν. εἰ γάμος

ἦν] Qu. ἡλίθιος ἐσθ', vel ἄφρων δ' σώζων ἐστί. 2. νόσον] νοσοῦντα (del. v. 1.) Dobr. Recte.

710. V. 1. κατηγορεῖν] κακηγορεῖν Mein. Ko. Fort. τῶν (τοῦ) πέλας κατηγορεῖν. 2. πρῶτον] πρῶτ' Mein. Fort. πάρος vel πρόσθ'. ἐπισκέπτου] ἐπισκοποῦ conj. Ko. Recte, opinor. Cf. Alex. III. 484. Philem. IV. 15. Qu. πρῶτον ἐπινοοῦ.

711. V. 1. κλάδον] Fort. ξύλον. Cf. Arist. Pac. 1083. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν. Diogenian. VI. 92. ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν. 2. φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὐ φύσιν βιάζεται H. Jacobi. Fort. οὐκ ἔστι κάμπτειν οὐ (vel κάμπ' ὅπου) —.

712. Qu. ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ τὰ σ' ἐπὶ κοεῖτον πέση (δέπη) | ὥστ' εὐτυχεῖν, μέμνησο —. 2. δτ' εὐτυχεῖς] δταν εὐτυχῆς Mein.

714. V. 1. γέροντι γνώμην διδοῖ] γέροντι συμβουλήν διδῶ (sic) conj. Kock. συμβουλήν jam Heimsoeth. Leg. γνώμην γέροντι μεταδίδοι. διδοῖ] διδῶ est 425, 3. Phoenicid. 3, 3. Cf. Arist. Pac. 1076. ὑμenciaioi (subjunct.). 2. ἐμπορίζεται πρᾶγμα libri. ἐμπορίζεται (del. πρᾶγμα) Rutgers. ἐκπορίζεται Mein. ἀνασσωρεύεται vel aliquid simile requirit Kock, ἐπὶ θησαυρῶ post ἐκπορίζεται ponendum fuisse admonens. Qu. ἐπισωρεύεται.

715. V. 2. τὸ θεῖον] Cf. 766. μελετᾷ] ἐκμελετᾷ Bendl. προμελετᾷ melius Dobr.

716. V. 1. ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος] Vix τεκοῦσαν pro τὴν τεκοῦσαν dici potest. Leg. ὁ μὴ τρέφων τοὺς τοκέας (vel saltem τὴν μητέρα) ἐκ τέχνης τινός, vel ὁ τὴν τεκοῦσαν μὴ τρέφων τέχνη τινί (vel νεανίας). Sed γονεῖς (non γονέας) est infra 806. 2. οὗτός ἐστ'] ἀγαθὴς ἐστ' conj. Ko. Qu. οὗτός ἐστιν.

717. V. 1. (τίς) ὁ προσιών; B. γέρον ἀλιεύς κτλ. conj. Kock. Recte, opinor. 2. τρίτην ταύτην — ἡμέραν] Anglice, the day before yesterday.

718. V. 1. εἰ μὲν δὴ τινα — πόρον ἔχεις] εἰ μὲν οὖν τινα | σὺ τινα πόρον ἔχεις optime Herwerden.

719. V. 1. εἰρήνη γεωργὸν κὰν πέτραις ἔφν] ἔφν del. Salmas. Qu. (ἔφν γάρ) εἰρήνη —, vel ἡ μὲν γὰρ εἰρήνη —.

720. V. 1. σπόρον τῶν L. ἐπ' ἀρότῳ Pors. Dobr. Ko. ἐπὶ σπορᾷ Mein. Malim κἀπὶ σπορᾷ.

722. V. 1. ἐλευθερον] Annon ἐλευθέριον? Qu. ἐλευθερός τι τολμήσει ποιεῖν, aut ἐλευθρόν τι τόλμησον ποιεῖν. βαστάζειν (χερὶ) Naber.

723. V. 2. ἡ δόξαν ἦτοι διαβολήν] Qu. ἡ διαβολήν ἢ δόξαν, vel potius ἢ δόξαν ἢ καὶ διαβολήν.

724. V. 2. ἀγαθὰ] Prius ἀγαθὰ om. Plut. ὠγαθέ, aut saltem τὰγαθὰ requirit Kock. τὰ λίαν ἀγαθὰ] Cf. Cratin. II. 122. τοῦ λίαν πότου. Menand. 95, 3. τὸ — λίαν πικρόν.

726. V. 1. Qu. (ἀμύχανον γάρ) ἔργον. Cf. IV. 146. ἔργον ἐκ μακροῦ χρόνου | ἄνοιαν ἡμέραι μεταστήσαι μιλ'. Catull. 76, 13.

‘Difficile est longum subito deponere amorem, | Difficile est.’

2. ἐν βραχεῖ (βραχὺ) libri. βραχεῖ Gataker. λῦσαι χρόνῳ] Leg. λῦσ’ ἐν (non λῦσαι ’ν) χρόνῳ.

727. V. 1. γὰρ ἡ ἑταίρα] γὰρ ἡτέρα Bentr. Ko. (Scribendum potius ἀτέρα.) παρῇν ἑτέρα probabiliter Naber. Qu. γὰρ ἡ κόρη-
διαφανὲς χιτωνάριον] Cf. Arist. Lys. 48. τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
Diminutivum χιτωνάριον nusquam alibi apud comicos occurrit.

728. V. 1. ἔλευθέρου φέρειν] Mendosum. Fort. ἔλευθέρου ἰστέ-
φειν. Sed praestat, ni fallor, ἔλευθέρῳ πρόπειν.

731. V. 1. καὶ νεκρὸς] Fort. κοῦδὲ εἰς, vel κάσθενής. Cf. Av. 799. εἰτ’ ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πράττει κτλ. νεκρὸς] κρίνον
Naber, coll. Hesych. h. v. Poll. VI. 197. Est autem κρίνον τὸ
ξηρόν (Hesych.) et τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος (Zenob. 318.). Verec-
ut recte. Dicebant quidem κρίνον hominem egenum aut mortuum
aut exsulem, sed vix aliquis πτωχὸς καὶ κρίνον conjunxisset. Cf.
ad Diph. IV. 420. Men. IV. 331.

733. V. 1. ἅπασι] Qu. ἄριστον. Cf. Mon. 150. ἐν νυκτὶ βονλῇ
τοῖς σοφοῖσι γίνεται. Herod. VII. 12. νυκτὶ δὲ βονλὴν διδοὺς εἴρε-
σκε κτλ.

734. V. 1. τις] πάνν τις Mehler. Qu. τις ἕργ’, vel ἀνὴρ, vel
τις ἐσπούδαζ’ αἰεῖ.

736. V. 2. Post γυναικας interrogandum.

739. θεῶν | μετέχεις μέρος Mein. μέρος | μετέχεις θεῶν id.
ed. I. prob. Ko. Fortasse μέρος delendum ut glossema. Qu. αἰ-
νὴς, σὺ γὰρ δὴ πλείστον ἀφροδίτης μέρος | μετέχεις (om. θεῶν)
vel potius — ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις (om. μέρος). Plaut.
Mor. 654 D. μετεῖναι (μετεῖναι αὐτῆς aut μετεῖναι μέρος αὐτῆς?).

740. V. 1. Cf. Fr. 748. 2. Qu. καὶ (τάσδε) τὰς θύρας, vel
ἐν τοῖς προθύροις (προθύροις μου). τὰς θύρας] τὰς θυγατέρας
(Musas) Naber. Qu. τὰν Κόραν. Cf. Epicrat. III. 369. καὶ τὰν
Κόραν.

743. Qu. μικροῦ μὲν ἀρραβωνά μ’ εὐθὺς καταβαλεῖν | ἐπεισε

744. πάντα γὰρ | ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα
Qu. πάντ’ ἐνδελεχεῖα καταπονεῖται πράγματα.

745. V. 2. ὑπερβάλλον φόβος] Anglico, an exceeding caus-
for fear. Headlam conferri jubet Men. 652. τότε τὰς γυναικας
δεδιδέαι μάλιστα δεῖ | ὅταν τι περιπέττωσι τοῖς χρηστοῖς (l. χρη-
στοῖσιν) λόγοις. Sosier. 4. ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή,
φοβοῦ παρ’ αὐτῆς πλείον’ ὢν λέγει κακά. Qu. ὑπερβάλλον τέρας
(monstrum, prodigium). In φόβος offendit etiam Kock.

746. ἀκαρῆς] Leg. ἀκαρῇ, paene. Cf. Alex. 144, 1. στρουθί-
(στρουθὸς Casaub.) ἀκαρῆς (l. ἀκαρῇ) νῇ Δί’ εἰ. Diph. 55. Com-
anon. IV. 600. κατέπεσον ἀκαρῆς (l. ἀκαρῇ) τῷ δέει. Alciph. III. 7.
ἐρρύσατό με ἀκαρῇ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας λένας.

748. V. 2. αὐτόν] τοῦτον recte Mein. Cf. 740. Plaut. Most. V. 1. 45. 'ego interim aram hanc occupabo.'

750. οὐκ ἔχω γὰρ οὐθ' ἄλλας | οὐτ' ὄξος οὐτ' ὀρίανον Mein. Qu. οὐκ ἔχω | οὐθ' ἄλλας ἔγωγ' οὐτ' ὄξος οὐτ' ὀρίανον. οὐτ' ὄξος οὐτ' ὀρίανον] Cf. Alex. III. 465. οὐκ ὄξος, οὐκ ἀνηθον, οὐκ ὀρίανον.

752. οὐκ ἄρα] Fort. οὐ τᾶρα (οὐτᾶρα). μόνος θεός] Qu. πλήν μόνος | θεός, vel πλήν θεός (del. μόνος).

753. V. 2. δέδωκα] δέδουκα probabiliter Cobet.

754. φιλόνομος] Malim φιλόνομος, ut apud Aristaen. καὶ μία] καὶ πικρὰ Schneidew. Σιμία Mein. Qu. καὶ λίαν. μία γυνή | εἰς ἔριν] λίαν (del. εἰς ἔριν) Herw. μιὰ — Palmer. Requiritur, ni fallor, epithetum quale est πρηνής (prona).

755. μικρὰς] μακρὰς probabiliter Cobet., coll. Poll. V. 12. μακρὰς δίδοναι συμβολάς. et Machon. Athen. XIII. 580 D. μακρὰς πράττειν συμβολάς. Vulgatam tuetur Kock. τίθημι] Cf. Timocl. III. 595. (v. 18.) οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί.

760. Post οἰκίας ponatur virgula. Cf. Monost. 168. Aristid. ὡς ἄρ' εἰς εἴη (l. ἐστὶ) τῆς οἰκίας δοῦλος, ὁ δεσπότης.

761. ὡς] ἢ aut καὶ al. ὅταν] ἄν, ἔστ' ἄν, ὅς τ' al.

764. πίστευε] ὑπόπτευε (?) conj. Ko. Qu. 'πίταττε. Nisi fortasse hic sensus est, Κορινθίῳ πίστευε καὶ οὐ χρήσει αὐτῷ φίλῳ.

766. τὸ θεῖον] Cf. 715, 2. ἐπὶ] ἀπὸ recte Nauck. συσσελόμεθα fortasse adjiciendum esse censet Kock. Non assentior.

768. ἀσυλλόγιστον] Cf. Men. IV. 176. ἀσυλλόγιστον ἢ τύχη ποιεῖ | τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστίν.

769. τοῦ] τῷ al. Verum est τοῦ.

770. (ἢ τύχη) | τυφλὸν τι κἀνόητον Herw. Qu. — κασπάθμητον. Cf. 812. τύχης ἄνοιαν — φέρειν.

773. ἐννοεῖν] ἐννόει, ὑπονοεῖν al.

777. δ' ἐλέσθαι] δ' om. al. λέγεσθαι (?) Nauck. δέχεσθαι Naber. Non assentior. Ipse tentabam κρεῖττον δὲ κέρδος (vel δέ γ' ἀγαθόν, vel γὰρ ἀγαθόν) ψευδές. Sed defendi potest vulgata. ψευδός] ψευδές recte Herw. Naber. Cf. Mon. 553. ψευδῆς διαβολή.

IV. 94. ψευδῆς (διαβολή).

782. ἀπερυνθριᾶ] Cf. Arist. Nub. 1216. κρεῖττον — ἦν — ἀπερυνθριᾶναι etc.

785. χρησιότης] Benignitas. Anglice kindness. Cf. 788.

792. βίον] βίῳ recte Salmasius. Cf. Men. IV. 209. ἡ χρησιότης — θανμασιὸν ἐφόδιον βίῳ.

796. μεῖζον οἰκέτου] Corrigendum, ni fallor, δεσπότου μεῖζον ex Monost. 323. λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.

799. γήμη] Malim γήμαι. Qu. μηδέποτε γήμει' (?) ὅστις ἔστ' εἶνους ἐμοί. Cf. Monost. 684.

800. *ἔργον*] *ἀργὸν* (inutile) conj. Ko. Qu. *γυναικὸς οὐκ ἔστι* —. Cf. 801. Eur. Iph. T. 1298. *δοῦν' ἀπιστον ὥς γυναικεία φύσιν*.

803. *δυσάνιον ἔστι*] *Mendosum*. Fort. *δυσήγιόν τε*, aut *δυσήγιόν ἔστι*.

806. *δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς*] *Leg.* — *τοὺς γονεῖς*. Cf. ad Vesp. 894.

807. *ἡδὺς*] *ἡδύ γε* Monost. 669. prob. Cobet. Recte. Cf. 809. 814.

810. *αἰσχιστα*] *Mendosum*. *Leg.* *ἀν δᾶστα*.

811. *ἱκανὴ πρόφασιν εἰς τὸ δυστυχεῖν*] Cf. Philem. 194. *ἐμέθυον· ἱκανὴ πρόφασιν εἰς θάμαρτάνειν*. Diph. IV. 424. *πρόφασιν μερίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει*.

812. *τύχης ἀνοίαν*] Cf. 770. (*ἡ τύχη*) | *τυφλὸν τι κἀνόητον εἶναι μοι δοκεῖ*. *ἀνδρείως*] *εὐχερῶς* Monost. 707.

813. *ἄνθρωπος ἀτυχῶν*] *ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ* Monost. 643. *σώζεθ' ἐπὶ τῆς ἐλπίδος*] *σώζεται ταῖς ἐλπίσιν* al. et Monost. 643. Cf. S. Paul. Epist. Rom. VIII. 24. *τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν*.

814. *ἡδύ γε*] Cf. 809. *φίλου λόγος ἔστι*] *λόγος φίλου* 'σὶ = Porson. Correctio non necessaria.

815. *ἐπὶ τοῦτ'*] Qu. *ἐπὶ τοῖσδ'* (vel *τῶδ'*). Cf. Soph. Aj. 1365—*καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἔξομαι*

816. *χοῖ]* *δεῖ* al.

817. *δεῖ]* *χοῖ* al. Quod praefendum. Cf. ad 816.

820. *πᾶν τοῦργον*] *Leg.* *πᾶν τοῖσιν* (*τοι ἔστιν*), vel *πᾶν ἔστιν*—

824. *πολυτελής*] *πολυτελής* al. Quod, ni fallor, recipiendum—*ἴσα βαίνουσ'*] *Pari gressu ambulans*. Cf. Arist. Pl. 259. *οὐ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν*.

825. *πικρός*] Qu. *πινῶν* vel *δυνῶν*.

826. *τούτων*] *τοῦτο* Naber. Recte. Cf. Soph. Fr. 822 N. *λύσω* (*δράσω*?) *γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἴσομαι*. *τῶν τριῶν*] *τοῖν δυοῖν* malit Mein., nisi apud Photium pro *δύο* reponendum sit *τρία*. Sed *τρία* est apud Phot. et Suid. Cf. Soph. Fr. 822. *λύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἴσομαι*. Athen. IV. 157 D. *κακὸν*] *κακῶν* al. *κακοῖν* fortasse legendum erit, si reponatur *τοῖν δυοῖν*. Cf. Fr. 846.

827. *θανμαστὼς ὥς*] Qu. *θανμαστὸν ὥς*.

828. *ἐγγενής*] *ἐντελής* conj. Kock. Quidni *δυσγενής*?

829. Ammon. *ἐν ἧ* (leg. *ῆ*, del. *ἐν*). Hesych. *ἄπὸ* (l. *ἐκ*) *τῶν φρεάτων*.

831. (*ἔστ'*) *ἐν* Bendl. (*ῆν*) *ἐν* Quicherat. Ko.

832. *ἤδη ἀλεαίνῃ*] *ἤδη* (vel *ἡδὶ*) *δ' ἀλεαίνει* Mein. *ἔνδον ἀλεαίνει* (vel *ἔν' ἡδ' ἀλεαίνει*) conj. Ko. Qu. *ἔνδον δ' ἀλεαίνει*.

834. *ἀλκαίαν*] *Suspectum*.

835. *ἀκαρεῖς*] *ἐν ἀκαρεῖ* Bendl. *παρ' ἀκαρεῖ γὰρ ἀπόλωλας* Cobet. (*παρ' ἀκαρεῖ* vel *παρ' ἀκαρεῖς* jam Fritzsche.). *παραπόλωλας*] Cf. Arist. Vesp. 1228. *παραπολεῖ βούμενος*.

836. οὐδὲ — οὐδ' οὔτε — οὔτ' al. Quod praeferendum videtur. ἔχω] ἔχων ap. Bekk. Fort. ἔχει, ut in Cram. Anecd. ἡμῶν] ἡμῶν al. Et hoc praeferendum.

837. θᾶπτον ἢ βάδην] Cf. Aristaen. Epist. II. 14. χθὲς ἐπὶ τὸ σὸν δωμάτιον εἰσιούσα θᾶπτον ἢ βάδην ἔκλειον ὑφ' ἡδονῆς.

838. οἰμαί σε] Fort. μισῶ δέ. Etym. Miller. ἐμπεπορπῶσθαι (l. ἐμπεπορπῆσθαι).

840. ἀπολόμεσθα, ἀπολόμεθα, ἀπολλύμεσθα, aut ἀπολλύμεθα libri. ἀπωλόμεσθα recte Porson. σωθείμεν] σωθεῖμεν Porson. καὶ σωθεῖμεν idem. Recte.

841. εἰς τὰ καθάρᾳ] εἰς τὰ καθάρεια Mein. Fort. εἰς τὰ καθάρ' αἰί, vel εἰς τὰστίκ' αἰί.

843. αὐθελάστου] Cf. Philemon. IV. 32. Posidipp. IV. 527. τὸν τρόπον] τοὺς τρόπους recte Mein.

845. Cf. S. Paul. I. Epist. Tim. I. 9. ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις etc. Rom. IV. 15. Gal. III. 19.

846. ὁ θάτερος] Hoc scripsisse Menandrum vix credibile est. Scripserat forsan ὁ μὲν ἕτερος γὰρ —. δνοῖν] διδύμοις conj. Ko. Fortasse recte.

848. ὡς καλαὶ νῦν αἱ γυναῖ] Scripserat forsan Comicus ὡς καλῇ' σιν ἡ γυνή.

849. Qu. φιλῶ σ', Ὀνήσιμ', ἐπεὶ σὺ περιεργός τις εἶ, vel φιλῶ σ', Ὀνήσιμ', καὶ σὺ γὰρ περιεργός εἶ (cum Mein.).

850. οὐδὲν γὰρ] γὰρ om. Cic. Unde οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν — Cobet. (Cf. Themistii I. I. οὐκ ἔστι γὰρ, φασί, γλυκύτερον ἢ —.)

851. ὁμοῦ δέ] Leg. ὁμοῦ τι. Cf. Dionys. Hal. I. 29. καὶ γὰρ ὁμοῦ τι τῷ τίττειν τὴν κόρην εἶναι. Exciderat τι ante simile τῷ, postea invectum δέ. παρεγένεθ' γὰρ ἐγένεθ' Mein. prob. Ko. Recte.

853. ἐν γειτόνων C. et Kock. ἐκ γειτόνων al. vulg. Fortasse recte. Cf. Pl. 435. ἄρ' ἐστὶν ἡ κατηλὶς ἢ τῶν γειτόνων. Lys. 701.

855. ὡς ὠραῖζεθ'] ὡς om. schol. Theocr. (practer Ambros.). ὠραῖζεθ' ἡμῶν conj. Ko. Qu. ὠραῖζεται γὰρ (πως, πόλλ').

857. ἐλευθέρῳ libri. ἐλευθέρως Grot. Qu. ἐλευθερίως.

859. ἤραον ἤρων] ἤρων Schneidew. ἤρων γὰρ ἤρων probabiliter conj. Ko. καὶ νῦν δ' ἐρῶ] I. e. ἐρῶ δὲ καὶ νῦν, ne καὶ νῦν γ' ἐρῶ requiras.

860. V. 2. ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιὼν schol. ἐψόφει καὶ τις τὴν θύραν ἐξιὼν Suid. ἐψόφηκε τὰν θύραν τις ἐξιὼν Kuster. ἐψόφηκεν ἡ θύρα· τίς οὐξιὼν; Cobet. Ko. Recte, opinor. Ipsa janua ψοφεῖν dicitur. Cf. Vesp. 143. τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ; Fr. 86. γίναι, τί τὸ ψοφησάν ἐσθ';

863. Qu. (ἀλλ') ἐξακεῖσθαι, vel potius ἐξακέσεσθαι. Cf. ad Arist. Ach. 993.

864. ἱμάτιον ἀκούμεθα] (διερραγή τῷ) θοῖμάτιον ἀκούμεθα Cobet. Possis etiam (παρερραγή τῷ) κτλ.

865. δεινῶς οὐ προᾶγμα νύμφης λέγεις libri. δεινὸν οὐ προᾶγμα — τῆς νύμφης λέγεις Scal. Qu. δεινὸν οὐ μέντοι προᾶγμα τῆς νύμφης λέγεις, vel δεινὸν οὐ τοῦτο —, vel δεινόν γέ τοι τὸ χρῆμα —. De sensu non satis liquet.

866. ἐαυτῷ] αιτωι (i. e. αὐτῷ) al. ἔν' οὐχ ἐαυτῷ 'γῶ — Mein. Qu. ἔν' οὐχ ἐαυτῷ (vel οὐκ ἂν αὐτῷ) παρετρόφην (ἂν), ἀλλὰ σοί. παρετρόφην] Cf. Demosth. p. 403, 23.

867. ἔχειν] ἔχε malit Naber, nescio quare.

868. προποιήσεις] πάτερ, ποιήσεις Mein. (Probabilis correctio.) πάτερ, οὐ ποιήσεις —; conj. Ko. Interrogative haec accipienda sunt.

870. Qu. ἔπειτ' (κᾶπειτ') ἀπήειν (ἀπῆει) —. ἀπῆειν] ἀπῆει al. τόκων — τόκους] Cf. Arist. Nub. 1156. τὰρχαῖα καὶ (l. χοί) τόκοι τόκων.

871. Qu. σύμβουλόν (τινα).

872. φορὰ] Anglice, a crop. γέγονε νῦν] Malim νῦν γέγονε cum Mein.

873. τραγωδὸς] τραγωδῶν Dind. τραγωδοῖς Mein. Recte, opinor. Schol. Arist. δ' ἐπιλήναιος (l. ἐπὶ Ληναίῳ) ἀγών. Cf. Ach. 504 =

874. πικρὸν (γάρ) ἐστι recte Mein.

875. ἀλλ' om. R. (μὰ Δί') ἀλλ' ἀλαζῶν καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς (ἦν) conj. Ko. Probabilis correctio.

876. Qu. σοι (πάτερ);

880. ὄντα πολλῶ sagaciter et, ut videtur, recte Porson.

881. ἐπεκώμασ'] Cf. 717, 2. Pher. 182. Antiph. 280.

882. ἡ πόλις ὅλη γὰρ ᾔδει τὸ κακόν] Qu. ὅλη γὰρ ᾔδει τοῦτο τὸ κακὸν ἢ πόλις.

883. διεμέριζε] διεμήριζε corrigendum videtur. Cf. Arist. Av. 706. Βορυσθενίτης] Βορυσθενεῖτης malim cum Mein. Cf. Herod. IV. 78. οἱ Βορυσθενεῖται. ibid. Βορυσθενεῖτων.

884. ταῦτά σ' ἀπολώλεκ', ὧ πονηρῇ] ταῦτά σε | ἀπολώλεκ', ὧ πονηρῇ conj. Ko. Qu. ταυτί σ' ἀπολώλεκ', ὧ πονηρῇ.

886. οὐκ ὀρίσαμεν αὐτοῖς] οὐκ ἠρέσαμεν αὐτοῖς, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς Schneidew. Qu. οὐκ ἠρκέσαμεν αὐτοῖς (αὐτοῖσιν). Herodian. ἤδη εἰμὶ σῶς (ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοισ Kock. ex Eust. qu. ἐχρῆν γὰρ ἀλλήλοισ εἰπεῖν).

887. ἐξάραντες] Qu. εἴτ' (vel ἀλλ') ἄραντες (sc. τὰς χεῖρας). Cf. Adesp. 771. Arist. Eq. 1130.

889. Qu. (ἐπειτά) μοι δοὺς τὴν ἀλεκτρονὸν' ὄχρετο.

893. ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί] ἀλλ' Ἡράκλειδες — conj. Mein. (Recte, opinor. Cf. Arist. Pl. 1. ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.) ὦ Ἡράκλεις τε — Kock. Adde Choerob. I. 147. Etym. Miller. ἐγκαλοῦνται (l. ἐπικαλοῦνται ex Photio et Suida).

896. ἀνάμεινόν με πρὸς τοῦλαιον] ἀναμενῶ σε — al. Scripserat fortasse πρὸς τοῦλαιον ἀνάμεινον σύ με (vel ἀναμένειν με δεῖ). Cf. Arist. Ran. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ (ἀναμένω); ΧΑ. παρὰ τὸν

Αδαίνον λίθον. Unde hic pro πρὸς τοῦλαιον correxerim παρὰ τοῦλαιον.

904. ἄρτικροτοῦνθ' ἡρτικροτοῦντο δ' conj. Ko. Recte, opinor. Cf. Phot. ἡρτικροτοῦντο: συνεφώνουν (συνεφωνοῦντο).

908. Qu. (μοχθηρὸν) ἀνδρῶν ἀμβλυπούντων (γένος).

909. ἐσιτάσω τοὺς φίλους probabiliter Mein.

910. Menandri est tantum ἀλλὰ χρή (i. e. ἔστω). Hesych. ἀλλ' ἄχρη (corr. ἀλλὰ χρή)· ἔξεστιν (del.), ἀντὶ (corr. ἀντὶ τοῦ) ἔστω.

911. οἱ γνάθους ἔχουσι] ὄνων (aut ὕων) — conj. Mein. Illud verum. Cf. Hesych. ὄνον γνάθος· Εὐπολις (434.) παίζει εἰς πολυφασίαν. Cratin. 310.

913. πατάγημ'] Ut λάλημα, ἀπαιόλημα, δήλημα, etc. Cf. Arist. Fr. 171. καλὰ δὴ παταγεῖς.

923. V. 3. παραινέσεις πέπαικεν] παραινέσεις πέπαικεν Schweigh. παραινεί τοῖσι παισὶν Herw. παραινέσας πέπωκεν Mein. 4. τήθη] τηθῆς Mein. propter v. 5. παραλαλεῖ] παρακαλεῖ (admonet) recte idem. At Hesych. παραλαλεῖ· φλυαρεῖ. 5. φίλτατον] Mendosum.

924. V. 1. τοῦτο· κἄν —] Malim τοῦτ'· ἐάν —. Fort. B. ὥς —. A. κἄν —. 2. παρέσται] Qu. πάρεστι. δηλαδή] Vix sanum. Qu. ποι δέη. Cf. ad v. 3. 3. δέη τόπον] δέη πόρον conj. Ko. prob. Herw. Malim πλοῦν δέη, vel εἰς τόπον. ἔσται] Qu. ἔστι. βατός] Fort. πέλας. Plut. παραδρομή (καταδρομή?).

925. V. 1. λανθάνει] καὶ φθάνει conj. Kock. Fortasse recte.

926. V. 1. ἡμῶν (τὸν ταῶν) conj. Ko. Mire tamen consociarentur pavo et milvus.

927. Locus admodum corruptus. Tentabam δεῖ γάρ με πλουτῶν λανθάνοντα μάρτυρας | πολλοὺς, ὅπως μὴ τοὺς ὁρῶντας ἔξομεν. ἔχειν] ἔξειν al.

929. Κρωβύλη] Κρωβύλε Mein. Contra propter nomen Κρωβύλη ad Πλόκιον referunt Herm. et Herw. Divide sic cum Mein., Κρωβύλε (aut Κρωβύλη), | τῇ μητρὶ —. Cramer. Anecd. τὴν εὐγενῇ (i. συγγενῇ).

932. τὸ βαρύτατον θηρίον] Corr. — φορτίον (aut φορτίων). Cf. Monost. 450. πενίας βαρύτερον οὐδὲν ἐστὶ φορτίον. Adesp. 183. Arist. Pl. 439.

934. Cf. Diph. IV. 420. αὐτὸν — σοι — θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον.

935. πρόνοιαν τῆς ψυχῆς] πονηρίαν — Nauck. παράνοιαν — conj. Kock. Leg. πρίονα —, ut invidiam jam Socrates vocaverat (Maxim. Conf. p. 658 C.), ut et ἔλκος (Stob. Flor. 34, 48.). Scripserat fortasse Menander πρίων γὰρ ὄντως ἐστὶ τῆς ψυχῆς φθόρος, vel τὸν ὄντως πρίονα τῆς ψυχῆς φθόρον. Idem suadet Palmer.

942. Recte se habet λεγούσας. Tollatur virgula post τοιαῦτα vulga posita.

939. Ἐχεκράτειαν R. Ellis. Qu. Ἰφικράτειαν. Legendum forsitan Δημέας τὴν Κράτειαν (sc. ἐλυτρώσατο). Sed de sententia non liquet.

943. Aristid. μανία τινὶ (Μανία τις vel τινὶ?) παρελήρησεν ἐπὶ τῆς μύλης (τῇ μύλῃ?). V. schol. ibid. Ancillae nomen Μανία legitur Th. 728. 739. 754. Ran. 1345.

961. Scripserat poeta ἀλλὰ καὶ πνέων | ὀργήν.

975. Scrib. οὐ μηκέτι —; (sic). Quod idem est ac μηκέτι (non οὐκέτι) cum aoristi subjunctivo. Alioqui locum non intelligo.

977. ποτήριον τορνευτόν] De huiusmodi poculis nulla alia mentio fit apud comicos. τορνευτά] Ἀν τορνευτόν? Cf. Apollod. Gel. IV. 439. θηρίκλεια καὶ τορνευτά πολυτελῆ ποτήρια.

986. αἰτιώτατος] αὐταιτιώτατος frustra Kock.

987. Dixerat fortasse Menander αἰχμάλωτος ἐγένετο.

989. Phryn. οἱ γε (l. τε) πολλοί.

990. Bekk. Anecd. γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα καὶ (l. ἀλά-βαστον aut καὶ ἀλάβαστον) χωρὶς τοῦ ρ —. Ibid. λίθινος ἢ ψή-φινος (γύψινος?) μυροθήκη.

992. ἀνάριστος] Altera forma ἀναρίστητος est Eupol. II. 447. Arist. II. 1135. Timocl. III. 608. Antiph. III. 78.

1000. Dixerat Menander ἀτυκουργῇ ῥήματα. Sic ναξιουργῆς κάνθαρος Pac. 143. λυκιουργῆς, etc. Bekk. Anecd. leg. καὶ σκεῦος καὶ εἴ τι ἄλλο, ἀλλὰ καὶ ῥήματα ἀτυκουργῇ κτλ.

1001. βαθύς] Similiter nos pravo sensu deep.

1002. βοίδης] Contractum ex βοειδής. Confer πεοίδης (πεώ-δης?), γαστροίδης (γαστρώδης?), etc.

1003. κορυζᾶν] βουκορυζᾶν Naber. Menander βουκορυζῶντα scripsit. Nisi potius corrigendum βουκορυζᾶν τὸ ἰσχυρῶς κορυζᾶν.

Suid. καὶ κορυζᾶν (l. βουκόρυζον cum Hemst.) τὸν ἰσχυρῶς κορυζῶντα. Confer ὀρθοκόρυζος Alciph. 3, 48. 5.

1014. Phryn. ἐπὶ τοῦ καταπύγωνος (καταπύγονος? cf. κατα-πύγονας Arist. Ach. 79. sed καταπυγωνέστερον est Lys. 776.).

1020. Verum videtur κατεγνπτωμένος. Idem sentit Kock. Anglice weak-kneed. Bekk. Anecd. οἱ δὲ γνύπτοι ἐκτεταμένοι (l. οἱ ἐκτ.), δειλοί (l. οἱ δειλοί).

1030. Hesych. ληστοσάλπιγγες (l. ληστοσαλπιγκταί).

1033. Phot. τῆς Εὐβοίας ὄρμος (an ὄρος?).

1034. Non nisi τὸν μάρτυν Menandri esse suspicor.

1038. Aristot. μᾶλλον ἢ τὰ κνηγέσια (?).

1042. νουθετησμός] Ut λοιδορησμός, κροτησμός, ὀρχησμός, μελλησμός, etc.

1046. ὄλολυν] I. e. γυναικώδη. Cf. Anaxandr. III. 177. Phot. τὸν γυναικώδη καὶ κατάθειον (κίναιδον?).

1055. *πέφηνας*] Non sollicitandum. Kockio *ῥέφηνας* Menandro restituenti non assentior.

1067. *σιγμήν*] Fort. *σίλην*, ut in Arist. Vesp. 213.

1069. *στραγγαλιῶν*] *στραγγαλιῶν* Mein. Confer Lat. strangulare.

1082b. Addatur Suidas, *εἰς τὸ δέον* — καὶ *Μένανδρος ἐν Ἑξαγγελλομένῳ* (163.). *μέμνηται δὲ καὶ ἐτέρωθι*.

1083. V. 1. *ὅταν μὲν ἀμέριμνόν τις ἡμῶν ζῇ βίον* probabiliter Mein. Possis etiam melius *ὅταν μὲν ἡμῶν ζῇ τις ἀμέριμνον βίον*. Cf. Baton. 3, 5. *εἰ τοῦτον ἔζων πάντες δὲ ἐγὼ ζῶ βίον*.

2. *ἐπικαλεῖται*] Qu. *ἐγκαλεῖ τι* (cf. Baton. IV. 502.), aut *αἰτιάται*.

1084. V. 1. *μὴ οὖν θέλε λυπεῖν*] Qu. *μὴ θέλε τι* (vel δὲ) *λυπεῖν*, vel *μηδ' ἔθελε λυπεῖν*. Correctio obvia foret *μὴ νυν θέλε λυπεῖν*, sed in ea offendit dura anapaesti divisio. *εἰδὼς οὖν*] Qu. *εὖ εἰδὼς οὖν*, vel *εἰδὼς τοῦτ'* (ut in B.) *οὖν*.

1087. V. 1. *ἐννοούμενος*] *δμολογουμένοις* Cobet. prob. Ko. *Malim δμολογουμένως* (Angl. confessedly). Cf. Menand. IV. 230. *οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν δμολογουμένως*. Diodor. III. 544. (v. 6.) *ὁ τῶν θεῶν μέγιστος δμολογουμένως*.

1088. V. 1. *Deleatur virgula post ζῶσιν*. 2. *περιποιήσασθαι τι*] Fort. *περιποιήσασθ'* *ἐστί*.

1090. V. 2. *τὰ πρῶτα — τῆς ἀναιδείας*] Cf. Arist. Ran. 421. *κάσιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας*.

1091. V. 1. *ἐπὶ γλώσση φνεῖς*] *εὐεπῆς γλώσση φνεῖς* (?) Valck. *εὐεπῆς γεγώς φύσει* probabiliter Mein. Qu. *εὐλογος γεγώς φύσιν*. Cf. Philem. IV. 9 *πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν*. Nusquam alibi apud comicos occurrit *εὐεπῆς*.

1092. V. 1. *μεθέντα*] *Malim μεθέντι*. Frustra *ἐκ χειρῶν ἀφέντα* (ut ap. Plut.) proponit Nauckius, non enim utraque manu sed altera projici solent lapides. Tragici haec esse ostendit forma *χερός*. Cf. Hor. Epist. I. 18. 71. 'semel emissum volat irrevocabile verbum.' et illud 'nescit vox missa reverti.' *καρτερὸν*] *καρτερῶς* Cobet. Utique aegre *καρτερὸς* dici potest *λίθος*, sed *βαρύς*.

2. *ῥᾶον κατασχεῖν*] Leg. *ῥᾶδιον ἐπισχεῖν*, vel *ῥᾶδιον λίθον* | *ἐστὶν κατασχεῖν*. Requiritur enim *ῥᾶδιον* (ut apud Plut.), non *ῥᾶον*. Plut. *οἷτε γὰρ πτηνὸν (λίθον?) ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα (ἀφέντι?) ῥᾶδιον ἐστὶ κατασχεῖν κτλ.*

1094. V. 2. *ταῦτ'*] Non sanum. Qu. *μόνον*.

1097. V. 2. *πρῶτον, ἔχε τὴν σιγὴν*] *πρῶτα, τὴν σιγὴν ἔχε* Mein. At non *τὴν σιγὴν* sed *σιγὴν ἔχειν* dicebant. Itaque leg. *πρῶτα, δεῖ σιγὴν ἔχειν*, vel *τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον ὄν, σιγὴν ἔχε*.

1098. V. 1. *ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος ἂν ἢ γέλως*] *ὁ γέλως ἂν ἢ μὴ τοῦ γέλωτος ἄξιος* R. Ellis. Leg. *ὁ γέλως, ἂν ἢ μὴ γέλωτος ἄξιος*, vel *ὁ γέλως γὰρ, ἂν ἢ* —. 2. *αὐτὸς*] *αὐτοῦ* Mein. Recte.

κατάγελως] Cf. Arist. Ach. 606. *κἂν Γέλα κἂν Καταγέλα*. 76.

1125. Eq. 319.

1099. V. 1. *πηχῶν κυριεύης* aut *κύριος πηχῶν* *ἔση* libri. *κυριεύης πήχεων* Mein. *πήχεων ἥς κύριος* Dobr. Recte, ut ostendunt quae sequuntur. 2. *τεττάρων*] Sc. *πήχεων*. Homo vasti corporis *τετράπηγος* dicebatur. Arist. Vesp. 553. *ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις*. Ran. 1014. *γενναίους καὶ τετραπήχεις*.

1101. V. 1. Scrib. *τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε; τρέχης*] *τρέχε* Boisson. Mendosum. Qu. *πόνει*, vel potius *τρέσης*. 2. *εἰ δ' οὐκ ἔχεις*] Quasi unum verbum efficiunt vocabula *οὐκ ἔχεις*: alioqui *εἰ δὲ μὴ ἔχεις* scribendum foret. *μὴ κενῶς*] Fort. *μηδ' ἄλλως*.

1102. V. 1. In fine versus interrogandum.

1109. *ἔστιν ἡ σώφρων γυνή*] *ἔστι γενναία γυνή* al. Corrupte legitur Monost. 505. *ταμεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνον*, quae ex hoc loco corrigenda sunt. Stob. 67, 12. *Ἀλεξάνδρον* (i. *MENANDROY*) A.

1110. *τοῖς ἀργοῦσιν*] Leg. *τοῖς ἀργοῖσιν*, ut in Monost. 242.

1113. Qu. *μηδ' ἐπὶ | μικροῖς σεαυτὸν* (vel *μικροῖσι σεαυτὸν*) *δξύθυμον δείκνυε*.

1116. Biantis est, non Menandri. Cf. Monost. 406.

1127. Fort. (οἱ) *Θρᾷκες ὄρκει οὐκ ἐπίστανται* (*λαβεῖν*). Se-
historici haec videtur esse.

HIPPARCHUS.

1. V. 1. *ποῦ δ' ἔχει*] Leg. *πόθεν ἔχει*. 3. *δαπίδιον* —] C *⚭* Theophr. Char. 5. *αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνφασμένους*. 4. *Πέρσας*] *ὄρνεις* Dobr. *τέρατ'* (?) Ko. 5. *τῶν Περσικῶν*] Connecte cum *δαπίδιον*. 6. *ψυκτῆρα*] *ψυκτήριον* recte Mein. Legitur *ψυκτήριον* Nicostr. III. 282. Melior haec correctio quam altera Meinekiana *κνυβίδιον*, quae vox nusquam alibi legitur apud comicos.

2. V. 3. *ἀλλὰ καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ*] *ἀλλὰ πόλεμος ἢ καὶ μεταβολή* Salmas. Leg. *ἄλλ' ἢ πόλεμος ἢ καὶ* (aut *ἢ τις*) *μεταβολή*.

3. V. 3. *περιβοήτων*] *περιποθήτων* (?) Both. Aliud quid latere suspicor.

5. *βατάνιον*] I. q. *πατάνιον*. Similiter *βεμβράς* et *μεμβράς*.

LYNCEUS.

1. V. 4. *γὰρ ἔστιν*] Praestat scribi *γὰρ ἔστιν*. 5. *πίνακα γὰρ*] Leg. *πίνακά τις*. Jure Kockius *τις* requirit. 8. *θρυμματίδα*] Cf. Antiph. III. 101. Nicostr. III. 278. 9. *ἀντακαῖον*] Cf. Antiph. III. 43. *τάριχος ἀντακαῖον*. 16. *κατέπλησα* A. *κατέπασα* Mein. Ko. (Dicendum fuisset *κατέπασα τοῦ χεῖλους*.) *κατέπλησα* Herw. *κατέδενσα* conj. Ko. Verum videtur *κατέπλησα*. 20. *αὐτὸν*] *ἄνθρωπον*? 21. *αὐτὸ*] Qu. *οὐν σύ*.

ARCHEDICUS.

1. V. 3. δῖνόν Eust. δεῖνόν A. 4. δῖνον καὶ δεινόν, ὦ θεοί] νον καὶ δεινον — A. δεῖνον δεινόν — C. δεινόν γε δεῖνον Mein. δῖνον; — δεινόν, ὦ θεοί Herw. δῖνον solum admittit Cobet. . B. δῖνον; τί δῖνός ἐστιν; ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. Vel B. δῖνον; A. δεινόν; δῖνον. B. ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.

2. V. 3. οἰχήσει] οὐκ εἴσει (ab εἴσειμι) Ko. οὐκ οἴσεις melius rw. 4. ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ] ἐπιθεῖς πρῶτον ἐπὶ τοὺς ἀνδρακας ij. Ko. Non male. 5. πάντα καὶ] πανταχῇ Herm. et Herw. . καὶ μεγάλην. 6. τὸ λάχανον] Qu. τὰ λάχανά θ'. 7. τὸν ἴρα] πάντ' ἀνδρα Ko. Leg. τὴν ῥῖνα. 8. ἐφθόν τὸν ἰχθύν] . ἐφθόν τιν' ἰχθύν. ἀποδίδωμ'] Suspectum. Qu. παρατίθημ'.

3. V. 1. (ὠψώνηκ' ἐγὼ) probabiliter supplet Dind. 2. γόγ- w (δὲ) κεφαλὴν Schweigh. (Causa mendi obvia est.) γόγγρου κάλαια (κεφάλαιον?) Mein. Cf. Amph. III. 316. γλαυκινιδίου κε- λάια (κεφάλαιον?). τὰ πρῶτα τεμάχια] τακεροχοῦτα [ταχερό- ντα?] — solenter Herwerden. τάδ' ὀρφῶ τεμάχια Ko. Leg. βρακος τεμάχια. Athen. σοφιστῆς μαγειρίσκος (l. μαγειρικὸς) τάδε ρει. 9. πριάσθαι] Qu. ἐπριάμην. πολλὰ καὶ] πόλλ' ἔδει conj. κκ. 11. Post τοῦτο et χαμαὶ interrogandum. 12. διαπν- υῶς] ἐκπνυτοῦς Mein. ἀποπνυτοῦς melius Nauck. Cf. Arist. Lys. 15. εὐχρων γε θαῖμα (i. e. ὁ οἶνος) κάποπνιτίζει καλῶς.

APOLLODORUS GELOUS.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΔΙΟΠΟΙΟΣ. Arg. Hesych. ἀργυροθήκη (corr. γρυροθήκη ex Polluce) τὸ ἀργυρίου γραμματείδιον.

2. V. 1. τουτί μοι] Malim τοῦτό μοι.

3. V. 2. θηρίκλειοι] θηρίκλεια (sc. ποτήρια) recte Porson. (καὶ) ηρίκλεια — πολυτελῇ | ποτήρι', ἕτερα recte Naber. τορευτὰ — στήρια] Cf. Menand. 18, 2. τορεύματα | ἔνδον ἔστ' — ποτηρίδια ρεύματα (?). 977. ποτήριον τορευντόν καὶ τορευτὰ (τορευτόν?)

APOLLODORUS CARYSTIUS.

1. V. 1. ὦ πονηρὲ σὺ — αὐτόν] ὦ πονηρέ, σε — αὐτίκ' pro- abiliter Mein. Post ὦ πονηρὲ enim non requiritur σύ.

4. V. 2. πύξας] πύξασα Phot. Etym. Milleri. et Suid. Nescio a recte. γυναικῶν enim erat ἐπωμῖς (Poll. VII. 49.). ἐνεκομ- ωσάμην] Cf. S. Pet. I. Epist. 5, 5. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομ- ωσασθε. Apud Epicharmum legitur simplex κομβοῦσθαι. 3. πρὸς κὲ γὰρ ἐστι τοῦτ' —] Cf. Arist. Eq. 202. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' πίν; Dem. 232, 7. οὐδέν ἐστι τούτων δήπου πρὸς ἐμέ. 245, 9. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ.

5. V. 5. *τύχη ἄγρoικος*] Cf. v. 14. *ἔλεγχ' ἄγρoικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην. οὐδὲ παιδείαν ὅλως εἰδνῖα*] Cf. v. 26. *ἀπαιδενύτω τέχνη | παιδεύομεν.* 7. *τάγαθόν | ἔστ'*] Scrib. *τάγαθόν | ἔστ'.*

8. *ἡμᾶς κυλίνδουσ'*] Cf. Arist. Eccl. 208. *τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.* Vesp. 492. 9. *μᾶλλον*] Leg. *ἂν ποτ'.* 10. *οὔσα λεπομένους*] οὔσ' ἀπολλυμένους Naber. improb. Kock, qui confert Bekk. Anecd. 51, 5. λέπειν: τὸ ἐκδέρειν μαστιγοῦντα. Qu. *κτενομένους* aut *σφαζομένους.* 13. *αὔλουμένους ὠδει*] *αὔλουμένους θ'* ὁρᾶν (ut in v. 10.). *αὔλουμένους*] Cf. Arist. Eccl. 942. 1016. Philetaer. 18. *καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον.* ὠδει A. *φῶδῃ* conj. Mein. *σποδεῖν* (?) conj. Ko. Cogitabam de *ᾄδειν*, sed sententia requirere videtur potius ὁρᾶν (cf. v. 10.) aut *ἰδεῖν* (hoc etiam Palmer). *αὐτῇ*] Scrib. *αὐτῇ* (ut alibi οὗτος). 22. *πρὸ ἡμέρας*] Cf. Diph. IV. 385. 23. *ἔφριν Μεγαρέων*] *ἐλθεῖν Μεγαρέας* Grot. Qu. *ἐλθεῖν Μεγαράδε.* 25. *Εὐβοῆς*] *Εὐβοᾶς* conj. Ko. Recte, opinor.

6. V. 1. *καὶ κλείεθ'*] καὶ om. A. *κατακλείεθ'* recte Both. *κλείεσθ'* Naber. *κλήεθ'* Ko. Vulgatam revocari jubet Herw. Cf. Soph. Fr. 673. *μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξέπτης ἔπος | κληῖθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις | γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐ διέρχεται* (s. Cobet). *ἀλλ' —*] Leg. B. *ἀλλ' —.* 3. *εἰσέρχεται*] *εἰσδύσεται* probabiliter Mein.

8. V. 1. *ἐταίραισιν, Σύρα*] Malim *ἐταίραις, ὦ Σύρα.*

11. Cf. Eupol. II. 556. *Κλέων Προμηθεὺς ἐστὶ μετὰ τὰ πράγματα.*

15. *ἡμεῖς δὲ σχολὴν | ἄγοντες ἐπεμελούμεθα.* Qu. — *ἄγοντες αὐτῆς ἔνδον ἐπεμελούμεθα.*

19. Qu. *μόνος φίλος γὰρ φίλον ἐπίσταται φιλεῖν.*

21. Placet Guyeti correctio *ἐγὼ γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμὸς μόνος.*

22. Donat. 'quid interest me (l. mei)'.

23. Scripserat forsan *ἐπιγραψάτω νῦν μυρίας γραφὰς ἐμοί.*

24. V. 1. *καινόν γε*] καὶ νῦν γε recte Casaub. 2. *ὡς τὸν Ὀφέλαν —*] Cf. Pher. 52. *ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὀφέλην.*

26. V. 1. *ἐξόδοις*] Expeditionibus bellicis. Cf. Arist. Pac. 1181. *αὔριον δ' ἔσθ' ἥξοδος.*

27. V. 2. *δὲ τί*] *δέ τι* recte Ko.

APOLLODORUS.

1. V. 2. *ῆ*] Leg. *ῆς.*

2. V. 1. *ἄχρῃ γήρως*] Cf. Timostr. IV. 595. *ἄχρῃ τοῦ νῦν.* Anon. IV. 653. *ἄχρῃ τῆς καρδίας.* Hegesipp. IV. 480. *ἄχρῃ ἂν — ἀποσπάση.* Nusquam alibi apud comicos occurrit *ἄχρῃ.*

3. V. 2. *ἔοικε*] Leg. *εἴωθε.*

4. V. 3. *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ' —*] Cf. Diph. 17, 4. *τί δαὶ τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σὲ τὸν μάγειρον;* Arist. Eq. 202. *πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν;*

6. V. 1. ἦν] ἄν recte Mein.

10. γε] δὲ al. Qu. σύ.

12. σχιστὸν [χιτωνίσκον] τιν' ἐνδέδυκας Herw. ex Ammonio p. 133. et Poll. VII. 54. Recte, opinor.

13. V. 4. αὐτοῦ] Leg. εὐθύς. 5. In fine versus interrogandum. Colon ponit Kock. 7. οὐδὲν γὰρ αἰσχροὺς ἐστὶν αὐτοῖς· ἀπὸ τύχης | πράττουσι πάντα conj. Kock, coll. Lys. 21, 10. τοῦτο ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. Plat. Legg. XI. 920 D. ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκίτου. Correctio valde probabilis.

8. πράττουσι πάντα] Cf. Soph. Fr. 155. ὦ πάντα πράσσων. et v. πανούργος. 12. δικορραφεῖ] Cf. Ar. Nub 1483. 14. οὐ πόλιν δλην —] δλην πόλιν, οὐ — Madvig. φυλὴν δὲ μαλακὸς] φυλὴν ὁ μαλακὸς Gesner. φορῶν ὁ μαλακὸς Herw. Malim κινκῶν ὁ μαλακὸς —. 15. ὦ φίλε, θεῶ] ὦ φίλε Θεῶν Salmas. 16. γὰρ εἶσιν] ὥς εἶσιν G. A. Hirschig. O. Hense. Recte. In fine versus plenum punctum ponendum est.

14. V. 3. εἰσιόντα] εἰσιόντι al. Quod recipiendum. 4. ἡ κύων] Fort. ἡ κύων δ'. 5. ἔσανε] Scrib. ἔσηνε. Et sic C. pr, ut videtur.

15. V. 2. παρὸν ζῆν ἡδέως] Eadem verba Eur. Fr. 193, 2.

16. V. 1. διτω] ὅπως Both. Recte. Post πάτερ interrogat Kock. 3. τῶν κεκτημένων] Ἄν τοὺς κεκτημένους?

18. V. 1. χρόνον γὰρ] χρόνον γὰρ ἱκανὸν Grot. Quidni ἱκανὸν χρόνον γὰρ? In exitu versus βραχὺν add. Vind. et B².

21. μέλασμα] Ἀ μελαίνειν, ut φάσμα a φαίνειν, ξάσμα a ξαίνειν, etc.

NAUSICRATES.

2. V. 1. ἐκπρεπεῖς] Qu. εὐπρεπεῖς. Cf. Pher. II. 299. τεμάχη — καταχυσματίοισι — εὐπρεπῇ.

ANAXIPPUS.

1. V. 4. θρυλούμενα] Cf. Antiph. 246. τῶν πολλάκις θρυλουμένων (βρωμάτων). 5. ἀρτύματ'] Condimenta. Anglice receipts. 8. οἷς ὁ Κρόνος] Qu. οἷσι Κρόνος. Cf. Eust. 1257, 34. ἂ δὴ ἀρτύματα Κρόνον παίζονται εἶναι. 11. ἔλαιον] ἐλεόν τε probabiliter Toup. καινὴν, πάτερ,] Qu. καινὴν πάνν (vel μόνον). Sed ὦ πάτερ est v. 20. 13. ἐποίου] ἐπόουν Kock. Recte, ut videtur. 16. ἀνεκάθηραν] Leg. ἀπεκάθηραν. πόρους] Venas intellige. Cf. Damox. 2, 29. 26. χονδρεύνουσι] Διοδώρου sagaciter correxit Mein. 27. βούλη, σὲ Tyrwhitt. Ko. Scrib. βούλην, σε. 28. ἀεὶ βρώματα] ἀεὶ βρώματα Kock. Vereor ut recte. 29. εὐθύς ἐστι] Qu. ἔσθ' ἕκαστα. 32. πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει] Qu. κατέδεται τὴν πατρῶαν οὐσίαν (τὴν πατρῶαν A.) 35. ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι] Cf. Diph. IV. 406. δειπνάριον — γλαφυρόν.

39. τὸ] Qu. γάρ. Cf. tamen vv. 13. 26. 43. 41. ἦν δὲ δὸ' ὕστερος A. ἦ δ' ὁ σταυρός Dobr. ἦ δ' δὸ' ἕτερος (ὁ θάνατος) imperite Cobet. ἦ τῷ δ' ἡ σορός Kock. Qu. ἦ του θάνατος, vel ἦ του δὲ σορός. 45. σίναπι] I. q. νᾶπυ. Confer Germanicum senf. 47. πνευματῶ τὸν ἀέρα] Qu. πνευμάτων ἐλευθερῶ, vel πνευματῶ τὴν γαστέρα. Ad πνευματῶ cf. Theophr. Fr. 5, 40. (ὁ ζέφορος) βορέον ἦτιον ψυχρὸς διὰ τὸ ἀφ' ὕδατος πνευματουμένον καὶ μὴ χιόνος πνεῖν. Plut. Mor. 878 E. πνευματούμενος (ὁ ἀήρ) κατὰ τὴν κινήσιν (motu in ventum mutatus). (Ko.) τὸν ἀέρα] I. e. aerem corporibus inclusum. Cf. Damox. 2, 28. Erotian — 45, 2 Kl. ἀήρ — καὶ τὸ ἐν ἡμῖν πνεῦμα καὶ ἡ δι' ἑδρας θυρώδης πνοή (Mein.). 48. εἰ] οὐ Τουρ. An δ? Athen. 163 F. τρώβων ἀναλαβεῖν (ἀναβαλέσθαι?). Ibid. λαμπρᾷ τε ἐσθῆτι (λαμπράν τε ἐσθῆτα?) ἀμφιεννυμένων.

2. V. 1. ἐάν με κινήσῃ καὶ ποιήσῃς τὴν χολὴν —] Leg. ἐὰν με κινήσῃς, ποιήσεις —, vel ἐάν με κινήσας ποιήσῃς —. 3. ὄψεαι Leg. κῶπει.

3. V. 3. τὸν — ὃν οἱ φίλοι — Elmsl., de epitheto πέτρινον dubitans. τὸν πέτρινον; B. οἷδ' ὃν — Mein. τοῦτον] Qu. ὄνπεαι καλοῦσί σοι] καλοῦσί σοι νυνὶ al. Qu. καλοῦσ' αἶε, aut καλοῦσ' νυν. 4. νυνὶ] Qu. πάντες. 6. κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς] γ' om. F. κατασκήπτοντα ταύταις Mein. Qu. κατασκήπτοντ' ἐπ' αὐτάς. Idem proponit Kock.

4. V. 1. ἀλλὰ τοὺς γε φιλοσόφους] Qu. ἀλλ' ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους. 3. ἐν τοῖσι δ' ἔργοις] Qu. ἐν τοῖσιν ἔργοις δ'. ὀρεῶ] Qu. σφόδρα. Idem suadet Herw.

6. V. 1. φέροις] φέρ' οἷσ' ingeniose Dobr. φέρ' εἴτ' conj. Kock. Qu. φέρε δεῦρ'. Vel ζωμήρουσιν φέροις ἄν, ὀβελίσκους δέκα.

2. τυρόκνηστιν παιδικήν] τυροκνήστες, παῖ, δέκα (aut ἑνδεκα) R. Ellis. Fort. τυρόκνηστιν, ἐσχάραν. παιδικήν] πελλέκην Nauck Huc non attinet Arist. Lys. 415. νεανίαν καὶ ἔπος ἔχοντ' οὐ παιδικόν.

3. στελεόν] ἐλεόν Steph. Fortasse recte. 4. οὐ μὴ] οὐ μοι conj. Ko. 5. λητρον A. νίτρον Mein. Cf. Hesych. s. v. τὰκ τοῦ νίτρον.

6. ἀγωνιστηρίαν] ταγηνιστηρίαν Mein. Correctio incerta est. Hesych. διὰ τὸ (διὰ τὸ αὐτὰ?) ἔνθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι.

7. (καὶ) μυιοσόβην Mein. (τὴν aut οὐ δὲ) — conj. Ko. Fort. (παῖ,) —.

8. V. 2. ἐκείνη] Qu. ἐκείνης.

PHILIPPIDES.

1. Fort. ἀμφιμασχαλιστήρας.

5. V. 1. ἦκ'] Qu. ἦλθ'. 3. γελάσασα] γελάσας' (ἡδέως) probabiliter Porson. γελάσας' (ἡρέμα) Palmer.

6. V. 1. ἡδέως] ἡθέω lepidē Kock, sed vereor ut recte.
4. παραβάλλειν] προβάλλειν A. Quod injuria recepit Kock, coll. Plat. Phaedr. 241 E.

7. V. 2. μάλιστα οὕτω] μάλιστα δ' οὕτω Mein. Ko. Malim οὕτω μάλιστα.

8. παρεισιῶν] Philemonis fabulae titulus fuit ΠΑΡΕΙΣΙΩΝ.

9. V. 1. τίς μοι] μοί τις C. Quod praestat. 5. δυοῖν ὀβολῶν] Imo δυοῖν ὀβολοῖν. Idem suadet Dind. ἔσθοντας] Fort. κάπτοντας. 6. τρυβλίῳ — ἀργυρῷ] ἀργυρῷ — τρυβλίῳ probabiliter Roeper. 9. τοῦτο μὲν καὶ] Qu. τοῦτό γ' ἐστί.

10. τοὺς διὰ πυρίεφθας] τὰ δὲ πυρίεφθα aut τοὺς δὲ πυρίεφθα — ἔχειν Schweigh. Utique πυρίεφθα corrigendum est.

13. ὁδοιπορήσομεν Herw. ὁδοπεποιήκαμεν Ko. Cf. Xen. Anab. V. 3. 1. ἡ δὲ ὁδὸς ὠδοπεποιημένη (ὁδοποιουμένη, ὁδοποιησάμενη al. ὠδοποιημένη Dind., coll. Hell. V. 4. 39.). Henioch. 5, 18. πεπαρρηγήκασιν. Schol. Vesp. 836. ὠνοματοπεποιῆσθαι. Herod. VIII. 129. 2. διοδοιπορήκεσαν (l. διωδ.). Cf. Fr. 22. πόστην ὑφοδῶσεις, παιδάριον, δρύμην;

ΛΑΚΤΙΑΔΑΙ. Hesych. δν ἐπιβοῶνται (l. αἷς ἐχρῶντο ex Append. prov. V. 43 citato).

14. Strab. καὶ ἀποστάσεις (αἱ ἀποστάσεις aut αἱ στάσεις?). Anecd. Bekk. ἀντὶ τοῦ οἴνου (οἰκία οἴνου?) ἀποθήκας ἔχουσα. Anglice, cellars, stores.

15. V. 1. τῷ κακῶς διακειμένῳ] Cf. Menandr. IV. 252. τῷ — διατεθειμένῳ κακῶς. 2. τιν' ἐσθίοντα] τιν' εὐσθενοῦντα Thom. Mag. τὸν εὖ πράττοντα Cobet. τὸν εὖ ἔχοντα conj. Ko. Leg. τὸν εὐσθενοῦντα.

16. V. 2. δυστυχῆς οὐκ ἡδύνῳ] Qu. οὐ ἐδύνασ', ὥ δυστυχές;?

17. Leg. δταν ἐξίης, | παραγῶγιόν σ' ὦν ἂν φέρης (vel ὦν ἐκφέρεις) εἰσπράξομαι. Non toleranda est dura anapaesti incisio in παραγῶγιον ὦν —.

18. V. 2. ῥῶν ἔσει] Cf. Theopomp. 62, 5. ταῦτ' ἦν ποιῆς, ῥῶν ἔσει τὴν οὐσίαν. Com. adesp. 478. πείσθητί μοι καὶ πῦδι, καὶ ῥῶν ἔσει. 4. εἶναι δ'] Leg. εἶναί θ'.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ. Koehler. I. A. ἐπὶ Μνησιθέου παλαιᾷ (Ληναίοις?) Δάμων etc.

19. V. 1. τοῖς συκαμίνοις] Ab nom. συκάμινον. Cf. Eubul. 98, 2. συκαμίνῳ (συκαμίνοις?) τὰς γνάθους | κεχριμένα. 2. τὸ πρόσωπόν (ἔστι καταπεπλασμένη) Herw., coll. Arist. Eccl. 878. Qu. τοῦ φύκου, δρεῖς, | ὅλον τὸ πρόσωπόν ἔστι καταπεπλασμένη.

20. V. 1. ἐπιδορπίσματ'] Cf. Com. adesp. 141, 2. ἐπιδορπισμάτων | εὐροῦσα πλήθος. Ab ἐπιδορπίζεσθαι, Sophil. III. 581. Diph. IV. 413. σήσασμα] Qu. σησασαῖ. 2. Qu. ὅλη λέγοντ' αὐτ' ἐπιλείποι μ' ἂν ἡμέρα, vel ὅλη λέγοντ' ἂν μ' ἐπιλείποι πάνθ' ἡμέρα. Fallitur hic, ni fallor, Kock.

22. V. 1. ὑφοδώσεις — δύνῃν] Cf. Fr. 13. δρθῶς γε τὴν δύνῃν ὁδοιποροῦν ἡμεν (ὡδοιποροῦν vulg.). 2. ἐν Ἀθήναισιν ἦν] ἐν ἀφόδοισιν ἦν tentat Kock. Λακιάδαισιν ἦν Dobr. Qu. ἐν Ἀθήναισιν ἦν, vel ἦν ἐν Λακιάδαις. Sed grammatici haec videntur esse verba.

23. Qu. οὗτος οἶται | ὑφαρπάσσεσθαι (pro περισπάσειν) κερμάτιον αὐτοῦ.

25. V. 3. εἰσαγαγὼν] ἐπαγαγὼν convenientius esse judicat Naber. 6. ποιοῦντι ἀνθρωπίνως Lenting ad Andr. 712. 7. ταῦτα καταλύει] Μαλὶν ταυτὶ καταλύει. Plut. Demetr. 12. πάχνης βαθείας (βαρείας?) ἐμπεσοῦσης.

26. V. 1. λέγοντα] λέγοντά σε (aut καὶ) Mein. λέγοντά σ' ἡ conj. Ko. Leg. λέγοντί σοι. 2. ὥστε πρὸς ἐμὲ] ὥς τὸ πρόσθε recte Mein. ὥς τὸ πάρος σε Jacobs.

27. V. 1. ἄν] ἄν Herw. 3. ὑπερήφανα ἐγὼ μὲν γὰρ —] Qu. ὑπερήφαν', ὥστ' ἐγὼ μὲν —. Suspectum ὑπερήφανα. 4. κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι καὶ μείζους ἐμοῦ] κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι μείζους ἐμοῦ Schweigh. Qu. κρατῆρες ἀργυροῖ τε καὶ —.

31. Fort. ἀποστρεφόμενην τὴν Γλυκέραν φιλεῖς (δμως) μόλις.

34. Scripserat forsitan τυροῦ τε καὶ τάριχου (ταρίχους?). τυροῦ τε etiam Mein. τὸ τάριχος et δ τάριχος ut ἐμβολον et ἐμβολος.

39. μυρίνης] ~ ~ ~. Confer δξίνης.

HEGESIPPUS.

1. V. 2. δὴ] Leg. νυν aut οὖν. Cf. Athen. IX. 405 D. σὺ οὖν δρῶν τι φαίνου καινόν (ex hoc ipso loco). 3. τοὺς ἐμπροσθεν] Cf. v. 20. τῶν ἐμπροσθε. κόπτε με] κόπτε ἐμέ A. Scrib. κόπτ' ἐμέ. 4. τὸ πέρας] Cf. v. 10. 5. εὖρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A. εὖρηκέναι νόμισόν με τῶν ὄντων (νυν, ζώντων, πάντων) μόνον Dobr. (Recte, opinor.) εὖρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ Mein. 6. σὺ — παρέργως ἐμαθόν] Cf. Men. IV. 206. οὕτω παρέργως ἄπτεται. ἐν ἔτεσιν δυεῖν A. ἐν ἔτεσιν δύσιν Porson. Qu. ἐν δυοῖν ἐτοῖν. 8. ἐξήτακα] Cf. Nicom. IV. 583. ἐξήτακας. 10. A. τὸ πέρας μοι λέγε conj. Mein. 13. τὰ βάπτ' τὰ φαί' Madvig. Quod etiam mihi in mentem venerat. 'Colorati, i. e. atrati, ut in funere.' (Ko.) τοῦπίδημα — ἀφελών] Cf. Nicostr. 15, 2. τοῦπίβλημ' (τοῦπίδημ'). Arist. Fr. 295. Bl. ἐπίδημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως. 18. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν] Cf. Alex. 98, 2. πάντα τᾶλλ' αὐταῖς πάρεργα γίνεται.

25. ἐστήξετ'] Antiquissimum hujus verbi futuri medii exemplum. Qu. ἐστήκεν? 29. τῶν καθημένων] Spectatores intellige. τῶν κεκλημένων probabiliter conj. Mein.

2. V. 3. δ — ζητοῦσιν] Qu. τὸ — ζητητόν.

SOSIPATER.

1. V. 2. ἂν κατανοήσης] Qu. ἂν ἐννοήσης, vel ἂν εὖ σκοπῇ τις.
 3. ἀλλὰ πέπνυται libri. ἀλλὰ πέπλυται Porson. Ko. Qu. καταπέπλυται. Cf. Aeschin. 3, 178. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα. Poll. VII. 38. 5. λυμαίνεται] Passivo sensu, quod notandum.
 7. ὀρθῶς] Leg. εὐθὺς. Cf. com. 8. τὰς δυνάμεις] Virtutes. Cf. Nicomach. 1, 19. τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας | ἐντεῦθεν εἴσει. κατέχοντα] Scientem. Cf. v. 33. μαθήματα | παθήματα Both. 10. τρεῖς (δ') G. A. Hirschig. Nihil opus. Supple τρεῖς ἡμεῖς (μόνοι) cum Casaub. 12. Scrib. ἐγὼ τε τοῖς λοιποῖς etc. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδον] Cf. Arist. Ran. 1047. καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι. *ΔΗΜ.* τί φῆς; | ἐγὼ; A. τὸ — conj. Ko. 13. ἐγὼ] ἐρῶ conj. Mein. Recte.
 15. Qu. ἀστρολογεῖν. (A. τί φῆς; ut in v. 12. aut βαβαί cum Mein.). Cf. v. 24. 17. Qu. περὶ (τῆς) φύσεως). κατεῖχε] Qu. γὰρ εἶχε. 20. κόπτειν] Enecare. Cf. Hegesipp. 1, 3. Anaxipp. 1, 23. Alex. 173, 12. οἶος εἰ γε, φίλτατε] ἐννοεῖς, ὦ φίλτατε conj. Ko. Recte, opinor. 21. προσέρχεται] Leg. 'πανάρχεται' Cf. v. 29. ἐπάνεισι. 22. μικρὰ] Fort. μικρόν. διακινήσω] διαμνήσω Jacobs. At cf. Ar. Nub. 477. 23. τῷ γὰρ λαβεῖν ἐλάβομεν conj. Ko. Leg. τοῦ —. 24. ἐργῶδες libri. ὡς ἐργῶδες Casaub. ἐργῶδες γ' Dind. Ko. 27. ἐπιτολάς] Annon ἀνατολάς? 28. τε καὶ βραχεῖαν —] Leg. καὶ τὴν βραχεῖαν. Ita etiam Herw. 29. ἐστι] ἔσται conj. Mein. Fortasse recte. 30. τὰ γὰρ ὄψα, φασι, πάντα καὶ] τὰ γὰρ ὄψα πάντα καὶ τὰ — (om. φασι, ut in C.) conj. Mein. τὰ γὰρ ὄψα, φασι, καὶ — Kock. 31. ἐν τῇ περιφορᾷ] Qu. πάντ' ἐν περιφορᾷ. συντάξεως] Anglice, universe. Cf. Plut. Mor. 430. init. ἐναρμόνιος ἡ τοῦ κόσμου σύνταξις. (Ko.) 33. κατέχων] Sciens. Cf. v. 8. τὰ τοιαῦτα] Qu. εὖ ταῦτα. τὴν ὥραν] Anglice the season. 35. τυντλάζεται] An τυρβάζεται? 36. πάλιν] Cf. v. 24. τὸ] Qu. σύ. 38. ἐγὼ δ' ἐθαύμασα A. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Mein. Ko. Leg. ἔγωγ' ἐθαύμασ'. 39. τοῦπτιάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι] Joco inexpectato pro τὸν θεμέλιον — accipit Palmer. καταβαλέσθαι] In καταβαλέσθαι jure offendit Kock. An ἀρμόσασθαι? Cf. Hegesipp. 1, 19. ἂν — τοῦπτιάνιον ἀρμόσωμ' ἀπαξ. 41. χρεῖαν] Qu. δύναμιν aut ἰσχύιν. 42. δεῦρο κἀκεῖ] δεῦρ' ἐκείσε Herw. 44. τί οὖν; ἔτι —] εἶναι δέ φημι δεῖν στρατηγικώτατον (vel πάντων γὰρ οὖν κρῖνω στρατηγικώτατον) | ἔγωγε τὸν μάγειρον commode supplet Herw. Qu. εἶναι γὰρ δεῖ (vel δεῖ γὰρ εἶναι) φημι δεῖν στρατηγικὸν | ἔγωγε τὸν μάγειρον, vel ἐν οὖν ἔτι σοι δέειμι, τὰ στρατηγικά. τοιοῦτον A. om. C. τί οὖν Casaub. δέειμι] Narrabo. Cf. Arist. Av. 1392. ἅπαντα γὰρ δέειμι σοι τὸν ἀέρα. 45. *ΔΗΜ.* ζηλῶ δὲ τὸν μάγειρον. A. ἡ — (sine lacuna) tentat Kock. 50. πυκνότερον ἐπαγαγεῖν] Cf. Arist.

Eq. 25. κᾶτ' ἐπάγων πυκνόν. Nub. 390. ἀτρέμας πρῶτον πάππαξ πάππαξ, κᾶπει' ἐπάγει παπαπαππάξ. καὶ πότε βάδην] Qu. πότε δ' αὖ βάδην. 53. ἐπανεῖντα] Sc. τῆς θερμῆς, calore aliquantum diminuto. τὰ δὲ μέσως] sc. θερμά. 55. ἐξετάζεται] Investigantur. Cf. Hegesipp. 1, 8. ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα. Antiph. III. 143. δπον — σοφίας ἔργον ἐξετάζεται. Amph. III. 316. λεπτῶς — πάντ' ἐξετάζειν etc. 56. τίς δὴ τι παραδείξας —] τί φῆς σύ; καταδείξας — conj. Ko., qui tamen confert Epinic. 1, 3. Qu. ταχύ νυν πάντα δὴ δείξας ἔμοι —.

EUPHRON.

1. V. 2. ψυχὴν] τέχνην perperam Naber. Fortasse nil mutandum. 4. νεώτατος] σοφώτατος aut συνετώτατος (— — — — —!) Naber. Illud praeferendum. Deleatur virgula post μησί. 5. ὤπτη-κεν] ὥπτα μὲν conj. Mein. Recte. 7. οριον A. θρῖον Casaub. Qu. τεῦτλον. τὸ] Qu. δέ. 8. ζωμός (δ) μέλας Mein. Qu. ζωμός (δ' δ) μέλας, vel ζωμός (δ) μέλας (δ'). 10. ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν] Cf. Diph. IV. 395. (2, 28.) ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα. Alex. III. 425. ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον. Baton. IV. 499. διὰ τί συμβολὰς ἔχων | νήφεις; Phryn. II. 599. ἀποτηγανίζειν ἀνευ συμβολῶν ἀρίστων] Om. C. εὖρ' Ἰππων Herw. αὖ Κρίτων (δ τὰ ὀψαρτυτικά συνθεῖς, Athen. XII. 516 C.) conj. Ko. Qu. ἡῦρον — — —. 12. Leg. ἡμῖν. 15. λαμβάνειν] Qu. θανμάσαι vel θαῦμ' ἔχειν. 18. πέμπτην — ἡμέραν] Quintus dies est ex quo. Anglice, five days ago. Cf. Men. IV. 253. τρίτην ταύτην — ἡμέραν. Com. anon. IV. 685. τρίτον ἔτος. Antiph. III. 156. ἡμέραν τρίτην. οἱτι οἱ A. οἱ Τήνιοι al. Qu. ναῦται τινες. In articulo jure offendunt Herw. Ko. 19. πολλοὶ γέροντες] Leg. πολλοὶ γέροντες. Idem suadet Palmer. γέροντες] παρόντες Kaibel. Cf. v. 27. 21. Λύκω] Fort. ὦ Λύκε. Cf. v. 1. 24. τὴν χεῖρα τὴν μίαν] τὴν χεῖρα τὴν λαίαν (i. e. laevam furtificam) Palmer. Sed τὴν ἀριστεράν potius dicebant. Qu. τὴν ἐτέραν. τὴν μίαν λαθών] τὴν ψόαν λαβών Naber, coll. IV. 491. λοβός τις ἔστι καὶ ψύαι (ψόαι). Qu. τοὺς ἄλλους λαθών. λαθών] λαβών Both. Naber. 25. τῷ νεφρῷ et νεφρῷ v. 26. Dobr. 26. ἐποίησας] Fort. ἐποίησαν. 27. ἔλεγον] λέγων Herw. ἔκνυτον] ἐλυποῦνθ' Herw. οἱ παρόντες] Qu. οἱ γέροντες. Cf. v. 19. ἀποβολῇ] προσβολῇ Herw. Qu. αὖ πάλιν. 30. γίνωσκε] Λυκίσκε conj. Kock. Fort. τοῦτ' ἴσθι, vel κάτισθι. 32. χορδῆς ὀβελίσκους] Fort. χορδὰς ἐριφείους. ἡμέρας] Qu. ἐσπέρας. 33. ὦμούς] An ὦμάς? ἀποσβέσας] ἀπέσβεσας recte Casaub. Qu. καθήγισας. 34. καὶ πρὸς] κατὰ Fritzsche. Qu. χῶτε vel κάπει. 35. δρᾶμα] δρᾶμ' ἦν recte Both.

2. κεστρεὺς ἔστι νῆστις περιπατεῖ] κεστρεὺς ὥστε (?) νῆστις — Madvig. Fort. κεστρεὺς νῆστις ὥσπερ —.

3. V. 2. τὸ τευτλίον δὲ σευτλίον, φακέα τὴν φακῆν A. σεῦτλα pro σευτλίον Schweigh. Leg. τὸ τευτλίον σεῦτλον, φακέαν δὲ τὴν φακῆν. 3. εὔ A. σὺ Schweigh. εἴπον] Imperativus est εἰπέ, non εἶπον. Qu. φράσον, σὺ γὰρ λέγ'. 4. ἀπότισον] ἀπότισαι (sic) Mein. ἀποτίσαι (δεῖ) Ko. Nil mutandum. καταλλαγῆν] Cf. Diph. IV. 407.

6. V. 1. πρὸς με θεῶν] πρὸς σὲ τῶν θεῶν Bailey. πρὸς με θεῶν θεοῦς] Leg. πρὸς σε τῶν θεῶν θεοῦς, vel πρὸς θεοῖς τοῖς σὺσι πρῶν.

7. V. 1. τίς ἐστι] Malim τις ἐστι. καὶ] καὶ Herw. Recte, opinor. 2. μαθῶν] Qu. σκόπει. Pollux II. 185. νευρομήτραι (I. νεφρομήτραι aut νεφρομήτρα ex Photio?).

8. V. 3. ἐπίσχει' ὀργῇ χεῖρας ἡρεθισμένας] οὐκ ἔσχεν conj. Ko. ἡρεθισμένος (ὀργῇ) Both. Qu. τὰς χεῖρας οὐκ ἐπέσχεν ἡρεθισμένος. Articulo ante χεῖρας opus est. 6. Φυρόμαχος] Cf. Arist. Eccl. 22. 7. ἔτω πρὸς ἡμᾶς] Cf. Arist. Lys. 690. τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι] τάχ' οὐδὲν ἂν λάβοι Mein. Naber. τάχ' ἂν οὐδὲν μεταλάβοι Herw.

9. V. 3. πηδᾶν] I. q. χορεύειν. Cf. Ar. Vesp. 1520. Suspectum.

10. V. 3. ἐχθὲς κενιδύνευκας] Leg. ἐχθὲς δ' ἐκινδύνευσας.

5. ἐγκέφαλος] οὐγκέφαλος recte Mein. ἡλλοιώτο] ἡλλοτριώτο Mein. 6. συρφετόν] Cf. Arist. Vesp. 673. τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον. 9. οὐ] Leg. οἶ cum Dind. 15. αὐτὸς οὐτοσί] οὐτοσί recte Dind. πάραγε del. Schweigh. 16. ὥς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει] Cf. Vesp. 900. ὥς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

11. V. 3. πρῶτος] πρῶτον al. corruptum habet Kock. Qu. φασίν. 5. παρέθηκεν ἡδείας C. παρέθηκεν ἡδεῖς V. L. παρέθηκε νῆ Δί' Mein. Qu. παρέθηκεν εὐθύς. 9. ἀποζέσας] ἀποζέσας conj. Ko. 10. μήκωνος] Cf. Arist. Av. 160. 11. μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δώδεκα (β C. μ E.) libri. μελαίνης τετταράκοντα τὸν ἀριθμὸν Porson. μελαίνης, τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα Mein. Leg. τὸν ἀριθμὸν τῆς μελαίνης δώδεκα, nisi praestat μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δύο καὶ δέκα. 12. ἔλυσε] ἐγλύσε V. ἔπαυσε Porson. Recte, ni fallor. 16. τούτων] Leg. τούτων.

MACHO.

1. V. 1. ἐστί μοι] Fort. ἐστί πον, aut ἐστί γάρ. 2. εἴτε πάντες οἱ θεοὶ] Leg. εἴτε πάντως οἱ θεοὶ, vel εἴτε πού τις τῶν θεῶν.

3. πάντες] In hoc offendit Herw. Qu. πάντως (aut πρόσθεν). Frustra πάντες tuetur Ko. μουσικωτάτου τινός] Leg. μουσικοῦ τινός. 4. πλὴν ἐστίν γε] πλὴν γ' οὐ Schweigh. Ko. Non sollicitanda librorum lectio. 5. (τοῦτ' ἔστιν εὖρημ' ἀνδρός, vel εὖρημα γέγονεν ἀνδρός, vel εὐρήματ' ἀνδρός ἐστι) suppleverit Mein.

2. V. 1. ἐστί τῆς τέχνης θεμέλιος] Leg. ἐσθ' ὁ τῆς τέχνης —.

2. θεμέλιος] Sub. λίθος. θεμέλιον Dind. 3. παρατεθέντα]

παραδοθέντα Mein. Recte, ut videtur. 4. (δ) πεφροντικῶς probabiliter Kaibel. αὐτοῦ A. αὐτοῦ Dind. Fort. ταυτὶ vel ταῦτ' εὔ. Vel μάγειρος οὐκ ἔσται κακός. κακός] Sc. μάγειρος. 5. τάσθη-τήρια V. τ' αἰσθ. A. Scrib. ταισθητήρια, ut ταισγρά (non τῆσγρά).

6. οὐκ ἂν διαμάρτοις] Fort. οὐτᾶν ἀμάρτοις. πυκνά] Saepē.

7. προσένεγκε. ἐπιδεῖται] προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδεῖται Jacobs. προσέ-νεγκον. ἐπιδεῖται Dobr. 9. ὥσπερ] Qu. χῶσπερ. ἐπίτειναι ὡς ἡδὺς εἰ A. ἐπίτειν' ἕως ἂν ἀρμόσῃ Mein. Malim ἔντειν' —, vel ἔντεινόμενος, ἢν' ἀρμόσῃ. 10. δοκῆς] Malim δοκῇ cum Jacobsio.

11. εἰσαγε] Mendosum. Fort. ψάλλε, vel κροῦε. Vulgata contra metrum offendit. διὰ πασῶν] Cf. Damox. 2, 56. B. πῶς; A. ἔστιν αὐτοῖς δ' διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν. Plut. Mor. p. 1028 F. ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὥραι μεταβάλλουσιν.

Νικολαῖδας A. Νικολᾶδας Dind. Fort. Νικόλαος. Sed latet aliud quid, ut καὶ κάλει τοὺς Μυκονίους, vel ἵνα παρῶσ' οἱ Μυκόνιοι. Cf. com. IV. 696. Μυκονίων δίκην | ἐπεισπέπαικεν. Μυκόνιος] Μυκονίας Casaub. prob. R. Ellis.

BATO.

2. V. 1. τῶν φιλοσόφων τοὺς σῶφρονας ἐντανθοῖ καλῶ] ἐν—τανθὶ Herw. Qu. τῶν φιλοσόφων σῶφρονας ἐγὼ τούτους λέγω—

4. καὶ] κἂν Herw. Nihil opus. Cf. ad Arist. Lys. 557. 8. σαν—τοῦ] σαντῷ Nauck. συχνοῷ vel αὐτὸς Herw. Leg. πολλῷ. 14. δόξει- τις A. δόξεις τι Bergk. An δόξαι τι? οὐχί] κοῦχί conj. Ko.

3. V. 2. χυτρίδε A. χυτρίδια Porson. Leg. χοιδάρια.

λαμβάνειν] Emere explicat Kock. Qu. συμπίνειν. 3. δ φρό-νιμος] An τὸ φρόνιμον? δ φρόνιμός οὗτός ἐστι Kaibel. 6. ἄτο-πος] Suspectum. Leg. ἄνομος.

4. V. 1. εὔ γ'] εἴ γ' (?) R. Ellis. Fort. σύχν', aut πύκν' (saepē), aut εἰ δ', aut εἰτ'. Σιβύνη] Notanda penultima correptio.

2. ἀναγεγράμμεθ'] ἀνατετράμμεθ' Both. Ko. prob. R. Ellis. Qu. ἀναπεπλήσμεθ'. ἀναγεγράμμεθα A. ἀναπεπαύμεθ' Cobet. Latet aliud quid. Bothii correctionem tuetur Kock. coll. Ran. 543. ἐν στρώμασιν Μιλησίοις ἀνατετραμμένος. 3. καὶ βιβλίον A. καὶ βιβλίον ἐν Both. καὶ βυβλίον ἐν (prava anapaesti caesura) Ko. καὶ βιβλί' ἐν Porson. Qu. τὰ βιβλί' ἐν, aut βιβλί' —, aut βιβλί' ἔστ' ἐν χερσὶ, aut βιβλί' ἔχομεν ταῖς χερσὶ, aut βιβλίον ἔχω 'ν ταῖς χερσὶ. 4. Σημωνακτίδης] Leg. Σιμωνακτίδης ex Polluce VI. 70.

5. V. 5. μεμάθηκε, δέσποτα] Fort. μεμάθηκ', ὦ δέσποτα.

6. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον] ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον Dind. ζῆν φῆς τὸ τοιοῦτον Cobet. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ' Ko. Athen. ἀπόρητα recte transponit Mein. 10. ενσωσιαπαντητυχον et εὔ σῶς ἅπαν-τας ἢ τυχόν A. ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν solerter Herw. recepit Ko.

12. κηλούμενον] κηλούμενον recte Kock. Cf. ad Nicol. 21.

13. *ἅπαντας*] Qu. *μάλιστα γ'.* *τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες*] Cf. Amph. 13, 3. *ἐπηρκῶς τὰς ὀφρῦς.* 16. *οὕτως*] *οὗτοι δ'* conj. Kock. Recte, opinor.

7. V. 4. *ἐπικειῶς*] *ἐπικειῶν* recte Wakefield.

EPINICUS.

1. V. 1. *ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα*] *ἐπαλφιτοῦντα* Cobet. Leg. *μετ' ἀλφίτου πίνοντα*, vel *ἐπαλφιτοῦντα δ' οἶνον.* 7. *ἑσμὸν μελίσης* —] Malim *νασμὸν μελίτης* —. Ita etiam Herwerden. Cf. ad Antiph. 52, 7. *ξουθῆς μελίτης νάμασιν.* *δασμὸν* parum probabiliter conj. Ko. 8. *συγκυρκανήσας*] I. q. *συγκυκήσας* (Arist. Pl. 1108.). Simplex *κυρκανῶν* occurrit Arist. Th. 429. 852. *χυτῆς λίθου*] I. e. vitri. Cf. ad Arist. Nub. 767. *τὴν λίθον | ταύτην ἐόρακες, τὴν καλὴν* (I. *χυτὴν*), *τὴν διαφανῆ, | ἄφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;* Herod. II. 602. *ἀρτήματα λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια.* 9. *ὕγρον*] Correpta priori, ut in Alex. III. 476.

2. V. 4. *ἔστιν Α. ἔσι δ' ἐλέφας; Β. τί φῆς; ἐλέφαντας περιάγει;* Cobet. *περιάγει*] Annon *περιάγεις?* 6. *ἐγὼ (δὲ)* Casaub. *ὃν οὐδ' ἂν ἐκπίοι | ἐλέφας· ἐγὼ δὲ γ' ἐκπέπωκα* conj. Ko. (Non male.) Qu. *ἔγωγε. τοῦτο πέπωκα*] *τοῦτό γ' ἐκπέπωκα* Mein. Fort. *τοῦτο δὴ πέπωκα.* 7. *οὐδὲ σύ*] *οὐδὲ γρῦ* feliciter G. A. Hirschig., coll. Antiph. 190, 13. Men. 364. 9. *ἀπὸ τοῦ Πηγάσου*] Leg. *ἀπὸ (ὁ ἀπὸ) Πηγάσου.* Ita etiam Dobr. 10. *εἰσηκοντικῶς*] Malim *ἐξηκοντικῶς.* Athen. XI. 469 A. *οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι* (I. *παραθήσομαι*, coll. Harpocr. 132, 6. *Πολέμων* — *παρατίθεται ψήφισμα* etc.).

EUDOXUS.

2. Athen. XIV. 641 A. *Ἀριστείδης* (an *Ἀριστοφάνης?*).

PHOENICIDES.

1. V. 2. (*τούτους*) *κεκραγέναι* supplet Cobet. (*παρ' ἐμὲ*) *κεκραγέναι* conj. Ko.

2. V. 1. *λέγουσιν*] Leg. *λέγουσι.*

3. V. 4. *τοιούτ' — ὥσπερ οἰκίας*] *τοσοῦτ' — ἐν τῇ κοιλίᾳ* probabiliter Mein.

4. V. 1. Cf. Machon. Athen. 581 C. *καταλελυκνίας* (v. 3.) *τῆς Γναθαινίου ποτὲ | οὐκέτι θ' ἔταιρειν ὑπομενούσης.* 3. *πρὸς ἐμέ*] I. q. *ἐμοί.* *καταλῦσαι*] Cf. ad v. 1. Dem. 33, 4. *τὸ πλεῖν καταλέλυκα.* 8. *λαμβάνειν*] *ἀναμένειν* Madvig. Qu. *προσδοκᾶν.* *ταῦτ'*] Qu. *τοῦτ'.* 12. *πολλούς*] *χωλοὺς* conj. Ko. Qu. *νόσους.* 13. *δήμιος*] Suspectum. 17. *λόγον*] *ῥύπον* conj. Ko. Propius accedit *πίνον.* 18. *ἡλθον*] *ἔλαθον* optime Herw. Athen. XIII. 571 D. *τὸ ἐπὶ συννοσίαις* (I. *συννοσίᾳ*) *μισθαρονεῖν.*

5. *οἱ δ' ἰχθύες* conj. Ko. Sed *ἰχθῦς* dicebant Attici.

POSIDIPPUS.

1. V. 1. ἐγὼ] (ἐν) ἐγὼ G. A. Hirschig. Fortasse recte. λαμβάνων] I. e. μισθοῦμενος. ἕνα λαβὼν Coraes. 2. καθ' ἐκάστον] Malim καθ' ἑκαστον cum Dobraeo. 3. ἔχει] Malim ἔχοι cum eodem.

2. V. 1. ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτ'] Cf. Arist. Pl. 8. 3. ἐκφέρων κρέας] Cf. Arist. Th. 472. αὐταὶ γὰρ ἔσμεν κοῦδεμί' ἐκφορὰ λόγου.

4. Zenob. στελαιῶ (l. στελεῶ aut στελειῶ?).

7. κλείεθ'] Leg. κρούεθ' ex Polluce X. 22.

10. V. 2. ῥίσκους] Suspectum. Cf. Phylarch. 9. τάχανα] λάχανα Jungermann. et Toup. ex Hesychio h. v. πλόχανα Ruhnck. λάσανα Mein. Cf. Antiph. 130. Diph. 40. Men. 29. 331.

11. V. 2. ἐκτίθῃσι] ἐκδίδωσι recte Nauck.

12. V. 4. βίους] νέους conj. Ko. Recte. μείζους] Leg. μεγάλας. 5. τὴν ἡλιαίαν εἰλε] εἰς ἡλιαίαν ἦλθε probabiliter Dobr. τὴν ἡλιαίαν εἰλε χάριτι (pro περὶ τοῦ) σώματος conj. Ko. Sed articulo bis posito opus foret. 13. ἄνω] Qu. ὀρῶ.

14. V. 1. Post περαίνειν interpungunt Herw. Ko. Vereor ut recte. 2. προσφάτους] Anglice fresh. Cf. Antiph. III. 128. Men. IV. 206. 3. πίνας recte A. πίννας vulg. Cf. ad Arist. Vesp. 1510. ὁ πιννοτήρης (l. πινότηρης). μύας] μῦς recte requirit Ko. Sic ἰχθῦς, βότρυς, etc.

18. V. 2. οὐδὲν εὔχεται] Qu. ἐστὶν οὐδὲ ἔν.

19. πολύπουν] πολύχρουν conj. Ko. (Fortasse recte.) ποιμίλον (!) Naber. Sed fortasse nil mutandum. Cf. Antiph. 107. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νόσος | ὀνόματ' ἔχουσα πολλά.

21. ἐφθοπώλιον] Imo ἐφθοπωλείον. Solenne hoc vitium.

24. ἐνδοθι προνομεύειν ὄρμενα] Fort. ἐσθλὴ προνομεύων ὄρμενα. Cum ὄρμενα cf. ἄρμενα.

26. V. 6. σχεδόν τι (πάντα) Porson. Qu. σχεδόν τι (πᾶσι).

9. ἂν τύχη] ἐν μάχῃ conj. Ko., coll. Ar. Pac. 1190. Recte, ni fallor. 10. Construe ὑποδιακόνους καὶ μαθητάς. 11. πρὸς τὸν ἰδιώτην] Leg. πρὸς τιν' ἰδιώτην. καὶ μαθητάς] Et hoc pendet ab ἔχων.

14. παραβάλλης] παραβάλης al. Suspectum. προσεκδαρεῖς] πρὸς ἐκδαρεῖς Dind. Quod praeferendum. Cf. Ar. Vesp. 450.

21. Qu. γυναικῆς (εἰς, deleteo θεοί). Et sic Erfurd. τῇ θεῇ θεοί] τῇ θεῷ recte Grot. 22. ἀναστροφῇ] Qu. ἀναστροφαί.

24. μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο] Cf. Leucon. v. 1.

27. V. 1. ἰδιώτης μέγας] Qu. ἰδιώτης τις ἦν (aut δέ τις, aut μὲν ἐστ'). ἰδιώτης] Cf. 26, 11. ἂν — πρὸς τὸν ἰδιώτην — εἰσείη.

2. οἶσθα] οἶσθα δ' Grot. οἶσθας Pierson. Malim ἴσθαι. 5. ἔστηκεν καὶ A. ἔστηκε C. Qu. ἔστη καί. Et sic (aut ἔστηκεν) Casaub.

7. *πίνει*] *κινεῖ* Grot. Correctio incerta. 9. *ἐκλελυμένος*] Plane mendosum. *ἐκλελεγμένος* Mein. *ἐκκεκαυμένος* Cobet. Neutrum placet. Fort. *ἐκφυσώμενος*? 10. *πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας*] *ὁπότε κατὰ χεῖρὸς* Cobet. *πότε δὴ κατὰ χεῖρὸς* Herw. Qu. *πότε κατὰ χεῖρὸς*.

11. *τοιούτου*] *τοσούτου* conj. Ko. Recte, opinor.

28. V. 3. *αὐτοῦ τινές*] *αὐτοῦ τιν'* Salmas. *αὐτῶν* conj. Ko. Qu. *τὴν Ἀτθίδ'*.

29. V. 1. *ναοὶ*] *νεῶ* recte Mein. *καὶ τοῦνομα*] Fort. *καὶ πρὸς ἀγορὰ*, vel *καθ' ἀγορὰ*. 3. *ἀκτὴ*] *ἀργή* (γῆ) conj. Ko.

30. V. 2. *πάλιν*] Unus servavit Clemens. Qu. *ἀεί*. 3. *ἐντυχῶν*] *ἀντυχῶν* Potter. et Lenting. ad Androm. 557. prob. Ko. Recte, si sincerum est *πάλιν*.

34. *διψηρὸς ἄτοπος*] *διψηρὸς*, *ἄποτος* Coraes. *δάψης ἀρωγὸς* Herw. prob. Mein. *λιψουρὸς ἀτόπως* (urinam ciet) conj. Ko., coll. Aesch. Cho. 756. Qu. *διψηρὸς ἀτόπως*. *μυρίνης*] Cf. v. *δξίνης* (οἶνος).

36. *τῷ ἀνθρώπῳ*] *τάνθρώπῳ* recte Mein. 38. *ὄνυχιστήρια*] Anglice, nail-scissors.

DAMOXYENUS.

1. V. 1. *ἦκει*] *ἦξει* recte Mein. 3. *ἡλίκον τι*] Malim *ἡλίκον τε*. *χωροῦν*] *χωρεῖν* Coraes. Fortasse recte. 4. *προὔπιεν* —] Cf. Steph. IV. 544. *τούτῳ προέπιεν* (sic) ὁ βασιλεὺς *κώμην τινά*.

2. V. 4. *κατεπύκνωσα*] Suspectum. Infra v. 62. *οὕτως Ἐπίκουρος κατεπύκνου* (condensabat) *τὴν ἡδονήν*. Cujus loci alia ratio est. *ἐγὼ σοι*] *ἐγὼ τοι* Both. 9. *τοῦ πονεῖν*] *τοῦ πινοεῖν* Reisig. *τοῦ φρονεῖν* Emper. *οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἐν νοεῖν σοφώτερον* Herw. 10. *τρίβῃν ἔχοντι*] I. e. *τρίβωνι ὄντι*. 15. *μισθώσασαφες* A. *μισθώσας ἄφες* Grot. *μυθώσας ἄφες* Herm. (Recte. Cf. Ar. Ran. 1075. Pl. 313.) *ἄφες* ὡς ἐκ *διατριβῆς* τοῦτο. *δεῖ γάρ* — Schweigh. *ἄφες ἐκ τῆς διατριβῆς*. τοῦτο *δεῖ γάρ* conj. Ko. 19. *Πλειάδος* A. *Πλειάδων* 'scripta lectio' Casaub. DP. Utrumque bonum. *συνειδέναι*] *σάφ' εἰδέναι* Herw. *σοι σκενάσαι* conj. Ko. 22. *ἡλίβατον*] Suspectum. Fort. *μέγιστον*. *ἔστ' ἀνθρώποις*] Sic A. *ἐν τ'* — C. et Eust. *ἀνθρώποισιν* Porson. Leg. *ἀνθρώποισί τ'*. Ita etiam R. Ellis. *ἀλλοιώματα*] *ἀλλοιώματ'* C. *ἀλλοιώμά τε* Jacobs. 25. *στροφῶν*] Tormina ventris. Cf. Arist. Th. 484. *στροφὸς μ' ἔχει τὴν γαστέρ'*. ταῦτα] *δ' αὐτά* Ko. 28. Confer Anaxippus I. 47.

31 sq. Sic haec distribuerit R. Ellis, A. *χυμός, λέγει Δημόκριτος* — B. *οὐδὲν πρᾶγμα τὰ | γινόμενα*. A. *ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθρτικόν*. 36. *δομήν* A. *ἄλμην* Mein. Ko. *οἷα 'στίν' οὐς ἄλμην ἂν ἴδοις* probabiliter Dobraeus. 38. *ὑποτρίβοντας*] *ἐπιτρίβοντας* Reisig. 39. *προσπαρδέτω*] *πρόσπαρδε σὺ* probabiliter Herwerden. *πρόσπαρδ'*. B. *λοῦ*, | *ὥς μοι κεχάρισαι* conj. Kock. Quod verum videtur. 40. *κέχρησαι*] Leg. *κεχάρισαι* cum Mein.

43. ἐμψύχου] εὐτυχοῦς Dobr. εὐφροῦς Herw. εὐστόχου conj. Ko., nescio an recte. 44. οὐ τὸ διανίzzειν] οὐ τοῦ — Dobr. Recte, opinor. 47. ποιοῦσι δ' ἑτεροὶ· σοὶ δὲ A. ποιοῦσι δ' ἑτεροὶ· ἐγὼ δὲ C. ποιοῦσιν ἑτεροὶ δ', οἷς sagaciter Ko. (ποιοῦσι δ' jam Casaub.). 48. ἄφες] ἄνες Mein. Ko. 49. οὐ] εἰ optime Ko. 50. ὁμαλιζέτω τις ὥς τάχος ἢ — Jacobs. 52. καὶ τί φαίνεται τέχνη] μέγα τι φαίνεται ἢ τέχνη probabiliter Ko. 56. κοινωνίαν] Cf. Machon. 2, 10. εἰθ', ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆς (δοκῇ?), εἴσαγε (?) διὰ πασῶν κτλ. 59. ἐνίοτε δ' A. ἐνίot' Herm. ἔot' ὅτε δ' Mein. 61. σοφόν] Σόφων Mein. Latet aliud quid 62. Ἐπίκουρος οὕτως οὕτως Ἐπίκουρος C. κατεπύκνου τὴν ἡδονήν] Ipsius Epicuri est locutio. Diog. L. X. 142. n. 8. εἴ κατεπυκνῶτο πᾶσα ἡδονή — οὐκ ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων. Monuit Kock. 63. εἶδε] οἶδε frustra Cobet. 66. οὐκοῦν δ' γ' οὐκοῦν δι' frustra Mein. 67. δοίησαν] Rarior forma. Corrigen— dum forsitan οὐδ' ἂν ἐτέροις (ἐτέρω γ') ἂν δοίεν. σοὶ δοκεῖ A— συνδοκεῖ Ko. Fortasse recte. Cf. Arist. Av. 811. 1630. Lys. 167— 3. V. 1. εἷς] Qu. ὦν. 2. (γενόμενος) ἑπτακαίδεκα supplet— Mein. ἑκκαίδεκα ἢ ἑπτακαίδεκα Porson. Hoc praeferendum. 3. γὰρ Qu. δέ. 6. (ὥσπερ ἐκ κελεύσματος) supplet Porson. (ἐκπεπληγ— μένοι χαρᾷ) Ko. 7. ἢ δ'] ἢ τ' Porson. Recte, opinor. 8. ἐφαί— νετο] Leg. τι φαίνεται. 9. πέρας (τέρας) ἔτι libri. πέρας τι Porson — πέρας ἐστὶ Cobet. Ko. Recte, opinor. 12. καὶ νῦν δ'] καὶ νῦν γ' Porson. Vulgatam recte tuetur Kock. hoc sensu, ac nunc quoque.

CRITO.

2. ποιήσας ἄπλουν] Anglice, having rendered unable to sail.

3. V. 3. καὶ φορμιῶσαι ναῦς ἀναγκάσας] καὶ φορμιῶσαι — al. κἀφ' ὄρμον ὥσαι Erfurdt. κἀκφορτιῶσαι Mein. κἀνεχυράσασθαι Herw. καὶ φορτίοις ναῦς ἄμ' ἀναγκάσας Jacobs. καὶ φορτί' ὡμὰ ναῦς θ' ἄμ' ἐγκάσας conj. Ko. 6. τρία μόνον A. τρία μόνος Casaub. μόνος τρί' recte Ko. 7. παντοδαπὸν θνιτῶν ὄχλον] παντοδαπαν A. Leg. παντοδαπῶν — οὐκονν' (sic) A. πλου— τούντ' Mein. (Recte, opinor). θνιτῶν Ko., θύτης posterioribus in usu fuisse admonens. Non placet Naberi conjectura παντοδαπὸν θντ' ὄχλον. Propius ad codicis lectionem accedit παντῶν. 8. αὐτοὺς παρασείτους] αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ) A. Palmer.

TIMOSTRATUS.

4. Bekker. Anecd. ζάγριον (l. ζάγραν ex Photio).

5. Bekker. Anecd. Φιλοδεσπότη (l. Φιλοδεσπότη).

6. V. 2. ὦν ἔχουσιν] Sc. οἱ γέροντες secundum Kock. Sensus requirit, ni fallor, ὥνπερ ἔχομεν.

DEMETRIUS.

1. V. 8. *τινός*] ποτὲ vel τότε Mein. 11. *ἐποίησεν Ἀθηναῖ* A. *Ἀθηναῖν τότε* ἐποίησε Ko.

DIOXIPPUS.

1. V. 2. *ἡγνυστρα* — *χόλικας*] Cf. Arist. Eq. 1179. *καὶ χόλικας* (*χόλικας libri*) *ἡγνύστρου τε καὶ γαστροῦς τόμον*. Qu. *χόλικας* (*ἐσθλὲν θέλει*).

2. V. 1. Supplendum forsā (*ἀεὶ δ' ἐφοβούμην*). *μὴ κατακούσειεν δέμας μὴ — δέ μου*] *μὴ* om. V. Suid. Qu. *μὴ παρακούσειεν τί μου*. Sic haec constituit Naber, *μὴ κατακούσειεν δ' ἐκάς | ὁ Κωρυκαῖος*. B. *ἀλλὰ μὴν κατακήκοεν | (δ) κατακολουθῶν ἐνδοθέν σου*. *μὴ κατακούσειεν — ὁ Κωρυκαῖος*] Cf. Men. IV. 113. *Κωρυκαῖος ἡκροάσατο*. 2. *κατακήκοα*] *κατακήκοεν* Naber. *κατακολουθῶν ἐνδοθέν σου*] *σοῦ κατακολουθῶν* Toup. Ko. *τὰ πάντ' ἀκολουθῶν ἐνδοθέν σου* Bernh. *ὁ κατακολουθῶν —* Naber.

3. V. 1. (*οἱ δ' ἐπεὶ*) | *τὴν στοὰν διεξέπειον, Ἀμφικλῆς* — satis probabiliter conj. Ko.

4. V. 1. *τῆς θηρικλείου*] Sc. *κύλικος*. Sic recte legitur. Cf. ad Alex. III. 421. 3. *αἰσχεα*] Latet fortasse nomen proprium ut *Σωσία* (cf. Steph. 1, 5.) vel *Αἰσχροῖα* (Atheniensis nomen Herod. VIII. 11.). Loquitur parasitus.

5. V. 1. *ἐξιτάτους*] Qu. *ἐξ — —*. *θηρικλείους*] Sc. *κύλικας*. Cf. ad Alex. III. 421. 2. (*ἐπεὶ ταύτας*) *δύο ψυγέας* Mein. Qu. (*ἐπεὶ ταύτας*) *δύο ψυκτῆρας*.

STEPHANUS.

1. V. 1. *τούτῳ προέπειν ὁ βασιλεὺς*] Corr. *τούτῳ δ' ὁ βασιλεὺς προὔπειν* (cf. Damox. 1, 4.) —. (*τούτῳ* etiam Kock.) 5. *δυσχερεῖς*] Hoc non intelligo.

STRATO.

1. V. 3. *συνήμι*] Qu. *συνῆκα*. Vocalis *ι* in *συνήμι* correptionem non miraberis in eo qui mediam in *θύω* corripit vv. 19. 20.

4. *καινὰ ῥήματα πεπορισμένος*] Sensu medio. Cf. Ar. Ran. 880. *δεινотάτοιον στομάτιον πορίσασθαι | ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν*.

6. *λέγε*] *λέγων* conj. Ko. 10. *ἔστι κατάλοιπον*] Qu. *ἔστιν ἔτι λοιπόν*. 12. *οὐκ οἶομαί γε δαιτυμῶν* A. *οὐκ οἶδ' ἔγωγε δαιτυμόν'* Ko. Nihil opus mutatione. 19. *οὐδ'* A. C. *οὐ δ'* parum feliciter Ko. *ἐρυσίχθον'*] *ἀρροσίχθον'* conj. Ko. 21. *οὐκοῦν, ἔφη, | τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις; οὐ μανθάνω* Dobr. *οὐκον ἔφη | τὰ μῆλα πρόβατα; μῆλα πρόβατ' οὐ μανθάνω* Cobet. *προβάτων δ', ἔφην ἐγώ. | οὐκοῦν, ἔφη, τὰ μῆλα πρόβατ'. οὐ μανθάνω* Dind. 23. Supple (*μανθάνεις;*) *οὐ μανθάνω*. 24. (*ἔγωγε*)

τούτων οὐδὲν Casaub. τούτων ἀπάντων οὐδὲν Mein. οὐδ' οἶδα τούτων οὐδὲν id. 26. οἶδας] οἶσθας Dind. λαικάσει] Cf. Cephisod. 3, 5. βάκκαριν τοῖς σοῖς ποσὶν | ἐγὼ πρίωμαι; λαικάσομ' ἄρα βάκκαριν; 39. ἀλλὰ δεῖξον] ἀλλ' ὄρεξον conj. Ko., coll. Pac. 1105. Av. 1759. etc. Fortasse recte. 40. ἔθνευ ἐλεγεν] ὁ δὲ θύων ἐλεγεν conj. Ko. 43. βυβλίων] βυβλίον conj. Ko. βιβλίον Kaibel. 44. ἔκαστα] ἑκαστον recte Cobet. 45. ἦδη] ἦθη Porson. "non feliciter," Ko. Fortasse recte. 46. οὐκ] οὐδ' Ko. Vereor ut recte, nam οὐδὲ arcte cum ἡ Πειθῶ consociari oporteret.

THEOGNETUS.

1. V. 8. ἀντέστροφεν libri. Corrigunt ἀνέστροφεν. Reponendum ἀνατέστροφεν. Cf. Monost. 466. τὸν δλον ἀνατρέπει βίον.

2. V. 1. αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους] αὐτὸς ἀσπὸς τοὺς ξένους Bergk. αὐτὸς ἀσπὸς ὧν ξένους Herw. Sed postulat articulus τοὺς.

BIOTTOΣ. Veram nominis formam BIOTOΣ esse suspicor, quod tragici nomen est Stob. Flor. 78, 3 A.

ATHENIO.

Vera nominis scriptura videtur Ἀθηνηκῶν aut Ἀθηναίων. V. Kock. III. 753.

1. V. 2. προσηνήνεχθ'] προσηνήνεχθ' Ko. Qu. πλεῖσθ' δλωσ (vel πλεῖστα δῆ) προσηνήνοχε. 3. πάνν γε, βάρβαρε. | τοῦ θηριώδους] πάνν γε· βαρβάρου καὶ θηριώδους recte Ko. 8. τίνα τρώπον;] De ictu cf. Adesp. 118, 1. 13. αὐτοὺς μὲν A. εἰτ' (supr. θ) αὐτοὺς C. αὐτοὺς ἔτ' Mein. Fortasse recte. 16. ἐπὶ πλεῖον ἠῦξον] ἐπὶ πλεόν Herw. Qu. ἐπὶ μεῖζον (aut εἰ μεῖζον) ἠῦξον. Cf. Men. 542, 5. οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον (ἐπὶ πλεόν Herw. qu. ἐπὶ μεῖζον aut εἰ μεῖζον) τὸ κακὸν ἡμῖν ἠῦξετο. 21. ἤρεσ' αὐτοῖς] ἤρεσεν αὐτοῖς C. ἤρεσεν τοῖς Mein. Recte, ni fallor. 22. γεγραμμένων] γεγενημένων Naber. ἐράνων μόνων conj. Ko. Correctio dubia. ἀπερ ἡμῖν μόνα | ἅπασιν] ἀπερ ἡμῖν ἅμα | ἐν ἅπασιν conj. Ko. 31. διεπίγγρας A. διεγίγγρας' Dobr. Qu. διεγίγγραν'. Cf. Axionio. 3, 3. γιγγραντά. ὑποκρούσας] I. e. πατάξας. Suspectum Kockio. γλυκεῖ] οἶνω subintelligit Ko. Suspectum Fort. ἀλλ. 32. οὐδ' ὀρώμενον] εὖ κεχωρσμένον ingeniose conj. Ko. 33. πολυτελές] πολυπόδας Ko., coll. Anaxandr. 30. Correctio incerta. Malim saltem πολυπόδα. 40. καταρχόμεθ'] ἀπαρχόμεθ' recte Mein. 44. ἄφες] ἀφείς Jacobs. Mein. ἄλις Naber. Qu. ἂ φῆς. Ita etiam Coraes. 45. συνέσθιέ μοι (sic) A. σὺ ξυνείσθι | ἐμοὶ Dobr. νῦν ξυνείσθι | ἐμοὶ melius Cobet.

ALEXANDER.

6. ἀνθρωποι δὲ] Qu. ἀνθρωποὶ τε. τρεῖς] τέτταρες Mein. τρεῖς ἐκεῖ conj. Ko. Bene. 8. συμβαλοῦμαι μέλος Mein. συμβαλοῦμαί σοι μέλος melius Ko. Dionys. Hal. συμβάλλομαί (συμβαλοῦμαί?) σοι.

DEXICRATES.

1. V. 1. εἰ δὲ μεθύω] Qu. εἶτα (aut ἐγὼ) μεθύω. μύρον ἐπίσταμ'] Leg. μύρον μυρίζομ'. 2. οὐ κράτιστον] Leg. ὅ τι κράτιστον vel potius ὅπερ ἄριστον.

DEMONICUS.

1. V. 3. περιγράφει πᾶς οὐ] περιέγραψ' εἴπας οὐ recte, opinor, Cobetus, nisi quod εἰπὼν ponere debebat.

DIOPHANTUS.

1. φέρειν τὸν οἶνον] I. e. νήφειν. Non intelligo.

EVANGELUS.

1. V. 1. τέτταρας (ποιεῖν) supplet Mein. Qu. τέτταρας (θεῖναι). 2. μηδενὶ ἐλλιπὲς] Lege μηδενὸς ἐλλιπὲς. Ita etiam Mein. 3. βουλόμεσθα] Leg. βούλομαι γάρ. Cf. ἐρῶ v. 4. 4. αὐτόπης ἐρῶ] Qu. αὐτός σουξερῶ. 5. τῶν ἐλαῶν μὲν γὰρ ἄφελε Dind. (Non male.) τῶν μὲν ἄλλων ἄφελε πάντων ὅσα γε βούλει ἢ Δία Herwerden. γένη] Fort. λαβεῖν. 6. ἔλαβες] Qu. εὐρέ. 8. κἀνδύλον] κἀνδανλον conj. Ko. Recte, opinor. Cf. Nicostr. 17. φά τ', ἀμύλιον ...] Fort. φ', ἄμμητας, σσημαῖς. 9. ἐστὶ A. ἐστὶ Both. ἔστω recte Dalecamp. 10. ἐπαίρειν] Sc. τὴν χεῖρα. Cf. ad Arist. Eq. 1130. τοῦτον — ἄρας ἐπάταξα. Intransitive accipit Kock. Frustra ἐπαίρεσθ' Mein.

THUGENIDES.

1. Phot. οἱ παλαιστρικοὶ (l. παλαιστρικοί). 2. ἤτησεν εἰς οὐνῶνιον τριώβολον] Cf. Arist. Pl. 983. 3. μὴ νόμισον] Cf. Arist. Th. 870. μὴ ψεύσοι (l. ψεύδέ μ'). 4. Aristaen. Epist. I. 27. ἔδει — ἀμουνσότερα Λειβηθρίων. 5. ἀνέσπακεν] Cf. Arist. Th. 928. αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

CALLIPPUS.

1. V. 1. πυραμοῦντα] A πυρὸς (ῥ) derivatum. I. q. πυραμῆς. Sic σσημοῦς et σσημῆς. Cf. Arist. Thesm. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν

ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Equit. 277. Ephipp. 327. πυραμοῦς, ἄμης.
2. ἦν θέλει] ἦντιν' ἂν | θέλη Mein. Recte, opinor.

CROBYLUS.

1. V. 2. συνερανιστῆς εἰ] συνερανιστὸς (?) εἰ Porson. Qu. συνερανίζεται.

3. V. 1. ἐνδεδεχῶς μεθύειν] Cf. Diodor. III. 543. ἀεὶ παρ' ἑκαστον ἐνδεδεχῶς τὸ ποτήριον (potare). 2. ἀποστεροῦντα ζῶνθ'] Placet Naberi correctio ἀποστεροῦνθ' ἐκόνθ'. Contra Kockius conferri jubet Philem. 104, 1.

4. V. 1. πάλιν] πάλαι δ' Both. Recte. 2. τέθαφε] τέθυγε conj. Mein. Idem mihi in mentem venerat, ut et τέτριφε.

5. V. 1. Λάχης (Λάχης) Both. Ante h. v. πρὸς σὲ βούλομαι excidisse putat Mein. B. ποῖ;] Leg. B. πρόαγε; ποῖ; 3. ἦς] B. ἦς — δώδεκα; Mein. Qu. ἐνθ'. 4. ἑκατον (sic) A. ἑκαστον Casaub. Ko. ἀκράτου μ' Dobr.

6. V. 2. λέγω A. γ' ἐγὼ Musur. δ' ἐγὼ (?) Dind. Ko. Transpone sic, ταύτης ἐγὼ μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον | οὐδέν.

7. V. 1. πλεκτάνην σιφρὰν] Qu. πλεκτάνας σιφρὰς. ἐν τοῖς τοῖς] ἐπὶ τούτοις Mein. Qu. ἐπὶ ταύταις. 2. ἦπαρ καπρίσκον] Cf. Eubul. III. 234. ἦπαρ τε κάπρον.

8. V. 4. Supple sic, ἀνθρωπὸς (ἔστιν οὕτοσι), vel ἀνθρωπὸς (ἔστι νῆ Δία).

9. V. 3. δυστυχοῦς] δυστυχή E. Aliud quid latet, ni fallor.

NICOLAUS.

1. V. 4. γλῶσσαν] Leg. γλῶτταν. Vulgatam tuetur Kock. ἀκουσίῳ] Qu. ἀκούσιος. Et sic aut ἀκουσίως Mein. ἀκουσίως conj. Ko. 5. δίφρῳ] δεσμῷ conj. Ko. δίνη (aut δίνῳ) Herw. Fort. ἦρῳ. δυναμένῳ] ἔμαθ' ὡς conj. Ko. Qu. καὶ μαθὼν. Pro ποιεῖν qu. παθεῖν. λιμὸν] λίθον Herw. 6. ἀπεστράφη] ἀπεστάθη conj. Ko. Qu. ἀπηλάθη. 8. ἔδοξεν αὐτῷ] ἔδοξεν οὕτω Herw. Qu. ἔδοξε πάντα. 12. Fort. τοιαύτη — καχεξία. 13. τοῖς βίοις] Qu. τῷ βίῳ. 15. τοῖς ἀσυμβόλοις — ἐλομένοις malit Ko.

17. μαθὼν] παθὼν Mein. Ko. Revocanda vulgata. 22. δ] δ bene Mein. εἰ Naber. ὃ conj. Ko. Qu. οὗ (ubi). 23. κατατρίψαντες] Vitiosum. Leg. μελετήσαντες (having practised all our life). ἔτι] Qu. ὅλως. 25. ἄνω διὰ A. Vind. ἀνώδινα B. m. sec. ἀνοδία Mein. ἀνοία conj. Kock. ἀναιδῶς recte Grot.

27. πλευρὰν ἔχειν] Cf. Arist. Eq. 842. κατεργάσει γὰρ ῥαδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας. Quintil. XII. 11. 2. 'Neque scientia modo constat orator, sed voce, latere, forma lata.' Cic. Verr. IV. 30.

ἐν τοῦτοις δεῖ] εὐτονόν σε δεῖ Mein. ἀτρυτόν (ᾗ?) σε δεῖ conj. Ko., coll. v. 44. πολυχρόσων (ῶ). Malim ἔντονόν σε δεῖ. 29. εἰθὺς]

εἶ τε Herw. Qu. ἀργὴν, nisi latet nomen aliquid. 34. νοσεῖ] Mendosum. 35. ἀποθεούμενος] Qu. ἀφοσιούμενος? 37. παραιτάτῃται] παράτῃται et ταράτῃται al. χαράτῃται conj. Mein. Distingue sic, νεκρούς | δειπνῶν, σιωπῇ —. 38. δείπνῃ] δειπνεῖ al. δειπνῶν Cobet. 41. παῖδες] ἄνδρες (ut in v. 1.) Mein. πάλαι conj. Ko. πάντα γὰρ πρόσσεσί μοι —] Cf. Arist. Eq. 217. τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεσι δημαγωγικά etc. 42. τὰλλότρια τὸν δειπνούντα] Malim τὸν τὰλλότρια —. Et sic G. A. Hirschig. 43. γαστήρ, ἀργία] γαστριμαργία feliciter Badham. 44. Notanda productio secundae syllabae in πολυχρύσων ex tragicorum usu.

NICOMACHUS.

1. V. 2. ὦν] Qu. ἵνα aut οὗ, ubi. 3. ἔμπροσθε δεῖ | ζωγραφίας ἡφθαι] Vitio haec laborare constat. Legerim ἔμπροσθ' δεῖ (aut ἔμπροσθ' εἶ) | ἕτερας μαθεῖν δεῖ. Cf. v. 5. ἐξήτακας] Cf. Hegesipp. IV. 479. ἐξήτακα. 7. ἦν] ἄν Mein. δ' ἐὰν Nauck. Cf. Alex. 130. Arist. Eq. 1158. Pac. 1061. Plat. Resp. III. 408 D. ἀλλ' οἶσθα οὗς ἡγοῦμαι τοιούτους; — Ἄν εἴπῃς, ἔφη. 9. πότερον] πάτερ Mein. πότερ' Dobr. οἰοῦν Hanov. Non male. Qu. ὁππότεν aut ἐφθόν. ἀποδοῦναι] Fort. παραθεῖναι. 10. διακονουστοῦτον τυχόντος A. διακόνου 'στ' οὐ τοῦ — optime Schweigh. 11. τέλειος] τέλειος (inconsulto) Herw. Ko. 13. ὦν] Ad ἔμπροσθε refert R. Ellis, ad μαθεῖν Ko. Qu. ἄς. 14. ταύταις] αὐταῖς conj. Ko. Recte, opinor. Post h. v. lacunam recte indicant Mein. Ko. 15. ζωγραφίας ἡφθαι] ἄλλων (aut ἑτερων) προῆφθαι tentat Kock. Qu. ἕτερα μαθεῖν δεῖ πολλὰ, χᾶτέρας τέχνας —, vel πόλλ' ἕτερ' ἔχειν, καὶ ταῦτα —. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς] Qu. ταῦτ' ὁ χᾶτέρας τέχνας | πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς μαγειρικῆς τέχνης. In vulgata tolerari nequit μαγειρικῆς — τῆς τέχνης. καὶ μαγειρικῆς —] Qu. τῆς μαγειρικῆς | τέχνης πρότερόν σε δεῖ μαθεῖν ἑτέρας τέχνας. 16. δεῖ τῆς τέχνης] Qu. δεῖ τινα τέχνης (Herm.), vel σε δεῖ τέχνης. 17. σοι] τι Jacobs. Leg. σε. ἦν μοι πρὶν λαλεῖν] ἢ μάτην λαλεῖν Jacobs. Non sollicitandum ἦν. Leg. ἦν ἢ μοι (ἢ 'μοι) λαλεῖν. 19. τέχνας] τύχας Erf. σχέσεις conj. Ko., coll. Alex. 124, 12. Qu. φύσεις. τὰς δυνάμεις] Cf. Sosipat. 1, 8. 24. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;] Cf. Eq. 1022. τί γὰρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί; 28. ἐπαυθ'] Qu. ἐνθάδ'. 29. καὶ] καὶν Ko. Kaibel. λαλῆς C. λαλεῖς A. Qu. καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει. 30. Qu. περὶ τῆς ἱατρικῆς δέ; A. τῶν γὰρ βρωμάτων etc. 36. καὶ τὸ συμμέτρως ἐμὸν] Qu. πάντα συμμέτρως τε δρᾶν, vel ἤδη τὸ μετὰ νοῦ δεῖ σε συμμέτρως μαθεῖν (pro καὶ τὸ συμμέτρως ἐμὸν). ἐμὸν] ἔχον Jacobs. 38. μαγειρικῆς] ἀριθμητικῆς Grot. Mein. ἀριθμητικῆς ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι G. A. Hirschig. ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος δρθῶς εἰδέναι Kaibel. λογιστικῆς

Jacobs. Qu. ἀριθμῶ τε (pro τὸ) πλήθος, vel ἀριθμῶν τε πλήθος εἰδέναι μαγειρικῶς. 39. πρὸς ἐμέ καὶ γραφήσεται] πρὸς ἐμέ κἀγγραφήσεται conj. Mein. Malim πρὸς ἐμέ γ' ἐγγραφήσεται, vel πρὸς ἐμέ συμβληθήσεται (vel συγκριθήσεται). 40. μικρὰ διάκον-
σον] μίκρ' ἀντάκουσον recte Cobet. 41. 42. Cf. Sosipat. 1, 56.

45. ἔγωγε τὸν μάγειρον] ζηλῶ σε — conj. Kock. εὖ γ' εὔγε — W. Headlam, coll. Telete Stob. Fl. 108, 82. εὖ τὸν ναυαγόν.

2. V. 1. ἐν βίῳ βεβιωκότα] ἐν πόλει — Cobet. εὖ βίου βεβη-
κότα Mein. ἔστ' ἐν δλβίοις (?) βεβηκότα Herw. ἔστ' ἐν εὐδία βεβω-
κότα conj. Ko.

4. χρυσοῦς] Sc. στατήρας. Cf. Eup. II. 473.

NICO.

1. V. 1. φησί (μοι) recte Porson. φησί, (σοί) Heringa. φησὶν, ἦν, conj. Ko. 2. πατριῶτα, μάνην δ' εἶχε (δὲ εἶχε A. Ath.)] πατριώτιδα δὲ μανὴν λάβε (sic) A. Poll.). μάνην δέχον, πατριώ-
τιδα, sagaciter Porson.

XENO.

1. Transponendos esse vv. 1. 2. jure suspicatur Kock.

V. 1. πάντες] ἄνδρες Naber, non male. Qu. οἱ γάρ.

POLIOCHUS.

1. V. 1. Qu. (χρὴ δ' ὀρᾶν) δπως —. 2. ἔλθῃ] ἔσθῃς Herw. Qu. ὦνῃ, vel ποτε σχῆς, vel ἄν σε πείθῃ.

2. V. 2. μελαγχρῇ μᾶζαν] Cf. Antiph. III. 75. μάζης μελαγχρῇ (l. μελαγχροῦς) μερίδα. 8. ἀμφίβολον] I. q. ἀμφίαν (Sosicr. 7.).

SOSICRATES.

1. V. 3. τὸ πνεῦμ' ἔχων ἄνω] Cf. ad Menand. 23, 3.

2. Theophr. οἱ δὲ Σκίρωνα (scr. Σκείρωνα) καλοῦσιν.

4. V. 1. ποθεῖν σε καὶ στέργειν λέγῃ] ποθεῖν λέγῃ σε — Mein. λέγῃ ποθεῖν σε — melius Wachsmuth.

5. V. 2. φεύγει τὰς ἀτυχίας] τὰς ἀτυχίας φεύγει jure malit Ko.

7. ἀμφίας] Sc. οἶνος. I. q. ἀμφίβολος (Polioch. 2, 8.). Cf. Nicostr. III. 285.

CHARICLIDES.

1. V. 1. Ἐκάτῃ] Ἐκάτα recte Dind. 2. τρίμορφε (θεὰ) recte Bergk. 3. τρίγλαις] τρίγλαισι — Kaibel. κηλευμένα (supr. η in A.) Athen. κηλευμένη (τουτέστι θελγομένη) Eust. κηλουμένα (vel -νη) conj. Ko. Fort. τρίγλαισιν ἀγαλλομένα. Athen. Τρίγλα (l. Τρίγλη ex Eust.). Eust. Τριγλανθήνη (corr. Τριγλανθίνη ex Athen.).

ADESPOTA.

2. V. 1. μετὰ τὴν (δ') probabiliter Mein. ἀποβολήν] Fort. τελευτήν. 2. μέγ' ὑπερέβαλλεν ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος Mein. ὑπερβολῇ πάνθ' ὑπερέβαλεν Ὑπέρβολος minus probabiliter conj. Ko. Qu. ὑπερεβάλετο πάνθ' ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος.
3. V. 1. (ἀλλ') Ἀλκιβιάδην Porson. Malim (οἶδ') Ἀλκιβιάδην.
8. V. 1. εὐδαίμων (ἄρ' ἐστὶ) Πολιάγρος conj. Ko. Possis etiam εὐδαίμων (ἄρ' ἦν ὁ) Πολιάγρος. 2. (ἐνδον) τρέφων Naber.
9. V. 1. λάμπων] λαμπρῶ recte Nauck.
10. Qu. δεινόν (γέ τοι) κεραυνόν ἐν γλώττῃ φέρει.
11. γερονταγωγῶν] Formatum ut παιδαγωγεῖν. κἀναμισθαρεῖν διδούς] Praeter expectationem positum pro κἀναπαιδεύειν πάλιν (δὲς παῖδες enim οἱ γέροντες). Plut. ὑπέβαλε (l. ὑπέβαλλε) — εαυτόν.
12. ψηνίζεται] Qu. κενίζεται.
17. τηθελλαδοῦς] Cf. v. βλιτομάμμας. Arist. Nub. 994.
21. Qu. Κορυδέως (ἐστὶν) εἰδεχθέστερος. Ita etiam Kock.
22. εὐκόλων] Facilius intelligerem εὐστόμων. Cf. Arist. Ran.
93. χελιδόνων μουσεῖα.
23. Qu. οὐδέποτε προδέδωκέν (pro προδέδωκε) με.
26. V. 4. αἰσχροῖ — κακὰ] Qu. αἰσχροὶ — κακόν.
27. Μώμαξ καλοῦμαι (καὶ) Μίδας Jacobi. Fort. Μώμαξ καλοῦμαι' ἐγὼ, οὐ Μίδας.
34. τοὺς κέδρους] τοῦ κέδρου frustra me iudice Kock.
37. V. 2. (θησαυρόν) ἐν δήμῳ — Naber.
39. ἐφ' ἡμῖν] Qu. ἔτ' οὐδαμοῦ, vel ἐνταῦθ' ἔτι.
40. τὸν βοῦν] τὴν βοῦν conj. Ko. Recte. Cf. Zenobii l. l.
41. V. 1. (ὥσπερ δ' ἔπος φάτῃ) ἐξυβρίσας tentat Ko. παιθαρχεῖν —] Teleclidi tribuit Bergkii Comm. p. 330. 2. δάκνει] δάκνει μὲν Herm. δακνάζει Mein. (Aesch. Pers. 571. στένε καὶ δακνάζου. Leonid. Tar. 93. δακνάζειν.) Leg. πιέζει. Cf. Com. anon. IV. 677. ἀλλὰ δάκνει (πιέζει;) τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιτηδῆ.
42. V. 1. ἔκτεινε] ἔγημε al. ἀνήρει conj. Kock. Malim ἀνεῖλε aut ἔπεφνε (ut in anap.). 2. (ἐπικούρος) commodè supplevit Cobetus, coll. Hermipp. 63, 18. ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.
44. Cf. Eupol. 290, 1. ὦ καλλίστη πόλι πασῶν δσας Κλέων ἐφορᾷ, | ὥς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει. ἀναφαίνει] Illustrat, exhibet.
45. Diogenian. περὶ (l. παρὰ) τὸν βωμόν.
48. αἰγείρων] L. αἰγείρου. Hesych. οἱ ἔσχατοι (θεσμοδύται?).
50. παρὰ κωφόν] Annon παρὰ κωφῶ? (ἔοικ') supplevit Kock. Conjectura incerta.
51. καὶ — πολεμαρχεῖ] κἄν — πολεμαρχοῖ recte Mein.

53. εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπ'] εὐφράνας ὑμᾶς ἀπέπεμπ' Mein. Cf. Diodor. III. 544. ἀριστίσας ἐαντόν. Astydamant. apud Athen. X. p. 411. Arist. Eq. 538. δς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.

54. ἔτι — ὥκειτ' ἐκεῖ] ἔτι — ὥκειτ' ἐκεῖ Dobr. ἐπὶ — ὠθεῖσθ' ἐκεῖ conj. Ko. Qu. ἐπὶ — ὠθεῖσθ' ἀεί.

55. (ὥς) παχ. Fritzsch. Ko. Qu. (ῆ) παχ. μύλην] Leg. μύλη. κινουμένη] Leg. βινουμένη.

61. βυρσοκάππον] βυρσοκνάφον Hemst. et Ruhnk. βυρσοκάππλον Dobr. Sic προβατοκάπηλος (Lysicles) 62. Recte, opinor. Cf. v. βυρσοδέψης.

67. Schol. Arist. Av. 281. Ἀλμίωνος αὐτόν (αὐτόν υἱόν?) φασιν.

68. (ὥς) λακκόπλουτος εἰ (σὺ) conj. Ko. Possis etiam (ᾧδε) λακκόπλουτός ἐστι.

69. Hesych. τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας (qu. κακοῦργοῦντας aut simile quid).

71. Suid. ξένους (l. τοὺς ξένους) καὶ μοιχοὺς.

76. Cf. Auson. Epigr. 131. 'et teris incusas pumice Clazomenas.'

77. Συκασίῳ] Correpta secunda ut in Φλιάσιος. Comicus aliquis secundum Kockium luserat sic, Δὺ Συκασίῳ (γὰρ εὐχεται θεῶν μόνῳ).

81. ἀναστῦναι ex comoedia memorat Pollux II. 176. ἀναστῦναι Sophocli tribuit Hesychius I. 344. (Fr. 385.)

82. ἀποπάροδακα recte Mein. Cf. φόρταξ Adesp. 102.

84. ἀρχολίπαρος, ἀρχογλυπτάδης] Malim utrobique ἀρχι.

99. τυραννοδαίμονα] Cf. κρονοδαίμων, τρυγοδαίμων, σοροδαίμων.

104. V. 3. αλλον pap. αἰῶν' recte Ko. τεθνηκει pap. ἐτεθνήκειν recte Cobet. ἐτεθνήκη Ko. 4. ἅπαντα pap. αἰῶν' Weil. ἅπανθ' recte Ko. ωνεζή pap. ὄν ἔζην recte Ko. Cf. Demosth. 24, 7. πιστεύεται pap. πιστεύετε Buecheler. 5. παγγηγχο pap. ἄχνη τὸ καλὸν μοι conj. Ko. Qu. ἄγνωτα, τὸ καλὸν κάγαθόν, τὸ σεμνὸν ἦν, | τὸ κακόν. ἦν in fine add. Buecheler. 10. Scrib. ἐγκατακλιθεῖς, ὥς ἴστε, μετ' ὀλίγον χρόνον —. ωσπισθε pap. ὥς ἴστε recte Ko. το (mac.) λοιπόν pap. μετ' ὀλίγον recte Kock.

11. φρονῶ pap. φρονῶν sine idonea causa Kock. 12. Qu. τῶν τηλικούτων καὶ τοιούτων ἡλικίων (vel φιλοσόφων) | τὴν δύναμιν εὐρών. ἡλιον pap. ἡδονῶν conj. Ko. 13. νυντοnton pap. ξύννοικον conj. Ko. Qu. τὴν δύναμιν, aut τὴν τηλικούτων — ὄνησιν. ση. ερον pap. τήμερον Ko. At non aliunde nota est locutio ἐν τῇ τήμερον. Quare pro ἐν τῇ aliud quid reponendum esse suspicor, fort. αὐτός aut εὐθύς. 14. ορωτο pap. ἐρωτῶ conj. Kock. νυν supr. lin. in pap. ναιραι pap. ὀρεᾶ conj. Ko. Qu. ὀρεᾶν aut νομίσαι.

105. V. 1. Qu. ἀλλ' ὅτι (εἰ) τοσοῦτον ἐκπιεῖν δυνήσεται | ἄν-
θρωπος (ἄνθρ) οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήττομαι | ἔγωγ'. ἐπὲρ τοῦ
μὴ μεθύσκεσθαι λέγω. | ἀπληστίᾳ γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε, | ὅτε
τις βιάζεται κοτύλην τὰ βοῖδια | μιμούμενος πίνειν ἑαυτόν. ἐκπλητ.
cod. ἐκπλήττομαι recte Cobet. 2. ἔγωγε cod. ἔγωγ' Cobet.

(μὴ) μεθύσκεσθ' Cobet. 3. ἀπιστία cod. ἀπληστίᾳ optime
Wilamowitz. prob. Ko. 4. εἰ καὶ βιάζεται cod. Qu. ὅτε τις βιά-
ζεται, vel ὅταν βιάζεται. Construe autem βιάζεται ἑαυτὸν πίνειν.
Cf. Ach. 73. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν. τοὺς βο. cod. τοὺς
βόας Cobet. Sed Atticum est βοῦς, non βόας. V. Antiph. III. 68.
τοὺς δὲ βοῦς ἠγάγκασεν. Aristoph. II. 1208. βοῦς (nom.). Lege
igitur ὅτε τις βιάζεται κοτύλην τὰ βοῖδια | μιμούμενος κτλ. 5. ὠνού-
μενος cod. μιμούμενος conj. Kock. Recte. ε cod. ἐγὼ recte Cobet.

6. διασ. cod. διασκεδᾷ recte Cobet. 7. οἰμω. cod. οἰμώξομαι
recte Cobet. 8. αργυ. cod. ἀργύρου recte Cobet. 9. οἰκε. cod.
οἰκέτην recte Cobet. Fort. οὐκέτι. 10. ἀπόκοιτος] Cf. Lucian. Dial.
D. 10, 2. 11. δώδεκα | (δραχμάς;) conj. Ko. Sufficit δώδεκα (sub.
δραχμάς); Cf. ad Arist. Lys. 529. 12. ἐπίστατ' ἀκριβῶς E. Hiller.
Recte, opinor. 'At δώδεκα v. 11. per se solum stare non poterit.'
(Ko.) Cf. ad v. 11. 13. εἰς διατροφήν Cobet. εἰ πρὸς διατρο-
φήν Gomperz. καὶ πρὸς διατροφήν E. Hiller. οἶδ' εἰς διατροφήν Ko.
Qu. εἴτ' εἰς διατροφήν. ἡμερ. cod. ἡμέρας recte Ko. 14. (πό-
νον) supplet Gomperz. (χρείας) Ko. λελόγισται Cobet. νενόμισται
Ko. δὴ ὀβολοῦς] Imo δὴ ὀβολῶ, ut semper alibi. 15. ν
cod. ἀρκεῖν supplet Kock. τελεῖν; Gomperz. τ . . γω πεινώντι
πι ποτε cod. τί ἐγὼ πεινώντι δὴ πτισάνην ποτὲ | ἔδωχ'
Gomperz. 16. προσμενεὶ χαιρῶ cod. Qu. προσμενεῖ χαιρών, vel
πρόσμεν', εἰ χαιρών. 17. ονωσαθλιοστis cod. Latere videatur -ον
ὡς ἄθλιός τις, sed haec in senario stare nequeunt. Qu. -ον.
ὡς δ' ἔστ' ἄθλιός τις οὔτοσί. γλυκνυτατε ο της τηρ cod.
γλυκνύταθ' ὁ τῆς νύμφης πατήρ conj. Ko. Ita ponenda erit vir-
gula post γλυκνύταθ'. 19. τρισκακοδ. . . . cod. Qu. τρισκακοδαί-
μων (οὔτοσί, ἔστ' ἄνθρ, ἦν ἄρα, vel εἰ φύσει).

106. V. 8. ὠφέλειαν ἔχει libri. ὠφελίαν ἔχει Dind. Qu. ὠφε-
λίαν φέρει, vel ὠφελεῖν ἔχει (cf. Arist. Av. 420. etc. Hesychius
ὀνησιφόρος per ὠφέλειαν φέρων explicat). 10. μέτριον πίνουσι]
Malim μετρίως πίνουσι. 11. εὐθυμίαν φέρει libri. εὐθυμίαν
Jacobs. Glossema est φέρει. 12 sq. Sic transponit Nauckius,
ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ, παράλυσιν τῶν σωμάτων | ἔαν δ' ἄκρατον προσ-
φέρῃ, μανίαν ποιῇ. 12. ἔαν δ' ἴσον ἴσῳ libri. ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ
Nauck. Ko., ne ictus in -ον in ἴσον cadat. Correctio non satis
certa. προσφέρῃ] Secunda persona sing. med. Athen. II. 36 A.
πανταχοῦ (πολλαχοῦ Mein.). Ibid. ὑγιατήν (ὑγιατήν sic Eust. 1624, 34.
ὑγιαστήν recte Ko.).

108. V. 1. οὐχ δπως τρέφῃ] οὐχ ἵνα — A. Leg. οὐχ ἵν' ἐκ-
τρέφῃ. In comoedia enim post δπως requiritur ἄν ante subjun-
ctivum. Non raro autem confunduntur particulae δπως et ἵνα.
Cf. ad Ar. Vesp. 1525. 2. αὐτός με] Leg. οὗτός με. 4. δοῦναι]
δούς τι temere Kock. Cf. Epicharmi versum, ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα
νίξει· δός τι κἄν τι λαμβάνοις (l. καὶ τι κα λάβοις). 9. μοι δοκῶ]
Qu. μοι δοκεῖν aut ὡς δοκῶ. Vulgatam tuetur Kock, coll. Clearch. 5.

10. τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα] Cf. Men. 439, 2. τὸ τοῦ στρατιώτου
σχῆμα. σχῆμα] σῆμα al. ῥῆμα Dobr. Ko. 11. ὀνησιφόρα
γένετο] Sc. τὰ τέκνα.

110. V. 2. ταῦτα λέγειν] ταντι — Benti. Qu. ταῦτ' εὖ —.

4. εὐδοκιμεῖσθω] εὐδοκιμεῖτω probabiliter Herw. 6. πραγμά-
των] θρεμμάτων aut σπερμάτων conj. Ko. 8. κατάπανσον] ἀγά-
πησον recte Naber. Diodor. Sic. XII. 12. τοῖς μητρυνὰν ἐπαγο-
μένοις (ἐπεισαγομένοις?).

111. Poll. VI. 63. κόγχοι Πελωριναί (leg. Πελωρίδες), coll.
Athen. I. 4 C. Lucian. Navig. 23. 'μέλι δὲ ἡμέτερον (ἡμεδαπὸν
conj. Ko. leg. 'Υμήτιον).

114. V. 1. οἱ πυροὶ (κατ' ἀγορὰν ὧνιοι;) Fritzsch. οἱ πυροὶ
παρ' ἡμῖν ὧνιοι;) probabiliter Cobet. 2. οὐδέν· (ἀλλὰ βούλομαι)
Cobet. 3. καταχρῆσθαι τὰγορᾷ Fritzsch. καταχρῆσθαι τῷ λόγῳ
Cobet. καταχρῆσθαι βούλομαι conj. Ko. 4. τίμος] Qu. τίμοι.
ἐμοῦ τοῦ σφόδρα) Cobet. 5. ὄντα (Φειδία) Cobet. ὄντα (μη-
δὲν ἦ) conj. Ko. Qu. ὄντα (πλούσιον). 6. Qu. κα(ὶ λιπὸν σφό-
δρα), vel κα(ὶ πένητ' ἄγαν. κα(λὸν τε κἀγαθόν) Cobet. 7. τῶν
ὑπὲρ (ἀνθρωπὸν ποτε) Fritzsch. τῶν ὑπὲρ (σαντὸν πάνν) Cobet.
Qu. τῶν ὑπὲρ (ἀνθρωπον λαβεῖν, vel σαντὸν λαβεῖν).

115. V. 2. οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'] Qu. οὐχ ὑγίαιν', ὧ δέσποτ'.

4. τὰ τοιαῦτα] τᾶλλα τοιαῦτ' Ko. τᾶλλα τὰ τοιαῦτ' Nauck. Hoc
fortasse praeferendum. ἦν δὲ] ἦν δέη δ' Nauck. ἄν δέη δ' Ko.
Recte.

116. V. 1. Qu. (εὖ) ἥδησθ'. τοῦτον] τοιοῦτον temere Kock.

2. οὐκ ἐβίωσε] οὐ βεβίωκε Herw. Recte.

119. V. 1. Qu. (οὗτος) σχολαστής. 2. ὄχλον] ὄτιλον conj.
Ko. Male. Qu. σφόδρα, aut δόμον, aut πάνν. Vix convenit hic
ὄχλον. Vulgatam tuetur Herw., qui tamen male explicat nego-
tiorum molestiam. Qu. δόμον. 3. πλείω] Qu. καλῶς.

120. V. 2. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον] Cf. Men. 393, 8. 499, 1.
Synes. p. 146 D. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἔργον μεῖζον τὸ πάρεργον.

3. ἐαυτοῦ] Lege ἔρωτος. Cf. Arist. Nub. 1081. 4. Suppleri
potest ὥστε καὶ —.

123. V. 1. δυοῖν θαλάτταιν ἐν μέσῳ παρακειμένη] Cf. Hor. Carm.
I. 7. 2. 'bimarisque Corinthi.' Act. Apost. XXVII. 41. περιπεσόντες
εἰς τόπον διθάλασσον.

124. V. 2. παρὰ μέρος] Ἄννον κατὰ μέρος?

125. V. 2. ἀν] κἄν conj. Ko. μαστιγῶν ὅλον] μαστίγου μ' ὅλον Madvig. Qu. μαστιγῶν ὅλον | τὸ σῶμ', ὕγρας δὲ —.

126. V. 2. τότε] Leg. πότ'.

127. V. 2. δραχμὴν] Qu. τρίβων'. Diog. L. τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῶ συννητηκέναι (εἰωθέναι?) λέγειν.

128. V. 2. κάουσι] Qu. πέμπουσι aut φέρουσι. 3. ἐκχέουσιν] Qu. εἰσχέουσιν.

129. V. 1. μεταίχμα, μετ' ἀκμεῖα, aut μεταγμαῖα libri. μετ' Αἰχμία Mein. μετ' Ἀλκία conj. Ko. 3. Transpone sic, καὶ ναὶ μὰ Δία τρίτον γ' ἔτος — cum Mein. Κινησία] Κινέα Mein.

130. V. 2. Scrib. μηδενὸς μηδ' εἰδέναι, | ὥς ἔστιν etc.

131. V. 2. παρὰ σοῦ] Scrib. παρὰ σου. 3. πρὸς σέ] Scrib. πρὸς σε.

132. V. 3. δταν δὲ τύχωμεν] δταν δ' ἔχωμεν Nauck. δταν τύχωμεν δ' melius conj. Ko.

133. V. 3. ἐπικαρπίαν] An εὐκαρπίαν?

134. V. 3. γέγονε λεληθώς] Leg. γεγονώς λέληθε.

135. Qu. (τῶν δ' ὀψοποιῶν δημιουργῶν θ' αἱ τέχραι) | τὰ πανοῦργα etc.

140. V. 3. κατατρίβοντες βίον] Imo τρίβοντες βίον.

143. V. 3. ἀπὸ τοῦ τρόπου μεταλαμβάνων] Qu. ἀπὸ τοῦ τρόπου τοῦμοῦ λαβῶν.

148. V. 1. νῦξ — ἐργασμένον] τῶν — ἐργασμένων al. οὐδὲν καλυπτὸν τῶν — O. Hense. 2. αἶλ] δεινόν al. Fort. κακόν.

150. V. 1. ὃ τι] Qu. ὅπερ, vel ὃ γὰρ (vel δή).

151. V. 2. Sic Naber, Βακχίς θεόν σ' ὠνόμασεν, εὐδαιμον λύχρε, | κἄτ', ὃ θεῶν μέγιστ', ἔχει σ' ὃ πανδοκεύς.

152. V. 2. καὶ] Qu. εἰ. Deinde leg. (δ) μεγίστος.

156. V. 1. ἠὲξάμην] Leg. ἠὲξήθην. 2. εὐθύς τὴν τύχην] Qu. οὕτως (ᾧδε, αὐθις) τὴν τύχην, vel ἔμπαλιν τύχην, vel εἰς ταυτὶ τύχην.

157. V. 1. καὶ γὰρ] Qu. καὶ σοι. σοι δοκῶ] Leg. σοῦδόκουν aut μοῦδόκουν.

166. ἀπ' ὀλίγου νομίσματος] Cf. ad Arist. Eq. 538. ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης.

168. V. 2. εὐπορώτερος] Qu. πλείους πόρους, vel πλείω πόρον.

176. V. 3. ἔστω] Leg. ἔσται.

182. Cf. Arist. Pac. 1083. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν. 2. Qu. γεράνδρον τ' οὐ μετατεθὲν μοσχεύεται, vel οὔτ' αὖ μεταφντενθὲν — μοσχεύεται | γεράνδρον. γεράνδρον]

V. Theophr. H. Pl. II. 7. 2. Confer v. μελάνδρον. μετατεθὲν] I. e. μεταφντενθὲν. Quod reponendum esse suspicor.

185. V. 1. λύπη] κλίη probabiliter Herw.

186. V. 1. ἀνακλάσας τὸν αὐχένα] Cf. Archipp. II. 728. κλασ-αυχενεύεται. Temere τὸν αὐχένα cum ἐφίλησεν connectit Kock.

2. τῆς Θαΐδος] Leg. τὴν Θαΐδα.

187. V. 1. ὄσῳ προφανεστέρα] Qu. ὄσῳ 'πιφανεστέρα.
 188. Qu. (οὗτος) κνάμων χύτρας etc.
 196. V. 2. ἐκταράττομεν] ἐκπαιδεύομεν conj. Ko. Fortasse recte.
 200. ἄπανθ' — μεταπίπτοντά τε] Menandri videtur esse. Cf. Menand. 94, 5. τὸ τῆς τύχης — ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. 460, 5. αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ καθ' καθεύδης ἢ (l. καὶ) πάλιν τοῦναντίον.
 204. V. 1. ἐτέρους ὄρᾳ] Qu. ἐτέρους φιλεῖ, vel ἐτέρων ἐρᾷ,
 209. ἢ σε δεῖ ξένος] Qu. ἢ νῦν εἰ ξένος.
 211. Polyb. διότι (qu. ὅτι aut ἐτι ὅτι) δύναται' ἂν etc.
 213. Qu. τρίμηνα (γίγνεται) | παιδία.
 214. ἐκδιωκτέον] Malim ἀποδιωκτέον.
 222. οἰκειότητα δ'] δ' add. Herm. Mendosum. Qu. νεανίαν τιν' ἐμβλέπων, vel εἰς μειρακίσκον ἐμβλέπων. Parum placet Kockii conjectura ὠραιότητα δ'.
 223. V. 2. Cf. Nausier. 1, 1. ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (γλαῦκοι).
 225. τοῖς γείτοσιν] Mendosum, nisi potius excidit aliquid ut χλευάζομαι. τοῖς γείτοσιν | (γέλωτ' ὀφλήσω) supplet A. Palmer.
 226. ἀπόμισθον] Cf. ἀπόξενος, ἀπότιμος.
 229. κακῶς κακά] Qu. τὰ κακὰ καλῶς.
 231. τὸν βίον διάπλεκε] Qu. τὸν βίον δεῖ διαπλέκειν, vel τὸν βίον διαπλεῖν χρεών (σε δεῖ), vel τὸν βίον διαπλευστέον. Plat. Phaed. 85 D. δεῖ ἐπὶ τούτου ὀχούμενον — διαπλευσαι τὸν βίον.
 235. ἢ τοιαύτην] ἦτοι τοιαύτην recte Cobet. Exciderat τοι ante τοι —.
 238. λύει] Qu. παύει, ut in Mon. 156. ἔρωτα παίει λυμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις. ἂν δὲ μὴ] Malim εἰ δὲ μὴ.
 243. ἐν τοῖσιν αἰδοίοις —] Cf. Eupol. 100. μειράκια βινούμενα | ἐν (κᾶν?) ἐν τοῖν σφυροῖν ἔλκοντα (ἔχοντα?) τὴν στρατηγίαν. [Dem.] VII. 45. εἶπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρουσι καταπεπατημένον φορεῖτε.
 250. τὸ παρὰ] Qu. τὰπό.
 271. ἄμα φαγών] Leg. καταφαγών ex Macario I. 82.
 272. πέπων ἐρινὸς —] Cf. Soph. Fr. 190, 1. πέπων ἐρινὸς ὥς ἀχρεῖος ὢν | ἐς βροῶσιν etc.
 276. ἤμην ποτ' ἤμην] ἤμην ποτ' ἤμην Naber, ut in Spartanorum cantilena. Fortasse recte.
 282. τὴν ἐρωμένην ἔχων] Qu. τὴν ἐρωμένην τ' ἔχειν. Cf. Charit. IV. 7. 7. ἐξὸν καθεύδειν τὴν (τ') ἐρωμένην ἔχειν. et Baton. 3, 1.
 283. μὴ καταγελᾷτε τοῖς —] μὴ ἀγγελάτε τοῖς — Herw. Qu. μηδ' ἐγγελάτε τοῖς —.
 285. δυνήσεται] Qu. βουλήσεται.
 286. καὶ ναῦλος] Leg. χῶ ναῦλος.

287. Qu. Δᾱος πάρεσι· (vel Δᾱος γάρ ἐστι;) τί ποτ' ἄρ' ἀγγέλων πάρα; Δᾱος al. πάρεσι] προσῆλθε, πότ' ἦλθε, ἦλυνθε al. τί ποτ'] τί ποτε al. ἀγγέλων] ἀγγέλλων, ἀγγέλων al. ἀπαγγέλλων conj. Ko. Anecd. Bekk. 93, 25. αὐτοῦ πρὸς αὐτόν (l. αὐτοῦ πρὸς αὐτόν). Ibid. 96, 19. ἐπαπορητικόν (l. διαπορητικόν ex 93, 25.). ἄρα] Corrigendum videtur πάρα.

294. V. 2. κυλίων] κυρίτων Herw. Fort. διακυκῶν. Longin. ἐξοκέλλοντες εἰς (l. εἰς τὸ) δρωπικόν.

296. εἶτα, φίλ', ὅς ἔχεις] Leg. εἶτα, φίλε, γαμεῖς. Cf. Antiph. 100, 4.

297. ἡδίκησε] Leg. ἡδίκηκε.

298. Aeschin. Παρμένοντος (Παρμένωνος?).

317. ἀντίκλειδες] Cf. v. κατάκλεις.

333. Anecd. Bekk. 1415. παρὰ τὸ ἔνεικος (ἐνείκω? cf. Herodian. II. 445, 7.).

334. κάμνεις] Leg. κάμνεις.

336. V. 3. ἀλιεῖτα μεγάλην εἰσβολὴν codex. Qu. τὰ γὰρ Ἀλῖεά μοι μεγάλην χολὴν ποιεῖ (ἄγει), vel τὰ μὲν γὰρ Ἀλῖεῖ εἰς μεγάλην χολὴν μ' ἄγει. 4. ἔτος] ἔτος probabiliter Mein. Prima in ἀλιεῶν producitur. 5. πρᾶέως] Qu. πρᾶόνως. 9. Notandum neutrum σκοτάς.

337. Strab. IX. 411. οἱ ἐν τῇ Κορωνεῖᾳ Κορώνιοι (Κορῶνιοι?) λέγονται.

338. V. 1. δὲ διαφανέσι] δὲ δὴ φαναῖσι Mein. Kock. Leg. δὲ διαφανέσι τε —. Cf. Arist. Lys. 48. χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. περιπεπεμμένοι] Suspectum. Qu. περιβεβλημένοι.

2. μαστίχην τρώγοντες] Cf. Lucian. adv. ind. 23. βάδισμα καὶ φωνὴ καὶ — ψιμύθιον καὶ μαστίχη καὶ φῶκος.

339. V. 2. κατακεκλασμένος] Leg. κατακεκλασμένως, ut in tribus codicibus legitur. Cf. Adesp. 186. ἀνακλάσας τὸν αὐχένα. Com. Archipp. 45. κλασανχενεύεται.

340. V. 1. δέσποιν' ἀπασῶν] δέσποιν' ἄνασσα G. A. Hirschig. (Non male.) δέσποινα πόλεων Porson. 3. ὥς καλὸς] καλός γ' al. Leg. καλὸς δ'.

341. V. 1. βωμόν] τοῖχον recte Naber. Mures enim τοιχωρύχους perfodere parietes, aras autem non ex luto aut argilla facere morem fuisse, neque, si ita mos fuisset, causam fuisse cur eas arroderent. 2. κἄν μηδὲν —] Qu. ἢ μηδὲν —, vel καὶ μηδὲν —. ἔχων] εὐδὼν optime Naber. 3. ἀλεκτρονῶν — ἀφ' ἐσπέρας ἄδη] Cf. Arist. Vesp. 100. τὸν ἀλεκτρονῶνα δ' ὅς ἢ δ' ἀφ' ἐσπέρας ἔφη | ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον. εἰὰν ἀπὸ] ἀν' ἐφ' anon. Ko. 4. τιθέμενοι] τιθέμεθα Cobet. Leg. τίθενται.

τινος] τινες recte Sylb.

343. V. 2. οὔτε] Annon ἀλλά? Ita etiam Madvig. 3. ἡρτυμένοι χαίρων] ἡρτυμένους ἔχαιραν recte Mein.

346. V. 3. αὐτῶ] Leg. αὐτοῦ.

352. τοῖς φίλοις] τοῖς αὐτοῦ (vel πᾶσι τοῖς) φίλοις conj. Ko. Malim τοῖς φίλοις (ἀεί).

360. V. 1. πρὸς θῆλν νεύεις] Qu. πρὸς θήλε' ἔρχει (aut simile quid). 2. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος] ὅπου πρόσεστι κάλλος conj. Ko. Offendit articulus ante κάλλος. Qu. ὅπου προσῆζη κάλλος.

363. V. 1. ὑπὸ τῇ γῇ] Imo ὑπὸ τῆς γῆς.

373. V. 1. οὐχ αἵματος καὶ τῶν ὅσα τούτοις κίρνεται] Qu. οὐχ αἵματος τε χάσα τούτῳ κίρνεται. Sed cf. Plat. Prot. 320 D. ἐκ γῆς καὶ πυρὸς — καὶ τῶν ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κέραννται. Quem locum apposuit Kock.

374. V. 2. τᾶνδοθεν] Leg. τᾶνδον. Frequens haec confusio.

375. V. 2. βαλανεῖ', ἀκρατος] Qu. βαλανεία, κῶμος. πότος] Malim πότοι, potationes.

376. Qu. ὁ μὲν ἵππος αὐτοῦ — — — — — | ἐστὶν ταλάντων πεντεκαίδεκα' ἄξιος.

379. V. 2. τῆς Καλυψοῦς ὑπεριδῶν] Exspectabam accusativum post ὑπεριδῶν.

380. V. 2. κεκτημένοις] Malim κεκτημένῳ.

381. Ita suppleverit A. Palmer, τοῖσιν — λυμαίνεται | τύραννος ἀπαραίτητος ὥς [?], καὶ τοὺς (ἐμούς) | ἰδρῶτας ὁ τάλας τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι.

383. V. 1. ἀνεπιδόκητον] Leg. ἀπροσδόκητον, vel οὐκ ἐστὶν οὐδὲν φευκτὸν —, vel οὐκ ἔστ' ἀλυκτὸν οὐδὲν —. 2. μεταρρίπτει] μεταρίπτει aut μεταβάλλει conj. Ko. Hoc malim.

384. V. 1. οὐ et γάρ add. Usener. Mox πολλῶ pro τὸ idem. Locus nondum sanatus.

386. V. 1. τὸ στόμα παρεστραμμένος] Qu. τὸ στόμ' ἔχων ἐστραμμένον. 2. δίμορφον] Qu. δυσεῖδῃ. ἀπώλετο] διώλεσεν Nauck.

388. V. 2. πάσχειν — τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς] Leg. aut πάσχειν σ' — φορῆς, aut πάσχειν — τις ὀφθαλμὸν φορῆς.

391. V. 1. μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις πταίνειν λίθον bene Kuster. οὐ πολλάκις γάρ πρὸς τὸν αὐτὸν δεῖ λίθον | πταίνειν G. A. Hirschig. πρὸς — λίθον πταίνειν] Cf. Theophr. Char. 15. καὶ προσπταίσας ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ. 2. Qu. ἔχει δ' ἀφορμὰς καιρὸς ὁμολογουμένως.

393. Cf. Plat. 168. ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ᾧ Μοῖραι φίλοι, | ἀλλ' ὁπότε μὲν χρεῖν 'δητώμην' λέγειν, | ἔφασκε 'δητώμην'. ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι | 'ὀλίγον,' 'ὀλίον' ἔλεγεν.

394. V. 2. μήτρας ἴσως] Leg. μήτρας τόμον (aut τόμους). Cf. Telecl. II. 362. μήτρας — τόμοις ἂν ἡστραγάλιζον.

420. ἦρω] ἦρων Herw. ex ipso Zenobio, quem vide. Recte.

441. Athen. κατατεινόμενον (l. παρατεινόμενον) ὑπὸ ποδάγρας.

449. τοῖς ἐς ἄδον βουλομένοις] Leg. τοῖς ἐν ἄδον κειμένοις.

450. τὰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν] Qu. ἰέν' εἰς τὸ πρόσθεν, vel πρόσθεν βαδίζειν.

451. ἐν ἀσπίδι] Qu. εἰς ἀσπίδα (as regards his shield).

453. οἶνω τὸν οἶνον] Leg. οἶνω μὲν οἶνον. Subaudiendum vero ἐξελαύνειν χρεή. Cf. Adesp. 494. Antiph. 300. Arist. Ach. 717.

454. ἀπηρενοῦντο σκάφας] Sub. χρήσασθαι (se mutuos esse).

457. ἀλουργοὺς] ἀλουργεῖς recte conj. Ko.

459. καππάριον] κάππαριν recte conj. Ko. ἀνθίαν] Cf. ad Diph. IV. 406. v. 5. Post ἀνθίαν interrogandum. Cf. Antiph.

III. 52. πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

462. V. 1. ἔχει φόβον] Cf. Men. 454. 625, 2.

470. ἢ οὐκ ἔχω] Malim οὐκ ἔχω (deleto ἢ). Cf. Arist. Th. 910.

472. ἅπαντ' ἐκείνα] Omnia ibi. Cf. Arist. Fr. 460, 5. ἦν δὲ πάνθ' ὅκως | ἐκείνα.

474. Haec non ex comoedia sumpta esse ostendit aoristus ἔφν, ut monuit Herwerden.

478. ὁρίων ἔσει] Cf. Philippid. 18, 2. Theopomp. 62, 5.

482. Qu. ταῦτα γάρ (τοι) | εὐρήματ' ἐστὶ γράδιων καὶ παίγνια.

487. ἀφόρητος] ἀφόρητον jure malit T. Halbertsma.

489. ἐνθα ταθεις φρές μ'] ἐνθάδ' εἴσφρες μ' Dind. Leg. ἀλλ' (εἰ) ἐνθάδ' εἴσφρες μ'.

508. Praestat τὸν ῥοπήν ἔχοντα, ut apud Libanium. Cf. 500.

511. Qu. λεπτάς ἔχοντες ἐλπίδας σωτηρίας.

513. ἐπέτριψεν] Leg. ἐπέτριψέ μ'.

522. ἐὰν ἀργύριον Aristaen. ἀλλ' ὅταν ἀργύριον Suid. v. θεῖ. δ κ' — schol. Aristoph. δκ' — Bentl. Leg. ἂν (aut ὅταν) ἀργύριον. Quod si Epicharmi versus est, scribendum erit δκκ' (i. e. ὅταν).

535. φεσινανασοικονλοναι R. φήσ', ἀνακνάναι (vel ἀκέσασθαι) βούλομαι conj. Ko., coll. Lysipp. 4.

541. εὐκολα] Fort. εὐχερῇ aut εὐπορα.

545. κατεῖδε] Manifesto corruptum. Qu. γράφει γὰρ (vel δέ). Cf. Plaut. Rud. prol. 15, 21. apud Kock. Cf. etiam Fr. 546.

547. Zenob. ἐπὶ τῶν ἀτυχεσιτάτων (l. ἀστοχοῦντων).

553. Qu. ἢ χρεή τραγωδεῖν τοῦτον (pro πάντας) —, aut ἢ χρεή τραγωδεῖν ἢ μελαγχολᾶν τινα.

554. πολλὰ χαιρέτω] Multum valeat.

563. Macar. οὐ προσήκειν αὐτῷ (αὐτῷ νομίζων?) τὸ σκεῦος.

579. τὸ ἀδιάφορον Mein. Ko.

583. ἄνω κάτω] τᾶνω κάτω recte Ko. ex Etym. Gud. 221, 51. 1. ubi τὰ ἄνω. Cf. Antiph. III. 140. παντελῶς ἐστραμμένον τᾶνω κάτω. Philem. IV. 33. ποιεῖν τᾶνω κάτω. Mnesim. III. 569. πάντες δ' ἐνδον τὰ κάτωθεν (κάτω 'στίν?) ἄνω.

587. Qu. τῶν κοτταβείων δ' ἡμέτερ' ἦν τὰ πλείονα. Sed κοττάβια est Callipp. IV. 561. Ergo qu. τῶν κοτταβίων δέ γ' (vel

γὰρ) ἡμέτερ' ἦν τὰ πλείονα. Praemium in hoc ludo videtur κοττάβια aut κοτταβεῖα (?) dictum fuisse, κοτταβεῖον autem vas quod suspendebatur. Cf. Arist. Fr. 209. ἔγνωκ' ἐγὼ | τὸ χαλκίον τοῦθ' ἰστάναι καὶ μυρρίνας | κοττάβια (ita enim fortasse corrigendum). Plat. 46, 7. τίθημι κοττάβεια (κοττάβια δὲ?) σφῶν ἐγὼ | τασδί τε etc.

596. Offendit anapaesti incisio in ἀλμυρόν εἶναι. Fort. μήθ' ἀλμυρόν δῶς —, vel μήθ' ἀλμύρ' εἶναι μήτε μῶρα τῶνα μόν.

599. φθανοίμην] φθάνοιμι Dobr. Ko. Leg. φθάνοιμ' ἄν.

602. Cf. Menand. 301, 6. τὰ Ταντάλου τάλαντα. 206. Κροίσω λαλῶ σοι καὶ Μίδα καὶ Ταντάλῳ.

606. σσηρῶς] Cf. Alex. III. 423. v. 26. σέσηρεν.

610. ἐνὶ σκάζειν] Sub. ποδί. Cf. Arist. Vesp. 497. παραβλέψασα — θάττερόν.

630. ἐγὼ τοι] Leg. ἐγὼ σοι.

632. Qu. (ἐγὼ) καταβαλῶ —.

633. κάμνον ἔχων] ἔχει κάμνον Mein. Leg. κάμνον, ὡς ἔοικ', ἔχει 'ν τῷ πνεύμονι.

634. Cramer. Anecd. εἴρηται παρ' (ὑπὸ?) Ἑλλήνος.

635. κενταύρους] Quasi κεντόρρους (ab ὄρρος), nisi hoc ipsum dixit comicus aliquis, cujus non est vox βλασφημία. Similiter in nomine Ἀστυνάξ lusit comicus aliquis (adesp. 744.). Cramer. Anecd. καὶ ὁ κωμικὸς βλασφημία (βλασφημῶν?) κενταύρους ἔπαιζε τοὺς —. Cf. Eust. 656. καὶ τις παλαιὸς παίζων κωμικώτερον etc. Herodian. Piers. 441. ὁ κωμικὸς παίζων — ἔφη.

639. (σὺ δ', ὠγάθ'), αὐτόν — conj. Ko.

640. δὴ] δῆτα Ko. Qu. ἐπικάρσι' ὥδε (ἤδη) προσπεσοῦμαι (τῷ ξίφει).

642. Qu. κενὰ τῆς γνάθου (γὰρ ἐστὶ) πολλὰ χωρία.

643. οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντ' ἔχει φαγεῖν] Leg. οὐδ' ἔν' ὀδόντ' —.

644. προβῦσαι] An προμύξαι? Cf. ad Arist. Vesp. 249.

645. Qu. (ἐμοῦ γάρ, vel ἤδη γάρ) ὑποσακίζεται τὰ χρήματα.

Phot. ὑπερξαίρειν (l. ὑπεξαιρεῖν).

649. ἐσπάτην γνάθον | εὐχρηστον] ἐσπάτην γνάθον | εὐκρατον (vel ἄκρατον) conj. Ko. Sed articulo opus foret. ante γνάθον. Scripserat fortasse poeta ἔσπα ταιν (τοῖν) γνάθον | ἄκρατον.

650. ἄλλος βίος, | ἄλλη δίατα] Simile est illud, 'alia tempora, alii mores.' Leg. λιμῶδές (ἐστὶν) ἡ ῥαψωδία.

654. γενναῖος εἰ —] γενναῖος (om. δ') — Mein. (σὺ δ') εἰ γενναῖος — conj. Ko. Qu. γενναῖός ἐστιν ἐκ βαλλαντίου, vel γενναῖος, εἰ 'κ βαλλαντίου.

658. αὐτόκακον] αὐτότατον (Angl. exactly, just) conj. Ko. Cf. Arist. Thesm. 514. Confer v. αὐτόχρομα. Com. adesp. 808. αὐτοβοῆς (αὐτὸς βοῆς?) ὅμοιος ὦν τῷδε.

660. βαλάντια] βαλλάντια Mein. Ko. Hic metro melius convenire videtur βαλάντια quam βαλλάντια. Cf. ad Arist. Ran. 772.

662. ἄγουσ' φορτὴν (ἐνθάδ') οἱ κλέπται conj. Ko. Fort. οἱ κλέπται (συχνά).

666. Qu. ἀφροδίσιος (γὰρ) ὄρκος οὐ δάκνειν φιλεῖ (aut ἔχει), vel — οὐδέν' ἂν δάκνοι.

667. λιθωμόται] Annon λιθώμοτοι?

668. Qu. (τοῦ γὰρ) φθάνοντος ἔργα πάντα γίνεται.

669. χυτροπόλιν] χυτροπόλιν recte, opinor, Mein. Qu. ἡχώ πετραίαν (καὶ) χυτροπόλιν. Strab. διὰ τὴν λιπρότητα (leg. λεπρότητα). Schol. Pind. αἰγινωπώλας (l. αἰγιναιοπώλας ex Etym. M. et Hesych.).

675. τοκάδα] I. q. γόνιμον (Arist. Ran. 96.).

680. Zenob. ὀρχηστρίας (l. ὀρχηστρίδας).

694. Cf. Arist. Eq. 464. οἷμοι, σὺ δ' οὐδέν' ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

707. καὶ] Qu. δῆ. Bekk. Anecd. παροιμία τῶν (l. ἐπὶ τῶν) —.

735. βλένυρι] Cf. ταγυρί (Eup. II. 431.).

739. πέδαι] πεζαὶ recte Nauck. Cf. Eup. 169.

742. οὐράνιον] Malim οὐρανίαν.

745. ἀστῆς ἐλάας] Scripserat forsan θλαστῆς ἐλάας.

746. Schol. Arist. ὅ τι (l. διότι, vel δι' οὗ) τοῦτο ἐποίησεν.

748. Eust. ὡς εἴ τις εἶπη (l. εἶποι).

754. Εὐδώρον σέλας] Qu. Εὐδωρος ἱερόσυλος.

762. βάλλ' ἐς φθόρον] Ut βάλλ' ἐς μακαρίαν. Cf. Antiph. 245, 1.

765. σκάφιον] I. e. caput, ut in Arist. Av. 806.

768. Haec apostoli Pauli verba sunt II. Epist. Tim. 4, 6.

770. V. 2. ἀνέλπιστον] Qu. ἀνέλπιστος (λιμὴν).

771. V. 2. ὁότε κρότον] Plaudite.

775. τῷ λόγῳ] Malim τοῖς λόγοις.

776. φύσιν ἔχειν] Qu. φύσει ἔχειν.

778. Cf. Telecl. II. 364. ὃ πάντων ἀστῶν λαῶσιν οἶσαι. Men. 327, 2.

781. βδόλον] A βδέω. Cf. vv. ἄσβολος et θύλος.

783. (ἐχάρην) Ἐκάβην — conj. Ko. Qu. (εἶδον δ') Ἐκάβην —.

784. λιβανωτοῦ] Joco inexpectato positum pro βοός.

790. Cf. Arist. Th. 529 sq. Metrum choriambicum esse videtur.

791. Append. prov. οὐδέν — ὄφελος ἢ (l. εἰ μὴ) σκνυτοτομεῖν.

796. Respicitur forsan ad Arist. Lys. 1072. οἶδι πρόσβεις ἔλκοντες ὑπὸ νῆας | χωροῦσ'.

798. [Lucian.] αὐτὸ (ἄρας?) ἐπάταξε. Diog. L. εἰ (del.?) ὁ εἰς τὴν γαστέρα τύπτων γαστρίζει. ἔχε (οἶσθα, λέγε, aut εἰπέ?).

804. Zenob. παροιμία ἐπὶ τοῖς — κεχρημένοις (l. τῶν — κεχρημένων). Suid. ἐπὶ τῶν ἐπὶ — πονηρίᾳ σπενδομένων (σκαυπομένων aut διασυρομένων?).

807. Zenob. *Κέσκον οὐκ ἔχουσα* (ἔχεις?).

808. *αὐτοβοᾶς*] Leg. *αὐτὸς βοᾶς*. Qu. *αὐτὸς βοᾶς* (γὰρ) ὧν *ὅμοιος τῷδε* (σύ). Cf. Arist. Vesp. 921. τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾶ. et adesp. 658.

818. Eust. 882, 24. ὁ τε ἥρως καὶ ὁ σκωπτόμενος (ὑποκρινόμενος? coll. schol. Arist. Ran. 55. δύο Μόλωνες — ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης, i. e. ὁ ἥρως, Av. 1490.).

823. *Δαμίαν*] *Λάμιον* recte Musurus. Hesych. *Γνησίθεος* (l. *Μνησίθεος* ex Photio 206, 21.). Duo fragmenta hic sunt.

855. Append. prov. *σῆπινον* (l. *στύπινον*) *γερόντιον*.

859. *δικολύμης*] Cf. v. *ἰχθυολύμης* Arist. Pac. 814.

860. Poll. *παρακεκινῶς* (l. *παρανενοηκῶς*) ὑφ' ἡλικίας. Cf. Hesych. *παραισαβάζειν*· *παρανενοημέναι*.

879. *ὄνυχιαῖα*] Leg. *ὄνυχιαῖα*.

882. Poll. *καταγλωττισμός* (*καταγλώττισμα*? cf. Ar. Nub. 51.).

884. *παλίμβολος*] Numenius Euseb. P. Ev. XIV. 5. 14. *παλίμβολος* — καὶ *παρακεκινδυνευμένος*. Menand. IV. 201.

887. Cf. Men. 462, 11. *ὑποβινητιῶντα βρώματα*.

893. *ποντοκύκη*] Qu. *παντοκύκη* cum Lobeckio. Attamen cf. v. *ποντοφάρυγξ* (666.) et *ποντοχάρυβδης*. Lucian. I. 499. *κυκῶν τὴν θάλασσαν*. Alciph. I. 10. οἱ ἄνεμοι — *κυκήσειν τὸ πέλαγος* ἐπαγγέλλονται.

902. Poll. *τὴν τραχεῖαν* (*πρόφασιν*?).

909. Phot. et Hesych. *τυντλάζειν*· αὐτὸ καὶ αὐτὸ (τὸ αὐτὸ δει aut τὸ αὐτὸ πολλάκις?) λέγειν.

916. *ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς*] I. e. *χαλάσαι* aut *ὑποχαλάσαι*.

917. *φαλακρότερος εὐδίας*] Qu. *εὐδίας φαλακρώτερος* (sic Demetr.).

932. Simplex *σάθη* legitur Ar. Lys. 1119. *σάθων* Telecl. II. 377.

937. Bekk. Anecd. ἐπὶ τοῦ πλείον (ἴσον?) ἐγγέαι. Hesych. τὸ ἴσον (adde ἐγγέαι?) *πιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας* (l. τῷ ὕστερον ἐλθόντι, ut ap. Bekk. Anecd. 80, 9.).

939. *ἀντιπελάργωσις*] Imo -ησις. *ἀντιπελαργεῖν* est adesp. 1570.

941. *ἀπιαλεῖς*] Confer futurum *ἐπιαλῶ* Arist. Nub. 1299.

942. *ἀπικρόχολον*] Angl. white-livered. *Χολῆς πικρᾶς* non raro mentio fit.

943. *ἀπίνθιον*] *ἀσπίνθιον* (i. q. *ἀψίνθιον*) recte Mein.

946. *ἀποκραιπαλισμός*] Comice formatum ab ἀπὸ *κραιπάλης*. Sed vera lectio videtur quam Suidae cod. A. exhibet, *ἀποκεκραιπαλισμένος* (i. e. *τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγείς καὶ μέθης*). Parum placet Kockii conjeectura *ἀποκραιπαλησμός*.

952. *ἀσκορδίνωτος*] *ἀσκορδίνητος* recte conj. Ko., qui confert *ἀσκαρδαμνκτί* (Arist. Eq. 292.).

954. *αὐτόδειπνος*] Cf. *αὐτοδιάκονος*, *αὐτολήκνυθος*.

957. βαμβαλύνειν] Leg. βαμβακύνειν, ut apud Hipponact. 17 B. Anglice, to shiver.

960. βομβυλεύματα] Qu. μονθυλεύματα M. Schmidt. Cf. Poll.

VI. 60. Fort. ὀνθυλεύματα. Confer νωγάλεγμα (νωγάλισμα?).

964. βούρωος τις] Qu. βούρωστος aut βοίρωμος (om. τις).

969. Bekk. Anecd. ἡτονηκώτας σώματι (l. τῷ σώματι, coll. Hesych.).

974. διεδοιδύνκισε] Sc. στρογγύλην τὴν χεῖρα ποιήσας (Hesych.). Cf. v. ἀναδοιδυνκίζειν supra.

975. διακνυνοφθαλμίζεται] Ut διορχεῖσθαι τι et similia.

983. δικαμπίας] Cf. τροπίας, καπνίας, ἀμφίας, etc.

984. δικομήτρα] Cf. v. ὄρνυγομήτρα.

986. Poll. σκορδοῦν (an λορδοῦν, λορδοῦσθαι?). στενάσαι (στενάζειν? cf. στένειν Arist. Eccl. 462.).

988. ἐγκαλοσκελεῖς] Producitur secunda.

990. Hesych. ἐγνυπώθη· τρυφᾷ (κατηφῆς ἦν?). Cf. Men. 1020.

1000. ἐνλαπειθάσθαι] Scrib. ἐλλαπιθάσασθαι. Cf. v. ἐγκι-
λικίζειν.

1005. Suid. ἐξηρμένοι (l. ἐπηρμένοι, coll. Hesych.).

1017. θεμερύνεσθαι] θεμερύνεσθαι recte Falk. Ko. Cf. Hesych. v. θέμερον (i. e. σεμνόν). θεμερύνεσθαι formatum ut σεμνύνεσθαι, ἄβρύνεσθαι, καλλύνεσθαι, etc.

1018. λαμβοφάγον] Corrigendum λαμβειοφάγον, coll. Demosth.

18, 139. Bekk. Anecd. τὸν πταίοντα (παίζοντα aut λοιδοροῦντα?).

1022. ισχιοίδης] Leg. ισχιώδης. Cf. γαστροοίδης (γαστρῶδης), πεοίδης (πεώδης).

1023. καλλιώνυμος] I. η. θαλάσσιον αἰδοῖον. Quocum apte conferri potest fungus 'phallus impudicus' appellatus.

1025. Latent haud dubie comici poetae verba, sed quid scripserit non facile dixeris. Scripserat forsitan comicus aliquis τῆς οὐκείας γὰρ οὐποι' ἐκπέμπει καπνὸς | τοιοῦτος αὐτοὺς ἀλλὰ πάντας εἰσάγει.

1028. κατακαχρύσω] Cf. vv. καταχρυσῶ, καταργνρῶ, etc.

1030. Etym. M. καὶ βαῦ (καταβανκαλίζειν recte Herw.) τὸ κατακοιμίζειν.

1036. κερκωπίζειν] Ut κρητίζειν, κιλικίζειν, λακωνίζειν, μεγα-
ρίζειν, γαλκιδίζειν (1192.), ἀττικίζειν, etc.

1038. κυχλοιδιᾶν] κιχλιδιᾶν al. Qu. κυλοιδιᾶν.

1039. κλωρομάστιξ] Cf. Poll. X. 177.

1040. κνέωρον] Cf. v. λόχμη eodem sensu Arist. Lys. 800.
τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

1042. κνισοτηρητής] An κνισοτήρης, ut πινυοτήρης Vesp. 1510.?

1044. Κρονίτης] Confer fictum nomen Πικνίτης Arist. Eq. 42.

1048. κολλοποδιώκτης] Cf. v. γνωμοδιώκτης (Cratin. II. 225.),
et κνισοδιώκτης.

1049 b. Eust. 1409, 63. οἱ ἄγροικοὶ καὶ κραδοφάγοι (1049.) λέγονται καὶ κραδοφάγαι.

1056. Eust. δὴ δὴ κύνα χοῖρον (δὴ δὴ κύνα χοῖρος?) ἄλλη κωμωδία φησί.

1057. *κυνέπασαν*] *κύν' ἔσπασαν* recte, opinor, Ko. Idem recte *ἐξέδειραν* pro *ἐξέδεισαν* apud Hesych.

1059. *κυρτονεφέλη*] *κυσθο.*, *κυρθο.* al. Verum videtur *κυσθονεφέλη*, quod conj. Mein. Cf. *κυσθοκορώνη* (1060.). Nisi praefendum *κυσσο.* Cf. ad 1066.

1063. Hesych. οὕτω λέγεσθαι τῷ (l. ὡς τῷ) *κυσῶ λακωνίζοντα*.

1066. Eust. δὴ ἄν τις — ἐρεῖ (l. εἴποι aut λέγοι).

1069. *λάληθρον*] Cf. Arist. Pac. 654. καὶ *κύκηθρον* καὶ *τάρακτρον*.

1070. Recte se habet *λελημάτωμαι*. Apte ὠματῶσθαι confert Kock.

1072. *λευκηπατίας*] Anglice white-livered. Cf. *λεύκιππος*.

1077. *μεθυσοχάρυβδις*] Cf. *μεθυσοκότταβος* Arist. Ach. 525. *ποντοχάρυβδις*, et *γαστροχάρυβδις* Cratin. II. 215.

1078. *μεσοπέρδην*] I. q. *μεσοφέρδην*. Cf. *σύρδην*, *φύρδην*, *ἄρδην*, *βύζην* (*βύσδην*). Sic *Περσέφαττα* et *Φερρέφαττα*.

1080. *μοιμύλλειν*, *μοιμυλλᾶν*] Cf. *διαμυλλαίνειν* Arist. Vesp. 1315. Omnia a *μύνω* (claudere) derivata, unde *μύλλα* (labia).

1083. *μονογέρων*] Concise positum pro *μονότροπος γέρων*, ut *τρυγοδαίμων* pro *τρυγωδὸς κακοδαίμων*. Cf. *νωδογέρων* (1090.) et *τυμβογέρων*.

1087. *νεοπεινής*] I. e. ὁ *νεωσιτὶ πεινῶν*, ut explicat grammaticus. Sed *νεοπένης* recte corrigere videtur Mein., coll. Bekk. Anecd. 52, 18. Quocum confer v. *νεόπλουτος*.

1094. Hesych. *παρὰ τὸ ἐτοιμοκόλλιξ* (mendosum).

1095. *δρθοπυγιάν*] Cf. *περιπρωκτιᾶν* (1114.) et *σανλοπρωκτιᾶν*.

1096. *δρθοσταδόν*] Intelligendum *σχῆμα ἀφροδίσιον*.

1097. *παιδότριψ*] Cf. *πορνότριψ*, *χοιρότριψ*, *οἰκότριψ*, *θησειότριψ*, *σκευότριψ*, *πεδότριψ*.

1098. *παλίγγλωττον*] I. e. *δύσφημον*. Cf. v. *παλίγκτος*.

1100. *παππάζειν*] Cf. Hom. Il. ε'. 408. *παππάζουσι*. Ar. Vesp. 609. *παππάζουσ'* (*παππίζουσ'* V. et Suid.). Vera forma videtur esse *παππάζειν* (a *πάππας*, Ar. Pac. 120. Eccl. 645.). Nusquam legitur, quod mireris, *μαμμάζειν* aut *μαμμίζειν*.

1102. Corrupte Phot. *παράδεισος*: τὸ ἐνεσιῶς (*ἀναισθητον*?). σημαίνει δὲ ὅλον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι (*ἐμπεριπατεῖν* aut *ἐμπεριπατῆσαι*?) *τεθειμένως* (*ἀνειμένως*?) διὰ τὴν ἀναισθησίαν. Cf. Hesych. *παράδεισος*: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν, οἷς ἔστιν *ἐμπεριπατεῖν*. Nobis a fool's paradise. Saepe comicos hac voce ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν usurpasse testatur Photius, nullum tamen ejus usus exemplum servatum est.

1103. Hesych. *παρήμαρτεν* (l. *παρημάρτηκεν*, coll. Phot.).
 1105. *παρallάττειν*] Cf. 860. et ad 1103.
 1108. *παρελαχάνιζες*] Cf. *παραλογίζεσθαι*, *παρακρούειν*, etc.
 1109. Hesych. *παρεμβλέπουσα* (l. *παραβλέπουσα*, coll. Phot.).
 1111. *πεοίδης*] *Ἄπνον πεώδης?* Cf. *γαστροοίδης* (*γαστροώδης?*), *χελυνοοίδης* (*χελυνώδης?*), *ὤμοοίδης* (*ὤμώδης?*), *ισχυοοίδης* (*ισχυώδης?*).
 1112. *περιῆρρον*] Cf. ad Thesm. 504.
 1113. *περιπλευρηῖς*] Cf. v. *διαμηρίζειν*.
 1114. *περιπρωκτιῶσα*] Cf. *ὀρθυπνυῖαν* (1095.), *σανλοπρωκτιᾶν*.
 1115. *περιστέρια*] *περιστέρνια* conj. Ko., coll. Phot. *περιστέρνιον* (*περιστέριον* cod.): *τὸ περιστερνίδιον*. ἔστι δὲ *κοσμάριόν τι*. Hesych. *περιστέρια*· *κοσμάριά τινα*. Cf. *προστερνίδιον*. Fort. ὑποδερίδας (Arist. Fr. 320, 14.). Sed, quum Hesychius *περιστέρια* per *κοσμάριά τινα* explicet, nil mutandum videtur.
 1118. *πηξιδάλαττα*] Cf. *βορβοροτάραξις* (Eq. 308.), *ταραξιπότης* (Eq. 247.) *ταραξικάριος* (Ach. 315.), *χρεμψιδάειρος* (Adesp. 1198.), *προδωσέκομπος* (1125.).
 1121. *ποντοφάρυξ*] Imo *ποντοφάρυγξ*. Nominativus enim est *φάρυγξ*, casus obliqui *φάρυγος* etc. Confer *ποντοχάρυβδος*.
 1122. Phot. Scrib. sic, *πρατίας*· *ὁ τὰ δημόσια πωλῶν κῆρυξ δημόσιος*.
 1125. *προδωσέκομπος*] Cf. *προδωσέταιρος*, *Πεισέταιρος* (non *Πεισθ.*, Arist. Av.).
 1132. *ζαβάττειν*] I. e. *συντόνως ποδοκτυπεῖν* (Phot.), *τύπτειν καὶ ψόφον ποιεῖν τοῖς ποσὶ καὶ δάσσειν*. Sed *ἀρράβακα* (ἀπὸ τοῦ *ἀρραβάσσειν*) est Bekker. Anecd. 446, 26. Vox cognata videtur *saraband*.
 1133. *διγεσίβιοι*] Imo *διγωσίβιοι*. (*διγοσίβιοι* cod. Bekk. *διγοσιδίους* A. Poll. *διγῶσι βίους* B.) Cf. Arist. Fr. 92. *δύσσιγος*.
 1134. Phot. *σάβυτταν* (an *σάβυττον*, coll. Phot. et Hesych.?). *σάκταν*] Cf. *σάκανδρος* Lys. 824.
 1135. *σάκταν*] Hesych. *σάκαν*· *τὸ τῆς γυναικός (αἰδοῖον?)*. Cf. Arist. Lys. 824. *τὸν σάκανδρον*. Unde *σάκαν* Photio reddiderit Kock. Fortasse recte.
 1145. *σκινδακίσαι*] Corr. *σκινδαρίσαι*, coll. Phot. et Hesych. l. l. Phot. *σκίνδαρον*· — *σκινδακίσαι* (l. *σκινδαρίσαι*). Hesychius *σκίνδαροι* (*σκινδαρά?* cf. Phot. v. *σκίνδαρον*)· *τὰ προσκινήματα* (l. *προσκινήματα*).
 1151. *σοροδαίμων*] Cf. *χρονοδαίμων*, *τρυγοδαίμων*.
 1152. Hesych. *σπόρδυγγες* (l. *στόρδυγγες* ex Poll.).
 1166. *τολμητίας*] Analogiae repugnat. Leg. *τολμηματίας*, ut *ληματίας*, *τραυματίας*, etc.
 1173. *τυρεύει*] Cognata vox videtur nostra *to churn*. Phot. *τυρεῖται* (*τυρεύεται?*). Ibid. *κινήθέντα* (*κνηθέντα?* cf. Hesych.

τυρεύει· ταράττει, κυκᾷ). Hesych. τυρωθέντα (f. τυρευθέντα)· ταράχθέντα, κινηθέντα (l. κυκηθέντα).

1180. ὑπερμαζεῖ] Leg. ὑπερμαζᾷ. Cf. Lucian. Nav. 15. ὑπερμαζᾷς. Etym. M. 573, 22. ὄθεν καὶ ὑπερμαζᾷ etc.

1181. ὑπεροψωνεῖν] ὑποψόνην cod. Leg. ὑποψωνεῖν (Ach. 842.).

1187. φειδαλφίτειν] Formatum ut φαινοπροσωπεῖν.

1188. φθειροκομίδης] φθειροκομήτης M. Schmidt. Fortasse recte. Sed corrigendum forsitan φθειρογομίδης (φθειρῶν γέμων).

1189. φθειροκτονεῖν] Formatum ut ἀνδροκτονεῖν, ξενοκτονεῖν, etc.

1191. Bekk. Anecd. ἐπὶ (l. ἐπὶ τῶν) λυπρῶς — κοιμωμένων.

1194. χελινόιδης] Qu. χελυνώδης. Cf. ad 1111.

1197. χοιρότριψ] Cf. χοιρόθλιψ, οἰκότριψ, et ad 1097.

1199. ψυχροκομφώματα cod. ψυχροκομφεύματα Dind. Formatum a ψυχροκομφεύεσθαι, quocum confer βωμολοχεύεσθαι, τερατεύεσθαι, πονηρεύεσθαι.

1200. ὠλεσίοικοι] Pro ὀλεσίοικοι. Contra ὀλέκρανον pro ὠλέκρανον (1093.)

1203. V. 1. τί κάθη] Mendosum. κλίδητι Mein., coll. Eur. Fr. 692. Malim κλίνηθι. 3. ἐν δ' ἐκίονατο οἶνος] Cf. Arist. Eccl. 841. κρατήρας ἐγκιρᾷσιν. 5. ὕμνεϊ] ὕμνεϊτο Petav. ὕμνει δέ τις Bergk. ὕμνησε conj. Ko. 6. ὁ Φοῖβος] ὕφορβος vel συφορβός conj. Ko. Parum probabiliter. Qu. Ἀδμητος aut Ἀρμόδιος. τ' ἐναύλιον] τ' ἐναυλίαν Bergk. τε ναυτίαν (?) conj. Ko. 7. ἐξέκλαξε] ἐξέκλαγξε Reisk. ἐξέπληξε conj. Ko. corruptum habet Mein. Qu. ἐξέκλεισε (exclussit).

1204. V. 4. δὲ τρυφερῶς] δὲ τρυφερός Trinc. δ' ἀτρεφέρον Grot. (Cf. Eup. 69.) δ' ἀτρυφέως Cobet. Qu. ὅστις δ' ἀνευ τρυφῆς.

2. ἔνδον] Suspectum. 6. βεβαίαν] Leg. βέβαιον. Cf. ad Arist. Lys. 1015.

1206. V. 4. πειρωμένω] Qu. λυπουμένω.

1209. V. 1. τὸν ἄλλον] Qu. τεθέντα aut τεθεῖσθαι. ὧδε] τόνδε recte Nauck. 2. διαρῶν] διαθρῶν Valck. δὲ διαθρῶν Herw. Nil mutandum videtur. ἄν] ἦν Nauck. Leg. ὄν. Post διαρῶν virgula tantum ponatur.

1210. V. 2. εἰ τύχοιεν] Qu. ἂν (ἦν) τύχωσιν (et mox μέλλωσιν), vel εἴπερ εἰσὶν (et μέλλουσιν). ἅπλοϊ] ἄμνοϊ optime Kock. Cf. Arist. Pac. 935. ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἄμνοϊ τοὺς τρόπους. Eq. 264. ἄμνοκῶν. τοῖς τρόποις] Leg. τοὺς τρόπους.

1211. V. 1. ξενῶνας οἶγε] Leg. ξενῶν' ἀνοιγε.

1215. V. 2. ὥς γαμεῖν ἔχεις τάλας] Qu. ὦ τάλαν, γαμεῖν ἔχεις, vel πρὸς γάμους (vel πρὸς τὸ γαμεῖν) ἔχεις, τάλαν. Constructionis qualem vulgata exhibet exemplum desidero.

1216 b. V. 2. μὴ πιεῖν] ἢ ῥυπιεῖν Porson. Ko. ἢ πιεῖν recte Casaub.

1217. *χοῇ*] Malim *δεῖ*.
 1220. V. 1. *τῷ θεῷ δοκῇ τινα*] *ἄνδρα τῷ θεῷ δοκῇ* probabiliter Nauck. 2. *προφάσεις δίδωσιν*] Qu. *ὁδοὺς δείκνυσιν*.
 1225. V. 1. *νῦν δὲ σωθείην*] Cf. Men. 65, 5. *σωθείης δὲ νῦν*.
 1234. Archilochi esse suspicor. Utique *ρόον* locum in comoedia non habet.
 1238. *καὶ φντεύεσθαι*] *κάμφντεύεσθαι* Naber, absque causa.
 1240. *ὁ δ' αἶτ'*] *οὔτος δ'* nescioquis. *αἶτε* non legitur in senariis, saltem apud comicos.
 1257. Recte transponere videtur Nauckius, *ἀνουθέτητος παῖδα ρουθετεῖ πατήρ*.
 1258. *ἄπαιρε*] Leg. *ἄπερρε* (Anglice, be gone).
 1270. *παρὰ Κρότιωνά γ' ἄστεα*] *Κρότιωνος* codd. Vat. 4. 5. unde *παρὰ Κρότιων' ἔστ' ἄστεα* Duebner. Leg. *πρὸς Κρότιωνα γίγνεται* (aut *πάντ' ἔφν*). Cf. Lys. 860. *ὅτι λῆρος ἐστὶ τᾶλλα πρὸς Κινησίαν*. Pro *μάταια* fort. *λῆρος* δὲ aut aliud quid. Mant. prov. [*ἐν*] *ἀνδρία* (l. *εὐανδρία*).
 1272. *ἐμπίπτω*] *ἐγὼ ἔμπιπτο* conj. Ko. Qu. *εἰς τοῦσδ' ἐνέπεσον* τοὺς λόγους. In comoedia enim requiritur articulus post *τούσδε*.
 1274. *οἶνός μ' ἔπεισε*] Qu. *οἶνός μ' ἐπῆρε*.
 1292. *ῥῆξαί με (φωνήν) καὶ φράσαι δεῖ (τὸν) λόγον* Mein. — *καὶ φράσαι πάρες λόγον* conj. Ko. Cf. Arist. Nub. 357. Sed *φωνήν* non posuit poeta. Qu. *ῥῆξαί μ' (ἔασον vel ἔατε) καὶ φράσαι λόγον τινά*.
 1293. Qu. *φονικελίκτην τῶν λόγων* (vel *ἐν λόγοις*, vel *κἂν λόγοις*) *ἀλαζόνα*. Kockius apte confert v. *ἱμαντελικτής* (Plut. Mor. 80 b. 614 e. Clem. Alex. Strom. I. 3. 22.).
 1296. V. 2. *τὴν ἐπιτάξ*] *τὴν ὑπαντάξ* Cobet. Qu. *τῆς ὑπαντάξ*. Cf. Arist. Fr. 616. Eur. Fr. 292, 2. *μὴ ἐπιτάξ* (sic Nauck.) *τὰ φάρμακα | διδόντ'*.
 1300. Qu. (*κἀγὼ* aut *ἐγὼ*) *μάλ' ἦσθην*.
 1304. *βαὺ βαὺ (βαῦζων)* — Naber. Qu. *βαῦ βαῦ (βαῦζων)* —. Cf. Cratin. Π. 17. Arist. Thesm. 173. *βαῦζων*. 895. *βάυζε τοῦμόν σῶμα βάλλονσα ψόγω*.
 1308. *οὐδ' ὅσον*] Fort. *οὐδὲ γεῦ*.
 1312. *γλώσσα εἰ οὐ κεμπήξεται. ἄδηλον εἰ ἡσυχάσεται* Lex. Sabbait. p. 7, 1.
 1324. 1 sq. Apte confert Herwerden Demosth. XIX. 136. apud Kock. 2. *θαλάττῃ* recte Mein. 3. *ἐν τ' ἡχώ, ἐντείχω*, aut *ἐντ' χώρᾳ* libri. *ἐντ' ἡχών* ed. Ven. *ἂν τύχη* Jacobs. *ἦν τύχη* Kayser. *κεῖ γαληνὸς ὦν τύχοι* Emper. Qu. *ἦν (ἂν) γαληνίζων* (vel *γαληνὸς ὦν*) *τύχη*. *βραχὺ*] *ταχὺ* Jacobs. Fortasse recte.
 4. *κἂν τις αἰτία*] *κἦν τις ἄντιος* Bergk. *τὸν πολίτην*] Qu. — *τῶν πολιτῶν* (quod suadet etiam Bergk.), vel *τῷ (τινὶ) πολίτῃ*, vel *κἦν (κἂν) τις αἰτίας γένηται τῶν πολιτῶν*.

1325. V. 2. ἐποπιᾷ] ἐπωπᾷ recto Dind. 3. πάντα ποιῆται] πάντα ποιῇ Reisk. Μητιόχῳ δὲ πάντα κείται Porson. Qu. Μητιόχῳ δὲ πάντ' ἀνεῖται. Cf. Archil. 71, 2. Λεωφίλῳ δὲ πάντα κείται (πάντ' ἀνεῖται recte Bergk.).

1329. Diogenian. ὑπὸ Φιλίππον (Φιλίπῳ, aut μετὰ Φιλίππου Κο.).

1335. Poll. τὸ Μητίχου κάλλιον (καλίδιον conj. Κο. leg. καλούμενον).

1340. Eust. ξυρόμενον (l. ξυρούμενον) τὴν ὑπήνην.

1352. βορβορόπη] Confer nomen Σαλαβακχῶ formatum, ut videtur, a σαλάβη (i. q. ὀπή), et nomen proprium Παρθενόπη.

1360. κυνόφαλοι] κυνόφαλλοι probabiliter Mein.

1361. λαίλαι] Qu. λαί, ut apud Hesych. Allusio haud dubie est ad v. λαικάζειν.

1362. λακκοσκαπέρδαν Phot. λακκοσκάπερδον Hesych. Utrum verum sit non liquet. Qu. λακκοσαπέρδην (σαπέρδης piscis nomen est). Cf. vv. λακκόπρωκτος, λακκοσχέας (1363.), λακκόπεδον.

1367. νώθουρος] Impotens. Compositum ex νωθρός (νωθήης) et οὐρά (i. q. κέρκος). Est autem οὐρά i. q. κέρκος (τὸ αἰδοῖον).

1372. Poll. II. 42. οἱ ποιηταί (sic temere Bekker. pro vulg. οἱ κωμικοί, corr. οἱ Δωρικοί et hic et in VI. 9.) —.

1376. σεσωσμένος] Qu. σεσησμένος (Anglice drained).

1379. Τρικόρινθος] Τρικόρινθος Mein. Recte, opinor. Cf. nomen Τριφάλης.

1380. ὑπερκαταβακχεύονσαν Mein. Fortasse recte. Mirum compositum.

1382. ψηλαφησικότταβοι (ut μεθυσοκότταβοι) probabiliter Cobet. (Sic ταξαζικάρδιος, κυκησίτεφρος, etc.).

1528. V. 2. Qu. νόμῳ [μὲν] πόλεως ἐδύομεν, etc.

1530. V. 2. Qu. οὐ χαλεπὸν εὐπρεπεῖς πορίσασθ' ἐστὶν λόγους.

1549. Qu. νῆ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτ' ἐξ ὅτου γένον ('γένον Κο.).

1570. ἀντιπελαργεῖν] Cf. adesp. 939. ἀντιπελάργωσις (l. -ησις).

A D D E N D A.

SUSARIO.

I. 3.

1. V. 1. Cf. Arist. Ach. 1000. ἀκούετε λεῶ.

CHIONIDES.

I. 4.

1. V. 2. ἀτεχνῶς] ἀτενές conj. Kock. Quod parum placet. Requiritur accusativus aliquis pluralis in -ους desinens, qualis est ἀλύχρους, quod reponendum videtur.

6. κόπιετον] Fort. κοπίεον.

MAGNES.

I. 7.

1. ἤδη τεθέασαι —;] Cf. Hermipp. 36. ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας; Arist. Nub. 370.

2. μὲν μοι] Leg. μέντοι. παροψίδες] Cf. Arist. Fr. II. 1016. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκενασμένος.

3. λούσαντα χρῆ] Leg. λελονμένον —. βακκάριδι κεχρυσμένον] Cf. Achae. trag. 10. βακκάρει χρυσθέντα. 16. μύρω σε χρύσω πάντα ἐδόσμων δέμας.

ECPHANTIDES.

I. 9.

5. κακηγορίστατος] Cf. κλεπτίστατος Arist. Pl. 27.

CRATINUS.

I. 11.

1. οἶδεν] εἶδεν Herm. Nihil opus. 2. Qu. ὦ Γνήσιππ'; ἐγὼ οὐχ οὕτω χολῶ. Vel ὦ Γνήσιππε, πώποτε; σχολή. Cf. Fr. Sabbait. 19. et 20. 4. λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος] Cf. Men. IV. 246. εὐωχούμενος τὰ σκωμμάτια.

6. V. 2. In fine versus interrogationis nota ponenda est.
18. Qu. *πῦρ ἐπὶ πῦρ ἄγεις*. Cf. Arist. Fr. 453, 2.
25. *τῆς τέχνης*] Haec mendosa sunt.
26. *κάπεπαρδε*] *κατέπαρδε* Phot. καὶ *πέπορδε* Suid. *κάπεπόρ-
δει* (quod pro imperfecto est) recte proculdubio Porson. Praesens
πέπορδα est Arist. Pac. 335.
29. *παροῦσα*] An *παριούσα* (coming forward)?
43. *βῆ βῆ λέγων*] Balans. I. q. *βληχώμενος*.
44. *τῶν βδελλ.*] Qu. *μετὰ βδελλ.* Deinde delendum αἰτῶ.
45. Ut *νήσις* et *ἄνησις*, sic *νώνυμος* et *ἀνώνυμος*.
48. *γελγόπωλις*] Cf. Hermipp. 13. *γελγοπωλεῖν*. Eupol. 304, 3.
καὶ *περὶ τὰ γέλην*.
51. "οὔτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει;" *βοῶν* recte Cobetus.
52. Cf. Cephisodor. 1. *σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄρος
ῥομαι*. Arist. Vesp. 603.
54. *τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας*] Qu. *τοὺς ὧδε μάτην* (vel
ἐνθάδ' αἰ, vel *ἐνταυθὶ*) —.
63. Cf. Eupol. 245. (*ἤδη*) *κατευκάουσιν ἡμᾶς ἰσχαδί*. Soph.
Oed. C. 338.
76. *τὴν πέρυσσι βουλὴν ἐφεστώς*] Leg. *τῇ πέρυσσι βουλῇ ἐφε-
στώς*. Sed de metro non liquet.
87. *εὔτριχι πόλω*] Cf. Eubul. 104, 4. *νυμφίον εὔτριχα*.
92. *παροφωνεῖν*] Hinc *παροφωνήμα* Aesch. Ag. 1447. Cf.
παραγοράζειν Alex. 61. et *ὑποφωνεῖν* Arist. Ach. 842.
96. Scribendum videtur *ἄμοργιν* (i. e. *τὴν ὑποστάθμην*, sedi-
mentum) *ἐνδον βρυτίνην ἡθεῖν* (aut *ἡθεῖ*, codex *νίθειν*) *τινά*.
Quod si verum est *νήθειν*, cf. Plat. Politic. 289 C. *νήθειν καὶ
ξαίνειν*. Lepida in hoc fragmento inest ambiguitas de industria
quaesita. Primum quidem in *ἀμοργίς* (i. e. *χιτῶν ἀμόργινος*) et
ἄμοργις (i. e. *ὑποστάθμη*) luditur; deinde in *βρυτίνην*, quod et
βομβυκίνην et *κριθίνην* (hordeaceam) significat; denique in *νήθειν*
et *ἡθεῖν*, quocum confer illud *ἀπὸ ὄνου* (*ἀπὸ νοῦ*) *πεσεῖν*. Cf.
Arist. Lys. 737. *ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται*. *νήθειν*]
νήθει Salmas. *ἡθεῖν* Ko. Cf. Epilyc. II. 889. *Χῖος καὶ Θάσιος
ἡθημένος*.
97. V. 2. *οἶομαι* (γὰρ) Grot. Fort. *οἶομαί* (γε). *μηδὲν*] *μηδέν'*
alii. Qu. *οὐδέν'*.
99. *πλέον γραφάλλων* Mein. Cf. Plat. II. 650. *κνεφάλλων ἢ πτί-
λων σεσαγμένος*. Theopomp. II. 809. *ὄλον σάξαι κνεφάλω* (*κνεφάλ-
λων ἔσαξε* Jacobi).
105. *οἶσθας*] Eadem forma usi sunt recentiores comici Alexis,
Philemon, Menander.
108. V. 3. *ἐπὶ τῷδ' ἐπωάζουσ' ἄν ἐκλέψαις*, aut *ἐπὶ τῷδ'
ἐπωάζ'*, ὥς *ἄν ἐκλέψης* Lenting. ad Androm. 84.

109. V. 2. Cf. Pher. II. 300. ἡβνλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμένα. 3. καὶ μήλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια] Coniunguntur μηλον et σισύμβριον etiam Fr. 239.

110. Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην recte corrigere videtur Mein. Cf. 112. Arist. Av. 814, 5.

119. Scrib. μεθυστέρον 'ν χρόνον.

122. Cf. Arist. Eq. 188. 1. οὐδ' ἐπίσταμαι] Fort. οὐδὲ μουσικήν. Idem enim sunt οἶδα et ἐπίσταμαι.

126. ἄκασκα] I. e. ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως (Hesych.). Cf. Aesch. Ag. 741. ἀκασκαῖον (?) ἄγαλμα πλούτου.

128. εἰς μὲν] Malim εἰς τις. Sed corrupta videntur verba εἰς μὲν.

142. V. 2. κάμπιμπλάμενοι πυριάτη] Qu. — πυριάτου.

160. ἀνίει τὰγαθά] Imperfectum. Cf. Ar. Ran. 1462. ἐνθ' ἐνδ' ἀνίει τὰγαθά.

165. Cf. ad Telecl. 38, 2. δρυπεπέσι (sc. ἐλάαις) μάσαις —.

3. βώλοις] φύλλοις probabiliter Kock.

169. V. 1. δεῖ δ' αὖθ' ἑμᾶς] Malim δεῖ δ' αὖθ' ἡμᾶς.

172. ἄνδρας σοφούς] Malim cum Cobeto ἄνδρα σοφόν. V. Kockii notam. εἰς δύναμιν] Fort. ὡς δύναται.

175. πνλαιορχωνγλώσαν cod. V. Aristoph. Qu. Πνλαίq. ἔχει δὲ γλῶτταν —, aut simile quid.

183. V. 3. δρ' οἶσει τρία;] Cf. Pher. 70. et ad Arist. Eq. 1188. Av. 1256. στύομαι τριέμβολον. Ach. 994.

186. V. 1. ἀναξ] Malim ὠναξ? τῶν δρυμάτων] τοῦ δρυματος al. Quod jure praefert Mein. Cf. Ar. Pac. 239. ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος. 4. Cf. Arist. Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν δητόρων.

188. V. 1. ἀτὰρ ἐννοοῦμαι —] Imitatur Eur. Med. 900. ὡς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 2. τῆς ἡλιθιότητος] Qu. τῆς τ' —, vel potius cum Casaubono τῆς ἡλιθιότητός τε.

192. ἦ δ' ὅς] Cf. Arist. Lys. 514. ἦ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ.

196. χορδῆς τόμος] Cf. Axion. III. 535. Alex. III. 442. ἐν τοῖς λύχνοις] In foro ubi lucernae veneunt. Cf. ad Vesp. 789. γράφον] Leg. θάψον. Cf. Arist. Vesp. 386.

198. τὰμὰ δὴ ξυνίετε] Malim τὰμ' ἔπη ξυνίετε.

205. (αἶq') αἶρε δεῦρο τοὺς βρικέλους bene conj. Kock.

207. V. 1. ἀφικνεῖ] Poetice pro ἀφίξει. Cf. 208, 1.

213. φωσί] Cf. Arist. Pl. 535. φώδων ἐκ βαλανείου.

214. Tantum ἀμοργοί Cratini videtur esse, qui ita πόλεως ὀλέθρους dixisse videtur. Etiam πόλεως ὀλεθροὶ Cratino tribuunt Mein. Kock.

218. οἶτον ἄρασθ'] Cibum sibimet ipsi afferre. Activum αἶρειν valet afferre alii (Pac. 1.).

219. σπόδιζε] σπάθιζε al. σπύριδιζε Kock. Recte. Cf. Fr. 857.

221. V. 2. φνγήν] An φύσιν?

230. Valde arridet Kockii conjectura, ἡ γὰρ μουσικὴ βροτοῖς ἀεὶ | ὀργὰς ἀκορέστους ἐπιφέρει τοῖς σώφροσιν, nisi quod βροτῶν malim. Suspecta tamen est haec scholiastae explicatio locutionis ἐπιφέρειν ὀργὴν τινι. Credibile est Thucydidem (VIII. 83.) scripsisse συμφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει. ὀργὰς] Cf. Aesch. Eum. 848. ὀργὰς ξυνοίσω σοι. Arist. Eq. 534.

232. σχῖνον μεγάλην] Leg. σχίνου κεφαλὴν. Cf. Arist. Fr. 255.

235. σκήψιν] Ut πρόφασιν et similia. Redde, Hujus rei gratia (propterea) ut etc.

239. σισύμβριον — μῆλον] Cf. Cratin. 109, 3. καὶ μῆλα — καὶ σισύμβρια. 2. Qu. μῆλον (ἐκαστος) ἔχων. Idem suadet Mein. ἡγόραζον] ἡγόραζεν frustra Herm. Cf. me ad Arist. Pl. 785.

240. V. 1. Κρόνος] I. e. fatuitas. Mendosum videtur. Qu. φθόνος aut φόνος.

241. V. 1. οἶ] I. e. Pericli, tanquam Κρόνω.

263. Ἀνδροκολωνοκλῆς] Comice pro Ἀνδροκλῆς positum, ut Κολακίωνμος pro Κλεώνμος Vesp. 592. et similia.

264. ψήφισμα ἔθηκε] Ut νόμον θεῖναι Arist. Nub. 1421.

274. V. 2. φρύγουσιν] An ἀλοῦσιν (conterunt, confringunt) aut aliquid simile? Quomodo enim φρύγεσθαι τοῖς κύρβεσιν potuerint αἱ κάχρυς non perspicio. τοῖς κύρβεσιν] Per attractionem ad οἷσι positum pro κύρβεις aut κύρβειων. De qua constructione cf. ad Ran. 889. ἔτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς. et 427. De articulo post οἷσι addito cf. ad Cratin. 292.

275. V. 1. εὖ μάλα] Cf. Arist. Fr. 46.

2. ἡ συμπατῆσαι] Requiritur, ni fallor, μετὰ τὸ πατῆσαι aut aliquid simile. Pollucis verba sunt τοῦ δὲ κνάπτειν ἡγείται (i. e. praecedat) τὸ πατῆσαι.

Hippocr. λακτίζουσι (μαστιγοῦσι?).

281. ὧδ' ἐπηγλαῖσμεναι] Qu. ὥσπερ ἡγλαῖσμεναι.

283. Cf. Telecl. 43. Hermipp. 3. Alciph. III. 55. 1. ὁ ἑνσότερον τῶν βαλλαντίων (ἑνσότερον βαλλαντίου?) ἔχων τὸ πρόσωπον.

285. νῦν καὶ τήνδε] Leg. νυνί.

287. ἔμπαις] Leg. ἔτι παῖς. ὡς ἡνδρωμένη] Leg. οὐδ' ἡνδρωμένη —.

288. ὑδατοπωτῶν] ὑδατοπότης est Phryn. 69, 2. κοιλοφθαλμιᾶν] Confer κυλοιδιᾶν (κοιλοιδιᾶν?) Arist. Lys. 472.

298. Divide sic, ὡς ἄνω | τὴν μασχάλην αἰρωμεν ἐμπεπωκότες. Sed pre ὡς desidero ὡς ἄν. Cf. Cratin. II. 94. ὡς ἄν μᾶλλον — πειθαρχῇ. Diph. IV. 413. II. 82. ὡς ἄν ἐκλέψης. Metag. II. 756. ὡς ἄν — εὐωχῇ. Diph. IV. 413. ὡς ἄν ἐμβάλη. ἄνω — αἰρωμεν] Cf. Eubul. III. 213. ἄνω — αἰρωμαι.

305. Πολυμνήσκει' αἰδεῖ] Leg. Πολυμνήσκειά τ' (aut γ') ἄδει.

306. V. 1. ἀφυνπνίζεσθαι] Cf. Pher. 191. ἔν' ἀφυνπνισθῇτ' οὐν ἀκροᾶσθ'· ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.

307. V. 1. κομπὸς — θεατής] Cf. II. 111. κομπῶν θεατῶν.

Phryn. (?) I. 160. φαύλω καὶ ἀκόμψω θεατῇ. Cf. Cratin. 169, 3. οἱ (δεῖ recte Kock) δ' αὖθ' ἡμεῖς (ἑμᾶς id.) ἵεναι | κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν. 2. γνωμοδιώκτης] Cf. v. κνισοδιώκτης Batr. 235. et κολλοποδιώκτης (schol. Nub. 348.). 3. εὐριπιδουστοφανίζων] Grammaticus de Comoedia III. ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην — (Ἀριστοφάνης), etc. Cf. Telecl. III. 39. (γνώμας) εὐριπιδουστοκρατογόμους.

311. κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρὸν] κοκκύζοντα δ' ἀλεκτρὸν conj. Kock. Recte, opinor.

312. συνοβαύβαλος] Cf. v. συνοβιοῦτοί II. 225.

321. V. 1. κήλων] Cf. σάθων, πόσθων, Λόρδων, etc.

323. V. 3. πρόφησις] Qu. κροτησμός.

324. V. 1. ἔφασκ' Ἐκφαντίδης] Cf. Antiph. III. 120. ὡς ἔφασκ'

Εὐριπίδης.

325. V. 3. ἀγροῖσιν] Fort. ἀγροίκοις.

326. Valde arridet Hemsterhusii correctio Κρατῖνος Τροφωνίω.

335. Cum χοιριλεκφαντίδης cf. vv. εὐριπιδουστοκρατογόμους (ad Telecl. 39.) et εὐριπιδουστοφανίζων Cratin. II. 225.

346. εὐιπποιάτη] Cf. Soph. Oed. C. 668. εὐίππου — χώρας.

349. Subaudiendum videtur verbum quale est ὠφελεῖ. Similiter fere nos dicimus 'to borrow from Peter to pay Paul.'

350. Cf. Arist. Eq. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

352. Ψύρα] Ita etiam insulae Seriphus et Gyarus.

360. Scripserat, opinor, poeta ἄρά γε, | ὦ τᾶν, ἐθελήσεται —;

361. δεῖρε] δαῖρε injuria, ni fallor, Lobeck. Kock. Cf. κείρω κέκαρμαι, πείρω πέπαρμαι.

382. ἀναλτον] Cf. ἀναλδής.

383. ἀνεξικώμη] Cf. Pher. 10, 4. ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν. Arist. Ach. 709. ὃν οὐδ' Ἀχαΐα ῥαδίως ἠνέσχετ' ἄν.

392. βαδισματίας] Formatum ut ληματίας, τραυματίας, ἡπατίας, etc. V. ad Ran. 494.

397. γαστροχάρυβδης] Cf. ποντοχάρυβδης (Hippon. 85.) et μεθυσοχάρυβδης (Com. adesp. 466.).

401. Δεξῶ] Sic nomen Δωρῶ finxit 69.

408. Verum videtur ἐλλόποδας (Etym. 331, 53.).

432. ὠνωμένοι recte Mein.

448. ταμείον] Cf. Ὀλυμπιεῖον, Ἀσκληπιεῖον, etc.

459. λαμπάδος αὐγᾶς] Cf. Aesch. Ag. 9. αὐγὴν πέρος.

CRATES.

I. 130.

1. V.2. δῶκος περ] Loquitur homo Ionicus ut in Arist. Fr. 543, 3.

4. ἴς διὰ ῥόδων] Cf. Fr. 36. ὄνος ἐν μελίτταις.

14. V. 6. αὐτῇ] Aperte mendosum, nec placet ἄμης, quod proponit Ko. 10. ἀλειπας εἰσαλειφῶν (sic) A. ἄλοι πάσεις ἀλεί-

φων perperam Elmsl. διαπάσεις ἀλεύροις conj. Kock. Malim διαπάσεις ἐλαίῳ. Cf. Dorion. Athen. VII. 309 F. στρέφοντα δὲ (φησὶ δεῖν) ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ' ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι.

15. V. 7. σπόγγος] Malim σφόγγος Attice. 9. ἰχθὺ] Producitur ultima, ut in ἰχθὺς Aristoph. 318, 1. et Damox. 2, 20.

17. V. 2. ἡμῶν ἀπο χεῖρας ἔχουσθαι] Cf. Antiph. 26, 16. ὃν ἂν ἴδῃ, τὰς χεῖρας οὐκ ἀφίξειται.

29. V. 1. Pher. 22, 2. σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον.

4. ὕσοριμαχεῖν] Graviter corruptum. 5. παῖ' ἐκείνον, ἄγχι' ἐκείνον] Fort. παῖε τοῦτον, —.

33. V. 2. ἐν μετὰ βύζου] Proclive est conjicere ἐν Μεγαβύζου.

36. ὄνος ἐν μελίτταις] Cf. Fr. 4. ὕς διὰ ῥόδων.

38. Qu. (Ομ)πνιαστρια.

40. V. 1. ὠρικώτατα] ὠρικὰ | τὰ Dobr. Recte. Causa corruptelae obvia est. 2. μῆλον ἦ] μῆλα καὶ conj. Kock. Recte. μιμαίνελα] μιμαίνελλον al. Fortasse recte.

42. ἀδικοχρήματος] Cf. ἀχρήματος, φιλοχρήματος, etc.

46. ἀψάλακτος] Cf. Arist. Lys. 275.

50. μεμνοῖτο] μεμνήτο malit Kock. cum Cobeto. Recte, opinor, nisi potius μεμνεῖτο corrigendum. Confer βεβλήμην, ἐμπλήμην (ἐμπλείμην). Quaestio nondum soluta.

51. παλίνδικον] Cf. v. παλικάρηλος.

PHERECRATES.

I. 145.

6. V. 19. Cf. 84. ἄκομψον καὶ φαῦλον.

10. V. 4. θιγγανουσῶν] περιανουσῶν conj. Kock. Quod vix satisfacit. Corrigendum forsitan οἷτ' ἄλουσῶν (sc. αὐτῶν) ταῖς μύλαις.

12. V. 1. δελφίς] Cf. Plat. 160, 1. Alcae. 22, 1. κέρδος δς] κεροῦχος, δς Salmas. Quid sit κεροῦχος nescio. Qu. δελφίνοφόροιο (vel δελφίνοφόρον 'πι) κεραίας. Cf. Arist. Eq. 762. 2. τοῦδαφος] Anglice the deck.

16. γλευκαγωγῶ] Cf. οἰναγωγός, σιταγωγός, ἱππαγωγός, etc.

20. V. 1. νῆψον] νῆπον Porson. Qu. ὕσον vel δεῦσον. Jupiter fortasse compellatur.

22. V. 2. ὀρφανὸν] ἔριφον ἦ Ko. Quod parum placet. Requiritur nomen pisciculum aliquem aut cibum vilissimum significans. ταρίχιον] Cf. Cephisod. II. 885. κρεάδιόν τι φαῦλον ἦ ταρίχιον.

25. μελικήρας aut μελικῆραι mss. μελικήρας Schweigh. Non alibi legitur apud comicos.

33. ἀγγέλλοντα] Malim ἀγγελοῦντα. περιστερόν] Cf. Alex. III. 481.

34. Ἀθηναίος] Correpta penultima, ut in Eupol. 139.

36. Leg. εὐθύς γὰρ ὡς ἐβάδιζον ἐξ Ἀγρας. Corruptela ἐβα-
δίζομεν orta est ex scriptura εβαδίζονεξ.

40. V. 1. ἄνυσόν ποτ' ἐξελθὼν] Cf. Ar. Vesp. 1168. ἄνυσόν
ποθ' ὑποδησάμενος.

43. Leg. ἀντ' ἀστραγάλων (νυν aut οὖν) —. Exciderat parti-
cula post simile ων.

44. γαλαθὴν'] Cf. 28. γαλαθηνὸν - ὕν.

45. V. 4. φύσκης τόμος] Cf. Mnesim. III. 569. φύσκης ἑτερος
(τόμος).

52. V. 1. συσκευασάμενος] Cf. Arist. Ach. 1096. 2. Ὀφείλην]
Ὀφελίαν aut Ὀφελίωνα recte Mein. Cf. Apollod. Car. IV. 447. ὡς
τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυνκέσαι. Delendum forsan πρὸς.

55. ὦλεν] εἴωθεν aut ἔοικεν conj. Kock. Qu. ὦφειλεν. ὀβε-
λίαν] Sc. ἄρτον. Cf. Arist. Fr. 103. ἄρτον — ὀβελίαν. 440. ὀβολίας
(i. ὀβελίας) ἄρτους. Qu. ὀβελίας. σποδεῖν] Cf. Arist. Pac. 1306.

58. Cf. Bekk. Anecd. 60, 25.

64. V. 2. κατεσκευασμένον συνέδριον] Kockius apte confert
Plat. Prot. 317 D. βούλεσθε οὖν συνέδριον κατασκευάσωμεν, ἵνα
καθεζόμενοι διαλέγησθε. 4. μαγείραιναι] Sic κηρύκαινα Arist.
Eccl. 713.

65. ἀλοάσαντ'] Cf. Aristoph. Fr. 661. ἀλοᾶν χορὴ τὰς γνάθους.
Arist. Thesm. 2. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ.

67. V. 1. φέρε] εἴσφερε recte Dobr.

70. V. 2. παντάπασι μὲν οὖν] πανταχῶς μὲν οὖν frustra Ko.
Similis anapaesti incisio est 71. ἀπαρτὶ μὲν οὖν etc. 3. ὦ κατὰ-
ρατε] ὦ κατάρατε δ' Mein. ὦ κατάραι', αὐτ' probabiliter Dobr.

77. τῶν φίλων ἑνός γέ του] Cf. Arist. Fr. 267, 2.

78. κωρύκους] Malim κώρυκον.

79. V. 1. πρόσχετε] Scribendum videtur aut sic (ut concise
positum sit pro προσέχετε secundum vulgarem consuetudinem)
aut plene προσέχετε, minime πρόσχετε (aor.). In singulari numero
semper aut πρόσχετε aut πρόσισχε dicebant.

80. V. 3. κάμπιπλάμενος] κάμπλήμενος recte Herwerden.

4. πέπρησο] Inflare, infla te ipsum.

82. V. 3. ἀνόδοτος] Formatum ut ἀγύναικος, ἀπλάκουντος,
ἀχρήματος, et similia. ἀλήθει additum in Bekk. Anecd. 406, 1.
Unde — ἀνόδοτος ὢν· ἀλλ' ἐντίθει probabiliter supplet Herwerden.

83. ταῦτ'] Qu. τοῦτ' aut σπυρίδ'?

90. ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἐωθινοῦ] Cf. Arist. Th. 2. ἀπολεῖ
μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ. Eq. 533. γέρων ὢν περιέρρει.

95. V. 3. ἐκχαρὸνβδίσαι] Comice positum pro ἐκπιεῖν.

96. V. 5. εἰς ὑμᾶς] Anglice, as regards you. Aliud signi-
ficaret πρὸς ὑμᾶς (i. q. ὑμῖν).

99. κυντερωτέρα] Cf. Pher. II. 297. κυντερώτερα. Sic μειζο-
νώτερος Aesch. Fr. 434.

101. V. 1. ἐγγέασθαι νῶν] ἐγγέασθε νῶν perperam Mein. Ko. Leg. ἐγγέαι τι νῶν, aut ἐγγέαι τινά, aut potius ἐγγέαι μύρον. Cf. Arist. Pac. 169. καὶ μύρον ἐπιχεῖς. 2. ἐγγέη] Leg. ἐγγέω aut ἐπιγέω.

103. χρῆσται] Cf. Phryn. II. 593. Aristoph. 362.

105. λαβοῦσα μὲν] Qu. λαβοῦσά μου (vel νυν).

108. V. 5. ναστῶν τρύφη] Cf. Herod. IV. 181. 2. ἄλός ἐστι τρύφεια κατὰ χόνδρους μεγάλους ἐν κολωνοῖσι. 8. ἀλλάντων τόμοι] Cf. Eubul. III. 211. Mnesim. III. 569. Axion. III. 535. 9. σίζοντες ἐκέχυντ' Athen. σίζοντ' ἐκέχυντ' Poll. Vulgatam non intelligo. Corrigendum suspicor ἔκειντο σίζοντες συχνοί. Cf. v. 17. καὶ πλευρὰ δελφάκει' — παρέκειτ'. 16. Qu. δελφάκειά γ' ἐξανθισμένα.

17. παρέκειτ'] Angl. lay near. Cf. Telecl. 1, 7. οἱ δ' ἰχθύες — ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις. ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα] Cf. Telecl. 32, 2. χαίρω λαγφῶς ἐπ' ἀμύλω καθήμενοις.

109. V. 1. ἀπαλὰς ἀσπαλάθους] Cf. Eupol. 14, 2. πρίνου — πτόρθους ἀπαλούς ἀποτρύγουσα. 3. Fort. ἀνθρύσκου τ' ἴων μαλακῶν τ' ἄνθεα καὶ τριφύλλον.

122. V. 1. κοίταις] κίσταις recte Kock. Cf. ad Eupol. 76. κοίτας (κίστας Kock) — πλουσίως σεσαγμένας. Arist. Ach. 1098. 1137. Eq. 1211. 1216. Vesp. 529. Pac. 666. Th. 284.

127. ἐπὶ τηγάνοις] Malim ἐπὶ τηγάνῳ (τηγάνοι).

130. V. 4. ἐπιβλήξ] Cf. δκλάξ 75. κοχυδοῦντες] Cf. Stratt. 61, 1. οἶνος κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν etc. 7. ὀχετόν βοτρύων] Cf. Telecl. 1, 9. ὑποτριμματίων — ὀχετοί.

131. V. 4. κοσμοσάνδαλα βάλνει] Similiter Eupolis II. 494. καλλαβίδας δὲ βάλνει. 5. ἐπιβόα τρίτον παιῶν] Cf. Aesch. Ag. 246. τριτόσπονδον (φιλόσπονδον?) εὐποισμον αἰῶνα (παιῶνα Hart. παιᾶνα Dind.) φίλως ἐτίμα. παιῶν] Leg. παιᾶν'. Cf. Pers. 393. παιᾶν' ἐφύμνονν. Sept. 635. 869.

135. V. 1. ὁμοῖον] Qu. ὁμοίως. 2. κόμισον δέ μ'] Scrib. κόμισόν τέ μ'.

137. Cf. Arist. Ran. 1159. χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

138. εἴρυσαν ἄκρατον] Leg. εἴλκυσαν —. Cf. ad Arist. Eq. 107.

143. V. 3. γενεστηρίοις] Cf. Arist. Fr. 314, 2. βῦσμα καὶ γενεστηρίον. 4. δλκιάδας οἰναγωγούς] Cf. Cratin. 370. οἰναγωγὸν πλοῖον.

5. γαστροιδέας] Qu. γαστρῶδεις. Cf. χελυνοῖδης (χελυνώδης?).

145. V. 5. Cf. v. 25.

146. V. 1. Cf. Arist. Nub. 1457. τί — ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

148. V. 2. ἐξ οἶνου βότρως] Cf. Eubul. III. 228. βότρως τρώγειν ἐξ οἶνου συχνοῦς.

153. ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ. Etiam Menandri fabula cognomen fuit, et Apollodori Geloi Ψευδαίας.

154. V. 1. δοκησιδεξίων] Cf. νν. δοκησίσοφος, δοκησίνοους.
 160. φεύγε τὴν Βοιωτίαν] Contra Laon com. 2. Βοιωτὸν ἄνδρα
 στέργε, τὴν Βοιωτίαν | μὴ φεύγ'. δ μὲν γὰρ χρηστὸς, ἡ δ' ἐφίμερος.
 161. Cf. Plat. 97. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος.
 Theopomp. 45. Eubul. 42, 3. Polyb. I. 19. 13. φορμοὶ ἀχύρων
 σεσαγμένοι. Xen. Symp. IV. 64.
 165. ἡμερῶν γε τεττάρων] Sub. ὁδόν, ni fallor. Cramer. Anecd.
 δηλοῖ δὲ τὸ δῆπου (ποτε αὐτὸ δῆποτε?). Quis enim unquam locu-
 tionem audivit ποῖ δῆπου?
 166. ἡμῖν ἐγκλιμίζουσ'] Cf. Aristoph. II. 990. τερθρενόμενος
 κενὸν ὠράζει. Nauck. Trag. p. 203.
 168. μηδὲν κοτυλίζων] Fort. μηδὲ κοτυλίζειν. καταπάττειν]
 Cf. Arist. Eq. 99. πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευματίων etc.
 172. καθίζανε] Cf. Men. IV. 328. καθιζάνει — εἰς τὰ σῆσάμα.
 176. πνίγος — ἀσελγὲς] Cf. Eupol. 320. ἀνέμον — ἀσελγοῦς
 γενομένον. Plat. 210. κριὸν ἀσελγόκερων.
 183. V. 2. μάξαι, πέψαι] Cf. Arist. Fr. 271. μάττω — πέττω.
 Mnesim. III. 570. μάττει, πέττει.
 188. ἀφάκην] Corrigo ἀράκους. αἶρας] Cf. Aristoph. II. 1145.
 κόσκινον αἰρόπινον.
 195. ἀπαράλεκτος] Cf. ἀπαράμιτος (Arist. Lys. 279.).
 225. πλοκάδας] I. e. τοὺς γυναικείους πλοκάμους. Cf. Arist.
 Th. 567. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας (l. πλοκάδας).
 232. σκιτών] Cf. νν. Λόρδων, Τύχων, πόσδων, σάδων.

TELECLIDES.

I. 209.

1. V. 7. παρέκειν'] Cf. Pherecr. 108, 17. καὶ πλευρὰ δελφά-
 κει' ἐπεξανθισμένα | χνανρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
 9. ὑποτριμματίων — ὀχετοί] Cf. Pher. 130, 7. ὀχετοὶ βοτρυών.
 13. ὠσιζομένων] Cf. Arist. Ach. 24. εἶτα δ' ὠσιοῦνται πῶς
 δοκεῖς | ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου.
 2. λῶστοι σείσαι] Cf. Eubul. 34. ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι'
 ἡμέρας.
 4. Cf. Julian. p. 54 a. φαύλω καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ.
 10. τὰν τηγάνοις σίζοντά σοι μελαίνεται conj. Kock. Bene,
 sed malim cum Bentleio τηγάνῳ.
 14. V. 1. βδελύττεται bene Duebner. βδελύττομαι Cobet. Sed
 ita τάλαινα potius quam ἡ τάλαινα scribendum foret. De Poesi
 aut Musica agitur. 2. ὅτι γύννις ἐστὶν — Duebner. Recte, opi-
 nor, nisi quod pro γύννις aliud quid reponendum est, fortasse
 τραχύς. εἰ δ' ἐστὶν αἰσχροδός, Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχει conj. Kock.
 Fort. εἰ δ' ἐστὶν (ἐτεδόν) —. Facile excidere potuit ἐτεδόν post
 ἐστὶν. Sed requiri potius videtur ὅτι —.

16. *Νόθιπιπος*] Tragicus. Idem nomen est Herm. II. 399.
 17. Cum nomine *Χρύσιλλα* cf. *Λύσιλλα*, *Πράξιλλα*.
 20. *διενεγκεῖν*] Reponendum suspicor *διαλαβεῖν* ex Arist. Eq. 262.
 24. V. 2. *ἡδύπνρον λεπαστῆς*] Cf. Apollop. II. 881. *λεπαστὰ* — *ἀδύοιτος* (l. *ἀδύοσμος*). Clem. Alex. Paed. II. 30. *καὶ ὁ εὖπνους Λέσβιος (οἶνος)*.
 29. Hesych. *Φιλόκτητος* (*Φιλόξενος* Hemst. *Φιλοκλῆς* Kock, *Φιλοκλῆς* deletat).
 31. *οὔσα θῆλυς*] Cf. Soph. Tr. 1062. *γυνὴ δὲ θῆλυς οὔσα (θῆλυν σχοῦσα aut φῦσα?) κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν etc.*
 32. V. 2. *ἐπ' ἀμύλω καθήμενους*] Cf. Pher. 108, 17. *καὶ πλευρὰ δελφάκει' — ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα*.
 35. *τίς ἦδε κραυγὴ*] Articulum desidero. *δόμων περίστασις*] Cf. Theop. 41, 3. *ἦν ἐκπιούσ' — περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ*.
 38. V. 2. *δρυπεπέσι μάζαις*] Corruptum videtur *μάζαις*, pro quo requiritur epithetum aliquid. Fort. *δρυπεπέσιν αὐθις*.
 39. V. 1. *Μνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος Φρυγικὸν τι δράμα καινὸν Εὐριπίδης καὶ Σωκράτης ὑποτίθησιν*] *Εὐριπίδῃ* pro *Εὐριπίδης* recte Cobet. Qu. *φρύγει τι καινὸν δράμα τοῦτ' Εὐριπίδῃ*. | *B. Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος ὧ καὶ Σωκράτης | τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν*;
 2. *ὧ καὶ [f. ὦπερ] τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν Σωκράτης optime Menagius et Pierson. Aliter Dindorfius, Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος ὧς φρύγει τι δράμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν*. Cf. Pher. 127. *ἐπὶ τηγάνοις (τηγάνω?) καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω*. 39 b. *Εὐριπίδας σωκρατογόμους*] (*γνώμας*) *εὐριπιδωσωκρατογόμους* sagaciter restituit Fritzsch. Cf. vv. *εὐριπιδωριστοφανίζειν* (Cratin. 225.), *δεσποιδόγομος, εὐριπιδωσωκρατογόμοφος* (ad Teleclid. 39.), et *χοιριλεκφαντίδης* (ad Cratin. 335.).
 44. *κεφαλῆς ἑνδεκακλίνου*] Cf. Anaxand. 41, 11. *μεῖζους λάκων (οἰκων?) ἑνδεκακλίνων*. et ad Arist. Eq. 546.
 50. *τύλαν*] An *τύλην*?
 54. *βρέχειν*] l. e. *ῥεῖν*. Similiter fere loquuntur hodierni Graeci.
 58. Recte corrigere videtur Kockius *ιβυκίσαντες*.
 60. *λυχνοκῶσα*] *λυχνοκοοῦσα* probabiliter Lobeck. Ad alium fortasse locum spectat Hesychii glossa *λυχνοκῶσαν*.
 66. *τερπίτραμς*] Analogia *τερπίτραμς* requirere videtur, ut *τερπικέρανος*.
 65. *σάθων*] Compositum *ἀνδροσάθων* est Suid. h. v. Bekk. Anecd. 394, 5. *σάθη* Arist. Lys. 1119.

HERMIPPUS.

I. 224.

1. *ὁ Ζεὺς δίδωμι*] *ὁ Ζεὺς δ' ἰδὼν νιν* (?) — W. Headlam.
 3. Cf. Apocalyps. XIII. 11. *καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀμνῶ καὶ ἐλάλει ὡς δράκων*.

4. V. 2. Cf. Scythinum Stob. Ecl. phys. I. 8. 43. χρόνος — ἔχει ἐν ἑαυτῷ πάντα καὶ ἐστὶν εἰς αἰ. (Κο.)

6. διαψαίρουσα] Angl. sweeping. Sc. αὔρα. Cf. Arist. Av. 1717. αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

9. V. 1. ἐνέβαινε] Leg. ἀνέβαινε aut ἀναβαίνει. Qu. ἀνέβαινε σῖγα (δεῦρο) Πεισανδρος μέγας. 3. Qu. γελᾷς; ἔρεῖς τιν' ὄνον ὁρᾷν κανθήλιον. Vel ἐγέλασας; B. ὄμην ὄνον —.

10. πασιπόρην] Confer nomen Πασιδέη (Hom. Il. ξ. 276.).

14. σύμβολον κεκαρμένος] Cf. ad Arist. Ach. 849. κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.

24. Cf. Arist. Av. 8. ἀποσποδῆσαι τοὺς δυνχας τῶν δακτύλων.

27. τὸ κήθιον] Cf. Arist. Vesp. 674. ἐκ κηθάριον λαγαρίζομενον. Pro κύβους malim κύβοις.

28. V. 2. σίλβην] Cf. Arist. Il. 1168. Plat. Il. 685.

35. V. 2. βοῦδια Bekk. Anecd. βοῦδια codd. Malim βοῖδια. Sic νοῖδιον, ροῖδιον, etc. Attamen Bekk. Anecd. 85, 29. βούδια, οὐ μόνον βοῖδια. Ἐρμύπος Κέρκωπι (l. Κέρκωψι).

36. ἤδη τεθέασαι —;] Cf. Magn. Il. 10. ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς | σίζοντας; Arist. Nub. 370.

43. V. 1. οἶσθ' ἄν μοι ποίησον;] Cf. ad Ar. Ach. 1064. οἶσθ' ὥς ποιείσθω τοῦτο.

45. V. 3. Νόθιππον] Idem nomen est Telecl. Il. 366.

52. V. 2. τὴν ἀκοήν] Aurem. Cf. Pher. 199.

54. V. 3. ἀλλ' οὐ δέομ' (οὐ) πανικτὸν Mein. Nihil opus. Cf. Arist. Lys. 927. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. 934.

63. V. 5. πάντα ταρίχη] Qu. πνικτὰ —. 6. αὖ] Imo αὐτ', quod recte se habet in hexametris. Et sic Jacobs. Cf. Metag. Il. 751. νῦν δ' αὖθ' ὑμῖν ἀγορεύω —. Cratin. Il. 111. οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς —. Arist. Vesp. 1015. νῦν αὖτε —. Pac. 1270. νῦν δ' αὖθ' —. 7. ψώραν] Cf. Phryn. 26. et Eupol. 191. ψῶζαν.

9. σῦς] σῖτον Eust. Unde σῖτον καὶ τυρόν ἄγουσιν Mein. Sed παρέχουσι est v. 21. 12. Post ἐντεῦθεν virgula tantum distinguendum est. 13. ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν] Cf. Mnesim. III. 570. 19. Παγασαί] Παγασαί V. Fort. Τραγασαί.

69. ξύνεστι γὰρ δεσμῶ μὲν οὐδεὶς οὐδενὶ R. Ellis. Qu. — δεσμοῖσιν — οὐδαμοῦ.

71. V. 2. κασαλβάζουσιν] Cf. Arist. Eq. 355. ἐπιπιὼν ἀκράτον | οἶνον χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. Eccl. 1106. ταῖν κασαλβάδων.

72. Themistocles iste κοπρώνης appellatus fuisse videtur cum allusione ad stercoris aut capillorum colorem rubrum (πυρρόν). ὀνομάζεται] ὀνομάζετο recte conj. Kock.

75. σύνθετον] σύνδετον recte Schweigh. Cf. Antiph. III. 57.

78. ψάθαλλε] Cf. Plat. 59. Com. ades. 982. διεψάθαλλε.

79. Leg. τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὄσσην κολοκύντην. Cf. Thuc. VII. 21. ἄνδρας τολμηροὺς οἶους καὶ Ἀθηναίους.

80. V. 1. ἐγὼ σου] Fort. μή σε. σήμερον] τήμερον recte Mein. 2. αἱμορρυγιάν (sic) recte Schneider. (νῆ Δί') αἱμορρυγιάν Mein. ποιήσω] ποῶ Bekk. At requiri videtur futurum. Qu. αἱμορρυγιάν τάχα | ὄλον ποιήσω.

82. V. 7. στόματος] Cf. Ar. Ach. 198. κὰν τῷ στόματι λέγονσι 'Baiv' ὅποι θέλεις.' 9. πᾶν δ'] Leg. πᾶν τ'.

96. σωδάριον] Cf. κωδάριον. Epicharmi esse suspicor.

MYRTILUS.

I. 253.

4. V. 1. ὥς] Malim cum Lobeckio ὦν.

EUPOLIS.

I. 258.

14. V. 1. πρίνου κομάρου τε] Hae arbores consociantur etiam Amph. 38, 2. ὁ πρίνος — ὁ κόμαρος. 2. καὶ πρὸς τοῦτοισί γε θαλλὸν optime Mein. V. Kockii notam. 5. θύμα] Antiph. 179, 4. μύρτα, θύμα.

29. νεανισκεύεται] Cf. ν. νεανιεύεσθαι. Photius ad Vesp. 1204. νεανικώτατον respexisse videtur.

36. τοὺς εὖδοντας ἐγείρει] Cf. Pher. 153, 9. μὴδ' εὖδοντ' ἐπέγειρε.

44. πρὸς σέ] Malim διὰ σέ. Cf. Schol. Nub. 109. διὰ Μυρρίνην ἐταίραν etc.

45. ἄρα] Nonne. ἀνεούρησεν] ἐνεούρησεν Mein. Malim ἐνεούρηκεν.

47. καὶ κωλῆνες] Qu. καὶ κωλῆνά γ'.

50. ἀνεκάς τ'] Qu. ἀνεκάς γ' ἐπαίρω] ἐπήρω probabiliter Port. Mein. ἐπήρω κἀβδελυρεύσω H. Jacobi. Qu. ἐπήρω παμβδέλυρε (-ρα) —.

52. V. 1. ἐπὶ —] Fort. ἀπὸ —. ἀσεβῶν] ἀσεβῇ Herm. ὃ μοχθηρὸς] ὡς μοχθηρὸν Dind. prob. Ko. 2. πόσω] πῶς, ὃ Dind. ὃ πρῶ conj. Ko. Qu. πολλοῦ πολλῶν —. Apte Kockius conferri jubet Arist. Eq. 1285., cujus explicatio confirmatur Fr. 56. Εὐτρήσιος.

56. Εὐτρήσιος] Recte explicat Kock. Cf. Fr. 52. Similiter ludit Aristophanes in appellativo Τραγασαῖος Ach. 800. 853.

62. ἀπροισία] Cf. Ar. Ach. 743. ἄπρατα (χοιρία).

65. ἐπίπεμpton] Cf. Arist. Fr. 201. εἰ (ἦν?) μὴ μεταλάβῃ τοῦ-πίπεμpton.

67. πορνεύεσθαι] Cf. βωμολοχεύεσθαι, πονηρεύεσθαι, etc.

68. V. 2. βεβρωκῶς] πεπωκῶς conj. Kock, coll. Eq. 534. δίψη δ' ἀπολωλῶς.

73. V. 1. Sic Ἀριστο-|γείτων in Simonidis loco Fr. 134.
 2. βασιάζουσι] Perpendunt, examinant. Perperam adferunt reddit Fritzsch. Cf. Eupol. 303, 4. τοῖν τρόποιον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασιτάσας αἰρήσομαι. Arist. Th. 438. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί.
 74. Cf. 70. ἀλλ' ἐξολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλὴν.
 75. δὴ πρὸς] Qu. δὴ (σὺ) πρὸς, vel πρὸς πάνν. Cf. 351.
 76. V. 1. ἀλλὰ] καὶ A. Fort. καὶ τὰς κίστας γ' ἔχουσιν εὖ σεσαγμένας. κοίτας] κίστας recte Kock, coll. Pher. 122. ἀλλὰ καὶ κοίταις (κίσταις Kock) ἐν ἐμαῖσιν ἀπόκειθ' ἃ μέλλομεν | ἀριστήσιν. κοίτας — σεσαγμένας] Cf. II. 575. σάξας. Plat. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένους. Pher. II. 344. τὴν γαστέρ' ἥων κᾶχύρων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. ἔσαπτον τὰς γνάθους. Alex. III. 443. Theopomp. II. 809. Pher. II. 286. ἔσαπτε. Antiph. III. 130. σεσάχθω.
 77. V. 3. καὶ ἐπικινεῖς mss. κᾶπικινεῖ Cobet. Qu. κᾶπικλίνει.
 4. κᾶνατεινεῖς τὸ σκέλη recte Fritzsch. Cf. Arist. Pac. 854. Av. 1254. Lys. 799. Eccl. 265.
 78. V. 1. ἐκείνους τοὺς Ἰππείας] I. e. fabulam istam Equites. Cf. Arist. Ach. 640. ἠΐρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς (i. e. propter dictum illud αἰ λιπαραί).
 84. Malim εὐοῖ σαβοῖ, quae usitata est formula. Cf. Dem. 18, 260. Menand. 1060. σάββους (i. e. τοὺς βᾶκχους).
 90. V. 1. Eupol. 216. ὅς τὴν Μαραθῶνι κατέλφ' ἡμῖν οὐσίαν. Ad Eupolidis Δήμους spectare videntur Platonii verba VI. 2. ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν (Eupolis) ἐξ Ἄιδου νομοθετῶν πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως.
 91. V. 2. ἢ μὲν φύσις τὸ μέγιστον ἦν] Cf. Eur. Fr. 810. μέγιστον ἄρ' ἦν ἢ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν etc.
 94. V. 1. κράτιστος] An ἄριστος? Cf. 95. λαλεῖν ἄριστος.
 4. Leg. B. ταχὺν λέγεις γε. B. πρὸς δὲ γ' —.
 95. ἀδυνατώτατος λέγειν] Cf. Thuc. IV. 84. ἦν δὲ (ὁ Βρασιίδας) οὐδὲ (οὐκ?) ἀδύνατος ὥς Λακεδαιμόνιος εἰπεῖν.
 96. V. 1. ὃν γ'] ὦν γ' al. Quod praeferendum. Post λέγειν tollatur interpunctio: omnia enim unius personae sunt.
 99. οὐ δεινὸν —;] Cf. Eurip. Fr. 75.
 100. V. 1. ὄναξ Μιλτιάδῃ καὶ Περίκλεις] ἀντὶ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους probabiliter Elmsleius. Περίκλεις] Cf. 212. Τερσίκλεις. Leucon. 1. Μεγάκλεις. Contra Ἡράκλεις dicebant, non Ἡράκλεις.
 2. εἴασε' recte Elmsl. Cf. ad Thesm. 870. μὴ ψεῦσον (i. ψεῦδέ μ'), ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 3. ἐν] Leg. κᾶν. τοῖσι σφυροῖσι et τοῖς σφυροῖν (sic) libri. τοῖς σφυροῖς Valck. τοῖν σφυροῖν recte Mein. Similiter fere Plato 51, 1. καίτοι φορεῖτε γλῶττιαν ἐν ὑποδήμασιν. ἔλκοντα] Quidni ἔχοντα? Cf. Com. adesp. ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων. [Demosth.] 7, 45. εἴπερ ἐμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρυναις καταπεπατη-

μένον φορεῖτε. τὴν στρατηγίαν joco inexpectato positum pro τὸν τριβωνα. Plat. com. 124, 2. τὸν — ὑποκόνδυλον ἐλκετρίβωνα.

102. V. 1. ταδι δέ] ταδι Elmsl. Leg. ταδεδί. Cf. Arist. Av. 18. τηνδεδί. δένδρα] Cf. Arist. Av. 1473. ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς ἔκτοπόν τι — Κλεώνιμος.

103. V. 2. βληχητά] Medio sensu, ut κροτητός Soph. El. 714. Fr. 226, 1. Versum Euripideum parodia hic ludi censet Meinekius, fort. ἔχθιστα τέκνα κοῦδαμῶς τοῖμοῦ τρόπου.

104. ἅπασα γὰρ ποθοῦμεν — πόλις] Cf. Aesch. Agam. 187. ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαικὸς λεώς.

105. ἅμα βλυσθονῆσαι Etym. M. ἀναβλυστωνῆσαι Suid. ἀναβλυστανεῖται Hesych. ἀμβλυστονῆσαι (i. e. ἀναβλ.) Mein. Ko. Forma ἀναβλυσθονεῖν ex rhetorico lexico memoratur Eust. 1095, 8. Qu. ἀναβλυστανῆσαι (vel ἀμβλ.), i. e. ἀναβλύσαι. An ἀμβλαστονῆσαι?

Hesych. ἀναβλυστανεῖται (i. ἀναβλυστονῆσαι)· καὶ (i. τὸ) ἀναβλύσαι. Redde Anglice, that the state may put forth bud and be green again. καὶ χλοῆσαι] κἀναχλοῆσαι malit Kock. κἀγχλοῆσαι Herw. Scilicet χλοῶν valet virescere, ἀναχλοῶν revirescere. Ad χλοῆσαι enim non minus quam ad prius verbum pertinet ἀνα —. Cf. Soph. Ant. 533.

109. V. 2. νεανίσκοῦντος recte Rasp. Eadem crasis quae est in τοῦρόφρον, τοῦλίμπρον, τοῦρνιδίον, etc.

110. Cf. Phryn. 69, 1. καὶ νιγλάρους θρηγεῖν. Pher. 145, 27.

114. καὶ οὐδέν] οὐ γὰρ Bekker. Anecd. Quod praeferendum. Cf. Arist. Nub. 427. Saltem magis placeret οὐδέν quam κοῦδέν.

117. V. 3. οὐχ οὔτω τέως] Anglice, not so long ago.

118. V. 1. δραμὼν] βαλὼν al. probat Kock, cottabi ludum significari admonens.

119. V. 2. προσαγῆλωμεν] Sc. αὐτοὺς, ὥσπερ θεοὺς. Cf. 117, 6. οἷς ὥσπερ θεοῖσιν ἡνέχόμεσθα. ἐπελθόντες] ἀπελθόντας al. Malim παριόντες vel προσιόντες.

120. V. 1. ὀξυθυμίοις] Cf. Adesp. 400. 2. τετριγύα] Stridentem. Fort. κεκραγύα aut κεκριγύα. Arist. Av. 1521. ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγύατες.

122. περαΐτης] Fort. πένης ὢν, ut apud Suidam.

135. Scribendum videtur οἰνιστηρία (sc. κύλιξ aut σπονδή).

136. Eubuli videtur esse.

139. V. 1. τὰ Στρησιγόρον — αἰεῖειν] Cf. Eup. II. 552. (ἄδων) Στρησιγόρον πρὸς τὴν λύραν. τε —] Leg. τ' ἔστ' —. 2. ὁ δὲ Γνήσιππος] Qu. τὸν δὲ Γνήσιππον. ἔστιν] Qu. ἔστ'. 3. κείνος] Corruptum. Aut ἐκείνος aut ὅς requirit Kock. Ipse hoc malim

4. τριγώνον] Effeminatum hoc musicae genus. Cf. 77, 4.

146. V. 2. Cf. Arist. Fr. 672. ὅς τὰ μὲν ἀφανῆ μεριμνᾷ, τ' δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. Soph. Fr. 671. μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῆ περισκοπεῖ. Plat. Theaet. 174 A.

150. V. 1. *ἰχθὺς ἐώνημαι*] Cf. Arist. 318, 1. *ἰχθὺς* (ῑ) *ἐώνηται* τις —;

154. V. 3. Cf. Xen. Hell. VI. 4. 35. *ἡμωβολίον τὴν μνᾶν κρεῶν ὄνιον παρέξειν*.

159. V. 7. *εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι*] Cf. Henioch. 4, 10. *ὥς δ' αἰεί ποτε | περὶ τοὺς κνάμους ἔσθ' οὔτος ὁ σοφιστής*. 12. *ἀλλόφυλον*] I. q. *ἀλλότριον*. 15. *σκόμμα* — *ἀσελγές*] Cf. 244, 2.

160. V. 2. *ταῦτα*] I. e. *τὰ ἀγαθά*.

162. V. 2. *οὔτε*] οὐδὲ recte Mein.

163. V. 2. *καλλαβίδας* — *βαίνει*] Similiter Pher. II. 318. *κοσμοσάνδαλα βαίνει*.

173. Cf. Diph. 61. Adesp. 1042 *κνισοτηρητής*. 1025. *καπνοσφράντης* et v. *κνισολοιχός, κνισοτηρητής, δορυθούθρας*.

174. *λευκὴ ἡμέρα*] Cf. Men. IV. 160. Catull. 8, 3. 'Fulsere quondam candidi tibi soles.'

181. V. 1. *πόσον χρόνον* —;] Cf. Arist. Ach. 83. *πόσον δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνον ξυνήγαγε*; Aesch. Ag. 278. *πόσον χρόνον δὲ καὶ πεπόρθηται* (*διαπεπόρθηται?*) *πόλις*;

183. V. 2. *Χλόη Δήμητρι*] Cf. Arist. Lys. 835. *παρὰ τὸ τῆς Χλόης* (sc. *ἱερόν*).

185. *τῶν γὰρ πονηρῶν*] Qu. *τῶν μὴ πονηρῶν* (i. e. *τῶν ἐσθλῶν*). Cf. Arist. Eq. 945. *τοῖσι πολλοῖς τοῦβολοῦ* (i. e. *plebeculae*).

187. Connectendum hoc fragmentum cum 304. *περιήλθον εἰς* (i. *περιήλθομεν*) *τὰ σκόροδα* etc., ubi post v. 3. addendus est hic versus.

190. *σοι λέγω*] Te jubeo. Cf. Pher. 96.

191. *ψῶζαν*] I. q. *ψώραν*, ut videtur; nisi hoc ipsum rependendum.

192. *πεπέρακεν* —] Imitatur Aeschylum Pers. 65.

201. *ἐντεθετταλίσμεθα*] Sic *ἐγκιλικίζειν* Arist. 105. Pher. II. 351.

204. *ΠΟΛΕΙΣ*. Etiam Philyllii et Anaxandridis comoediae fuerunt sic inscriptae.

211. V. 2. *Ἀμφοτερὸς* Herw. Quod nomen novit Herodianus II. 4. 5.

212. *Ἰερόκλεες, βέλτιστε χρησμοδῶν ἄναξ*] Similis versus est Aeschyli Sept. 39. *Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ*.

216. *τὴν Μαραθῶν*] Sub. *μάχην*. Cf. Eupol. 90. *μὰ τὴν Μαραθῶν τὴν ἐμὴν μάχην*.

226. *Μαροδόων*] Non alibi memorantur. Qu. *Μακεδόων*.

227. *καὶ πόρων*] Qu. *καὶ προκῶν* (*προκῆς*), vel *κάρσιων*.

228. V. 3. *χύτραν*] *λύραν* Bentl. *δίφρον* conj. Ko., quod bene cum *θρόνους* congruit.

231. V. 1. Non debebam *αὐτῇ* pro *αὐτῇ* proponere.

232. V. 1. Qu. αἴτη Χίος, καλή πόλις. B. καλή δὴ. | --.

2. ὑμῖν] ἡμῖν recte Mein. Cf. Arist. Ran. 1501.

233. V. 1. ἦδε Κύζικος —] Cf. 231. Τῆνος αἴτη | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους etc. 2. Qu. φρουρῶν (ἐγὼ) ποτ' αὐτός. Et sic Herm. 4. Cf. Ar. Eccl. 847. τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.

242. γράσος] Cognata fortasse sunt γραῦς (Pl. 1206.) et nostrum grease.

244. V. 2. Distingue sic, τὸ δεῖν' ἀκούεις, Ἡράκλεις; τοῦτ' —.

2. σκῶμυ' ἀσελγές] Cf. 159, 15. Pher. II. 348. πνίγος — ἀσελγος. II. 558. ἀνέμου — ἀσελγοῦς.

245. τί κατακροᾷσθε] Displicet hoc compositum. Qu. τί τὰδ' ἀκροᾷσθε, aut τί δῆτ' —. μουσοδομήματα] Cf. Arist. Av. 1385. ἀεροδομήτους — ἀναβολάς.

248. ἡ πηλὸν ὀργάζειν τινά] Qu. δεῖ —, aut ἡ πηλὸν ὀργάζειν σε δεῖ.

251. V. 4. εἶχε] Leg. εἴκε aut ἦγε.

255. ἐπιφαγεῖν] Cf. Arist. Eq. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἡδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ; V. 1. Fort. (καὶ προσέτ') ἐπιφαγεῖν —.

256. V. 2. στρατιῶτις] Theopompi comoedia fuit Στρατιώτιδες.

258. V. 1. Cf. Menand. 888. ἀπεκέρυξεν αὐτὴν ἀπαγαγών. Plat. II. 657. σκευάρια — ἀπεκέρυξ' ἐκφέρων. Demosth. 23, 201. 2. ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ] Quovis pretio. Anglice for what she will fetch. Cf. Plat. 121.

261. ἀκροᾷται] ἀκροᾷ conj. Mein. Recte. Cf. ad Cratin. 52.

266. V. 1. ταῦτα δέ] Leg. ταύτας ἐνθάδ'. 2. σχιστάς ἐνεργεῖν] σχιστάς δ' ἐν Ἀργεῖ recte Fritzscher.

271. Fort. (ἀτὰρ) τί μισθοῖ;

281. V. 2. καὶ μάλα καλὴν] Valde bellam. Intensivam vim hic habet καὶ ut alibi saepe.

284. ἀποπάτημ' ἀλώπεκος] Simile fere est illud Arist. Pac. 790. νανοφνεῖς, σφνράδων ἀποκνίσματα. Omnia uni personae dederim.

286. Supplendum forsā (ἤρξατο).

293. Parum placet correctio ὦ κατάλαβρ'.

297. Bekk. Anecd. μάντις γὰρ ἦν (οὗτος ἦν?) —.

304. Cum hoc fragmento connectendus est versus in Fr. 187. περιήλθομεν καὶ φῦλον ἀμφορεαφόρον. Utrumque fragmentum ad Μαρκιᾶν pertinet. V. 3. γέλγη] Cf. Hermipp. 13. γελγοπωλεῖν. Cratin. 48. γελγόπωλις.

318. Cf. ad Cratet. 30. ἔπρω γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.

323. τὰ δῆματα] Vide num τὰ δάματα (suturas) scripserit Eupolis. Recte explicat Meinekius, 'verba enim caput ejus non diffident.'

329. ἐβλαστηκότες] Sic ἐγλυμμαι, εἴληφα, etc.
 330. οὐδ' ἔγκαφος] Cf. Philocl. trag. 5. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον (ἐγκα-
 φος Nauck.) ἔσθων λίποι.
 334. κόντιλον] Qu. κοντίλον (sic), ut apud Hesychium.
 336. καμπύλον] Cf. ad Arist. Nub. 970.
 338. τὸ σῶμ' —] Cf. Arist. Fr. 218. καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγγελυς.
 Eubul. 37, 2. αἶ τε λειοσώματαί — ἐγγέλεις.
 342. Mendosum videtur ἀποφθαρεῖς δέ.
 343. οὐ λέγεις] εὐ σφόδρα Poll. Minus recte, opinor.
 347. βρυγμός] A βρύκω. Arist. Pac. 1315. Av. 26. Lys. 367.
 348. ζητρεῖον] Cf. Aristoph. 93.
 351. V. 3. ὅς δέ] τίς δ' ἐστὶν ὅστις bene Mein. τίς jam Elmsl.
 De πρώ cf. Fr. 75. ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρώ. Arist.
 Av. 132. Lys. 1064. Pher. 29. Ad rem cf. Baton. 5, 3. πότους
 ἑωθινοὺς | πίνει διὰ σε νῦν πρότερον οὐκ εἰδισμένος.
 352. V. 1. Leg. μισῶ δ' ἔγωγε (aut ἐγὼ καὶ) Σωκράτη. Σω-
 κράτην] Leg. Σωκράτη. 3. πόθεν δὲ φάγη ἔχοι] Malim — ἔχη.
 Qu. ὁπόθεν δὲ σῖθ' (?) ἔξει φαγεῖν —.
 357. V. 2. εὐθὺν] εὐθὺς recte Mein. πρὸς ὑμᾶς — ἀπολο-
 γήσομαι] Cf. supra. 3. μαθόντες] παθόντες Wakef. Kock. Nil
 mutandum. 4. τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ] Sic αὐτοῦ ταύτη Herod.
 IV. 84. 3. etc. 7. Post πάντως colon posuerim. 8. νέων]
 Leg. ξυνών. Ita bene procedet oratio.
 361. V. 2. Στησιχόρου] Sub. μέλος. Cf. 139, 1. τὰ Στησιχόρου
 τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε (τ' ἔστ'?) | ἀρχαῖον ἀεῖδεν· ὁ δὲ
 Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν. οἰνοχόην] Cf. Eur. Tro. 820. χρυσέαις
 ἐν οἰνοχόαις. Qu. οἰνοχύτην (ut προχύτη).
 373. Athen. XI. 502 B. Εὐπολὺς σὺν (Πόλεσιν recte Kock)
 'φθοῖσι προπεπωκώς.'
 374. ἀγελαίας ἰσχάδας] Cf. Plat. 76. ἀγελαίους ἄρτους.
 384. μακρὸν χαλκίον Poll. χαλκίον μακρὸν corrigendum ex
 Hesychio. Cf. Arist. Fr. 214. οὐκ, ἀλλὰ τοῦτό γ' (τοῦτ' ἔστ'?) ἐπί-
 χνους τοῦ χαλκίου.
 388. χηλεύει] I. e. πλέκει. Anglice, nets, plaits. A χηλή
 (a netting-needle) Poll. VII. 83. X. 141. Cf. Soph. Fr. 431.
 χήλευμα. Herod. VII. 89. κράνεα χηλευτά (i. e. πλεκτά). Hesych.
 χήλευσις.
 404. Ἐμβλώ] Sic in Δωρῶ, Δεξῶ, et aliis luserunt comici.
 429. μαστιγιᾶν] Cf. μαθητιᾶν, στρατηγιᾶν, etc.
 438. Πράσιλλος] Annon Πράξιλλος?
 ΠΟΛΕΙΣ. Ad hanc fabulam fortasse referendum Eur. Fr. 610.
 ubi v. Nauck.
 445. Phot. ἐν (ὕφ'?) φ' ὁ Διόνυσος κἀθηται.
 456. Cf. Apollod. Car. 11. οὕτως ἔκαστός ἐστι παρὰ τὰ πρά-
 γματα ('ut res dant sese', Terent.) | ἥ σεμνὸς ἥ ταπεινός.

PHRYNICHUS.

I. 369.

1. V. 1. Qu. ὄνομα δέ μοι τοῦτ', ἣν τε σωθῶ γ' ἣν τε μὴ, |
ἔσται (ἔστω) 'φιιάλτης ἀνδραγαθίας εἵνεκα, | διτι ἐπιάλας χρηστὰ
δρᾶν ἀπωλόμην. 2. ἔστω] Malim ἔσται.

3. V. 1. γε φυλάττεσθαι] Qu. τὸ φυλάττεσθαι.

3. V. 6. Cf. Aesch. Cho. 24. πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς |
δνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

9. V. 1. Cf. Arist. Pac. 868. ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πν-
γῆς καλά. Menand. 320, 5. τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.
Eur. Iph. T. 467.

10. Hesych. Σέλλον (ὁ Σέλλον?) καλούμενος.

14. (τι) πιστικὸν recte Salmas. (τὸ) πιστικὸν injuria malit
Kock. Plura enim carmina πιστικά fuisse discimus ex Nicoph. 17.
Qu. ἀλλ' ἴθι προσάυλησον σὺ νῶν πισμὸν τινα.

15. V. 2. ἔκλαιεν mss. ἔκαεν Letronn. Quo nihil proficimus.
Qu. ἔπινεν.

16. Φιλωνίδου] Fort. Φιλήμονος.

19. τηλικοῦτος γέρων] Leg. τηλικοῦτος ὢν γέρων. Cf. Ar. Eq.
881. ὄντα τηλικοντονί. Nub. 819. Th. 174. Eccl. 1039. Pher. 146, 1.

25. σκύδιον] Cf. ἰχθύδιον, ἀφύδιον, σιπύδιον.

34. χρῆσται] Cf. Pher. II. 299. Aristoph. 362.

52. τιμοπώλης] Qu. ταιριοπώλης. Vide tamen Kockii notam.

68. V. 3. Ναξίαν ἀμυγδόλην κατάξαι] Cf. Eupol. 253.

69. V. 1. νιγλάρους θρηνεῖν ἐν ὅλοι Λάμπρος ἐναπέθνησεν]
Cf. Athen. 596 F.

70. Leg. ἃ δ' ἀνάγκη 'σθ' —. καθαρεύνει] Cf. Arist. Ran.
355. ὅστις — γνώμη μὴ καθαρεύει.

94. ψέλια] Cf. Herod. VIII. 113. ἄνδρας στρεπτοφόρους τε
καὶ ψελιοφόρους.

ΕΦΙΑΛΤΗΣ. Aut ἡπιάλης aut ἐπιάλης (ἐφιιάλης) dixisse
videntur.

ARISTOPHANES.

I. 392.

1. ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. Confer titulum Eubuli fabulae ΣΦΙΓ-
ΓΟΚΑΡΙΩΝ. Aeolum Euripidis comicus traduxit Antiphanes.
Platonis V. 16. ἡ δὲ μέση κωμῳδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις
(sc. τὸ ἐπιτιμᾶν), ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείας ποιηταῖς
ἦλθεν. — οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι,
διασπυρμόν δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ Ὀμήρου. 9. σκοποῦ γὰρ ὄντος
τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας τοῦ σκώπτειν — παρὲς δ' Ἀριστοφάνους τοῦ
συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολλὸν φόβον Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ

γραφὲν τοῖς τραγωδοῖς ὥς κακῶς ἔχον διασύρει. De Thearione cf. Antiph. 176, 7.

4. V. 2. ἀκροκώλια — τακερά] Cf. Antiph. III. 3. πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη. Dionys. III. 551. τακερὰ ποιήσας ταῦτα (τὰ κρέα). Pher. II. 300. σχελίδες — τακερώταται — καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια. Crobyl. IV. 568. ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος. Adesp. IV. 608.

6. Ejiciendum fortasse δὲ, quod tamen non necessarium est.

14. λυχνιδίον] A λυχνία. Nisi corrigendum λυχνειδίον (a λυχνεῖον). Ammonius 90. λυχνίον (λυχνεῖον?) μὲν γὰρ ἔστιν ἡ λυχνία, ὥς Ἀντιφάνης φησὶν.

17. σμηματοφορεῖον] Cf. Theocr. XV. 30. ἃ δὲ σμᾶμα φέροι.

AMΦΙΑΡΑΟΣ. Restituenda forma Attica AMΦΙΑΡΕΩΣ, ut in Kockii editione, et similiter fortasse Anaxandridis fabulae titulus Πρωτεσίλεως pro Πρωτεσίλαος. Etiam Platonis, Apollodori Carystii, Philippiidis fabularum idem titulus fuit.

18. V. 2. οἰμώζουσα] Cf. Fr. 912. οἰμώζων κάθον. Ach. 841. οἰμώζων καθεδεῖται. Anaxil. 24. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς. Ach. 827. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; ΔΙ. κλάων γε σύ. De feminino ἀλεκτρονῶν cf. Theopomp. 9. ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς | ἀλεκτρονὸνα τίκτουςαν ὥς πάγκαλα.

20. φίλων ἀχηνία] Corrupte Lexicon Sabbait. 3, 17. ἐμβάλων ἀχηνίαν. Cf. Aesch. Cho. 301. καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.

22. πίσους] πισοῖς F. unde πίσοις Fritzs. Nihil opus. Construe ἐπιβαλοῦσα πίσους. Cf. Eupol. 301. Alex. 327. πίσον.

24. Cf. Fr. 530. πόθεν — τρέπουν τράπεζαν λήψομαι; Pac. 521. πόθεν ἂν λάβοιμι δῆμα μυριάμφορον; 20. πόθεν ἂν πρῆαιμην δῖνα μὴ τετρημένην; Pher. 5, 4. καίτοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι; Apollon. II. 880. πόθεν ἂν κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπώπιοις; Aesch. Suppl. 792. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος; βῦσμα] Cf. 299. Diph. 23. Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος. Alia forma βύστρα est Antiph. 180. βύστραν τιν' ἐκ φύλων τινῶν.

26. ὦ μαρε — σύ] Cf. Nub. 1327. ὦ μαρε καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. Com. anon. IV. 657. ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ. Ran. 465. Pac. 182. 362. Cephisod. 7. ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλὴ καὶ σκορπίος. Phryn. 33. ὦ (καὶ) κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς (σοβάς?). Arist. Fr. 248. Eupol. 39. 127. Anaxipp. 6, 4. θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ. Apollod. Car. IV. 440. ὦ πονηρὲ σύ. Cum Eurybato conjungitur Phrynondas etiam Plat. Prot. 327 D.

27. Λαμπρεὺς — τῶν κάτω] Sic Ποτάμοι οἱ καθύπερθεν et οἱ ὑπένερθεν erant (Schol. Hom. II. ψ'. 545.).

28. V. 1. ὄφεις] Cf. Arist. H. A. VIII. 4. δύναται ἅσιτα καὶ τὰ φαλάγγια, καὶ οἱ ὄφεις πολλὸν χρόνον ζῆν· ἔστι δὲ τοῦτο θεωρεῖσθαι ἐκ τῶν παρὰ τοῖς φαρμακοπώλαις τρεφομένων. Cato apud Gell. N.

A. I. 15. 9. 'Itaque auditis, non auscultatis, tanquam pharmacopolam: nam ejus verba audiuntur, verum se nemo committit ei, si aeger est.' 2. *κίστη*] Theopomp. 2. *κίστην* — *φαρμακοπόλον Μεγαρικοῦ*. *κατασήμηναι*] Cf. Plat. Menon. 89 B. *ἐφυλάττομεν* — *κατασημηνάμενοι πολὺν μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον*.

29. V. 1. *ἐξ ἄκρων*] *ἐξ ἁρμῶν* optime corrigit Kock, cujus notam consule. Fort. *εἶτ' ἄκραν*. Cf. Herod. II. 40. 2. *τὴν δασὴν ἄκραν*. *διακίγκλισον*] Cf. 35. Autocrat. 1, 9. *οἷα κίγκλος ἄλλεται*. Menand. 221. *πιωχότερος κίγκλου*. 2. *τελέει*] *τελέειν* Bergk. Ko. Qu. *τέλεσον*.

31. (*καὶ γὰρ*) *ἄφ' οὗ* probabiliter supplet Kock, coll. Fr. 30.

32. *ἀκραιφνὲς ὕδωρ*] Cf. Theocr. XXII. 37. *κράναν* — *ὑδαὶ πεπληθυῖαν ἀκηράτω*. Sophron. Fr. 67. *ὑδωρ ἀκρατον*. Lysipp. 9, 2. *καὶ κόρους πλεκτοὺς ἀκραιφνεῖς μυρομένης*.

36. *ἀνακνᾶν*] Cf. *ἀνακναδάλλειν* (i. e. *κνίζειν*), Com. adesp. 934.

42. Qu. *ψῆχ' ἡρέμα* | *τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν*.

44. V. 1. *σύμβολον*] Cf. Hermipp. 14, 61. Archipp. 8. Eubul. 70.

2. *μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο*;] Cf. Ach. 810. *ἐγὼν γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνείλόμαν*. Nub. 981.

46. *μάλ' εὖ*] *μάλ' αὖ* Fritzsche. Ko. Fortasse recte. Cf. Cratin. 275. *τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα*. Alex. 186, 6. *πλυτέον εὖ μάλα*. Theogn. 520. *ὥς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὥς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ*. Theocr. XXIV. 93.

47. *τὴν ἀτραπὸν κατερρύνει*] Haec non intelligo. Fort. *εἰς ἀτραπὸν ἀπεφθάρην*. Confer Ennii illud in Sat. 'Qui sibi semitam non sapient alteri monstrant viam.'

51. V. 2. *καὶ κερκώπην*] Malim ἢ *κερκώπην*. *κερκώπην*] Cf. Alex. III. 420. *σοῦ* — *λαλιστέραν* | *οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι*. Epilyc. II. 887. *κερκώπη* est cicadae parvae genus. Eur. Alc. 866. *ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι*, | *κεῖν' ἐπιθνμῶ δώματα ναίειν*. *τέττιγα*] Cf. Anaxand. 41, 59. *μάραθ'*, *φά*, *φακή* (*φακή* al.), *τέττιγες*, *ὀποῖ*. Athen. IV. 133 B.

54. Cf. Soph. Fr. 843. *τρύχει* — *ἀπληγίδος*.

63. V. 7. Sitalces, Thracum rex, socius Atheniensium factus est Ol. 87, 2. (Thuc. II. 29.), mortuus autem est quo tempore pugna apud Delium commissa est (Ol. 89, 1.).

64. B. *ὥς πολυγράμματος* recte Cobet.

65. *πεδήτης*] Plut. Mor. 165 E. *τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος*. (Ko.)

66. V. 1. *ἴσασθ' ἐφεξῆς*] Cf. Theopomp. 13, 1. *καὶ σιῇτ' (ἔστι δ'?) ἐφεξῆς κεστρέων νῆσις χορός*. Eubul. 67, 4. *γυμνάς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρος τεταγμένας*. *ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας*] Angl. in three rows, three rows deep (i. e. $3 \times 8 = 24$, qui numerus Chori erat).

68. V. 1. *ἀνέχασκον* —] Cf. Sophron. Fr. 51. *ταί γα μὰν κόγχοι* — *κεχάναντι* | *ἅμιν πᾶσαι*.

70. ἦτουν δ' ἐμὲ | ἐπὶ τὴν δίκην ἄγοντες δὲυβάφω δύο bene Cobet. Malim tamen ἀπάγοντες.

74. πρὸς τὸ σιμόν] Cf. Dionys. com. 4, 4. πρὸς τὸ σιμόν ἀνατρέχειν. ἔρειδε] Fort. ἐπείγουν.

75. ἐννεύει] Cf. Lucian. D. mer. 12, 1. S. Luc. Evang. I. 62. (Κο.)

77. Cf. Com. adesp. 692. καπνοῦ σκιὰν δέδοικεν.

81. φίλων ἀχηνία] Cf. Aesch. Cho. 301. χρημάτων ἀχηνία.

82. βοιδαρίων — ζεύγος] Cf. Alcae. com. II. 828. πωλικὸν ζεύγος βοῶν. χολίκων] Cf. 797. Eq. 1175. Pac. 701. Ran. 576. Vesp. 1144.

83. ῥοδιάζων] Cf. Cratin. 345. ῥοθιάζε κἀνάπιπτε. Eupol. 324. ἄνω ῥοδιάζει περὶ τὰ χεῖλη τῆς νέως (sc. ἡ θάλασσα aut τὰ κύματα). Hermipp. 54, 2. ἴν' εἰς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοδιάζης.

87. Ἑρμίωνος] Ἑρμίωνος (?) Fritzs. Ko. Leg. Ἑρμμόνης. Libanius Epist. 613. συνκίνην ἀνθ' Ἑρμμόνος (l. Ἑρμμόνης) ζητοῦντες ἐπικουρίαν.

90. χρυσιδάριον] Contractum ex χρυσι-ιδάριον. Sic βιβλιδάριον ex βιβλι-ιδάριον, ἱματιδάριον ex ἱματι-ιδάριον.

92. δύσριγος] Cf. v. διγασίβιος Adesp. 1133.

93. ζητρεῖον] Cf. Eupol. 348. ὥσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἐμπεσὼν (add. βοῆς aut βοᾶ?).

94. θωμόν] Cf. Fr. 231? Lys. 972.

97. πέδων] Cf. Menand. 1049. ὀψιπέδων.

103. εἶτ'] Leg. εἴτ'. ὀβελίαν] Cf. 440. Pher. 55. ὦλεν (εἴωθεν?) ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτον δὲ μὴ προτιμᾶν. Nicoph. 15, 2 κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν (ὀβελίας, μελιτούττας?), ἐπιχύτους. Poll. VI. 75.

104. κυλικεῖον] Vasarii. Anglice a cupboard. Cf. Eubul. 62. ἐν τῷ κυλικεῖῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια. 118. τὰ κυλικεῖα δὲ | ἐξηῦρεν ἡμῖν. Anaxand. 29. Athen. XI. 460 E.

105. ἐγκυλικίσαιμ'] Cf. Pher. II. 351. ἡμῖν ἐγκυλικίζουσ' οἱ θεοί. Confer ἐνθετταλίζειν, Eupol. II. 507. φαθί] Cf. Pac. 23. Antiph. 52, 13. ὕδωρ φάθι.

107. V. 2. Cf. Eupol. 108, 1. τὸ χαλκίον | θερμαίνειθ' ἡμῖν. 256. ὅστις πύελον ἦκεις ἔχων καὶ χαλκίον.

109. V. 1. ζενγάριον βοεικόν] Cf. Plat. Lys. 208 B. τοῦ ὀρεικοῦ (l. ὀρεικοῦ) ζεύγους. Plut. Alex. 37. ὀρεικοῖς (l. ὀρεικοῖς) ζεύγεσι.

3. διελκύσαι] Cf. Telecl. 24. καὶ μελιχρὸν οἶνον ἔλκειν | ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς. Simplex infinitivus ἐλκύσαι legitur Fr. 286, 1. Attici ἔλκω ἔλξω (non ἐλκύσω) dicebat, sed εἴλκυσσα (non εἴλξα). 4. τρυγός] I. e. vini recentis et vilis. λιπαράν τε ῥάφανον] Cf. Diph. IV. 380. ῥάφανος λιπαρά. Antiph. III. 101. ῥαφάνους — λιπαράς. Contra Antiph. III. 143. ῥαφανίδας ἀπλύτους.

110. V. 1. αὐτοφνὲς] Cf. Plat. Prot. 321 A. στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφνὴς ἐκάστῳ.

115. Scribendum, ni fallor, ἐν τῷ τῶν μελετητῶν, aut potius ἐν τῷ μελετητηρίῳ. Cf. Anaxand. III. 168. λαβὼν τὸ μελετητήριον | εἴτ' ἐσχεδίασε. Plat. com. 213. ἐν τῷ Μελιτέων (μελετητῶν?). Hesych. μελετητήριον· οἶκος ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τις μελετᾷ.

116. καλὰ δὴ παταγεῖς emendate Phot. Suid. Corrupte Hesychius, Καλάδῃ παταγεῖς. Hanc locutionem familiarem ex Aristophane excerpsit Plato Euthyd. p. 293 D.

117. κώδεια] Qu. ἀγαθὴν γε κώδειαν (λέγεις). Cf. Nicand. Alex. 432. Hom. II. 14, 499.

118. κέντημα γλώσσης] Sic Aesch. Ag. 1629. Ὁρφεὶ δὲ (ἐ) γλώσσαν.

119. V. 5. κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλον τινός.

123. Oppidum Στρέφα commemoratur Thuc. I. 61. Aesch. de F. L. § 27.

125. θερμούς] Cf. Telecl. 32, 1. φιλῶ πλακοῦντα θερμόν. Timocl. 33. θερμῶν ἱνιτῶν. Antidot. 3, 1. θερμούς ἐσχαρίτας.

128. V. 2. Etym. M. βακτηρία ὁρθή: ἦν καὶ εὐθείαν ἐκάλουν Gaisfordii codd. Cf. Anon. in Hercul. vol. col. alt. VII. f. 94. τὸ παρεῖναι καμπύλας βακτηρίας ἔχοντας προσβύτας.

130. V. 1. σιλφιωτὰ, βολβός] Cf. Anaxand. III. 184. βολβοὶ — σίλφιον. Eubul. III. 205. σιλφίῳ — βολβοῖς τ'. Anaxipp. IV. 459. ὄξος, σίλφιον. Philem. IV. 46. ἔλαιον, κρόμμυον (κρόμμυ' aut κανλόν?), ὄξος, σίλφιον. Alex. IV. 461. 2. θροῖον, ἐγκέφαλος] Qu. θροῖον ὀπιόν, ἄλες. περικομμά] Cf. Metag. II. 753. Alex. III. 466. Dionys. III. 552. Damox. IV. 531. περικομμάτιον est Alex. III. 442. Athenion IV. 558. 3. πρὸς κρέας μέγα] Qu. καὶ κρέας μέγα.

131. V. 1. τὸ Διονύσιον τὸ ἐν Λίμναις memoratur Isaeo p. 72, 50.

135. ἀπολοπίζειν] Cf. Antiph. 128. 217, 5.

137. βεμβρόσιν] Apuarum genus vile. Cf. Vesp. 493. Phryn. 50. ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβρόδες θαλάσσιαι.

138. Cf. Epilyc. II. 887. ποτιτὴν κοπίδ', οἶῶ, σῶμαι | ἐν Ἀμύκλαιον (τὰν Ἀμύκλαισιν?).

140. λορδοῦ] Cf. Eccl. 10. Mnesim. 4, 55. πίνει, σκιριτᾶ, λορδοῖ, κεντεῖ.

141. V. 1. δρυπετεῖς] Cf. Chionid. 7. Cratin. 165. Telecl. 38. 312. Schol. Oribas. II. 746, 6. δρυπετεῖς (l. δρυπετεῖς) ἐλαίας ἔλεγον τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων πεπαινομένας. καταχρηστικῶς γὰρ πάντα τὰ δένδρα καὶ ξύλα δρύας ἐκάλουν. Cf. v. ἀκρόδρα. 2. ἢ σὺ —] Cf. Theocr. X. 34. καὶ ἡ ὁδὸν ἢ τύ γα μᾶλον (ἔχων). 3. σιφρός] Producitur prior syllaba. Cf. Timocl. III. 607. ἡ σιφρότης, etc.

149. V. 2. Leg. ἓνα τίν' ἀφ' ἐκάστης τέχνης. ἓνα τίν'] Cf. Arist. Av. 900. ἓνα τινὰ μόνον. Ran. 911. ἓνα τίν' ἂν καθείσεν ἐγκαλύψας. Eq. 1301. καὶ μίαν λέξαι τίν' αὐτῶν etc. Antiph. 226, 3. καὶ βολβός εἰς τις καὶ παροινίδες τινές. 251, 1. ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω μόνον. Menand. IV. 281. ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει

κακῶν. Sophron. Fr. 80. τοξεύων αἶν' ἕνα τινά. Eur. Med. 381. ἔν τί μοι πρόσαντες. Eur. Fr. 585. σοφὸς δ' ἂν εἰς τις ἦ δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ (γένοιτο). 4. ἀδοφοίτας] Formatum ut ἀεροφοίτης (Aesch.) Ran. 1291. ἦσμεν] Cf. Soph. Fr. 317. ἦστε. Aesch. Prom. 451. ἦσαν (norant). 8. Similiter Eupolis in fabula Δήμοις duces et demagogos ab inferis in terram revocatos induxit. V. Plut. Per. c. 3. 10. Μέλητος] Cf. Sannyr. II. 873. Μέλητον τὸν ἀπὸ Αθηναίων νεκρόν. 11. Cf. Soph. Fr. 499, 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν (l. λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ) ἐμπολὰς μακρὰς | αἰεὶ παραρρίπτοντες etc. 12. ξυλλαβῶν —] Cf. Herod. I. 189. ὁ δὲ (sc. ὁ ποταμός) συμψήσας (absorbens) ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων.

153. συνδείπνοις] Cf. Nicol. com. IV. 580. νῦν μ' — σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον.

154. Cf. Pac. 139. 176. Cratin. 142, 1. χορταζόμενοι γάλα λευκόν. Eubul. 30. Menand. 465. χορτασθεῖς. Eubul. 7, 5. βολβοῖς τ' ἑμαντὸν χορτάσων ἐλήλυθα.

156. V. 1. ἀνδρῶν κεστρέων] Confer Archippum 29. ἄνδρες ἰχθύες. Theopomp. 13. κεστρέων νῆσις χορός. Amips. 1, 3. νῆσις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολονθήσεις ἐμοί. Antiph. 138. κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις | νήσταις. Eubul. 68, 2. νῆσιν πονήρου κεστρέως τρίβει βίον. Diph. 54, 2. ὁ δὲ τάλας ἐγὼ | κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας. Philem. 80. ἡγόρασα νῆσιν κεστρεῖ ὀπτόν οὐ μέγαν. ἔνδον] Leg. ἐστίν. 2. ἐστε νήσιδες] Fort. ἐστι νῆσις εὖ —. Cf. Amips. II. 701. νῆσις — κεστρεὺς. Theop. II. 796. κεστρέων νῆσις χορός. Archipp. II. 718. νήσταις κεστρέας. Antiph. III. 76. Eubul. III. 238. Alex. III. 500. Euphron. IV. 489. Sed νήσιδες est Aesch. Ag. 1621. νήσισιν Prom. 600. γινώσκεται] Leg. γινώσκετε.

159. ἔφειν — φακῆν] Cf. Stratt. II. 780. Antiph. III. 95. Men. IV. 145. Epich. Fr. 17. χύτρα δὲ φακέας ἦψετο.

161. εὐθὺ τοῦ Διονυσίου] Cf. Eupol. 47. εὐθὺ τοῦρόφου.

163. πόλος] Cf. Herod. II. 109. πόλον καὶ γνώμονα — παρὰ Βαβυλωνίων ἑμαθον οἱ Ἕλληνες. (Ko.)

164. Cf. Antiph. 105, 1. καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν — ποταμός. Qu. φήμη ὅστιν ἐξ ὧν βροτῶν (i. e. φήμη βροτῶν) —, vel φήμ' οὖν ἐγὼ ἔξ ὧν βροτοὺς —. ἐκλαπῆναι] Cf. Cratin. 108, 3. ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ', ὥς ἂν ἐκλέψης καλὸν | ἡμῶν καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

165. V. 1. τὸ προῖγμ'] Qu. τὸ χοῖμ'. Cf. Ran. 795. τὸ χοῖμ' ἄρ' ἔσται; Eccl. 148. 1164. περιέφερε] Cf. Lycophr. trag. 2. κυλί-κιον | ὕδαρες ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου. ἐνέχει τε σφόδρα] κἀνέχει Μάριονα apte conj. Kock. κυανοβενθῆ] Tangit hunc locum Eustathius p. 1246, 36. ἔστι δὲ Λολόπων λέξις ἡ λεπαστή. ὥς δὲ καὶ μεγάλη ἦν, ὅθεν κυανοβενθῆ τις αὐτὴν ἐφασκεν (ἐκάλεσε?), δηλοῖ κτλ.

167. *ψωμοκόλαξ*] Cf. Philem. 8. *ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὔτοσί*. Philippid. 8. *ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεί*. Confer v. *δημοκόλαξ* (Lucian.).

172. *φορμαῶ σχοινίνῳ*] Cf. Phryn. Bekk. p. 70, 5. *φορμὸς δέ ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω*. Cratin. 132. *σχοίνινον ἡθμόν (ἡθμόν)*. Agar. 8, 4. *αἶ τε καμπύλαι | καρῖδες ἐξήλλοντο (εἰς.?) — εἰς σχοινόπλεκτον ἄγρος*.

174. *ἀσκοθύλακος*] Cf. Archipp. 4. Diocl. 3. Alex. 84, 4. et v. *ἀσκοπυτίνῃ*.

175. *γαργαλισμοῦ*] Cf. Hegesipp. IV. 479. *ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι | διέδραμε γαργαλισμός*.

176. *ἔρμα*] Cf. Thuc. VII. 25. *μὴ οὐ προῖδὼν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν*. Dionys. Hal. I. 52. *ἔρματα ὑφαλα*.

178. *κώδεια*] Cf. *κράνεια*, *κιχόρεια*.

179. *μέτοχος*] Cf. Diodor. III. 546. *τὴν ἐσομένην — μέτοχον τοῦ βίου*.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. Similiter Eupolis in *Δήμοις* quattuor eximia virtutis cives, Solonem, Miltiadem, Aristidem, Periclem ab inferis excitasse videtur.

181. Cf. ad Thesm. 177. Aristomen. II. 732. *καὶ περιέθεται πρόσωπον, δ λαβὼν ἕσταθι*.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. Idem titulus Platonis et Eubuli (aut Philippi) fabularum fuit.

186. *ἐνίοτε*] *εὔ* (aut *ἐν*) ἴστε H. Jacobi. Cf. Timocl. 28. *πολλοὺς γὰρ ἐνίοθ' (f. ἔσθ' ὁθ') ἡ πενία βιάζεται | ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν*.

187. *παροψίς*] Cf. Magnet. 2. *καὶ ταῦτα μὲν μοι (μέντοι?) τῶν κακῶν παροψίδες (i. e. supplementa)*. Plat. 175. *τὰ δ' ἀλλότρ' ἔσθ' ὁμοία ταῖς παροψίσιν | βραχὺ γὰρ τι τέργαντ' ἐξανάλωται ταχύ*. (Ubi per τὰ ἀλλότρια intelligendi sunt *μοιχοί*.) Plat. 43, 2. *ἐργηγορίας δ' εἶσιν αἱ παροψίδες (sub. γυναικός)*. Menand. 535, 8. *γαμηλῶ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν*. Metag. 14. Sotad. 3. *παροψίς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ | τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ*. Aesch. Ag. 1447. *ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν | εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς*.

188. Cf. Pherecr. 169. *τοῦτ' ἐστίν; ὥς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον*. Cratet. 10. *τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων (i. τρέπων aut στρέφων)*. Eupol. 50. *ἀνεκὰς τ' ἐπήρω — τὸ σκέλος*.

189. *πουλύπους καὶ σηπίας*] Annon *πουλύποδας* —? Coniunguntur hi pisces etiam Theopomp. II. 794. Philyll. II. 861. Ephipp. III. 330.

192. Cf. Soph. 308. *τὰ πάντ' ὄνον σκιά*. Simile est illud Cratin. 163. *περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος*.

194. Cf. Plat. com. 188, 2. *Ἐρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων | ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα*. Cratin. 74, 4. *ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν*

ἀπέθρα. B. πότρεα Δαιδάλειος ἦν; Eur. Fr. 373, 2. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ | βλέπειν (λέγειν recte F. W. Schmidt) τ' ἀγάλλμαθ'. Schol. Eur. Hec. 838. περὶ τῶν Δαιδάλων ἔργων ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προῖει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει etc.

198. V. 1. Cf. Philem. Lex. p. 125. τοῦ δὲ σορέλληρος σαφέστερον εἰς σκῶμμα τὸ τυμβογέρων παρὰ τῷ κωμικῷ. 3. ἡ μὴν ἴσως —] Cf. Nub. 865. ἡ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. Pl. 608. ἡ μὴν ὑμεῖς ἐτι μ' ἐνταυθὶ | μεταπέμψεσθον. Vesp. 258. Pher. 5, 1. ἡ μὴν σὺ σαντὸν μακαριεῖς, ὦ τᾶν, ὅταν | οὔτοί σε κατορύττωσιν. Nicom. com. IV. 583. 8. Cf. Xen. Mem. III. 5. 17. οἱ δοκοῦσι καλοκάγαθιά προκεκρίσθαι τῶν πολιτῶν. 9. τερθρεύεται] Cf. [Dem.] p. 1405. μὴ — περὶ τούτου μάτην τερθρενώμεθα. Plut. II. 43 A. II. 42 D. τερθρεία. Nub. 318. καὶ τερατεῖαν καὶ περιλέξιν etc.

199. Cf. V. 1. Diph. 38, 2. εἰσηγησάμην | νόμον ἄν τιν' οὐκ ἄχρηστον. Epich. Fr. 66. ὃν (τρόπον) πρῶτος εἰσαγήσαθ' ὠριστόξενος. Critiam trag. 1, 16. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο. 25. διδαγμάτων ἡδιστον εἰσηγήσατο. Diog. Laert. I. 68. Χείλων πρῶτος εἰσηγήσατο ἐφόρους τοῖς βασιλεῦσι παρασκευνῆναι.

200. V. 1. τὸν τάριχον] Cf. Alex. III. 402. ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής. Herod. IX. 120. 1. οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλονται. 2. πλύνων] Cf. Artemid. Onir. II. 5. τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ. κακά] An κακοῖς? Cf. ad Arist. Ran. 889.

201. τοῦπίπεμπτον] Cf. Eupol. 65. ἐπίπεμπτον. Xen. Vect. 3, 9. ἐπίτριτον. Sic ἐπιδέκατον, etc.

202. V. 2. σύννοιδ' — αὐτῷ κακά] Cf. Lucian. Pseudol. 2. σοὶ δὲ μυρία συνειδώς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα.

203. χόνδρον ἔψων] Cf. Men. IV. 222. χόνδρον ἔψειν. Antiph. III. 95. φακὴν ἔψειν. Stratt. II. 780. Men. IV. 145.

204. λεπτόν κυνίδιον] Cf. Euphron. 1, 20. λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν. Hermipp. 35, 3. θύουσιν ἤδη βοῖδια | Λεωτροφίδου λεπτότερα etc. Allusio videtur esse ad macilentos illos legatos qui ad Orcum a poetis Atticis demissi esse finguntur. τῇ θεᾷ] Ut in Eubul. 64. Antiph. 81. τῇ θεᾷ Cobet.

205. τὴν σπαθίδα] Cf. Eubul. 100. λῦε τάλαβάστια | θᾶπτον σὺ καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου | καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον. Alex. 60. τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκεν. Est autem σπαθῆς diminutivum a σπάθῃ (ramus?) Herod. VII. 69.

206. ψάγδαν] Cf. Eupol. 198. Epilyc. 1. Eubul. 102. Αἰγυπτίῳ ψάγδαν (ψάγδα 'σί?) τρεῖς λελονμένη (κεχρημένη?).

209. Qu. ἔγνωκ' ἐγὼ (vel ἔγνωκα γὰρ) | τὸ χαλκίον τοῦθ' ἰσάναι καὶ μυρρίνας | τὰ κοττάβεια. Plat. com. 46, 7. τίθημι κοττάβεια σφῶν ἐγὼ | τασδί τε τὰς κρητῖδας — κότυλόν τε τὸν σόν (leg. τοῦτον). Callipp. com. 1, 1. ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται | τὰ κοττάβια (sic).

214. *ἐπίχνους*] Cf. Eupol. 384. *χαλκίον μακρόν* (i. e. *ἐλαιηράν ἐπίχνουν*). Pollux X. 93. *τὴν ἐλαιηράν ἐπίχνουν* memorat. Malim *ἡπίχνους*. Confer *κατάχνους* (i. q. *πρόχνους* sec. Moerin), *ἐτνήχνους*, *ζωμήχνους*. *ταῦτά γ'*] *τοῦτό γ'* Bergk. Ko. Qu. *τοῦτ' ἔστ'*.

217. *δικῶν* — *γυργάθους*] Cf. Adesp. IV. 666. *πυθμὴν δικῶν γυργάθους* — *θωμοὺς φέροντες* recte Kock., Athenaeum secutus.

218. *λεῖος ὥσπερ ἐγγέλως*] Cf. Eupol. 338. *τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἐγγέλεις*. Eubul. 37, 2. *λειοσώματα* — *ἐγγέλεις*.

220. V. 1. *ἀναλοῦν*] Cf. Arar. 10. *ἀναλοῦν*. Thuc. III. 17. *ἐπανάλωσε*. ibid. *ἐπαναλώθη*.

221. V. 1. *δοσις αὐλοῖς* —] Maxima eo tempore homines invaserat musicae cupiditas (*μουσομανία*), ut nemo fere inveniretur qui non aut tibiis aut fidibus canendi artem faceret aut alio aliquo organo dexteritatis suae specimen proderet. Monuit G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 258.

223. *Ἀλκαίου*] Cf. Eupol. 280. *ὦλκαῖε Σικελιώτα Πελοποννήσιε*. Plat. com. 69, 11. *καὶ σκόλιον ἦσται*. Fort. *Ἀλκμᾶνος*. Eupol. 139. *τὰ Σηταιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε ἀρχαῖον ἀείδειν*.

224. *δελφακίων ἀπαλῶν*] Cf. Lys. 1060. *τοῦτο τέθυχ'* (*τὸ δελφάκιον*)· *ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλὰ*. *χναυμάτι'*] Angl. dainty-bits, tit-bits. A *χναύειν*, Eubul. III. 268. Eur. Cycl. 358. Anglice to gnaw. (Confer *τρώγειν*, to nibble.) Cf. Telecl. 1, 14. *χναυματίους*. Mnesim. 4, 12. *χναῦμα*. Com. adesp. 1196.

225. *ναντοδικίας*] Nautodicae inter alia de iis iudicabant qui in civitatem Atticam se intruserant. Cf. Cratin. 233. *καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναντοδικῶν (ναντοδικίας?) ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ*.

234. *ἄγγη μυρηρά*] Cf. Aesch. Fr. 166. *μυρηρῶν τευχέων*.

235. *ὠρικόν*] I. q. *ὠραῖον*. Cf. Ach. 272. Aelian. N. A. XIV. 5. *ὠρικὸς νέος*.

242. *ὀρνυγοκόπον*] Cf. Vesp. 531. Av. 1299. Plat. 108. *χρησπὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρνυγοκόπον*. Scriptura *ὀρνυγοκόμος* ex prava scriptura *ὀρνυγόκομος* orta est, ut monuit Fritzsche.

243. *δαγδαίους*] Vehementes. Cf. Telecl. 30. *δαγδαίους*. Diph. 67. *τί ποτ' ἔστιν; ὥς δαγδαῖος ἐξελέλυνθεν*. Antiph. 7. Plut. Mor. p. 456 B. *φορβειᾷ τινι καὶ περιστομίῳ βία τοῦ πνεύματος τὸ δαγδαῖον ἐγκαθεῖρε*.

244. *τοῦ τριγώνου*] Cf. Eupol. II. 447. *καὶ διαψάλλει τριγώνους*.

245. V. 1. Deleatur virgula post *χύτρας*.

247. V. 1. *λαβεῖν*] Emere. Cf. Phryn. 51. Pher. 81. Antiph. 26, 4. 13. Ephipp. 15, 5. Alex. 108, 3. 9. 2. *μαινίδια καὶ σηπίδια*] Leg. *μαινίδια καὶ τευθίδια*. Cf. Eubul. III. 268. *ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν (τευθίσιν Ephipp.) σηπίδια*.

249. *δεδειπνάναι*] Cf. Fr. 464, 2. 496. Plat. II. 663. *δεδειπνάναι*. Eubul. 92. *δεδειπνάναι*. Antiph. 142. *δεδειπνάναι*. Epicrat. 1.

δεδειπνάναι. Eubul. 91. δεδείπναμεν. Alex. 107. δεδείπναμεν. Hermipp. 60. ἡροιστάναι. Plat. 144. Theopomp. 22. Sic τεθνάναι.

250. δακτύλιον] Cf. Pl. 884. Cratin. 299. Eupol. 87. Amips. 27. Antiph. 177, 5.

253. στρωματόδεσμα] Cf. Plat. Theaet. 175 E. οἶον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι. Plut. Caes. 49. ἱμάντι συνδήσας τὸν στρωματόδεσμον.

255. πρὸς τὸν στροφέα] Qu. παρὰ —. σχίνον κεφαλὴν] Cf. Cratin. 332. ἄγε δὴ πρὸς ἔω πρῶτον ἀπάντων ἴστω καὶ λάμβανε χειρὶν | σχίνον μεγάλην (l. σχίνον κεφαλὴν). Plin. N. H. XX. 101.

256. ἐγκριδοπώλην] Cf. Pher. 83. ταῦτ' (τοῦτ' aut σπινθρίδ'?) ἔχων | ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας. Nicoph. 19, 5. ἐγκριδοπώλαις. Hesych. ἐγκρίδες πέμμα ἐλαίῳ ἐφόμενον καὶ μελιτούμενον. I. q. ταγηνία (Poll. VI. 79.).

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Confer aliorum comicorum fabularum titulos Δις πενθῶν (Alex.), Δις πλέουσai (Alex.), Δις ἐξαπατῶν (Men.), Δις ἐξαπατώμενος (Heniochi), Δις κατηγορούμενος (Augeae).

266. ἐκκορίζεις recte Bergk. Cf. Eupol. 233, 4. Menand.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ. De Hercule ad Erymanthum montem apri capiendi vivi causa proficiscente a Centauro Pholo hospitio excepto narrationem vide Apollodor. II. 5. 4. ubi pro τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν corrigendum τὸ δὲ ἐκ τῆς etc.

267. V. 2. Leg. ἐν τῶν φίλων ἐνός γέ του. Cf. Pher. 77. πάντως μὲν εἰσι τῶν φίλων ἐνός γέ του. Eur. Ion. 551. προσένων δ' ἐν του κατέσχε; Noli conferre Amph. 21, 3. μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς etc. similesque locos. Suid. πρόδικον· δικαστήν ἐπὶ φίλων ἢ διαιτητήν.

268. αὐτὸς ἔρχεται] Cf. Ran. 520. αὐτὸς ὥς εἰσέρχομαι. Theocr. XXIV. 50. ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς αὐτεῖ.

270. Cf. Pher. 104 M. λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

271. πτίσω] Sic euphoniae gratia dicebant Attici, non πτίτω. Sic πατάσσειν, πτύσσειν, etc. μάτιω — πέτιω] Cf. Pher. II. 345. μᾶξαι, πέψαι. Mnesim. III. 570. μάττει, πέττει. δεύω] Cf. Mnesim. 4, 53. τίλλει, κόπτει, τέμνει, δέυει.

272. Cf. Plat. Symp. 174 B. Cratin. 169. Eupol. 289. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασι.

273. Κύλλον πήραν] Cf. Cratin. 102. Κυλλοῦ (Κύλλον) πήραν. De accentu v. Herodian. I. 157. 17. II. 3. 28.

275. ἀπόκινον] Cf. ad Eq. 20. Cratin. 120.

278. V. 2. Μαιμακτηριῶν] Cf. Philetaer. 12. τίς ἐστι Μαιμακτηριῶν; B. μὴν δικάσιμος. Plat. Legg. XII. 958 B.

280. ἀπορραίσας H. Jacobi. Cf. Alex. 102. ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχροῦχου τὸν λύχρον | μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἐαυτόν.

283. Cf. Antiph. 35. πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον | αὐτὸν περὶ (τὸ) μύρον. Alex. III. 502.

286. ἐλκύσαι — σταθμόν] Cf. Herod. I. 50. 3. λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου ἔλκουσαν σταθμόν τάλαντα δέκα. Eupol. 116. τῆς τοῦδε νίκης πλείον' ἐλκύσαι ζυγόν. Trag. adesp. 267. ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν. Eur. Fr. 63. ἔλκει δ' οὐ ποτ' ἐκ ταῦτοῦ τύχας (ἔλκει δ' οὐδέποτε ταῦτόν ζυγόν?). Theocr. XXVII. 21. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν αἰερεῖς. Monost. 465. ὁππῇ 'στιν — ὁ βίος ὥσπερ ὁ ζυγός. Diph. 33, 8.

288. πεταχνοῦνται] I. e. ἐξυπνίονται aut potius ἐξυπτιοῦνται. Anglice, are lying on their back, are sprawling. Cf. Alex. 59, 2. ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνω τινί. Athen. XI. 496 A. Hesych. πεδαχνοῦνται· ἐξυπνίωται (ἐξυπτιοῦται?), τρυφᾷ. Id. πεταλοῦνται (sic)· ἐξυπνίωται (ἐξυπτιοῦνται?), τρυφῶσιν.

EIPHNH ΔΕΥΤΕΡΑ. Etiam Theopompi fabula fuit *Εἰρήνη*, simile haud dubie argumentum habens.

295. Cf. Hegesipp. 1, 13. τοῦπίθημα τῆς χύτρας | ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν.

296. τήμερον] Cf. etiam Cratin. II. 89. Herm. II. 414. Archipp. II. 724. Antiph. III. 36. Epimi. IV. 506. Menand. IV. 288. Axionic. III. 534.

297. φῖτν] Cf. Pher. 244. Eupol. 49.

ΗΡΩΕΣ. Etiam Chionidis, Cratini, Cratetis, Timocelis, Philemonis fabulae cognomines fuerunt; **ΗΡΩΣ** Menandri et Diphili; **ΗΡΩΙΝΗ** Epigenis.

299. V. 2. γευστήριον] Cf. Pher. 143, 3. ποτήρια — ἐμφορεῖ γευστηρίοις. Antiph. 83. οἰνογευστέϊ. 3. ἀμφορεαφορεῖν] Cf. Eupol. 187. Men. 431.

300. τῆς φορᾶς] Cf. Eupol. 271. (ἀτὰρ) τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;

303. ῥύμβον] Cf. Eupol. 72. ὦ ῥύμβε μαστίξας ἐμέ. Diogen. trag. p. 602 N. γυναῖκας — τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι — βρεμούσας.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. Confer Philetaeri fabulae titulum **ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.**

317. V. 2. οὐδὲ] Qu. οὐχί. Cf. Amips. 25. οὐ σχῖνος οὐδ' (οὐκ recte Kock.) ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι. *Πεπαρήθιον*] Inter bona vina numeratur Peparethium etiam Soph. Phil. 548. Plin. N. H. IV. 72. XIV. 76. Dem. 35, 35. Contra parvi aestimatur Hermipp. 82, 12. τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ *Πεπαρήθιον* (οἶνον χρὴ παρέχειν), 3. τὸν ἔμβολον] Cf. Herod. I. 166. αἱ περιοῦσαι νῆες ἀπεστράγατο τοὺς ἐμβόλους. IV. 53. τὸ δὲ μεταξὺ — ἐὼν ἔμβολον τῆς χώρης. Hesych. ἔμβολα: τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. Id. Σαμακὸς τρόπος· — τοὺς δὲ ἐμβόλους σεοίμωνται, etc. Cf. v. πρόβολος (i. q. προβλής). De hoc sensu vocis ἔμβολος. Cf. Av. 1256. στύομαι τριέμβολον.

318. V. 1. *ιχθύς*] Ultima producta, ut in Damox. IV. 530. v. 20. et in *ιχθύ* Cratet. II. 237. v. 9. *ιχθύς ἐώνηται τις*] *ιχθύς* — Fritzsch. Ko. Cf. Eupol. 150, 1. *ιχθύς ἐώνηται*. Dem. p. 1123. *ἐωνήθη* (pass.). *σηπίδιον* — *ἡ πουλύπους*] Cf. Eubul. III. 258. *σηπίδι* — *πουλύποδας*. 4. *οὐδὲ βατίς*;) Cf. Ach. 761. *οὐδὲ σκόροδα* (φέρεις); Alex. III. 392. *οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν* (πεῖραν λαμβάνεις); Subaudiendum *ὀπιᾶται*. Cf. Hermipp. 45, 2. *βατίς* — *ὀπιτὴ μεγάλη*. *ἦπαρ κάπρον*] Cf. Eubul. 63, 3. *χορδαί τ' ἐρίφων ἦπαρ τε κάπρον*. Crobyl. IV. 567. *ἦπαρ καπρίσκου*. 6. *σχαδόνες*] Cf. 569, 3. Theocr. I. 147. *πληρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο, | πληρές τοι σχαδόνων. ἡτριάτον δέλφακος*] Cf. Com. adesp. 863. *ἡτριάτα τεμάχη*. 8. *κοπιῶσαισιν*] Cf. Fr. 601. *κοπιᾷτ' ὀρχοῦμενοι*. Thesm. 795. *παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι*.

319. V. 2. *τοῦ μύρον καὶ βακκάριδος*] Cf. Epilyc. II. 889. *βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ*. Ion. trag. Fr. 24. *βακκάρεις — καὶ μύρα*. Aesch. Fr. 14. *βακκάρεις τε καὶ μύρα*.

320 sq. Similis mundi muliebris enumeratio est apud Pherecratem in *Λήροις* fabula, et Nicostr. 33. *ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλίους, βουβάλι', ὄφεις, | περισκελίδας, ἐλλέβορον*. Diph. 59. V. Poll. V. 101. *καὶ ἄλλους δέ τινας κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, λήρον, ὀχθοίβους, ὀλεθρον, ἐλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον, περιστέρια*.

320. V. 1. *κηρωτήν*] Cf. Martial. XI. 98. 6. 'Nec labra pingui delibata cerato.' 2. *μίτρας*] Cf. Herod. I. 195. *κομῶντες δὲ τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται. ὀχθοίβους*] Cf. Pher. 100. *μίτραν ἄλουργῇ, στρόφιον, ὀχθοίβον, κτένα*. Phot. *ὀχθοίβους*: *ἔστι δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ χιτῶνος ἄλουργές πρόσγραμμα*. Hesych. v. *ὀχθοίβοι*. 3. *ἐγχουσαν — ψιμύθιον*] Cf. Amips. 3. *δυοῖν ὀβολοῖν ἐγχουσα καὶ ψιμύθιον. ὀλεθρον τὸν βαθὺν*] *ἔλντρον, τιγγάβαρι* (vel -βαρῶν) corr. Kock. Cf. Diocl. 9. *ἡ μίλτος, οἶμαι, καὶ τὸ τιγγάβαρι*. 10. (τὸ) *τιγγάβαρι χῆ μίλτος ἀναμειγμένη*. 4. *στρόφιον*] Cf. Pher. 100. *μίτραν ἄλουργῇ, στρόφιον, ὀχθοίβον, κτένα*.

5. *φῦκος*] Cf. Philippi. 19. *τοῖς σνκάμινους δ' ἀντὶ τοῦ φύκους, ὀρεῖς; | ὅλον τὸ πρόσωπόν (ἔστι καταπεπλασμένη)*. Lucian. adv. ind. 23. *ψιμύθιον καὶ μαστίχη καὶ φῦκος*. Alciph. I. 33. *εἰς τὸ φῦκος με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπεν. ἐπογράμματα*] Cf. 800. Bekk. Anecd. 68, 17. *ἐπογράμματα*: *οἷς ἐπογράφονται τοὺς ὀφθαλμούς*. Poll. V. 101. Hesych. et Phot. h. v. et ad Eubul. 98, 4. 6. *τρονφοκαλάσιριν*] Cf. Cratin. 30. Herod. II. 81. *ἐνδεδύκασιν δὲ (Αἰγύπτιοι) κιδῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτοὺς, τοὺς καλέουσι καλασίρις*. Poll. VII. 71. Phot. h. v. Schol. Av. 1294. *ὁ δὲ καλάσιρις χιτῶν πλατύσημος*. Herodian. I. 101. 29. *καλάσιρις λινοῦς χιτῶν ἱερατικός*. Etiam Persicas καλασίρις novit Athenaeus XII. 525 D. Antiph. III. 50. *Ἰώνων τροφεραμπεχόνων*. Vox καλάσιρις legitur

Cratin. 30. et Alexidis fabula cognomen fuit. ἔλλεβορον] Cf. Nicostr. III. 289. ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλίους, βονβάλι', ὄφεις, περισκελίδας, ἔλλεβορον. κεκρύφαλον] Cf. Antiph. 117, 2. πορφυροῦς κεκρυφάλους. 189. στίμυν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους. 7. τρύφημα] Cf. Polyzel. 11, 2. χρυσοῦν ἔχων χλίδωνα καὶ τρυφήματα (τρυφήμά τι?). et voc. ἀργυροτρυφήμα, Athen. XIV. 647 D. παρυφές] Cf. Men. 479. παρυφές. 10. βότρυν] Malim βότρυν, ut in 569, 1. 11. ἀμφιδέας] Cf. Herod. II. 69. 2. ἀμφιδέας περὶ τοὺς προσθίους πόδας. 70. χλίδωνα] Cf. Polyzel. II. 871. χρυσοῦν ἔχων χλίδωνα καὶ τρυφήματα (τρυφήμά τι?).

12. ἀλύσεις, δακτυλίους] Cf. Eubul. III. 289. ἀλύσεις — δακτυλίους. Nicostr. 33. Philippid. 33. Menand. 258. περὶ τὸν τραχήλον ἀλύσιόν τί σοι (τίς μοι;) δότω. 13. ἀποδέσμονες] Cf. Fr. 325, 2. σάρδια] Cf. Men. 373. μύραγον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια. Plat. Phaed. 110 D. σάρδια τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαράγδους. Theophr. Fr. 2, 8. 2, 23. 2, 30. Philemonis comoedia Σάροδιος fuit. 14. ἐποδερίδας] Fort. περιστέρι' (Poll. v. 101.). ἐλικτήρας] Cf. Lys. 12, 19. τῆς Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἐλικτήρας — ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο. 15. ὧν οὐδ' ἂν λέγων τῶνόματα λέξαις ἐνπετώς conj. Kock.

321. V. 1. φορημάτων] Cf. Men. IV. 402. βονβάλια καρπῶν παρθένου φορήματα. ὅσ' ἦν V.? Hemst. (Recte.) ὅς ἦν Ald. ὅσα Bergk. Ko. 2. περιπέττονται] Leg. περιέπεττον. Cf. ad v. 1. Clem. Alex. p. 254. τῇ περιεργίᾳ τῶν ὀνυμάτων τὸ οἰκεῖον μαραινουσαι ἄνθος.

323. V. 5. τὸν ὄμιον θλίβομαι] Cf. Ran. 5. ὡς θλίβομαι. Lys. 314. ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπνται.

324. οἶμοι κακοδαίμων —] Cf. Nub. 1324. οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου. ἀλφάνει] Cf. Eupol. 258. οὐ θᾶτον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις ὃ τι ἂν ἀλφάνη; Plat. com. 121. Demosth. 23, 201.

325. V. 1. τὴν πτέρυγα —] Pollux VII. 54. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθένων οὕτω χιτωνίσκος, οὗ παραλύσασαι ἄχρι τινὸς τὰς πτέρυγας ἐκ τῆς κάτω πέζης παρέρφαινον τοὺς μηρούς. Cf. ad Ran. 411. χιτωνίου παραρραγέντος τιθίων προκῦψαν. 2. ἀποδέσμων] Cf. Lucian. D. Mer. 12, 1. ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ἐπὶ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. Confer κατάδεσμος Theopomp. II. 807. ἀνάδεσμος et περιδέσμος.

326. Cf. Av. 807. ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον. Th. 134. καὶ σ' — ὅστις εἰ κατ' Αἰσχύλον ἐρέσθαι βούλομαι. Plat. 108. μὴ κατὰ Μειδίαν. Antiph. III. 58. φιύλην Ἄρεος κατὰ Τιμόθεον. Athen. XIII. 566. οὐ ῥοδοδάκτυλος οὔσα κατὰ τὸν Κρατῖνον etc.

327. Cf. Etym. M. παρὰ τὸ παρὰ (ἀμφὶ recte Fritzsche.) τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. Perversam nominis Ἀμφοδοῦς etymologiam ridet

Comicus. Sic Ζῆθος (a ζητῶ) Eur. Fr. 181. Βοιωτὸς (a βοῦς) Eur. Fr. 489. etc.

328. σακίον] Cf. Men. 544, 4. ἔλαβον σακίον (σακκίον libri). Xen. Anab. IV. 5. 36. περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων σακία περιελεῖν (περίλλειν?). V. Phryn. Ecl. 257. Phot. 497, 161. Eust. 508, 12.

ἐν οἷσπερ.] Cf. Philem. 117, 1. ἄνθρωπος εἰ δῆπουθεν, ὧν ἔστ' οὐδὲ εἰς | ᾧ μὴ —.

329. Cf. Mnesim. 4, 6. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους.

331. Cf. Ach. 392. Zenob. II. 45. Ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία.

332. πρόδρομος] Praecursor. Cf. Eubul. 75, 13. δείτρου πρόδρομον ἄριστον. Antiph. 217, 23. δείτρου προφήτην λιμὸν ἐκκαλονμένη. 26. Herod. VII. 203. IX. 14. Lucian. Cont. 17. ἡπιάλοι καὶ πυρετοί. Est autem ἡπιάλος febris algida, πυρετός aut πῦρ febris fervida.

333. V. 1. ἡ μέγα τι βρωμ' ἔτι] ἡν μέγα τι βρωμ' ἔτι Elmsl. Cf. Arist. Lys. 1031. ἡ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆσδ' (τοῦτ') ἐμπίδος ἔνεστί σοι. Simon. Fr. 134. ἡ μέγ' Ἀθηναῖοις φόως γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστο-|γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος. Eur. Hec. 1118. ἡ μέγαν χόλον | σοὶ — εἶχεν. Andr. 274. ἡ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν etc. Aesch. Ag. 1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα — αἰνεῖς. Eum. 54. ἡ δεινὰ λέξαι. 106. ἡ πολλὰ etc. 144. Pers. 843. ἡ πολλὰ ἤλγησα. 852. ἡ μεγάλας — βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν. Sept. 977. ἡ μεγασθενῆς τις εἰ. Theocr. XVIII. 21. ἡ μεγα κέν τι τέκοιτ' etc. βρωμ'] Qu. χρῆμ'. Cf. Av. 826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Eupol. II. 564. χῆ μονοικὴ προᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον etc. Contra Antiph. III. 101. πράγματα (βρώματα?) | ἔλευθέρι, οὐ τάριχος. Diph. 14, 4. οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις | ὅμοια πράγματ' (l. βρώματ'). Sed fortasse βρωμα pro χρῆμα posuit Comicus. Cf. Aristophont. 7, 4. σεμνὸν τὸ βρωμα (θύννος). Musica cum coena, cujus sint plures σκευασαί, comparatur a comico aliquo apud Athen. X. 311 A. 2. ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος — ἐνόμωζεν] Leg. ἡν ὅτε Κράτης τε τὸ τάριχος — ἐκόμωζεν etc. 3. παρὰ βεβλημένον] Cf. Thuc. II. 77. φοροῦντες δὲ φακέλους ὕλης παρέβαλλον. 4. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἔτερα μυρία] Cf. Diph. 43, 37. ἔτερα μυρία | τοιαῦτα. Ephipp. 24, 3. φάρια, τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια. Philetaer. 9, 2. ἔτερα μυρία (ἔτη).

334. ἐλικοβοστρύχον] Cf. ἐλικοβλέφαρος, Pind. Fr. 88, 1. Ἀφροδίτας — ἐλικοβλεφάρου. P. IV. 172. ἐλικοβλεφάρου Αἴδας.

336. οἶνος ἀνθοσμίας] Cf. Pl. 807. οἶνον μέλανος (πέπονος?) ἀνθοσμίον. Pher. II. 300.

337. λύκος ἔχανεν] Cf. Lys. 629. λύκῳ κεχηρότι. Eubul. 15, 11. ἔπειγ' ἔπειγε, μὴ ποθ' ὥς λύκος χανὼν etc. Euphron. 1, 30. Cratin. 52. ὁ δ' ὄνος ὕεται. 128. ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖ τι. Eupol. 261.

Plat. 191. Theopomp. 4. 40. Diocl. 5. Theogn. 1361. *ναῦς πέτρῃ προσέκνηρσας*. Quae attulit Kock. ad Cratin. 52.

342. Cf. Alex. 98, 7. *φελλὸς ἐν ταῖς βανκίαις* | *ἐγκεκάντιται*.

344. V. 2. *καρίδων*] Cf. Cratin. II. 184. Eupol. II. 429. Forma recentior est *καρίς* (ῖ) *καρίδος*.

346. *πόμαλα*] Cf. Pl. 66. Pher. 9.

348. ὦδε] Huc, ut in Stratt. 55. (*λιβανωτὸν ἔνδοθεν*) *τίς ἂν κομίσειέ μοι* | *καὶ θυμαλώπων ὦδε μεστὴν ἐσχάραν*; Cf. Plat. 10. (*ἀλλ' ἐκ*) *δότω (μοι) τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν* etc.

350. Leg. *κεραμεύμεναι κοτύλας μεγάλας*. Cf. Phryn. II. 586. *κεραμεύων* — *κανθάρους*. Epigen. III. 538. *οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους* — *ἐκείνους τοὺς ἀδρούς*. Pher. II. 324. *εἴτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσι ποτήρια* | *πλατέα* — | *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ ὀλκάδας* | *σιταγωγούς*, etc. *οὐδένα κόσμον*] Cf. Herod. VIII. 117. *οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι*. IX. 65. *ἔφρευγον οὐδένα κόσμον*. 69. *οὐδένα κόσμον ταχθέντες*. Thuc. II. 52. *ὁ φθόρος ἐγίνετο οὐδενὶ κόσμῳ*.

351. Cf. Lys. 381. Achae. trag. 9, 1. *μῶν ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς*;

354. Schol. Leid. Hom. II. β'. 572. *κορινθιάζειν τὸ καλλωπίζεσθαι*.

355. *ΛΗΜΝΙΑΙ*. Etiam Antiphanis, Nicocharis, et Diphili fabularum idem titulus fuit, et Alexidis *Λημνία*.

356. *κνάμους* — *τακερούς*] Cf. Pher. II. 287. *τακερούς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους*.

357. Similiter Antiphan. 73. *τῶν οἰκιῶν οὖν ὧν ὀρεῖς ἐν τῇδε μὲν* | *ὁ τῶν Φρυγῶν τέραννος οἰκῶν τυγχάνει* | *γέρον ἀπ' ἀρχῆς Λαομέδων καλούμενος*.

359. Cf. Cratin. II. 290. *ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις*. Sophron. Fr. 59. *τῶν δὲ χαλκωμάτων* — *ἐγάργαυρεν ἅ οἰκία*. Hesychius *γαργαίρειν* per *πληθύνειν* explicat.

360. *σμωνμένην*] Cf. Antiph. 148, 3. *σμήται, κτενίζετ'*.

362. *χοῖσται*] Cf. Pher. II. 299. *τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε χοῖσται* (*χοῖσθαι* vulg.) *καλεῖν*. Phryn. II. 593. *κᾶν δξυβάφω χοῖσται* (*χοῖσθαι* vulg.) *μάπτειν* etc.

363. V. 1. *κρανίον λάβρακος*] Cf. Eubul. III. 258. *λάβρακος κρανίον εὐμέγεθες*. Eriph. III. 558.

365. Cf. Men. 257. *ὦ μεγίστη τῶν θεῶν* | *νῦν οὖς' ἀναίδει*.

366. Hinc *πεντελιθίζειν* Hermipp. II. 392.

369. *ἦ καί*] Qu. *ἦπερ*, vel *ἦτις*, vel *ἐσθ'*.

371. *μέτανλος*] Cf. Men. 222.

372. *ναυφύλαξ*] Cf. Soph. Phil. 543. *νεὼς* — *φύλαξ*.

375. *φανόν*] Cf. Nicostr. 22. Philem. 6.

379. *ἐς τὴν Πάργηθ'* corrigat Dind. Sed etiam *ἀρσενικῶς ὁ Πάργης* dixisse videntur. V. Antiph. III. 111. *κατὰ τὸν Λυκα-*

βητιόν] Anglice, by way of Lycabettus. Cf. Ran. 1056. ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητιοὺς | καὶ Παρνασῶν (l. Παρνήθων) ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν; Nub. 323.

380. στέψω κοτιλίσκον] Qu. στέψαι —. Cf. Alex. 119, 5. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις | ἔσπεψα (τὸν κρατῆρα). Sophron. Fr. 70. κατὰ στεφνον, τέκνον, τὰν ἡμίναν. Athen. XI. 476 E. Cum μοχλίσκος confer τροχίσκος, μοχλίσκος, etc.

381. οὐ μετόν αὐτῶ] Cf. Men. 901. ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

383. ζυμοῦσθαι (fermentare) legitur Hipp. Acut. 394. ζύμωσις Hipp. Plat. ζύμωμα Plat.

387. V. 4. βοῶν] An βοῶν? Cf. 82. βοιδαρίων ζευγος. Alcae. II. 828. ζευγος βοῶν. Antiph. III. 117. ταῶν — ζευγος. 6. ἡθουμένης] Cf. Ran. 943. ἀπηθῶν. Epilyc. 6. Χῖος καὶ Θάσιος ἡθήμενος.

9. τριταῖα] Cf. Diph. IV. 395. ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου | τριταῖος.

389. ἔξεχ'] Cf. Vesp. 771. ἦν ἐξέχη | εἴλη κατ' ὄρθρον. Stratt. 46. εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις | ὅταν λέγωσιν 'ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε.' Dem. p. 1071, 2. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. Eubul. 119, 8. ἥλιου — ἀνέχοντος. Herod. VIII. 137. ἦν — ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος. Sophron. Fr. 51. τὸ δὲ κοῆς ἕκαστος (ἐκαστός?) ἐξέχει.

NHΣΟΙ. Similiter Πόλεις inscriptae sunt comoediae Eupolidis, Philyllii, et Anaxandridis, quarum idem fere argumentum fuisse suspicari licet.

390. Etym. M. 338, 53. λέγεται δὲ (λέγει δὲ καὶ V. et Lex. Sabbait. 20, 2.).

391. θλαστάς — ἐλάας] Cf. 393. Diph. 14, 5. θλασταῖς ἐλάαις. Polioch. 2, 7. θλαστή τ' ἐλάα. Pollux. VI. 45. ὅς οἱ νῦν θλαστάς (ἐλάας), ταύτας πυρῆνας οἱ κωμικοί.

395. κύψασα κάτω] Cf. Vesp. 279. 349.

396. Cf. Archipp. 27, 2. Σηπίαν τὴν Θύρσον.

399. Cf. Philon. p. 667. θάρσος μετ' ἀναισχυντίας ἐμβλέπονσα. Plat. Charm. 155 C. ἐνέβλεψέ τέ μοι — ἀμήχανόν τι οἶον.

401. Cf. Menand. 839. ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

403. ἦ'] Ibam. Cf. Plat. Apol. p. 21 E. ἦα — δεδιώς ὅτι ἀπηχθανόμην. Conv. 219 E. περιῆα. ἐπὶ ξύλα] Anglice, for (to get) wood. Cf. Thuc. IV. 13. ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσίην.

405. οἰκίσκον] Cf. 406. Metag. 5.

408. ἦψησ' ἔτνος] Cf. Eccl. 845. χύτρας ἔττους ἔψουσιν. Epich. Fr. 17. χύτρα δὲ φακέας ἦψετο.

409. δάπτιοντα] Cf. Athen. VIII. 363 A. ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι (apud tragicos) καὶ δαρδάψαι. τὰ κάτω] Sub. μέρη. Cf. Thesm. 216. ἀποξυρεῖν ταδί, | τὰ κάτω δ' ἀφεύειν (μέλλω). Eubul. 107, 23. ἐστὶν ἀγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηγός. Antiph. 129, 4. θύνηης — τὰ κάτωθεν λέγω.

Mnesimach. III. 577. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. Hermipp. 3, 2. τὰ δ' ἔνδον. Herod. I. 177. τὰ μὲν κάτω τῆς Ἀσίας Ἄρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, etc.

410. V. 1. ἀδαχεῖ] Cf. Menand. 409. Com. adesp. 1016. ἡδὰξήσατο. Hesych. ἀδαγμός· κνησμός. Eq. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου ἑλέγων νέον ποιήσω.

412. ἀράκους] Cf. Pher. 188. κνάμους, φακῆν (ἀφάκην Mein., l. ἀράκους), ζειάς, αἶρας, ἀκεάννους. Confer v. φακοί.

413. τοῖσι γέρονσιν] Dativus γέρονσι legitur [Phocyl.] 220. εἶκειν δὲ γέρονσιν. et Eur. Fr. 160 N. διὰ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου Elmsl. prob. Cobet. Frustra.

414. κολίαι] Vox vix alibi obvia. Legerim κοχλίας. Cf. Philyll. 27. σκόμβρος, κολίαι (l. κοχλίας). Alex. 279, 2. βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, φ', ἀκροκώλια. Epich. Fr. 32. κολιᾶν (κοχλιᾶν?) μέζονες ἐντὶ καὶ σκόμβρων. λεβίαι, μύλλοι] Cf. Mnesim. 4, 40. μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας. Cf. αἰολίας, τριχίας, ἐμίας, ἀμίας, λεβίας, etc. λεβίαι] Qu. φλεβίαι. Qu. θυρνίδες (δρῶφ?).

415. Cf. Solon. Fr. 4, 19. ἡ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὖδοι' ἐπεγείρει. κωρυκίς] Cf. Epich. Fr. 77. ἡ θύλακον — ἡ κωρυκίδα.

416. Cf. Sotad. I, 13. ἄλμη τε λιπαρὰ παρατίθημ' ὀρίγανον.

417. Μοσσυνικά] Cf. Herod. III. 94, 3. Μοσσυνοίκιοι (Μοσυν. vulg.). μαζονομεία] Cf. Plat. 162. δότω τις ἡμῖν μαζονομεῖον ἔνδοθεν.

418. ἀγκαλίδες ξύλων] Cf. Nicostr. III. 287. στήσαι τινὰς ἀγκαλίδας ἔχοντας.

419. Cf. Sophil. III. 586. δικότυλος λήκνθος.

420. ὀλκάδες] Cf. Pher. II. 324. βαθείας κύλικας ὥσπερ ὀλκάδας | σιταγωγούς.

422. ὑποσίδηρον] Confer v. ὑπόξυλος.

423. Similis discrepantia spiritus notanda est in voce ὕσκλος ὕσκλος (v. ad Hermipp. 67.).

430. Cf. Cratin. II. 154. ὅταν Ἀρμοδίου μέλος ἀλῇ. Theopomp. II. 816. Τελαμῶνος οἰμώζοντες — μέλη. Trag. adesp. 346, 5. ὕμνεϊτο δ' αἰσχροῦς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος (?) οὐ προσωδά. 2. Ἀδμήτου λόγον] Cf. Vesp. 1239.

436. χαλκώματα] Cf. Vesp. 1214. Sophron. Fr. 59. τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐγράφαιρεν ἅ οἰκία. Sic ἀργυρώματα et χρυσώματα dixit Lysias apud Poll. X. 174.

437. V. 2. ἐπισίτιοι] Cf. Eubul. 21. ἐπισίτιος. III. 216. ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ — καταμένειν ἐπισίτιος. Timocl. III. 610. ἐρρήσεις — τῶν ἐπισιτίων τούτων τινὰς οἱ etc. Cratet. II. 246. ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον (ἐπίσιτον Porson. Ko.). De sententia cf. Men. 537.

438. Cf. Aelian. H. A. VI. 15. Λαῖος — τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος — Ἑλλήνων πρῶτιστος ἄρξας. Plut. Pelop. 19. init.

442. Cf. Ran. 1096. Pher. 224. πλατειάσαι (i. e. τὸ πλατεῖν τῇ χειρὶ παῖσαι).

443. βλάξ euphoniae gratia positum pro μλάξ. Confer βλίττειν (μλίττειν), ἄμβροτος (ἄμοροτος, ἄμορτος).

450. ΠΟΙΗΣΙΣ. Etiam Antiphanis fabula cognomen fuit.

451. εἶναι παρὰ σέ] Cf. Ach. 759. Alex. 248. παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ.

452. λῆρος πολὺς] Ut γέλως πολὺς.

453. Cf. Cratin. 18. πυρπερέγγχει (πυρὶ πῦρ ἐπέγγχει Ko). Plat. Legg. II. 666 A. οὐ χορὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν (de vino). Eur. Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγγέων | ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχχ' ἐθέρμαινον ποτῶ. Eur. Fr. 432 N. Philostr. Epist. 4. τοῦτο ἂν ἦν πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ' ἐκείνῳ διπλοῦς. Boisson. Anecd. II. 56. εἰ πυρὶ πῦρ ἐπάγεις, βρόμιον (?) μάλα πολλὸν ἀνάπτεις. Monost. 268. ἱατρὸς ἀδόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος.

454. τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν Fritzscher., haec connectens cum Eupolidis loco Fr. 68. ἀναρίστητος ὦν | κοῦδὲν βεβρωκῶς (πεπωκῶς conj. Kock.), ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. ἀναρίστητος] Cf. Eupol. 68. ἀναρίστητος ὦν. Antiph. 141. ἐνταῦθ' ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ. Alex. 233, 1. Sed Men. 992. ἀνάριστον. Sequebantur fortasse verba κοῦδὲν βεβρωκῶς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Cf. ad Eupol. II. 447. (Fr. 69.).

458. θησειότριψ] Cf. πορνότριψ (Phryn. p. 415.) et οἰκότριψ.

461. V. 2. ῥύγχος] Cf. Cratin. 440. Eupol. 260. Archipp. 1. Stratt. 7. μέγα ῥύγχος ἔχοντος (Ὀπονντίου). Arar. 1. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὥς ἡμᾶς στρέφει. Anaxil. 13, 1. δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὕος ῥύγχος, ὦ φίλε, κλαυσίαν. Hinc αἰμορρυγχιᾶν Hermipp. 80, 2.

462. Cf. Antiph. 134, 4. οἰνάριον — κοιλιοστροφόν (ita Kock). Schol. Nic. Alex. 596. κοιλιοστροφία.

463. V. 1. κάμνοντα —] Cf. Plat. II. 648. ἤδη φαγὼν τι — ὀψάριον ἔκαμες. Pher. 80. πύρεττε μηδὲν φροντίσας | καὶ τῶν φιβάλεων τρωγέ σύκων τοῦ θέρους. Nicoph. 12. Eubul. 106. νῆ τὸν Δί' ἡσθένουν γὰρ, ὦ βέλτιστε σὺ, | φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

465. V. 2. Cf. Eriph. 2, 10. τούτων μὲν ὀβολὸν, εἰ (οὐ?) πολὺν, | τίθημι· λογιῶμαι γὰρ. Lys. 32, 30. εἰς ὄψον — πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο. εἴκοσ' ἀπολογίζεται] εἴκαδ' — al. Plut. Per. 23. τοῦ δὲ Περικλέους — ἐν τῷ τῆς στρατηγίας ἀπολογισμῷ δέκα τάλαντων ἀνάλωμα γράψαντος etc. Qu. εἴκοσιν λογίζεται. Elisionem, ni fallor, non patitur εἴκοσι.

471. V. 2. νοῦς] I. q. διανοίας. Cf. Pac. 751. ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδομήσας | ἔπεσιν μεγάλαις (σεμνοῖς?) καὶ διανοίαις καὶ γνώμαις οὐκ ἀγοραίοις.

472. V. 2. τὴν χυτραίαν] τὴν χυτρίαν al. τὴν χυτρεῖαν Lobeck. Ko. Fort. τὴν κεραμεῖαν. (Sic Theophil. III. 627. κύλικα κεραμεῖαν. Cf. ad Nub. 1474.) Vel τὴν καλήν τε κάγαθὴν. Cf. Ran. 1236. λήγει

γὰρ ὀβολοῦ πῖνυ καλήν τε κάγαθήν. 3. συνθεάτρια] Cf. Com. adesp. 92. θεάτρια.

474. V. 2. τοῦ κορήματος] Cf. Pac. 59. Qu. τῶν κορημάτων (the sweeping). Hermipp. 47, 10. ἐν τοῖσι κορήμασιν (i. e. καθάρμασιν) οὖσαν.

476. V. 4. Cf. Epigen. III. 537. χελιδονίων — ἀδρὸς πινακίσκος.

478. πόρδαλιν] πόρδαλις est Nub. 347, sed πόρδαλις Lys. 1015.

480. αἰρόπινον] Cf. Pher. 188. et ad Menand. 409, 1. Bekk. Anecd. 22, 13. τὰς αἶρας, ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν.

481. σκαλεύειν] Qu. διαλέγειν.

482. σοπάσαι] Cf. Plat. Conv. 190 E. σύσπαστα βάλλαντια.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. Similis est Autocratis fabulae titulus Τυμπατισαί. ταγηνιστοὶ ἰχθύνες memorantur Alex. 50. ταγηνίζεσθαι est Posidipp. IV. 515. τηγανισμοὶ Men. IV. 143. Macho Athen. XIII. 582 E. μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας ἀποτηγανίζειν φησὶ μὲν τὸ λήδιον.

488. V. 4. τοῦ τάλαντον τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει] Cf. Ran. 1384. κατωτέρω βαδίζει (sc. ἡ πλάστιγξ). 1393. καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει. Theogn. 156. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως, ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μὴδὲν ἔχειν. Hom. II. χ'. 212. ῥέπει δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἥμαρ. 10. ὁ μακαρίτης] I. e. ὁ τεθνηκώς. Cf. Menand. 1032. Antiph. 168, 8. ὁ τρισμακαρίτης. Aesch. Pers. 635. μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς. 12. ἐναγίσμασιν] Inferiis. Diphili fabulae titulus fuit Ἐναγίσματα. Cf. Isae. 61, 20. ἐπὶ τὰ μνήματα

ἵνα χέομενον καὶ ἐναγιόυντα. 62, 40. ἐναγίζουσι καὶ χέονται. 13. χοὰς χέομενοι] Cf. Herod. VII. 43. χοὰς ἐχέαντο. Aesch. Pers. 219. χοὰς — χέασθαι. Soph. Oed. C. 477. Hom. Od. X. 581. χοὴν χεῖσθαι νεκένεσσιν. XI. 26.

490. Cf. Theognet. IV. 549. ἀνέστροφέν (ἀνατέτροφέν?) σου τὸν βίον τὰ βιβλία.

491. V. 1. χλανίδ' — λευκήν] Cf. Av. 1116.

495. ἀπασκαρίζειν] Cf. Men. 839. ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον (ita enim legerim). Cratin. 26. ὁ δ' ἠσκάριζε κάπεπαρδεν.

496. Cf. Apollod. Car. 5, 12. ἐξὸν ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας | αὐλουμένους σποδεῖν (ἄδειν?).

500. V. 1. χθονία θ' Ἑκάτη] Cf. Trag. adesp. 306. ἀλλ' εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ | χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω. 2. σπείρας ὄψεων —] Cf. Aesch. Sept. 495. ὄψεων πλεκτάνασαι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. σπείραισι δρακόντων. ἐλελιζομένη] Cf. Simonid. Fr. 29. ἀγωνίῳ ἐλελιζόμενος ποδί.

505. ἀπέδραμεν] Cf. Cratin. II. 62. ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα. B. πότερα Δαιδάλειος ἦν;

506. V. 1. παρατέταμαι] Cf. Plat. Euthyd. p. 227 F. παρατεθῆναι γελῶντα. Sic Macho apud Athen. VI. p. 244. Φαληρικῆς ἀφύνης — διασεσαγμένος. 2. ἡπάτιον] Cf. Alcae. 25. Pher. 45, 5. ἡπαρ, πλευρόν. 4. νῆστιν] Cf. Eubul. 110, 3. νῆστίν τινα, | μήτραν.

Aristophont. III. 356. ἔπειθ' ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα | προσέθηκεν. Philoxen. Athen. p. 146. (Fr. 2, 27.) ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκεικῶς καὶ νῶτος ἐσηλθε etc. 5. κολλάβων χλιαρῶν] Cf. Philyll. II. 858. γαλακτόχρωτας κολλάβους θερμούς.

507. ἀφύδια] ἀφύδιον formatum ut σμινύδιον, ἰχθύδιον, βοτρυδιον. Cf. Metag. II. 753. τὰ δὲ μικρὰ ταντὶ ποτάμι' — ῥεῖ etc.

518. κηρύκιον] Cf. Lucian. Tox. 28. χρυσᾶς δὲ φιάλας δύο καὶ κηρύκιον χρυσοῦν καὶ τοῦτο.

519. Cf. Ion. trag. Fr. 59. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον | ἐσταλμένος.

520. κωνῆσαι] Hesychius, ἀνακωνᾶν ἀναστρέφειν.

ΤΕΛΕΜΙΣΣΗΣ. Confer Alexidis fabulae titulum ΘΕΣΠΙΡΩΤΟΙ.

523. παραιξορουσον (sic) Phot. Qu. πάλ', ἐξόρουσον. Cf. Aesch. Sept. 459. πάλος ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν. Vel Πάρι (vel Πάρις), ἐξόρουσον, ut allusio sit ad Hom. II. γ'. 325. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. Sed corrigendum potius videtur πέριξ, ὄρουσον. V. Kock. vol. III. p. 722. et cf. Aelian. N. A. IV. 12. V. H. X. 3. Confer proverbium ἐξω Γλαῦκε (Append. Prov. II. 72.).

530. V. 1. τράπεζαν — τρεῖς πόδας ἔχουσαν] Cf. Cratin. 301, 2. τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι. 3. τρίπουν τράπεζαν] Cf. Hor. Sat. I. 3. 13. 'Sit mihi mensa tripes.'

534. Cf. Herod. I. 78. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητῶν Τελμησέων (sic M. Τελμύσεων, Τελμινσέων al. Τελμοσέων Ald.). 84, 3.

536. εὐρημα Μεγάλλον] Cf. Pher. 140. Stratt. 33.

541. σιπύα] Scribendum σιπύη. Cf. ἀφύη, μαπτή, σμινύη. Eupol. 302. Pher. 142. Eq. 1296. Pl. 806.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. Confer v. τριόρχος. Tribacelus (τριβάκηλος) Naevii comoedia fuit.

542. ὄμοῦ] I. q. ἐγγύς. Cf. Menand. 851. ὄμοῦ τι τῷ τίκτειν γὰρ ἐγένεθ' ἡ κόρη.

543. V. 1. ἐπίσημοι] ἐπίδημοι recte Mein. Cf. Herod. II. 39. τοῖσι μὲν ἄν — Ἕλληνες — ἔωσι ἐπίδημοι (ἐπιδήμοι al.) ἔμποροι. Act. Apost. XVII. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι etc. 6. ἐκεῖνα πάνθ'] Omnia illic. Cf. Pher. 168, 1. πλούτω δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα. Aesch. Pers. 395. σάλπιγξ αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. Herod. VIII. 50. 2. πάντα ἐκεῖνα ἐδήϊον. Cratin. 186, 5. ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν. ὁδοῖ] Legendum δκως. Sic homo Ionicus dicit Cratet. 1, 2. δκως περ.

549. Cf. Men. 826. ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν (κακὸν al.). Alex. 8. τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. Polyzel. II. 867.

552. ἐπίηλε] Cf. Phryn. 1, 3. οὐ ἐπιάλας (l. ἐπιήλας) χορησὰ δοῶν ἀπωλόμην. Hom. Od. γ'. 49. αὐτὸς γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα.

557. ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Etiam Strattidis fabula fuit sic inscripta. Similiter Βελλεροφόντης Eubuli, Θαμύρας Antiphanis, Πρωτε-

tragicus μέλιττα dicitur Av. 750. 2. καθίσκου] Cf. Cratin. II. 122. 127. Stratt. II. 771. Phryn. II. 593. περιέλειχε] Cf. Theocr. VIII. 83. μέλι λείχειν.

582. V. 2. ἐκπετήσοιμοι] Cf. Av. 1355.

585. V. 1. κτενῶ σε, τέκνον] Fort. κτενῶ σ', ὦ τέκνον. Pro-
ducitur prima in τέκνον. Cf. Antiph. III. 89. τούτῳ δὲ, τέκνον (ε),
πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ — δοῖεν. Eupol. II. 477. βληχητὰ τέκνα (ε) κοῦ-
δαμῶς τοῦμοῦ τρόπον. Eubul. 67, 8. Κύπριν (ῥ). et ad Vesp. 1519.

2. ἐπὶ Παλλαδίῳ] Cf. Dem. p. 1160. εἰ διομεῖ ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Ach. 504. οὐπὶ Ληγαίῳ τ' ἁγών.

588. Cf. Pher. 23, 6. ἀλλήλους αἰσχυρόμενοι. Timocl. 34, 1.
δοις φοβεῖται τὸν πατέρα αἰσχύνεται, etc. Alex. 47, 1. ἀλλ' αἰσχύ-
νομαι | τὸν Κόρυδον. Diph. 92, 1. δοις γὰρ αὐτὸς αὐτὸν οὐκ
αἰσχύνεται etc. Men. IV. 176. ἡσχύνετο τὸν πατέρα μικρ' ἔχοντα.
251. αἰσχύνομαι τὸν πατέρα — μόνον.

590. Cf. Phryn. II. 603. Ναξίαν ἀμυγδαλὴν κατάξον. ἀμυγ-
δαλὴν] Cf. Phryn. 60. De accentu vocis ἀμυγδάλη jam antiquitus
non constabat. V. Athen. II. 52 F. Herodian. I. 321, 32. Lentz.

594. Euripidei loci (Fr. 959 N.) parodia, Ἐκάτης ἄγαλμα
φωσφόρου κύων ἔσει. Cf. Eur. Hel. 569. ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη,
πέμπτε φάσματ' εὐμενῇ.

596. Ἀφροδίτης γάλα] Similiter fere ἀσπίς Ἄρεως φιάλη apud
Arist. A. P. c. 21. Rhet. III. 4.

598. Corrupte Photius, Λέμφας (ΛΕΛΑΦΑΣ): πέπωκας.

601. πηνίξ' ἄττα] Cf. Cratin. 6, 1. εἶδες τὴν Θασίαν ἄλμην
οἶ' ἄττα βαῦζει. Nicostr. 11, 2. πηλίκαι τινές;

604. Cf. Herod. II. 63. μάχη ξύλοισι γίνεται κεφαλὰς τε συνα-
ράσσονται πολλοί.

607. ἡκρατίσω] Cf. Sophron. Fr. 34. ἀεὶ δὲ πρὸ φύλλοις
ῥάμνον ἀκρατίζόμεθα.

610. δξυγλύκειαν — ῥόαν] Cf. Alex. 73. ῥόαν γλυκεῖαν.

611. παραπέτασμα — ποιμίλον] Cf. Herod. IX. 98. 2. τὴν Μαρ-
δονίου κατασκευὴν χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι ποι-
μίλοισι κατεσκευασμένην.

612. ἐξαναίνεται] Cf. Herod. IV. 151. τὰ δένδρεα — ἐξανάνθη.
173. ἐξηύηνε (l. ἐξαύηνε).

613. ἡδαινόμην θεώμενος] Cf. Athen. 290 A. τοὺς ἀκροωμέ-
νους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαναί-
νεσθαι. Herod. I. 200. τοὺς ἰχθῦς ἐπεὶ τε ἂν αὐτήνῳσι πρὸς ἥλιον.
Xen. Oecon. 16, 14. οὐδαμῶς ἂν μᾶλλον ἢ μὲν ὕλη — αὐαίνοντο
ὑπὸ τοῦ καύματος. et ad Ran. 1089.

614. τὴν φάρυγα] Cf. Cratin. 186, 3. Ἰλισθὸς ἐν τῇ φάρυγι.
Cf. Phryn. 62. ἔμει καταμηλῶν· φλέγματος γὰρ εἰ πλέως.

616. τῆς ὑπαντάξ] Cf. Com. anon. IV. 623. ὅστις τῆς ὁδοῦ |
ἡγήσεται σοὶ τὴν (τῆς) ἐπιτάξ.

619. ὥς εἰς ἐμβολήν] Cf. Eq. 1407. ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην.
 620. οἰμώζων κάθου] Cf. Ach. 841. οἰμώζων καθεδεῖται.
 κάθου] Cf. Anaxandr. 13. Alex. 224. Men. 1017. Usitatio forma est κάθησο.
 622. οὕτω τι recte Suid. v. ἀπόρρητα. Cf. Alex. III. 480. Antiph. III. 137. οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ. Men. IV. 150. οὕτω τι πρᾶγμ' ἐστ' ἐπίπτονον τὸ προσδοκᾶν. 215. δυσπαρακολοιθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη. Posidipp. 19.
 624. ὄμφακα] στόμφακα frustra Gaisford. Mein. Kock. Nunc mihi legendum videtur ὄρῳ γὰρ ὄμφακιαν σε διασανλούμενον. Cf. Theocr. XI. 21. φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμάς. Epicharm. Fr. 163. Σικελὸς ὄμφακίζεται. Martial. XIII. 68. 'turget adhuc viridi cum rudis uva mero.'
 626. ἐκμαίνεται] Cf. Theocr. V. 90. κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας — ἐκμαίνει. Sic μαίνειν τινὰ φαρμάκοις, Thesm. 561. τοῖς ὀρχήμασι] Fort. τοῖσι σχήμασι (sc. saltandi).
 627. πρὸς εἰλην] Cf. Eupol. 378. αὐλὴ πρόσσειλος. Eur. Fr. 842. ἀπρόσειλος.
 628. ἔκτινα] Cf. Plat. 243. ἔκτινα. Theogn. 1261. ἔκτινον γὰρ ἔχεις ἀγχιτορόφον ἐν φρεσὶν ἦθος. ἀρπαγῆς τρέφων] ἄρπαγ' ἐκτρέφων Kidd. Mein. Malim ἄρπαγ' ἀνατρέφων. Theocr. XXIII. 19. κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.
 629. Cf. Antiph. 45, 1. γραῦν — Βρυτικήν (Βρυτικὴν Kock). Alexidis fabula fuit Βρεττία. μέλαινα δεινῶς] Cf. Herod. II. 76. 1. μέλαινα δεινῶς πᾶσα. 76. 2. ταῦτα — μέλανά ἐστι δεινῶς. πίττα] Pice utebantur ad cados aliaque vasa oblinenda propter 'duratricem illam firmitatem' ejus. V. Plin. N. H. XIV. 17. 127—135. XV. 61. 62. XXXI. 68. 113. Cf. ad Ach. 549. παρῆν] Cf. Alex. 290. οἶνος ξενικὸς παρῆν.
 630. κατέδομαι] Futurum. Cf. Pac. 717. Eccl. 595. Antiph. III. 12. Men. IV. 178. Arched. IV. 437. et Ach. 967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω (quasi ἐσθιέτω).
 633. Notandum ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους pro ὥσπερ οἱ ὀρεωκόμοι per attractionem positum. Cf. ad Ran. 427.
 635. τεθυμιαμένος] Confer Herm. II. 383. φέρε — θυμιάσω. Amph. III. 311. τὴν βασιλικὴν θυμιάτε μίνδακα.
 639. πρέσβη δύο] Sic Nub. 1182. ἡμέρα δύο. Com. anon. IV. 627. δύο δόχμα.
 640. ἑξαχοίνικον] ὀκταχοίνικον Klein. Sed ὀκτωδόκνυλος, ni fallor, requireretur. Cf. ad Lys. 109. ὀκτωδόκνυλος.
 642. βῆ λέγειν] Cf. Cratin. 40. βῆ βῆ λέγων βαδίζει.
 646. κόλλοπι] Cf. Eubul. 12, 3. τοῦτον καταλεκτέ ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας (i. e. ἀνδρογύνους). Diph. 43, 22. Plat. 186, 5. κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ὀήτωρ ἔσει. Hinc κολλοποδιώκτης (schol. Nub. 348.).

647. Cf. Nicolaum com. 1, 7. ἄφνω δὲ πληγείς εἰς μέσσην τὴν γαστέρα, | ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τῶν κατώ. Fr. 415, 3. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα, | πύθονται ἂν ἄστοι πάντες ἃ (ἃ σε?) κρύπτειν χρεῶν (ἐχρῆν?). Fr. 583. Λάβε, πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπεῖργε.

651. κροκύδα] Cf. 657. τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν. Hinc κροκν-δίζειν Philyll. 22. et κροκνυλεγμός (τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων).

653. ὑπερῶ] Dictabo. ὑπολέγειν τί τι Plut. Mor. 46 A. φαύλως φέρει] Cf. Th. 385. Eccl. 174. Contra βαρέως φέρειν τι.

657. κροκύδας] Cf. 651. Herod. III. 8. λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα (κροκίδα al.). Philyll. II. 865. τὸ κατάγμα κροκνιδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον.

661. ἀλοῶν χρὴ τὰς γνάθους] Cf. Pher. 65. ὑποζυγίοις ἀλοῶσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι (ἐμπολῆσαι Herw.).

672. Cf. Eupol. 146 b. δς ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. Eupol. 352. μισῶ δὲ καὶ τὸν (δ' ἔγωγε?) Σωκράτη, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχη, | δς τᾶλλα μὲν πεφρόντικεν, | ὁπόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι (οἷθ' ἔξει φαγεῖν?) τοῦτον κατημέληκεν. τὰφανῇ] Cf. Monost. 18. μὴ δῶκε τὰφανῇ. Eur. Fr. 905. ὦν ἀτηρὰ | γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν. 808. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἄλίσκεται.

673. Cf. Menand. IV. 88. δεδογμένον τὸ προᾶγμ'· ἀνερρῶφθω κύβος. Thuc. V. 103. τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι. ἀνέρριμμαι κύβος] Ergo antiquitus aleas sursum jactabant, non, ut nos, deorsum. Eust. p. 1397, 17. κύβον γὰρ διχῶς ἔλεγον, αὐτὸ τε τὸ ἀναρριπτούμενον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μονάδα.

674. ἄωροθάνατος] Cf. Eur. Or. 1030. θανάτου τ' ἄωρου. Fr. 390, 4. θανάτους τ' ἄωρους. Alc. 168. Iph. A. 1218. Herod. II. 79. ἀποθανόντα ἄωρον. Men. IV. 74. εὐθάνατος θάνατος.

675. Cf. Eubul. III. 261. ὀπηνίκε' ἂν | εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἦ. 262. μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς. Men. IV. 179. δς κληθείς ποτε | εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος — ἔτρεχι etc.

679. Cf. Archipp. 44. κηπουροῖσι (κηπουροῖσι praefert Mein.).

680. Cf. Philem. 103, 1. οὐδὲ φύεται | αὐτόματος ἀνθρώποισιν, ὦ βέλτιστε, νοῦς. Herod. VIII. 138. φύεται αὐτόματα ῥόδα. Lucian. de merc. cond. 3. ἀτεχνῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα φύεσθαι. ἐν τοῖς ὄρεσιν] Cf. Pher. II. 316. τὰ — δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν.

681. πολφούς] Cf. Epich. Fr. 11. πολφὸν ἔψιν ὄρθριον.

682. ἐπαγλαῖση] Cf. Cratin. II. 177. ὥς ἐπηγλαῖσμέναι (ὥσπερ ἡγλ.) | μείρακες παιδραί.

683. *κιρνάντες*] Cf. Eccl. 841. *ἐγκιρνᾶσιν*. *κοτυλίζετε*] Cf. Pher. 168. *μηδὲν κοτυλίζειν, ἀλλὰ καταπάττειν χύδην*. Bekk. Anecd. 46, 14. *κοτυλίζειν σημαίνει κατ' ὀλίγα πιπράσκειν καὶ μικρά*. Cf. v. *κναθίζειν* Diph. 107, 1.

684. Cf. Com. anon. IV. 658. *οὐκ ἂν φθάνοιμ' ἂν* (φθανοίμην vulg.) *τὴν μάχαιραν παρακονῶν*. Mnesim. III. 577. *τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἡκονημένα*. Eur. Or. 1655. *Δελφικῷ ξίφει*.

687. *χορδαί, φῦσσαι*] Cf. Mnesim. III. 569. *χορδῆς ἑτερος (τόμος), φύσκης ἑτερος*.

693. *κενέβρειον*] Leg. *κενέβρει*. I. e. *νεκριμαῖα sive θνησιμαῖα κρέα*. *δταν θύσης*] Leg. *ὁπόταν θύσης* (aut θύης). Cf. Pher. 153, 1. *ἡμῶν δ' ἦν τινὰ τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον*.

695. *ἡδνόσοις στρώμασι*] Cf. Ephipp. III. 340. (Add.) *ῥοδόπνοα στρώματ'*.

699. V. 1. *παίγνι'*] Cf. Ephipp. III. 327. *κοινωνεῖ — ἡ — μουσικῇ — τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις*. Euphron. IV. 487. *ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον*. Com. adesp. IV. 694. *τῷ παιγνίῳ | δότε κρότον*. 2. *ἀκροφυσίων*] Cf. Thuc. IV. 100. *ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν ἐς αὐτὸν νεῦον καθεῖτο*.

702. *Ἀφροδίτης*] Cf. Pherecr. Fr. Sabbait. 5. *οὐδ' εἰς Ἑταίρας οὐδ' Ἀφροδίτου πώποτε*. Apolloph. Fr. Sabbait. 23. Anecd. Bekk. 472, 24.

706. Cf. Theopomp. 64. *ἐπίνομεν — Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη*.

707. Hesych. II. p. 1562. *χορταῖον τὸ ἐνδυμα τοῦ Σειληνοῦ*.

712. Alio sensu Hesychius, *Ἀπόμακτρα*. *ξύλα. τὰς σκυτάλας ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα*.

718. *ῥυποκόνδυλοι*] Cf. Plat. 124. *τὸν ὑπηνόβιον (ὑπηνοτρόφον?) σπαρτιοχαίτην ῥυποκόνδυλον ἐλκετρίβωνα*.

722. *κνημοπαχὲς*] Cf. v. *παχύκνημος*, Pl. 560.

723. *κεράμιον δξηρόν*] Cf. Herod. III. 6. *κεράμιον οἰνηρόν*. Eubul. III. 265. *Κνίδια κεράμια*. Men. IV. 133. *τὸ κεράμιον | ἀνέφχα*.

725. *μεσαύχενας*] Cf. v. *βυσαύχην* (Xenarch. III. 614. *βυσαύχην — γηγενῆς βολβός*).

731. Cf. Com. adesp. 915. *ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος*.

737. Cf. Cratin. 376. *Ἀδώνιον*. Pher. 198. Plat. 4. Tertia forma videtur extitisse *Ἄδων*. Hesych. *Ἄδωνα· τὸν Ἄδωνιν*.

742. Cf. Plat. 131. *ἀναβιῶν' ἐκ τῆς νόσου*.

752. *βαρβιτίζειν*] Ut *κιθαρίζειν, λυρίζειν, σαμβυκίζειν*.

753. *βαρύφωνος*] Cf. Menand. 923, 4. *βαρύφωνος γέρων*. Alex.

311. (τὴν) *βαρυφωνίαν*.

761. Cf. *πιττοκοπεῖν* Alex. 264, 1.

774. *ἐπιφορήματα*] Cf. Archipp. 9. Philyll. 19. Eudox. 2.

784. Cf. Cratin. 250, 1. ἐν φώσων. Fuit autem δ φώσων χιτῶν Αἰγύπτιος ἐκ παχέος λίνου. ἢ που (l. ἐκ τούτου) δὲ καὶ τὸ ἡμψωσώνιον (Poll. VII. 71.).

791. κἀνδύλος] Cf. Menand. 518, 6.

794. καχύποπος] Cf. Plat. Resp. 409 C. Arist. Rhet. II. 13. 3.

804. λεγωνῆσαι] Scrib. λαγονίσαι. Cf. v. σινωπίσαι (σινωπῆσαι corrupte Phot.).

808. λιποταξίον] Cf. Thuc. VI. 76. λιποστρατίαν (λειπ. al.).

811. Cf. Antiph. 37. λαγγάζει. Aesch. Fr. 107 N. λογγάσω (i. e. σπαραγγεύσομαι). Formae recentiores sunt λαγγάζειν et λαγγονεύειν. Cf. v. λάγγων (a laggard, a loiterer, Hesych.), Lat. languere, longus, Germ. lang, langsam, et Angl. to lag (loiter).

813. μαγίδες] Cf. Epich. Fr. 81. κύλικα, μαγίδα, λύχρον.

814. μάθος] Legitur etiam Aesch. Ag. 177.

830. Cf. Pher. 89. καὶ νωτοπλήγα μὴ (μοι?) ταχέως διακονεῖν.

839. Cf. Theocr. XIII. 13. σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω.

844. προσφδός] Cf. Eur. Ion. 359. οἰμοὶ· προσφδὸς ἡ τύχη τῶμῳ πάθει. Eur. Fr. 632, 2. Κύπριδος προσφδὸν ἀχεῖ μέλος.

845. Cf. Lucian. adv. indoct. 15. τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς δ' ἐκεῖνος ἔγραφε etc.

857. σπυρθίζειν] Cf. Cratin. 219. ξίφιζε καὶ σπόδιζε (σπάθιζε al. σπύρθιζε recte Ko.) καὶ διαρρικνοῦ.

866. Cf. Isocr. Antid. § 138. τὴν τύρβην ἐν ᾗ ζῶμεν. Xen. Cyr. I. 2. 3. Hipp. Fract. 766. τύρβην παρασχεῖν τι. Hesych. τύρβη· θόρυβος, — τάραχος. Suidas, σύρβη· τάραχος.

879. τὴν τρύγα per τὴν ὕλην explicat schol. Pl. 1085.

881. ὑπόξυλος] Cf. Alex. 192. Menand. 399. Cf. v. ὑπόχαλκος (φίλος).

882. φανλουργούς] Cf. Soph. Phil. 35. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλανρουργοῦ τινος | τεχνήματ' ἀνδρός.

887. φρυγανίστριαν] φρυγανισμός est Thuc. VII. 29.

908. Cf. Antiph. 79. λάχαρα κνήστ' (κνιστὰ A.) ἢ στέμφυλα.

909. οὐδὲ πάτταλον δίδωσι] Cf. Eccl. 284. ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ (ἔχουσιν οὐδὲ?) πάτταλον.

912. σιφνιάζων] Pollux IV. 66. τὸ μέντοι σιφνιάζειν καὶ χιάζειν τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆσθαι, ἀπὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου καὶ Φιλοξένου τοῦ Σιφνίου, ὃς καὶ Ὑπερτονίδης ἐκαλεῖτο. Hi (Democritus et Philoxenus) primi chromatico genere usi esse traduntur. Perfectissimos lyricos chromate semper et ubique abstinuisse, Agathonem autem primum in tragoediam id induxisse monuit Boeckh de M. P. p. 251.

920. Cf. Fr. 607. Pl. 295. Antiph. 285. συνακρατίασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; (B. καλῶς).

935. γραβίων] Theodoridas apud Athen. XV. 669. πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταζεν, etc.

941. νοβακκίζειν] Aequè mirum vocabulum ac *ζαβάττειν* (Phot. Hesych.).

PLATO.

I. 601.

8. τυροκνήστις] Scrib. τυρόκνηστις. Cf. Arist. Vesp. 938. 963. Av. 1579. Lys. 232. 329.

9. ἐκπίεται] Cf. Amips. 22, 2. ἐκπίομαι (ἴ). Sed Theopomp. 32, 9. προπίομαι (ἴ). Alex. 291, 2. προπίομαι (ἴ).

10. Cf. Lysipp. 9, 1. ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοι ταχὺν δότω τις ἐνδοθεν etc.

24. V. 2. ἀπολέσω] ἀποκλύσω conj. Kock. Malim κατακλύσω. Cf. Arist. Eq. 99. ἦν γὰρ μεθυνοῦν, πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευ-
ματίων (κατακλύσω βουλευματίους?) etc.

30. V. 1. εὖ γέ σοι] Malim εὖ δέ σοι. 2. τῶν σῆγμα] Cf. Eubul. 27, 2. τὰ σῆγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ (ὄντες?) σοφοί.

33. μᾶζα καὶ παροψίδες] Cf. Antiph. III. 133. βολβὸς εἰς τις καὶ παροψίδες τινές. Eubul. III. 205. παροψίδες | βολβοῖς τ'.

43. V. 2. παροψίδες] Cf. Arist. Fr. 187. Redde, vigilantis autem sunt deliciae (voluptas amoris). 3. μόνον κρείττους] μόνον κρείττον Schw. μόναι κρείττους Mein. λόγον κρείττους conj. Kock. λόγον κρείττον τι (pro πολλὸν) Cobet. Qu. αὐται πολλὸν κρείττον εἰσι χοῆμ' εἰς ἡδονήν. πολλὸν χοῆμ'] Cf. Arist. Pl. 894. πολλὸν χοῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων. Sed hic non de multitudine sed de magnitudine agitur, et magis conveniret μέγα χοῆμα. εἰς ἡδονήν] Anglice, in respect of pleasure. Sic Aesch. Pers. 326. πρῶτος εἰς εὐψυχίαν. 4. ἡταλλαβεῖν A. ἡ καταλαβεῖν Fritzsche. ἥς μεταλαβεῖν ὀργᾶς (pro οὐ γὰρ) conj. Kock, coll. Arist. Lys. 1113. ὀργῶντας. Av. 462. ὀργῶ. Qu. ἡ καταλαβεῖν (quam ut comprehendi queat). τινες παροψίδες] ZEYΣ. τινες παροψίδες; Kock. 5. εἶσ'] εἶπ' optime Kock.

65. ἐπινέφελον] Malim περινέφελον, ut in Arist. Av. 1193.

68. V. 1. τὸ σῶμ'] Sub. ὁμνῶμι τεθνάναι. 2. Cf. Arist. Av. 1555. οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.

69. V. 5. προχείρους] πρὸ χειρὸς (?) Herm. διὰ χειρὸς (?) conj. Kock. Arridet Cobeti emendatio, τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχοῆν πάλοι προχείρους. Turbas fecit, ni fallor, ἔχειν post simile ἐχοῆν omisum. 6. προσαναφυσᾶν] I. e. προσανλεῖν. Dubia mihi videtur Cobeti correctio, προαναφυσᾶν (i. e. προβάλλεσθαι), a Kockio recepta. 12. Καρικὸν] ταιρικὸν (ἐταιρικὸν) conj. Kock.

quum Caricae cantilenae θρηνώδεις fuerint ideoque convivio parum idoneae. Καρικὸν] Qu. Καρική. 13. Scrib. ξυμποταῖς, ut ξυμποτῶν est v. 8.

76. ἀγελαίους ἄρτους] Cf. Eupol. 374. ἀγελαίας ἰσχάδας.
 77. σημεία παρὰσηκεία] Qu. σημεία παρὰσημ' ἄττα. Cf. Arist. Ach. 518. etiam Thesm. 421 sq.
 84. ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων] Cf. Arist. Ach. 638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
 87. αὐτοσχεδίασμα] Cf. Stratt. Fr. Lex. Sabbat. p. 1, 18. αὐτοσχεδιασθεῖς.
 90. παλαιογόνων] παλαιογενῶν Cobet. Malim παλαιγενέων. παντοσόφων] πανσόφων al. Malim πάντα σοφῶν.
 95. V. 1. φαγών τι — ἔκαμες] Cf. Arist. Fr. 463. ἔτρωγ' ἵνα κάμνοι σὺκα τῆς μεσημβρίας.
 97. κνεφάλων — σεσαγμένος] Cf. Theopomp. II. 809. δάψας δλον σάξαι κνεφάλων (κνεφάλων ἔσαξε Jacobi). Poll. VI. 10. δι καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν Εὐβουλος ἐν Ἀγχίση (Fr. 5.) διδάσκει. καὶ περὶ τὰ καὶ πτίλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν.
 104. Ἄρεος] Leg. Ἄρεως.
 105. πολιτοκοπεῖν] Cf. Diph. 131.
 108. κατὰ Μειδίαν] Cf. Arist. Fr. 599. κατ' Ἀγάθωνα.
 121. ἀπεκήρυξ'] Angl. he put up to auction. Cf.
 122. ἀπεκήρυξ'] Cf. Eupol. II. 531. Men. 888. Demosth. 23, 201.
 124. V. 2. ὑπηγόβιον] Suspectum. Qu. ὑπηνοτρόφον. ὀυποκόνδυλον] Cf. Arist. Fr. 718. ἴξοι, ὀυποκόνδυλοι. ἔλκετριβωνα] Cf. ad Eupol. II. 464. ἐν τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν.
 128. V. 1. οὐκ ἂν ἄκρω mss. σὺ καὶ ἄκρω Mein. Ko. τῷ δακτύλῳ Cobet. Ipse malim cum Dindorfio ἄκρω δακτύλῳ. Omitti nequit ἄκρω. 2. ἵνα] Malim καὶ cum Kock. σου πατήσω] ξυμπατήσω conj. Kock. συμπατήσω etiam Bergk. Leg. σου 'κπατήσω aut σουκπατήσω.
 129. περὶ πόδα] Cf. II. 687. Athenion. IV. 558. (v. 39).
 156. κεναγγία] Cf. Aristoph. 608. Aesch. Ag. 188. ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύνοντ'. Anecd. Bekk. p. 104. κεναγγίαν: πείναν.
 171. φυλλεῖον ἢ ῥαφανίδιον Dobr. Sed, quum non adjectivum sit ῥαφανίδιον, φυλλεῖον autem per se vix stare possit, suspicor Platonem scripsisse φυλλεῖ' ἄττα ῥαφανίδων, aut φυλλεῖόν τι ῥαφανίδος.
 173. V. 7. τελευτήης] τελευταίας recte Casaub. 8. ἐνταῦθα mss. ἐντανθὶ Dind. ἐν θύννοις conj. Kock. Qu. ἐσθ' αὐτοῖς (vel αὐτῷ).
 174. V. 2. Cf. Theopomp. 62, 4. ἡ τρὺς ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν. 12. Ὀρθάνη] Eubuli fabula fuit ΟΡΘΑΝΗΣ. 17. Cf. Aristoph. 140. λορδοῦ κυκλοβάτην ὀνθμόν. 619. χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὥς εἰς ἐμβολήν. Mnesim. III. 570. v. 55. σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ. Cum Λόρδων confer Τύχων.
 175. V. 1. τὰ δ' ἄλλότρε] De adulteris recte, ni fallor, intelligit Fritzsche. Cf. Arist. Fr. 187. πάσαις γυναιξίν ἐξ ἐνός γέ του

τρόπον | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκενασμένος. παροψίσι] Ut παγίσι, etc. 2. ἐξανάλωται] Leg. ἐξανήλωται.

177. De constructione cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.

178. V. 1. ἀνάδημα] Decus vertit Kock, coll. Xen. Symp. 5, 9. τῷ νικήσαντι μὴ ταινίας ἀλλὰ φιλήματα ἀναδήματα — γενέσθαι. Cf. Arist. Pl. 764. 2. τρόποις (ἡρμοσμένον) optime supplet Mein.

185. V. 3. προσίσταται — πρὸς τὸ βῆμα] Cf. Arist. Pac. 1183. εἶτα προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος etc.

189. V. 4. ἔπινε κάξημύστισεν] Leg. ἐξέπινε κάξημύστις'.

191. V. 2. Χείρων] I. e. alter Chiron. Cf. ad Cratin. 52.

192. V. 2. κᾶν ἤ] Malim κῆν ἤ et hic et alibi semper in veteribus scriptoribus. Cf. Arist. Nub. 138. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. Confer etiam dictum illud celebre navarchi Americani, 'Blood is thicker than water.'

195. γαστρίστερος] Cf. κλεπτίστατος (Ar. Plut. 27.), ἀρπαγίστατος (Plat. 57.), λαγνίστατος, etc.

197. κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ] Cf. Diph. IV. 421. ὄρθριον ἐκόκκυζ' — ἀλεκτρονών.

201. ἄνειρε] Leg. σνείρε, ut in Arist. Av. 1079. ὅτι σνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπὶ τοῦ βολοῦ.

205. Qu. χρῆσον (δέ) μοι —.

207. μονοσιτῶν] Cf. Alex. III. 509. ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ'.

208. στρώμασι πορφυροβάπτοις] Cf. Anaxand. 41, 7. στρώμαθ' ἀλουργῇ. Aesch. Ag. 910. γενέσθω πορφυροδότρωτος πόρος. 2. Cf. Ion. 24, 2. Σαρδιανὸν κόσμον. Athen. XII. 514 C. ὑποτιθεμένων ψιλοταπῆτων Σαρδιανῶν. κοσμησάμενοι] Verum videtur Casauboni κοιμησόμενοι.

229. ἀμφιμάσχαλος] I. e. χειριδωτός. Angl. with sleeves.

232. Recte se habet ἀποθρέξεις (non -ει). Cf. ad Ar. Nub. 1005.

246. ραστοκόπος] ραστοπόπος scribendum suspicatur Kock. Cf. ad Phryn. II. 591.

AMIPSIAS.

I. 670.

1. V. 1. Cf. Anaxil. 28. ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ἐμῶν ἀγοράσω. Arist. 202. ἰὼν πέψω. ὀλίγων — πολλῶν] ὀλίγῳ — πολλῶν recte Dobraeus. 2. γ' ἂν οὖν] γὰρ οὖν Dobr. Mein. Recte

3. δυοῖν ὀβολοῖν —] Cf. Arist. Eq. 682. τὴν βουλὴν ὅλην ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. ἔρχουσα καὶ ψιμύθιον] Cf. Arist. Fr. 320, 3. ἔρχονσαν — ψιμύθιον.

5. κλιβανίτης] Annon κριβανίτης? Cf. ad Arist. Pl. 765.

9. V. 2. πόθεν —;] Cf. Arist. 462. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

13. V. 1. καββαλῶν τριώβολον] Cf. Diph. 66, 11. ἐὰν τὰ ργύριον αὐτῷ καταβάλλῃς. Diodor. 2, 13. καταβαλὼν συμβολάς.

22. V. 2. *πρὸς τήνδ'*] Sc. *τὴν ἀγλητρίδα*, quamvis ἄδειν πρὸς αὐλὸν, nusquam πρὸς ἀγλητρίδα dici soleat, ut monuit Kock. *σὺ δ' ἄδε, τήνδ' ἐγὼ τέως ἐκπύομαι* Cobet. Recte, nisi quod malim — *τήνδε δ' ἐγὼ τέως ἐκπύομαι*. Corripitur antepenultima, ut in Epicrat. 2, 21. *πιομένη (ῖ)*. *ἐκπύομαι (ῖ)* cf. Plat. II. 6, 6.

23. *εἰ μὴ θανοῦσιν*] *εἴ τις μὴ* — Ald. *εἰ μὲν* — Mein. Ko. Malim *εἰ τοῖς* —. Postulatur enim articulus. Deinde *κάτω*, quod ante simile *κατα* — elapsum erat, restituit Mein.

25. *οὐδ'*] *οὐκ* malit Kock. Recte. Cf. ad Arist. Fr. 317.

33. *ἀποσεσέκασται*] I. e. *τετρώγεται*. Cf. Arist. Eq. 259. *κάπο-σκάζεις πιέζων τοὺς ὑπενθύνους σκοπῶν* etc.

ARCHIPPUS.

I. 679.

2. *ὦ κακόδαιμον*] *ὦ κακοδαίμων*' Schweigh. Recte proculdubio. Conferri vix debet Ranarum v. 1479. *χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἶσω*.

25. V. 3. *ἐντερεύων*] Eviscerans. Cf. Arist. Nub. 166. *ὦ τρισμακάριος τοῦ διεπτερεύματος*.

27. V. 5. *τὸν ἐξ Ὀρεοῦ*] Cf. Arist. Pac. 1047. *ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὀρεοῦ*.

29. *ἄνδρες ἰχθύες*] Similiter Aristoph. 156, 1. *ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία*. *ἰχθύες*] Cf. Telecl. II. 361. v. 6. Accusativus autem est *ἰχθύς*, non *ἰχθύας*. V. Plat. II. 625. Antiph. III. 36. 138. Ephipp. III. 339. etc.

33. V. 1. *τροχιλίασι*] Cf. Arist. Lys. 722. *τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατελυσπωμένην*.

36. V. 1. *καλῶς εἰρημένη*] Cf. Soph. Oed. C. 1188. *τὰ κακῶς εὔρημέν' ἔργα*.

45. *κλασανγενεύεται*] Cf. Lucian. adv. ind. 23. *βάδισμα καὶ φωνὴ καὶ τράχηλος ἐπικεκλασμένος*.

48. *ἔωθώς*] Cf. Arar. 19.

52. *σιλλοῦν*] Cf. Bekk. Anecd. 36, 19. *διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι*. σημαίνει τὸ διασῦραι καὶ χλευάσαι. Hesych. *διεσίλληνε· διεχλεύασε*. Lucian. Lex. 24.

ARISTOMENES.

I. 690.

5. V. 2. *περίθεται πρόσωπον*] Cf. Arist. Th. 258. *κεφαλὴ περίθεται, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ*.

6. V. 1. *δοτρακον*] *ὁ στράβων* al. *δοτακὸν* Toup. Ko. Latet, opinor, aliud quid. Qu. *ὡς κρέα ἄλιπαστα δεῖ νῦν* —. 2. *αἰεὶ A. αἰεὶ* Kock. Mendosum videtur. Fort. *ᾤῳ* (vel *ᾤοῖς*).

8. *ἀναβράστων κρεῶν*] Scrib. *ἀναβράστων κρεῶν*. Cf. Arist. Ran. 553. *κρέα* — *ἀνάβραστ' εἴκοσιν*. Verbum *ἀναβράττειν* legitur Ach. 1005. Pac. 1197.

10. φορέτη] Hinc χοιρίδια περιφόρινα Diph. 90, 3. Cf. Com. adesp. 1117. πεφορινῶσθαι. Quae per errorem Photio hic tribuuntur Harpocratonis esse admonet Kock. III. 593.

CALLIAS.

I. 693.

5. ὁ τι πράττει] Angl. how it is faring. Cf. Arist. Ach. 753. τί δ' ἄλλο πράττειθ' οἱ Μεγαρήες νῦν; πρόσσει] Leg. πράττει. καλλιτράπεζος Ἰωνία] Cf. Amips. II. 707. Eriph. 6, 2. ἐντραπέζων Θετταλῶν.

11. V. 2. λευκοπρώκτους] λακκοπρώκτους Nauck. λειοπρώκτους aut γ' εὐρυπρώκτους conj. Kock.

19. ἀνεστομωμένη] Cf. Arist. Nub. 1108. μέμνησ' ὅπως | εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. Soph. Oed. C. 795. πολλήν ἔχον στόμωσιν (στόμα).

21. ἔντος — ἐλατήρες] Cf. Arist. Ach. 246. ἔν' ἔντος καταχέω τοῦ ἐλατήρος τουτουί. ἔντος] Prima syllaba insolenter producta, quod tamen in anapaestis excusationem habet. Sic in Arist. Nub. 320. — καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχέιν. πῦρ] πυριότης optime Fritzsche.

30. στρηνόφωνος] Cf. ad Antiph. III. 44. ἐστρηνίων.

HEGEMON.

I. 700.

ΦΙΛΙΝΝΑ. Idem nomen legitur Arist. Nub. 684.

LYSIPPUS.

I. 700.

1. V. 1. πῶς ἔχομεν;] Qu. πῶς ἔχετον (aut ἔχεις); cf. ad v. 3. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Cf. ad Arist. Nub. 1495. 3. καθεικέναι] καθεῖκέ με Dobr. καθεῖκε νὼν recte Toeppel. Kock.

METAGENES.

I. 704.

1. Similis versus est Polyzel. 7. ἱερὸν γὰρ ὃν τετύχηκας (ἱερῶ γὰρ ἐντετύχηκας conj. Kock.) Ἐπακρίον Διός. V. 2. Alterius personae haec videntur esse, et scribendum B. ἱερεὺς ἐγὼ τετύχηκα —.

2. V. 2. ὁ τι] ἄτι' Kock. Nil mutandum. Cf. ad Ar. Nub. 348. γίγονται πάνθ' ὁ τι βούλονται.

6. V. 7. περικόμμασι] Cf. Arist. Eq. 372. περικόμματ' ἐκ σου σκενάσω.

10. V. 2. (πέρυσι) προδοὺς Mein. Qu. (ὁ κατα) προδοὺς —. Cf. Arist. Vesp. 1044. καταπροῦδοτε — αὐτόν. 3. ξενικὸν ἐμπορεύεται] Haec mendosa sunt. Qu. θανμάσιον (κλεινότατον, aut aliud quid epithetum) πορεύεται.

13. V. 2. πλὴν ἄρ' εἰ —] Cf. Arist. Vesp. 352. πάντα πέφαρκαται κοῦκ ἔστιν ὁπῆς πλὴν εἰ (ὁπῆ λοιπῇ?) σέρφω διαδῦναι. Thesm. 532. ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι — γυναικῶν | οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἦ (εἰ aut αἰ?) γυναιῖκες.

ARISTAGORAS.

I. 710.

2. V. 2. νῦν δ' οὐχ] Leg. νῦν δ' αὖθ'. Particula αὖτε in versibus heroicis et anapaestis locum habet, non in senariis. Cf. Cratin. II. 111. Arist. Vesp. 1015. Pac. 1270.

6. λακκόπεδον] Cf. v. λακκόπεωκτος.

STRATTIS.

I. 711.

1. V. 1. μελῶν] Suspectum. Scripserat fortasse καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐ μέλει μοι δραμάτων. Ita μελῶν ex — μάτων corruptum fuerit. 3. διέκναισ'] Anglice spoiled, marred.

26. V. 2. ἤκουσιν Μεγαρόθεν] Cf. Ar. Ach. 524. et ad Μεγαρική.

30. ἔλκουσ' ὀνεύοντες] Cf. Thuc. VII. 25. ἐκ τῶν ἀκάτων ὄνευον ἀναδοῦμενοι τοὺς στανροῦς. Tentabam olim sine idonea causa ἔλκουσι νεύοντες, τοπείους] Cf. Archipp. 33. τροχιλῖαισι ταῦτα καὶ τοπείους | ἰστιάσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

36. Locum depravatam sagaciter restituit Kock corrigendo ἐν τοῖς βαλανείοις προῖκ' ἔλοῦθ' ὀσημέραι | ἀπαξάπασ' ἂν ἡ στρατιὰ, σιδαρέων | (τριῶν τ' ἐδεῖνουν). Debebat τριῶν δ' (non τριῶν τ'). Sed displicet particulae collocatio. Quum in publicis balneis uno fere chalto lavarentur Athenienses (Athen. VIII. 350 F. 352 A.), σιδαρέου corrigendum esse suspicor. Ita προῖκ' retineri nequit. Corrigendum forsitan ἐν τοῖς βαλανείοισιν δ' ἔλοῦθ' —, vel ἐν τοῖς βαλανείοις ἐνός — σιδαρέου, vel ἐν τοῖς βαλανείοις ἔπτ' (vel ἔξ) — σιδαρέων.

47. V. 3. ὀπιθοσίλαν] ὀπισθοσίλαν al. Qu. ὀπιθοσίλαν. Cf. Boeotica illa ἦτις, et ἐπιχαρίτως, et ὁ πίττομαι (οὐ πείδομαι).

5. Qu. βεφύραν (ῥ?) δὲ τὴν γεφύραν.

52. V. 3. ἄβολος] I. e. ὁ μὴ βαλὼν τὸν γνώμονα (ὀδόνητα). Cf. v. φυλλοβολεῖν.

61. V. 1. κοχύζει] Ebullit. I. q. κοχυδεῖ.

74. διατράμιν] Scrib. διάτραμιν. Cf. τερπότηραμιν (τερπί. aut τεργί?) Telecl. 66.

THEOPOMPUS.

I. 733.

2. V. 2. *κίστην* — *φαρμακοπώλον*] Cf. Arist. Fr. 28.
 3. V. 1. *χρυσέων*] *χρυσίων* Valck. *χρυσέαν* Pierson. Ko. Sed Attice *χρυσῆν* scribendum foret. Quare praestat scriptura aut *χρυσίων* aut *χρυσεῶν* (sc. *στατήρων*).
 4. *ὀγκᾶθ'*] *ὀγκᾶθ'* Bergk. Fortasse recte. Cf. 3, 2.
 5. *μεσόμφαλον φιάλην*] Cf. Ion. 20. 2. *ἐκφορεῖτε* — *κύπελλα καὶ μεσομφάλους* (sc. *φιάλας*).
 13. V. 1. *καὶ στήτ'*] *ἔστη δ'* conj. Ko. Possis etiam *ἔστηκ'*. *κεστρέων νῆσις χορός*] Cf. Arist. Fr. 156. *ἄρ' ἔνδον* (*ἔστιν?*) *ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία*; | *ὥς μὲν γὰρ ἔστε νῆσιδες* (*ἔστι νῆσις εὖ?*) *γινώσκεται* (*γινώσκετε?*).
 23. Eust. *φιληθὲν* (*φρυτευθὲν?*) *δὲ εἰς κοινὴν χρῆσιν*.
 32. V. 5. *τί με καλεῖς*; *σὺ, φιλότατη*, | *ἔν'* — mss. A. ante *σὺ* addidit Jacobs. *τί με καλεῖς*; A. *σὲ, φιλότατη*, | *ἔν'* — Kock. Sed post *τί με καλεῖς*; vix bene infertur *σὲ* —. Quare legerim potius *τίνα καλεῖς*; A. *σὲ, φιλότατη*, etc. Vel *τί με καλεῖς σὺ, φίλτατε*; | A. *ἔν' ἀσπάσσωμαι. φιλότατη*] *φίλτατε* Porson. *φιλότατη* tuetur Kock.
 35. V. 2. *τὸν καλῶς εὐδαίμονα*] Eadem verba Men. IV. 111. 250.
 37. V. 1. *ῥᾶν*] Contractum ex *οἰέη* (Dor. *οἰέα*). Sic *κυνήη* (*κυνή*), *λεοντήη* (*λεοντή*), etc.
 41. V. 3. *περίστατον*] Cf. Telecl. 35. *τίς ἦδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις*;
 45. *σάξαι κνεφάλων*] *κνεφάλων* ἔσαξε Jacobi. Cf. Plat. II. 650. *ὥσπερ κνεφάλων ἢ πέλων σεσαγμένος*. Cratin. II. 74. *ζυμῖταν* (?) — *οὐ πλέων γραφάλων*.
 53. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΑΕΣ. Nomen στρατιῶν legitur Eupol. II. 529.
 59. V. 1. Cf. Arist. Vesp. 368. *ἡ δέ μοι Δάκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου*.
 62. V. 2. *κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις*] Cf. Arist. Fr. 579. 5. *ῥᾶν ἔσει*] Angl. you will feel more easy. Cf. Philippid. 18, 2. Com. adesp. 478. *πείσθητί μοι καὶ πῖθι, καὶ ῥᾶν ἔσει*.
 64. V. 3. *οἰμώζοντες*] Suspectum.
 73. Qu. (*ὁ γὰρ*, vel *ὁ δ'*) *αἰμασιολογεῖν* —.
 75. *δεσπότου πενέστου*] Qu. *δεσπότου πενέσται*. Cf. Eur. Her. 639. *Ὕλλον πενέστης*. Andr. 446. *Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια*. Aesch. Pers. 175. *ῥυσά*] Cf. Arist. Pl. 266. Suspectum. Qu. *πιστὰ* aut *δόλια*.
 76. *ἐπιρροφεῖν*] Pro *ἐπιπίνειν*, ut videtur.

ALCAEUS.

I. 756.

1. Cf. Eupol. 101. *ἀνὴρ πολίτης πολύπους ἐς* (l. *τις*) *τοὺς τρόπους*. Incert. Athen. VII. 37 A. *πολύποδός μοι, τέκνον, ἔχων*

νόον, Ἀμφίλοχ' ἤρως, | τοῖσιν ἐφαρμόζειν (-ζειν?) τῶν κεν κατὰ δῆμον ἔκηαι.

2. κατάχωλε] Vox vix alibi occurrens, sed καταχωλεύειν (claudicare) legitur apud Greg. Naz.

3. Dimetri iambici catalectici videntur esse, φοικεν αἰγίθαλλος | διακωλύειν (ῥ?) τὸ πρᾶγμα.

CANTHARUS.

I. 764.

6. Cf. Arist. Ach. 1199. ἀτταταῖ | τῶν τιθίων, ὥς σκληρὰ καὶ Κυδώνια.

DIOCLES.

I. 766.

10. Leg. (τὸ) γγγάβαρι, ut in Fr. 9. καὶ μίλτος] Leg. χῆ μίλτος, ut in Fr. 9.

14. V. 2. προνοησάτω δ' ὅπως] περινοησάτω δ' ὅπως Mein. Ko. Sed parum hic convenit verbum περινοεῖν (Ar. Ran. 958.). Magis placet Dobraei correctio τοῦτο δὲ προνοησάτω | ὅπως —.

3. νέος ὦν] ἔτι νέος ὦν Mein. Ko. εὐθὺς νέος ὦν conj. Ko. Melius Dobraeus ὅπως νέος ὦν —. Cf. Theocriti illud XIV. 70. ποιεῖν τι δεῖ ἄς γόνυ χλωρόν. 4. καταλύσει] Cf. Phoenicid. 4, 3. καταλύσαι θέλω. Adesp. IV. 618.

NICOCHARES.

I. 770.

16. V. 2. αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ] Cf. Arist. Ran. 630. αὐτὸς σε-αυτὸν αἰτιῶ.

NICOPHON.

I. 775.

15. V. 2. ὀβελίαν, μελιποῦτταν] Fort. ὀβελίας, μελιπούττας. At μάζαν est v. 1.

17. προσαύλησον] Cf. Phryn. 14. ἐγὼ δὲ νῦν δὴ τερετιῶ τι πιστικόν.

19. V. 1 sq. ἀνθρακοπώλαις — κοσκινοπώλαις] Hi duo πῶλαι consociantur etiam Philyll. 14. ἀνθρακοπώλης, κοσκινοποιός (κοσκινοπώλης?), κηπεύς, κουρεύς. 5. ἐγκριδοπώλαις] Cf. Arist. Fr. 256. ἐγκριδοπώλην.

22. παππεπίπαππος] Cf. Liban. IV. 140, 12. λέγει τήθας καὶ τηθίδας, πάππους, επιπάππους — τριηραρχίας προστιθεῖσα καὶ χορηγίας.

PHILYLLIUS.

I. 781.

4. V. 2. γαλακτόχρωτας] Cf. Nausicr. IV. 577. γλαῦκον γαλακτόχρωτα. κολλάβους θερμούς] Cf. Arist. 506, 5. κολλάβων χλειαρῶν.

7. V. 1. τήνδ' — τιμήν] Non addito articulo τήν, quod notandum.

14. ἀνθρακοπώλης, κοσκινοπώλης] Cf. Nicoph. 19, 1. ἀνθρακοπώλεις — κοσκινοπώλεις.

ΦΡΕΩΡΥΧΟΣ. Confer vv. τοιχωρύχος, τυμβωρύχος.

19. καρύδι'] Producta antepenultima ut in ἰχθύδιον, σικύδιον, ἀφύδιον, βοτρυδιον, etc.

22. κροκνυδίζουσιν] A κροκύν (Arist. Fr. 651. 657.).

24. Qu. δι (οἶνον?) παρέξω Λέσβιον.

27. κολίαι] Leg. κοχλίας. Cf. Arist. 414. σκόμβροι, κολίαι (l. κοχλίας), etc. Epich. 32. κολιάν (l. κοχλιάν) μέζονες ἐντὶ καὶ σκόμβρων.

POLYZELUS.

I. 789.

2. εὐνδρον τόπον] Cf. Herod. IV. 47. IX. 25. etc.

7. Valde similis versus est Metagenis 1. ἱερὲς γὰρ ὦν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος.

11. V. 2. τροφήματα] Qu. τροφήματι. Cf. Aristoph. 320, 7.

SANNYRIO.

I. 793.

4. κεραμικήν γαῖαν] Cf. Eubul. 43, 1. ὦ γαῖα κεραμί (ὦ γῆ κεραμική?).

DEMETRIUS.

I. 795.

2. V. 3. θαλαττοκρατοῖντο] Passivo sensu ut δημοκρατεῖσθαι Arist. Ach. 642.

APOLLOPHANES.

I. 797.

5. V. 2. βούλομαι P. βούλομαι Schw. Quod non satisfacit. Qu. δός τινας. 3. ἄς] Qu. ὡς (ut). διαμασῶμ' —] Cf. Arist. Th. 494. σκόροδα διαμασώμεθα, | ἔν' ὁσφρόμενος ἀνὴρ — μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. Vesp. 783. μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι. 4. τὰς δὲ φιβάλεως] τασοῖ — al. τὰς φιβάλεως, τὰς Mein. Ko. Qu. καὶ φιβάλεως.

6. λεπαστὰ — ἀδύοις] Leg. — ἀδύοσμος. Cf. Telecl. II. 368. ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς. Arist. Fr. II. 1178. ἐν ἡδύοσμοις στρώμασιν.

CEPHISODORUS.

I. 800.

1. τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι] Cf. Alex. 62, 8. ἡλειφόμην ὕόμενος ἰρίνω μύρω. 4. κρεάδιόν τι φαῦλον] Cf. Arist. Av. 1024. φαῦλον βιβλίον | Τελέου. ταρίχιον] Cf. Pher. II. 263. σμικρὸν ὀπτῶς' ὀρφανὸν ταρίχιον.

EPILYCUS.

I. 803.

3. V. 2. Qu. τὰν Ἀμύκλαισιν.
6. ἡθήμενος] Cf. Arist. 387, 6. τρυγὸς — ἡθουμένης.

EUTHYCLES.

I. 805.

2. Suid. τῆς πρωτοφαοῦς (l. πρωτοφνουῖς ex Eust. 1165, 6.) σελήνης.

AUTOCRATES.

I. 806.

TYMΠΑΝΙΣΤΑΙ. Cf. Aristophanis fabulae titulum Ταγηνισταί.

1. V. 8. Cf. Eubul. 16, 2. ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἰρομαι.
9. οἷα κίγκλος ἄλλεται] Cf. Arist. Fr. 29, 1. ὁσφὴν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἥτε κίγκλου.
3. ἄμνοι] Scrib. ἄμνοί. ἀγαλαξίας] Cf. Aesch. Ag. 718. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σῖνιν (λέοντος σκύμνον?) δόμοις ἀγάλακτον οὕτως ἀνὴρ etc.

ANTIPHANES.

II. 12.

1. V. 5. χλόην] χλόη Kock.
16. V. 2. αὐτολήκνυθος] Cf. Men. IV. 99. 128. Sic αὐτόδειπνος Com. adesp. 954.
21. V. 1. τὸ κλισίον] Producitur prima teste Herodiano I. 356, 17. II. 903, 7. Annon τὸ κλισίον (sic)?
29. V. 1. φέρ' A. φέρον Dind. Ko. τρέπον melius Naber.
3. ἐγγείρημα, κἄν —] Leg. ἐγγείρημ', ἐὰν —.
34. V. 5. ἐξηττημένη] Cf. Pher. 211. ἐττημένα (leg. ἡττημένα).
I. q. σεσησμένη (a σήθω).
52. V. 3. γαίης] Leg. γαίας. Cf. Sannyr. II. 874. κεραμικὴν γαῖαν. Eubul. III. 226. ὦ γαῖα κεραμί.
58. V. 1. ἡλίθιον τὸ καὶ λέγειν] Cf. Lys. Fr. 143. τοιαῦτα — τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.
72. ἐκτεμὼν χορδῆς * μεσαῖον] Cf. Axionic. III. 535. χορδῆς τόμον. Mnesim. III. 569. Alex. III. 442.
73. V. 1. ἐν τῇδε μὲν] Qu. ἐνταῦθα μὲν —.

74. V. 13. τὸν χεῖρε ποιήσαντα] τὸν χεῖρ' ἀποστρέψαντα conj. Ko. Qu. τὸν χεῖρε συνδήσαντα.

76. V. 2. προοῖτ'] Annon προοῖτ'?

77. V. 1. τάριχος ἀντακαῖον] Cf. Lync. IV. 433. ἀντακαίου μικρόν. Herod. IV. 53. 3. κήτεά τε μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι.

82. V. 3. ἐστρηνίων] Cf. Sophil. III. 582. Diph. IV. 429. Apocal. XVIII. 7. ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε. 9. οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους (στρήνον?) αὐτῆς ἐπλούτησαν. Nicostr. V. 84. στρήνον. Calli. II. 741. στρηνόφωνος.

84. V. 4. μαστοῖς] μασπέτοις recte Dalecamp. πυρετοῖς] πίρογους (?) conj. Ko. πυροῖς recte Mein. ed. min.

85. V. 1. θεοῖσιν] σκύφοισιν conj. Ko. Qu. κυάθοισιν. ὀποῖς] ὀπίσω A. ὀπῶ (ὀπῶι) recte Toeppel.

100. V. 4. πλείς τὴν θάλατταν] Cf. Philem. 28, 1. τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν. Alex. 211, 1. ὅστις διαπλεῖ θάλατταν.

110. συνδοῦντες — λυχναίῳ χρώμεθα] Cf. Hermipp. 75. σίν-θετον (σύνδετον recte Schweigh.), sc. λυχναῖον.

120. V. 1. πόρκον] Cf. Diph. IV. 410. 78. θᾶττον πλέκειν κέλενε πόρκων πυκνοτέρους. Plat. Soph. 220 C. βρόχους καὶ πόρκους.

132. V. 4. γόγγρον κεφαλῇ] Cf. Arched. IV. 436. γόγγρον κεφαλῇ. 7. ψήττας κίσχος] ψήττης ἰξὺς Porson. ψήττης κύσθος (?) R. Ellis. ψήττα, ξιφίας Mein. ψήττα, σκίνδος Kock, coll. Anaxandr. 27, 4.

133. V. 9. τυρός πηκτός] τυρός κνησιτός Halbertsma (ex Eust. p. 872, 11. ut monuit Herwerden).

135. V. 2. τῆς — πλείστης τοῦβολοῦ] Cf. Timocl. 18. Adesp. 763. δέκα τοῦβολοῦ. Arist. Av. 1079. πωλεῖ καθ' ἐπὶ τοῦβολοῦ.

140. V. 2. Cf. Theophil. 4, 3. πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;

147. V. 7. οὔτως ἀγιόν τι — recte Dind. Cf. ad Arist. Fr. 622.

148. V. 6. ἂν τύχη δ', ἀπάγχεται probabiliter Mein.

168. V. 5. Cf. Aesch. Pers. 326. πρῶτος εἰς εὐνυχίαν.

169. V. 2. ὥσπερ ἔλαβεν] ὅσαπερ ἔλαβεν recte Dobr.

176. V. 4. διεξόδοις] Cf. Alex. III. 440. ὥσπερ κισσηρὶς λήψεται διεξόδους | σομφάς (συχνάς?). Henioch. III. 562. πολλάς φροντίδων διεξόδους. Soph. Fr. 436. ἀνέμων διέξοδοι.

181. V. 1. μεσαῖον θυννάδος τέμαχος] Cf. 72. ἐκτεμῶν | χορδῆς μεσαῖον (sc. τόμον). θυννάδος] Leg. θυννίδος. Cf. III. 43. Βυζαντίας θυννίδος. Cratin. II. 109. Aristoph. II. 1123. Nicoch. II. 845. Stratt. II. 168. Anaxand. III. 64.

183. V. 6. ῥαφάνους — λιπαράς] Cf. Aristoph. 109, 4. ἄρτον λιπαράν τε ῥάφανον φαρόντι (ita enim legerim). Diph. IV. 380. ῥάφανος λιπαρά.

187. V. 5. *ῥοφεῖν* — *μὴ δεδοικότα*] Cf. Mnesim. III. 569. Trag. adesp. 324, 1. *πολλῶ δὲ κρείσσον ἔστι μὴ δεδοικότα | παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα.*

189. *σίμμιν*] Cf. Ion. 25. *καὶ τὴν μέλαιναν σίμμιν δρματογράφον.*

190. V. 4. *Τανρέας*] *Formatum ut Λυκίας et Τελέας* Phryn. 20, 2.

212. V. 2. *ἐν γειτόνων* — *κατοικούσης*] Cf. Men. IV. 285. *ἐν γειτόνων οἰκῶ.*

217. V. 23. *δείπνου προφήτην λιμὸν*] Cf. Eubul. 75, 13. *δείπνου πρόδρομον ἄριστον.* Arist. 332. *ἡπιάλος πυρετοῦ πρόδρομος.*

226. V. 3. *βολβὸς* — *καὶ παροψίδες*] Cf. Eubul. 7, 4. *παροψίσι βολβοῖς τ'.*

228. V. 7. *δείπνοις*] *μόνοισι δείπνοισιν* bene Herwerden.

245. V. 1. Cf. Append. prov. I. 48. *βάλλ' ἐς φθόρον: ἐπὶ τῶν δλέθρον ἀξίων.* 4. *οὕτω στερεόν (τι)* recte Casaub. Cf. ad Aristoph. 622.

251. V. 1. *γυναικὶ δ'*] Qu. *γυαιξίν.*

262. V. 2. *κατεφρόνησε*] Leg. *καταφρονήσαι.*

281. *τάπὸ τῆς τύχης* —] Cf. Men. 205, 2. *τάπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.* Com. incert. ap. Athen. 458 C. *σοφὸς ἔστιν ὁ φέρων τάπὸ τῆς τύχης καλῶς.*

301. *ἀσπάραγος*] Cf. Cratin. 325, 2. *ἀσφάραγον* (sic).

ANAXANDRIDES.

II. 135.

3. V. 3. *ἀνακεχαίτικεν*] Cf. Poll. IX. 102. *ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν ἐνδοὺς ἀνεχαίτισεν ἔξω τοῦ κύκλου.*

18. Divide sic, *ἀναλαβὼν | μόνανλον ἡῶλον τὸν ὑμέναιον.* τὸν ὑμέναιον] Sub. ὕμνον. Cf. Aesch. Ag. 707.

34. V. 2. *ἱερὸν γάμον*] Cf. Menand. 320, 2. 8. *κεστρεῖνός ἐστι*] Leg. *κεστρεὺς τίς ἐστι.* Cf. Eubul. III. 258. *νῆστίν τινα.* Vox *κεστρεῖνός* non alibi apud comicos memoratur.

41. V. 9. *αὐχμηροκόμας*] Cf. *αὐχμηροβόβιος* Plat. com. in Lex. Sabbait. 2, 2. 11. *λάκκων*] Qu. *οἰκων.* Cf. Telecl. 44. 35. *ποίων ἀγαθῶν*] Leg. *πάντων ἀγαθῶν.* 44. *μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν*] Leg. *μέλιτος, πνοῦ, χορίων, πυρῶν, αὐτὸν μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πνοῦ.* Cf. Aristoph. 569. *πνὸν, χόρια.* 318. *οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πνὸς* —; Eubul. 110, 4. *χόρια, πνόν.* 74, 4. *χόρια* — *πνὸς.*

Sed *τυρός* et *μέλι* conjunguntur Pher. II. 269. Ephipp. III. 330. Philem. IV. 46. Men. IV. 161. 59. *ῥά, φακή*] Qu. *ῥ', ἄρακοι.*

54. V. 6. *ὅσ' ἄν τις*] *ὅταν τι* conj. Ko. Qu. *ὅσαπερ ἄν.* Valet fortasse *δοκῇ* i. q. *νομίζῃ.*

71. *Ψιδίου*] Sc. *οἶνου.* Eubul. III. 264. *οἶνον γάρ με γείσας Ψιδίου ἄκρατον* etc.

EUBULUS.

II. 164.

3. V. 4. φιλήματ'] Cf. Plat. 46, 5. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων. Callipp. IV. 561. Xen. Symp. 5, 9. τῷ νικήσαντι μὴ ταινίας ἀλλὰ φιλήματα ἀναδήματα — γενέσθαι.

7. V. 4. παροψίσι βολβοῖς τ'] Cf. Antiph. 226, 3. βολβὸς εἰς τις καὶ παρονίδες τινές.

15. V. 5. κύκλος] Qu. τόμος.

35. V. 1. τεύτλω] An τεύτλοις? 2. λευκόχρως — ἔγγχευς] Cf. Alex. III. 423. λευκόχρως λίαν τίς ἐστι. Nausier. IV. 577. γλαῦκον — γαλακτόχρωτα.

43. V. 1. ὦ γαῖα κεραμί] Legerim ὦ κεραμικὴ γῆ. Non adjectivum enim est κεραμῖς, sed substantivum. Cf. Sannyr. II. 874. κεραμικὴν γαῖαν. Antiph. III. 26. κύτος πλαστόν ἐκ γαίας. Forma γαῖα legitur etiam Theop. II. 798. Monost. 617.

49. V. 1. δίδου πυκνάς] Sub. κύλικας. Cf. Alex. 85, 2. πυκνάς ἔλκει.

56. V. 2. Cf. Aristophont. 14, 3. τῶν θηρικλείων εὐκύνκλων ἀσπίδα | ὑπεραφρίζουσιν. 7. εἰλκον] Sc. οἱ κυβενταί.

63. V. 3. χορδαί τ' ἐρίφων] Cf. Pher. 130, 9. χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις.

75. V. 13. Cf. Arist. 332. Antiph. 217, 23. δείτνον προφήτην λίμον.

98. V. 2. συκαμίνω —] Cf. Philippid. IV. 73.

102. ψάγδαν] Qu. ψάγδα 'στὶ. Cf. Eupol. 198. ψάγδαν ἐρυγγάνοντα. Arist. 1027. ψάγδαν φιλεῖς; λελουμένη] Qu. κεχρημένη aut ἀλημιμένη.

110. V. 4. λάβρακος κρανίον] Cf. Arist. II. 1099. κρανίου λάβρακος. Eriph. III. 558.

124. V. 5. γέροντα] Cf. Alex. 167, 5. Anaxil. 28. φιλῶ γε (γέροντα conj. Ko.) Πράμνιον οἶνον Λέσβιον.

134. ξυστίσιν — στόρννται] Cf. 90. 1 sq.

135. χόρια — πνός] Cf. 110, 4. χόρια, πνόν.

138. V. 1. οἶνον — Ψιθιον] Cf. Anaxand. III. 201. χοῦς κεκραμένος Ψιθίου. Com. adesp. 1342. τῆς Ψιθίας ἀσταφίδος.

ARAROS.

II. 215.

1. Cf. Arist. Pl. 152. φασὶ — τὸν προκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν (στρέφειν?).

8. V. 1. νωγαλεύματα] Qu. νωγαλίσματα. Verbum νωγαλίζειν est Alex. III. 505. Eubul. III. 211. v. 7. 4. ἐξήλλοντο] Leg. εἰσήλλοντο.

13. ἀναρπάσας recte Mein. Cf. Anaxand. III. 170. ἀναλαβὼν μόνανλον ηὔλουν. Arist. Eq. 52. ἀναρπάσας | ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ.

NICOSTRATUS.

II. 219.

22. V. 3. Cf. Menand. 61, 1. ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὔτοσί.

24. V. 3. ἀγκαλίδας] Cf. Arist. 418. ἀγκαλίδες ξύλων.

42. στρήνον] Cf. Apocal. XVIII. 3. τοῦ στρήνους (f. στρήνου) αὐτῆς. et ad Antiph. III. 44.

PHILETAERUS.

II. 230.

6. V. 5. Cf. Epier. III. 365. τὸ καθ' ἡμέραν ὀρῶσα — μόνον. Philem. IV. 433. τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν. IV. 36. τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν. Men. IV. 240. τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς. Alex. 141, 6. τροφῆς — τῆς καθ' ἡμέραν. 483, 9. τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε (τρέφει).

AMPHIS.

II. 236.

7. ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν] Cf. Men. 8. ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κυάθους. Sophil. 4, 3.

20. V. 4. Cf. Men. 281, 3. τὰς νύκτας — στρεφομένους ἄνω κάτω | οἶμοι λέγειν.

22. Cf. Cratin. 303. γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς ἀνδρός ἐστιν ἀρτυῖσαι καλῶς.

23. V. 3. Λύκα] Qu. Λυκίδι. 4. τοῦ βίου] Qu. τῶν νέων. Cf. Lucian. Tox. 13. ὁπόσα αἱ μαστροποὶ τοῖς νέοις ἐπιμηχανῶνται.

30. V. 9. ὥσεί τε] Qu. ὥσπερ τε.

EPHIPPIUS.

II. 250.

12. V. 5. σπάρος, αἰολίας, θρόττα] Cf. Mnesim. III. 570. σπάρος, αἰολίας, θρόττα.

13. V. 3. τυρὸς, μέλι, σησαμίδες] Cf. Philem. IV. 46. τυρὸν, μέλι, | σήσαμον.

21. V. 1. φράζε τί] Log. φράζ' ὅ τι.

ANAXILAS.

II. 264.

18. V. 7. Qu. Ἐφεσῆϊα γραμμᾶτι ἄττα. Cf. Soph. Fr. 93. Ἐφεσεία. Sic Ἀχιλλεῖον δόρατος Soph. Fr. 156, 3. (II. 135.).

39. Qu. σκεύαζε, παῖ, τοῦνάριον ἡμῶν (πάνυ ταχύ).

ARISTOPHON.

II. 276.

2. ἡπάτια καὶ νῆσιν τινα] Cf. Eubul. 24. ἡπάτια, νήσεις, πλεύμονες, μήτρας τόμοι.

9. V. 1. τοὺς πάλαι ποτὲ] Qu. τοὺς πάλαι σοφούς.

14. V. 3. ὑπεραφρίζουσας] Cf. Eubul. III. 231. μάλ' ἀνδρικὴν | τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσας παρὰ (κάρου Jacobi) | εἶλκον —.

EPICRATES.

II. 282.

2. V. 6. Cf. Arist. Ach. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφου δάκνειν. Alex. III. 425. δοχεῖσθαι μόνον | βλέποντες ἄλλο δ' οὐδέν.

6. V. 5. πυρὸς ἀκμῇ 'ξανθισμένα] Cf. Pher. 108, 16. καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα (f. δελφάκειά γ' ἐξ.).

CRATINUS JUNIOR.

II. 289.

14. ἡδυπότιδας δώδεκα] Cf. Epigen. III. 539. ἡδυπότιδας τρεῖς.

NAUSICRATES.

II. 295.

1. V. 12. γαλακτόχρωτα] Cf. Philyll. II. 858. γαλακτόχρωτας κολλάβους. Eubul. III. 222. λευκόχρως — ἐγγέλως.

ALEXIS.

II. 297.

2. V. 7. Φιλιππίδου λεπτότερον] Cf. Men. IV. 180. ὁ λιμὸς — τοῦτον δακῶν | Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν. Aristophont. III. 360.

15. V. 16. τὸν ὀπτόν ἰχθὺν ἐπριάμην] Tostos pisces vendebant. Cf. 27, 7. Philem. 80. ἡγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτόν οὐ μέγαν.

16. V. 8. πόσον — ;] Cf. Diph. IV. 407. ἂν ἐρωτήσης πόσον |

40. Cf. Luciani Amores.

62. V. 8. ὅμομος] Leg. λουσάμενος. ὅμομος ἱρίνῳ μύρῳ] Cf. Cephisodor. II. 883. σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὄμομαι.

68. πᾶν τὸ Σύρδεων γένος] Leg. πᾶν τὸ Σύρον ἐστὶν γένος.

84. V. 5. τὰς — τευθίδας — ὠνθύλευσα] Cf. Sotad. 1, 15. τευθὶς ὠνθυλεύμενη.

98. V. 4. ἀνέλαβον] Cf. Demetr. II. 876. Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένησεν ἡμᾶς. Athen. XIII. 592 D. Ἐρμῆπος προβαίνοντά φησι τῇ

ἡλικία τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἐταῖραν εἰς τὴν οἰκίαν etc. 12. κοιλίαν ἄδραν ἔχει;] Lynceus Athen. XIII. 584 C. ἐτύγγανε δὲ ἡ μὲν αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν, ἡ δὲ κοιλίαν προπετεσιέ-
ραν ἔχειν.

108. V. 6. Post ἄνθρωπος interrogationis signum ponatur.

119. V. 5. ἔστεψα] Cf. Arist. Fr. 380. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.

131. V. 5. τραγωδία] In hoc vocabulo offendit Halbertsma, qui auctoris alicujus nomen hic desiderat.

133. V. 6. τυρῶ τε σάξον] Cf. Antiph. III. 130. σεσάχθω (δὲ σπλήν).

149. V. 4. συμβάλλεται] Cf. Damox. 2, 11. πολλὰ γὰρ συμβάλλεται. Sosipat. 37.

155. V. 3. φρικτούς] Sc. ἰχθῦς Sic alibi ἐψητοί.

167. V. 2. διαρκῆς] Annon διάρκης (ut αὐτάρκης)?

178. V. 3. ἄφωνος Τήλεφος] Cf. Amph. 30. Arist. Ran. 915.

187. V. 5. σμήσας — ἄλσι] Cf. Arist. Nub. 1237. ἄλσιν διασμηχθεῖς.

211. V. 1. διαπλεῖ θάλατταν] Cf. Antiph. 100, 4. πλεῖς τὴν θάλατταν —; Philem. 28, 1. τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν. 3. ἐνός τ'] ἐνός γ' conj. Mein.

254. V. 1. ἀλλ' ἔγωγ' ἐρῶ τὰ δέοντ' ἔχειν Ko. Qu. ἀλλ' ἔγωγ' εἰάν τὰ δέοντ' ἔχω.

255. V. 2. οἶνον] Qu. οἶνον. 3. προσίετο πλείω] Leg. προσεῖτο πλείω, vel potius προσίετ' ἂν πλεῖν. Longa enim est antepenultima in προσίετο, ne duram anapaesti caesuram memorem.

5. τοὺς ἀκράτους] πως ἄκρατον aut προχειρότερον ἄκρατον conj. Ko. Qu. τὰς ἀκράτους (sc. κύλικας).

261. V. 3. ἐλαῶν γένη] Qu. ἐλάδιον. Cf. Cratin. II. 88. τυρῶ — καὶ ἐλαίω.

262. V. 1. Cf. Men. 65, 1. οὐ γαμῆς, ἂν νοῦν ἔχῃς, | τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον.

AXIONICUS.

II. 411.

4. V. 4. γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεοῦς] γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς H. Jacobi.

8. V. 4. ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον] Cf. Mnesim. III. 569. τόμος ἀλλᾶντος — χορδῆς ἔτερος.

DIODORUS.

II. 420.

1. V. 2. ἀεὶ — ἐνδελεχῶς] Cf. Menand. 521, 3. ἐνδελεχῶς — ἀεὶ.

DIONYSIUS.

II. 423.

2. V. 10. διήλλαχεν] Cf. Plat. Ax. 369 B. τοὺς μετηλλαχότας. Demosth. 18, 65. χεῖρον ἀπηλλάχασιν.

ERIPHUS.

II. 428.

6. V. 2. εὐτραπέζων Θετταλῶν] Cf. Calli. 5. καλλιτραπέζος Ἰωνία.

HENIOCHUS.

II. 431.

2. V. 2. τὸν χοῖρον] νῶν χοῖρον conj. Ko. Qu. χοιρίδιον aut χοιρίον.

4. V. 10. περὶ τοὺς κνάμους ἔσθ'] Cf. Eupol. II. 484. εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι.

5. V. 3. ἀνοηταίνονσι] Confer v. ἀκολασταίνειν. 18. ἦδη πολλάκις] Cf. Menand. IV. 248. Nausica IV. 575. πολλάκις | ἦδη.

MNESIMACHUS.

II. 436.

4. V. 14. τόμος ἀλλᾶντος — χορδῆς ἑτερος] Cf. Axion. III. 535. ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον. Cratin. II. 126. χορδῆς τόμος. 20. τὰ κάτωθεν ἄνω] Qu. τὰ κάτω ὅστιν ἄνω. Cf. Antiph. III. 140. Philem. IV. 33. Com. adesp. 583. 40. μύλλος, λεβίας] Cf. Arist. 414. σκόμβροι, κολίαι (l. κοχλίας), λεβίαι, μύλλοι, σαπτέρ-δαι, θυννίδες (ὄρφω). λεβίαι] Qu. φλεβίας. σπάρος, αἰολίας, θραῖτα] Cf. Ephipp. 12, 5. σπάρος, αἰολίας, θραῖτα. Plat. II. 672. σπάρος, αἰολίας. 52. μάττει, πέττει] Cf. Pher. II. 345. μάξαι, πέψαι. Aristoph. 271. μάττω — πέττω.

SOPHILUS.

II. 444.

3. ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴδον ἴσῳ] Cf. Cratin. 273, 2. ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστα ἀκράτου δύο χάσας | πίνουσ' etc.

TIMOCLES.

II. 451.

18. V. 5. ἐκαρτέρησε — πεινῶν] Cf. Com. anon. V. 52. ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν.

22. V. 5. ῥαπισθῆσαι] Cf. Antiph. 217, 21. πυρωτοῖς (πυρω-τῶν?) ἀνθράκων ῥαπίσμασιν.

31. V. 2. ἀνοσιώτατος] Sc. θεός. Nisi forte cum φθόνος consociandum est.

35. V. 3. Cf. S. Paul. I. Epist. Tim. 5, 6. ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε.

XENARCHUS.

II. 467.

2. V. 2. συνέσεισε] Leg. κατέσεισε aut διέσεισε. Cf. Philem. IV. 29. Menand. IV. 72.

4. V. 3. Distingue sic, — εὐπρεπῶν, | ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν ἂς ἔξεσθ' ὄρα'ν etc. εἰσοδῦναι στέγης] Leg. εἰσοδῦν' εἰς στέγην. Cf. Antiph. 120. εἰσοδόμενος εἰς πόρκον.

PHILEMON.

II. 478.

28. V. 1. τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν] Cf. Antiph. 100, 4. πλεῖς τὴν θάλατταν —; Alex. 211, 1. ὅστις διαπλεῖ θάλατταν.

47. V. 4. τρυγέρανον] Concise positum pro τρυγογέρανον, ut κομψευριπῶς pro κομψευριπιδικῶς Arist. Eq. 18.

79. V. 6. ἐξηγηθισμένον] Leg. ἐξανθισμένον. Cf. ad Epicrat. III. 369.

85. V. 3. ἐπιπιεῖν ὕδωρ] Cf. Arist. Eq. 357. ἐπιπιῶν ἀκράτον | οἶνον χά κασαλβάσω etc.

98. V. 6. ἀσπάραγον] Leg. ἀσφάραγον, ut in Cratin. II. 215. Amips. II. 711. Theopomp. II. 817. Anaxandr. III. 193.

99. V. 7. εὐδαίμονα] Anglice lucky. δυσδαίμονα frustra malit T. Halbertsma.

122. V. 2. τυρόν, μέλι, σήσαμον] Cf. Ephipp. 13, 3. τυρός, μέλι, σησαμίδες. 3. κρόμμυον, ὄξος] Excusatur dura anapaesti incisio propter interpunctionem in diversarum rerum enumeratione.

116. V. 4. Cf. S. Luc. Evang. XII. 18. καὶ εἶπε, τοῦτο ποιήσω, καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

167. V. 2. προηγέτης] Alia forma est προηγγητής (Soph. Oed. R. 1291. Ant. 990.), et προηγγητήρ (Eur. Bacch. 1159.).

194. Cf. Men. IV. 291. ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν Diph. IV. 424.

213. V. 13. σοὶ] μοι jure correxerit T. Halbertsma, coll. v. 6.

246. V. 8. εἰ γὰρ δίκαιος κάσεβῆς ἔξουσιν εὖ] Leg. εἰ γὰρ ὁ δίκαιος χάσεβῆς ἔξουσ' ἴσον (ἴσα).

ΠΤΕΡΥΤΙΟΝ. Sc. χιτωνίου, opinor. Cf. Arist. Fr. 325.

DIPHILUS.

II. 541.

14. V. 4. *πράγματ'*] *Leg. βρώματ'*.
 19. V. 1. *εἴτα μαλακόν*] *Leg. εἴ τι μαλακόν*. Cf. Men. 395, 1. 440, 2. *ἐάν δ' ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται*. 395, 1. *ὅσ' ἐστὶ μαλακά συλλαβών*.
 33. V. 7. Cf. Phryn. 52. *σὺ δὲ τιμοπώλης ὥς Ἀχιλλεύς οὐδὲ εἰς*.
 43. V. 19. *τριταῖος*] Cf. Arist. 387, 9. *τριταῖα*. 28. *ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα*] Cf. Euphr. IV. 486. v. 10. *ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους*.
 61. V. 4 sq. Cf. ad Com. adesp. 1025. *καπνοσφράντης*. Eust. 1718, 19.
 65. V. 1. *ὄντως*] *Malim ὄντως γ'*. Sed mendosum videtur *ὄντως*, pro quo reponendum forsitan *οὐτός γ'*. 2. *ὄρθριον ἐκόκκυζ'* — *ἀλεκτρυνών*] Cf. Plat. II. 687. *σὲ δὲ κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται*.
 66. V. 9. *πόσον ὁ λάβραξ*] Cf. Alex. III. 391. *πόσον — πωλεῖς —*;
 86. V. 3. *συμπεῖθεις*] *Qu. μεταπεῖθεις*.
 90. V. 3. *περιφόρινα*] Cf. Adesp. 1117. *πεφορινῶσθαι*. Arist. 10. *φορίνη*.
 106. V. 2. *πρόφασιν — εἰς τὸ λυπεῖσθαι*] Cf. Menand. 811. *ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν*.
 126. V. 3. *δαδί μᾶ σκίλλη τε μᾶ*] Cf. Theophr. Char. 16. *σκίλλη ἢ σκύλακι — αὐτὸν περικαθᾶραι*. Dion. Chrys. 48. *περικαθῆραντες τὴν πόλιν μὴ σκίλλη μηδὲ δαδί*. Lucian. Nocyom. 7. *ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε (περιέμαξε?) καὶ περιήγγισε δαδίοις (δαδί τε?) καὶ σκίλλη καὶ ἄλλοις πλείοσιν*. Artemid. III. 50. *καθάρσιος εἶναι νενόμισται (ἢ σκίλλα)*.

MENANDER.

III. 3.

8. V. 1. Cf. Amph. III. 303. *ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν*. Sophil. 4, 3. 2. *κατέσεισε*] Cf. Xenarch. 2, 2. *ἡ τὰ γαθοῦ γὰρ δαίμονος συνέσεισέ (κατέσεισέ?) με | ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς*.
 23. V. 2. *χολλύδας*] Cf. Pher. 246.
 61. V. 1. *ὁ φανὸς — μεστὸς ὕδατος*] Cf. Nicostr. III. 286.
 70. V. 2. *ὁ λαλήσων*] *Vix sanum*. *Corrigo ἀνθρώπων (ὁ ἀνθρώπων)*.
 94. V. 5. Cf. 460, 5. *Com. adesp. 200*.
 96. V. 4. *καταβάλω*] Cf. 899. *τᾶλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ*.
 100. V. 1. *ἐμβεβρόντησαι*] Cf. Demosth. p. 413, 10. *τὸν δὲ κατηγοροῦντα — ἐμβεβρόντησθαι (ἡγοῦντο)*.

154. ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας] Cf. Menand. 360. ἐφόδιον εἰς πάντα καιρόν.

266. ἀσκοπυτίνη] Cf. Antiph. 150. ἀσκοπυτίνην τινὰ | δίφους ἀρωγόν.

281. V. 3. Cf. Eur. Herc. 1307. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα.

304. ἐξ ἐχθιζινοῦ] Sic ἐξ ἐωθινοῦ Arist. Thesm. 2.

311. ἐπίθες τὸ πῦρ] Cf. 200. 437.

344. ἀπεκτιάγκασι] ἀπεκτόνασι jure corrigit Cobetus.

355. V. 1. ἀσυλλόγιστον] Cf. Menand. 768. ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.

360. ἐφόδιον —] Cf. 154. ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

380. V. 1. εὐπείστον recte Mein. Cf. Men. 657, 1. ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος (φιλότεκνον al.) μᾶλλον πατρός. 801. ὥς ἔστ' ἄπιστον (ἄπιστος monost. 560.) ἡ γυναικεία φύσις. Monost. 183.

393. V. 3. μεγαλεῖον] Qu. μέγ' ἔργον.

417 b. Cf. Monost. 718.

421. V. 2. Qu. τοῖς μαινομένοις δεῖ ἵνα συμμεμνημένοι.

437. ἐπίθες τὸ πῦρ] Cf. 200. 311.

460. V. 5. ἡ πάλιν] Leg. καὶ πάλιν.

462. V. 4. προσφάτοις ἰχθυοῖς] Cf. Antiph. III. 128. προσφάτους — πωλῶν — ἰχθῦς. Posidipp. IV. 517. ἐχίνους προσφάτους. Non alibi apud comicos legitur. 6. παρέργως ἄπτεται] Cf. Hegesipp. 1, 6. οὐ — παρέργως ἔμαθον. 11. ὑποβινητιῶντα βρώματα] Cf. Clem. Alex. II. 20. 126. τὰ πασχητιῶντα τῶν βρωμάτων.

482. V. 5. ἡ θνητὴ] Malim ἡ θνητῶν.

508. V. 2. (ἀποθανεῖν) bene supplet Kock.

537. V. 6. Cf. Eupol. 114. λέγ' ὅτου ἵπθυμεις κοῦδέν (malim οὐδέν) ἀτυχήσεις ἐμοῦ.

563. V. 1. εὐωχούμενος τὰ σκωμμάτια] Cf. Cratin. II. 15. λιπαρὸν γῆρας εὐωχοῦμενος.

587. V. 2. ἐξώκειλε] Cf. Com. adesp. 141, 2. εἰς μελίπηκτα καὶ | τραγήματ' ἐξώκειλεν.

595. V. 1. ἀχάριστον] Qu. ἀχάριστος. Illud tamen legisso videtur Ausonius Epigr. 134.

613. V. 1. ἐστι, Φανία] Qu. ἐστ', ὦ Φανία.

693. V. 2. ἐπίπονον] I. q. ἐπαχθές (Pher. 248, 1.).

717. V. 2. φερνίον] φέρονιον Eust. Cf. Com. adesp. 1342. καὶ μόνων ἑτερον φέρονιον. Alciph. I. 9. 2. ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν τοὺς ἰχθύας.

768. ἀσυλλόγιστον] Cf. Menand. 355, 1. οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιῇ etc.

796. μείζον οἰκέτου] Leg. δεσπότην μείζον. Of. Monost. 323.

847. καθιζάνει] Anglice settles on. Cf. Pher. II. 360. οὐ δὲ καθίζανε.

853. ἐν γειτόνων οἰκῶ] Cf. Antiph. 212, 2. ἐν γειτόνων αὐτῶ κατοικούσης τινὸς etc.

899. καταβάλῃ] Cf. 96, 4.

913. πατάγημα] Ut λάλημα, ἄλημα, παιπάλημα, τρεῖμμα, etc.

986. αἰτιώτατος] Cf. Arist. Vesp. 1098. αἰτιώτατοι.

1049. ὀφιπέδων] Simplex πέδων est Aristoph. 97.

1110. ἀργοῦσιν] Leg. ἀργοῖσιν. Cf. Monost. 242. Soph. Fr. 302.

HIPPARCHUS.

III. 272.

1. V. 3. Connecte δαπίδιον τῶν Περσικῶν.

PHILIPPIDES.

III. 301.

25. V. 4. ἀπέκτανσεν ἡ πάχνη —] Cf. Xen. Cyr. VIII. 2. χιῶν καίει τῶν κυνῶν τὰς ξίνας.

PHOENICIDES.

III. 333.

3. V. 2. Χαίριππον] Idem nomen, metro postulante, legitur Menand. 491. Sed Χάριππος est Aelian. V. H. I. 27. et Arist. Nub. 64.

4. V. 3. καταλῦσαι] Cf. Diocl. II. 841. ὅπως — νέος ὢν — ὄρα καταλύσει.

DAMOXENUS.

III. 348.

2. V. 38. ἐποτρίβοντας] Hinc ἐπότριμμα.

EUPHRON.

III. 317.

1. V. 10. ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν] Cf. Diph. 43, 28. ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα.

11. V. 4. ἀφύης] An ἀφύας (παρέθηκε)?

EVANGELUS.

III. 376.

1. V. 10. ἐπαίρειν] ἐπαίρεσθ' Mein. An τὴν χεῖρα?

THUGENIDES.

III. 377.

5. ἀνέσπακεν] Cf. Arist. Thesm. 928. αὕτη μὲν ἡ μῆρινθος οὐδὲν ἔσπασεν (ἔσπακεν?).

NICOMACHUS.

III. 386.

1. V. 3. ἐξήτακας] Cf. Hegesipp. 1, 8. ἐξήτακα.

CALLIPPUS.

III. 378.

V. 2. Qu. τὰ κοτιάβεια τῶν παρουσῶν δ' (θ') ἦντιν' ἂν | θέλη φιλήσει.

ADESPOTA.

III. 397.

41. δάλνει] Qu. πιέζει (premit, vexat). Cf. Arist. Eq. 259. κάποσνκάζεις πιέζων τοὺς ὑπενθύνους.

123. ἐκείνη κεῖνον] Leg. ἐκείνη 'κεῖνον.

204. ἐτέρους δῶρα post alios W. Headlam. Fort. ἐτέρους ἐρᾷ.

238. λύει] Leg. παύει.

400. δξυθύμ'] Cf. Eupol. 120.

602. τανταλίζεται] Cf. Soph. Ant. 134. τανταλωθεῖς (τανταλιχθεῖς?). Hesych. ἐτανταλίχθη· ἐσεῖσθη.

744. Ἀστυάναξ γέγονα] Stratonis est Anth. Pal. XII. 11., non comici poetae.

896. πνθμὴν δικῶν] Cf. Arist. 217. δικῶν — γυργάθους.

FRAGMENTA COMICORUM POETARUM

ex codice Sabbaitico Hierosolymitano excerpta.

CRATINUS.

1. ~ ~ ~ θεὸν δ' ἐμοῦ κλύων σέβει
 ὥς ὄντα μάντιν ἀψευδέστατον.

Lex. Sabbait. p. 4, 13. ἀψευδέστατος μάντις Κρατῖνος κτλ.
τὸν θεὸν δ' ἐμοῦ | κλύων σέβ' ὄντα — Weil. ὥς ὄντα (πάντων)
— Kock. Cf. Eur. Fr. 1110 N² Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος.

2. αὐτόνομοι
 Κρατῖνος. Lex. p. 1, 12.

CRATES.

3. ~ ~ ~ καὶ μάλιστ' ἀφροδίσις ἀθύρμασιν·
 ἡδὺν γὰρ ἀκκεῖνο δρῶν ἔστιν, λέγεσθαι δ' οὐ καλόν.

Lex. p. 2, 20. ἀφροδίσιον ἄθλημα Κράτης Λαμῖα· κτλ. Nota-
bile est quater in his paucis fragmentulis occurrere vocem ἀφρο-
δίσιος (3. 6. 13. 17.). Metrum incertum est. V. 2. ἀκκεῖνο]
Malim ἀκκεῖνα (ἀφροδίσια). δὲ ms. δ' Papageorgius.

PHERECRATES.

4. ἐβάδιζον δ' ἀπὸ
 δείπνου· κνέφας δ' ἦν ἄρου κοῦκ ἄωρία.

Lex. p. 4, 18. Φερεκράτης Κραπατάλοις (κραπατιτάλοις ms.) κτλ.
δὲ ἀπὸ ms. δ' ἀπὸ Pap. δηγές ms. δ' ἦν Pap. κουκαωρί
ms. κοῦκ ἄωρία Pap. ἄωρία est, ni fallor, crepusculum matutinum.
Fort. κατ' (καὶ ἔτι) ἄωρία. Cf. Arist. Ach. 23.

5. οὐδ' εἰς Ἑταίρας οὐδ' Ἀφροδίτου πώποτε.

Lex. p. 3, 7. Φερεκράτης κτλ. εἰς ms. εἰς Pap. Ἑταίρας]
De Ἀφροδίτῃ Ἑταίρα cf. Athen. XIII. 571 C. Ἀφροδίτου] Cf.
Fr. 23. Arist. Fr. 702.

6. ὦ Χάριτες, ἀφροδίσιόν τιν' ὑμέναιον ὑμνεῖτε γεγαμηκότι.

Lex. p. 2, 22. ἀφροδίσιον ὑμέναιον Φερεκράτης κτλ. τίς
(sic) ms. τιν' Reinach. ὑμνεῖ ms. ὑμνεῖτε id. γεγαμηκότι mss. γε-
γαμηκότι Pap.

EUPOLIS.

7. 8. τίς ἐνεβρόντησέ μοι
 . . . ὦ μοχθηρέ, τις ἐπάταξέ σε;

Lex. p. 20, 16. (Εὐπολὺς Pap.) Ταξιάρχαις· τίς κτλ. εἶτα ἐπιφέρει· ὦ μοχθηρέ, κτλ. μοι] Qu. με.

ARISTOPHANES.

9. ἐμβάλων ἀχηνίαν

Lex. p. 3, 17. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράω (ἀμφιαράω ms.) κτλ. Respicitur proculdubio ad Amphiarai Fr. 20. νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία;

10. . . . ἐκλιμάκισεν, ὥστ' εἰς μέσσην
 ἐπιπτε τὴν τάφρον.

Lex. p. 17, 10. (Ἀριστοφάνης Pap.) Ἀναγύρω (ἐνάγυρω ms.) κτλ. V. 1. Cf. Plat. 124, 1. χαίρεις, οἶμαι, μεταπεττεύσας αὐτὸν διακλιμακίσας τε. Soph. Tr. 521. ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες. ubi schol. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἢ κλῖμαξ. Hesych. κλίμακες: πάλης εἶδος. ὥστ'] ὥστε ms. Qu. εἶτ'. 2. ἐπιπτε] Qu. ἐνέπεσε aut κατέπεσε.

11. Lex. p. 20, 2. καὶ τὸ Ἀριστοφάνους ἐν Νήσοις (Fr. 390.) 'ἀλλ' οὐ τυγχάνει | ἐπίδημος ὢν'. λέγει δὲ καὶ (λέγεται δὲ recte Etym. 338, 53.) περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως δὲ ἔστιν εἰρημένον· οὐ γὰρ Ἰσθμὸς ὁ θεὸς ὥς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

12. αὐτοχειρία

Lex. p. 1, 21. Ἀριστοφάνης καὶ Πλάτων (Legg. IX. 872 B.). Lemma αὐτοχειρία omissum supplevit Pap., coll. Demosth. 25, 57.

PLATO.

13. ἀφροδίσιος λόγος
 Πλάτων εἶπε Διὶ κακονμένῳ. Lex. p. 3, 1.

14. οἶμοι τάλας, ἀπολεῖς μ'. Ἀφροδιταρίδιον
 γλυκύτατον, ἱκετεύω σε, μή με περιύδης.

Lex. p. 3, 1. καὶ Ἀφροδιταρίδιον ὁ αὐτὸς (Πλάτων) ἑποχοριστικῶς· οἶμοι κτλ. Ἀφροδιταρίδιον] Duplex diminutivum, Ἀφροδιτάριον, unde Ἀφροδιταρίδιον (Ἀφροδιταρι-ίδιον), antepenultima producta ut in ἱματίδιον, ἀργυρίδιον, οἰκίδιον, σηπίδιον, etc. Aeque jure scribi posset παιδαρίδιον, ὀρνιθαρίδιον, στρουθαρίδιον, δειπναρίδιον, alia. Cf. Arist. Ach. 475. Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον

καὶ φίλτατον. Lys. 872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός. Pac. 1046. ὦ γλυκύτατον.

15. . . . ὦ 'τάν, ταχὺν τρέχων ἀπωλόμην.

Lex. p. 4, 22. ἄψηκτος (ἄψηστος ms.), ἀκατάμακτος. Πλάτων κτλ. (ἄψυχος, i. e. 'athemlos') ante ὦ 'τάν — supplet Kock, qui etiam lemma ἄψυχος excidisse merito suspicatur. Quod ad ἄψηκτος, cf. Arist. Lys. 657. τῷδ' ὁ σ' ἀψηκτῶ κοθόρνῳ. ubi schol. R. ἀψηκτῶ δὲ ἀκαταμάκτῳ, ἢ σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτῳ. ἀπολόμην ms.

16. ἀνχημερόβιος

Πλάτων εἶπεν. Lex. p. 2, 2. Cf. ἀμαυρόβιος, διγεσίβιος (διγασίβιος?), ὑπηνόβιος, et ἀνχημεροκόμας Anaxandr. 41, 9.

ARCHIPPUS.

17. ὦ μάκαρ, δεῖ ἐπὶ χλανιδοφόροις
κόραισι τὸν ἀφροδίσιον
κήπον ἀποδρέπεις.

Lex. p. 2, 24. ἀφροδίσιος κήπος Ἀρχιππος κτλ. κήπος — χλανιδοφόροις κόραισι — ἀποτρεπείς ms. Correxist Pap.

STRATTIS.

18. αὐτοσχεδιασθεῖς

Στράτις. Lex. p. 1, 18. Cf. Plat. Fr. 87. αὐτοσχεδίασμα.

NICOCHARES.

19. 20. οἶδα δ' ὥς

ἄψευδόμαντις ἦδε καὶ τελεσφόρος.
γνώση δὲ τέχνην τὴν ἐμὴν ἐτητύμως
ἄψευδόμαντιν οὔσαν.

Lex. p. 4, 15. ἄψευδόμαντις (sic Pap. μάν τις ms.) Νικοχάρης Ἀγαμέμνονι κτλ. V. 3. γνώση] Ἀγνώση ms. ἐτητύμως ms. Tragicus poeta Nicochares nusquam memoratur. Itaque aut Νικοχάρης mendosum est aut Ἀγαμέμνονι, pro quo Ἀμυμώνη substituerit Papadopulos. Utique ex tragoedia haec duo fragmenta sumpta sunt. Nusquam alibi, ni fallor, occurrit vox ἄψευδόμαντις.

21. ἀλλ' εἰλήμμεθα
λαβὴν ἀφνικτον.

Lex. p. 3, 10. ἀφνικτον λαβὴν. ὁ λόγος ἐναργής (ἐνεργῆς ms. fort. ἐναργῶς). τροπικῶς ἀπὸ τῶν παλαισίων. Νικοχάρης κτλ. Cf. Arist. Eq. 841. 847. Nub. 551. Lys. 671.

SANNYRIO.

22. ἀϋπνωσ

Σαννυρίων. καὶ ἀϋπνεῖσθαι (sic Pap. ex Bekk. Anecd. 7, 5. ὑπνεῖσθαι ms.) λέγουσιν.

APOLLOPHANES.

23. Ἀσκληπιός, Κύννειος, Ἀφροδίτος, Τύχων.

Lex. p. 3, 6. Ἀπολλοφάνης Κρησὶν (κρησὶν ms.) κτλ. Hinc suppleri potest Apollophanis Fr. 7., ubi Hesychius hunc versum non habet. Cf. Fr. Sabbait. 5. et Arist. Fr. 702. 878. Τύχων] Cf. ad Antiphanis Στρατιώτης ἢ Τύχων. Simile nomen est Λόρδων Plat. II. 675. κίννιος ms. Κύννειος Pap. Cf. Hesych. Κύννιος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον. Phot. Κύνειος· Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος, δὴ ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Παρνήθιας νύμφης Unde veram scripturam Κύνειος esse suspicari licet.

PHILETAERUS.

24. αὐτόματος

θηλυκῶς Φιλέταιρος. Lex. p. 1, 10. αὐτομάτη legitur Arist. Pac. 665. Lys. 431. Cratin. 325.

MENANDER.

25. νυνὶ δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως κνηγέταις
ἤκουσι περιηγήσομαι τὰς ἀχράδας.

Lex. p. 4, 1. 2. (ἀχράς Pap.) Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις (355.) ἀχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία. Μένανδρος Ἡρώ κτλ. V. 1. νῦν ms. νυνὶ Weil. ἄστεος ms. Scrib. ἄστεως. 2. οἰκοῦσι ms. ἤκουσι Pap. περὶ ἡγήσομαι ms. περιηγήσομαι Pap. Cf. Herod. VII. 214. οἱ περιηγησάμενοι τὸ οὖρον τοῖσι Πέρσῃσι. (Κο.) ἀχράδας] ὀργάδας Kock, coll. Xen. Cyneg. 10, 19. ἢ εἰσβολαί εἰσιν εἰς τὰς ὀργάδας καὶ τὰ ἔλη καὶ τὰ ὕδατα. [Demosth.] 13, 32. ἡ Μεγαρικὴ ὀργάς. pluribusque grammaticorum locis. Utique mendosum est ἀχράδας.

26. οὐκ ἔμβαρὸς εἶ.

B. ἔμβαρὸς; ἀρχαῖσμός οὗτος δημάτων.

Lex. p. 18, 16. Μένανδρος Ραπιζομένη κτλ. οὐκέμβαρὸν εἶ | ἔμβαρὸς ἀρχαῖσμόν οὗτος δημάτων ms. οὐκ ἔμβαρὸς εἶ et ἀρχαῖσμός recte Pap. Ipse corrigo sic, οὐκ ἔμβαρὸς εἶ. | B. ἔμβαρὸς; ἀρχαῖσμός —. Est autem ἔμβαρὸς i. q. νουνεχής, φρόνιμος (Suid. ἔμβαρὸς εἶμι νουνεχής, φρόνιμος), secundum alios (Hesych. h. v. et Lex. Sabbait. p. 19, 2.) i. q. παραπαίων, μεμνηνός. Praeterea tentabam οὐκ ἔμβαρὸς εἶ, aut οὐκ ἔμβαρὸς εἶ;

Kockio sic corrigenti, *B. τί ἔμβαρος* (ᾱ); ἀρχαῖσμός — non assentior. Cf. Arist. Nub. 821. φρονεῖς ἀρχαυκά. 984. ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. 915. 1469.

ADESPOTA.

27. μετέωρον αἶρουσ' αἱ πτέρυγες τὴν ναῦν (ἄνω)
ἕως ἄν ἐμπέσωσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

Lex. p. 19, 4. V. 1. μεταίωρον αἶρουσιν ms. Correxit Pap. Leg. τὴν ναῦν (ἄνω aut ἄει). Facile excidere poterat ἄνω post simile ναῦν. 2. ἐμπέσωσιν] Exspectabam ἐμπέση (ἢ ναῦς), sed corrigendum forsan ἐμπνεύσωσιν (sc. αἱ πτέρυγες). Cf. Eur. Andr. 555. πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὐρον, ὥσπερ ἰστίοις, | ἐμπνεύσομαι τῇδ'.

28. ἔκ Δελφῶν δ' ἔχων
ἦκει τι κακὸν ἄφωνον.

Lex. p. 3, 12. sine lemmate ἄφωνον. Cf. Arist. Pl. 15 sq.

29. καὶ τριβώνιον πονηρὸν ὅλον ἐνριγισκάνειν.

Lex. p. 21, 4. sine lemmate (ἐνριγ.) et nomine poetae. Cf. Arist. Pl. 846. μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ (τῷ τριβωνίῳ) τὰ μεγάλα; | ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐνεργίῳσ' ἔτη τριακαίδεκα.

30. ἄγε δὴ (νῦν πᾶς εἶ) κἀνδρείως ὥσπερ πύκτης ἀφίδρωσον
καὶ πιτύλευσον τὴν ῥῆσιν ὅλην καὶ κίνησον τὸ θέατρον.

Lex. p. 2, 13. sine lemmate (ἀφίδρωσον) et nomine poetae. ἄγε δὴ κ' ἀνδρείος (sic) ms. Supplevi ut supra. Similiter ἄγε δὴ in initio parabasis occurrit Arist. Pac. 512. et ἄγε νυν, ἄγε πᾶς Pac. 512. V. 1. ἀφίδρωσον] Verbum ἀφιδροῦν (desudare, Anglice to sweat off) legitur. Arist. Probl. II. 22. 1. et ἀφίδρωσις (desudatio) Probl. II. 8.

31. αὖξιμον

Εὐριπίδης. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ παρὰ Πλάτωνι.

Lex. p. 1, 4. Cf. Aesch. Fr. 51 N². βιοτήν αὖξιμον ἐπιούσα. Vox neque apud Platonem neque Euripidem neque comicos reperta est.

Fragmenta adespota duo ex Nicolai Scholiis ad Homeri Iliada (1891) excerpta.

οὗτος πατήρ τῆς παιδός; εἰ γὰρ ὤφελεν.

Schol. ad Il. 4, 189. ἔστι γὰρ καὶ ἐκτικὸν ἐπίρρημα εἰ, δ σημαίνει τὸ εἶθε, “οὗτος κτλ.”

ἀνδρὸς γέροντος ῥάβδος ἢ βακτηρία.

Schol. ad Il. 4, 323. “ἀνδρὸς γὰρ γέροντος ἢ ρ (ῥάβδος?) βακτηρία” (sic ms.). Correxit Nicole.

[MENANDRI] MONOSTICHA.

3. ἐκδίδωκε] ἀποδίδωκε Men. 410. Quod praeferendum.
 4. Paulo aliter legitur Arist. Rhet. II. 21. ἀθάνατον ὀργὴν
 μὴ φύλασσε θνητὸς ὦν. Anecd. Boiss. III. 467. (Trag. adesp. 79.).
 13. Cf. Men. IV. 293. et 264. Soph. Fr. 296.
 25. ἀνδρῶν δὲ φαύλων] ἀνδρῶν δ' ἀπίστων Exc. Vind. 16.
 31. σπλάγχχνον] Fort. στέρον, ut in Soph. Fr. 203. ἀνδρῶν
 γὰρ ἐσθλῶν (f. ἐσθ' ὦν) στέρον οὐ μαλάσσεται. Nisi ibi potius
 σπλάγχχνον reponendum.
 34. ἀχάριστος] ἀχάριστον Mein. 595, 1. Praestat, opinor,
 ἀχάριστος.
 37. Cf. Eur. Fr. 1049. (1065, 2.) λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον
 φόβου (θυμοῦ?) βροτοῖς.
 43. πενωθείς] πενόμενος Dionys. 8. γενόμενος Stob. αὐτὸς]
 λιτὸς Dionys. 8. sec. Stob.
 81. Idem versus est Charetis Fr. 1, 1.
 117. κακηγόρος] κακὸς λόγοις et κακότητος al. Cf. Eur. Fr.
 842, 2. δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.
 135. Cf. Men. 772.
 136. Menandri est Fr. 774.
 138. δοῦλος γεγονὼς ἐτέρῳ] Leg. δούλῳ δ' ἐτέρῳ γεγονότι —.
 Cf. Men. 698. δούλῳ γενομένῳ, δοῦλε (?), δουλεύειν φοβοῦ.
 146. Similis locus est Aesch. Fr. 301. ἀπάτης δικαίας (ἀγαθῆς
 al.) οὐκ ἀποστατεῖ θεός.
 150. Cf. Men. 733. ἐν νυκτὶ βουλὰς, ὅπερ ἅπασι (ἄριστον?)
 γίνεται, | διδὸν ἐμαντιῶ.
 156. Cf. Com. adesp. 238. ἔρωτα λύει (παύει?) λιμὸς, ἂν δὲ
 μὴ, βρόχος.
 168. Cf. Men. 760.
 176. ἐν μυρίοις] σὺν μυρίοις Eur. Fr. 236.
 183. Cf. Men. 380.
 210. ἐκάστου] ἐκάστῳ Eur. Fr. 1113.
 221. ἡδὺ] Leg. κρείττον. λέγειν ἀμείνονα] λέγειν τὰ καίρια
 jure malit Nauck. Trag. p. 70.
 222. σοφοῖς ἐστ' ed. ἐστ' om. al. σοφοῖσιν Nauck. ad Eur.
 Fr. 977. Qu. τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις.
 231. Cf. Monost. 264. ἴσον ἐστὶν ὀργῇ καὶ θάλασσα καὶ γυνή.
 238. θεοὶ μέγιστοι] θεὸς μέγιστος perperam Dicaeog. Fr. 5.
 242. ἀργοῖσιν] ἀργοῦσιν male legitur Menand. 1110. Cf. Soph.
 Fr. 302. παρίσταται] Malim παραστατεῖ. Cf. Soph. El. 917. τοῖς
 αὐτοῖσί τοι | οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ. Oed. R. 400.

243. *θνητὸς πεφνκῶς μὴ φρονῆς ὑπέρθεα*] Offendit *μὴ φρονῆς* pro *μὴ φρόνει*. Corrigenda haec ex *Demonacte trag.* 1. *θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπέρθεα*. Fort. *μὴ φρόνει θεοὺς ὕπερ*.

248. Cf. Eur. Fr. 808. *γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν* (*κακῶν?*).

250. Cf. Eur. Fr. 1025 N².

264. Cf. Mon. 231. *θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνή τρίτον κακόν*.

291. Cf. Aesch. Fr. 177. *τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον* δς (*ὃς βίος* recte Nauck. fort. *ὁς βίος*) *λύπας φέρει*;

297. *γέροντι*] *γέροντα* minus recte Stob. Flor. 29, 24. (Aesch. Fr. 396.).

298. *ἐξάραντες*] Qu. *εἴτ' ἄραντες*.

309. *λιμὴν ἀτυχίας*] Cf. Aesch. Suppl. 471. *λιμὴν κακῶν*. Eur. Andr. 892. *χείματος λιμὴν*.

316. Cf. Eur. Fr. 1071 N².

319. *οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος*] *οἶδε θεραπεύειν φίλος* Men. 591, 3.

323. *μεῖζον οἰκέτου*] Qu. *δεσπότην μεῖζον*. Cf. Men. 796. *λυπεῖ με δοῦλος μεῖζον οἰκέτου* (*δεσπότην μεῖζον?*) *φρονῶν*.

325. *μήποθ' ἡγήσῃ*] Cf. Mon. 355. *μήποτε λάβῃς γυναῖκας εἰς συμβουλίαν*. Stratt. II. 778. *ἢ μήποτ' — ἐς ταῦτόν μόλῃς*.

346. Cf. Eur. Med. 506. *τὸ γὰρ θανεῖν*] *κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται*.

351. Cf. Philem. IV. 35. *ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει* (fort. *φέρει*, sed cf. Menand. 417 a.).

360. Cf. Eur. Fr. 969 N².

363. *τελοῦσα*] *τέκνα* recte legitur Eur. Fr. 543, 1.

365. *ἔγχαλκος ἀφόρητον*] Qu. *ἀφόρητον εὐτυχῶν*.

378. Cf. Menand. 805.

432. Cf. Monost. 70.

450. Cf. ad Menand. 932. *πρὸς τὸ βαρύτερον, ὡς ἔφη Μένανδρος τὴν πενίαν, θηρίον* (l. *φορτίον* vel *φορτίων*).

468. Leg. *ῥᾶον βίον ζήσεις, γυναῖκ' ἂν μὴ τρέφῃς*.

475. Qu. *ἢ γὰρ πενία βαρύτερόν ἐστι φορτίον* (*φορτίων*). Cf. Eur. Fr. 952. *ὅστις πατήρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός*. Adesp. 314. *κακοῖς ὁμιλῶν αὐτὸς ἐκβήσει κακός*.

489. Cf. Menand. 417 a. *τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει*. Eur. Fr. 553. *ἀλλ' ἡμαρ ἔν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει*. Chaerem. Fr. 20.

495. Cf. Agath. 6. *τέχνη τύχην ἔστρεψε καὶ τύχη τέχνην*. Gnomol. cod. Urb. p. 444. *πόνος τέχνην ὥρθωσεν, οὐ τέχνη πόνον*.

497. Cf. Eur. Fr. 1017. *τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν*.

499. Euripidis est Fr. 1026.

504. *οὐκ αἰσχρόν*] Leg. *οὐ δεινόν*. Cf. Adesp. 61. *οὐ κατανεῖν γὰρ δεινὸν ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν*. Qui idem locus est.

505. Corr. ταμείον ἀρετῆς ἐστὶν ἡ σώφρων γυνή ex Menand. 1109., ut legitur Alexandr. com. 5.

513. Cf. Adesp. 139. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσώωνται (f. ἤττονες) βροτοί.

539. κομίζει] Legerim τίκει. Cf. Mon. 89. γῆ πάντα τίκει καὶ πάλιν κομίζεται. Eur. Fr. 195. ἅπαντα τίκει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

544. Cf. Soph. Fr. 840. χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε.

550. Cf. Aesch. Prom. 378. δρυγῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι.

560. ἄπιστος] ἄπιστον Men. 801.

562. Cf. Men. 761. ὥς χαλεπὸν ἐστὶ ἄνθρωπος διὰν ἄνθρωπος ἦ.

566. Cf. Eur. Fr. 529, l. ὥς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν.

580. πάντα] In omnibus rebus. Cf. Soph. Fr. 851. νόμοις ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγγώροις (ἐγγωροῖς libri) καλόν.

614. Cf. Eur. Fr. 1057, l. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβών.

623. Cf. Mon. 694. et Men. 804.

643. ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ] ἄνθρωπος ἀτυχῶν Men. 813. σώζεται ταῖς ἐλπίσιν] σώζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος v. l. Men. 813.

660. δέ] Men. 490. Quod praestat.

669. ἡδὺ γε] ἡδὺς male Men. 807.

679. Idem versus est Aesch. Fr. 389.

684. Cf. Menand. 799. μηδέποτε γήμη μηδὲ εἰς εὖνους ἐμοί.

692. ἀνευ κακοῦ] ἀνευ κακῶν Soph. Fr. 860.

694. Cf. Mon. 623. et Men. 804.

695. πάνθ' ὁρᾶν] πάντ' ἰδεῖν Trag. adesp. 491.

698. πάντη] Cf. Menand. 70. πάντη 'σσι (πάντ' ἐστὶ vulg.) τῷ καλῷ λόγῳ (τοῦ καλοῦ λόγου?) | ἱερόν. γάρ ἐστι] Leg. πάρεστι, ut in Trag. adesp. 480.

707. Cf. Men. 812. ubi ἀνδρείως φέρειν.

709. τοῖς νόμοις] τοὺς νόμους Greg. Naz. II. 154 C.

710. Cf. Eur. Fr. 1031.

718. Cf. Men. 417 b. τυφλόν γε (γε om. P. τι Hirschig.) καὶ δύστηνόν (κάνόητόν Herw. leg. κασιτάθμητόν) ἐστὶν ἡ τύχη. ἀνθρώποις τύχη] ἐστὶν ἡ τύχη et ἀνθρώπου βίος al.

738. Cf. Eur. Fr. 1024 N².

755. εὐκόλως πίπτουσιν] Qu. εὐβόλως πίπτουσιν. Cf. Aesch. Cho. 696. ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων.

FRAGMENTA ADESPOTA

quaedam, maximam partem comicorum poetarum, fortasse in fragmentorum collectiones nondum recepta.

Anecd. Bekk. 394, 5. ἀνδροσάθων (ἀνδροσάνθων male cod.): μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. 27. ἀνδροσάθης: ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων. Utrumque ex comoedia. Simplex σάθων est Telecl. 65. Sic πόσθων Arist. Pac. 1300. (Com.)

Anecd. Cramerii Ox. III. 390. init. τὸ γὰρ ὦ Στρεψιάδῃ καὶ τὸ ὦ Ἡρακλείδῃ γινόμενα ἐν τῇ κλητικῇ Στρεψιάδες (Nub. 1206.) καὶ Ἡράκλειδες παιγνίον χάριν λέγονται παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Eust. p. 1593, 14. τὸν δὲ Ἡρακλῆ καὶ Ἡρακλείδην Πανσανίας καλεῖσθαι φησιν. Spectant haec fortasse ad Menand. 893. ὦ Ἡρακλείδαι (Ἡράκλειδες Mein.) καὶ θεοί. (Com.)

Anecd. Paris. IV. 183. 11. et Etym. Gud. p. 247, 6. καὶ Εὐριπίδης φησὶν 'ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν (εἰς. al. fort. ἐξεκέλαμεν vel ἐξωκέλαμεν).' Cf. ad Eur. Fr. 1010 N². (Trag.)

Aelian. V. H. XIII. 1. διὰ τιουσα (ἄτιουσα Cobet. ἄσσουσα Dind.) δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκη. (Trag.)

Antoninum Imperatorem, versus apud a Cobeto restitutus, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν γὰρ οὐκ ἔχεις ὅποι χέσης. (Com.)

Apostol. XIII. 43. Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις: ἤγουν οὐδὲν ἄγροικον. Cf. Arist. Eq. 464. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις; (Com.).

Append. Prov. IV. 80. Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν. (Com.)

Aristides II. 460. οὐθ' ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλον ὥς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ κατὰ πάλτον φέρεσθαι θείη. In his latet Aeschyli fragmentum. Cf. ad Aesch. Fr. 304. (Trag.)

Aristoteles Poet. c. 16. 'λόγῃ ἢ φθορᾷ γηγενεῖς.' (Trag.)

Artemidorus Onir. II. 5. τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ. (Com.)

Athen. III. 107 F. ἀπόλωλα πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί. (Trag.)

Athen. IV. 129 F. ὁ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κεῖθρανθήσεται. Parodia versus Euripidei (Fr. 576.), ὁ πλεῖστα πρῶσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν. (Com.)

Athen. 458 C. σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰ πὸ τῆς τύχης καλῶς. Cf. Antiph. III. 155. Men. IV. 127. (Com.)

Athen. XIII. 604 F. σὺ δ' οὐ σοφός, δς τὸν Ἑρωτα (leg. *δοτις ἄρονραν*) | ἀλλοτρίαν σπείρων, etc. (Soph.)

Athen. XIV. 622 C. σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν. (Trag.)

Athen. XIV. 633 A. μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν. (Lyr. incert.)

Clemens Alex. p. 486. οὔτοι γὰρ οὔτοι καὶ διὰ σπλάγχνων ἔσω | χωροῦσι καὶ κυκῶσιν ἀνθρώπων κέαρ. (Trag.)

Diogenian. III. 39. Ἀνθρωπος Εὐριπος. (Com.)

Diogenian. IV. 6. Γενναῖος εἰ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον ἐγγενῶν εἶναι δοκούντων. Zenob. II. 88. Cf. Telecl. 41, 2. (Com.)

Diogenian. VIII. 14. Στύπρινον γερόντιον: ἀσθενές. (Com.)

Etym. M. p. 90, 32. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοὶ, οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαντις ἀπὸ τοῦ περιεκαῦθαι. (Com.)

Etym. M. p. 112, 26. ἀντηρίς ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος.' Quum comico potius quam tragico poetae haec sententia conveniat, Εὐριπίδῃ in Εὐπόλιδι mutarit Nauck. Trag. p. 709. (Eurip. 1111.)

Etym. M. p. 149, 56. ἥ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών; Sophoclis fortasse versus (v. Fr. 848.). (Trag.)

Etym. M. p. 181, 5. μοχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην (φύσιν?) Ἀχερδούσιος (Ἀχραδούσιος?). (Com.)

Etym. M. p. 235, 42. γλωττοδεψεῖν· αἰσχροργεῖν. Ex comedia sumptum videtur. Cf. Arist. Vesp. 1283. (Com.)

Etym. M. p. 677, 40. περίθες σεαυτῷ τὸν πνίγεα. Quum prima in πνίγεα producat, scribendum est τὸν πνίγεα | περίθες σεαυτῷ. Metaphorice haec accipienda esse constat. (Com.)

Etym. M. p. 797, 7. φοιβανάτω δέ τις ἀσάμινθον. Haec, quae sine scriptoris nomine afferuntur, Sophocli tribuit Bergk. Cf. Soph. Fr. 203. (Trag.)

Eumathius III. 14. ἐρωτοβλήτους γὰρ μάλα τοι (τι?) φεύγειν φιλεῖ. (Trag.?)

Eusebius Praep. Evang. V. 16. Πυθῶνος λάλος ὁμφῇ. Ex poeta aliquo. (Trag. aut Lyr.)

Eustathius p. 45, 6. καὶ νυνμὲν, φησὶ, καὶ νυνγαρὶ ἀντὶ τοῦ νῦν (imo τοῦ νυνὶ γὰρ) etc. Cf. ad Arist. Eq. 1357. (Com.)

Eust. II. p. 827, 31. οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην ἢ κωμῶδιā μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ κατοφερείας δίνυρον. (Com.)

Eust. p. 862, 43. Ἀστυνάξ γέγονα (sc. ὡς μὴ στυόμενος sive ἄστυτος ὢν, coll. p. 756 f.). (Com.)

Eust. p. 1189, 24. οἶον 'πανοῦχον ἄπαντες φλόγα.' Confer λυχνοῦχος (Trag. adesp. 160.).

Eust. p. 1507. Σοφοκλῆς Ἀγαμεμνόνειον δαῖτα λέγει τὴν κατ' ἔτος γινομένην etc. (Soph.)

Eust. p. 1538. 13. τοξοποιεῖ γοῦν τὰς ὀφρῦς — ὁ σκυθρὼ πάζων. λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς τὸ 'τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα,' εἰπὼν τοῦτο ἐκείνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἱ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θιμοῦ. Comici poetae haec videntur esse.

Gregorius Cypri. II. 86 I. οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ: ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων. (Com.)

Gregorius Naz. II. 155 B. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλευέται. (Trag.?)

Gregorius Naz. II. 156 A. ὅστις φρενῶν μοι μᾶλλον (τοι κρεῖσσον, aut γὰρ κρεῖσσον?) ἢ βυθὸς τύχης. Fortasse Diogenis Sinopensis versus. (Trag.)

Gregorius Naz. II. 157 D. μὴδὲν μέγ' εἴπῃς εὐπλοῶν πρὸ πείσματος.

Gregorius Naz. II. 210 B. μὴ μοι γένος γένιζε (ξένιζε Vat.), μᾶζά μοι γένος. Ibid. ἄνευ δὲ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται.

Gregorius Naz. I. 1.2 p. 6 B. μὴδὲν μέγ' εἴπῃς συντόμως ἄνθρωπος ὢν. Cf. ad Soph. Fr. 596 N.

Harpocratio p. 28, 13. ἀπομάττων: — καὶ πάλιν 'δεινότητος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.' (Com.)

Hephaestio p. 33. 'Πάν Ηελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.' (Trag.) Cf. Eur. 696, 3. ὅς τε πέτρων Ἀρκάδων δυσχέμερον (Πάν) ἐμβατεύεις.

Herodianus p. 441. Herm. ὁ δ' ἀγοράζει κλειδ' (κλειῖν?) ἔχων. Fortasse Diphili (Fr. 9). (Com.)

Hesychius, ἀνδρολήμην (ἀνδρόλημον recte Mein.): ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα. Ex tragoedia sumptum videtur. (Trag.?)

Hesych. 'ἀφάρμακον χρῶμα (χρῶμ') Οἰδίποδος' (?)· ἄνευ ἄνθους. (Com.?)

Hesychius, Ἀχιλλείαν πλάκα: τὴν Ἀχιλλέως νῆσον τὴν Λευκὴν λεγομένην. Tragici alicujus poetae hoc esse recte judicat Nauck. ad Soph. Fr. 504. (Trag.)

Hesych. δημίαισι πύλαις· κοιναῖς (πόρταις?), ἐπεὶ προεισηγέσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρται.

Hesych. Αὐὶ σκασίῳ· παραπεποιήται παρὰ τὸ σκκοφαντεῖν. (Com.)

Hesych. ἐγκεχοιριλωμένην· λεπράν. Fort. ἐγκεχοιραδωμένην. Cf. Arist. Nub. 48. ἐγκεκοισιρωμένην.

Hesych. ἐκκεχοιριλωμένη· οὐ (ἡ?) Χοιρίλον οὔσα. Ἐκφαντίδῃ γὰρ τῷ κωμικῷ Χοιρίλος θεράπων ἦν ὃς συνεποίει αὐτῷ τὰς κωμωδίας. Qu. ἐγκεχοιριλωμένην. Subaudiendum κωμωδία. (Com.)

Hesych. Ἑμβλώ: πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν (imo ἐμβάλλειν, cf. Arist. Eq. 1083. ἔμβαλε κυλλῇ), ὡς ἡ Δωρὼ (Arist. Eq. 529.) καὶ (ἡ) Δεξώ (Cratin. II. 58.).

Hesych. ἐνεκολάβισε· κατέπειν, ἀπὸ τῶν ἀκόλων Hom. Od. ρ'. 222.)· ἡ καὶ ἐπέρανεν, ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασεν. Cf. Arist. Eq. 263. αὐτὸν ἐνεκολήβασας. (Com.)

Hesych. ἱαλέμον ῥῶδή· ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. καὶ παροιμία 'ψυχρότερός (ἐστι) καὶ οἰκτρότερος (κωκτρότερος) ἱαλέμον.' (Com.)

Hesych. κεκώπενται στρατός. Haec tragico poetae tribuit Meinekius. (Trag.)

Hesych. κεστρεῖς· τοὺς κεχηγνός (v. Arist. Eq. 1262.) καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὔτως — προσηγόρεον· τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ (l. τοῦτο) λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον. (Com.)

Hesych. λαγαρίττομαι· μετριέομαι. Boeoticum. (Com.)

Hesych. Αἰμυνία χειρὶ· ὁμῇ καὶ παρανόμῳ. Scripserat, opinor, poeta Αἰμυνία. (Com.?)

Hesych. λυσανίας —. καὶ δυσάνιος γυνή ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη. Cf. ad Menand. 803.

Hesych. Ολιωνίχον μουσεῖον. (Com.)

Hesych. ναικισσορεύοντας· ἐπίτηδες διασύροντας ἢ ἐξεντελίζοντας. Lectio incerta est. Cf. ad Pher. 222. ναικισηρεῖς (ναικισηρεύεις?). (Com.)

Hesych. ὁμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἀλίσκεσθαι ἔρωτι. 'ἐκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις (γίγνεται βροτοῖς?) ἔρᾶν.' Qui Sophoclis videtur esse (cf. ad Soph. Fr. 162 N.).

Hesych. πισσοκώνητος μόρος. Cf. Cratin. II. 228. πισσοκωνίας ἄρης. (Trag.)

Hesych. ῥακτηρίοις κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κόπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι. Haec non minus quam sequentia μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτηρία Sophoclis videntur esse. Cf. ad Soph. Fr. 637. ed. N². (Trag.)

Hesych. σανροβριθὲς ἔγχος· (τὸ) ἐκ τοῦ σανρωτῆρος βαρύν. (Trag.)

Hesych. τυραννοδαίμονα· ἣν οὐκ ἂν τις τύραννον μόνον εἴποι ἀλλὰ καὶ δαίμονα. (Com.)

Hesychius σκανδικοπώλην dictum fuisse docet, haud dubie a poetis comicis. (Com.)

Johannes Damascenus post Stob. Ecl. p. 727, 3. ed. Gaisf. 'ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.' Cf. ad Soph. Fr. 627 N. (Trag.)

Jamblichus Protr. c. 8. 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός', εἴτε Ἑρμότημος (Εὐρυπίδης?) εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος.' (Trag.)

Lucianus Bis accus. 8. 'ἀπανταχοῦ | πῶγων βαθὺς καὶ βυβλίον (βυβλί?) ἐν τὰριστερῇ.'

Parthenius Nic. c. III. (Ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρυάλη) πρὸς τῆς αὐτοῦ γενεᾶς 'τρωθεὶς ἀκάνθη θαλασσίας τρυγόνος' ἐτελείτησεν. Unde Meinekios (Anal. p. 301 n.) iambicum restituit, 'τρωθεὶς ἀκάνθη τρυγόνος θαλασσίας.' (Soph.)

Photius p. 599, 24. τὸ παροιμιακόν, 'Ἡ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέτταρα.' (Com.)

Phot. p. 236, 6. λυκοφιλίως· ἐπόπτως, ἐπούλως. Eust. 809, 42. παρὰ Ἀλλίῳ Διονυσίῳ κεῖται τὸ λυκοφιλίως ἀντὶ τοῦ ἐπόπτως, ἐπούλως. (Com.)

Phot. p. 558, 17. σῦς: ὅς τοις Ἱπποκράτους νίους ἔλεγον καὶ τοὺς Παναπίον καὶ Μέμονος, εἰς ὕηνίαν κομφοδοῦντες.

Phot. p. 586, 4. et Suidas, 'τὴν ἐμὴν κάμνειν (κάμνεις?) νόσον.' παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη, 'ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταῦτόν ἐλκομεν ζυγόν.' (Trag.?)

Phrynichus Bekk. p. 4, 15. ἄπλυτον πώγωνα: εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶναι τινα πωγωνίαν. ἀπλυτοπώγωνα (ut τιλλοπώγων p. 56, 3.) scribi jubet Naber. (Com.)

Phryn. Bekk. p. 35, 14. δρομικὴ γλῶσσα: ἡ διατρέχουσα πανταχοῦ etc. Qu. — γλῶττα. (Com.?)

Phryn. Bekk. p. 42, 19. ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ θυμᾶσαι. (Com.)

Phryn. Bekk. 49, 13. κνισοτηρητής· ὁ κνῖσαν καὶ δεῖπνον ἐπιτηρῶν. (Com.)

Phryn. Bekk. 51, 20. μονογέρων: τὸν μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει. Μονογέρων concise positum pro μονότροπος γέρων, ut τρυγοδαίμονες pro τρυγωδοί (Arist. Nub. 295.).

Phryn. Bekk. 60, 25. περικεκρουμένος ἄνθρωπος: ὁ οὐχ δλόκληρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ἐπὶ χρόνον περικεκρουμένων. (Com.)

Phryn. Bekk. p. 67, 27. 'ὑπερδεδίσκηκας πονηρίᾳ πάντας'· ὅμοιον τῷ ὑπερηκόντισας (Arist. Eq. 659. Av. 363. Pl. 666.). Confer ὑπερβάλλειν, ὑπερτοξεύειν. (Com.)

Plutarchus Vit. Anton. 80. σοφοὶ σοφοὺς σώζουσιν, ἦν ὧσιν σοφοί. (Trag.)

Plut. Vit. Pericl. 24. ἐν δὲ ταῖς κωμῳδαῖς Ὅμφαλη τε νέα καὶ Δηιάνειρα (Δηάνειρα) καὶ πάλιν Ἥρα (Cratin. 241) προσαγορεύεται. Quis comicus et in qua fabula Aspasiā Δηάνειραν appellaverit nusquam traditum est. Itaque fragmentis comicorum incertis hoc addatur. (Com.)

Plut. Mor. 5 E. 'μόνος γὰρ ὁ νοῦς παλαιούμενος (i. e. γηράσκων) ἀνηβᾷ, καὶ ὁ χρόνος τᾶλλα πάντ' ἀφαιρῶν τῷ γήρᾳ προστίθῃσι (cf. Eur. Fr. 803, 2. παισὶ προσθεῖναι κράτη) τὴν ἐπιστήμην.' Fortasse Euripidea. (Trag.)

Plut. Mor. 50 D. τοὺς — ἀμφὶ πλουσίαν | τράπεζαν ἐγκυκλουμένους. Haec ex Eupolide forsā excerpta esse censet Kock. ad Eupol. 162. (Com.)

Plut. Mor. 457 C. βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί. Qu. λάξ | βαῖν', ἐπὶ τράχηλον βαῖνε —. (Com.)

Plut. Mor. 479 C. 'μονότροπον, ἄμικτον, ἄφιλον.' (Com.)

Pollux IV. 153. ἡ σπαρτοπόλιος —. μηνύει δὲ ἑταῖραν πεπαιυμένην τῆς τέχνης. Comici alicujus fortasse fuit ἑταῖραν τῆς τέχνης πεπαιυμένην. (Com.)

Pollux VII. 167. προσήκοι δ' ἂν βαλανείῳ λουτρον καὶ λοῦσθαι, 'λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρον αὐτὸ (αὖ τὸ Bekk. fort. αὐτὴ aut οὗτος) δεύτερον.' (Com.)

Pollux VIII. 133. πυκνὴ, ἀφ' ἧς τὸν τοῦ δήμου 'θόρυβον πυκνίτην' φασὶν οἱ κωμικοί. Cf. Eq. 547. θόρυβον χρηστὸν Ληναίτην. (Com.)

Pollux IX. 13. ἀπὸ δὲ χώρας — καὶ 'χωριτικὸν πρᾶγμα.' Productitur antepenultima est in χωρίτης. (Com.)

Polyb. 31, 21. 'τόλμα τι, κινδύνευσεν, πρᾶιτ', ἀποτύγγανεν, | ἐπίτυγχε' πᾶντα μᾶλλον ἢ σπαντὸν προσοῦ.' ἐπιτύγγανεν, ἀπόντυγε malit Naber. Ipse legerim ἐπιτύγγανεν, ἀποτύγγανεν, anapaesti caesura propter interpunctionem excusabili. Ad comoediam haec refert Jacobs. (Com.)

Polyb. Exc. I. 16. 'καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέποντο' ὁδόν.' Cf. Arist. Ach. 95 sq. Latet, ni fallor, scenici poetae alicujus versus. (Com.)

Proverbium, βότρως (γὰρ) πρὸς βότρυν πεπαίνεται. (Com.)

Schol. M. Aesch. Cho. 428. κρότητον] κωμωδεῖται ὡς διθυραμβῶδες. (Dith.)

Schol. Arist. Equit. 963. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μόλγης δ' μοχθηρὸς, ὥσπερ γόης. οὕτω Σωκράτης. (Com.)

Schol. Ambros. Theocr. VI. 3. πυρρός. — Παρμενίσκος (Eubuli?)· 'παῖδ' οὐτε γένειον πυρρὸν οὐθ' ὑπηνήτην.' (Com.?)

Stobaeus Flor. 20, 6. 'ἐπίσχεος ὀργιζόμενος.' Cf. Arist. Eq. 913. εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέξεις. (Menander?)

Stob. Flor. 87, 8. 'οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος τόπος | ὅς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ (ἔχει?).' Hos versus, in libris Epicharmo tributos, Attico poetae comico vindicat Mein. (Com.)

Stob. Ecl. I. 3. 28. et Theophilus ad Autol. II. 54. οὐδὲν καλύπτει νῦν (τῶν Stob.) κακῶς ἐργασμένων, | ὅ τι δ' (δ' om. Theoph.) ἂν ποτὶς αἰεὶ (δεινὸν id.) νόμιζ' ὀρᾶν τινα. Menandro tribuit Hermann.

Stob. Ecl. I. 6. 12. 'ἡπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν καὶ — Εἰράναν.'

Stob. Ecl. I. 6. 15. 'οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελοῦσης τῆς τύχης.' Comici poetae haec videntur esse, fortasse Menandri. (Com.)

Stobaei cod. Brux. Ἀριστοφάνους: 'πατρὶς δὲ πᾶσα τῷ πένητι προσφιλέης | ἄφ' ἧς τροφὴν τε καὶ τὸ μὴ πεινῆν ἔχει. (Com.)

Suidas, βακτηρία: (βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον (cf. Liban. Epist. 195. p. 93.) ἢ τριώβολον (i. e. βακτηρία — καὶ τριώβολον). τοῦτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων τοὺς δικαστὰς τοὺς Ἀθήνησιν. Pro καὶ σχῆμα correxerim κάμβάδια (v. Arist. Vesp. 33.). Ψῆφον aut σύμβολον aut aliud quid simile latere suspicatur Richter ad Vesp. p. 147. (Com.)

Suidas, κνυοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς βλέπει. (Com.)

Suidas, Λημνία δίκη· ἢ κακίση. (Com.?)

Suidas, παλαιγενές: — 'ἐν εὐεργετήσῃ γὰρ τὸ σῶμα' οὐ βούλομαι. Qu. — τὸ σῶμα βούλομαι. Unde haec deducta sint non liquet. Cf. ad Aesch. Fr. 257 D. (Com.)

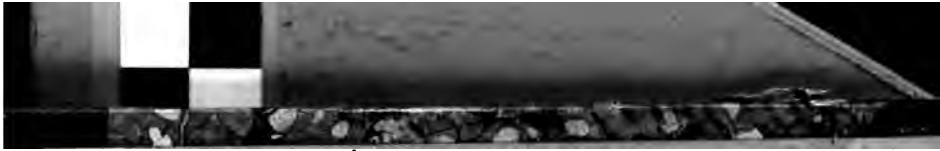
Synesius p. 728. 'ὥστε μοι δοκῶ | πλεῖν ἢ παλασιῇ γεγενῆναι σοφώτερος.' Qu. πλείονι παλαισιῆς etc. Cf. Cratin. II. 90. Philem. IV. 10. Fortasse Aristophanis. (Com.)

Theophylactus Epist. 67. p. 72. 'ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὄρκος εἶναι δοκεῖ | καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον.' (Trag.) V. 1. Qu. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὄρκος εἶναι μοι δοκεῖ.

Zenobius III. 99. 'ἐκκέκοφθ' ἢ μονοικῆ.' Quod ex comoedia petitum videtur. Cf. Arist. Pac. 629. κορώνων — μον | ἐξέκοφαν etc. (Com.)

Zenobius V. 3. 'μήτε μοι Ἀνδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους.' (Com.)

Trag. incert. 252. ed. Wagner. τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαν-
ρουμένην] Qu. — κάκρατῶς, aut, si comici est versus, — τὴν
ἀκρατῶς γανρουμένην.



UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 02764 5954